

TIISTAI, 10. MAALISKUUTA 2009

Puhetta johti

varapuhemies **Mechtild ROTHE**

1. Vuosittaisen istuntokauden avaaminen

Puhemies. – (DE) Julistan Euroopan parlamentin istuntokauden 2009–2010 avatuksi.

2. Istunnon avaaminen

(Istunto avattiin klo 9.05.)

3. Keskustelu ihmisoikeuksien sekä demokratian ja oikeusvaltion periaatteiden loukkauksia koskevista tapauksista (käsiteltäväksi jätetyt päätöslauselmaesitykset): ks. pöytäkirja

4. Päätös kiireellistä käsittelyä koskevasta pyynnöstä

Puhemies. – (DE) Esityslistalla on seuraavana äänestys kiireellistä käsittelyä koskevan menettelyn soveltamisesta neuvoston asetukseen tonnikalan monivuotisesta elvytysuunnitelmasta Itä-Atlantilla ja Välimerellä.

Philippe Morillon, kalastusvaliokunnan puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, tänä aamuna tehty esitys kiireellistä käsittelyä koskevan menettelyn soveltamisesta työjärjestyksen 134 artiklan mukaisesti tehtiin neuvoston viime viikolla esittämän pyynnön vuoksi. Kuten sanoitte, se koskee neuvoston ehdotusta asetukseksi tonnikalan monivuotisesta elvytysuunnitelmasta Itä-Atlantilla ja Välimerellä.

Tämän ehdotuksen tarkoituksena on toteuttaa uusi elvytysuunnitelma, jota kansainvälinen Atlantin tonnikalojen suojelukomissio (ICCAT) suositteli näille alueille kokouksessaan viime marraskuussa.

Tämän asetuksen on tultava voimaan ennen tärkeimmän kalastuskauden alkamista 15. huhtikuuta, kuten neuvosto esitti kiireellistä käsittelyä koskevassa pyynnössään. Tämä merkitsee, että parlamentin pakollinen kuuleminen on toteutettava tässä täysistunnossa, jotta neuvosto saa aikaan poliittisen sopimuksen lähiviikkojen aikana.

Kun otetaan huomioon tämä seikka sekä se, että Euroopan unionin on kunnioitettava kansainvälisiä sitoumuksiaan sekä omalta osaltaan edistettävä tärkeitä toimia, joilla vastataan tonnikalakantoja koskevaan vakavaan kriisiin, parlamentin kalatalousvaliokunta on hyväksynyt yksimielisesti tämän pyynnön kiireellisen käsittelyn soveltamisesta. Kehotan teitä siksi vahvistamaan tämän myönteisen kannan tänä aamuna järjestettävässä äänestyksessä.

(Parlamentti hyväksyi asian kiireellisen käsittelyn)

*

* *

José Ribeiro e Castro (PPE-DE). – (PT) Arvoisa puhemies, haluaisin esittää lyhyen työjärjestyspuheenvuoron tämän viikon esityslistasta. Keskiviikko 11. maaliskuuta on Euroopan terrorismin uhrien muistopäivä. Tätä päivämäärää esitettiin ensimmäisen kerran parlamentissa äänestyksessä, joka pidettiin 11. maaliskuuta 2004. Käsittelimme silloin vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvaa aluetta koskevaa arviota. Kyseessä oli päivä, jolloin Madridissa tehtiin järkyttävät iskut. Päivämääräksi ehdotettiin aluksi 11. syyskuuta, mutta samana päivänä tapahtuneen tragedian vuoksi parlamentti äänesti, että muistopäivä pidetään 11. maaliskuuta.

Eurooppa-neuvosto hyväksyi muutamia päiviä myöhemmin, muistaakseni 25. maaliskuuta, tämän päivän Euroopan terrorismin uhrien muistopäiväksi. Huomenna, 11. maaliskuuta, on täysistuntopäivä, ja huomaa, että esityslistaan ei sisälly minkäänlaista muistotilaisuutta asiasta. Haluaisin tietää, suunnitellaanko jotain tämänkaltaista tilaisuutta tämän viikon istuntojaksolle.

Puhemies. – (DE) Arvoisa José Ribeiro e Castro, sikäli kuin tiedän, puhemies antaa huomenna lausunnon istunnon avaamisen yhteydessä mainitsemastanne päivästä sekä sitä koskevista erityisistä näkökohdista. Se otetaan näin huomioon.

5. Moottoriajoneuvojen yleiseen turvallisuuteen liittyvät tyyppihyväksyntävaatimukset (keskustelu)

Puhemies. – (DE) Esityslistalla on seuraavana Andreas Schwabin sisämarkkina- ja kuluttajansuojaliokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi moottoriajoneuvojen yleiseen turvallisuuteen liittyvistä tyyppihyväksyntävaatimuksista (KOM(2008)0316 - C6-0210/2008 - 2008/0100(COD)) (A6-0482/2008).

Andreas Schwab, esittelijä. – (DE) Arvoiset puhemies ja komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, haluaisin aluksi kiittää sydämellisesti – enkä vain muodollisuuden vaan todellisen mielipiteeni vuoksi – komission jäsen Verheugenia, komissiota, sen henkilöstöä ja puheenjohtajavaltio Tšekkiä, joka ei valitettavasti pystynyt olemaan tänään läsnä, sekä valiokuntien työntekijöitä heidän myönteisestä ja rakentavasta yhteistyöstään tässä asiassa.

Kun tarkastellaan sitä, miten ajoneuvoja koskevat ympäristölle edulliset toimenpiteet voidaan toteuttaa, usein yllätetään, miten paljon aikaa kulutetaan muiden toimien pohdintaan. Uskon, että Euroopan parlamentti – Euroopan unionin toimielimenä – on toteuttanut tärkeitä toimia, joiden merkitys ei ole kuitenkaan vielä suuren yleisön tietoisuudessa tai jota ei käsitellä poliittisessa keskustelussa.

Tänään hyväksyttävä asetusta on ympäristön kannalta edullinen, koska sillä edistetään eurooppalaisessa politiikassa hiilidioksidipäästöjä koskevan paketin osana merkittävästi ajoneuvojen hiilidioksidipäästöjen vähentämistä. Samalla kuitenkin – kutsuisin tätä järkeväksi ympäristöpolitiikaksi – se hyödyttää myös kuluttajia, ajoneuvon kuljettajia, koska heille aiheutuu vähemmän kustannuksia. Samalla toimimme ympäristöä säästämällä, koska hiilidioksidipäästöjen vähentämisen lisäksi voidaan säästää bensiinin ja dieselin kulutuksessa. Parlamentille ja sen jäsenille oli myös erityisen tärkeää, että asetuksella parannetaan Euroopan maanteiden turvallisuutta tavaraliikenteen ajoneuvojen lisäksi myös tavallisten ajoneuvojen osalta.

En aio käsitellä asetusta kohta kohdalta, mutta katson, että siihen sisältyy joitain tärkeitä poliittisia näkökohtia, joita olisi tarkasteltava tässä yhteydessä.

Ensiksi ajoneuvojen pakollisen rengaspaineen seurantarjestelmän käyttöönotolla luomme tilanteen, jossa paremman rengaspaineen ansiosta – jonka rengasteollisuuden on mahdollista toteuttaa – parannetaan renkaan ajokäytön ominaisuuksia. Euroopan ajoneuvojen kuljettajat voivat säästää siten jopa 5 prosenttia polttoainetta. Tämä voidaan toteuttaa lisäämättä merkittävästi kustannuksia. Markkinoilla saatavilla olevan rengaspaineen seurantarjestelmän hinta on noin 100 euroa, ja joskus jopa reilusti vähemmän. Kuluttajien on mahdollista säästää huomattavasti.

Toinen näkökohta, johon mielestäni olisi kiinnitettävä erityistä huomiota, on se seikka, että saamme käyttöön pakollisesti asennettavan ajonvakautusjärjestelmän, joka tunnetaan nimellä ESC-järjestelmä, jo vuoteen 2011 mennessä. Emme toimineet Euroopan autoteollisuuden tahdon vastaisesti, vaan se osallistui asiaan ja tuki järjestelmää, koska sillä parannetaan huomattavasti Euroopan maanteiden turvallisuutta. Koska asiaa koskevat tekniset eritelmat eivät olleet tarpeeksi kehittyneitä, emme saaneet valitettavasti varmistettua sitä, että vuoteen 2018 mennessä erityisesti tavaraliikenteen ajoneuvoihin asennetaan pakolliset hätäjarrutusjärjestelmät ja kaistavahtijärjestelmät. Pahoittelen näiden teknisten termien käyttöä, jotka eivät yleensä esiinny asiaa koskevassa julkisessa keskustelussa. Tällä toimella edistetään huomattavasti Euroopan maanteiden ja erityisesti moottoriteidemme turvallisuutta. Voin todeta, että onnettomuuksissa kuolleiden ja loukkaantuneiden määrää saadaan vähennettyä noin 35 000 hengellä.

Olemme lopuksi asetuksen ansiosta saaneet aikaan sen, että renkaat aiheuttavat huomattavasti vähemmän melua. Asiasta on vielä mielipide-eroja. On totta, että tämä aiheuttaa joitain kustannuksia, joten sen vuoksi oli erittäin tärkeää sisällyttää asetukseen se seikka, että tieliikenteen melun vähentäminen ei ole ainoastaan rengasvalmistajien ja epäsuorasti kuluttajien vastuulla, vaan että myös jäsenvaltioilla on vastuu tienpinnan laadusta. Olen erittäin tyytyväinen, että neuvosto lopulta hyväksyi tämän vaatimuksen.

Kiitän teitä yhteistyöstänne ja odotan mielenkiintoista keskustelua.

Günter Verheugen, *komission varapuheenjohtaja*. – (DE) Arvoisat puhemies ja parlamentin jäsenet, haluaisin myös aluksi ilmaista kiitokseni esittelijä Andreas Schwabille sekä valmistelutyöhön osallistuneille jäsenille rakentavasta ja antaumuksellisesta yhteistyöstään, jonka vuoksi sopimus voidaan saada aikaan ensimmäisessä käsittelyssä.

Kyseessä on näennäisesti hyvin tekninen asetus, mutta sillä on merkittävä ja kauaskantoinen poliittinen merkitys. Se, mistä päätämme tänään, merkitsee merkkipaalu tieliikenteen turvallisuuden parantamisessa. Tämän asetuksen ansiosta Euroopan ajoneuvoista saadaan turvallisempia. Kyseessä on merkittävä toimi Euroopan ajoneuvoja koskevien ympäristönäkökohtien yhdenmukaisuuden kannalta. Tätä ei toteuteta ainoastaan polttoainetehokkaampia moottoreita valmistamalla. Myös ajoneuvojen osalta voidaan tarjota eri vaihtoehtoja polttoaineen säästämiseksi ja saasteen vähentämiseksi. Nämä toimet ovat tärkeitä parempaa sääntelyä koskevassa politiikassamme, koska asetuksella yksinkertaistetaan erittäin laajasti sääntelypuutteita.

Haluaisin aloittaa turvallisuutta koskevasta näkökohdasta, joka oli tärkein tässä hankkeessa. Euroopan tieliikenteen turvallisuus on asia, johon meidän on kiinnitettävä erityistä huomiota ja josta aiheutuu merkittävää huolta. Käyttöön ottamamme säännöt, joiden noudattamista eurooppalaisissa ajoneuvoissa tullaan edellyttämään vuodesta 2011 lähtien, estävät vuosittain 35 000 kuolintapausta ja vakavaa loukkaantumista Euroopan maanteillä. Erityisesti henkilöautojen ja hyötyajoneuvojen ajonvakautusjärjestelmiä koskevan ohjelman käyttöönotto voi pelastaa lähes 3 000 ihmisen hengen vuodessa ja estää 25 000 hengen loukkaantumisen vakavasti. Kyseessä on turvalaite, jota on etenkin vakavia onnettomuuksia aiheuttaneissa tavaraliikenteen ajoneuvoissa käytetty tähän mennessä vain harvoin. Valmistajille aiheutuvat kustannukset ovat paljon vähäisemmät kuin yleinen taloudellinen hyöty.

Tämä toimenpidepaketti on merkittävässä asemassa henkilöautojen ja kevyiden hyötyajoneuvojen hiilidioksidipäästöjen vähentämistä koskevassa Euroopan unionin strategiassa. Sen perusteella edellytetään alhaisen vierintävastuksen renkaiden käyttämistä ja rengaspaineen seurantarjestelmien sekä vaihteen vaihdon ilmaisimien käyttöönottoa. Näillä toimilla vähennetään keskimääräisiä hiilidioksidipäästöjä 6–7 grammaa hiilidioksidia kilometriä kohden. Tämä on siten todella merkittävä edistysaskel. Haluan myös huomauttaa, että tämän ehdotuksen ansiosta tieliikenteen melusaastetta vähennetään huomattavasti, koska renkaiden melutason vähentämisellä tilannetta parannetaan merkittävästi.

Korostan tässä yhteydessä jälleen kerran, että Euroopan kestäväää liikennettä koskevat pyrkimykset saavutetaan ainoastaan, jos sisällytämme yhtenäiseen lähestymistapaan kaikki tähän asiaan – eli ajoneuvoihin, joita käsittelemme tänään – liittyvien näkökohtien mahdollisuudet. Meidän on kuitenkin käsiteltävä myös liikenneinfrastruktuuria sekä henkilöiden ajokäyttäytymistä. Olen erittäin tyytyväinen, että Euroopan parlamentti suhtautuu asiaan juuri tällä tavalla.

Lainsäädännön yksinkertaistamisen osalta voidaan todeta, että tällä asetuksella yksinkertaistetaan erittäin merkittävästi sääntelypuutteita. Yhdellä asetuksella kumotaan 50 nykyistä direktiiviä, ja ne korvataan mahdollisuuksien mukaan kansainvälisillä säännöillä. Alhaisemmat hallintokustannukset, laajempi avoimuus ja kansainvälinen yhdenmukaistaminen merkitsevät huomattavia säästöjä teollisuudelle, ja tämä edistää niiden kilpailukyvyyn vahvistamista. Samalla jäsenvaltiot hyötyvät alhaisemmista hallintokuluista.

Ajoneuvojen osalta on vaikea olla mainitsematta sitä, että Euroopan autoteollisuus on tällä hetkellä erittäin vakavassa kriisissä, joka on pahin vuosikymmeniin. Tietenkin voidaan kysyä, onko tämä oikea ajankohta ottaa käyttöön teknisiä säännöksiä. Haluan tehdä täysin selväksi, että tämännäpäiväiset pyrkimyksemme ovat seurausta CARS 21 -prosessista. Työskentelimme sen yhteydessä intensiivisesti autonvalmistajien, jäsenvaltioiden ja kansalaisyhteiskunnan kanssa selvittääksemme, miltä Euroopan autoteollisuuden toiminta näyttää tulevaisuudessa ja millainen näkemys meillä on tulevaisuuden eurooppalaisesta ajoneuvosta. Haluan voimakkaasti painottaa, että jopa tämän kriisin aikana – ja itse asiassa erityisesti tämän kriisin aikana – eurooppalaiset valmistajat eivät saa laistaa siitä, että kehitetään ja saatetaan markkinoille 21. vuosisadan vaatimukset täyttäviä ajoneuvoja. Nämä vaatimukset ovat hyvin selkeät. Kuluttajat haluavat ajoneuvoja, jotka käyttävät vähemmän polttoainetta ja jotka ovat ympäristölle edullisempia sekä turvallisempia.

CARS 21 -prosessissa muodostetussa näkemyksessä tulevaisuuden eurooppalaisesta autosta sekä kaikkien osallistujien tämän teollisuudenalan tulevaisuutta koskevassa yhteisessä ajattelutavassa on kyse juuri tästä: haluamme, että Eurooppa osallistuu kansainväliseen kilpailuun parhaiden ajoneuvojen lisäksi sellaisilla ajoneuvoilla, jotka kuluttavat vähiten ja jotka ovat ympäristölle edullisia sekä turvallisempia. Olen täysin vakuuttunut siitä, että tällaisilla tuotteilla Euroopan teollisuus säilyttää johtavan aseman kansainvälisillä automarkkinoilla. Kiitos.

Jorgo Chatzimarkakis, *teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan lausunnon valmistelija*. – (DE) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, haluaisin aluksi onnitella Andreas Schwabia kompromissista, jonka hän on saanut aikaan yhteistyössä neuvoston kanssa. Jokaiseen kysymykseen ei puututtu, mutta näin toimitaan kompromisseissa.

Ajoneuvoja koskevien pakollisten turvallisuusjärjestelmien käyttöönotto on erityisen myönteistä. Uuden turvatekniikan, kuten ajonvakuutusjärjestelmän, pakollisen käyttöönoton ansiosta kalliimpia ajoneuvoja ostavien lisäksi myös tavarankuljetusajoneuvojen kuljettajat hyötyvät tieliikenteen korkeammista turvallisuusvaatimuksista. Siten edistämme ratkaisevasti turvallisuutta Euroopassa. Samoja toimia on sovellettava ehdottomasti renkaiden turvallisuuden parantamisessa.

On asianmukaista luokitella märkäpito ja siten renkaiden turvallisuus selkeästi tärkeämmäksi näkökohdaksi kuin vierintävastus, jolla edistetään hiilidioksidipäästöjen vähentämistä. Renkaiden vierintävastuksen osuus polttoaineen kulutuksesta on 20–30 prosenttia ajo-olosuhteista ja nopeudesta riippuen. Tämänhetkisen ympäristönäkökohtia koskevan keskustelun ja polttoainekustannusten vähentämisen vuoksi on selvää, että kulutusta on supistettava. On kuitenkin otettava huomioon, että ilman vierintävastusta, joka syntyy renkaiden kulutuspinnoista ja elastista ominaisuuksista, turvallinen ja mukava ajaminen olisi mahdotonta. Turvallisuutta on siksi tarkasteltava myös toisesta näkökulmasta. Rengasvalmistajien viimeiset edistysaskeleet osoittavat, että on mahdollista varmistaa sekä turvallisuusnäkökohdat että pienempi vierintävastus. Tällä tavalla voimme myös edesauttaa eurooppalaista autoteollisuutta saavuttamaan ja säilyttämään johtoaseman maailmassa.

Huomenna äänestettävillä kompromissiehdotuksilla annamme selkeän viestin, jolla hillitään hiilidioksidipäästöjä koskevaa hysteriaa ja tähdätään parempaan liikenneturvallisuuteen.

Malcolm Harbour, *PPE-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää ryhmäni puolesta kollegaani Andreas Schwabia hyvin monimutkaisen asiakokonaisuuden taitavasta käsittelystä. Voimme myös ehkä todeta, – neuvoston puheenjohtajavaltio ei ole läsnä – että neuvottelut ovat olleet vaikeat, mutta oikeudenmukaiset, ja olemme päässeet erittäin hyvään lopputulokseen.

Haluaisin ottaa esille useita näkökohtia, jotka liittyvät siihen, mitä komission jäsen totesi. Minulla oli kunnia osallistua CARS 21 -aloitteeseen jo aivan alusta alkaen, ja näemme nyt tämän yhtenäisen lähestymistavan vaikutuksen. Kyseessä on tärkeä toimi. Se on klassinen esimerkki siitä, miten eri säännöksiä on koottu yhteen moottoriajoneuvoja koskevan sääntelykehyksen jatkuvaksi ajantasaistamiseksi. Teollisuus edellyttää tätä.

Vahvistimme CARS 21:n puitteissa etenemissuunnitelman niistä ympäristö- ja turvallisuushaasteista, joiden edellyttämme teollisuuden noudattavan. Ratkaisevaa on, että teollisuudelle tarjotaan vakautta ja tietoa, jotta se voi suunnitella uusia tuotteita järkevästi ja järjestelmällisesti, vaikkakin vaativia määräaikoja ja tavoitteita noudattaen. Emme halua irtisanoutua kyseisistä haastavista tavoitteista, mutta haluamme tarjota toimijoille vakautta. Kuten Günter Verheugen huomautti, koska teollisuus on tällä hetkellä hankalassa tilanteessa kysynnän vähyden vuoksi, vakaa sääntely on ratkaisevan tärkeää.

Haluan korostaa kahta seikkaa. Ensinnäkin elektronisten ajonvakuutusjärjestelmien mahdollisimman nopeaa käyttöönottamisesta koskeva sopimus edistää merkittävästi turvallisuutta, ja pidän tätä hyvin myönteisenä. Ne meistä, joilla on ollut mahdollisuus testata näitä järjestelmiä, ymmärtävät niiden tehokkuuden. Toiseksi haluan painottaa kansainvälisen tason kysymyksiä, EU:n direktiivien kumoamista sekä niiden sisällyttämistä kansalliseen lainsäädäntöön. Pidän tätä myönteisenä, mutta katson, että nyt on yhä tärkeämpää, arvoisa komission jäsen, että komissio toimii avoimemmin sen prosessin osalta, joka koskee toisessa toimielimessä, YK:n toimielimessä (eikä Euroopan parlamentissa) neuvoteltavia sääntöjä.

Gary Titley, *PSE-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin aluksi onnitella Andreas Schwabia hänen mietinnöstään sekä kiittää häntä erittäin yhteistyöhaluisesta suhtautumisesta koko tähän asiaan.

Viime torstai-iltana kollegamme Linda McAvan joutui hyvin vakavaan auto-onnettomuuteen. Hänen autonsa murskautui, mutta hän selvisi tilanteesta melkein vahingoittumatta. Syy oli se, että hänen ajamassaan autossa oli kaikkein uudenaikaisimmat turvalaitteet, ja tämän ansiosta hän ei loukkaantunut vakavasti. Keskustelemme tätä taustaa vasten tästä mietinnöstä. Kuten komission jäsen Verheugen totesi, liikenneturvallisuus säästää ihmishenkiä ja se on erittäin tärkeä Euroopan unionin perheiden hyvinvoinnille. Tätä seikkaa ei saa unohtaa edes tänä vaikeana ajankohtana.

Tämän vuoksi vastustan määrätietoisesti Euroopan parlamentissa ja neuvostossa olevia henkilöitä, jotka halusivat heikentää tätä komission ehdotusta. Katson, että komission alkuperäinen ehdotus on erittäin hyvä, ja meidän on vastustettava siihen tehtäviä muutoksia.

Ehdotuksessa oli kuitenkin yksi pääasiallinen heikkous. Siihen ei sisältynyt mitään säännöstä niiden renkaiden myymisestä täytäntöönpanopäivän jälkeen, jotka eivät täytä uusia vaatimuksia. Minusta tämä on suuri virhe. Sen vuoksi ehdotin valiokunnalle tarkistusta, jonka mukaan vaatimusten vastaiset renkaat on myytävä pois 12 kuukauden kuluessa täytäntöönpanopäivästä. Valiokunta hyväksyi tarkistuksen.

Koska ajoneuvoja ei saada myytyä autoteollisuuden nykyisessä tilanteessa, neuvoston kanssa käydyissä keskusteluissa kävi selväksi, että 12 kuukauden ajanjakso ei ole todennäköisesti realistinen. Meidän oli otettava huomioon vakavat ympäristöä koskevat seuraukset silloin, kun käytöstä poistetaan hyväkuntoiset renkaat. Sen vuoksi olimme valmiit hyväksymään kolmikantaneuvotteluissa, että ne renkaat, jotka eivät täytä vaatimuksia, olisi myytävä täytäntöönpanopäivää seuraavan 30 kuukauden ajanjakson aikana. Andreas Schwabin ansiosta päätettiin, että jos komissio pitää aikaisempaa ajankohtaa mahdollisena, niin se voidaan toteuttaa komiteamenettelyn puitteissa. Tämä oli tärkeä toimien vahvistamista koskeva ala.

Haluaisin myös kiinnittää huomion ympäristön kannalta tärkeisiin toimiin, erityisesti rengaspaineen seurantajärjestelmiin, joilla hiilidioksidipäästöjen vähentämisen lisäksi ajoneuvoista saadaan turvallisempia, koska huonosti täytetyt renkaat aiheuttavat paljon onnettomuuksia. Olemme tässä ehdotuksessa alentaneet vierintävastuksen arvoa sekä sisällyttäneet siihen vaihteen vaihdon ilmaiset, jotka eivät kuuluneet alkuperäiseen ehdotukseen. Tämä on hyödyllistä ympäristölle ja samalla säästää kuljettajien varoja. Käytettävissä oleva käteinen on erittäin tärkeä tällä hetkellä.

Turvallisuutta koskeva kohta on laadittu hyvin. Kuten totesin, rengaspaineen seurantajärjestelmät ovat tärkeitä, koska huonosti täytetyt renkaat aiheuttavat onnettomuuksia. On häpeällistä, että Yhdistynyt kuningaskunta on yksi suurimpia syyllisiä asiassa. Kaistavahtijärjestelmät ja elektroniset ajonvakautusjärjestelmät ovat myös tärkeitä. Kiitän Andreas Schwabia, että niiden täytäntöönpano toteutetaan vuotta aikaisemmin, koska ne ovat erittäin hyödyllisiä turvallisuuden kannalta.

Kuten Malcom Harbour ja komission jäsen mainitsivat, ehdotukseen sisältyy toimien yksinkertaistaminen, ja tämä on hyvin tärkeää.

Haluaisin lopuksi tuoda esiin toimmemme sen edistämiseksi, että tieliikenteen aiheuttaman meluun kiinnitetään enemmän huomiota. Tieliikenteen melu aiheuttaa stressiä, ja stressi on synnä sairastumiseen ja jopa kuolemantapauksiin, joten sen vuoksi on tärkeää käsitellä tätä kysymystä.

Olle Schmidt, ALDE-ryhmän puolesta. – (SV) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, tämä on hyvin myönteinen mietintö, ja siihen sisältyvät selkeät ympäristö- ja turvallisuustavoitteet. Valiokunta ilmaisi selkeästi melua ja terveyttä koskevat näkökohdat. Jopa 210 miljoonaa eurooppalaista altistuu liikenteen melulle. Tämä on Maailman terveysjärjestön mukaan vaarallista terveydelle. Renkaiden melun vähentäminen ei ole ainoa tapa vähentää liikenteen melua, mutta parhaat tulokset saavutetaan toimenpiteiden yhdistelmällä. Renkaiden aiheuttaman melun torjuminen on siinä keskeistä.

Jotkut, ehkä jopa täällä läsnä olevat henkilöt, ovat todenneet, että melupäästöjen ja renkaiden turvallisuutta koskevien ominaisuuksien välillä on ristiriita. Tästä ei ole saatu mitään todisteita yksityiskohtaisissa ja riippumattomissa tutkimuksissa. Olen siksi pettynyt, että kompromissi ei vastaa sitä, minkä hyväksyimme valiokunnan äänestyksessä. Kuorma-autojen renkaista 90 prosenttia on jo kompromissiin sisältyvän melutason mukaisia. Emme voi valitettavasti pitää tätä erityisen kunnianhimoisena tasona.

Seán Ó Neachtain, UEN-ryhmän puolesta. – (GA) Arvoisa puhemies, olen tyytyväinen tähän mietintöön ja haluaisin kiittää Andreas Schwabia sen laatimisesta.

Meidän on pidettävä myönteisenä kaikkia toimia, joilla maanteistämme saadaan turvallisempia. Itse ajoneuvolla on tässä tärkeä tehtävä, ja sen lisäksi on varmistettava, että ajoneuvoja koskevat vaatimukset ovat turvallisempia.

Kuten komission jäsen totesi, tämän ehdotuksen perusteella yli 50 säännöstä yhdistetään kokonaisuudeksi. Pidän tätä yksinkertaistamista myönteisenä, koska Euroopassa tuotettavien ajoneuvojen on noudatettava kaikkein korkeimpia standardeja. Ajoneuvojen valmistajien on oltava vastuussa tämän standardin saavuttamisesta. Kyse ei ole ainoastaan ajoneuvojen renkaista, vaan myös muista tänä aamuna mainituista näkökohdista, kuten elektronisista valvontajärjestelmistä ja muista nykyaikaisista ominaisuuksista, joilla varmistetaan, että maanteillämme kulkevat ajoneuvot ovat parhaiden mahdollisten standardien mukaisia.

Heide Rühle, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin myös kiittää esittelijää ja varjoesittelijää sekä erityisesti Gary Titleyä ja komissiota tästä hyvästä ehdotuksesta.

Kiitän puheenjohtajavaltiota Tšekkiä kuitenkin hieman epäroivämmin. Minun on todettava, että neuvosto asetti meidät kovan paineen alle tässä kolmikantaneuvottelussa ja että se ei ollut kovin kunnianhimoinen. Päinvastoin, neuvosto itse asiassa varoitti meitä etukäteen asettamasta vaatimuksiamme liian korkeiksi, jotta emme aseta valmistajia vaaraan tämänhetkissä talouskriisissä. Suhtaudun asiaan täysin eri tavalla – ja uskon, että parlamentin enemmistö yhtyy tähän – sillä erityisesti talouskriisin aikana tarvitsemme selkeitä vaatimuksia. Euroopan teollisuuden on oltava motivoitunut ja sille on myönnettävä kannustimia, jotta vaatimukset asetetaan korkealle ja jotta kehitetään malleja tulevaisuutta, eikä nykyistä tilannetta, varten. Energiategokkuudella ja hiilidioksidipäästöillä on tässä asiassa selkeästi hyvin merkittävä tehtävä.

Turvallisuutta koskeva kysymys on myös tärkeä. Melun minimointia koskevaa kysymystä, jota käsiteltiin lyhyesti keskustelussa, ei saa laiminlyödä, sillä yhä useammat henkilöt sairastuvat melun vuoksi, ja tämä aiheuttaa huomattavia kustannuksia yhteiskunnalle. Tästä syystä on myös tärkeää, että asetuksen pitää olla asianmukaisten vaatimusten mukainen.

Olemme saaneet aikaan kaiken kaikkiaan hyvän kompromissin. Emme allekirjoittaneet ensimmäisen käsittelyn sopimusta, koska suhtauduimme kriittisesti menettelyyn sekä puheenjohtajavaltio Tšekin painostukseen, mutta voimme hyväksyä tämän kompromissin, ja ryhmämme äänestää sen puolesta.

Jim Allister (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, terroristit murhasivat Pohjois-Irlannin vaalipiirissäni yöllä jälleen kerran yhden henkilön. Ennen kuin siirryn varsinaiseen aiheeseen, haluaisin esittää surunvalitteluni IRA:n raa'asti murhaaman vaalipiirini poliisin perheelle. Tuomitsen tämän törkeän terroriteon.

Euroopan parlamentissa käsiteltävän asian osalta haluaisin todeta, että minulle lobataan harvoin vaalipiirissäni EU:n asetuksia, ja minun on sanottava, että olen tällaisista toimista vieläkin harvemmin vakuuttunut. Tällä kertaa kuitenkin olen siitä tyytyväinen, koska ehdotukseen sisältyy säännöksiä, joilla parannetaan tieliikenteen turvallisuutta sekä autetaan erästä sellaista yritystä Pohjois-Irlannissa, joka on rengaspaineen seurantajärjestelmää koskevan tekniikan ja tuotannon kärjessä. Siten ehdotus, jolla kyseisten järjestelmien käyttöönotto saatetaan pakolliseksi, edistää tieliikenteen turvallisuuden lisäksi työllisyyttä vaalipiirissäni.

Kaikkialla EU:ssa ne toimet, joilla ajoneuvoistamme ja siten maanteistämme, saadaan turvallisempia, ovat liikennekuolemien järkyttävän tason vuoksi myönteisiä. Erityisesti tällä alalla sääntelyllä on merkittävä tehtävä. Asetuksen olisi oltava järkevä, rationaalinen ja tarpeellinen eikä se saisi olla vain sääntelyä sääntelyn vuoksi. Tässä yhteydessä katson kuitenkin, että mietintö on oikeassa tasapainossa ja kiitän esittelijää hänen mietinnöstään.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, arvostan Andreas Schwabin osoittamaa korkeaa ammattitaitoa, kun hän tarkisti komission asetusluonnosta siten, että siihen sisällytettiin toimia, joilla lisätään Euroopan autoteollisuuden kilpailukykyä. Samalla jäsenvaltiot voivat valvoa tehokkaasti, että ajoneuvojen tyyppihyväksynnän vaatimuksia noudatetaan markkinoilla. Voimme esimerkiksi rengaspaineen tarkistamisella vähentää polttoaineen kulutusta ja siten myös päästöjä. Uudenaikaisten elektronisten ajoneuvojen valvontajärjestelmät otetaan käyttöön vuonna 2011, joten voimme vähentää Euroopan maanteillä aiheutuvien onnettomuuksien määrää jo vuotta aikaisemmin. Melun vähentäminen on toinen näkökohta, ja tämä koskee sekä renkaita että teiden rakentamista. Tällä asetuksella vähennetään hallinnollista taakkaa ja yksinkertaistetaan lainsäädäntöä ajoneuvoihin sovellettavia yhdenmukaisia vaatimuksia koskevan YK:n sopimuksen perusteella. Tämä asetusta on erinomainen esimerkki yhtenäistetyistä lainsäädännöistä. Olen tyytyväinen, että puheenjohtajavaltio Tšekki oli hyvin valmistautunut ja että parlamentin, Andreas Schwabin ja neuvoston välinen sopimus saadaan aikaan ensimmäisessä käsittelyssä.

Wolfgang Bulfon (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, vaikea kompromissi on saatu aikaan ja olen sitä mieltä, että Andreas Schwab on esittänyt mestariteoksen. Tästä lähtien viittaa häneen suurmestari Schwabina.

Autonkuljettajien turvallisuuden lisäämiseksi on erityisen myönteistä, että Euroopan maanteillä otetaan käyttöön ajonvakuutusjärjestelmän lukkiutumattomat jarrutusjärjestelmät. Lisäksi sitä, että renkaiden märkäpitoarvoja parannetaan jälleen tulevaisuudessa, voidaan pitää myönteisenä kehityksenä. Ilahduttavaa on myös se, että rengaspaineen seurantajärjestelmiä, kaistavahtijärjestelmiä ja kehittyneitä hätäjarrutusjärjestelmiä harkitaan myös muille ajoneuvoluokille.

Haluaisin kuitenkin arvostella sitä, että valmistajat ovat soveltaneet hyötyajoneuvoihin korkeampaa renkaiden melutasoa enkä ole myöskään tyytyväinen siihen, että ESC:n lisäksi muita turvallisuustoimia ei oteta käyttöön ehdotettua aikaisemmin.

Haluaisin lisäksi huomauttaa, että neuvoston kanssa tehtyyn kompromissiin ei sisälly mitään tarkkaa erittelyä talvirenkaiden suorituskyvyn vaatimuksista ajoneuvon liikkeellelähdön ja liikkeellä pysymisen kannalta. En voi henkilökohtaisesti käsittää, että mitään eritelmaa ei ehdotettu esimerkiksi ajo-ominaisuuksista mustalla jäällä tai mudassa.

Luokkien C1, C2 ja C3 renkaat, jotka eivät täytä liitteessä I mainittuja tämän asetuksen säännöksiä, voidaan nyt siirtymäkausia koskevan kompromissin perusteella myydä vielä 30 kuukauden ajan. Parlamentti kaavaili, että tässä asiassa olisi pitänyt soveltaa 12 kuukauden siirtymäaikaa.

Haluaisin lopuksi muistuttaa teitä kaikkia jälleen kerran suurimmasta rakenteellisesta nopeudesta, joka on 180 kilometriä tunnissa. Tämä on minusta hyvin järkevä toimenpide.

Toine Manders (ALDE). – (NL) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää Andreas Schwabia hänen omistautumisestaan, koska hän joutui kolmikantaneuvotteluissa selkä seinää vasten. Kun opiskelin EU:n lainsäädäntöä, yhteispäätösvaltuudet olivat luonnollisesti erilaiset kuin tällä hetkellä.

Käsiteltävänä oleva ensimmäisen käsittelyn sopimus, josta neuvotteli neljä Euroopan parlamentin jäsentä – joista yksi olin minä varjoesittelijänä – eroaa huomattavasti parlamentin hyväksymästä tekstistä. Se poikkeaa komission ehdotuksesta. Talouskriisiä käytettiin tekosyynä ja asiasta annettiin erittäin huono ehdotus. Jokainen valittaa, että sen sisältö on puutteellinen, mutta vaikuttaa kuitenkin siltä, että se hyväksytään.

Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmän mielestä demokratiaa ja Euroopan parlamentin asemaa pyritään heikentämään. Käytäntö on, että jos parlamentin ensimmäisessä käsittelyssä hyväksymää tekstiä ei oteta mukaan kolmikantaneuvotteluihin, tarvitaan toinen käsittely. Pidämme huonona käytäntönä sitä, että kun neljä parlamentin jäsentä hyväksyy tekstin kolmikantaneuvotteluissa, niin kaikkien pitäisi antaa tekstille tuensa.

ALDE-ryhmä äänestää periaatteellisista syistä tätä ehdotusta vastaan. Toimimme näin menettelyä koskevista syistä emmekä siksi, että pidämme ehdotuksen sisältöä huonona. Tosin se voisi olla paljon parempikin.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin käsitellä tähän aiheeseen liittyvää kysymystä. Komissio tietää, että hiilidioksidi, metaani ja dityppioksidi kuuluvat kuuden tärkeimmän kasvihuonekaasun joukkoon. Olin kyseisten kaasujen käyttöä ajoneuvojen ilmastointijärjestelmissä koskevan direktiivin esittelijä.

Vaikuttaa siltä, että porsaanreikiä käytetään hyväksi kyseisen lainsäädännön ja tyyppihyväksyntää koskevan lainsäädännön – joka valittiin direktiivin täytäntöönpanoa koskevaksi välineeksi – välillä. Minua on varoitettu edellisten viikkojen ajan ajoneuvojen valmistajien suunnitelmista välttää kokonaan jäähdytysaineiden vaihto vuonna 2011 ja sen jälkeen tiettyjen osien tyyppihyväksyntää soveltamalla. Tämä merkitsisi sitä, että R134a-kaasun käytön kieltä koskeva määräaika olisi nyt vuosi 2017 eikä 2011. Siten useiden tonnien hiilidioksidiekvivalenttipäästöjä ei voida välttää.

Ajoneuvojen ilmastointijärjestelmiä koskevan direktiivin täytäntöönpanosta ovat viime kädessä vastuussa kansalliset tyyppihyväksyntäviranomaiset. Esimerkiksi Yhdistyneen kuningaskunnan tyyppihyväksyntäviranomainen VCA on hiljattain todennut, että se hyväksyy tammikuun 2011 jälkeen uusia ajoneuvotyyppisiä, joihin on asennettu nykyisiä – asetuksen (EY) N:o 706/2007 vaatimuksen mukaisia – ajoneuvojen ilmastointijärjestelmiä, joihin sisältyy hiilidioksidia, metaania ja dityppioksidia, joiden lämmitysvaikutuskerroin on suurempi kuin 150. Tämän seurauksena meillä on näyttöä siitä, että ajoneuvojen valmistajat lykkäävät kehittämistoimia ja investointeja – tai jopa päättävät ne kokonaan – innovatiiviseen kestäväan tekniikkaan. Voiko komission jäsen ystävällisesti kommentoida asiaa?

Günter Verheugen, komission varapuheenjohtaja. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, tässä yhteydessä voin vain vilpittömästi kiittää Euroopan parlamentin ryhmiä laajasta tuesta tällä ehdotukselle. Kysymyksessä on tietenkin kompromissi, ja silloin voidaan aina toivoa enemmän. Voin myös sanoa, että olisin henkilökohtaisesti ja myös komissio olisi ollut valmis menemään askeleen pidemmälle. Tämä on saavuttamamme tulos, ja se on merkittävä edistysaskel.

Haluaisin erityisesti tähdentää sitä, mitä Heide Rühle totesi. Erityisesti tässä tilanteessa on poliittisesti tärkeää parantaa Euroopan ajoneuvoja aloilla, jotka ovat ratkaisevan tärkeitä tulevaisuudessa. Yksi asia on selvä. Kysyntää koskeva kriisi ei aiheudu ainoastaan yleisestä taloudellisesta tilanteesta ja taloudellisesta epävarmuudesta, vaan kyseessä on myös se seikka, että eurooppalaisten valmistajien tarjoamat autot eivät ehkä ole täyttäneet viime vuosina Euroopan markkinoiden polttoaineen kulutusta, ympäristönäkökohtia ja turvallisuutta koskevia vaatimuksia. Siksi on hyvin tärkeää, että tämä seikka korjataan.

Haluaisin puuttua aiheeseen, jonka Avril Doyle mainitsi. Olen tietoinen, että tyyppihyväksyntää koskevia vaatimuksia tulkitaan väärin monissa jäsenvaltioissa – kuten juuri aivan oikein huomautitte – mutta kyseessä on väärä tulkinta, joka ei ole sovellettavan lainsäädäntökehyksen mukainen. Komissio varmistaa, että asiasta annetaan tarvittavat selvennykset ja että esittämämme seuraukset, hyvä Avril Doyle, eivät toteudu.

Andreas Schwab, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, olen tyytyväinen onnitteluihin, mutta minun on todettava, että kolmikantaneuvotteluissa nopea ja päättäväinen toiminta on yhteistyön tulosta. Haluan siksi jakaa Wolfgang Bulfonin esittämät onnittelet teidän kaikkien kanssa.

Minun on kuitenkin todettava, ja minusta tämä on erittäin tärkeä seikka, että en kokenut kenenkään painostavan minua enkä joutuvani poliittisen painostuksen kohteeksi. Ainoa vaikeus tässä lainsäädäntöaloitteessa – ja en halua salata tätä, sitä käsiteltiin myös puheenvuoroissa jonkin verran – oli tietenkin kunnianhimoisen lainsäädännön laatiminen, jolla varmistetaan se, että emme menetä työpaikkoja Euroopan unionissa vaan suojellemme niitä. Tällaista tasapainoa ei ollut kaikissa kysymyksissä aina helppo löytää, mutta uskon, että me pääsimme lopulta hyvin kohtuulliseen ratkaisuun, joka on kaikkien edun mukainen.

Minun on kuitenkin todettava, että saimme kuulla arvostelua kaikkien kolmikantaneuvotteluissa edellisten viikkojen ja kuukausien aikana ratkaistujen menettelyjen osalta siitä, että asiat sujuivat liian nopeasti. Tämä on kysymys, jota voidaan käsitellä parlamentin vaalikauden alkupuolella ja sitten pysyä tässä kannassa koko vaalikauden ajan, mutta kritiikkiä siitä, että menettelyt ovat demokraattisesti epäluotettavia, ei saisi esittää vaalikauden lopulla – sinä ajankohtana, kun erityisiä kysymyksiä ratkaistaan – kun olemme jo osallistuneet täällä parlamentissa kolmen vuoden ajan tällaiseen menettelyyn. Hyväksyn kritiikin, mutta katson, että tämä kysymys olisi ratkaistava välittömästi vaalien jälkeen koko vaalikauden ajaksi.

On myös tärkeää, että tämä ehdotus sisällytetään Guido Sacconin hyväksyttyyn ehdotukseen. Hänen ehdotuksensa koski moottoriajoneuvojen hiilidioksidipäästöjen vähentämistä 130 grammaan, josta 10 grammaa varataan lisätoimille. Yksi osa näistä lisätoimista on nyt säännelty. Odotan mielenkiinnolla, miten käsittelemme jäljellä olevia grammamääriä ja mitä ehdotuksia komissio antaa parlamentin päätettäväksi.

Haluaisin lisätä, että siirtymäkaudesta koskevassa kysymyksessä meidän oli löydettävä taloudellisesta näkökulmasta tyydyttävä ratkaisu. Emme ole säätäneet lopullisesti 30 kuukauden ajanjaksosta, mutta sen sijaan komissio tekee vaikutustenarvioinnin jokaisesta rengastyypistä. Voimme sen perusteella päättää, mihin ajankohtaan jokaisen rengastyypin määräaika asetetaan. Uskon, että Euroopan unionissa lainmukaisesti valmistetut renkaat on taloudellisesti järkevintä poistaa mahdollisimman nopeasti markkinoilta, mutta ainoastaan silloin, kun markkinat tarjoavat tähän asianmukaiset mahdollisuudet. Päätän puheenvuoroni ja kiitän jälleen kerran vilpittömästi kaikkia asiaan osallistuneita.

Puhemies. – (DE) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tänään klo 12.00.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Ioan Lucian Hămbășan (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Haluaisin ensiksi kiittää Andreas Schwabia tasapainoisen mietinnön laatimisesta. Tällä mietinnöllä vastataan teollisuuden tarpeisiin, koska sillä luodaan yksinkertaisempaa ja avointa lainsäädäntöä siten, että 50 direktiiviä korvataan. Näin vähennetään hallinnollista taakkaa. Edistämme sen perusteella kilpailukykyistä autoteollisuutta.

Meille kaikille on tärkeää, että Euroopan maanteistä saadaan turvallisempia ja että standardilaitteiden käyttöön otolla vähennetään onnettomuuksien ja vakavasti loukkaantuneiden määrää. Ajonvakautusjärjestelmän on oltava kaikkien saatavilla. Se ei saa enää olla lisävaruste. Emme saa luonnollisesti unohtaa rengaspaineen seurantarjestelmän ympäristövaikutuksia, koska tällä järjestelmällä vähennetään hiilidioksidipäästöjä. Lisäksi melua ja melusaastetta vähennetään yleisesti. Uuden tekniikan ansiosta meillä on turvallisempia ja ympäristölle edullisempia autoja.

6. Teollisuuden päästöt (yhtenäistetty ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen ja vähentäminen) (uudelleenlaatiminen) (keskustelu)

Puhemies. – (DE) Esityslistalla on seuraavana Holger Krahmerin ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi teollisuuden päästöistä (ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen

yhtenäistäminen) (uudelleenlaadittu) (KOM(2007)0844 - C6-0002/2008 - 2007/0286(COD)) (A6-0046/2009).

Holger Krahmer, esittelijä. – (DE) Arvoisat puhemies ja komission jäsenet, hyvät parlamentin jäsenet, äänestämme pian teollisuuden päästöjen ehkäisemistä koskevasta direktiivistä. Ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunta hyväksyi suurella ääntenenemmistöllä useita kompromisseja. Toivon, että voimme jatkaa näitä toimia, koska näillä säännöksillä yhdenmukaistetaan teollisuuslaitoksiin sovellettavia ympäristövaatimuksia kaikkialla EU:ssa. Tällä edistetään ympäristönsuojelua ja samalla varmistetaan oikeudenmukainen kilpailu.

Kompromissien ytimessä on eurooppalainen turvaverkko. Tällä käsitteellä otetaan käyttöön yhteisön laajuiset raja-arvot teollisuuden saastepäästöille. Niissä määritellään selkeät vaatimukset lupien myöntämiseksi teollisuuslaitoksille. Niiden on toimittava luvan saamiseksi turvaverkon eritelmiä tehokkaammin. Tämä lähestymistapa tarjoaa tarpeeksi liikkumavaraa yksilöllisten vaatimusten asettamiseksi. Tämä merkitsee varmasti sitä, että enää ei voida käyttää väärin liikkumavaraa ja pitää poikkeusten turvin käynnissä laitoksia, joiden päästöaso ei ole tyydyttävä. Turvaverkolla luomme selkeyttä sekä tarpeellista joustavuutta. Tulkinnanvaraisille joustaville poikkeuksille ei ole mitään tarvetta.

Kun tein ehdotuksen, minua syytettiin "vihreäksi aktivistiksi". Tämä on liioittelua, ja totean tämän vain varovaisesti. Kyse on siitä, että vuosia voimassa olleiden yhteisön säännöksiä täytäntöönpanoa parannetaan. Paras käytettävissä oleva tekniikka – johon Euroopan turvaverkolla pyritään – olisi pitänyt olla standardi kaikissa EU:n teollisuuslaitoksissa viime syksystä lähtien, mutta sitä ei ole todellisuudessa käytetty. Parasta käytössä olevaa tekniikkaa sovelletaan järkevästi ainoastaan kolmessa jäsenvaltiossa.

Typpioksidei ja rikkioksidei ovat teollisuuden saasteiden suhteen pääasiallisia kysymyksiä. Niitä on mahdollista vähentää 60–80 prosentilla, jos parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa sovelletaan johdonmukaisesti. Nämä ovat Euroopan ympäristökeskuksen lukuja. Tämä tekniikka ei ole tieteiskirjallisuutta. Se ei ole peräisin laboratoriosta, eikä se ole laboratoriovaiheessa, vaan se on käytettävissä, edullista ja se toimii. Tästä huolimatta monet jäsenvaltiot eivät toteuta itse toimia, koska myös saastuttavista laitoksista voi ansaita paljon rahaa. Jotkut jäsenvaltiot eivät ole ottaneet vuosikausiin huomioon tarvetta investoida teollisuutensa uudenaikaistamiseen. Tämä vääristää kilpailua ja häiritsee ympäristöä, ja sen vuoksi puhun sellaisen uuden lähestymistavan puolesta, jolla parannetaan parhaan käytettävissä olevan tekniikan soveltamista.

Kompromissipaketeilla myös vähennetään hallinnollisia kuluja, jotka käyvät ainoastaan kalliiksi eivätkä auta ympäristöä. Niiden selvitysten määrä, joita laitosten toiminnanharjoittajien on lähetettävä viranomaisille, yhdistetään laitosten aiheuttamaan riskiin sekä siihen, täyttävätkö toiminnanharjoittajat velvollisuutensa. Sama koskee viranomaisten suorittamia tarkastuksia. Jos mahdollisia riskejä esiintyy, olisi suoritettava tarkempia tutkimuksia. Siellä, missä ei ilmene minkäänlaisia ongelmia, ei tarvita jatkuvaa seurantaa.

Maaperän suojeleminen on herkkä asia monelle Euroopan parlamentissa. Rakentava keskustelu tästä aiheesta ei ole enää valitettavasti mahdollista, vaikka kompromisseihin oli kuitenkin mahdollista päästä. Niiden perusteella maaperän tilaa käsittelevä kertomus tiivistetään välttämättömpiin näkökohtiin. Maaperän tilaa käsittelevän kertomuksen ei tarvitse olla kattava, ja sitä ei tarvitse aina tehdä. Sen sijaan keskitymme tiettyjen tehtaiden aiheuttamiin todellisiin riskeihin. Tutkimuksia tarvitaan siellä, missä vaarallisia aineita todella käsitellään.

Lisäksi alueiden puhdistaminen alkuperäiseen kuntoon on epärealistista, minkä vuoksi kompromissitekstissä puhutaan nyt puhdistamisesta tyydyttävään tilaan. Tämä ei muuta henkilökohtaista mielipidettäni siitä, että maaperän suojeleminen ei ole ala, jota pitäisi säännellä EU:n tasolla. Tämä olisi parempi jättää jäsenvaltioille.

IPPC-järjestelmä koskee lähes kaikkia teollisuudenaloja. Sen vuoksi eturyhmät ovat toimineet viime päivinä hyvin aktiivisesti. Joillain aloilla, esimerkiksi maatalouden alalla, alkuperäisten kompromissien parantaminen oli todella tarpeellista. Kanatilojen kynnysarvojen laskeminen on liian byrokraattista. Meidän pitäisi noudattaa siipikarjan osalta 40 000 eläimen kynnysarvoa sen sijaan, että kalkkunoiden, ankkojen ja kanojen välillä tehdään ero.

Luonnonlannoitteen, lietelannan ja lietteen tuotanto ei kuulu myöskään tämän direktiivin soveltamisalaan. Tämä aihe on tärkeä, ja alan sääntelyllä on merkitystä, mutta ei tässä säännöksessä. Maanviljelijöiden pelto ei ole teollisuuslaitos. Maanviljelijöillä on enemmän aiheita toivelistallaan, ja päätöksen tekeminen näistä kahdesta kohdasta on asianmukaista. Sen vuoksi pyrin saamaan sopimuksen aikaan varjoesittelijöiden kanssa tästä asiasta.

Sama koskee energiantuotantoa terästuotannon päästöistä. Tämä menetelmä on erittäin tehokas. Sillä tuotetaan energiaa muuten hyödyttömästä sivutuotteesta. Saastuttavien aineiden päästöjen marginaalinen vähentäminen, jota pidettiin toivottavana, voidaan toteuttaa ainoastaan käyttämällä merkittävästi rahoitusta. Kyse on asioiden pitämisestä oikeassa mittasuhteessa.

Pidän masentavana ja valitettavana Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän käytöstä. He vetivät tukensa pois kompromissilta ja kävivät uudestaan läpi koko mietinnön sekä esittivät kaikkialle tarkistuksia. Tällainen toiminta ei ole rakentavaa. Poliittiseen sopimukseen pääseminen edellyttää ainakin jonkin verran luottamusta ja yhteistyötä. Ymmärrän, että PPE-DE-ryhmän jäsenet eivät ole täysin tyytyväisiä eri kompromisseihin. Voin tältä osin todeta, että olisin mielelläni keskustellut heidän ehdotuksistaan, mutta kompromissia koskevien neuvotteluiden aikana varjoesittelijät eivät esittäneet mitään tällaisia suunnitelmia. Heidän koordinoimattomat viime hetken esityksensä merkitsevät, että nyt saattaa syntyä täsmälleen päinvastainen tulos. Järkevät ja tarkoituksenmukaiset ehdotukset ovat uhattuina.

Haluaisin tässä vaiheessa kiittää vilpittömästi muita varjoesittelijöitä, erityisesti Claude Turmesia, Gyula Hegyia ja Johannes Bloklandia, jotka olivat luotettavia neuvottelukumppaneita asiasisältöä koskevista eroista huolimatta.

Meillä on tänään mahdollisuus lähettää viesti paremmasta ympäristönsuojelusta ja oikeudenmukaisesta kilpailusta. Toivon, että voimme käyttää tämän tilaisuuden hyväksemme ja tehdä suunnitelman, jota tukevat suuret talousalan ja ympäristönsuojelun alan ryhmät. Pyydän teitä tukemaan kompromisseja. Kiitos.

Stavros Dimas, komission jäsen. – (EL) Arvoisa puhemies, olen iloinen, että keskustelemme tänään ehdotuksesta uudistaa teollisuuden päästöjä koskevaa direktiiviä ja haluaisin erityisesti kiittää esittelijä Holger Krahmeria sekä ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokuntaa erinomaisesta työstään tässä asiassa. Haluaisin lisäksi kiittää oikeudellisten asioiden valiokuntaa sen myönteisestä panoksesta.

Komissio on koonnut viime viikkojen aikana luotettavaa näyttöä sen osoittamiseksi, että teollisuuden päästöjen yhtenäistetty ehkäisemistä ja vähentämistä koskevaa tämänhetkistä direktiiviä ei panna asianmukaisesti täytäntöön ja että teollisuuden päästöt ovat edelleen liian korkealla tasolla. Tämä tilanne on aiheuttanut vakavia vaikutuksia ympäristölle ja Euroopan kansalaisten terveydelle. Lisäksi se vääristää kilpailua Euroopan teollisuudenalojen välillä.

Tämä kestävä tilanne pitää saada päättymään. Yhdenmukaisen lähestymistavan, jonka perusteella direktiivi toimii, pääasiallinen osa on paras käytettävissä oleva tekniikka. Tällä tekniikalla edistetään merkittävästi ympäristöllistä ja taloudellista etua.

Ensinnäkin sillä vähennetään päästöjä ja rajoitetaan luonnonvarojen käyttöä, millä osaltaan edistetään energian toimitusvarmuuden parantamista pitkällä aikavälillä Euroopan unionissa. Tällä tekniikalla tarjotaan myös kannustimia ekologiseen innovointiin. Niitä tarvitaan, jotta Euroopan teollisuus voi vastata ympäristöteknologian tulevaan maailmanlaajuiseen kysyntään.

Jotta hyödynnämme asianmukaisesti parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa, sen täytäntöönpanokehystä olisi vahvistettava ja parannettava. Tämä on komission ehdotuksen tavoite. Ehdotuksessa selkiytetään ja vahvistetaan parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa koskevan vertailuasiakirjan (BREF-asiakirjan) asemaa lainsäädännön soveltamisessa. Tämän ansiosta yritysten lupaehdot ovat samankaltaisempia kaikkialla Euroopan unionissa, ja siten kilpailuehdot ovat yhdenmukaisempia.

BREF-asiakirjat laaditaan avoimessa menettelyssä, johon osallistuvat jäsenvaltiot, teollisuus ja muut asianomaiset elimet. Niiden laatiminen ja hyväksyminen edellyttää huomattavaa työtä. Meidän on tuettava niiden hyväksymismenettelyä ja yleisesti BREF-asiakirjoja koskevaa käytäntöä. Tämän ansiosta BREF-asiakirjoilla voi olla keskeisempi asema, kun määritellään, minkä ehtojen mukaan lupia myönnetään yrityksille. Niiden perusteella tehtaamme noudattavat Euroopan unionin lainsäädännössä säädettyjä tiukimpia mahdollisia ympäristövaatimuksia.

Komission ehdotuksessa tarjotaan tarvittavaa joustavuutta, jotta BREF-asiakirjoista voidaan poiketa silloin, kun se on perusteltua paikallisten erityisolosuhteiden vuoksi. Jokaiseen poikkeustapaukseen tarvitaan kuitenkin yksityiskohtainen perustelu, jotta voidaan välttää väärinkäyttöä. Joillakin teollisuudenaloilla, joilla on erityisen merkittäviä ympäristövaikutuksia, pakolliset vähimmäisvaatimukset on vahvistettava EU:n tasolla. Myös suurten polttolaitosten tai jätteenpolttolaitosten alalla on jo vahvistettu vähimmäisnormit.

Kuten tiedätte, tämä kysymys on ollut erityinen huolenaihe Euroopan parlamentin esittelijälle. Vaikka pakollisia vähimmäisvaatimuksia voidaan pitää hyödyllisinä joillain teollisuudenaloilla, ei ole varmaa, että on tarpeen tai asianmukaista määritellä vähimmäisvaatimukset kaikille aloille. Vähimmäisvaatimukset olisi vahvistettava ainoastaan silloin, kun ne ovat tarpeen ja perusteltuja ympäristön kannalta.

Tyypillinen esimerkki ovat suuret polttolaitokset. Ne aiheuttavat suuren osan ilmansaasteista. Parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa ei sovelleta kunnolla tällä erityisalalla. Sen vuoksi komissio on ehdottanut uusia vähimmäisvaatimuksia suurille polttolaitokselle asianmukaisen BREF-asiakirjan päätelmien mukaisesti. Tarkoitus on soveltaa niitä vuodesta 2016 lähtien.

Kyseessä ovat toimet, joilla edistetään merkittävästi ilman pilaantumista koskevan teemakohtaisen strategian tavoitteiden saavuttamista taloudellisesti edullisimmalla tavalla. Lisäksi kyseisillä vaatimuksilla aikaansaatu hyöty on sekä Euroopan unionin että kansallisella tasolla merkittävämpi kuin siitä aiheutuvat kustannukset.

Lopuksi direktiivin täytäntöönpanon parantamisen lisäksi uudistuksen tärkein tavoite on yksinkertaistaa lainsäädäntöä sekä vähentää teollisuuden ja viranomaisten hallinnollisia kustannuksia Euroopan unionin parempaa sääntelyä koskevan ohjelman periaatteiden mukaisesti.

Sen vuoksi tässä ehdotuksessa yhdistetään seitsemän nykyistä säännöstä yhdeksi direktiiviksi. Tällä parannetaan lainsäädännön selkeyttä ja yhdenmukaisuutta jäsenvaltioiden ja yritysten hyväksi. Yksinkertaistaminen on erittäin hyödyllistä.

Teollisuuslaitoksien aiheuttaman pilaantumisen vähentäminen on ensisijaisen tärkeää seikka ympäristöllisistä ja taloudellisista syistä. Käsiteltävänä olevalla ehdotuksella parannetaan nykyistä lainsäädäntöä ja samalla sillä vahvistetaan parhaan käytettävissä olevan tekniikan soveltamista. Tällä edistetään osaltaan ympäristönsuojelun parantamista ja Euroopan teollisuuden kestävyyttä. Odotan kiinnostuneena mielipiteitänne ja rakentavaa vuoropuhelua tästä tärkeästä ehdotuksesta.

Marcello Vernola, *PPE-DE-ryhmän puolesta*. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, uskon – ja on jo todettu – että tämä direktiivi on ilmasto- ja energiapaketin jälkeen merkittävin saastumisen valvomista koskeva väline, jota parlamentti on käsitellyt.

Ajankohta ei ole ehkä kaikkein parhain, sillä talouskriisi asettaa teollisuudelle paineita. Tämä johtaa siihen, että yritykset pyrkivät vaikuttamaan liikaa parlamentin ryhmiin. Kyseiset yritykset ovat huolestuneita tämän direktiivin taloudelle aiheuttamista vaikutuksista, mistä oli kyse myös ilmasto- ja energiapaketin tapauksessa. Meitä rohkaisee se seikka, että olemme vielä ensimmäisessä käsittelyssä ja ehkä toisessa käsittelyssä voimme saada aikaan joitain korjauksia ja parannuksia.

Minun on sanottava esittelijälle Holger Krahmerille, että menettely ei ole ollut helppo. Holger Krahmer arvosteli Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän kantaa, sillä ryhmä otti joitain kompromisseja käsiteltäväksi uudelleen. Haluan korostaa kuitenkin, että asiasta esitettiin noin 60 tarkistusta, joista PPE-DE-ryhmän jäsen esitti noin kolmasosan. Parlamentissa on yleinen toive, että tämän direktiivin olennaisia kohtia tarkastellaan uudelleen. Valitettavasti esittelijän ja varjoesittelijän kanssa ei ole viime päivinä ollut tapaamista, jossa olisi keskusteltu 60 tarkistuksesta. Emme saa unohtaa, että direktiivi perustuu siihen, että edellistä direktiiviä ei ole ollut helppo panna täytäntöön jäsenvaltioissa. Valvonta- ja testausjärjestelmä on liian kirjava. Kuten Holger Krahmer totesi, sitä on tarkistettava. Komissiolta edellytetään kuitenkin enemmän ponnisteluja.

Parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa koskevien vertailuasiakirjojen (BREF-asiakirjojen) laatiminen kestää liian kauan. Sen vuoksi niillä ei voida varmistaa direktiivin täytäntöönpanon avoimuutta. On totta, että olemassa oleva yhteistyö on erittäin vahvaa, ja siihen osallistuu teollisuudenharjoittajia, mutta jos BREF-asiakirjat hyväksyttäisiin nopeammin ja säännöllisemmin, voisimme myös todeta, että kansanterveyden suojelemisen alalla edistytään. Haluaisin myös lisätä, että teollisuudenharjoittajat ovat panostaneet asiaan aikaisemmin. Vankempi sitoutuminen on tarpeen. Koska liian monet ihmiset Euroopassa sairastuvat ja kuolevat teollisuuden päästöjen aiheuttaman ilmansaasteen vuoksi, katson, että meidän olisi otettava käyttöön asianmukaisia puhdistamistoimia sekä tiukka valvonta- ja testausjärjestelmä.

Puhetta johti

varapuhemies **Luigi COCILOVO**

Guido Sacconi, *PSE-ryhmän puolesta*. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluaisin ensiksi selvittää, että esitän puheenvuoron varjoesittelijämme puolesta, joka ei valitettavasti voinut osallistua

tilaisuuteen. Voin kuitenkin esittää ryhmämme yhteisen kannan. Tuemme täysin kompromissia, joka on yli vuoden kestäneen työn tulos. Kiitämme Holger Krahmeria, jolla on ollut asiassa hyvin keskeinen tehtävä. Hän on kuunnellut tarkasti ja jopa tarkistanut alkuperäisiä kantojaan. Tämän kompromissin ansiosta Euroopan teollisuutta suojellaan paremmin ja sitä vahvistetaan osittain joustovälineiden ansiosta.

Kuten on jo mainittu, tämän yhteisymmärryksen, tämän sopimuksen, keskeinen osuus vahvistaa ja laajentaa parhaan käytettävissä olevan tekniikan soveltamista, koska sääntöjä vahvistetaan ja niistä tehdään avoimempia. Suurille polttolaitoksille ehdotetut vähimmäisvaatimukset on täytettävä, jotta tähän alaan sovelletaan parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa ja ilmanlaatua koskevia kriteerejä. Sen vuoksi ryhmämme katsoo, että täysistunnossa esitettyjä tarkistuksia ei pitäisi tukea. Niillä heikennetään kompromissia ja erityisesti esityksiä, joilla pyritään rajoittamaan IPPC-järjestelmän soveltamisalaa, parhaan mahdollisen tekniikan soveltamista ja suuria polttolaitoksia koskevia vaatimuksia.

Minun on korostettava, että ryhmämme on vilkkaan sisäisen keskustelun jälkeen päättänyt olla esittämättä mitään tarkistuksia. Sen vuoksi pyydämme muita tekemään samoin ja olemaan tukematta esitettyjä tarkistuksia, jotta ensimmäisessä käsittelyssä annetaan voimakas ja selkeä viesti.

Chris Davies, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäisyyttä koskevan direktiivin (IPPC-direktiivin) taustalla oleva ajatus oli se, että suurin mahdollinen ympäristöhyöty saavutetaan mahdollisimman vähäisin kustannuksin. Teollisuudelle ja jäsenvaltiolle varmistetaan siten paljon joustavuutta. Kuitenkin, kuten komission jäsen esitti, tätä periaatetta käytetään väärin: monet jäsenvaltiot ovat tulkinneet parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa tavalla, jota komissio ei tarkoittanut.

Sen vuoksi tuen hyvin paljon esittelijän ajatusta vähimmäisvaatimusten käyttöönottoamisesta. Se, että esittelijämme on Saksasta, on ehkä merkityksellistä tässä asiassa. Saksa on toiminut tältä osin erittäin kiitettävästi. En näe, miksi jäsenvaltion, joka on pyrkinyt varmistamaan, että sen teollisuuteen sovelletaan korkeita ympäristövaatimuksia, kilpailukykyä ja ympäristönäkökohtia heikennetään sellaisten jäsenvaltioiden vuoksi, jotka eivät ole valmiita toteuttamaan samanlaisia toimia.

Haluan myös panna merkille, että voimme tarkistaa suuria polttolaitoksia koskevaa direktiiviä tämän uudelleenlaaditun direktiivin perusteella. Haluaisin mielelläni, että suuriin hiili- ja kaasuvoimaloihin sovelletaan päästönormeja, koska ne tuottavat valtavia määriä hiilidioksidia. Keskustelua käydään paljon maapallon lämpenemisestä. Tämä huolenaihe ei ollut aivan niin keskeinen silloin, kun laadimme tämän direktiivin. Vanhojen ja perinteisten saastuttavien aineiden ja uuden, maapallon lämpötilaa nostavia kaasuja, koskevan huolenaiheen välillä vallitsee jonkinlainen tasapaino.

Omassa maassani on hyvin todennäköistä, että sähkön puute on vakava vuoden 2015 jälkeen, koska silloin suljetaan monet vanhat hiilivoimalat, joita ei ole uudenaikaistettu suuria polttolaitoksia koskevien vaatimusten mukaisesti.

Henkilökohtaisesti olen valmis vaihtokauppaan. Olen valmis neuvottelemaan toisessa käsittelyssä poikkeuksesta – suuria polttolaitoksia koskevien vaatimusten määrääjän pidentämisestä – jotta vanhat polttolaitokset voidaan pitää käynnissä siinä tapauksessa, että emme rakenna uusia hiilivoimaloita, joiden vuoksi joudumme aiheuttamaan korkeita hiilidioksidipäästöjä vuosikymmenten ajan. Kyseessä on oltava todellinen vaihtokauppa: jäsenvaltioiden on sitouduttava aidosti toteuttamaan tarpeellisia muutoksia hiilidioksidipäästöjensä vähentämiseksi, jotta olemassa olevat laitokset voivat toimia vielä muutaman vuoden ajan.

Claude Turmes, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää Holger Krahmeria, joka on toiminut tämän direktiivin esittelijänä hyvin rakentavasti ja järjestelmällisesti.

Mihin me pyrimme? Edistämme parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa Euroopassa terveyden ja ympäristön mutta myös Euroopan teollisuuden kilpailukyyn vuoksi. Meidän pitäisi olla tietoisia, että työvoimakustannukset ovat tällä hetkellä merkittävässä osassa Euroopan teollisuustuotantoa alhaisemmat kuin materiaaliset kustannukset ja sähkön, veden ja muiden resurssien käytöstä aiheutuvat kustannukset. Sen vuoksi hyödyimme valtavasti tästä direktiivistä. Emme tarkastele ainoastaan prosessin loppupään tekniikkaa, vaan edistämme teollisuuden soveltamia parhaita viiteasiakirjoja ja parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa. Meidän on toimittava juuri näin. Tällä vahvistetaan myös vihreän teknologian toimittajiamme Euroopassa. Vihreälle jalostukselle on valtavat maailmanmarkkinat, ja meidän olisi tehtävä Eurooppa tunnetuksi tällä alalla.

Me vihreät olemme tyytyväisiä eurooppalaiseen turvaverkkoon, jolla vähennetään tiettyjen valtioiden harjoittaman polkumyynnin mahdollisuuksia, ja me olemme parantaneet valvontaa sekä kansalaisten mahdollisuuksia tutustua asiakirjoihin.

Kyseessä on myönteinen kehitys, mutta en ymmärrä Marcello Vernolaa. Neuvottelitte kansamme näistä kompromisseista erittäin myönteisellä tavalla. Elämässä ja politiikassa on kyse luottamuksesta, joten en ymmärrä, miksi te, jolla on niin hyvä asiantuntemus tästä asiasta, annatte lopulta periksi Caroline Jacksonille ja muille politiikoille, jotka eivät piittaa terveydestä tai kilpailukyvyistä. Minusta tämä on sääli. Minusta on valitettavaa, että parlamentin suurin poliittinen ryhmä ei ole enää luotettava neuvottelukumppani. Emme voi neuvotella viikkokaupalla ja sitten heikentää kompromisseja viime hetkellä. Tämä ei ole vakavasti otettava tapa esittää poliittisia mielipiteitä näin tärkeästä asiasta.

Roberto Musacchio, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, vaikka kyseessä on useiden direktiivien yhdistäminen, ja siksi mahdolliset muutokset lainsäädännössä ovat rajoitettuja, niin tämä uusi IPPC-direktiivi on tarpeellinen ja hyödyllinen väline. Sen ansiosta päästöjä vähennetään huomattavasti parasta mahdollista tekniikkaa soveltamalla sekä teollisuuteen tehtäviä investointeja koskevaa uutta näkökulmaa jouduttamalla.

Kun otetaan huomioon varjoesittelijöiden ja etenkin henkilöstön ja esittelijän Holger Krahmerin – jota haluaisin kiittää oikeudenmukaisuudestaan ja kärsivällisyydestään – tarkkuus ja asiaan panostaminen, olemme täysin avoimesti varmistaneet parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa koskevan tiedonvaihdon sekä näiden asiakirjojen operatiivisten päätelmien julkaisemisen internetissä. Olemme varmistaneet, että Sevillan prosessin yhteydessä perustettu sidosryhmien kuulemismenettely jatkuu. On tärkeää, että emme ajaudu harhaan. Pyydän kaikkia esittelijöitä toimimaan edelleen johdonmukaisesti, kuten on toimittu kuukausia jatkuneissa avoimissa keskusteluissa.

Osallistuin itse maaperän suojelua koskevan direktiivin valmisteluun. Joudumme valitettavasti vielä odottamaan neuvoston kantaa tästä direktiivistä. Se on erittäin tärkeä, jotta hiilen ilmakehään vapauttamisen suhteen pidetään yllä luonnollista tasapainoa, kuten komission jäsen Dimas totesi hiljattain. Tietyillä tarkistuksilla, mukaan lukien niillä, jotka sisältyvät IPPC-direktiiviluonnokseen, pyritään heikentämään käytöstä poistettujen teollisuusalueiden pakollista uusiokäyttöä koskevia vaatimuksia. Näillä tarkistuksilla ei pyritä yhdistämään säännöksiä muihin vaatimuksiin, jotka otetaan käyttöön maaperän suojelua koskevalla direktiivillä. Tämä ei ole mielestäni hyväksyttävää. Syynä ei ole ympäristönäkökohdat vaan se, että kansanterveyttä on suojeltava, julkisten varojen väärinkäyttöä yritysten kehittämisessä on ehkäistävä ja unionin kansalaisten elämää on suojeltava. Liian monessa valtiossa, mukaan lukien kotimaassani Italiassa, on esiintynyt aivan liikaa väärinkäytöksiä aikaisemman IPPC-direktiivin mukaisten lupien vuoksi. Tämä on aiheuttanut eroja ympäristöä koskevan näkökulman lisäksi myös markkinoilla ja teollisuutta koskevissa säännöksissä. Kotimaani on jo maksanut riittävästi siitä, että teollisuutta on kehitetty ilman sääntelyä, kuten tapauksissa Seveso, Eternit ja niin edelleen. Tästä on aiheutunut haittaa maisemalle ja kansalaisille.

Lopuksi pidän myönteisenä, että polttolaitoksia koskevissa säännöksissä on rajoituksia ja että nämä säännökset sisällytetään ehdotukseen. Tämän alan sääntelyä ei saa lieventää, jotta voimme valmistautua siirtymään tästä käytännöstä sellaiseen yhteiskuntajärjestelmään, jossa ei tuota ollenkaan jätettä. Tarkistukset, joita kaikki ryhmät käsittelivät furaani- ja dioksinipäästöjen tiukemman valvonnan mahdollistamiseksi, ovat myös perusteltuja. Uskon, että tästä näkökulmasta meidän pitäisi vahvistaa tämän keskustelun tulos parlamentin äänestyksessä. Tämä on tärkeä direktiivi, ja toivon, että se hyväksytään.

Johannes Blokland, *IND/DEM-ryhmän puolesta*. – (NL) Arvoisa puhemies, teollisuutemme on tärkeä taloudellemme, mutta se saastuttaa usein ilmaa, vettä ja maaperää. Euroopan unioni on käsitellyt tällaista ympäristön saastumista jo vuosikymmenten ajan, ja viime aikoina kaikki huomio ympäristöalalla on keskittynyt hiilidioksidiin ja ilmastomuutokseen. Joskus vaikuttaa siltä, että tämä on ainoa ympäristöongelma. Al Goren toimet ovat jättäneet selkeän jäljen.

On kuitenkin vaara, että kaikki ympäristöongelmat keskittyvät pelkästään ilmastomuutokseen. Meillä on kuitenkin monia muita ympäristöpoliittisia haasteita. Suunnittelutyötä uhkaavat ilmansaasteet, joista 40–80 prosenttia on peräisin suurista teollisuuslaitoksista. Tämän vuoksi pyrimme tällä ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämistä koskevalla direktiivillä (IPPC-direktiivillä) saavuttamaan hyvän ympäristönsuojelun tason.

Olemme keskustelleet ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnassa ehdotuksista yksityiskohtaisesti ja olemme päässeet hyväksyttävään kompromissiin useista kohdista.

Ainoastaan suurten polttolaitosten päästövaatimusten osalta katson, että mietintö ei ole vieläakaan tarpeeksi hyvä. Juuri tässä asiassa voidaan toteuttaa merkittävimmät ympäristöä hyödyttävät toimet.

Olen sen vuoksi esittänyt joitain täydentäviä tarkistuksia. Esimerkiksi voimalaitosten päästövaatimusten on oltava yhtä tiukat kuin jätteenpolttolaitoksissa erityisesti, jos katsomme, että voimalaitokset ovat jätettä käyttäviä rinnakkaispolttolaitoksia. Ehdotan lisäksi, että lainsäädännön porsaanreikä suljetaan. Tavanomaiseen polttamiseen verrattavissa olevan kaasutuksen on täytettävä samat päästövaatimukset. Viimeaikainen oikeuskäytäntö on osoittanut, että tämä ei pidä paikkansa. Sen vuoksi lainsäädännön tarkistaminen on tarpeen.

Christa Kläß (PPE-DE). – (DE) Arvoisat puhemies ja komission jäsen Dimas, hyvät parlamentin jäsenet, tämän direktiivin selkeä tavoite on yksinkertaistaa teollisuuden päästöjen alan nykyistä lainsäädäntöä sekä saattaa se yhdeksi direktiiviksi, millä vähennetään hallinnollista taakkaa. Siltä osin, kuin näen asian, tämä kävi vain vähän ilmi komission asiaa koskevasta ehdotuksesta.

Byrokratian vähentäminen ei merkitse minulle, että luodaan uusia ilmoitusvaatimuksia ja monimutkaisia menettelyitä vaan ennen kaikkea sitä, että vältetään päällekkäisyyksiä sääntelyssä sekä tarpeettomia rajoituksia. Erityisesti maatalouden alalla komission ehdotus aiheuttaa paljon uutta byrokratiaa. Soveltamisalan laajentaminen merkitsisi, että karjankasvatus ja -jalostus, joita ei voida millään tavoin verrata tässä direktiivissä käsiteltäviin teollisuuslaitoksiin, otetaan myös mukaan ehdotukseen.

Komissio ehdottaa lisäksi sääntöjä, jotka sisältyvät jo nitraattidirektiiviin, vesipuitedirektiiviin tai pohjavesidirektiiviin. Pyydän teitä tukemaan tarkistuksiamme, jotta tällaiset päällekkäisyydet vältetään. Karjankasvatusta koskevien enimmäismäärien vähentäminen on oltava myös kohtuullista ja ymmärrettävää siipikarjaan verrattuna. Pyydän teitä äänestämään sitä vastaan, että broilerin, munivien kanojen ja lihakalkkunoiden välillä tehdään ero. Saksassa kutsumme tällaista saivartelua herneiden laskemiseksi. Tätä direktiiviä ei saa myöskään käyttää siihen, että maaperän suojele otetaan käsiteltäväksi takaoven kautta. Maaperän suojele on tärkeää. Sen varmistamiseen on oltava tehokasta kansallista lainsäädäntöä.

Haluaisin sanoa esittelijälle, että olen henkilökohtaisesti, samoin kuin monet ryhmäni jäsenet, erittäin tyytyväinen eurooppalaista turvaverkkoa koskevaan käsitteeseen. Se on hyvä kompromissi. Kun asetetaan päästörajat – joita jäsenvaltioiden on noudatettava ehdottomana enimmäisarvona, kun suurille teollisuuslaitoksille myönnetään lupia – lopetetaan liiallisten poikkeuksien myöntäminen, johon on tähän mennessä syyllistytty tietyissä jäsenvaltioissa. Tällä tavoin takaamme yhtenäisen korkean turvallisuustason. Jäsenvaltiot eivät voi tämän jälkeen enää saada kilpailuetua ympäristön kustannuksella.

Åsa Westlund (PSE). – (SV) Arvoisa puhemies, on kyse erittäin tärkeästä lainsäädännöstä. Sen ansiosta olemme saaneet Ruotsissa parannettua happamia järviä koskevaa merkittävää ongelmaa. On kuitenkin myös tärkeää, että emme salli tässä direktiivissä uusia poikkeuksia tai pidempiä määräaikoja, jotta meillä olisi mahdollista jatkaa myönteisiä toimia, eli että aiheutamme vähemmän haitallisia päästöjä Euroopassa. Tämän vuoksi haluamme poistaa nämä vaihtoehdot poikkeuksien soveltamisen jatkamisesta.

Haluaisimme nähdä selkeät rajat hiilidioksidipäästöille. Päästökauppa ei ole asianmukainen väline puuttua edessämme olevaan ilmastokriisiin. Näemme tämän nyt lamaan joutuessamme, koska käytettäväksi tulee automaattisesti huomattava määrä päästöoikeuksia. Ne myydään hyvin alhaiseen hintaan, mikä merkitsee, että me menetämme useita vuosia välttämättömässä siirrosta, jotta voisimme puuttua asiaan pitkällä aikavälillä. Tämä merkitsee myös, että laman jälkeen olemme vähemmän valmistautuneita. Lisäksi meillä on huonommat valmiudet vastata tähän kehitykseen, jos emme ota käyttöön ylimääräisiä toimenpiteitä suurten polttolaitosten päästövaatimuksista. Minusta on siksi erittäin valitettavaa, että näitä tarkistuksia ei ole otettu mukaan tähän äänestykseen.

Fiona Hall (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, kannatan tätä toimenpidettä ja sen tavoitetta edistää parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa ympäristön suojelemiseksi, mutta olen huolestunut, miten parlamentti menettelee asiassa. Kyseessä on pääasiassa direktiivi, jolla säädellään raskasta teollisuutta, mutta sen tekstiin ja liitteeseen on sisällytetty lukuisia kohtia, joilla vaikutetaan suoraan maanviljelijöihin.

Maatalousvaliokunnalla ei ollut mitään mahdollisuutta antaa lausuntoa, ja valitettavasti tietyt maanviljelijöihin vaikuttavat ehdotukset ovat sopimattomia. Erityisesti lantaa ja lietettä koskevat vaatimukset menevät nitraattidirektiivin ja vesipuitedirektiivin kanssa päällekkäin. Siipikarjaa koskevien pienempien kynnysarvojen vuoksi pienet perheviljelmät joutuvat monimutkaiseen sääntelyjärjestelmään, jonka tarkoituksena on valvoa maailmalajuisia teollisia suuryrityksiä. Tämä direktiivi ei ole asianmukainen väline pientilojen sääntelemiseksi.

Urszula Krupa (IND/DEM). – (PL) Arvoisa puhemies, luonnoksessa teollisuuden päästöjä koskevaksi lainsäädäntöpäätöslauselmaksi pyritään voimakkaasti rajoittamaan nykyisen direktiivin tärkeitä ympäristönäkökohtia. Samalla pyritään viittaamaan laajemmin kasvihuoneilmiöön.

Monilla tarkistuksilla on huomattavasti kohennettu lämpövoimaloiden päästöjä koskevia vaatimuksia. Nämä päästöt eivät ole luonnossa suoraan toksisia. Muilla liberaaleimmilla tarkistuksilla on parannettu ainoastaan jonkin verran säännöksiä jätteenpoltosta tai rinnakkaispoltosta.

Hiilidioksidipäästöt eivät ole toksisia. Sen sijaan dioksiini, furaani, vetykloridi, fluorivety, raskasmetallit ja muut erittäin vaaralliset aineet ovat todellinen ja suora uhka ihmisten terveydelle ja ympäristölle.

Sen valvominen, minkälaisia jätteitä poltetaan ja mitä haitallisia aineita syntyy prosessista, on tärkeä edellytys jätteiden lämpöarvon turvalliselle hyödyntämiselle. Lievempien kynnsarvojen käyttöönotto edellyttää ehkäisevien toimenpiteiden käyttöönottamista silloin, kun päästömäärien ylittäminen voi vahingoittaa ympäristöä ja ihmisten terveyttä.

Ehdotetun lähestymistavan vuoksi eri luokissa olevat laitokset joutuvat eriarvoiseen asemaan, ja erityisen rajoittavasti suhtaudutaan perinteisiä polttoaineita käyttäviin lämpövoimaloihin.

Caroline Jackson (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, tämän direktiivin ytimessä on valvontaa ja kustannuksia koskeva ongelma. Miten voimme varmistaa, että koko EU:n hyväksymät säännökset pannaan täytäntöön ja miten voimme säätää lainsäädäntöä tietämättä, kuinka paljon haluamistamme toimista aiheutuu kustannuksia? Esittelijä haluaa ehdottaa yleistä järjestelmää yhdenmukaisista päästörajoista, joista olisi neuvoteltava valtavan byrokraattisissa puitteissa, jotka kestäisivät ainakin kahdeksan vuotta. Kukaan ei tiedä, kuinka paljon tästä toimesta aiheutuisi kuluja. Sitä kutsutaan eurooppalaiseksi turvaverkoksi.

Esitin tarkistuksen 134 siitä, että paljon päästöjä aiheuttavat teollisuudenalat, joiden vaatimukset perustuvat parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan, jätetään ehdotuksen ulkopuolelle. Kyseisten toimien toteuttaminen jätetään siten jäsenvaltioille. Tämä on realistista, kohtuuhintaista ja toissijaisuusperiaatteen mukaista.

Jos Euroopan turvaverkko hyväksytään, toivon, että neuvosto ja komissio painostavat parlamenttia, jotta asiasta tehdään vaikutustenarviointi. Kysymys on siitä, onko meillä tahtoa saada toimintakykyiseksi yhtenäinen Euroopan unionin laajuinen järjestelmä, eurooppalainen turvaverkko. Vastaus on, että kaikki osoittaa toistaiseksi, että jäsenvaltioilla ei ole tällaista tahtoa. Ne eivät tue eurooppalaista ympäristön valvontaelintä, sillä ne haluavat pitää kiinni kansallisista täytäntöönpanovirastoista. Oikea vastaus pulmalliseen tilanteeseemme ei ole se, että luodaan valtava uusi hallintojärjestelmä, josta ei koskaan saada toimivaa. Rahaamme olisi käytettävä kansallisten täytäntöönpanovirastojen standardien kohentamiseen, jotta ne tekevät EU:n lainsäädännön toteuttamisen avustamista koskevan työnsä.

Suosittelen tarkistusta 129 terveydenhuoltoalan varageneraattorien vapauttamisesta saasteiden valvonnalta, koska niitä käsitellään tässä valvonnassa aivan kuin ne toimisivat 100 prosentin teholla koko ajan. Tällä tarkistuksella säästetään rahaa terveydenalan budjeteista kriittisenä ajankohtana. Suosittelen teille tarkistuksia suurista polttolaitoksista: jos emme saa sisällytettyä niitä direktiiviin, kotimaassani aiheutuu sähkökatkoksia. Ihmiset voivat syyttää EU:ta tarpeeksi ilman tätäkin.

Viimeinen näkökohtani koskee kompromisseja ja Claude Turmesin hyökkäystä minua vastaan. Ensimmäinen käsittely ei ole oikea ajankohta kompromisseille, vaan ajankohta, jolloin esitämme kaikki tarkistuksemme, ajatuksemme ja keskustelemme niistä. Meillä ei voi olla kompromisseja, jotka estävät keskustelun.

Lopuksi suosittelen seuraavalle parlamentille työjärjestyksen nykyistä 55 artiklaa, jonka mukaan me voimme ottaa tämän hyvin tärkeän direktiivin uudelleen ensimmäiseen käsittelyyn. Minusta ei tunnu oikealta, että vanhassa parlamentissa käydään ensimmäinen käsittely ja että uudessa parlamentissa käydään ilman ensimmäistä käsittelyä toinen käsittely.

Dorette Corbey (PSE). – (NL) Arvoisa puhemies, uudella direktiivillä ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämistä (IPPC-direktiivillä) varmistetaan, että yrityksiä on sovellettava kaikissa suurissa laitoksissa parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa. Tämä on jo pakollista tietyissä valtioissa, ja on tullut aika yhdenmukaistaa toimiamme ja luoda tasapuoliset toimintaedellytykset. Tähän asti kaikki on hyvin.

Kuitenkin, hyvät parlamentin jäsenet, haluaisin erityisesti pyytää tukeanne tarkistuksille, joilla pyritään vahvistamaan hiilivoimaloiden vaatimukset tulevaisuudessa. Näille voimaloille on vahvistettava päästökatto,

ja tämä voidaan toteuttaa panemalla täytöntöön hiilidioksidin talteenotto- ja varastointitoimet (CCS) tai rinnakkaispolttamalla 40–50 prosenttisesti kestävä biomassaa. Hiilidioksidin päästökatto on ainoa tapa jatkaa hiilen käyttöä siten, että ilmastomuutosta koskevat tavoitteet saavutetaan.

Jotkut kollegat väittävät, että sähköala sisällytetään uuteen päästökauppajärjestelmään ja että uudet vaatimukset ovat tarpeettomia. Tämä perustelu on väärä, koska päästökauppajärjestelmässä sallitaan poikkeus hiilivoimaloille ja sen perusteella on mahdollista, että paljon energiaa käyttävät teollisuudenalat saavat korvauksia korkeampien sähkökustannuksien vuoksi. Tällä poistetaan kannustin hiilidioksidipäästöjen vähentämiseksi.

Niiden henkilöiden, jotka uskovat, että päästökauppajärjestelmällä ratkaistaan kaikki, ei tarvitse asettaa vaatimuksia ajoneuvoille tai kieltää hehkulamppuja, eikä näillä henkilöillä ole tarvetta kestävä kehitystä koskevalle direktiiville. Meidän on oltava johdonmukaisia. Jos esitämme autoja ja lamppuja koskevia vaatimuksia, meidän on myös esitettävä vaatimuksia hiilivoimaloille, sillä ne ovat todellisia saastuttajia. Tosiasia on, että jos haluamme vähentää helposti hiilidioksidia, meidän ei olisi tarkasteltava teräs- tai sementtiteollisuutta vaan energia-alaa.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, jos nitraatti- ja vesipuitedirektiiveissä on heikkouksia, niin katson, että sika-, siipikarja- ja maitotuotteiden osalta tässä asiassa olisi toteutettava toimia. Uskon, että niiden noudattamisesta aiheutuvat kustannukset ovat korkeammat, kuin hyöty, joka saadaan aikaan sisällyttämällä ne tämän säädöksen soveltamisalaan. On olemassa muitakin lainsäädännöllisiä toimia, joilla voidaan puuttua näitä aloja koskeviin asioihin. Niitä on tarkasteltava tämän näkökohdan mukaisesti.

Suuria polttolaitoksia koskevassa asiassa EU:n päästökauppajärjestelmällä ei puututa tällä hetkellä siihen, että monien uusien ja kalliiden sekä paljon saastetta aiheuttavien laitoksien tarpeettomat päästöt sallitaan. Niitä ovat erityisesti uudet hiilivoimalat, jotka voivat olla rakentamisen jälkeen 40 vuotta toiminnassa. Tämän vuoksi on hankalaa ja paljon kalliimpaa noudattaa yleisiä ilmastotavoitteita.

Hiilidioksidipäästöjen suoristusvaatimuksilla voitaisiin varmistaa, että hiilen käytöstä luovutaan sähköalalla sellaisen aikataulun mukaisesti, jossa noudatetaan tavoitetta maapallon keskilämpötilan nousun rajoittamisesta alle kahteen celsiusasteeseen sekä uuden ja puhtaamman tekniikan käyttöönottoa tuotannollisessa käytössä. Teollisuus tarvitsee ennen kaikkea oikeudellista varmuutta, jotta se voi tehdä investointipäätöksiä näissä suurissa ja paljon kustannuksia aiheuttavissa keskeisissä hankkeissa. Kun asetetaan 350 gramman raja, voidaan varmistaa, että rakennetaan esimerkiksi ainoastaan kaikkein tehokkaimpia huippuluokan kaasuvoimaloita. Esimerkiksi vuoden 2020 jälkeen sovellettavat hiilidioksidipäästöjä koskevat vaatimukset merkitsisivät sitä, että uusia hiilivoimaloita voitaisiin rakentaa ainoastaan tämän ehdotuksen voimaantulon jälkeen siinä tapauksessa, että ne käyttävät hiilidioksidin talteenottoa koskevia laitteita vuodesta 2020 lähtien. Oletamme, että hiilidioksidin erotusta ja varastointia koskeva tekniikka on silloin kaupallisesti saatavilla. Olemassa olevilla laitoksilla olisi pidempi vaatimuksien noudattamista koskeva määräaika. Ne voisivat joko ottaa käyttöön hiilidioksidin talteenottoa koskevan tekniikan tai lopettaa toimintansa. Laitokset voivat myös toimia vaatimusten mukaisesti muilla tavoin, esimerkiksi rinnakkaispolttamalla biomassaa tai käyttämällä yhteistuotantotekniikan avulla tuotettua lämpöä.

EU:n päästökauppajärjestelmää koskevan äskettäin tehdyn tarkastelun esittelijänä olen huolissani toimintalinjojemme kunnianhimon yleisestä tasosta. Uusin tiede osoittaa meille, että meillä on oltava tiukemmat päästöraajat lyhyemmällä aikavälillä, jos aiomme saavuttaa kahden celsiusasteen tavoitteen. Parlamentti pitää tätä tarpeellisena – joulukuussa äänestetyin ilmasto- ja energiapaketin perusteella – yhteiskunnan ympäristölliselle, sosiaaliselle ja taloudelliselle tulevaisuudelle. Päästökauppajärjestelmä ei riitä yksinään rajoittamaan sähköalan päästöjä tarvittavan laajasti.

Lopuksi päästökauppajärjestelmä edistää asiaa, mutta olen edelleen huolestunut, että tällä voidaan myös tukea mahdollisimman pientä yhteistä nimittäjää ja mahdollisimman pientä päästövähennystä, eli toisin sanoen kilpajuoksua pohjalle. Toivon, että näin ei tapahdu.

Glenis Willmott (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, vaikka tuen ehdotuksen tavoitteita lainsäädännön vaatimusten yksinkertaistamiseksi ja selkeyttämiseksi sekä paremman ja yhtenäisemmän täytöntöönpanon varmistamiseksi, minulla on kolme ensisijaista huolenaihetta. Ensinnäkin komissio ei ole pyrkinyt ainoastaan yksinkertaistamaan ja varmistamaan paremman täytöntöönpanon, vaan se on myös huomattavasti laajentanut soveltamisalaa tietyillä aloilla. Mielestäni on olemassa tasapaino yhtäältä ympäristönsuojelun ja toisaalta byrokratian, teollisuudelle ja pienemmille yksiköille, kuten maanviljelijöille ja terveydenhuollon laitoksille, aiheutuvien kustannuksien välillä.

Toiseksi suurten polttolaitosten vähimmäisvaatimukset aiheuttavat huomattavia vaikeuksia Yhdistyneen kuningaskunnan energiatuotantoalan toimijoille. Olen saanut tietooni, että Puolalla, Ranskalla, Italialla, Espanjalla ja joillain Itä- ja Etelä-Euroopan valtioilla on samankaltaisia huolenaiheita. Vaatimukset merkitsevät, että päästöjen vähentämistä koskevat kansalliset suunnitelmat tai energian toimitusvarmuus olisivat uhattuna ilman määräaikaista poikkeusta lyhyellä aikavälillä.

Lopuksi olen erittäin huolestunut eurooppalaisesta turvaverkosta ja vastustan sitä. En usko, että se on hyvä ajatus. Uskon, että päästöjen raja-arvoista tulisi oletusarvoja sen sijaan, että keskityttäisiin parhaan käytettävissä olevan tekniikan soveltamiseen, ja niillä voitaisiin alentaa ympäristönsuojelun tasoa ja aiheuttaa samalla huomattavasti enemmän täytäntöönpanokustannuksia. Pyydän kaikkia parlamentin jäseniä harkitsemaan näitä näkökohtia ennen äänestystä.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, rajaam maatalousvaliokunnan jäsenenä näkökohtani tämän ehdotuksen vaikutuksista Euroopan maatalousalaan. Tuen niitä kollegoita, jotka ovat esittäneet huolenaiheita soveltamisalan laajentamisesta ja maanviljelijöiden sisällyttämisestä ehdotukseen teollisen alan saastuttajina.

Maatalouden päästöjä on valvottava, mutta en hyväksy, että toimimme tällä tavalla. Katson, että nitraattidirektiivi toimii suurelta osin nykyisessä muodossaan tarkastelemallamme tavalla. Meidän olisi ehkä tarkasteltava kyseistä direktiiviä – joka aiheuttaa ongelmia monille jäsenvaltioille – sen osalta, miten sitä pannaan täytäntöön ja pannaanko sitä täytäntöön tehokkaasti.

Sen lisäksi huolta on aiheutunut siipikarjan sisällyttäminen ehdotukseen erityisesti siksi, että kyseistä eurooppalaista alaa uhkaa tuonti kolmansista maista, joissa tällaisia rajoituksia ei sovelleta. Kannatan tarkistuksia siitä, että näitä toimia ei sisällytetä käsiteltävänä oleviin ehdotuksiin. Samoin lypsykarjatalouden sisällyttäminen on huolestuttavaa, ja haluaisin tukea oman ryhmäni jäseniä ja muita kollegoita, jotka ovat tehneet tarkistuksia näiden alojen poistamiseksi nykyisestä ehdotuksesta.

Toistan ehdotukseni, että maatalouden alalla on olemassa lukemattomia direktiivejä, joilla säännellään tämän alan päästöjä ja saasteiden valvontaa. On ehkä aika tarkastella uudelleen kaikkia niitä, jotta maanviljelijät, joiden on sovellettava niitä, voivat täysin ymmärtää ja arvostaa sitä, mitä niillä on tarkoitus saada aikaan. Lainsäädännön laatiminen on yksi asia, ja teemme sitä Euroopan parlamentissa, mutta joskus meillä ei ole mitään yhteyttä siihen, miten sitä pannaan täytäntöön, kuka sen panee täytäntöön ja onko täytäntöönpano tehokasta.

Jutta Haug (PSE). – (DE) Arvoisat puhemies ja komission jäsenet, hyvät parlamentin jäsenet, teollisuuden päästöjä koskevan direktiivin uudelleentarkistamista on odotettu jo pitkään. Sellaista lainsäädäntöä, johon sisältyy kaikki tarvittavat toimet saastumisen vähentämiseksi parhaalla käytettävissä olevalla tekniikalla, olisi tarkistettava ainakin viiden vuoden välein eikä 13 vuoden jälkeen. Olemme jääneet paljon jälkeen teknisestä kehityksestä tämän ajanjakson vuoksi.

Meidän on samalla pantava merkille, että direktiivissämme aikaisemmin asetettuja tavoitteita ei ole saavutettu teknisestä kehityksestä huolimatta. Siksi minulla on niin myönteinen mielipide ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan saavuttamasta kompromissista. Sen täytäntöönpanon ansiosta saamme aikaan sen, mikä on tarpeen. En voi ymmärtää maaperän suojelemista tai maanviljelijäjärjestöjen toiveita koskevaa hysteriaa.

Euroopan parlamentin sosialistiryhmä haluaa saavuttaa ympäristötavoitteet ilman, että taloudellista toimintaa vaikeutetaan. Tämän toteuttamiseksi on katsottava tulevaisuuteen eikä taaksepäin, kuten Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmä.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE). – (FI) Arvoisa puhemies, IPPC-direktiiviä on valmisteltu aktiivisesti viimeisen vuoden aikana ja vaikka direktiivin lopullisella muodolla on valtava merkitys EU:n teollisuudelle ja kansalaisille, on se silti jäänyt ilmasto- ja energiapaketin jalkoihin. Tämä on sääli, sillä direktiivin taloudelliset vaikutukset yhdistettynä ilmastopaketin yhteydessä jo päätettyihin toimiin ovat huomattavat. Siksi niiden tulisi olla oikeassa suhteessa direktiivillä saavutettaviin ilmasto- ja ympäristöhyötyihin nähden.

Direktiivin tavoitteiden mukaisesti ehdotettujen parannustoimien tulee olla ennen kaikkea kustannustehokkaita. Muutoin tämä haastava seitsemän eri direktiivin yhdistäminen yhdeksi ei olisi kannatettavaa. Nykyistä byrokratiaa ja toimiin liittyviä kustannuksia on pystyttävä leikkaamaan, joskin pettymykseni ympäristövaliokunnan mietintö ei sitä saa aikaan. Lupaviranomaisten tulee voida vapaammin harkita olemassa olevien laitosten päästömääräyksiä, ottaen huomioon laitoksen iän ja teknisen tason,

ympäristövaikutusten ja ympäristön tilan sekä parannustoimien kustannukset. Näin taattaisiin riittävä jousto olemassa oleville energiantuotantolaitoksille, erityisesti huippu- ja varavoimaloille toimia pitoaikansa loppuun.

Vastaavasti *European Safety Netin* hyväksyminen esittelijän esittämässä muodossa olisi erittäin hankala asia useasta syystä. Ei ole tietoa, missä ja miten ESN asetettaisiin, mikä jo sinänsä on kohtuuton tilanne. Toiseksi paikallisella lupaviranomaisella on selkeästi paremmat edellytykset ottaa huomioon vallitsevat olosuhteet, esimerkiksi laitoksen ikä, sijainti ja vaikkapa vedenotto, joka takaa mahdollisuuden joustavuuteen joustamattoman ESN:n sijaan. Lupaehdot ovat jo nyt kaikkiaan varsin kovat. Niihin uusien lupien yhteydessä tehtävät tiukennukset aiheuttavat paljon kustannuksia ilman olennaista ympäristöhyötyä. Käytännössä tämä heikentäisi ympäristön suojelun tasoa. Olen iloinen, että ryhmäni tarkistuksessa selkeytetään tätä asiaa.

Haluan tässä erityisesti kiittää kollega Jacksonia hänen tarkistuksestaan 134, jota ryhmäni on lähtenyt tukemaan. Taas kerran näemme kokemuksen tuomaa viisautta käytännössä. Tarkistus löytää kompromissin suureen osaan vaikeimmista kysymyksistä.

Anders Wijkman (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, koska minulla on rajoitetusti aikaa ja olen kiittänyt Holger Krahmeria hänen kovasta työstään, haluaisin keskittyä tarkistuksiin 136–139, joissa noin 40 kollegaa itseni mukaan lukien ehdottaa, että tähän direktiiviin olisi sisällytettävä suuria polttolaitoksia koskevat ympäristönormit, jotta hiilidioksidipäästöjä rajoitetaan tulevaisuudessa. Tällä hetkellä on epäselvää, voidaanko näistä neljä tarkistuksesta äänestää myöhemmin tänään.

Uudelleenlaadittuun direktiiviin sisältyy säännös siitä, että jos alkuperäiseen ehdotukseen on tehtävä uuden kehityksen vuoksi tarkistuksia ja ehdotuksia, sen on oltava mahdollista. Pidän viimeaikaisia tieteellisiä tuloksia tarpeeksi vakuuttavina siitä, että meidän on oltava ilmastonmuutoksen torjumisen osalta kunnianhimoisempia kuin vuosi tai kaksi aikaisemmin.

Päästökauppajärjestelmä ei ole mielestäni riittävä EU:n sopiman 2 celsiusasteen tavoitteen saavuttamiseksi. Nykyisellä tavalla suunnitellulla päästökauppajärjestelmällä toteutetaan hiilidioksidipäästöjä tuottamaton energia-ala vasta noin 60–65 vuoden kuluttua. Sen vuoksi esitimme nämä tarkistukset, joissa kehotamme, että kaikissa rakennettavissa voimalaitoksissa rajoitetaan päästöt 350 grammaan hiilidioksidia vuodesta 2020 lähtien ja että olemassa olevissa laitoksissa uudistamistoimet olisi toteutettava vuoteen 2025 mennessä, tai ne suljetaan. Ehdotus on tekniseltä kannalta neutraali ja se voidaan saavuttaa eri keinoilla. Kehotan voimakkaasti puhemiestä suostumaan siihen, että voimme äänestää näistä tarkistuksista ja kannustan parlamentin jäseniä antamaan niille täyden tukensa.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Arvoisa puhemies, näen jatkuvasti, miten yhä korkeampien ympäristövaatimusten aiheuttamat kohtuuttomat kustannukset vähentävät eurooppalaisten tuottajien kilpailukykyä ja uhkaavat työllisyyttä niin kauan, kun Kiina, Brasilia, Yhdysvallat ja muut taloudet eivät ota käyttöön samanlaisia vaatimuksia. Minusta on ongelmallista, että komissio ei ole tehnyt mitään tutkimusta niiden taloudellisesta vaikutuksesta työllisyyteen, jotta voimme tehdä tietoihin perustuvan ja vastuullisen päätöksen uusista vaatimuksista, joita sovelletaan typen oksidien vähentämiseen, mikä on erittäin toivottava tavoite. Olen tehtaiden uuden aikaistamista koskevien painostustoimien kannalla. Tällä hetkellä, kun jäsenvaltiot toteuttavat kriisitoimia ja vähentävät yrityksille ja tehtaille aiheutuvia kustannuksia, minun on myös huomautettava, että ainoastaan erittäin kilpailukykyiset yritykset ovat tyytyväisiä ympäristövaliokunnan ehdotuksista. Pienempien yritysten on asetettava rajoituksia, suljettava tehtaita ja lomautettava työntekijöitä. Äänestän sitä vastaan, että tämän päästöjen vähentämistä koskevan direktiivin soveltamisalaa laajennetaan käynnissä olevan kriisin aikana kotitalouksiin, pieniin tehtaisiin, pieniin maatiloihin ja jopa kouluihin ja kirkkoihin ja niin edelleen. Tämä on epäsuhtaista eikä se ole sen vuoksi järkevää. Haluaisin kiittää Caroline Jacksonia hänen tarkistusehdotuksestaan.

Robert Sturdy (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, keskityn erityisesti maatalouteen. Ensinnäkin minun on tunnustettava, että olen maanviljelijä, mutta minulla ei ole sikoja tai siipikarjaa, vaan kasvihuone puutarhassani. Minusta on erittäin tärkeää, että komission jäsen ymmärtää, että kyseessä on erityisesti teollisuutta varten laadittu ehdotus. Tämä on jo todettu.

Hyvä komission jäsen, pyydän teitä tarkastelemaan uudelleen tilannetta maataloutta koskevien direktiivien osalta. Tiedämme jo, että maatalous on valtavan paineen alla. Olemme kuulleet monta kertaa parlamentissa kysymyksen elintarviketurvasta. Pyydän teitä tarkastelemaan uudelleen tarkistuksia, jotka vaikuttavat siihen haitallisesti. Katson, että monet tarkistukset, jotka eivät liity maatalouteen, ovat erittäin asianmukaisia ja kiitän Marcello Vernolaa hänen mietinnöstään.

Hyvä komission jäsen, mainitsitte puheenvuorossanne kilpailun vääristymisen. Esitän teille yksinkertaisen kysymyksen ja pyydän teitä vastaamaan siihen tänään. Aiotteko ottaa käyttöön lainsäädännön, jolla estetään sellaisten elintarvikkeiden tuominen Euroopan unioniin, joita ei ole tuotettu Euroopan unionissa sovellettujen vaatimusten mukaisesti?

Stavros Dimas, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän kaikkia tämänpäiväiseen keskusteluun osallistuneita. Heidän osallistumisensa on ollut rakentavaa. Haluaisin erityisesti kiittää esittelijä Holger Krahmeria hänen erinomaisesta ja kovasta työstään. Ennen kuin päätän keskustelun, haluaisin sanoa muutaman sanan joistain tänään täällä käsitellyistä keskeisistä tarkistuksista.

Ensiksi olen tyytyväinen laajasta tuestanne komission ehdotukselle ja erityisesti parhaan käytettävissä olevan tekniikan soveltamisen ja BREF-asiakirjojen aseman vahvistamiselle. Tämä on komission ehdotuksen kulmakivi.

Komissio hyväksyy ainakin osittain tai periaatteessa monet tarkistukset. Monilla tarkistuksilla pyritään erityisesti selkeyttämään komission ehdotuksen sanamuotoa tai parantamaan BREF-asiakirjojen kehittämisen ja jäsenvaltioiden luvan myöntämistä ja täytäntöönpanoa koskevien käytäntöjen avoimuutta. Parempi tiedonvälitys ja yleisön osallistuminen näihin päätöksiin on erittäin myönteistä.

Yhdyn myös huolenaiheisiin, joita esitettiin tarpeesta välttää joustavuuden väärinkäyttö lupaehtojen asettamisen osalta. Kuten mainitsin aiemmin, vähimmäisvaatimukset voivat olla erittäin hyödyllisiä ja tarpeellisia välineitä, joilla torjutaan erityisiä ongelmia silloin, kun tietyt alat eivät ole toteuttaneet tarvittavia toimia parhaan käytössä olevan tekniikan soveltamiseksi. Vähimmäisvaatimusten järjestelmällinen soveltaminen ei ole kuitenkaan tarpeen, ja sillä saatetaan aiheuttaa ylimääräistä hallinnollista taakkaa ilman, että edistetään tarpeeksi ympäristöä. Sen vuoksi katson, että vähimmäisvaatimuksia olisi otettava käyttöön ainoastaan, kun niitä tarvitaan parhaan käytettävissä olevan tekniikan paremmaksi soveltamiseksi.

Kun tarkastellaan suurten polttolaitosten vähimmäisvaatimuksia, on tärkeää pitää mielessä kyseisten toimien huomattavat vaikutukset ympäristöön ja Euroopan unionin kansalaisten terveyteen. Suurten polttolaitosten parhaasta käytettävissä olevasta tekniikasta sovittiin vuonna 2006, ja komissio katsoo, että vähimmäisvaatimuksia olisi sovellettava vuodesta 2016 alkaen. Meidän on varmistettava, että tällä alalla käyttöön otettavien menettelyiden ansiosta ala saadaan parhaan käytettävissä olevan tekniikan mukaiseksi mahdollisimman pian ja että ilmansaasteita koskevan teemakohtaisen strategian tavoitteet saavutetaan.

Toinen tärkeä tekijä lainsäädännön tavoitteiden tehokkuuden varmistamiseksi on noudattamista ja täytäntöönpanoa koskevat toimet. Meillä on ollut aikaisemmin puutteita tässä asiassa ja sen vuoksi on ensiarvoisen tärkeää, että uudella lainsäädännöllä asetetaan selkeät säännökset sen varmistamiseksi, että lainsäädäntö pannaan asianmukaisesti täytäntöön. Tästä syystä komission ehdotuksessa otetaan käyttöön tarkastuksille, lupaehtojen tarkistamiselle ja lupaehtojen noudattamisesta raportoimiselle asetettavat vähimmäisvaatimukset. Näillä muutoksilla varmistetaan parhaan käytettävissä olevan tekniikan asianmukainen täytäntöönpano ja vähennetään kilpailun vääristymiä. Komissio toimii erittäin valppaasti tässä asiassa.

Haluaisin sanoa muutaman sanan tehokkaiden maatalojen kynnysarvoista erityisesti siipikarjan osalta. Samaa kynnysarvoa sovelletaan tällä hetkellä kaikkeen siipikarjaan, ja eri lajeja ei oteta huomioon. Eri lajien kasvatus aiheuttaa erilaisia ympäristövaikutuksia erityisesti eläinten erilaisen painon vuoksi. Ehdotetut uudet kynnysarvot on asetettu kyseisten lajien ympäristövaikutuksen perusteella. Uusiin kynnysarvoihin sisältyisi nykyiseen soveltamisalaan verrattuna rajallinen määrä muita maataloja. Niillä rajoitettaisiin ammoniakkipäästöjä kustannuksia säästäen, jotta joillain aloilla saavutetaan ilmansaasteita koskevan teemakohtaisen strategian tavoitteet.

Annan parlamentin sihteeristölle luettelon, jossa esitetään komission kanta tarkistuksista.

Holger Krahmerin mietintö (A6-0046/2009)

Komissio hyväksyy seuraavat tarkistukset täysin, osittain tai periaatteessa: 1, 5–8, 12–14, 16, 18–21, 27, 34–37, 40, 42–44, 46, 48–56, 58–62, 64–66, 68, 69, 71–73, 75 ja 79.

Komissio ei voi hyväksyä seuraavia tarkistuksia: 2–4, 9–11, 15, 17, 22–26, 28–33, 38, 39, 41, 45, 47, 57, 63, 67, 70, 76–78, 80, 93, 97, 114, 115, 117, 129 ja 133.

Holger Krahmer, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, pidän lyhyen puheenvuoron. Haluaisin kiittää parlamentin jäseniä tänään esittämistään rakentavista puheenvuoroista.

Haluaisin mainita lopuksi muutaman seikan. Haluaisin ensiksi kiittää vilpittömästi komission jäsentä, että hän ei torjunut ehdottomasti turvaverkon vähimmäisvaatimuksia koskevaa näkökohtaa. Tämä ehdotus ei ole paholaisen työtä eikä se ole byrokraattinen peikko. Kyseessä on väline ongelmien ratkaisemiseksi, ja meille olisi annettava siihen tilaisuus. Tästä syystä haluaisin käyttää tämän tilaisuuden ja pyytää tukeanne jälleen kerran.

Haluaisin todeta toisen seikan brittiläisille kollegoilleni yli puoluerajojen. Hyvät Yhdistyneen kuningaskunnan ystäväni, ymmärrän teitä, hyvä Caroline Jackson, voin nähdä ongelmanne. Voin hyvin ymmärtää, että tietyn valtion energian toimitusvarmuus voi olla tietyn ajan tärkeämpi kuin se, että ilmansaasteen kynnysarvoa noudatetaan. Ymmärrän tämän hyvin. Olisin myös viimeinen henkilö, joka kieltäytyisi antamasta Hänen Majesteetilleen lisää aikaa uusien hiilivoimaloiden rakentamiseksi. Voimme keskustella tästä asiasta. Ongelma on se, että emme ole keskustelleet siitä. Asiaa ei käsitelty missään vaiheessa edellisen neljän kuukauden aikana.

Haluan kehottaa teitä tässä yhteydessä – kun nyt odotetaan toista käsittelyä – suhtautumaan asiaan avarakatseisesti ja toteamaan, että nyt voidaan keskustella kompromissista. Vastustamisesta olisi luovuttava, sillä se on mielestäni täysin järjenvastaista. Kielteinen kanta vähimmäisvaatimuksiin ei ole myöskään perusteltua kilpailu- tai ympäristöpolitiikan kannalta. Uskon, että asiassa päästään kompromissiin. Haluaisin todeta tämän toisen käsittelyn lopussa. En katso, että meidän olisi pyrittävä kompromissiin ensimmäisessä käsittelyssä. Tämä lainsäädäntö on siihen liian monimutkainen. En halua päättää tätä parlamenttikautta esittelijänä ja antaa sellaista direktiiviehdotusta seuraavalle parlamentille, jonka sanamuoto on epäselvä, epäjohdonmukainen ja ristiriitainen. Pyydän teitä sen vuoksi tukemaan kompromisseja tunnin kuluttua järjestettävässä äänestyksessä.

Puhemies. – (IT) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tiistaina 10. maaliskuuta 2009.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Rovana Plumb (PSE), kirjallinen. – (RO) Pidän myönteisenä yhdennettyä lähestymistapaa (teollisuuden päästöjä koskevan seitsemän eri direktiivin konsolidointia yhdeksi asiakirjaksi) ja tiukempia säännöksiä sellaisen parhaan käytettävissä olevan tekniikan soveltamisesta, jolla pyritään löytämään innovatiivisia ratkaisuja tuotannon aiheuttaman saasteen vähentämiseksi. Tiettyjen vähemmän saastuttavien tuotteiden kehittäminen edellyttää eri osapuolten, kuten yritysten, toimivaltaisten viranomaisten ja kansalaisjärjestöjen, osallistumista. Tällä direktiivillä tarjotaan mahdollisuuksia eri osapuolten (paikallishallinnon ja yritysten) väliseen yhteistyöhön. Ne voivat siten edistää innovointia. Tästä on hyviä esimerkkejä Alankomaissa ja Tanskassa sekä Itä-Euroopan valtioissa, kuten Romaniassa.

Ehdotetulla teollisuuden päästöjä koskevalla direktiivillä sekä poliittisella paketilla, mihin sisältyvät suositellut vaihtoehdot, parannetaan lainsäädännön tehokkuutta siten, että ympäristöä ja terveyttä koskevat tavoitteet saavutetaan kustannuksia säästäen. Tällä vähennetään lisäksi tarpeettomia hallinnollisia kustannuksia (nettovähennyksen odotetaan olevan 105–225 miljoonaa euroa vuodessa) sekä vähimmäistetään kilpailun vääristymiä EU:ssa ilman, että Euroopan teollisuuden kilpailuasemaa haitataan.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), kirjallinen. – (RO) Vaikka teollisella toiminnalla on keskeinen tehtävä ylläpitää ja lisätä taloudellista hyvinvointia, emme saa unohtaa sen vaikutusta ympäristöön.

Ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämistä koskevan direktiivin (IPCC-direktiivin) uudelleentarkastelussa painopiste on asetettu vahvasti tiettyjen polttolaitosten kynnysarvojen vahvistamiseen ja parhaan käytössä olevan tekniikan käyttöön, jotta riittävä ympäristönsuojelu varmistetaan. Kannatin sitä, että sähköä yli 500 megawattia tuottaviin polttolaitoksiin sovelletaan 1. tammikuuta 2020 lähtien 350 gramman hiilidioksidimäärää koskevaa kynnysarvoa, koska nämä laitokset lisäävät hiilidioksidin pitoisuutta ilmakehässä ja siten vaikuttavat haitallisesti ilmaston lämpenemiseen.

Kynnysarvon käyttöönotto kannustaa päästöjä vähentävään tekniikkaan investoimista. Kaikkien laitosten on noudatettava tätä kynnysarvoa vuoteen 2025 mennessä.

Uskon, että eri teollisuuslähteistä peräisin olevan saasteen vähentäminen auttaa Euroopan unionia saavuttamaan tavoitteensa maapallon lämpötilan nousun pysyttämisestä alle kahteen celsiusasteeseen. Tämän direktiivin tehokkuus todetaan seuraavissa tarkastuksissa, jotka suoritetaan polttolaitoksissa. Se käy ilmi myös siitä, miten lupaehtoja noudatetaan.

Richard Seeber (PPE-DE), kirjallinen. – (DE) Ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämistä (IPPC) koskeva päätös merkitsee sitä, että EU:lle annetaan mahdollisuus saada käyttöön hyvin yhtenäiset korkeatasoista suojelua koskevat vaatimukset. Teollisuuden päästöjä koskevassa herkässä aiheessa on tärkeää, että eurooppalaisia yrityksiä kannustetaan ottamaan käyttöön puhtain ja kaikkien tehokkain käytettävissä oleva tekniikka. Parasta käytössä olevaa tekniikkaa koskevaa periaatetta olisi vahvistettava tulevaisuudessa. Sen soveltamisessa on kuitenkin kiinnitettävä huomio sen varmistamiseen, että tätä IPPC-direktiivin uraauurtavaa hanketta ei haitata jälleen kerran byrokratialla, jolloin jäsenvaltioille ja liikeyrityksille jää mahdollon tehtävä.

Meidän olisi sen vuoksi huolellisesti punnittava, kuinka laaja raportointivelvollisuus on tarpeellista, ja missä määrin käsitteen soveltaminen olisi haitallista.

Pienille ja keskisuurille yrityksille aiheutettu liiallinen taakka ylittää myös tavoitteen samoin kuin liiallinen sääntely maaperän suojelemisen alalla. Lisäksi tämä ala kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan. Meidän olisi sen sijaan keskityttävä olennaiseen, eli siihen, että ympäristövaatimuksia yhdenmukaistetaan ja että teollisessa toiminnassa varmistetaan korkeatasoinen ympäristönsuojelu.

7. Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saaminen yleisön tutustuttavaksi (keskustelu)

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana Michael Cashmanin kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi (uudelleenlaadittu toisinto) (KOM(2008)0229 C6-0184/2008 – 2008/0090(COD)) (A6-0077/2009).

Michael Cashman, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, odotan mielenkiinnolla tätä keskustelua ja erityisesti niiden henkilöiden puheenvuoroja, jotka eivät ole niin innostuneita siitä, että avoimuutta lisätään ja asiakirjojen saamista yleisön tutustuttavaksi parannetaan.

Haluaisin aluksi kiittää seitsemää yhteisön jäsenvaltioiden ministeriä, jotka ovat ilmoittaneet tukevansa mietintöäni. He ovat erityisesti ”tyytyväisiä nähdessään, että Euroopan parlamentin kansalaisvapauksien sekä oikeus ja sisäasioiden valiokunta hyväksyi 17. helmikuuta 2009 mietinnön, jossa jaetaan näkemyksemme avoimemmasta unionista”.

Minusta on hämmästyttävää, että kun me yritämme olla yhteydessä kansalaisiimme, eräät henkilöt eivät tue avoimuutta. Minusta on yhtä hämmästyttävää, että kun pyritään edistämään toimielinten yhteyksiä suuren yleisöön, ei olla valmiita parantamaan julkista valvontaa ja vastuullisuutta.

Eräät parlamentin jäsenet ovat esittäneet epäilyjä siitä, ovatko kaikki mietinnössäni tehdyt tarkistukset asetuksen oikeusperustan soveltamisalan – perustamissopimuksen 255 artiklan – mukaisia. Haluaisin rauhoittaa heitä. Asetuksen (EY) N:o 1049/2001 tavoite on antaa yleisölle mahdollisimman laaja oikeus tutustua toimielinten asiakirjoihin. Yleisön oikeus tutustua toimielinten asiakirjoihin liittyy toimielinten demokraattisuuteen. Älkää pelkästään luotako minun sanoihini: lainaan sanatarkasti yhteisöjen tuomioistuimen tuomiota asiassa Turco. Meidän on tulkittava perustamissopimuksen 255 artiklaa kyseisen tuomion mukaisesti.

Mainitsen turvaluokiteltuja asiakirjoja koskevan tarkistuksemme 44. On yksinkertaisesti harhaanjohtavaa todeta komission tavoin, että asiakirjojen turvaluokittelulla ei ole yhteyttä siihen, että yleisö voi tutustua kyseisiin asiakirjoihin. Asetuksen (EY) N:o 1049/2001 nykyisen version mukaan asiakirjat voidaan turvaluokitella ainoastaan, jotta 4 artiklan 1 kohdan nojalla suojeltavat olennaiset edut turvataan. Tällainen sidos on siis jo olemassa. Meidän on tehtävä siitä loogiset päätelmät ja sisällytettävä asiakirjojen turvaluokittelua koskevat säännöt asetukseen. Näillä säännöillä, jotka perustuvat tarkasti neuvoston ja komission soveltamiin sääntöihin, määritellään rajat yleisön oikeudesta tutustua asiakirjoihin, kuten 255 artiklassa edellytetään. Perustamissopimuksessa ei ole mitään, mikä estäisi toimielimiä hyväksymästä niitä asetuksessa.

Esittämämme tarkistus 24 koskee toimielinten perustamia virastoja ja elimiä. Asetuksessa (EY) N:o 1049/2001, sellaisena kuin se on muutettuna, määritellään, minkä periaatteiden, ehtojen ja rajoituksien mukaan yleisö voi tutustua kyseisten virastojen asiakirjoihin, mutta siinä ei luoda virastoille velvoitteita.

Kun tarkastellaan esimerkiksi tarkistusta 29, voidaan todeta, että asetusta sovelletaan ainoastaan toimielimien hallussa oleviin asiakirjoihin, vaikka siinä asetetaan vaatimukset, että virastoja edellytetään hyväksymään omat sääntönsä yleisön oikeudesta tutustua niiden asiakirjoihin neuvoston, komission ja parlamentin 30. toukokuuta 2001 hyväksymän yhteisen julkilausuman mukaisesti.

Haluan myös todeta niille, jotka eivät voi seurata asiaa paikan päällä, että pidän valitettavana, että neuvosto ei ole täällä läsnä, jotta se voisi kiinnittää asianmukaista huomiota tähän erittäin tärkeään mietintöön.

Tiedän, että jotkut teistä olivat myös huolissaan, että olisimme menneet liian pitkälle pyrkiessämme varmistamaan, että jäsenvaltiot eivät heikennä asetuksella tavoiteltavaa avoimuuden tasoa. Mielestäni olen jo monin toimin pyrkinyt vastaamaan huolenaiheisiin, kuten voitte nähdä kompromissitarkistuksissa, joissa muistutetaan jäsenvaltioita niiden perustamissopimuksen 10 artiklan mukaisesta tehtävästään, eli siitä, että ne eivät estä yhteisön tavoitteiden, mukaan lukien avoimuuden ja demokratian, saavuttamista.

Hartmut Nassauerin esittämillä tarkistuksilla voidaan jonkin verran tyyntyä hänen ryhmäänsä ja muita parlamentin jäseniä, jotka ovat huolestuneita, että jotkut yksityiset tiedot pääsevät julkisuuteen. Tämä ei onnistu eikä saa onnistua mietintöni perusteella. Toimimme edelleen siten, että henkilökohtaisia ja yksityisiä tietoja suojellaan, joten haluan kuulla, miksi tietyt henkilöt vastustavat tätä asetusta.

Margot Wallström, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän hyvin asiapitoisesta mietinnöstä, joka koskee komission ehdotusta asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi annetun asetuksen (EY) N:o 1049/2001 uudelleenlaadintaa. Tämä on erittäin tärkeä ja antaumuksellinen aihe, ja arvostan suuresti esittelijä Michael Cashmanin sekä muiden Euroopan parlamentin aktiivisten, kiinnostuneiden ja osaavien henkilöiden tekemää valtavaa työtä.

Kyseessä on aihe, joka koskee kansalaisten, yhdistyksien ja yritysten perusoikeuksia ja joskus ristiriitaisiakin oikeuksia. Meidän on tarkasteltava erittäin huolellisesti tähän asetukseen tehtäviä tarpeellisia muutoksia ja meidän on keskityttävä avoimuuteen. Kaikki kolme toimielintä ovat olleet samaa mieltä siitä, että asetus (EY) N:o 1049/2001 on yleisesti toiminut erittäin hyvin jo lähes kahdeksan vuoden ajan. Parlamentti, neuvosto ja komissio ovat paljon avoimempia kuin aikaisemmin. Voidaan sanoa, että muutokset säännöksissä johtivat käytännön muutoksiin sekä mielipiteiden ja asenteiden muutoksiin.

Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio ovat myös samaa mieltä siitä, että oikeutettuja etuja suojellaan riittävästi. Emme saa unohtaa, että EU:n toimielimet ovat antaneet mahdollisuuden tutustua suurempaan määrään asiakirjoja. Kieltävien vastausten määrä ja osuus on pantu merkille. Toivon teidän olevan samaa mieltä siitä, että asetus (EY) N:o 1049/2001 on osoittautunut hyödylliseksi. Sen vuoksi täydellinen uudelleenlaadinta ei ole tarpeen.

Jopa hyvää välinettä voidaan tästä huolimatta aina parantaa. Lähtökohtanamme oleva oikeusperusta on perustamissopimuksen 255 artikla, kuten esittelijä jo mainitsi. Sen perusteella asetuksessa määritellään periaatteet ja asetetaan rajat, joilla säännellään kansalaisten oikeutta saada tutustua asiakirjoihin. Käsiteltävänä olevan mietinnön osalta panen merkille, että tietyt tarkistukset ulottuvat perustamissopimuksen 255 artiklan soveltamisalan ulkopuolelle, ja sen vuoksi näitä tarkistuksia ei voida hyväksyä. Mutta – ja tämä on tärkeä ”mutta” – niissä viitataan tärkeisiin kysymyksiin, joita voidaan käsitellä toisessa yhteydessä. Komissio tarkastelee tätä rakentavasti, pragmaattisesti ja avoimin mielin.

On hyvä käytäntö arvioida ajoittain, toimiiko lainsäädäntö asianmukaisesti ja saavutetaanko sillä tavoitteet. Komissio laati tässä hengessä ehdotuksensa asetuksen uudelleenlaatimisesta. Uudelleenlaatimista koskevan menettelyn soveltamisella vastataan parempaa sääntelyä koskevaan tavoitteeseen. Koska tässä asetuksessa on kyse kansalaisten perusoikeuksista, on äärimmäisen tärkeää hyväksyä yhtenäinen, selkeä ja helppolukuinen lainsäädäntöteksti.

Uudelleenlaatimista koskeva menettely ei sido lainsäätäjän käsiä enemmän kuin perinteinen lainsäädännön tarkistamista koskeva menettely. Yhteisön lainsäätäjä ei saa ylittää ehdotuksen tavoitetta siitä riippumatta, mikä lainsäädännön laatimista koskeva menettely valitaan.

Olemme sitoutuneet avoimuuden lisäämiseen ja jatkamme tämän alan toimia. Uskon vakaasti, että tämä ehdotus on hyvä tapa toteuttaa niitä. Minun on tässä yhteydessä kuitenkin todettava, että monet tarkistukset koskevat sellaisia asetuksen (EY) N:o 1049/2001 säännöksiä, joihin komissio ei ehdottanut muutoksia. Emme voi hyväksyä niitä, sillä ne ulottuvat komission ehdotuksen soveltamisalan ulkopuolelle.

Tämän sanottuani totean, että komissio on luonnollisesti valmis ottamaan huomioon hyvät ajatukset, vaikka olemme tällä hetkellä vasta menettelyn alkuvaiheessa. Haluan vahvistaa, että komissio on valmis

keskustelemaan kahden lainsäätäjän kanssa ja että me pyrimme yhteiseen ratkaisuun asiasta, jotta voimme saada aikaan tasapainoisen ja toimivan kompromissitekstin. Komissio haluaa kuitenkin esittää muutetun ehdotuksen silloin, kun kaksi lainsäätäjää on esittänyt kantansa. Emme voi emmekä aio tuomita ennakolta tai ennakoita keskusteluja tai neuvotteluita.

Meidän olisi myös otettava huomioon Lissabonin sopimuksen – jos se tulee voimaan – aiheuttamat muutokset tässä tärkeässä kysymyksessä. Asetusta (EY) N:o 1049/2001 sovelletaan siinä tapauksessa kaikkiin Euroopan unionin toimielimiin, muihin elimiin, virastoihin ja toimistoihin, vaikkakin rajoitetusti yhteisöjen tuomioistuimeen, Euroopan keskuspankkiin ja Euroopan investointipankkiin. Lissabonin sopimus merkitsee kansalaisille todellista edistysaskelta, kun EU:n kaikki toimielimet soveltavat yhteisiä sääntöjä asiakirjoihin tutustumisesta. Tällaisilla yhtenäisillä säännöillä varmistetaan johdonmukaisuus, mutta samalla ne on laadittava siten, että ne sopivat suurelle määrälle elimiä, joilla on hyvin erilaiset valtuudet ja toimivallat.

Haluaisin myös toistaa sen, mitä olen todennut monesti täällä parlamentissa ja muualla. Asetus (EY) N:o 1049 on avoimuuspolitiikan kulmakivi, mutta meidän on myös pohdittava, mitä voimme toteuttaa ennakoivasti muodollisen lainsäädännön ulkopuolella. Sen vuoksi ilmoitin kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan yhteiskokouksessa 20. tammikuuta, että teen aloitteen avoimuutta koskevan toimintasuunnitelman laatimisesta. Paremmat rekisterit, laajempi käyttäjäystävällisyys ja tutustumismahdollisuus, aktiivinen tietojen levittäminen ja asiakirjojen nopeampi julkaiseminen ovat joitain esimerkkejä siitä, mihin pyrin tässä toimintasuunnitelmassa ja mistä jatkan keskusteluja toisten EU:n toimielinten kanssa. Tämä on käytännöllinen ja tehokas tapa sisällyttää avoimuus kaikkiin toimintalinjoihimme. Meidän on näytettävä esimerkkiä.

Tässä hengessä meidän olisi tarkasteltava käytäntöjä, joiden perusteella kansalaisemme ymmärtäisivät paremmin toimielimiämme ja niiden toimintatapoja. Tarvitsemme aktiivisen toimintalinjan, jonka perusteella kansalaisille tiedotetaan ja kerrotaan, miten EU:n laajuisilla toimintalinjoilla vaikutetaan heidän päivittäiseen elämäänsä. Asetus (EY) N:o 1049/2001 on luonnollisesti tärkeä väline, mutta tässä yhteydessä säädöstekstin lisäksi keskeistä on se, miten toteutamme asian käytännössä.

Haluaisin sanoa tässä menettelyvaiheessa Michael Cashmanin mietintöä koskevan komission kannan yhteenvedona seuraavaa. Komissio ei voi hyväksyä joitain tarkistuksia, koska ne ulottuvat perustamissopimuksen 225 artiklan soveltamisalan ulkopuolelle. Emme voi hyväksyä eräitä muita tarkistuksia, koska ne ulottuvat komission ehdottamien muutosten soveltamisalan ulkopuolelle, mutta joissain tapauksissa nämä tarkistukset koskevat tärkeitä asioita, joita voidaan käsitellä toisessa yhteydessä. Komissio on lisäksi aina valmis ottamaan hyviä ajatuksia huomioon asiayhteydestä riippuen. Sen jälkeen, kun meillä on parlamentin ja neuvoston kanta, te saatte toimielinkolmion kolmannen osapuolen kannan.

Odotan mielenkiintoista ja ajatuksia herättävää keskustelua, jonka tämä aihe ansaitsee. Kansalaisillamme on oikeus edellyttää, että lainsäädäntö yleisön mahdollisuudesta tutustua asiakirjoihin on selkeä ja toimiva.

Monica Frassoni, oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon valmistelija. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, minulla on yksi yhden minuutin puheenvuoro oikeudellisten asioiden valiokunnan ja toinen yhden minuutin puheenvuoro Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmän puolesta. Sen vuoksi haluaisin yhdistää puheenvuorot, koska tässä tapauksessa näillä kahdella asialla on paljon yhteistä.

Arvoisa puhemies, olemme oikeudellisten asioiden valiokunnassa keskustelleet pitkään uudelleenlaadintaa koskevasta kysymyksestä. Sanon suoraan, että emme ole lainkaan tyytyväisiä. Katsomme, että uudelleenlaadintaa koskevan menettelyn soveltaminen tällaiseen toimeen ei ole erityisen järkevä päätös, koska – kuten komission jäsen totesi – todellinen kysymys koskee sitä, miten asetusta, joka on toiminut melko hyvin – mutta jota voitaisiin kehittää – voidaan parantaa. Siten tulos – riippumatta siitä, sovelletaanko tätä menettelyä vai esitettyjä käytännön ehdotuksia – on varmasti askel taaksepäin nykyiseen tilanteeseen verrattuna. Sen vuoksi on siis tehtävä jotain, ja tämä on vaikeampaa uudelleenlaadintaa koskevalla menettelyllä kuin täydellisellä lainsäädäntötyöllä.

Toinen asia, jonka haluaisin todeta, on se, että asiassa on turhaa kierrellä ja kaarrella. Olen tyytyväinen, että komission jäsen esittää myönteisiä aloitteita avoimuudesta, mutta tosiasia on, että komission ehdotukseen ei sisälly asiakirjoja, joihin voidaan tutustua nykyisen lainsäädännön perusteella. Tämä on totuus asiasta, ja on myös totta, että monet jäsenvaltiot mukaan lukien omani ovat tehneet asian selväksi ja todenneet, että tätä seikkaa ei voida hyväksyä.

Tällä hetkellä ongelma on se, että jos haluamme parantaa lainsäädäntöä, emme voi ainoastaan puolustaa tilanteen pitämistä ennallaan. Jos toimimme näin, saatamme toimia vähemmän avoimesti, vähemmän ymmärrettävästi ja jopa vähemmän demokraattisesti.

Anneli Jäätteenmäki, *perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan lausunnon valmistelija*. – (FI) Arvoisa puhemies, avoimuus on demokratian perusta ja pohja. Valitettavasti Euroopan unioni ei voi kehua avoimuudellaan. Direktiivejä on muutettava, mutta myös asenteita, vai mitä sanotte siitä neuvoston lausunnosta, jossa neuvosto sanoo, että ulkopuolisille ei tule antaa lainsäätämismenettelyyn liittyviä oikeudellisia neuvonantoasiakirjoja. Siis kansalaisille, ulkopuolisille ei tule niitä antaa. En voi ymmärtää, että kansalaiset ovat Euroopan unionissa ulkopuolisia.

Siis asenteita on muutettava, on muutettava lainsäädäntöä, niin että sekä neuvoston, parlamentin että komission lainsäädäntöön liittyvät asiakirjat ovat avoimia, ja korostan sanaa lainsäädäntöön liittyvät asiakirjat. Jos vertaan tätä vaikkapa oman maani, Suomen parlamentin toimintaan, ei voitaisi kuvitellakaan, että Suomen eduskunnan perustuslakivaliokunnan lausunnot olisivat salaisia. Silloinhan se tarkoittaa sitä, että kansalaisille ei kerrota, mitkä ovat ne syyt, minkä vuoksi tämä ja tämä laki säädetään, ja neuvosto sanoo, että ei pidä sanoakaan, koska kansalaiset ovat ulkopuolisia.

Meidän tulee lainsäädännössä, direktiivien muotoilussa, kaikessa lähteä siitä, että avoimuutta lisätään, ja myös parlamentin äänestyskäyttäytymisessä on varaa parannuksiin. Meillä pitäisi olla koneäänestys...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

David Hammerstein, *vetoamusvaliokunnan lausunnon valmistelija*. – (ES) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, emme saisi menettää mahdollisuutta päästä sopimukseen tästä erinomaisesta mietinnöstä ensimmäisessä käsittelyssä – tarkoitan tällä vaalikaudella – jotta luodaan sellainen lainsäädäntö, jolla varmistetaan asiakirjoihin tutustumisten osalta laajempi avoimuus. Tekosyitä ei voida hyväksyä ja toivon, että meillä on aikaa ja tervettä järkeä päästä sopimukseen tästä erinomaisesta mietinnöstä.

Vetoamusvaliokunta ilmaisee mietinnössä huolensa siitä, että jos rikkomismenettely nostetaan jotain jäsenvaltioita vastaan kansalaisen esittämän vetoamuksen vuoksi, tällä jäsenvaltiolla on oikeus kieltää pääsy rikkomismenettelyssä käytettäviin julkisiin asiakirjoihin, ja siten kansalaisten osallistuminen ei ole mahdollista.

Olemme myös hyvin huolestuneita yhteensopivuuden puutteesta ja Euroopan parlamentissa olemassa olevista teknisistä esteistä, jotka koskevat yhteensopivuutta, eli avoimen standardin asiakirjat eivät ole yhteensopivia parlamentin tällä hetkellä käyttämien ohjelmistojen ja tietoteknisen alustan (jotka ovat yhden yrityksen yksinoikeuden piirissä) kanssa.

Tosiasia on, että EU:n toimielimet eivät takaa kansalaisille todellista mahdollisuutta tutustua asiakirjoihin ilman, että ne aiheuttaisivat teknisluonteista syrjintää. Tätä ei voida hyväksyä, koska yleisö ei voi tutustua asiakirjoihin, joita me luomme. Tällä hetkellä kukaan ei voi saada tietoa puheestani ilman tietoteknistä alustaa, jonka tarjoaa sellainen yritys, jolla on yksinoikeus tähän tietoon. Tämä on todellakin avoimuuden ja tiedon saannin vastaista toimintaa.

Charlotte Cederschiöld, *PPE-DE-ryhmän puolesta*. – (SV) Arvoisa puhemies, olemme täysin samaa mieltä Michael Cashmanin tavoitteista ja sitoutumisesta avoimuuteen, mutta emme saa unohtaa, että on olemassa asetukset, jotka aiotaan laatia uudelleen. Olemme yhdessä pyrkineet saamaan nykyisen avoimuutta koskevan lainsäädännön hyväksytyksi. Neljä Pohjoismaiden valtiota on kirjoittanut asetuksesta valiokunnalle ja todennut, että se lisää kansalaisten luottamusta EU:hun ja että sillä varmistetaan mahdollisimman laaja avoimuus. Olen tehnyt aina hyvää yhteistyötä Michael Cashmanin kanssa, mutta tällä kertaa meillä ei ole ollut tarpeeksi aikaa selvittää kaikkia ratkaisemattomia seikkoja. Olemme kuitenkin menettelyn alkuvaiheessa, pidän myönteisenä monia ehdotuksianne ja odotan jatkossa tiiviimpää yhteistyötä.

Kun avoimuutta koskeva asetukset hyväksyttiin, Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän puoltavat äänet olivat ratkaisevia äänestyksessä. Myös tällä kertaa PPE-DE-ryhmän äänet ovat merkittäviä lopputulokselle, joka saadaan todennäköisesti aikaan uudessa parlamentissa. PPE-DE-ryhmä käyttää ääniään oikeusvarmuuden, ennustettavuuden ja selkeyden vahvistamiseksi, kun sääntöjä luodaan menettelyn jatkuessa. Haluamme lisää avoimuutta, ja kansalaisten on voitava seurata demokraattista keskustelua. Uskomme, että asiassa tarvitaan lisää valmistelutyötä, jotta on olemassa yhtenäisiä vaikutustenarvioita esimerkiksi toimielinten työskentelytavoista.

Tietyt tarkistukset – joita on noin 40–50 – jotka koskevat komission aloiteoikeutta, ovat herättäneet jonkin verran keskustelua. Ainoa seikka, jonka haluaisin lisätä on se, että tämän ei pitäisi aiheuttaa sekaannusta,

koska se olisi vastoin uudelleenlaadintaa koskevaa tavoitetta. Tänään tarkasteltavia kysymyksiä todennäköisesti tarkistetaan vaalien jälkeen. PPE-DE-ryhmä toivoo, että saavutetaan sellainen avoimuuden taso, joka saa kaikkien EU:n kansalaisten ja jäsenvaltioiden tuen. Tämä edellyttää, että asianosaiset tuntevat säännöt, ja se on ehdotuksen tavoite. Seuraamuksia ei voida myöskään soveltaa, jos ei ole olemassa selkeitä ohjeita. Kun on kyse seuraamuksista, on otettava huomioon jo olemassa oleva lainsäädäntö. Sen vuoksi voimme nähdä, että ehdotus on vielä keskeneräinen, mutta olemme täysin samaa mieltä Michael Cashmanin kanssa siitä, että sillä olisi lisättävä avoimuutta, ja olemme esittäneet tämän tarkistuksissamme. Avoimuus on tärkeä osa demokratiaa.

(EN) Minulla on viisi minuuttia PPE-DE-ryhmältä, joten voin sanoa vielä pari sanaa?

– (SV) Vastaamme myöntävästi avoimuuteen, mutta haluamme välttää herkkäuskoisuuden, joka voi saattaa kansalaiset vaaraan tai väärinkäytön kohteeksi.

– (EN) Joutuuko PPE-DE-ryhmä luopumaan kolmesta minuutista, vai mitä nyt tehdään?

Puhemies. – (IT) En tiedä, mitä sanoisin. Esityslistan mukaan puheenvuorolle on varattu kaksi minuuttia, mutta olen varma, että teillä on mahdollisuus puhua myöhemmin.

Costas Botopoulos, PSE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, puhun englanniksi esittelijämme kunniaksi. Parlamentti toimii tämän erittäin mielenkiintoisen mietinnön vuoksi kolmella tavalla. Se ottaa ensinnäkin realiteetit huomioon. Käsittelemme nyt yksityisyyttä internetin aikakaudella emmekä yksityisyyttä abstraktina käsitteenä. Otamme huomioon asetuksen (EY) N:o 1049/2001 soveltamisen. Sitä on sovellettu jo jonkin aikaan ongelmiin ja sitä on myös hyödynnetty hyvin.

Otamme huomioon perusoikeuskirjan, oikeusasiamiehen ja muiden virastojen ehdotukset sekä yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön. Otamme myös huomioon komission todellisen ehdotuksen mahdollisuuksineen ja haittapuolinen. Uskon, että asiassa on joitain haittapuolia.

Toinen seikka – ja tämä on hyvin mielenkiintoista – on se, että mietintö perustuu periaatteisiin eikä teknisiin seikkoihin: asiakirjojen tutustumismahdollisuuden ja yksityiselämän turvallisuuden väliseen tasapainoon; yleiseen mahdollisuuteen tutustua asiakirjoihin, mutta hyvin tarkkoihin sääntöihin; erittäin tärkeään eroon julkisten ja yksityisten intressien välillä sekä Euroopan yleistä etua koskevaan käsitteeseen, joka on erittäin tärkeä niille, jotka pitävät Euroopasta; eroon lainsäädännöllisten ja muiden menettelyjen välillä, joka on myös mielenkiintoinen; yhdenvertaisuuteen EU:n avoimuuden ja jäsenvaltioiden avoimuuden välillä.

Lopuksi kaikkein tärkein seikka on se, että tällä mietinnöllä pyritään luomaan kattava avoimuutta koskeva järjestelmä. Kyse on järjestelmästä, joka ei koske jokaista toimielintä erikseen, vaan toimielimiin yhteisesti sovellettavasta avoimuutta koskevasta järjestelmästä, jossa kaikki toimielimet huomioidaan ja jossa hyvän hallinnon periaatteet ja perusoikeuskirja otetaan myös huomioon. Siihen sisältyy myös hyvin yleinen kokonaisuus turvaluokiteltua tietoa, vaikka siitä käytetään vakoojaelokuvien nimiä, kuten "EU CONFIDENTIAL" tai "EU TOP SECRET". On tärkeää, että myös tässä asiassa on yhteiset säännöt.

Pyrimme yleisesti saamaan aikaan avoimuutta. Poikkeuksia voi soveltaa silloin, kun ne ovat perusteltuja muiden oikeuksien suojelemisen vuoksi. Eli kyseessä ovat yhteiset säännöt, joissa avoimuus on kaikkein tärkein, mutta myös muut poikkeukset otetaan myös huomioon.

Marco Cappato, ALDE-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, pahoittelen, jos en voi jäädä paikalle kuuntelemaan komission jäsenen vastausta. Katson, että tästä keskustelusta puuttuu tärkeä seikka eli se, että neuvosto on ollut todellisuudessa poissa koko keskustelusta, myös valiokuntavaiheessa. Ja tämä on perustavanlaatuinen kysymys. Erityisesti neuvostossa esiintyy käsitys, että Eurooppa on kansallisvaltioiden hallitusten summa. Näin ollen silloin, kun hallitukset keskustelevat yhdessä lainsäätäjinä, nämä kysymykset ovat niin sanoakseni luottamuksellisia, ja kansalaisten on odotettava lopputulosta.

Tätä ei yksinkertaisesti voida hyväksyä, kun tiedämme, että Euroopan unionilla on lainsäädäntövaltaa ja kansalaisilla on oikeus saada tietoa koko lainsäädäntömenettelyn ajan. Kuten tuomio asiassa Maurizio Turco osoitti, kansalaisilla on oikeus tietoon neuvoston kansallisten valtuuskuntien kannoista sekä oikeudellisista lausunnoista. Tämän vuoksi annamme täyden tukemme Michael Cashmanin mietinnölle, joka edustaa toisenlaista ajatusta Euroopasta: eurooppalaista demokratiaa.

Katson, että Michael Cashmania pitäisi tukea myös silloin, kun hän esittää ehdotuksia, jotka ulottuvat komission ehdotuksia laajemmalle. Komissio olisi väärässä, jos se pyytäisi meitä rajoittamaan toimintaamme lainsäätäjänä pelkästään komission tekemiin ehdotuksiin. Katson, että myös perussopimusten mukaan

voimme laajentaa tehtäväämme. Toivon, että Michael Cashman hyväksyy ehdottamamme muutokset erityisesti laajemmasta avoimuudesta rahoituslalla, ja katson, että Euroopan parlamentin olisi näytettävä hyvää esimerkkiä.

Luin tänään sanomalehdistä, että päätöksemme julkaista parlamentin läsnäololista – sillä ei ole mitään tekemistä tämän mietinnön kanssa – päätös, jonka parlamentti teki, on ilmeisesti joutunut teknisiin vaikeuksiin, jonka vuoksi sitä ei voida panna täytäntöön ennen Euroopan parlamentin vaaleja. Minkäänlaista teknistä ongelmaa ei ole, tämä voidaan toteuttaa nopeasti ja vaivattomasti. Toivon, että parlamentti voi antaa hyvän esimerkin tästä asiasta ja tukea esittelijän tarpeellisia ja myönteisiä muutoksia asiakirjojen parempaa saatavuutta koskevaan komission ehdotukseen. Toivomme, että kuulemme jotain neuvoston tyhjiltä tuoleilta ennemmin tai myöhemmin, vaikka edes julkisen selvityksen siitä, miksi he vastustavat ehdotuksiamme. Heillä on oltava rohkeutta puolustaa julkisesti ajatusta Euroopasta, jonka on tehtävä lainsäädäntöpäätöksensä salassa. En voi hyväksyä tätä tilannetta.

Eva-Britt Svensson, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (SV) Arvoisa puhemies, avoimuus ja mahdollisuus tutustua kaikkeen lainsäädäntöä ja poliittista päätöksentekoa koskeviin asioihin on yksi demokraattiseen yhteiskunnan kulmakivistä. Avoimuus ja asiakirjojen julkisuus luovat tunnetta poliittiseen järjestelmään osallistumisesta ja siihen luottamisesta. Päinvastaiset toimet – salassapito ja asiakirjojen saatavuuden epääminen – luovat epäluottamusta ja tunnetta siitä, että asioihin ei voi vaikuttaa. Niillä voidaan joskus edistää korruption kehittymistä ja vallan väärinkäyttöä.

Yhä suurempi määrä kansallista lainsäädäntöä, esimerkiksi asiakirjojen saatavuudesta Ruotsissa, luodaan nyt EU:n tasolla. Päätökset on siirretty EU:n tasolle, mutta avoimuutta ja tietojen julkistamista ei ole toteutettu. Kansalaisemme näkevät tämän, ja se vuoksi meillä on alhainen äänestysprosentti Euroopan parlamentin vaaleissa. Kansalaisista on hankalaa ymmärtää EU:n päätöksentekoa. Tuntuu aivan oikein siltä, että päätökset ja lainsäädäntö luodaan EU:n tasolla ilman, että kansalaisilla olisi ollut todellista mahdollisuutta tutkia kaikkia asiakirjoja. Heillä ei ole sen vuoksi mahdollisuutta keskustella tai väitellä päätöksentekijöiden kanssa tai vaikuttaa heihin.

Haluamme lisätä osallistumista parlamentin vaaleihin, mutta jos aiomme onnistua tässä asiassa, kampanjat ja äänestyskehotukset eivät riitä. Jotta tällä seikalla olisi merkitystä, meidän on tehtävä kaikkemme sen varmistamiseksi, että kansalaisille tiedotetaan asioista ja että he ovat perillä niistä. Meidän on aloitettava vuoropuhelu kansalaisten kanssa sen sijaan, että jaamme tietoa yksipuolisesti ylhäältä käsin. Tietojen julkistamisen on oltava pääperiaate, ja salassapidon olisi oltava poikkeus. Meillä olisi oltava erityinen menettely, jonka perusteella salassapito sallitaan tietyissä tapauksissa. Jos näin toimitaan, sille pitäisi olla vahvoja perusteita.

Euroopan yhtyneen vasemmiston konfедераatioryhmää / Pohjoismaiden vihreä vasemmisto ja minä olemme tehneet tarkistuksia, jotta muun muassa laajennetaan asiakirjoja koskevaa määritelmää, saadaan enemmän asiakirjoja yleisön tutustuttavaksi ja estetään yksittäisiä jäsenvaltioita käyttämästä veto-oikeuttaan. Komission jäsen Wallström sanoi, että hyvää välinettä voidaan aina parantaa. Valitettavasti tällä asiakirjalla ei toteuteta parannuksia, vaan sillä itse asiassa pahennetaan tilannetta. Sitä voidaan kuitenkin parantaa tukemalla minun ja GUE/NGL-ryhmän tekemiä tarkistuksia. Äänestäkää demokratian vuoksi GUE/NGL-ryhmän tarkistusten puolesta ja lisää kansalaisten osallistumismahdollisuutta.

Hanne Dahl, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (DA) Kiitos, arvoisa puhemies, Michael Cashman on laatinut hyvän mietinnön, jolle haluaisin ilmaista tukeni. Komission vuoden 2008 avoimuusaloitteen tarkistamisen vuoksi EU:n asiakirjojen julkisesta saatavuudesta tulee entistä hankalampaa. Jos käsiteltävänä oleva mietintö hyväksytään, tämä seikka saadaan pitkälti korjattua. Emme voi kuitenkaan vielä tutustua komission neuvoa-antavien työryhmien tietoihin. Järjestön Alter-EU juuri ennen joulua antaman lausunnon mukaan meillä on tyydyttävästi tietoa ainoastaan kahdesta kolmasosasta niistä työryhmien jäsenistä, jotka osallistuvat EU:n lainsäädäntöehdotusten luomiseen. Tämä ei ole hyväksyttävää. Minun on kansalaisena saatava tietää, neuvovatko tupakkateollisuuden lobbarit tai terveydenhuoltoalan järjestöt komissiota, kun pitää tehdä aloite kansanterveyden parantamisesta. Kun laaditaan suunnitelmaa vesiympäristöstä, minun on myös tiedettävä, osallistuuko neuvotteluihin kemianteollisuus tai ympäristöjärjestöt.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, jouduimme globalisaation ansaan, koska emme onnistuneet välttämään EU:n ansaa. EU:n ansa on se, että emme ole onnistuneet emmekä nytkään pysty toimimaan Skandinavian ja muiden maiden hyväksi havaittujen avoimuutta koskevien periaatteiden mukaisesti.

Olen ollut Euroopan parlamentin jäsen kymmenen vuoden ajan, ja ei ollut sattuma, että kun tulin tänne, huomasin itseni toteavan, että avoimuus on todella keskeinen kysymys. Tämä ei ollut aikomukseni, mutta tämä seikka selvisi minulle nopeasti. Tämän vuoksi perustin vuonna 2000 avoimuusaloitteen. Komissio hyväksyi aloitteen sanasta sanaan, mutta sillä on edelleen vain vähän sisältöä.

Arvoisa komission jäsen, voitte lukea, mitä sanoin ruotsalaisesta maanmiehestänne Anna Lindhistä pitkässä puheessa Nizzan huippukokouksessa tästä asiasta. Olette ruotsalainen, ja tiedätte, mistä asiassa on kyse. Tiedätte, mitä todella olisi tehtävä.

Euroopan unionissa kuitenkin avoimuutta koskevien kysymysten todellisuus on se, että tehtävämme on kuin lumivyöryn tuhojen raivaaminen lapiolla. Emme pääse eteenpäin ja uutta lunta kaatuu päälle jatkuvasti. On vain yksi tapa pelastaa Euroopan unioni, ja se on ottaa käyttöön välittömästi Ruotsin mallin ja Yhdysvaltojen tiedonvälityksen vapaudesta annetun lain (Freedom of Information Act) mukainen todellinen avoimuus. Ilman sitä joudutaan edelleen lumivyöryjen kohteeksi ja tällä kertaa ne iskevät asutuille alueille.

Manfred Weber (PPE-DE). – (DE) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, me säädämme Euroopan tasolla lainsäädäntöä satoja miljoonia ihmisiä varten, ja avoimuus on sen vuoksi tarpeellista. Olemme kaikki samaa mieltä tavoitteesta: avoimuus on tärkeää. Katson myös, että Euroopan parlamentin ei tarvitse salailla mitään. Olemme julkisuuden valokeilassa, toimittajat seuraavat meitä, ja työmme on jo avointa.

Olemme kaikki samaa mieltä tavoitteesta, mutta meidän on voitava keskustella sen saavuttamista koskevista menettelyistä. Se, että yksi osapuoli kyseenalaistaa ja haluaa selvittää perin pohjin nämä menettelyt, ei tarkoita välttämättä sitä, että osapuoli haluaa kaiken tehtävän suljettujen ovien takana. Kyseessä on usein ainoastaan henkilöitä, jotka esittävät kysymyksiä. Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmässä on esitetty monia kriittisiä kysymyksiä, jotka koskevat muun muassa kilpailumenettelyä neuvostossa, kysymystä siitä, onko kaikki oikeudellisen yksikön asiakirjat julkistettava ja sitä, pitäisikö parlamentin jäsenen yksityisasioiden käsitellä julkisessa keskustelussa. Toimimme kansalaistemme tietosuojaan puolesta, mutta Euroopan parlamentin jäseniä edellytetään antamaan kaikki tiedot julkisuuteen. Tällaisten kysymysten esittäminen on sallittavaa.

Keskeinen kohta, syy, miksi ryhmässämme on herännyt epäilyjä, on lainsäädäntöprosessia koskeva kysymys. Kun äänestämme, jokainen voi etsiä tiedot, miten yksittäinen parlamentin jäsen on antanut äänensä. Kaikkien Euroopan parlamentin jäsenten on kannettava vastuu siitä, miten he äänestävät. Tämä on ymmärrettävää. Lainsäädäntöprosessissa kuitenkin – kolmikantaneuvotteluissa – asioista keskustellessamme on myös oltava tilaa neuvottelujen käymiselle.

Tiedämme, että jos kaikki on julkista, emme voi neuvotella nykyisellä tavalla, koska joutuisimme riskiin heti, kun yrittäisimme löytää ja saada aikaan poliittisia kompromisseja. Sen vuoksi ryhmämme suhtautuu vielä hyvin epäilevästi tähän ehdotukseen. Selvennämme ryhmämme lopullista kantaa tänä iltana.

Haluan kuitenkin selventää yhtä seikka ryhmäni puolesta. Me haluamme avoimuutta, mutta sen saavuttamista koskevista keinoista on vielä keskusteltava. Olemme kaikki samaa mieltä tästä tavoitteesta. Kun tarkastelemme EU:n eri toimielimiä, ongelmaa ei aiheuta parlamentti. Ongelman aiheuttaa pikemminkin neuvosto, joka ei ole täällä läsnä, sillä meillä ei ole valitettavasti mitään tietoa siitä, mitä tapahtuu neuvoston työryhmissä.

Inger Segelström (PSE). – (SV) Arvoisat puhemies ja komission jäsen Wallström, haluaisin aluksi kiittää Michael Cashmania ja muita, jotka ovat osallistuneet siihen, että toteutamme pian uuden ja kauan odotetun toimen siihen suuntaan, että kansalaiset voivat tutustua helpommin työhömmme. Komission varapuheenjohtaja Wallström on myös tehnyt pitkään ja hartaasti työtä asiassa.

Kun Ruotsi liittyi EU:hun, monet olivat huolestuneita siitä, että asiakirjat pääsisivät julkisuuteen sen kautta, koska Ruotsilla on hyvin vahva periaate asiakirjojen julkisuudesta. Näin ei kuitenkaan käynyt. Michael Cashman voi kertoa meille tästä, sillä jos joku toimii avoimuuden ja saatavuuden puolesta, niin hän tietää myös, mitkä ovat työasiakirjojen luottamuksellisuuden ja tietojen julkistamisen rajat.

Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmä äänesti tyhjää kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnassa. Toivon, että pyritte nyt parantamaan asiakirjojen saatavuutta EU:ssa, jotta puheenjohtajavaltio Ruotsi voi yhdessä kanssamme edistää tätä kaikille EU:n kansalaisille tärkeää ja keskeistä demokraattista kysymystä. Voin kuitenkin ymmärtää PPE-DE-ryhmän epärointiä, koska ryhmänne varmisti, että meidän on äänestettävä salaisessa äänestyksessä, kun Turkki aloittaa liittymisneuvottelut. Tätäkö haluatte? Toivon, että parlamentti toimii nyt yhtenäisesti ja että voimme

sanoa yleensä äänestäjillemme Euroopan parlamentin vaaleissa kesäkuussa, että EU:sta tulee yhä avoimempi – että meillä ei ole muita motiiveja ja että haluamme, että meitä tarkastellaan toteuttamiemme toimien perusteella – ja että voimme olla ylpeitä tästä avoimuudesta. Saamme paljon hyvää aikaan, ja olisi perusteltua, että kansalaisemme voivat seurata paremmin tekemäämme työtä.

Bogusław Rogalski (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, kaikille on selvää, että yhteisön toimielinten ja muiden elinten päätöksenteko on toteutettava avoimesti ja julkisesti. Se on demokratian perusta. Kansalaisilla ja vaaleilla valituilla viranomaisilla pitäisi olla tähän periaatteeseen perustuen mahdollisimman laaja oikeus tutustua Euroopan unionin toimielinten, mukaan lukien Euroopan parlamentin, asiakirjoihin. Kansalaiset voisivat siten todella osallistua poliittiseen prosessiin ja pyytää viranomaisilta asioihin selvitystä.

Unionin toimielinten avoimuuden lisäämistä koskevista ponnisteluista huolimatta tilanne ei ole valitettavasti läheskään tyydyttävä. Vetoisuusvaliokunta on esittänyt, että kansalaiset ovat tietoisia tämän oikeuden soveltamiseen liittyvistä puutteista ja laiminlyönneistä. On erittäin tärkeää, että rikkomisesta johtuvissa menettelyissä, joihin ryhdytään usein kansalaisten vetoamusten vuoksi, kansalaisille turvataan pääsy kaikkiin asiakirjoihin jokaisessa vaiheessa, kun he puolustavat oikeuksiaan. Tämän olisi koskettava myös asiakirjoja, joita jäsenvaltiot toimittavat Euroopan toimielimille. Tämä on ollut merkittävä ongelma jopa komissiolle Saksan lasten asioista vastaavia virastoja koskevassa tapauksessa, jossa tietojen saantia rajoitettiin huomattavasti, vaikka kyseessä olivat julkiset tiedot.

Haluaisin korostaa jälleen kerran, että vetoamuksen esittäjien mahdollisuus saada vaivattomasti tarvitsemiaan tietoja olisi oltava lähtökohta sille, että Euroopan avoimuusaloite menestyy. Demokratian periaatteet edellyttävät tätä.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, ongelma siitä, että yleisö vieraantuu EU:n politiikasta, on hyvin tiedostettu. Sen vuoksi pyrimme osoittamaan yhä uudelleen toimivamme kansalaisten edun vuoksi. Toimiimme sisältyvät säännöllisesti toistuvat aloitteet, joiden perusteella helpotetaan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjoihin tutustumista.

Internet on luonnollisesti edullinen ja yksinkertainen väline tämän toteuttamiseksi. EU:n kotisivut on muotoiltu uudelleen ja sen vuoksi ne ovat paljon loogisemmat ja helppokäyttöisemmät kuin aikaisemmin. EU tähdentää verkkosivuillaan myös, että monikielisyys on olennainen tekijä unionin avoimuudessa, legitimitetissä ja tehokkuudessa. Se ei kuitenkaan todellisuudessa toimi siten, mitä se edellyttää itseltään. Kolmen työkielen – saksan, englannin ja ranskan – johdonmukaisella käytöllä olisi itse asiassa mahdollista tavoittaa suurin osa väestöstä.

Jopa nykyisen puheenjohtajavaltion verkkosivuilla, jotka on laadittu englanniksi, ranskaksi ja tšekiksi, ei oteta mitenkään huomioon sitä, että saksan kieli – jota puhuu äidinkielenään 18 prosenttia EU:n kansalaisista – on eniten puhuttu äidinkieli unionissa ja että sen lisäksi 14 prosenttia EU:n kansalaisista hallitsee sitä vieraana kielenä. Mielestäni olisi aika kiinnittää lopultakin huomio tähän seikkaan.

Sirpa Pietikäinen (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, tietojen saatavuus on yksi demokratian kulmakivistä. Ihmisillä on oltava mahdollisimman laaja mahdollisuus tutustua kaikkiin tietoihin toimielinten päätöksenteon varhaisessa vaiheessa, tai näiden päätösten taustalla oleviin tietoihin, jotta he voivat osallistua täysin politiikan laadintaan.

EU pyrkii olemaan demokraattisempi ja kansalaistensa käytettävissä, joten laajimman mahdollisen EU:n asiakirjoihin tutustumista koskevan oikeuden varmistaminen on ensiarvoisen tärkeää unionin ponnisteluille, joilla pyritään lisäämään kansalaisten luottamusta unionin toimielimiin ja tämän toimielimen legitimitettiin. Sen vuoksi olin melko pettynyt komission ehdotukseen tästä asetuksesta. Haluaisin kuitenkin onnitella esittelijää erittäin hyvästä, omistautuneesta ja taitavasta työstään tässä yhteydessä.

Haluaisin myös kiittää Anneli Jäätteenmäkeä hänen merkittävästä työstään tässä asiassa. Kummatkin ovat pitäytyneet avoimuutta ja läpinäkyvyyttä koskevilla pääperiaatteilla, joissa toimielimen hallussa olevaan asiakirjaan tutustumisen kieltäminen on selvä poikkeus. Tällaiset poikkeukset ovat joissain tapauksissa tarpeen, mutta niiden määrää olisi rajoitettava mahdollisimman paljon ja selkeästi määriteltyjen perusteiden mukaisesti.

Pidän myös myönteisenä aloitteita siitä, että asiakirjat olisi julkistettava ennakoivammin ja selkeämmin parannetuissa internetin tietokannoissa. Asiakirjojen saatavuudessa on myös kyse niiden löytämisestä. Tietoja on usein saatavilla verkossa, mutta ne on piilotettu monimutkaisiin tietokantoihin, joten tässä asiassa tarvitsemme enemmän edistysaskelia.

Hyvät kollegat, me puolustamme demokratiaa ja sen vuoksi meidän olisi jo pitänyt toimia aktiivisemmin. Meidän on rohkeasti puolustettava laajempaa pääsyä asiakirjoihin sekä niiden avoimuutta. En ole sitä mieltä siitä, että nyt on aika tehdä myönnytyksiä, koska tässä tapauksessa saatamme vaarantaa asemamme hyvinä päätöksentekijöinä myös äänestäjien silmissä.

Andrzej Jan Szejna (PSE). – (PL) Arvoisa puhemies, haluaisin aluksi kiittää Michael Cashmania erinomaisesta mietinnöstä, jolla vaikutetaan yhteen tärkeimmistä Euroopan demokratiaa koskevista näkökohdista.

Euroopan unionissa on käynnissä järjestelmällisiä muutoksia. Euroopan unionin ja sen kansalaisten välinen tiedonkulku ei valitettavasti pysy näiden muutosten tahdissa. Sama koskee asiakirjojen saatavuutta ja kansalaisille suunnattuja tietoja.

Avoimuus on Euroopan unionin keskeinen periaate EY:n perustamissopimuksen 255 artiklan mukaisesti. Jokaisella Euroopan unionin kansalaisella ja jokaisella jäsenvaltion sijoittautuneella luonnollisella henkilöllä tai oikeushenkilöllä on oikeus voida tutustua Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjoihin.

EU:n kansalaiset ovat kiinnostuneita asiasta ja luottavat EU:n toimielimiin, Euroopan parlamentin jäseniin ja kansallisiin poliitikkoihin ainoastaan, jos annamme täydellistä ja rehellistä tietoa. Sen vuoksi velvollisuutemme on lisätä Euroopan unionin toimielinten avoimuutta ja tehokkuutta mahdollisimman paljon. Meidän on keskityttävä siihen, että tietoihin voidaan tutustua helpommin, ja meidän on jatkettava järjestelmän ja sen välineiden yksinkertaistamista.

Tässä mietinnössä käsitellyllä asetuksella varmistetaan tehokas oikeusperusta. Asetusta voitaisiin kuitenkin edelleen parantaa ja tehostaa. Pahoittelen sen vuoksi, että komissio ei ottanut ollenkaan huomioon esittelijän vuonna 2006 tekemää ehdotusta avoimuudesta.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, asiakirjojen saatavuus on yksi näkökohta avoimuusprosessissa, mutta on myös monia muita kysymyksiä. Asiakirjojen ja tietojen käyttö on avainasia, ja yksi keskeinen ongelma – jonka me tunnustamme ja täällä parlamentissa läsnä oleva komission jäsen on yksi tärkeimmistä asiantuntijoista tällä alalla – on saada tietoa EU:n päätöksentekoprosessista, koska yleisö ei ymmärrä tätä prosessia. Irlannissa Lissabonin sopimuksesta käydyssä keskustelun aikana moni henkilö otti asian puheeksi ja totesi, että ”te kehotatte meitä äänestämään puolesta, vaikka menetätte työpaikanne”. He luulivat, että minä olin komission jäsen. Mikä kauhea ajatus!

Ei riitä, että annamme yleisölle suuren määrän tietoa, koska se johtaa eräässä mielessä avoimuuden puutteeseen: sillä peitetään asiat paperivuorten alle, mutta ei varmisteta selkeyttä. Mielestäni olisi parempi, että ihmiset ymmärtävät täysin, miten täällä toimitaan ja että he voisivat siten osallistua toimiin. Rohkenen sanoa, että parlamentissa on monia henkilöitä, jotka eivät täysin tiedä, miten parlamentti toimii. Jätän asian tältä erää tähän.

Danutė Budreikaitė (ALDE). – (LT) Komissio on laatinut Euroopan unionin strategian Itämeren aluetta varten, jotta selvitetään Baltian maiden energia-alan eristyneisyyttä koskeva ongelma, koska erityisesti Liettuan energian toimitusvarmuus on yhä suuremman uhan alla Ignalinan ydinvoimalan loppuvuonna toteutettavan sulkemisen vuoksi. Kehotin komission energian ja liikenteen pääosastoa tarjoamaan tilaisuuden kyseisen asiakirjan tarkastelemiseksi. Minulle kerrottiin, että strategiaa laativa korkean tason ryhmä ei ollut käynyt mitään keskustelua tietojen ja asiakirjojen julkistamisen mahdollisuudesta, eli kuten vastauksessa esitettiin: *asian jakamisesta muun maailman kanssa*. Euroopan parlamentti luokitellaan muuksi maailmaksi, jolle ei toimiteta tietoja. Emmekö ole toistuvasti keskustelleet kansalaisten mahdollisuuksista voida tutustua EU:n toimielinten hallussa oleviin asiakirjoihin? Jos kansalaisia edustavalla Euroopan parlamentin jäsenellä ei ole tällaista oikeutta, niin tilanne on erittäin huono.

Margot Wallström, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää parlamentin jäseniä mielenkiintoisesta keskustelusta ja heidän monista arvokkaista kommentistaan.

Asetus (EY) N:o 1049/2001 ”päivitetään toiseen versioon”. On tärkeää huomauttaa jälleen, että emme aloita tyhjästä: meillä on hyvä perusta, ja kyse on sen parantamisesta. Tämä uusi versio laaditaan internetin aikakaudelle, kuten keskustelussa mainittiin. Siihen sisällytetään nyt parannuksina esimerkiksi sähköiset rekisterit ja tietojen aktiivinen levittäminen.

Ilhanteellista olisi tietenkin, että voisimme levittää tietoja niin aktiivisesti, että tiedonsaantipyyntöjä ei tarvitsisi tehdä, koska kaikki on jo käytettävissä, luonnollisesti joitakin poikkeuksia lukuun ottamatta. Voin antaa teille yhden esimerkin siitä, mitä voidaan tehdä. Olen nimittäin jo tehnyt rekisterin omasta kirjeenvaihdostani. Siihen voi tutustua internetissä, ja siihen sisältyy oma kirjeenvaihtoni ja asiakirjani.

En voi käsitellä kaikkia näkökohtia, joita keskustelussa esitettiin, mutta haluan kommentoida lyhyesti joitain erittäin tärkeitä kohtia. Yksi niistä koskee asiakirjojen 3 artiklan mukaista määritelmää. Tämä on yksi niistä komission ehdotuksen artikloista, joista on keskusteltu eniten, ja myönnän, että siitä on esitetty eniten kritiikkiä.

Katsomme, että nykyinen määritelmä aiheuttaa epäselvyyttä sekä huonoja käytäntöjä ja arvaamattomia vaikutuksia koskevan riskin. Onko tämä muistilappu esimerkiksi asiakirja? Michael Cashmanin mukaan se on, ja asetuksen laajan määritelmän mukaan se voisi hyvin olla, kuten voisivat olla myös täällä olevat muut raapustukseni. Joskus ei ole hyödyllistä, että määritelmä on liian laaja. Käytämme edelleen laajaa määritelmää, mutta sovellamme suppeampaa määritelmää harkinnanvaraisiin toimiin asiakirjojen julkistamatta jättämisestä. Ehdottamamme määritelmä on paljon laajempi kuin kansallisessa lainsäädännössä usein sovellettu virallisia asiakirjoja koskeva määritelmä. Se on hyvin lähellä Yhdistyneen kuningaskunnan tietojensaannin vapautta koskevan lain ja Alankomaiden avoimuutta koskevan lain tietoja koskevaa määritelmää. Asiakirjojen rekisteröinti on komission sisäisten sääntöjen mukainen velvollisuus. Näissä säännöissä ei kuitenkaan määritellä, kuuluko asiakirja asetuksen soveltamisalaan. Me selkeytimme ja edistimme asiakirjoja koskevaa määritelmää. Tämä auttaa myös kansalaisia ymmärtämään, mitä voidaan ja mitä pitäisi kysyä täydellisten tietojen saamiseksi. Asiakirjoja koskeva tarkempi määritelmä merkitsee turvallisempaa hallintoa ja kansalaisille selkeyden lisäämistä.

Yhteisöjen tuomioistuin on lausunut, että käynnissä olevaan tutkimukseen liittyvät tiedot kuuluvat selkeästi tietojen saantia koskevan poikkeuksen piiriin. Siten kyseisten tietojen käyttöä ei tällä hetkellä sallita, ja tällä ei aseteta lisää rajoituksia tietojen saantia koskevalle oikeudella. Kansalaisilla ei ole missään jäsenvaltiossa oikeutta tutustua kilpailuviranomaisten tietoihin. Halusin esittää tämän näkökohdan.

Myönnän, että olisimme voineet selvittää ja muotoilla asiat paremmin 3 artiklassa. Uskon, että meillä on sama päämäärä, joten pitäisi olla mahdollista, että saamme aikaan selkeän ja yksiselitteisen sanamuodon. Tämä on esimerkki alasta, jolla meidän pitäisi saada aikaan hyvä kompromissiteksti.

Toinen tiukka keskustelu käytiin 5 artiklan 2 kohdasta, joka koskee jäsenvaltioiden hallussa oleviin asiakirjoihin tutustumista. Haluan todeta selkeästi, että komission aikomuksena oli panna täytäntöön se, mitä Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on määrännyt. Jäsenvaltioiden on perusteltava, miksi ne kieltäytyvät antamasta tutustuttavaksi asiakirjaa, ja toimielinten on toimittava samoin muiden asiakirjojen osalta. Asetuksen (EY) N:o 1049/2001 säännökset ovat aina ratkaisevassa asemassa.

On kuitenkin yhtä tärkeää, että komissio voi käydä kirjeenvaihtoa jäsenvaltioiden kanssa esimerkiksi EU:n lainsäädännön rikkomista koskevissa tapauksissa. Meillä on oltava mahdollisuus löytää nopeasti EU:n lainsäädännön mukaisia tyydyttäviä ratkaisuja sekä komission että EU:n kansalaisten näkökulmasta. Tällaisen yhteydenpidon on oltava luottamuksellista, ja myös yhteisöjen tuomioistuin on todennut tämän.

Kommentoin lopuksi 4 artiklan 3 kohdan mukaista "harkinta-aikaa". Kun tarkastelemme huolellisesti asiaa, luulen, että useimmat ovat yhtä mieltä siitä, että parlamentilla, neuvostolla ja komissiolla on oltava tietty aika harkita keskeneräisiä asioita. Asiakirjat, jotka liittyvät päätöksiin, joita ei ole vielä tehty tai joissa kuvataan sisäistä keskustelua, eivät ole sama asia kuin muut asiakirjat. Miten olisi toimittava poliittisen ryhmän kokouksia koskevien asiakirjojen tai valmisteluasiakirjojen osalta? Olette itse panneet merkille lukuisia ongelmia ja rajoituksia, jotka aiheutuvat siitä, että harkinta-aikaa ei sallita ja olette tarkastelleet, mikä hyödyttäisi kansalaisia eniten ja mistä olisi eniten apua.

Minun on sanottava, että olisin toivonut, että neuvosto olisi ollut paikalla – kuten moni teistä on myös toivonut – ja olisin halunnut nähdä salissa enemmän parlamentin jäseniä, koska kyse on meille kaikille ehdottoman tärkeistä kysymyksistä. Meidän kaikkien tärkein tehtävä tulevien viikkojen tai kuukausien aikana on päästä yhteiseen näkemykseen. Tämä koskee myös parlamenttia, ja tämänpäiväinen keskustelu on osoittanut, että tämä ei ole aina helppoa. Mitä enemmän on erimielisyyttä, sitä vaikeampaa on toimia kolmen toimielimen välisessä asioiden käsittelyssä. Euroopan parlamentilla, neuvostolla ja komissiolla on jokaisella tehtävänsä, ja tätä olisi kunnioitettava. Toivon, että parlamentti puhuu yhdellä vahvalla äänellä, koska tämä on hyödyllistä meille kaikille ja edistää lopputulosta. Toivon, että tulos on tasapainoinen ja toimiva kompromissiteksti.

Michael Cashman, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, nämä olivat hyvin mielenkiintoisia näkökohtia, mutta pelkään pahoin, että niillä oli hyvin vähän tekemistä mietintöni sisällön kanssa.

Haluaisin huomauttaa, että meidän ei pitäisi pelätä julkista valvontaa, mutta meidän pitäisi pelätä toimielimen asemassamme kaikin tavoin tietojen salaamista. Meistä on tullut haavoittuvampia. Hyvä komission jäsen,

kyse on siitä, että virallisiin asiakirjoihin voidaan tutustua. Olkaa hyvä ja tarkastelkaa mietintöä uudestaan. Harkinta-aika. Viralliset asiakirjat. "Harkinta-aikaa" koskevassa käsitteessä tämä ei ole virallista. Tarkastelkaa uudelleen mietintöä. Hyväksykää periaattemme.

Kyseessä on ollut mielenkiintoinen keskustelu, mutta minun on sanottava, että uudelleenlaatiminen – jota puolustatte – ei ole toimielinten välisen sopimuksen hengen mukaista, eikä se riitä. Totesitte, että se on toiminut hyvin, mutta pelkään pahoin, että uudelleenlaatimisessa ei oteta huomioon tärkeää oikeuskäytäntöä siitä, mitä todella pitäisi saada aikaan.

Oma syyni lopullisen äänestyksen lykkäämiseksi on se, että meillä pitäisi olla mahdollisimman laaja liikkumavara neuvotella poliittisten puolueiden ja toimielinten kanssa. Haluaisin lisäksi huomauttaa, että mikään ei estä komissiota tarkistamasta ehdotustaan huomenna järjestettävän äänestyksen jälkeen, paitsi ehkä institutionaalisen ja poliittisen tahdon puute.

Minusta on jonkin verran holhoavaa, että saamme kuulla, että meille esitetään toimintasuunnitelmia. Arvoisa komission jäsen, en epäile lainkaan henkilökohtaista sitoumustanne avoimuuteen, mutta en halua toimintasuunnitelmia kansalaisillemme. Haluan, että oikeudet suojataan lainsäädännöllä, jota ei voida poistaa. Haluamme lahjojen sijasta oikeuksia.

Parlamentin on sen vuoksi painostettava poliittisesti puheenjohtajavaltiota käymään neuvotteluja, ja meidän on ehkä neuvoteltava ilman komissiota. Kyllä, arvoisa komission jäsen, tiedän, että neuvosto ei ole paikalla, mutta en luovuta yhden neuvoston puheenjohtajavaltion vuoksi. Olen ollut politiikassa niin kauan mukana, että tiedän, että asioita on jatkuvasti puolustettava.

Haluaisin lopuksi esittää tämän lainauksen puheenvuorosta, jos sallitte sen, arvoisa puhemies: "Hallintoni sitoutuu saamaan hallituksessa aikaan erittäin laajan avoimuuden. Teemme yhteistyötä yleisön luottamuksen varmistamiseksi ja avoimuutta koskevan järjestelmän, kansalaisten osallistumisen ja yhteistyön varmistamiseksi. Avoimuus vahvistaa demokratiaamme ja edistää hallituksen tehokkuutta". Näin totesi Barack Obama 21. tammikuuta 2009. Odotan vastaavaa julistusta komissiolta tai jopa puheenjohtaja Barroolta.

Puhemies. – (IT) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan keskiviikkona 11. maaliskuuta 2009.

(Istunto keskeytettiin klo 11.45 ja sitä jatkettiin klo 12.50)

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Stavros Lambrinidis (PSE), kirjallinen. – (EL) Euroopan parlamentin tarkistukset asetukseen yhteisön toimielinten asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi – erityisesti lainsäädäntömenettelyä koskevien asiakirjojen osalta – ovat edistysaskeleita, joilla varmistetaan avoimuus ja osallistuva demokratia Euroopassa.

Mielestäni erityisen tärkeää on se vaatimus, että jokainen aloite tai asiakirja, joka on suunniteltu vaikuttamaan jollain tavalla päätöksentekomenettelyyn, on julkaistava.

Olemme kaikki tietoisia, että eri eturyhmät yrittävät usein vaikuttaa lainsäädäntömenettelyyn esittämällä omia perusteluitaan. Euroopan kansalaisilla on täysi oikeus tietää, mitä nämä väitteet ja esitykset ovat. Heidän on voitava arvioida niiden olennaisia näkökohtia sekä tarkasteltava hallitustensa, komission ja luonnollisesti Euroopan parlamentin jäsenten lopullista kantaa.

Jäsenvaltioiden on varmistettava vähintään Euroopan parlamentin mietinnön vaatimuksen mukainen avoimuus kansallisella tasolla kansalaisilleen. Toivomme, että hallitukset ja kansalliset parlamentit noudattavat tätä pyyntöä.

Puhetta johti

varapuhemies **Edward McMILLAN-SCOTT**

8. Äänestykset

Puhemies. – (EN) Ennen kuin aloitamme äänestyksen, haluaisin ilmoittaa jäsenille, että otamme tänään parlamentissa käyttöön uuden äänestämistä koskevan tiedotusjärjestelmän. Sen keskeisin ominaisuus on se, että yhdellä suurella kuvaruudulla on esillä asiakirjojen vastaanottoyksikön laatima virallinen äänestyslista.

Tähän näyttöön tulee esille jokainen yksittäinen äänestys, kun siitä ilmoitetaan. Siten parlamentin jäsenten on helpompi seurata äänestystä.

Esityslistalla on seuraavana äänestykset.

(Äänestysten tulokset ja niiden kulkua koskevat yksityiskohdat: ks. pöytäkirja)

Graham Watson, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin selvityksen yhteen asiaan. Onko puheenjohtaja määrännyt, että sovellamme uudelleenlaatimista koskevaa menettelyä Holger Krahmerin mietintöä koskevassa äänestyksessä tänään ja Michael Cashmanin mietintöä koskevassa äänestyksessä huomenna? Jos näin on, ryhmäni ehdottaa, että lykkäämme äänestystä Holger Krahmerin mietinnöstä huomiseen, jotta voimme tarkastella, mitä vaikutuksia on sillä, että uudelleenlaatimismenettelyä sovelletaan tässä äänestyksessä.

Puhemies. – (EN) Puhemies harkitsee näitä kahta kohtaa. Kun olemme Holger Krahmerin mietinnön kohdalla, tarkastelemme menettelyä koskevaa esitystänne.

Thomas Mann (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, onnittelen parlamenttia tästä uudesta tiedotusjärjestelmästä. Vaikuttaa kuitenkin siltä, että eräät arkipäivän rutiinia koskevat tiedot eivät toimi.

Olen kuitenkin hyvin tyytyväinen, että Kiinan suorittaman Tiibetin miehityksen 50-vuotispäivänä monet meistä ovat voineet ottaa esille Tiibetin lippuja. Olen saanut kuitenkin tietää, että puhemiehistö on ilmoittanut etukäteen, että tiettyjä lippuja ei saa olla esillä, mikä tarkoittaisi sitä, että Euroopan parlamentin jäsenet eivät voisi ottaa niitä esiin tänä tärkeänä päivänä. Onko tästä asiasta mitään tuoreempaa tietoa?

Puhemies. – (EN) Ymmärtääkseni tässä asiassa on ollut jonkin verran epäselvyyttä, mutta puhemies on ilmoittanut, että hyvän järjestyksen ylläpitämiseksi tänään – ja olen tyytyväinen, että näen niin monta lippua täällä tänään, minulla on yksi lippu taskussani – Tiibetin lippu saa olla esillä.

Haluaisin käyttää tämän tilaisuuden toivottaakseni tervetulleeksi Tashi Wangdin, joka edustaa hänen pyhyyttänsä Dalai-lamaa.

(Jatkuvia suosionosoituksia)

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin sanoa muutaman vakavan ja tärkeän sanan. Juuri äskettäin oli erään barbaarisen murhan muistopäivä. Vuonna 1940 20 000 puolalaista upseeria ja älymystön jäsentä tapettiin Katyńissa ampumalla heitä takaraivoon ”kansakuntien isän” Josif Stalinin käskystä. Tämä merkitsi oman ja Euroopan vapauden puolesta taistelevan kansan johtajien ja eliitin tuhoamista.

Pyysin neljä vuotta sitten minuutin hiljaista hetkeä heidän muistokseen, mutta parlamentti kieltäytyi siitä. Sen vuoksi en pyydä sitä tänään ja vapautan puhemiehistön silminnähden vaikean päätöksen tekemisestä. Haluaisin kuitenkin muistuttaa meitä tästä tragediasta ja puhua siitä, että meidän pitäisi yhteisin ponnisteluin estää tällaiset kansanmurhat Euroopan mantereella tulevaisuudessa.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. – (EN) Kiitos Zbigniew Zaleski, suosionosoitukset puhuvat puolestaan.

8.1. EY:n ja Armenian sopimus tietyistä lentoliikenteen näkökohdista (A6-0049/2009, Paolo Costa) (äänestys)

8.2. EY:n ja Israelin sopimus tietyistä lentoliikenteen näkökohdista (A6-0059/2009, Paolo Costa) (äänestys)

8.3. Euroopan yhteisön ja Etelä-Afrikan väliseen sopimukseen liitettävä lisäpöytäkirja Bulgarian ja Romanian Euroopan liittymisen huomioon ottamiseksi (A6-0073/2009, Josep Borrell Fontelles) (äänestys)

8.4. Euroopan unionin rajaturvallisuuteen liittyvät tulevat toimet sekä kolmansissa maissa saadut vastaavat kokemukset (A6-0061/2009, Jeanine Hennis-Plasschaert) (äänestys)

8.5. Yhtiön sääntömääräisen kotipaikan siirtäminen jäsenvaltioiden välillä (A6-0040/2009, Klaus-Heiner Lehne) (äänestys)

8.6. Yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän tulevaisuus (A6-0050/2009, Giusto Catania) (äänestys)

8.7. Komission toimintasuunnitelma yhdenntyn sisäisen valvonnan kehityksen luomiseksi (A6-0022/2009, Gabriele Stauner) (äänestys)

8.8. Jäsenvaltioiden tuomioistuinten välinen yhteistyö siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa tapahtuvassa todisteiden vastaanottamisessa

8.9. Tilinpäätösten ja konsolidoitujen tilinpäätösten lakisääteisestä tilintarkastuksesta annetun direktiivin 2006/43/EY täytäntöönpano (A6-0014/2009, Bert Doorn) (äänestys)

8.10. Miesten ja naisten tasa-arvoinen osallistuminen ja kohtelu näyttämötaiteessa (A6-0003/2009, Claire Gibault) (äänestys)

– Ennen äänestystä:

Claire Gibault, esittelijä. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, miesten ja naisten välillä on eriarvoisuutta edelleen myös näyttämötaiteen alan työpaikoissa.

Olen itsekin toiminut taiteen alalla, joten tämä aihe on hyvin lähellä sydäntäni. Naisia syrjitään edelleen näyttämötaiteen alalla erityisesti vastuullisissa viroissa. Naisjohtajia on hyvin vähän esimerkiksi teatterin, tanssin ja oopperan alalla.

Olisi esimerkiksi tärkeää yleistää sitä käytäntöä, että orkesterin soittajien rekrytoiminen järjestetään käyttäen välissä verhoa. Liiketoiminnan käytäntöjen mukaan ansioluetteloita olisi tarkasteltava nimettömänä. Tämä on ainoa keino sille, että naiset saavat työpaikkoja orkesterin soittajina, ja lisäksi se on hyvä keino torjua rotuun perustuvaa syrjintää.

Työ- ja perhe-elämän yhteensovittaminen on lisäksi vaikeampaa tämän alan naisille heidän ammattinsa epätyypillisten työaikojen vuoksi. Siksi taiteellisissa ammateissa toimiville tarvitaan lastenhoitopalveluja, joilla on erityiset aukioloajat.

Hyvät kollegat, Eurooppa on kulttuurin kehto. Se ei voi olla jatkuvasti vastaamatta tähän ongelmaan, joka vaikuttaa haitallisesti koko Eurooppaan.

8.11. Moottoriajoneuvojen yleiseen turvallisuuteen liittyvät tyyppihyväksyntävaatimukset (A6-0482/2008, Andreas Schwab) (äänestys)

8.12. Teollisuuden päästöt (yhtenäistetty ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen ja vähentäminen) (uudelleenlaatiminen) (A6-0046/2009, Holger Krahmer) (äänestys)

– Ennen äänestystä:

Graham Watson, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, jos olen ymmärtänyt oikein, te esitätte, että puheenjohtajavaltio haluaa soveltaa uudelleenlaatumismenettelyä Holger Krahmerin mietintöön tänään

ja Michael Cashmanin mietintöön. Siinä tapauksessa ryhmäni pyytää, että voimme lykätä äänestystä huomiseen, jotta voimme tarkastella tämän seikan vaikutuksia.

Guido Sacconi, PSE-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, kuten totesin aiemmin, kannatan tätä ehdotusta, vaikka haluaisin todeta, että jos ei olisi esitetty tarkistuksia, jotka ulottuvat ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan yleisen kompromissin ulkopuolelle, tätä ongelmaa ei olisi syntynyt, sillä kompromissitarkistukset olivat täysin yhdenmukaisia tämän tarkistamisen, eli uudelleenlaadinnan, luonteen kanssa. Jos olisimme toimineet näin, olisimme voineet äänestää tänään, mutta hyväksymme asian lykkäämisen, koska se tuntuu järkevälle.

Caroline Jackson, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, koska Graham Watson katsoo, että meidän olisi tarkasteltava uudelleenlaadinnan vaikutuksia, hänen velvollisuutensa olisi selvittää meille, mitkä kyseiset vaikutukset ovat. Hän voi keskustella asiasta Richard Corbettin kanssa ennen kuin hän vastaa.

Suhtaudun melko rauhallisesti tähän kysymykseen. Meidän on äänestettävä asiasta, ja ei ole todennäköistä, että muutamme mielipidettämme äänestyksestä – puolesta, vastaan tai tyhjää – uudelleenlaadintaa koskevien menettelyjen vuoksi, joten olisi järkevämpää, että äänestämme nyt, kun meillä on aikaa, emmekä kiirehdi lisäämään sitä huomisen äänestyslistalle, koska meillä on silloin monia muita asioita käsiteltävänä. Sen vuoksi vastustan asian lykkäämistä.

Holger Krahmer, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, olen hyvin tyytyväinen, että puhemies on viimeinkin antanut puheenvuoron esittelijälle. Olen myös melko yllätynyt.

Tällä hetkellä olemme vielä totuttelemassa uudelleenlaadintaa koskeviin sääntöihin. Haluaisin kuitenkin kiinnittää huomion siihen seikkaan, että näiden sääntöjen soveltaminen ei ole mikään yllätys, vaikka tämä esitetään juuri ennen äänestystä. Olemme jo soveltaneet näitä sääntöjä johdonmukaisesti valiokunnassa ja on vain loogista, että niitä voidaan soveltaa johdonmukaisesti täysistunnossa.

Jos äänestämme nyt, äänestyksessä ei ole yhtäkään tarkistusta tai kompromissia, joista ei ole keskusteltu. Kaikki on eritelty äänestyslistalla. Perusteluni ovat samat kuin Guido Sacconilla, mutta johtopäätökseni erilainen: meillä ei ole mitään syytä lykätä äänestystä. Voimme äänestää nyt!

(Suosionosoituksia)

(Parlamentti hylkäsi pyynnön)

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, koska olemme päättäneet äänestää, voisitte ehkä ilmoittaa, miksi niin monta tarkistusta ei oteta käsiteltäväksi? Juuri tämä on ongelma, ja tämä on se alkuperäinen näkökohta, joka esitettiin käsiteltävänä olevista uudelleenlaadituista versioista. Emme ymmärrä, miksi joitain tarkistuksia ei oteta käsiteltäväksi. Voisitteko selvittää asiaa, kun siirrymme äänestyksiin?

Puhemies. – (EN) Tiedän yleisesti, mistä asiassa on kysymys, mutta en voi antaa teille yksityiskohtaisia tietoja. Äänestämme nyt kuitenkin tarkistuksista, jotka on käsitelty valiokunnassa, jotka on voitu ottaa käsiteltäväksi ja jotka joko voivat tai eivät voi edustaa parlamentin kantaa.

Monica Frassoni (Verts/ALE). – (IT) Arvoisa puhemies, haluaisin vain sanoa, että tämänpäiväinen tilanne osoittaa selvästi, että uudelleenlaadintaa koskeva sopimus ei toimi ja että se vaikuttaa julkisen vallan käyttöömme. Tämä on koko menettelyn ongelma, mikä käy tällä hetkellä niin hyvin ilmi.

Anders Wijkman (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, pahoittelen, että pitkitän tätä keskustelua, mutta voinko lisätä jotain kollegoideni Avril Doyle ja Monican Frassonin puheenvuoroon? Tein useita tarkistuksia ja olin yhteydessä puhemiehen toimistoon klo 11.50 saakka. En voinut saada selkeää vastausta, äänestetäänkö esittämistämme tarkistuksista 136–139. Tämä oli epäselvää, ja viimeksi todettiin, että äänestystä todennäköisesti lykätään. Kuten Avril Doyle totesi, emme voi yksinkertaisesti ymmärtää, miksi näitä tarkistuksia ei oteta käsiteltäväksi? Meillä pitäisi olla selkeyden vuoksi vähän lisää aikaa, ja puhemiehen toimiston olisi selvennettävä asiaa.

Puhemies. – (EN) Sain tietooni, että vain tietyt tarkistukset otetaan käsiteltävästi, ja tämä on normaalia kaikissa parlamenteissa. Minusta olisi hyödyllistä, jos äänestyksessä läsnä oleva puhemies antaa huomenna asiasta ilmoituksen, jotta asiaa selvennetään. Meidän on nyt siirryttävä äänestyksiin. Olen pahoillani kaikkien niiden vuoksi, jotka joutuvat pettymään.

– Ennen tarkistuksesta 88 toimitettua äänestystä:

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, suurimmassa osassa äänestysluetteloita on merkitty, että tarkistuksia 88 ja 89 ei oteta käsiteltäväksi, ja ei ole mitään viitettä siitä, miten meidän olisi äänestettävä. Vaikka haluatte, että äänestämme, tämä on meille ongelma, koska emme tiedä, mistä äänestämme ja millä tavoin meidän olisi äänestettävä.

Ehdotan, että tähän uudelleenlaadintaan sovellettavaan uuteen menettelyyn kiinnitetään enemmän huomiota, koska eri poliittisissa ryhmissä vaikuttaa olevan puutteita koordinoinnissa ja tiedonvälityksessä.

Holger Krahmer, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, voin auttaa teitä tässä asiassa ja huomauttaa puhemiehelle, mitä hän on itse päättänyt. Tähän sisältyvät nyt tarkistukset 106, 139, 88 ja 89. Puhemies on todennut, että tarkistus 88 otetaan käsiteltäväksi. Teillä on kaikilla merkintä tästä äänestysluettelossa. Jos teillä ei ole merkintää, teidän on puhuttava tarkistuksista oman ryhmienne vastaavien kanssa. Olen tästä pahoillani.

– Äänestyksen jälkeen:

Chris Davies (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, niitä tarkistuksia, joita ei otettu käsiteltäväksi päätöksestänne, ei myöskään otettu käsiteltäväksi ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan puheenjohtajan päätöksestä näissä uudelleenlaadintaa koskevista menettelyissä. Euroopan parlamentilla ei ole mitään oikeutta ottaa käyttöön lainsäädäntöä. Sen on mahdollista vaikuttaa asioihin tarkistamalla meille esitettyä lainsäädäntöä. Vaikuttaa siltä, että tällä tavalla uudelleenlaadintaa koskevaa menettelyä tulkitsemalla olemme saattaneet toimemme tehottomaksi. Voitteko ilmoittaa puhemiehelle, että jos Euroopan parlamentin on osoitettava todellista tehokkuutta, meidän on tarkasteltava asiaa uudelleen.

8.13. Yksityisen eurooppayhtiön säännöt (A6-0044/2009, Klaus-Heiner Lehne) (äänestys)

– Äänestyksen jälkeen:

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, mielestäni tämän loistavan tekniikan käyttöönoton tarkoitus oli säästää aikaamme ja lisätä tehokkuuttamme. Tiedätte, että kunnioitan tapaa, jolla johdatte puhetta, mutta voisitteko säästää meitä luettelemasta tuloksia niin yksityiskohtaisesti. Voitte ilmoittaa ”hyväksytty” tai ”hylätty”. Tämä riittää. Näemme kaiken näytöistämme.

8.14. Vuoden 2010 talousarviomenettelyn suuntaviivat - (pääluokka III - Komissio) (A6-0111/2009, László Surján) (äänestys)

– Ennen 13 kohdasta toimitettua äänestystä:

László Surján, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin sovittelun vuoksi esittää suullisen tarkistuksen 13 kohtaan, joka on teille jaettu. Tekstissä pitäisi lukea: “[...] sisäinen turvallisuus, erityisesti terrorismin torjunta; maahanmuutto, demografiset haasteet [...]” vanhan version “[...] sisäinen turvallisuus ja erityisesti maahanmuutto, terrorismin torjunta, demografiset haasteet [...]” sijasta.

Toivon, että parlamentti tukee tätä suullista tarkistusta.

Anne E. Jensen (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, äänestyslistan tekstissä on pilkku ”terrorismin torjunnan” ja ”maahanmuuton” välillä, vaikka sovimme puolipisteestä. Ette voineet kuulla tätä, kun László Surján luki tekstinsä. Haluaisimme, että ”terrorismin torjunnan” ja ”maahanmuuton” välissä on kyseinen puolipiste.

(Suullinen tarkistus hyväksyttiin.)

– Ennen tarkistuksesta 16 toimitettua äänestystä:

Hannes Swoboda, PSE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, käsittelemme tässä ”kaasun toimitusreittien monipuolistamista” ja haluaisin liittää siihen sanat ”ja kaasuvarojen”.

– (EN) Kaasun toimitusreittien lisäksi kaasuvaroja olisi monipuolistettava, ja tämä olisi sisällytettävä tähän kohtaan. Jos tämä tarkistus hylätään, tämä pitäisi sisällyttää alkuperäiseen tekstiin.

László Surján, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, en vastusta tätä Hannes Swobodan suullista tarkistusta, missä viitataan alkuperäiseen tekstiin. Asiakirjatoimisto ilmoitti minulle, että tämä tarkistus koskee ainoastaan

tarkistettua kohtaa. Jos näin ei ole, kannatan tätä suullista tarkistusta, että se on osa alkuperäistä tekstiä. Sen vuoksi ne, jotka seuraavat neuvoani, äänestävät viidennen äänestyksen ensimmäistä kohtaa vastaan ja sen jälkeen pidämme ylimääräisen äänestyksen, joka ei ole äänestyslistalla, tästä suullisesta tarkistuksesta, jota kannatan.

Hannes Swoboda (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, suullista tarkistusta sovelletaan molemmissa tapauksessa, mutta tiedän, että PPE-DE-ryhmä äänestää eri tavalla erillisestä äänestyksestä, joten tämä ei muuta mitään. Olen samaa mieltä.

(Suullinen tarkistus hyväksyttiin.)

László Surján (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, me emme äänestäneet Hannes Swobodan suullisesta tarkistuksesta, eli jos parlamentti haluaa kannattaa hänen suullista tarkistustaan, meidän olisi äänestettävä myös, että tätä sovelletaan alkuperäiseen tekstiin. Muussa tapauksessa meillä on neljä äänestystä ja hylkääme tämän. Tämä edellyttää viittä äänestystä.

Puhemies. – (EN) Suullinen tarkistus sisältyi ensimmäiseen neljästä äänestyksestä. Näin todettiin äänestyslistassa. Se sisältyi ensimmäiseen erillisistä äänestyksistä ja se hylättiin.

László Surján (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, näin ei ollut. Äänestyslistassa ilman suullista tarkistusta äänestimme PSE-ryhmän tarkistuksen ensimmäisestä osasta ja se hylättiin. Alkuperäisen PSE-ryhmän tarkistuksen lisäksi Hannes Swoboda esitti sanan ”kaasuvarat” lisäämistä tekstiin. En ole sitä vastaan enkä sen puolesta. En valita asiasta, jos PSE-ryhmä ei valita siitä. Haluan vain tehdä selväksi, että minun tietojeni mukaan sana ”kaasuvarat” ei ole tekstissä.

Puhemies. – (EN) Tämä pitää paikkansa.

László Surján (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, meidän olisi äänestettävä siitä, haluammeko tätä.

Puhemies. – (EN) Ei, sillä kysyin, oliko suulliseen tarkistukseen vastalauseita. Niitä ei ollut, joten se oli osa tarkistusta, josta äänestettiin ensimmäisessä nimenhuutoäänestyksessä, ja se hylättiin. Tämä on tilanne.

– Ennen 31 kohdasta toimitettua äänestystä:

László Surján (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, tämä on hyvin yksinkertaista. Ehdotan, että alkuperäisen tekstin sana ”pelkoja” korvataan sanalla ”huolenaiheita”

(Suullinen tarkistus hyväksyttiin.)

8.15. Vuoden 2010 talousarviomenettelyn suuntaviivat - (pääluokat I, II, IV, V, VI, VII, VIII ja IX) (A6-0057/2009, Vladimír Maňka) (äänestys)

– Ennen äänestystä:

Christopher Beazley (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, meidän on edettävä asiassa, mutta näen, että nimenhuutoäänestyksiä on ollut naurettavan paljon. Aiemmin äänestämässämme mietinnössä, Edit Herczogin mietinnössä, oli nimenhuutoäänestys jokaisen tarkistuksen kohdalla. Voisimmeko pyytää Richard Corbettia ja muita asiantuntijoita luomaan jonkinlaisen rajoitetun järjestelmän, jotta pääsemme lounaalle?

8.16. Online-rahapeliä yhtenäisyys (A6-0064/2009, Christel Schaldemose) (äänestys)

8.17. Elintarvikkeiden laadun turvaaminen, mukaan lukien standardien yhdenmukaistaminen tai vastavuoroinen tunnustaminen (A6-0088/2009, Maria Petre) (äänestys)

8.18. Kilpailupolitiikkaa koskevat kertomukset 2006 ja 2007 (A6-0011/2009, Jonathan Evans) (äänestys)

8.19. Small Business Act (A6-0074/2009, Edit Herczog) (äänestys)

– Ennen 8 kohdasta toimitettua äänestystä:

Alexander Alvaro (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin vain kiinnittää huomiota – koska Christopher Beazley huomautti nimenhuutoäänestyksistä – siihen, että jokainen nimenhuutoäänestys seuraavasta mietinnöstä tehdään PPE-DE-ryhmän pyynnöstä. Eli se sitten siitä!

Puhemies. – (EN) Ja Christopher Beazley on hyvin vannoutunut PPE-DE-ryhmän jäsen!

(Naurua)

Äänestys on päätynyt.

9. Äänestyselitykset

Suulliset äänestyselitykset

– **Mietintö: Klaus-Heiner Lehne (A6-0040/2009)**

Daniel Hannan (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, on kummallista, että Euroopan integraation syventäminen näyttää parlamentin mielestä sopivalta lääkkeeltä mihin tahansa kriisiin. Valtaosa ihmisistä, jotka ovat kuluneen puolen vuoden aikana kärsineet talouden joutumisesta tuuliajolle, pitää tilannetta pelottavana ja jopa tuskallisena. Me täällä parlamentissa näemme siinä kuitenkin vain tilaisuuden lisätä yhteisön sääntelyä, syventää yhdentymistä ja vahvistaa yhdenmukaisuutta, kuten tämä mietintö osoittaa.

Ongelmana on, että ne, jotka tekevät tämän päätöksen, eivät joudu kärsimään sen seurauksista. He viettävät aikaa palatseissa ja virastoissa, ja heitä varten on moottorisaattueita ja autonkuljettajia sekä virallisia juhlaillallisia. He eivät joudu maksamaan tästä talouspolitiikasta yhtä kalliisti kuin äänestäjämme. Minusta meidän pitäisi ehdottomasti vastata talouskriisin lisäämällä joustavuutta ja antamalla maiden määrätä koroista yksilöllisesti omien tarpeidensa mukaan. Sen sijaan toimimme aivan päinvastoin.

– **Mietintö: Giusto Catania (A6-0050/2009)**

Simon Busuttil (PPE-DE). – (MT) Äänestin tämän mietinnön puolesta, koska siinä tähdennetään voimakkaasti solidaarisuuden suurta merkitystä ja sitä, että yhteisen turvapaikkapolitiikan perustaksi on otettava solidaarisuus. Haluaisin kuitenkin korostaa, että mietinnössä on joitakin kohtia, joita en voi puoltaa ja joita vastaan olisin äänestänyt, jos niistä olisi äänestetty erikseen. Haluan erityisesti tuoda esille säilöönottoon liittyvät kysymykset. Meidän on mielestäni käsiteltävä turvapaikanhakijoiden säilöönottoa erityisen huolellisesti, koska kyse ei ole vain päätöksestä, joka koskee säilöönoton lopullista lopettamista ja säilöönottokiellon ulottamista kaikkiin turvapaikanhakijoihin. On tiettyjä erityisolosuhteita, joissa säilöönotto on tärkeää niin nykyään kuin vastedeskin.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, äänestin Catanian mietintöä vastaan, koska olen täysin eri mieltä komission äskettäin tekemistä turvapaikkapolitiikkaa koskevista ehdotuksista, joihin esittelijä suhtautuu myönteisesti tässä mietinnössä.

Pelkään erityisesti, että kun uudessa direktiivissä jopa helpotetaan turvapaikanhakijoiden pääsyä työmarkkinoille ja annetaan heille lisäksi runsaasti avustuksia, saadaan aikaan samanlainen hokute kuin Espanjassa, Alankomaissa, Belgiassa ja Italiassa, joissa kollektiivinen laillistaminen toteutettiin katastrofaalisin seurauksin.

Haluaisinkin muistuttaa parlamenttia siitä, että Euroopan unionissa on tuoreimpien laskentojen mukaisesti yli 20 miljoonaa työtöntä ja tällä hetkellä heitä on erittäin todennäköisesti jo 25 miljoonaa. Uusien turvapaikanhakijoiden houkutteleva merkitsee siis itse asiassa eräänlaista kollektiivista itsemurhaa. Lisäksi katson, että tämän alan on tulevaisuudessakin kuuluttava jäsenvaltioiden yksinomaiseen toimivaltaan.

Philip Claeys (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, äänestin Catanian mietintöä vastaan, koska siitä heijastuvat selkeästi vasemmiston voimakkaat pyrkimykset, joiden tarkoituksena on vestittää tehokkaat turvapaikka-asioiden hallintajärjestelmät. Jäsenvaltioiden nykyisten järjestelmien väärinkäyttöä puolustetaan ja väärinkäyttötavat pyritään laillistamaan.

Yhtenä esimerkkinä on sellaisten perusteettomasti turvapaikkaa hakevien henkilöiden suvaitseminen, jotka käyttävät alaikäisiä lapsia keinona oleskeluluvan saamiseen. Toisaalta vastustetaan suljettuja vastaanottokeskuksia henkilöille, jotka eivät täytä pakolaisaseman tunnustamisen ehtoja ja pakenevat vapautuessaan. Pyrkimyksenä on selvästi helpottaa todellista ja mahdollista laitonta maahanmuuttoa.

Esittelijän mielestä on hyvä, että yhteisöjen tuomioistuin hylkää turvallisten maiden luettelon, vaikka se on ehdoton edellytys pakolaisvirtojen hallinnassa pitämiseksi. Vasemmiston strategian tavoitteena on näin ollen ylikuormittaa järjestelmää, kunnes se ei enää voi toimia tehokkaasti. Valtaosa eurooppalaisista ei kuitenkaan haluaisi näin tapahtuvan, joten tämä on keskeinen aihe vaalikampanjassamme.

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, kannatan nopeisiin ja varmoihin päätöksiin johtavaa Euroopan unionin yhteistä turvapaikkapolitiikkaa. Vastustan kuitenkin tätä mietintöä, koska siinä on osia, joita ei missään tapauksessa voida hyväksyä. Siinä esimerkiksi muutetaan ”pakolaisen” käsite nykyistä Geneven yleissopimuksen mukaista määritelmää paljon väljemmäksi; hylätään turvallisia kolmansia maita koskeva sääntely, josta parlamentti on jo kertaalleen päässyt yksimielisyyteen; annetaan Frontexille tehtäviä, joiden kanssa sillä ei ole mitään tekemistä; annetaan turvapaikanhakijoiden vapaasti valita turvapaikkamenettelystä vastaava maa, mikä tarkoittaa Dublinin yleissopimuksen hylkäämistä; ja helpotetaan turvapaikanhakijoiden pääsyä työmarkkinoille. Haluamme nopeita menettelyjä, mutta emme sellaisten turvapaikanhakijoiden kotouttamista, joiden on mahdollisesti lähdettävä Euroopan unionista 14 päivän kuluttua, koska he eivät kuitenkaan saa pakolaisasemaa.

Yhteisössä käynnissä oleva kehitys kohti yhteistä politiikkaa on kaiken kaikkiaan myönteinen, mutta tämän mietinnön ehdotukset ovat haitallisia kehitykselle. Äänestin tästä syystä mietintöä vastaan.

Daniel Hannan (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, näin Euroopan unioni hankkii valtion symboleja ja tunnusmerkkejä yhden toisensa jälkeen: oikeusjärjestelmän, yhteiset ulkorajat ja nyt yhteisen politiikan, jossa määritellään, ketkä saavat ylittää unionin ulkorajat ja asettautua sen alueelle. Unioni on saanut yhden toisensa jälkeen kaikki ominaisuudet, jotka kansainvälinen oikeus tunnustaa valtiota määrittäviksi kriteereiksi.

Arvoisa puhemies, haluan kiittää teitä päätöksestä, jonka mukaan Euroopan parlamentin jäsenet saavat osoittaa naapurini tavoin mieltä pitämällä pieniä Tiibetin lippuja pöydillään. Päätös on jyrkkä vastakohta sille, miten meiltä temmattiin pois kyltit, joihin oli kirjoitettu sana ”kansanäänestys”, kun uskalsimme näyttää niitä tässä salissa. Koska tiedän, että tämä aihe kiinnostaa teitä ja muita parlamentin jäseniä, haluaisin pyytää teitä pohtimaan, miksi toisaalta puolustetaan tekopyhästi Tiibetin kansallista itsemääräämisoikeutta ja toisaalta vastustetaan kansallista itsemääräämisoikeutta Euroopan unionissa. Jos teidän mielestänne on kohtuutonta rinnastaa autoritaarinen valtio, Kiina, Euroopan unioniin, osoittakaa minun olevan väärässä täyttämällä lupauksenne ja antamalla kansan äänestää sopimuksestanne. *Pactio Olisipiensis censenda est!*

– Mietintö: Andreas Schwab (A6-0482/2008)

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, esitän asiani lyhyesti. Äänestin tämän mietinnön puolesta, koska liikenneturvallisuuden parantaminen on aina myönteistä.

Haluan tuoda esille vielä yhden seikan. Meillä Irlannissa on liikenneturvallisuuteen liittyviä huolenaiheita. Paikallisviranomaiset vastaavat teiden ylläpidosta, ja teillä on sattunut järkyttäviä murhenäytelmiä. Tätä asiaa olisi ehkä tarkasteltava yhteisön näkökulmasta ja otettava käyttöön normeja.

James Nicholson (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan aluksi ilmoittaa olevani tyytyväinen mietintöön ja kiittää esittelijää hänen hyvästä työstään. Minun on myönnettävä, että tämä EU:n direktiivi on erittäin harvinainen poikkeus, koska minua lobattiin Pohjois-Irlannissa äänestämään sen puolesta. Olin iloinen tämännäköisestä myönteisestä äänestystuloksesta, koska voin kerrankin viedä hyviä uutisia kotiseudulleni, joka varmasti tarvitsee niitä.

Turvallisuuden parantaminen sekä ympäristön kannalta järkevät ja ympäristön huomioon ottavat ehdotukset ovat aina tervetulleita. Toivon, että direktiivin ansiosta pitkällä aikavälillä myös säilytetään tämän alan työpaikkoja ja luodaan uusia. Voimmekin toivoa Euroopan asioissa juuri myönteisyyttä ja järjen käyttöä talouden kahlitsemisen sijaan.

– Mietintö: Holger Krahmer (A6-0046/2009)

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, näiden laatimis- ja uudelleenlaatimiskujen vuoksi tämä äänestys oli erittäin hankala monille jäsenille. Äänestin loppujen lopuksi tyhjää, koska olen huolestunut erityisesti maaperään liittyvistä asioista. Maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunta

on huolissaan maaperädirektiivistä, ja tätä asiaa on tutkittava perusteellisesti. Olemme edistyneet jonkin verran yleisiin maatalouskysymyksiin liittyvissä tarkistuksissa. Päätin kuitenkin lopulta äänestää tyhjää vastaan äänestämisen sijaan, koska mietinnössä on paljon ympäristöön, sähköntuotantoon ja päästöihin liittyviä asioita, joita kannatan.

Anja Weisgerber (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, olen erittäin tyytyväinen Holger Krahmerin mietinnön keskeiseen osaan, eurooppalaiseen turvaverkkoon. Ehdotuksessa asetetaan päästörajoitukset, joita jäsenvaltioiden on noudatettava ehdottomana ylärajana myöntäessään lupia suurille teollisuuslaitoksille. Lisäksi asetetaan väljemmät puitteet, joissa sallitaan joustava liikkumavara ja taataan tasapuoliset toimintaedellytykset. Näin lopetetaan liiallinen poikkeusten käyttö, jota tähän mennessä on esiintynyt eräissä jäsenvaltioissa, ja taataan tasapuoliset kilpailuedellytykset koko Euroopassa. Tällä tavoin voimme yhdessä saavuttaa suojelun korkean tason koko Euroopassa.

Minun on kuitenkin tehtävä selväksi, että vastustan jyrkästi maaperän suojelua koskevia säännöksiä. Toissijaisuusperiaate olisi mielestäni otettava paremmin huomioon. Maaperän suojelua koskevilla säännöksillä ei ole rajat ylittäviä vaikutuksia, eikä maaperän suojelu ole rajat ylittävä ongelma. Sen vuoksi olen edelleen sitä mieltä, että jäsenvaltiot voivat itse säännellä maaperän suojelua.

Tässä yhteydessä pyritään käyttämään IPPC-direktiiviä takaporttina, jonka kautta pystytään ehdottamaan uudelleen maaperänsuojeludirektiivin osia, jotka on aiemmin hylätty parlamentissa. Olen hyvin pahoillani siitä, että kyseisten osien poistamiseen tähänneet tarkistukseni hylättiin erittäin niukalla enemmistöllä, yhdessä tapauksessa vain seitsemällä äänellä. Olen sen vuoksi päättänyt äänestää koko tätä mietintöä vastaan, vaikka olenkin erittäin tyytyväinen eurooppalaiseen turvaverkkoon.

Neena Gill (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, en ole täysin tyytyväinen tähän mietintöön enkä sen käsittelyyn tänään. Äänestin kuitenkin mietinnön puolesta, koska uskon sen vähentävän byrokratiaa. Teollisuuslaitokset aiheuttavat merkittävän osan Euroopan epäpuhtauspäästöistä. Raskas teollisuus on kuitenkin yksi taloutemme moottoreista, ja sitä on kannustettava entistä puhtaampien päästöjen tuottamiseen.

Tämä on tärkeä kysymys kotiseudullani West Midlandsissa, joka on yksi Yhdistyneen kuningaskunnan teollistuneimmista alueista. Yhdennetty lähestymistapa on hyvä, mutta tämän mietinnön tiukat säännöt aiheuttavat huolta. Täytäntöönpanokustannukset eivät mielestäni saa olla niin suuret, että ne heikentävät ympäristösuojelusäännösten noudattamista.

Eurooppalaista turvaverkkoa koskevia säännöksiä on tarkistettava. Esimerkiksi karjanlannan ja lietteen levittämistä koskevat säännökset ovat mielestäni suhteettomia niistä saataviin ympäristöhyötyihin nähden.

Kun hallinnollinen taakka ja kustannukset ovat kohtuulliset ympäristöhyötyihin nähden, saadaan aikaan tilanne, jossa kaikki hyötyvät. Näin helpotettaisiin ympäristösitoumusten täyttämistä yritysten kannalta, tuettaisiin merkittävästi ilmastonmuutoksen torjuntaa ja saataisiin mahdollisuus parantaa niin nuorten kuin vanhojenkin ihmisten terveydellisiä oloja kotiseudullani.

James Nicholson (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, äänestin mietintöä vastaan. Vaikka osa siitä on varmasti hyvä, siinä mentiin kaiken kaikkiaan liian pitkälle. Kannatan Euroopan unionin sääntelyn karsimista paitsi, jos tuloksena oleva sääntely on entistä byrokraattisempi, vaikeampi hallinnoida ja epäsuotuisa teollisuuden kannalta.

En voi missään nimessä hyväksyä pyrkimyksiä maatalouden tuomiseksi tämän lainsäädännön piiriin. Niissä mennään liian pitkälle, joten ne on torjuttava. Ei ole Euroopan parlamentin tehtävä esittää maaperän suojelua koskevaa sääntelyä, eikä sitä koskeva koko Euroopan unionin kattava sääntely ole mahdollinen. Sen pitäisi olla kansallisten hallitusten tehtävä.

Minun on kysyttävä, miksi maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokuntaa ei kuultu tästä nimenomaisesta asiasta. Ette voi ehdottaa säännöksiä, joiden seuraukset ovat niin tuhoisat, että sikojen ja siipikarjan kasvattajat joutuvat lopettamaan toimintansa. Totuus on, että ehdotamme Euroopassa sovellettavia säännöksiä ja rajoitamme tuotantoa Euroopassa samalla, kun sallimme Euroopan unioniin tuotavan tuotteita, joita ei ole valmistettu Euroopassa sovellettavien vaatimusten mukaisesti. En voi hyväksyä sitä.

*

* *

Richard Corbett (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, uudelleenlaatimismenettelystä on aiheutunut kiistaa, ja nimeni mainittiin tässä yhteydessä. Haluaisin aluksi korostaa, ettei tätä asiaa sisällytetty työjärjestykseen minun vaan Marylène Renaultin aloitteesta.

Saattaisi olla aiheellista antaa selvitys parlamentin puhemiehen moitteetomasta toiminnasta. Käsiteltävänä on usein säädöksiä, joilla muutetaan 15., 16. tai 17. kerran jotain jo olemassa olevia säädöksiä. Tämä on todella hämmentävää niille, jotka joutuvat tekemisiin kyseisen lainsäädännön kanssa. Olemme siis hyvästä syystä aloittaneet menettelyn tällaisten säädösten kodifioimiseksi. Tavoitteena on saada niistä yksinkertaista, helposti luettavaa ja käsiteltävää tekstiä. Käsittelemme usein kodifiointia, ja koska siinä ei muuteta sisältöä, käytämme yksinkertaistettua menettelyä.

Ongelmia syntyy kuitenkin uudelleenlaatimisen yhteydessä. Siinä komissio esittää ehdotuksen, jonka tavoitteena on muuttaa nykyisen lainsäädäntökokonaisuuden yhtä osatekijää ja jättää muu osa ennalleen ja pelkästään kodifoida se. Olemme vapaaehtoisesti rajoittaneet sisältöä koskevien tarkistusten tekemisen siihen osaan, jonka muuttamista komissio ehdottaa. Emme siis käytä kodifiointia tilaisuutena päästää uudelleen käsiksi kodifioitavan osuuden sisältöön. Ehkä meidän kuitenkin pitäisi tehdä niin, kuten yksi kollegoistamme on ehdottanut. Silloin pitäisi kuitenkin päättää perustamissopimuksen nojalla, mihin parlamentin ja komission aloiteoikeuden välinen raja vedetään. Kollegojen valitukset puhemiehen toiminnasta tässä asiassa eivät kuitenkaan olleet oikeutettuja. Nykyisen työjärjestyksemme mukaan on noudatettu oikeaa menettelyä. Työjärjestyksen olemme itse antaneet itsellemme parlamenttina ja hyväksyneet jäsenten ehdottomalla enemmistöllä.

*

* *

Jim Allister (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, äänestin mietintöä vastaan, koska siinä pyritään täysin tarpeettomasti säilyttämään maataloudelle valtava sääntelytaakka. Tapasin äskettäin oman vaalipiiriini tuottajia. Näin sen paperityön määrän, johon eräs näiden säännösten soveltamisalan piiriin jo nyt kuuluva tuottaja tuottaja on hukkumaisillaan. Minua kauhistuttaa ajatella, mitä tapahtuu hyvinkin vaatimattomissa puitteissa toimiville tavallisille tuottajille, kun hekin saavat harteilleen tämän valtavan ja täysin turhan sääntelytaakan.

Minun mielestäni tämä mietintö johtaa meitä aivan väärään suuntaan, ja olen ainakin iloinen siitä, että olin tänään täällä äänestämässä sitä vastaan.

– **Mietinnöt: László Surján (A6-0111/2009), Vladimír Maňka (A6-0057/2009)**

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, en pyytänyt lupaa Vladimir Maňkan mietintöä koskevan äänestysselityksen antamiseen, koska aion käsitellä sitä yhdessä tämän mietinnön kanssa siitä syystä, että molemmat koskevat talousarvion käsittelyä ensi vuonna. Itse en aio olla täällä enää ensi vuonna, koska jätän parlamentin kesäkuussa. Tiedän, että tästä asiasta ollaan varsin järkyttyneitä toisella puolella tätä salia.

Halusin vain esittää muutamia perussääntöjä, jotka on tähän mennessä jätetty huomiotta näissä mietinnöissä. Meidän pitäisi harkita tarkkaan, millä summilla rahoitamme kansalaisjärjestöjä ja elimiä, koska EU:n veronmaksajien rahojen käytöstä on viime aikoina noussut suuri kohu. Esimerkkinä tästä on Euroopan unionin perusoikeusvirasto, jota OLAF parhaillaan tutkii.

Tänä talouden vakavan taantuman ja vaikeuksien aikana meidän ehkä pitäisi yleensäkin kääntää katse itseemme ja nipistää talousarviostamme rahaa lähetettäväksi takaisin jäsenvaltioiden kassoihin, joissa sitä todella tarvitaan ja joissa taantuma tuntuu kipeimmin.

Nykyään, kun yritykset ja ministeriöt tekevät koko maailmassa mittavia, lähes mielettömän suuria päätöksiä työllisyysasioissa, meidän olisi varmastikin pyrittävä päättämään parlamentin toiminnan keskittämisestä yhteen paikkaan.

Koenraad Dillen (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, äänestin tätä mietintöä vastaan. Myönteistä mietinnössä on se, että laittoman maahanmuuton ja terrorismin torjunnalle annetaan etusija ja että Euroopan parlamentti kehottaa lopultakin komissiota seuraamaan tiiviisti EU:n varojen käyttöönottoa Kosovossa ja myös Balkanin valtioissa. Kun kuitenkin muistetaan unionin hätäkoity laajentuminen Bulgarian ja Romanian liittymisen yhteydessä, on valitettavaa, ettei vastaavien ongelmien ehkäisemiseksi ole ehdotettu toimenpiteitä eikä niihin liittyviä ehtoja.

Puolueeni sivumennen sanoen kannattaa laajentumisen keskeyttämistä Kroatian liittymisen jälkeen. Haluaisin ottaa mietinnön osalta vielä esille jo äsken mainitun asian. Miksei parlamentti ole kerrankin nähnyt vaivaa ja pyrkinyt lakkauttamaan niitä muutamia tarpeettomia kansalaisjärjestöjä ja Euroopan unionin erillisvirastoja, joita ei valvota demokraattisesti, jotka usein tulkitsevat toimivaltuutensa liian laveasti ja haaskaavat EU:n veronmaksajien rahoja?

Philip Claeys (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, on todella hyvä, että parlamentti korostaa yhdenvertaisia kielellisiä mahdollisuuksia kaikille parlamentin jäsenille. Parlamentista on tultava aidosti monikielinen. Voidaan varmasti sanoa, että alihankkijayritysten palkkaamien työntekijöiden työehtojen olisi oltava kieliä koskevien sääntöjen mukaiset.

Toisaalta parlamentti ei ota rakennuksia koskevassa luvussa selkeästi kantaa kuukausittaiseen Strasbourgin suuntautuvaan matkustussirkukseen, joka maksaa noin 200 miljoonaa euroa vuodessa. Euroopan kansalaisille ja veronmaksajille välittyy tästä huono kuva, mikä on yksi syy siihen, että äänestin tätä mietintöä vastaan.

Richard Corbett (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin huomauttaa näiden talousarviota koskevien äänestysten yhteydessä, että monet ihmiset kysyvät, miten unionin talousarviolla voitaisiin tukea finanssipoliittista elvytystä nyt talouskriisin aikana. Vastaus on: hyvin heikosti. Euroopan unionin kokonaisbudjetti jää alle yhteen prosenttiin BKT:sta, ja viime vuosina tämä osuus on ollut laskusuunnassa. Talousarvio on makrotalouden näkökulmasta katsottuna varsin pieni, mikä monien eurosektikkojen olisi syytä muistaa.

Talousarviolla voi toisaalta olla tietyillä aloilla huomattava rakenteellinen merkitys, ja talousarvion avulla voidaan vähitellen parantaa Euroopan talouden rakennetta. Tutkimus- ja kehittämistyö sekä aluerahastojen varojen käytön jotkut osa-alueet ja sosiaalikulut ovat aloja, joilla voimme auttaa talouttamme valmistautumaan elpymiseen

Olen iloinen siitä, että näiden osa-alueiden osuus talousarviosta kasvaa vähitellen maatalouden ja eräiden muiden alojen osuuden vähetessä. Uskon kuitenkin, että tätä kehityssuuntausta on jouduttava ja että meidän on entistä ripeämmin siirrettävä resursseja sinne, missä niiden vaikutus on tuntuvin.

– Mietintö: Christel Schaldemose (A6-0064/2009)

Simon Busuttil (PPE-DE). – (MT) Äänestin tälle mietinnölle vaihtoehdoisen päätöslauselmaesityksen puolesta ja varsinaisen päätöslauselmaesityksen osalta äänestin tyhjää. Yhtenäisyys on kiistatta erittäin tärkeää online-rahapeliä alalla. Meidän on varmistettava kaiken siihen mahdollisesti vaikuttavan rikollisen toiminnan torjuminen. Tämä ei kuitenkaan tarkoita protektionismiin siirtymistä. Meidän on muistettava, että palvelujen tarjoamisen vapaus Euroopan unionissa on yhteisön yleisesti tunnustettu perusperiaate, emmekä siksi saa turvautua protektionismiin. Lisäksi on syytä huomata, että internet tarjoaa on-line-rahapeliä yhteydessä jo nyt paljon turvatoimia, joita voidaan kehittää edelleen. Niitä ovat esimerkiksi kirjautumisvelvoite ennen pelin aloittamista tai tietyn, mahdollisesti vilpillisen toiminnan jäljittäminen taikka pelaamisessa käytettyjen luottokorttien selville saaminen. Meidän on siis kannatettava yhtenäisyyttä ja vastustettava protektionismia.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Hyvät kollegat, rahapeliä lisääntyminen internetissä on uusi ilmiö, jossa kansallisilla rajoilla ei ole merkitystä ja jonka vaikutukset ovat haitalliset. Meidän on viipymättä pyrittävä torjumaan näitä vaikutuksia yhtenäisesti koko EU:n alueella, jotta voimme suojella tehokasti lapsia ja nuoria. Jäsenvaltioiden on mahdollisimman nopeasti otettava käyttöön maksamista koskeva yhteinen sääntelyjärjestelmä, joka kattaa henkilöllisyyden ja iän tarkastamisen. Tärkein asia on tietysti haittojen ehkäisy, ja vaadin sen vuoksi, että nuorille suunnattu rahapelimainonta kielletään Euroopan laajuisesti samaan tapaan kuin alkoholi- ja tupakkamainonta. Meidän on myös seurattava muita tämän viihdeteollisuuden osa-alueen haitallisia vaikutuksia, esimerkiksi rahanpesua ja järjestäytyneitä rikollisuutta yleensäkin. Vastustan näiden alojen osalta jyrkästi vapaita markkinoita.

Carlo Fatuzzo (PPE-DE). – (IT) Arvoisa puhemies, en ollut varma, miten ja millä perusteella minun pitäisi äänestää online-rahapeliä yhtenäisyyttä koskevasta Christel Schaldemosen mietinnöstä. Niinpä kysyin asiasta eläkeläisiltäni. Tapasin eilen eläkkeellä olevan käsityöläisen, Ugo Rossin. Hän sanoi minulle: ”Ai online-rahapelit, hävisin niissä 10 000 euroa.” Vähän myöhemmin tapasin eläkeläisrouva Lucia Annonen. Hän sanoi minulle: ”En halua kuulla sanaakaan online-rahapeleistä. Olen hävinnyt 100 000 euroa.” Päätin äänestysvalinnastani kuitenkin vasta, kun 94-vuotias äitini sanoi: ”Annoit minulle tietokoneen, ja menetin koko maaliskuun 2009 eläkkeeni, 450 euroa.” Tämä ei vetele, arvoisa puhemies, ja siinä vaiheessa päätinkin

protestoida rahapelejä vastaan ja pyrkiä niiden hävittämiseen koko Euroopasta, joten minun oli äänestettävä tätä mietintöä vastaan.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, online-rahapeleille, joiden bruttotuotto on 3 miljardia euroa vuodessa, on laadittava selkeää ja yksiselitteistä lainsäädäntöä, jossa säädetään online-rahapeliin rajoittamisesta ja valvonnasta sekä niitä koskevasta kirjanpidosta. Christel Schaldemosen mukaan edellä mainitut 3 miljardia ovat kuitenkin vain viisi prosenttia Euroopan unionin koko rahapelimarkkinoista.

Tämän teollisuudenalan merkitys ja vaikutusvalta ovat näin ollen yhtä ilmeiset kuin sen vaaratkin. Uhkapeli liitetään usein perustellusti kansainväliseen rikollisuuteen. Internetin kautta entistä helpommin hoidettavat rajat ylittävät uhkapelirenkaat vaarantavat monien valtioiden lainsäädäntöä ja ovat uhkana kansalliselle itsemääräämisoikeudelle.

On myös pantava merkille uhkapelaamisen haitalliset terveysvaikutukset. Lääkärinä tunnen varsin hyvin pakonomaisen tai riippuvuutta aiheuttavan pelaamisen tuhoisuuden. Euroopan parlamentti ei saa aliarvioida näitä ongelmia.

Pyydän Euroopan parlamenttia tulevaisuudessa äänestämään entistäkin paremmista ratkaisuksista online-rahapeleihin liittyvien petosten ja rikollisuuden torjumiseksi sekä taloudellisten ja lääketieteellisten ongelmien selvittämiseksi.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, äänestin tästä mietinnöstä samalla tavalla kuin Simon Busuttilla olen huolissani keskustelun tasosta. Itse asiassa oli aivan uskomatonta, mitä soopaa esimerkiksi äsken istunnosta lähtenyt kollegani Carlo Fatuzzo puhui tästä asiasta. On silkaa pötyä väittää, että koska kolme vanhaa ihmistä menettää jonkin verran rahaa vapaaehtoisissa pelissä, meidän on kiellettävä online-rahapelit koko maanosassa.

Tässä keskustelussa tuli esille monia kansallisia eroja, mutta rehellisyys loisti poissaolollaan. Sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan toimeksiantama tutkimus osoitti, ettei online-rahapeliin pelaaminen aiheuta haitallisempia vaikutuksia kuin tavallinen pelaaminen kansallisen rahapelijärjestön ylläpitämässä pelipisteessä. Mietinnössä oli yksi järkevä osa. Siinä käsitellään oikeudenmukaista korvausta, jolla varmistetaan urheilun rehellisyys. Tämän keskustelun tuloksena online-rahapeliin pelaajien ja urheiluelinten välille on valitettavasti syntynyt ennen näkemätön kuilu sen sijaan, että ne olisi saatu yhteen laatimaan yhteistä ratkaisua. Näin on selvästi käynyt ilmi, että tarvitaan foorumia, jossa nämä kaksi ryhmää voivat kokoontua ja keskustella tästä asiasta. Valitettavasti se paikka ei ilmeisestikään ole täällä.

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, tiedämme kaikki, että rahapelit vetoavat vahvasti tunteisiin. Sen kuuli jo edellisistä puheenvuoroistakin. Osa ihmisistä uskoo, että rahapelit ovat paholaisen työtä ja että niiden pelaajat ansaitsevat kadotukseen joutumisen ja kaikki kokemansa menetykset niin täällä maan päällä kuin tuonpuoleisessakin. Tämä oli tietysti vahvasti liioiteltua, mutta mietinnön joidenkin kohtien kielestä, esimerkiksi otsikoista ”avoin ala, joka suojelee yleisön ja kuluttajien etua”, ”petosten ja muun rikollisuuden torjunta” ja ”kuluttajille aiheutuvan haitan estäminen” voi havaita, että mietinnössä ilmaistaan aivan samoja online-rahapeleihin liittyviä tunteita, vaikkakin lievennettyyn sävyyn.

On kuitenkin pantava merkille mietinnön tekopyhyys. Siinä puhutaan online-rahapeleistä kielteisenä ja haitallisena ilmiönä, mutta ei puhuta mitään valtion monopoleista, jotka kätkeytyvät tunteisiin vetoavan kielen taakse ja jatkavat yksityisten innovatiivisten kilpailijoiden syrjäyttämistä. Sanokaamme tässä keskustelussa rehellisesti, mistä on kyse. Kyse on valtion monopolien säilyttämisestä, ja tiedämme, mihin se johtaa: maaorjuuteen vievälle tielle.

– **Mietintö: Maria Petre (A6-0088/2009)**

Jim Allister (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, elintarvikkeiden laadukkuus ei saa jäädä pelkän tavoitteen tasolle Euroopassa, vaan siitä on tultava pysyvä tosiasia. Elintarvikkeiden tuottamisesta on kuitenkin saatava kohtuulliset ja kilpailukykyiset tulot. Maataloustuottajien ansioiden on riitettävä kattamaan ruokaturvallisuutta, eläinten hyvinvointia ja ympäristöä koskevista EU:n vaatimuksista aiheutuvat ylimääräiset kustannukset. Kilpailussa halpojen ja heikompilaatuisten tuontituotteiden kanssa kilpailuvaltioksi ei useinkaan riitä pelkkä laatu. Sen vuoksi YMP-rahoituksen tehtävänä on säilyttää tuottajiemme kilpailukyky. Tämän on oltava vastapalveluksena EU:n lainsäädännön aiheuttamien suurten kulujen maksamisesta.

Valitettavaa on myös, että Euroopan elintarvikemarkkinoita nykyään hallitsevat suuret jälleenmyyjät käyttävät tuottajia jatkuvasti hyväksi. Ne käyttävät hallitsevaa asemaansa väärin ottamalla tuottajista kaiken irti ja vaatimalla näiltä jopa myynninedistämismaksuja.

– **Mietintö: Jonathan Evans (A6-0011/2009)**

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, kiitos että annoitte minulle tilaisuuden selittää, miten äänestin. Teille ei liene yllätys, että äänestin tosiaankin tämän mietinnön puolesta, koska sen laatija on erinomainen konservatiivi ja minun brittikollegani.

Näinä talousongelmien aikoina meidän on syytä kavahtaa vaatimuksia, joiden mukaan protektionistisia toimia on lisättävä ja kilpailua ja valtionapua koskevien EU:n yleisten sääntöjen soveltaminen on keskeytettävä. Olemme nähneet presidentti Sarkozyn vaativan protektionismia sillä perusteella, että veronmaksajien rahoja pitäisi käyttää Ranskan autoteollisuuden suojelemiseen. Vastaavaa on havaittavissa myös Amerikassa. Näin jokin aika sitten amerikkalaisessa aikakauslehdessä kiinnostavan Amerikan autonvalmistajien sponsoroiman mainoksen, jossa sanottiin: "Et halunnut ostaa autojamme. Siksi viemme veroina maksamasi rahat, joilla pidämme yrityksemme hengissä" Tästä näyttää viime kädessä olevan kysymys. Koska yritykset eivät tarjonneet niitä tuotteita ja palveluja, joita kuluttajat olisivat halunneet ostaa, heitämme nyt valtionapua koskevat säännöt romukoppaan ja ylläpidämme yrityksiä, joiden selviytyminen pitkällä aikavälillä on epävarmaa. Ymmärrämme, että työpaikat ovat tärkeitä, mutta varmistakaamme myös, että päätöksemme ovat hyviä talouden kannalta.

– **Mietintö: Edit Herczog (A6-0074/2009)**

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Arvoisa puhemies, pk-yritykset eivät etenkin uusissa jäsenvaltioissa valitettavasti vielä muodosta talouden selkärankaa. Niiltä voidaan silti jossain määrin odottaa työllisyysturvan edistämistä. Tarvitaan tietysti entistä joustavampaa työläinsäädäntöä, jotta pienyritykset voisivat vastata joustavasti uusiin vaatimuksiin ja jotta uusien tavoitteiden edellyttämien asiantuntijoiden palkkaaminen helpottuisi. On helpotettava niin yritysten perustamista kuin niiden selvitystilaan asettamistakin. Kaikkein tärkeintä on helpottaa luotonsaantia ja myös tukien saamista EU:n rahastoista. Kaiken tämän me jo tiedämme. Olemme täällä Euroopan parlamentissa viiden viime vuoden aikana tehneet paljon töitä tämän asian eteen. Jäsenvaltioiden tehtäväksi jää kuitenkin ottaa nämä asiat vakavasti ja toteuttaa käytännön toimia pelkän puhumisen sijaan. Nykyisen kriisin aikana näkyy ilmiselvästi, mitä laiminlyöntejä tällä alalla on etenkin uusissa jäsenvaltioissa tehty. Äänestin Edit Herczogin mietinnön puolesta. Kaikki pyrkimyksemme valuvat kuitenkin hukkaan, jos jäsenvaltiot eivät suostu tekemään työtä asian eteen.

Milan Gaľa (PPE-DE). – (SK) Arvoisa puhemies, äänestin Edit Herczogin mietinnön puolesta. Euroopan unionissa on 23 miljoonaa pk-yritystä. Niiden osuus kaikista yrityksistä on jopa 99 prosenttia, ja ne tarjoavat työtä yli 100 miljoonalle EU:n kansalaiselle. Niinpä niillä on nykyisenä kriisiaikana merkittävä rooli taloudellisessa kasvussa, sosiaalisen yhteenkuuluvuuden lujittamisessa ja erityisesti työpaikkojen luomisessa. Pk-yritykset ovat dynaamisia, ja niiden innovointi- ja kehitymisvalmiudet ovat hyvät. Ne edistävät merkittävästi Lissabonin tavoitteiden saavuttamista.

Euroopan pk-yritysten tärkeimpinä rahoituslähteinä ovat luotot ja lainat. Koska pk-yritysten riskien katsotaan yleensä olevan muiden yritysten riskejä suuremmat, niiden on vaikea saada rahoitusta. On erityisen tärkeää varmistaa pk-yritysten liiketoiminnan pitkän aikavälin kestävyys tarjoamalla niille edullisin ehdoin rahoituslähteitä, sekä lainoja että EU:n rahoitusta.

Neena Gill (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, kannatin tätä mietintöä, koska pienyritykset ovat taloutemme selkäranka, kuten olemme jo kuulleetkin. Monien jäsenvaltioiden talouden elvytys suunnitelmissa korostetaan, että pienyrityksillä voi olla merkittävä rooli nykyisen kriisin voittamisessa.

Kotiseutuni yrityksistä 99,2 prosentissa on alle 49 työntekijää. Pienyritysten osuus kaikista yrityksistä on West Midlandsissa suurempi kuin muissa Yhdistyneen kuningaskunnan osissa. Jos jäsenvaltioiden toimivaltaa kunnioitetaan kollektiivisen neuvotteluoikeuden ja muiden vastaavien alojen osalta, tämä mietintö saa meidät kaikki entistä paremmin omaksumaan pienet ensin -periaatteen.

Olen erityisen tyytyväinen siihen, että mietinnössä korostetaan, miten vaikeaa pienyritysten on saada lainaa, aikaa ja resursseja koulutukseen ja ennen kaikkea tutkimukseen. Kansallisten rajojen merkitys pienyrityksille vähenee, koska niillä on entistä useammin liikekumppaneita eri puolilla Eurooppaa. Rajat ylittävää liiketoimintaa harjoittavia pienyrityksiä on kuitenkin välttämättä suojeltava esimerkiksi oman mietintöni mukaisten velallisten omaisuuden kohdistuvien perintätoimien avulla.

Koska EU:lla on myös tärkeä rooli pk-yritysten rahoituksensaannin varmistamisessa, meidän pitäisi huolehtia pankkialan ulkopuolisten mikroluottojen saatavuudesta. Tähän tarkoitukseen voimme käyttää rakennerahastoja ja kehittää mikroluottolaitoksia käyttämättä veronmaksajien rahoja. Tällä aloitteella voidaan hillitä työttömyyttä ja auttaa taloutta uuteen nousuun.

Gary Titley (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, olen tyytyväinen tähän mietintöön, vaikka esitänkin pari pientä varausta. Kuulimme kollegaltani Neena Gilliltä, että pienyritykset ovat tärkeitä taloudelle ja että ne ovat nykyään vaikeuksissa. Ongelmana on, että niin lainsäädäntö ja markkinoille pääsy kuin rahoituskin on Euroopan unionissa suunnattu yksinomaan suurille yrityksille.

Puhumme usein sääntelyn parantamisesta, mutta tosiasiaa parantamisen varaa olisi suhteellisuudessa.. Meidän on varmistettava, että lainsäädäntömme on oikeassa suhteessa ratkaistaviin ongelmiin nähden etenkin IPPC:ssä, josta olemme puhuneet tänään. Meidän olisi otettava huomioon, että kyse on merkittävästä liiketoiminnasta eikä vain pienyrityksistä.

Suhtaudun myönteisesti esimerkiksi JASMINE-aloitteeseen, jossa suunta on mielestäni oikea. Meidän on kuitenkin pohdittava pienyritysten erityistarpeita, jotka liittyvät rahoitukseen, markkinoillepääsyyn ja lainsäädäntöön.

Haluaisin vielä esittää yhden erityisen pyynnön: meillä on sisämarkkinat mutta ei yhteisöpatenttia. Olemme käsitelleet tätä asiaa vuosikausia, ja on suuri häpeä, ettemme pysty ratkaisemaan tätä ongelmaa. Yhteisöpatentti voisi jo sinänsä olla erittäin suureksi avuksi Euroopan unionin yrityksille. Ryhtykäämme toimeen.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää tulkkeja täällä pysymisestä. Heillähän ei ole ollut mahdollisuutta lähteä lounaalle, kuten Christopher Beazley teki jo ajat sitten.

Haluaisin kertoa, että suuren ryhmän jäsenyys ei ole aivan sitä miltä se näyttää. Suuren ryhmän linjasta poikkeavan ryhmän jäsenen on joissakin erityisen tärkeissä keskusteluissa hyvin vaikea saada puheaikaa, jollei hän joko tingi voimakkaasti kannastaan tai harrasta nuoleskelua loputtoman pitkissä turruttavan tylsissä kokouksissa. Äänestysesitykset ovat sen vuoksi erittäin tärkeitä minun kaltaisilleni ihmisille.

Luulen, että minun pitäisi yleisesti ottaen olla tyytyväinen pk-yrityksiä tukevaan aloitteeseen tai mihin tahansa pyrkimyksiin tunnustaa pienyritysten tarpeet. Itse asiassa lähdin mukaan politiikkaan juuri huonon sääntelyn vuoksi. Minulla oli siihen aikaan oma pieni yritys, ja pyrin vain muuttamaan yhtä tiettyä asiaa.

Olen kuitenkin melko varma siitä, että mitä täällä parlamentissa sitten säädetäänkin, tuloksena on varmasti lisää pienyrityksiä. Asia on valitettavasti niin, että tähänastiset suuret yritykset muuttuvat EU:n sääntelyn raskaan taakan alla vähitellen pienyrityksiksi, joissa työntekijöiden määrä vähenee, kun liikevaihto supistuu sääntelyn vuoksi ja työpaikkoja siirretään muihin maanosiin. Meidän parlamentin jäsenten on tarkkaan vältettävä kannustamista uusien yritysten perustamiseen tai työpaikkojen siirtämiseen muihin maanosiin, sillä saamme aikaan työpaikkojen vähenemisen jo pelkällä sääntelytyöllä.

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin edellisen puhujan tavoin kiittää kaikkia tulkkeja puheidemme kuuntelemisesta. Olen varma, että se tuottaa teille paljon vähemmän iloa kuin meille.

Minulla on kaksi mottoa syystä, joka ei ehkä ole aivan ilmiselvä. Ne ovat: ”pieni on kaunista” ja ”koolla ei ole väliä”. Edustan Lontoota, joka on mielestäni maailman paras kaupunki ja maailman parhaan maan pääkaupunki. Vaikka meillä ei enää ole savupiipputeollisuutta, meillä on luovan teollisuuden aloilla ja muotiteollisuudessa runsaasti pieniä, innovatiivisia yrityksiä, jotka luovat jatkuvasti uusia työpaikkoja merkittävästi kasvavalla alalla.

Kuten edellinen puhuja sanoi, suurella osalla yhteisön sääntelystä pyritään oletettavasti tukemaan yrityksiä, mutta melko usein sääntely on lopputuloksena sellaisten suuryritysten lobbauksesta, jotka haluavat pitää pienyritykset poissa pelistä. Olin muutamia vuosia sitten illallisella erään suuren ja merkittävän yrityksen kanssa. Yrityksessä luonnehdittiin pienyrityksiä siivelläeläjiksi. Tällaista asennoitumista meidän on pyrittävä korjaamaan. Meidän on myös tuettava pienyrityksiä julkisten hankintojen yhteydessä ja kilpailussa suurten yritysten kanssa. Lisäksi meidän on etenkin nykyään autettava niitä selviytymään luottojen puutteesta, jotta kannattavat yritykset voisivat jatkaa kasvuaan sekä vaurauden ja työpaikkojen luomista Euroopan unionissa.

Kirjalliset äänestysesitykset

– Mietintö: Paolo Costa (A6-0049/2009)

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, äänestin jäsenvaltioiden ja Armenian tasavallan väliseen lentoliikenteeseen sovellettavien voimassa olevien kahdenvälisten sopimusten tiettyjen määräysten muuttamista koskevan Paolo Costan mietinnön puolesta. Olen sitä mieltä, että sopimukseen olisi lisättävä nimeämislauseke yhteisön lentoliikenteen harjoittajien sekä Euroopan talousalueen ja Sveitsin lentoliikenteen harjoittajien välisen syrjinnän välttämiseksi. Kannatan lisäksi 5 artiklaan lisättyä lentoliikennetariffeja koskevaa tarkistusta, jonka mukaan kokonaan Euroopan yhteisön alueella tapahtuvaan kuljetukseen sovelletaan Euroopan yhteisön lainsäädäntöä. Uskon, että sekä lentoliikenteen alan yrityksille että kansalaisille on hyötyä näistä tarkistuksista, joilla kevennetään byrokraattisia menettelyjä ja ratkaistaan oikeudellisia ristiriitoja, joita ilmenee sovellettaessa rinnakkain yhteisön sääntelyä ja kahdenvälisiä sopimuksia.

– Mietintö: Paolo Costa (A6-0059/2009)

Glyn Ford (PSE), kirjallinen. – (EN) Paolo Costan mietinnössä on ymmärtääkseni kyse yhteisön ja Israelin välisen lentoliikenteen teknisistä näkökohdista. Äänestin kuitenkin mietintöä vastaan protestina Israelin hallituksen pöyristyttävälle toimille Gazassa, vaikka Hamasin militanttien järjestämiä ohjusiskuja Israelin siirtokuntiin ei voidakaan mitenkään puolustella ja vaikka Israelin reaktio on toisaalta ymmärrettävä.

Ongelma on, että äskettäin Gazaan tehty hyökkäys oli täysin suhteeton ja pääosin mielivaltainen ja että siinä kuoli viattomia palestiinalaisia miehiä, naisia ja lapsia sata kertaa enemmän kuin Israelin sotilaita.

Bogusław Liberadzki (PSE), kirjallinen. – (PL) Puolsin äänestyksessä mietintöä EY:n ja Israelin sopimuksesta tietyistä lentoliikenteen näkökohdista. Yhdyn sopimuksen allekirjoittamista koskevaan esittelijän ehdotukseen.

Uskon, että voimassa olevien kahdenvälisten sopimusten nimeämistä, lentopolttoaineen verotusta ja hinnoittelulausekkeita koskeviin kohtiin tehtävät tarkistukset ovat tarkoituksenmukaisia. Toivon, että sopimuksen täytäntöönpano helpottuu, kun kumpikin osapuoli luottaa vastapuolen järjestelmiin.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, puolsin äänestyksessä Paolo Costan mietintöä Euroopan yhteisön ja Israelin sopimuksesta tietyistä lentoliikenteen näkökohdista. Olen esittelijän kanssa samaa mieltä siitä, että Israelin valtion kanssa tehtävää talousyhteistyötä pitäisi edistää eräiden palvelujen, kuten lentoliikenteen, alalla. Syynä tähän eivät ole ainoastaan molemmipuoliset edut vaan myös myönteiset ulkoiset vaikutukset kaikilla asiaan liittyvillä aloilla. Olen itse yhteisen ilmailualueen kehittämistä Israelin kanssa koskevan mietinnön esittelijä. Mietintöni liittyy komission ehdotukseen kattavasta ilmailusopimuksesta, jonka toisena osapuolena on Israel, joka on Euroopan unionin tärkeä kumppani Lähi-idän alueella ja Euroopan naapuruuspolitiikan yhteydessä sekä yksi tärkeimmistä kauppakumppaneista Euro-Välimeren alueella.

Israel on lisäksi jo pitkään ollut Kansainvälisen siviili-ilmailujärjestön jäsen ja noudattanut sen velvoitteita sekä soveltanut tämän alan kansainvälisen lainsäädännön mukaisia, erityisesti suojeluun ja turvallisuuteen, mutta myös ympäristönsuojeluun ja lentoyhtiöiden työntekijöiden hyvinvointiin liittyviä toimintatapoja. Tämä kaikki tarkoittaa, että edellä mainittu kattava ilmailusopimus pitäisi panna täytäntöön yhteisössä kiinnittämällä erityistä huomiota liikenteen kasvusta ympäristölle aiheutuviin vaikutuksiin sekä markkinoillepääsyn tasavertaisuuden edellytyksiin.

– Mietintö: Joseph Borrell Fontelles (A6-0073/2009)

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äänestin Euroopan yhteisön ja Etelä-Afrikan väliseen sopimukseen liitettävää lisäpöytäkirjaa Bulgarian ja Romanian Euroopan unioniin liittymisen huomioon ottamiseksi koskevan suosituksen puolesta.

Seurauksena Romanian ja Bulgarian liittymisestä Euroopan unioniin Euroopan parlamentti antaa hyväksynnän ehdotukselle neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Etelä-Afrikan tasavallan väliseen kauppaa, kehitystä ja yhteistyötä koskevaan sopimukseen liitettävän lisäpöytäkirjan tekemisestä Bulgarian tasavallan ja Romanian Euroopan unioniin liittymisen huomioon ottamiseksi.

Mielestäni on erityisen tärkeää, että kaikkiin kolmansien maiden kanssa tehtyihin EU:n allekirjoitamiin sopimuksiin sisältyy myös Romania EU:n jäsenvaltiona. Romania on eurooppalaisen perheen jäsen, jolla on kaikki oikeudet ja joka on sisällytettävä kaikkiin Euroopan unionia koskeviin asiakirjoihin. Romanialla on oltava kaikki EU:n jäsenvaltion oikeudet ja velvollisuudet.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, äänestin tyhjää Borrell Fontellesin mietinnöstä Euroopan yhteisön ja Etelä-Afrikan väliseen sopimukseen liitettävästä

lisäpöytäkirjastaa Bulgarian ja Romanian Euroopan unioniin liittymisen huomioon ottamiseksi. Olen itse asiassa sitä mieltä, etten voi täysin hyväksyä kollegani tekemää työtä.

– Mietintö: Jeanine Hennis-Plasschaert (A6-0061/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjallinen. – (IT) Kiitos, arvoisa puhemies. Schengenin sopimuksen täytäntöönpanon jälkeen on edistytty huomattavasti. Monien Euroopan kansalaisten elämä muuttui perinpohjaisesti, kun sopimuksessa otettiin uusi lähestymistapa rajavalvontaan.

Vuonna 2002 alkoi uusi yhdenmetylle rajavalvonnalle omistettu vaihe. Sen seurauksena laadittiin yhteinen lainsäädäntö, yhteinen koordinaatiomekanismi, operatiivista toimintaa koskeva yhteinen yhteistyömekanismi, yhteinen, yhdenmety riskien arviointi, koulutettu henkilöstö ja toiminnasta aiheutuvien rasitusten jakaminen jäsenvaltioiden kesken Euroopan rajavartiolaitoksen perustamista silmällä pitäen.

Kun tämä vaihe on nyt saatu päätökseen, on aika valmistautua toteuttamaan todellista yhdenmetyä rajavalvontaa, jonka tavoitteena on sekä parantaa turvallisuutta että helpottaa kolmansien maiden kansalaisten matkustamista. Tämän vuoksi kannatan komission parlamentille esittämiä ehdotuksia, joista useaa käsittelevin jo henkilöiden liikkumista rajojen yli koskevasta yhteisön säännöstöstä laatimassani mietinnössä. Tässä tapauksessa näyttää varmalta, että jatkamme aloittamallamme tiellä ja annamme puoltavan lausunnon matkustajien rajanylitystä helpottavan maahantulon ja maastapoistumisen rekisteröintijärjestelmän perustamiselle ja sähköisen matkustuslupajärjestelmän käyttöönotolle.

Carlos Coelho (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Jäsenvaltiot ovat edelleen vastuussa omien rajojensa valvonnasta, mutta yleistä yksimielisyyttä ja yhteistä politiikkaa tarvitaan silti rajojen valvonnan ja muuttovirtojen asettamiin keskeisiin haasteisiin vastaamiseksi.

Vailla sisäisiä rajoja oleva alue ei voi toimia ilman vastuunjakoja ja keskinäistä solidaarisuutta ulkorajojen valvonnassa. Tärkein syy tähän on hyvä muistaa: EU:n ulkorajat ylittää vuosittain yli 300 miljoonaa matkustajaa.

Todellisella yhdenmetyllä rajavalvonnalla on oltava kaksi perustavoitetta: parantaa turvallisuutta ja helpottaa niiden matkustajien rajanylitystä, jotka aikovat tulla maahan laillisesti ja laillisten syiden vuoksi.

Emme kuitenkaan voi jatkaa erillisten uusien aloitteiden hyväksymistä ilman EU:n rajastrategiaa koskevaa kattavaa yleissuunnitelmaa. On myös tärkeää arvioida nykyisiä järjestelmiä, jotta voitaisiin selvittää uusien välineiden todellinen tarve sekä toteuttamiskelpoisuus, luotettavuus, yhteentoimivuus ja kustannukset. On myös arvioitava, otetaanko yksilöiden perusoikeuksien suojele riittävästi huomioon.

Gérard Deprez (ALDE), kirjallinen. – (FR) Kannatan Jeanine Hennis-Plasschaertin mietintöä Euroopan unionin rajaturvallisuuteen liittyvistä tulevista toimista.

Vastauksena haasteisiin, joita turvallisuuden parantaminen ja kolmansien maiden kansalaisten matkustamisen samanaikainen helpottaminen asettavat, komissio on ehdottanut kolmea ratkaisua: maahantulon ja maastapoistumisen kirjaaminen rekisteriin, jolla pyritään pääasiassa ratkaisemaan viisumin mukaisen oleskeluajan ylittämisen ongelmat; vilpittömässä mielessä matkustavien henkilöiden rajanylitysten helpottaminen; ja sähköisen matkustuslupajärjestelmän käyttöönotto Yhdysvalloissa tammikuussa käyttöön otetun järjestelmän mallin mukaisesti. Viimeksi mainitun ratkaisun osalta haluaisin korostaa, että komission olisi välttämättä laadittava selvitys, jossa analysoidaan tämän tyyppisen järjestelmän tehokkuutta, vaikutusta ja käytännön toteuttamiskelpoisuutta. Käytettävissämme on oltava puolueeton arviointi sen käyttökelpoisuudesta ja sen todellisesta eikä vain arvioidusta lisäarvosta.

Emme saa unohtaa tämän vaikuttavan työkalun käyttöönoton kahta edellytystä: SIS II:n täytäntöönpanoa on vauhditettava, jotta voitaisiin tarkastaa biometriset passit ja viisumit, ja on tutkittava järjestelmän vaikutus henkilötietojen suojaamiseen toimenpiteen suhteellisuuden varmistamiseksi.

Carl Lang (NI), kirjallinen. – (FR) Näin harvinainen tapaus ansaitsee tulla korostetuksi. Tämä valiokunta-aloitteinen mietintö EU:n ulkorajojen valvonnan tulevaisuudesta on järkevä mietintö, ja sitä sävyttää jonkinasteinen realismi, kun siinä ehdotetaan, että ensimmäisenä vaiheena EU:n rajavalvonnan uudelleentarkastelussa olisi oltava nykyisten järjestelmien toiminnan ja tehokkuuden sekä niiden yhteentoimivuuden kriittinen ja perusteellinen arviointi.

Voimme olla optimistisia olematta herkkäuskoisia, ja silloin voimme ehkä keskustella.

Esitän tässä esimerkkinä kaksi katkelmaa mietinnöstä. Niistä saattaa olla apua tämän tekstin laatijoiden mielentilan ymmärtämisessä.

Ensimmäisessä myönnetään, että ”tasapainon luominen yhä suuremman ihmismäärän vapaan, rajat ylittävän liikkuvuuden takaamisen ja unionin kansalaisten paremman turvallisuuden varmistamisen välille on monimutkainen tehtävä...”. Tämä pitää paikkansa, mutta toisessa kohdassa lukee, että ”rajaturvallisuuden vahvistamiseksi toteuttavien toimien rinnalla on helpotettava matkustajavirtojen hallintaa ja edistettävä liikkuvuutta jatkuvasti globalisoituvassa maailmassa”.

Näin skitsofreeninen teksti menee jo yli ymmärryksen.

Roselyne Lefrançois (PSE), kirjallinen. – (FR) Toimiessani mietinnön varjoesittelijänä Euroopan parlamentin sosiaalidemokraattisen ryhmän puolesta olen heti alusta alkaen suhtautunut varauksella Euroopan komission tiedonannossa mainitun maahantulo- ja maastapoistumisjärjestelmän käyttökelpoisuuteen ja tehokkuuteen. Tällaisen US-VISIT-ohjelmaa suoraan mukailevan järjestelmän täytäntöönpanoon olisi investoitava suuria rahasummia. Silti olisi erittäin epävarmaa, olisiko järjestelmästä hyötyä laittoman maahanmuuton ja rikollisuuden torjunnalle. Näin on käynyt ainakin Yhdysvaltojen kokeilun yhteydessä.

Lisäksi mittavaan henkilötietojen keräämiseen perustuvat suunnitellut toimenpiteet vaarantavat mielestäni yksityisyyden suojan. Euroopan tietosuojavaltuutettu on samaa mieltä tästä asiasta.

Ehdotin tarkistuksia, joiden tavoitteena oli tuoda esiin epäilyjä järjestelmän tarpeesta ja suhteellisuudesta sekä arvostella epäluulon ilmiötä, joka leviää entistä vahvemmin ulkorajojen valvontaa koskeviin päätöksiin. Koska monet tarkistuksistani hyväksyttiin, kannatin tätä mietintöä täysistunnossa.

Aikana, jolloin maailmantalous on syvässä kriisissä, Euroopan unionin talousarviolle on epäilemättä oltava muita painopisteitä.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) EU:n rajaturvallisuutta koskeva valiokunta-aloitteinen mietintö on tärkeä, koska se toimii ohjenuorana lainsäädännölle, jota EY:n on määrä ehdottaa vuonna 2009. PPE-DE-ryhmän esittelijän tavoin olen sitä mieltä, että tekstin on tuettava selvemmin yhdenmukaisen rajavalvonnan seuraavien vaiheiden valmistelua.

Osa EU:n maahantulo- ja maastapoistumisjärjestelmän luomisessa tarvittavista tiedoista on jo viisumitietojärjestelmässä, Schengenin tietojärjestelmässä ja Eurodac-järjestelmässä. Komission on huolehdittava näiden järjestelmien liittämisestä yhteen ja niiden toimintojen laajentamisesta kustannustehokkuuden parantamiseksi.

Unionin kansalaisille tarkoitettujen automaattisten porttien käyttö osana rekisteröityjen, vilpittömässä mielessä liikkeellä olevien matkustajien ohjelmaa on hyvä vaihtoehto, koska se nopeuttaa matkustajavirtoja ja ehkäisee ruuhkia. Olen kuitenkin ehdottanut termin ”vilpittömässä mielessä liikkeellä olevat matkustajat” vaihtamista termiin ”usein matkustavat henkilöt”, jotta estettäisiin muiden matkustajien pitäminen ”korkean riskin” matkustajina.

Sähköisen matkustuslupajärjestelmän luominen ei ole taloudellisesti perusteltua. Olen sen vuoksi ehdottanut järjestelmän korvaamista sillä, että ne kolmansien maiden kansalaiset, joilta ei vaadita viisumia, velvoitetaan käyttämään biometristä passia heidän tullessaan unionin alueelle.

Jotta EU:n strategiset tavoitteet voitaisiin saavuttaa, komission ei pitäisi aloittaa uusien työkalujen kehittämistä nollapisteestä, ennen kuin nykyiset järjestelmät ovat täysin toimintakuntoisia ja luotettavia.

Alexandru Nazare (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Ulkorajojen turvallisuus on alue, jonka tarkastelun niin me Euroopan parlamentin jäsenet kuin muutkin yhteisön toimielimet ovat osittain laiminlyöneet. Kannatin tätä mietintöä. Uskon näet vahvasti, että kolmansien maiden kansalaisten henkilöllisyyden selvittämistä on tehostettava niiden henkilöiden torjumiseksi, joille ei pitäisi sallia maahantuloa, mutta myös laillisten syiden vuoksi matkustavien maahanpääsyn helpottamiseksi.

Tässä mietinnössä tehdyistä lukuisista tarpeellisista suosituksista ja huomioista haluaisin tarkastella erityisesti kokonaisvaltaisen yleissuunnitelman käytön suurta merkitystä rajavalvonnassa. Vaikka EU:n toimielimiä koskevat uudistukset määräytyvätkin tällä hetkellä muiden painopistealueiden perusteella, käy entistä tärkeämmäksi yhdistää lukuisat eri rajavalvontaohjelmat, joista osaa on vasta ehdotettu ja osa on jo olemassa. Näin voitaisiin välttää tarpeettomia päällekkäisyyksiä ja kustannuksia.

Haluan myös korostaa tämän mahdollisen suunnitelman sovittamista yhteen Schengen-alueeseen liittyvien kokemusten ja tavoitteiden kanssa. Schengen-alue on selkein esimerkki sellaisesta avoimesta alueesta, jonka me kaikki haluaisimme toteuttaa koko Euroopassa. Emme tarvitse väliaikaisia menettelyjä emmekä varsinkaan lukuisia yhteensopimattomia järjestelmiä.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äänestin tämän mietinnön puolesta, koska tarkastusten poistamiseen EU:n sisärajoilta, niin tärkeä askel kuin se onkin Euroopan yhdentymiskehityksessä, liittyy mielestäni myös erityishuomiota vaativia uusia ongelmia.

Suhtaudun myönteisesti neuvoston aloitteeseen, joka koskee säädöshdotusten laatimista vuosina 2009–2010 maahantulo- ja maastapoistumisjärjestelmän, rekisteröityjen matkustajien ohjelman sekä sähköisen matkustuslupajärjestelmän käyttöönottamisesta. Vaikka nämä ohjelmat on mielestäni pantava täytäntöön mahdollisimman pian ja niiden on toimittava mahdollisimman tehokkaasti, ne on myös valmisteltava asianmukaisesti.

Se, toimiiko maahantulo- ja maastapoistumisjärjestelmä moitteettomasti, riippuu niin laitteiston toimintakelpoisuuden kuin yleisen toiminnallisuudenkin näkökulmasta VIS-, SIS II- ja EURODAC-järjestelmän onnistumisesta. Mielestäni on ehdottoman välttämätöntä laatia kokonaisvaltainen yleissuunnitelma, jossa luodaan yleiset puitteet EU:n rajavalvontastrategialle ja varmistetaan erilaisten järjestelmien ja tästä alasta vastuussa olevien viranomaisten välinen koordinointi ja yhteistyö.

Meidän on myös otettava huomioon Yhdysvalloissa tältä alalta saadut kokemukset. Olen samaa mieltä esittelijän kanssa siitä, että US-VISITin kaltaiset ohjelmat voivat toimia teknisestä näkökulmasta tarkasteltuna ja että kyseinen ohjelma itsessään ei estä tavanomaista matkustajavirtojen kulkua.

Luís Queiró (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Oikeusjärjestelmä, joka on altis petoksille, jota on vaikea soveltaa ja jota ei useinkaan edes panna täytäntöön, houkuttelee rikkomaan lainsäädäntöä tai yksinkertaisesti jättämään sen huomiotta. Saatavilla olevien tietojen perusteella näyttää siltä, että maahanmuuttoa koskevilla EU:n säädöksillä on edellä kuvattu ongelma. On yleisesti tiedossa, että lainsäädännön ennaltaehkäisevä vaikutus riippuu enemmän sen soveltamisen todennäköisyydestä kuin sen perusteella määrättävistä seuraamuksista. Näin ollen on myönnettävä, että tarvitaan Euroopan viranomaisten yhteistyötä nykyisen lainsäädännön soveltamisessa ja myös pyrkimyksissä mukauttaa oikeudellista kehystä monissa mietinnöissä kuvattuun todellisuuteen.

Lisäksi on solidaarisuuden ja tasapuolisen oikeudenkäytön nimissä korostettava ulkorajojen valvonnasta asianomaisille jäsenvaltioille aiheutuvan rasituksen huomioon ottamista.

Bogusław Rogalski (UEN), kirjallinen. – (PL) Äänestin Euroopan unionin rajaturvallisuuteen liittyviä tulevia toimia koskevan mietinnön puolesta. Haluan kuitenkin kiinnittää huomionne eräisiin tärkeisiin näkökohtiin, jotka pitäisi ottaa vastedes huomioon.

Vailla sisäisiä rajoja oleva alue ei toimi, jollei kukaan ole vastuussa ulkorajojen valvonnasta. Yhtenä tärkeänä osatekijänä tässä on rajaturvallisuuden parantaminen, jonka rinnalla pitäisi edistää ihmisten vapaata liikkuvuutta yhdentyvässä Euroopassa. Lopullisena tavoitteena pitäisi kuitenkin olla tasapainon luominen ihmisten vapaan liikkuvuuden varmistamisen ja unionin kansalaisten paremman turvallisuuden takaamisen välille.

Keskeisenä tekijänä olisi oltava lähestymistapa, joka perustuu yksityisyyden suojaamiseen siten, että matkustajien henkilötietoja ei käytetä väärin ja että itse matkustajat luottavat tietoja hallussaan pitäviin viranomaisiin. Henkilötietojen käytöllä on myönteinen vaikutus yleiseen turvallisuuteen. On kuitenkin muistettava, että koko tämän alan lainsäädäntötoimien on perustuttava siihen, että yleisö luottaa viranomaisten toimintaan. Tämän toteuttamiseksi henkilötietoja on suojattava tarkasti ja valvottava asianmukaisesti.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, aion kannattaa Euroopan unionin rajaturvallisuuteen liittyviä tulevia toimia sekä kolmansissa maissa saatuja vastaavia kokemuksia koskevaa Jeanine Hennis-Plasschaertin mietintöä, jonka aihe on tärkeä. Olen esittelijän kanssa samaa mieltä siitä, että on välttämätöntä arvioida nykyiset rajavalvontaan liittyvät toimenpiteet, ennen kuin investoidaan lisää varoja ja kehitetään komission parhaina vaihtoehtoina pitämiä järjestelmiä. Niitä ovat kaikkiin kolmansien maiden kansalaisiin sovellettava maastapoistumis- ja maahantulojärjestelmä, myös kolmansien maiden kansalaisille avoinna oleva rekisteröityjen matkustajien ohjelma sekä sellaisten puitteiden yhdistelmä, joissa kehitettäisiin paikalliset rekisteröityjen matkustajien järjestelmät ja automatisoidut rajatarkastukset. Nämä menettelyt

tarjoavat runsaasti mahdollisuuksia, mutta on korostettava – ja tältä osin olen tyytyväinen esittelijän työhön – että etusijalle on ehdottomasti asetettava henkilötietojen suojan takaaminen ja sellaisen tekniikan kehittäminen, joka olisi luottamuksellisuuden näkökulmasta mahdollisimman vähän invasiivista. Ei myöskään pidä unohtaa perusteellista kustannustehokkuusanalyysia.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), kirjallinen. – (RO) Koska vapaa liikkuvuus on tärkeä osa Eurooppa-hanketta, vuosien varrella toteutettujen toimenpiteiden tarkoituksena on ollut helpottaa sisärajoilla tehtäviä tarkastuksia. Näiden toimien johdosta on kuitenkin toteutettava toimenpiteitä, joilla vastaavasti tiukennetaan tarkastuksia ulkorajoilla.

Tilanteessa, jossa esimerkiksi vuonna 2006 EU:ssa rekisteröitiin jopa 8 miljoonaa laitonta maahanmuuttajaa, komission aloite maahantulo- ja maastapoistumisjärjestelmän, rekisteröityjen matkustajien ohjelman sekä sähköisen matkustuslupajärjestelmän käyttöönottamiseksi vuosina 2012–2015 on mielestäni tarpeellinen. Toiveista todeksi muuttunut vailla rajoja oleva Euroopan alue voi toimia vain, jos kannamme siitä vastuun yhteisesti ja osoitamme keskinäistä solidaarisuutta ulkorajojen valvonnassa, jossa EU:n rajavaltioilla, kuten Romanialla, on keskeinen rooli.

Emme kuitenkaan saa unohtaa sitä tosiasiaa, että käytettävissä on jo rajavalvontajärjestelmiä, kuten EUROSUR ja FRONTEX. Niiden toimivuuden kannalta on tärkeää arvioida, missä määrin uudella aloitteella voidaan täydentää niitä aiheuttamatta päällekkäisyyttä. Lisäksi meidän on jatkuvasti kiinnitettävä huomiota yksityisyyden suojaan sekä uusien, entistä vähemmän yksityisyyttä loukkaavien tekniikkojen kehittämiseen.

Daniel Stroz (GUE/NGL), kirjallinen. – (CS) Haluaisin sanoa ennen kaikkea, että olen täysin eri mieltä yhdestä mietinnön tärkeästä johtopäätöksestä, jonka mukaan EU:n sisärajatarkastusten poistaminen kuuluu Euroopan yhdentymisen suurimpiin saavutuksiin. Rajatarkastusten poistaminen on ainoastaan väijäämätön seuraus EU:n uusliberaalista hankkeesta ja EU:n merkittävistä intresseistä pääoman, tavaroiden ja ihmisten (toisin sanoen työntekijöiden) vapaata liikkuvuutta kohtaan. EU:n pitäisi tavoitella menestystä ennen kaikkea rauhan ja sosiaalipolitiikan alalla, mutta siellä sen määrä on valitettavasti aina paljon vähäisempi.

Mietinnössä myös pidetään itsestään selvänä, että meidän pitäisi EU:n ulkorajojen hallinnoinnissa kopioida Yhdysvalloissa käyttöön otettuja järjestelmiä. Tämä on yksinkertaisesti väärin, kun otetaan huomioon todellinen ja huomattavasti vahvistettu ”rautaesirippu” Yhdysvaltojen ja Meksikon välillä. EU:n ulkorajojen osalta haluaisin myös korostaa, että Euroopan lähimenneisyys on osoittanut selvästi, ettei poliittisia ja sosiaalisia ongelmia voida ratkaista poliisi- tai rutiinitoimenpitein.

– Mietintö: Klaus-Heiner Lehne (A6-0040/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström ja Åsa Westlund (PSE), kirjallinen. – (SV) Tässä äänestysseleityksessä me Euroopan parlamentin ruotsalaiset demokraatit pyrimme selittämään, miksi päätimme äänestää yhtiön sääntömääräisen kotipaikan siirtämistä jäsenvaltioiden välillä koskevan Klaus-Heiner Lehnen mietinnön puolesta. Katsomme mietinnön olevan tärkeä täydennys yksityisen eurooppayhtiön sääntöjä koskevaan jäsen Lehnen mietintöön.

Uskomme, että yhtiön sääntömääräisen kotipaikan siirtämistä koskevan yhteisen säännösten puuttuminen aiheuttaa ongelmia yhtiöille, jotka haluavat muuttaa rajojen yli sisämarkkinoilla, koska niiden on nykyään pakko hakeutua selvitystilaan ja lakkauttaa liiketoiminta voidaakseen siirtää sääntömääräisen kotipaikan. Pidämme hyvänä Euroopan parlamentin ehdotusta, jonka mukaan sääntömääräisen kotipaikan siirtämisellä ei pitäisi kiertää oikeudellisia, yhteiskunnallisia tai verotusta koskevia ehtoja. Olemme tyytyväisiä myös siihen, että sääntömääräisen kotipaikan siirron olisi Euroopan parlamentin mielestä oltava verotuksellisesti neutraali.

Emme kuitenkaan ole samaa mieltä kaikista valiokunnan johtopäätöksistä, jotka liittyvät mietinnöstä käytyihin keskusteluihin. Emme esimerkiksi ole samaa mieltä johdanto-osan G kappaleen sanamuodosta, jonka mukaan Euroopan parlamentti ei voi antaa Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön vastaista lainsäädäntöä. Haluaisimme huomauttaa, että nimenomaan Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat yhdessä lainsäätäjiä ja että Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen tehtävänä on tulkita annettua lainsäädäntöä eikä päinvastoin. Lisäksi haluaisimme, että mietinnöstä poistettaisiin kohta ”Euroopan parlamentti painottaa verokilpailun myönteisiä vaikutuksia talouskasvuun Lissabonin strategian yhteydessä”.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, äänestin yhtiön sääntömääräisen kotipaikan siirtämistä jäsenvaltioiden välillä koskevaa Klaus-Heiner Lehnen mietintöä vastaan. Uskon itse asiassa, ettei yhtiöiden siirtymistä rajojen yli saisi pitää sisämarkkinoita täydentävänä

olennaisena tekijänä, koska sitä käytetään usein vain keinona kiertää eri aloihin (yleensä verotukseen) liittyviä kansallisia lakeja. Vastustan siis tätä mietintöä, koska vaarana on todellakin, että yhtiön sääntömääräisen kotipaikan siirtämisellä kierretään Euroopan unionin oikeudellisia, yhteiskunnallisia ja verotusta koskevia vaatimuksia.

– **Mietintö: Giusto Catania (A6-0050/2009)**

Adam Bielan (UEN), kirjallinen. – (PL) Arvoisa puhemies, kannatin Giusto Catanian mietintöä. Meidän on mielestäni tarkistettava Dublin-asetusta siten, että päätöksessä turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastuussa olevasta valtiosta otetaan huomioon turvapaikanhakijan yksilölliset tarpeet. Meidän on korostettava turvapaikanhakijoiden kotouttamista uuteen ympäristöön ja varmistettava, että heidän valmiuksiaan sopeutua uuteen kulttuuriin parannetaan antamalla heille mahdollisuuksia uuden asuinmaansa kielen oppimiseen.

Guy Bono (PSE), kirjallinen. – (FR) Äänestin Euroopan yhtyneen vasemmiston konfедераatioryhmän / Pohjoismaiden vihreän vasemmiston italialaisen jäsenen Giusto Catanian yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän tulevaisuutta koskevan mietinnön puolesta.

Mietinnön tekstissä käsitellään turvapaikanhakijoiden tilannetta. Heidän kohtalonsa on sattuman varassa ja riippuu siitä, mihin maahan he päätyvät. Heidän säilöönotto-olosuhteensa ovat toisinaan siedettävyyden rajamailla. Vaikka tämä tilanne koskeekin erityisesti rajavaltioita, se vaatii koko yhteisön huomiota. Turvapaikanhakijoiden perusoikeudet ovat vaakalaudalla, ja kyseenalaista on myös, pystyvätkö tietyt valtiot selviytymään näistä maahanmuuttopaineista. Vastuu on kannettava yhdessä.

Mietinnön ansiona on, että siinä annetaan selkeä kuva tilanteesta ja eritellään Euroopan unionille tämän keskustelun yhteydessä aiheutuvat haasteet.

Yhdyn tässä äänestyksessä Ranskan sosialisteihin tuomitsemalla tilanteen, jota ei enää voida hyväksyä ja joka yhteisön on demokraattisena instituutiona ja ihmisoikeuksien suojelijana korjattava.

Martin Callanan (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Vastustan yhteisen eurooppalaisen maahanmuutto- ja turvapaikkapolitiikan luomiseen tähtääviä pyrkimyksiä. Uskon, että yhdenmukainen turvapaikkajärjestelmä kaventaa kotimaani Yhdistyneen kuningaskunnan täysivaltaista oikeutta päättää itse, kenelle se antaa oikeuden hakea turvapaikkaa ja kenelle ei. Lisäksi uskon, että yhteinen turvapaikkajärjestelmä heikentäisi myös Yhdistyneen kuningaskunnan ministerien ja parlamentin jäsenten vastuullisuutta heidän valinnoita kansalaisia kohtaan.

Hyväksyn sen, että kotimaani kaltaisilla kehittyneillä mailla on humanitaarinen vastuu kolmansien maiden ihmisistä, jotka ovat olleet tai kotimaahansa palatessaan olisivat vaarassa joutua vainotuiksi, kidutetuiksi tai surmatuiksi. Pelkään kuitenkin, että jos Yhdistyneeltä kuningaskunnalta otettaisiin pois mahdollisuus seurata ja säännellä itsenäisesti turvapaikanhakua, saattaisimme altistua entistä pahemmin terrori-iskujen uhalle.

Gérard Deprez (ALDE), kirjallinen. – (FR) Kannatan jäsen Catanian mietintöä yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän tulevaisuudesta.

Kaikilla poliittisilla pakolaisilla on oikeus päästä Euroopan unioniin ja oikeus asua Euroopan alueella heidän asemansa tunnustamisen jälkeen. Tätä oikeutta ei nykyään valitettavasti sovelleta yhdenmukaisesti kaikissa jäsenvaltioissa: pakolaisaseman tunnustamisen osuus voi yhdessä jäsenvaltiossa olla 0 prosenttia ja toisessa 90 prosenttia.

Jos haluamme luoda koko yhteisöön yhtenäisen korkean suojelun tason, meidän on voitava toteuttaa nopeasti joukko toimenpiteitä. Niitä ovat yhtenäisen turvapaikanhakumenettelyn laatiminen ja yhtenäiset normit, joiden mukaan turvapaikanhakijat luokitellaan pakolaisiksi; lakisäätöjen ja tehokkaan mekanismin käyttöön ottaminen jäsenvaltioiden välistä solidaarisuutta varten tilanteessa, jossa osa jäsenvaltioista hukkuu hakemustulvaan ja osa välttyy siltä; hakijoiden ja etenkin alaikäisten vastaanotto-olosuhteiden parantaminen; säilöönoton vähentäminen ja Euroopan turvapaikanhakijoiden tukiviraston perustaminen.

Tästä on kysymys koko turvapaikka-asioita koskevassa lainsäädäntöpaketissa, jota olemme alkaneet tutkia vasta parlamentin kuluvan istuntokauden lopulla.

Bruno Gollnisch (NI), kirjallinen. – (FR) Catanian mietintö perustuu näkemykseen, jonka mukaan kansainvälistä suojaa hakevat toimivat ilman muuta vilpittömässä mielessä. Tosiasiassa tiedetään kuitenkin yleisesti, että taloudellisista syistä maahan muuttavat henkilöt käyttävät usein turvapaikan hakemista verukkeena välttääkseen käännätyksen. Jäsenvaltioiden puolestaan väitetään olevan kuuroja

turvapaikanhakijoiden ahdingolle, harjoittavan sortoa ja hidastelevan liikaa päätöksenteossa. Kukaan ei kuitenkaan tuo esille sitä, että juuri menettelyn väärinkäyttö laittomiin tarkoituksiin hidastaa oikeutettujen turvapaikkahakemusten arviointia.

Edellä mainitut seikat ovatkin epäilemättä eräiden mietinnön ehdotusten taustalla. Näitä ehdotuksia ovat: turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastaavan jäsenvaltion määrittämisessä olisi otettava huomioon hakijoiden toiveet; jonkin EU:n elimen olisi tehtävä lopullinen päätös hakemuksen käsittelevästä valtiosta; hakijoilla olisi oltava samat oikeudet kuin pitkään oleskelleilla; hakijoilla pitäisi olla oikeus liikkua vapaasti Euroopan alueella ja niin edelleen.

Olemme samaa mieltä siitä, että tarvitaan yhteistyötä niiden Euroopan valtioiden välille, jotka joutuvat maantieteellisen sijaintinsa vuoksi ensimmäisinä tekemisiin muuttovirtojen kanssa ja joiden on vaikea selviytyä niistä. Tuloksena ei kuitenkaan missään tapauksessa pidä olla yhteisön politiikkaa, jossa jäsenvaltioille sanellaan turvapaikanhakijoiden oikkujen ja ylikansallisen hallinnoinnin pohjalta, keitä niiden on otettava alueelleen.

Louis Grech (PSE), kirjallinen. – (EN) Kannatamme kompromissmietinnön olennaista sisältöä ja äänestämme siksi sen puolesta. Emme kuitenkaan ole samaa mieltä tietyistä kohdista, esimerkiksi säilöönottoa koskevista kohdista. Niissä ei mielestäni oteta täysin huomioon eikä osata tulkita pienten jäsenvaltioiden, kuten Maltan, monimutkaista ja vaikeaa tilannetta.

Malta joutuu selviytymään kohtuuttomasta määrästä laittomia maahanmuuttajia suhteessa sen pieneen pinta-alaan (121 neliömailia), vähäiseen väestömäärään (400 000 asukasta) ja muihin rajallisiin (muun muassa hallinnollisiin ja taloudellisiin) resursseihin. Tämä pitäisi ottaa huomioon, kun tätä aihetta säännellään tai kun siitä keskustellaan tai laaditaan lainsäädäntöä.

Carl Lang (NI), kirjallinen. – (FR) Yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän perustamistoiveiden taustalla on tosiasiaa vain yksi päämäärä: Euroopan unionin jäsenvaltioiden sallitaan ottaa laillisesti vastaan mahdollisimman monia mahdollisia maahanmuuttajia entistä helpommin ja ilman sellaisia rajoituksia, jotka katsotaan hyödyttömiksi ja ihmisoikeuksien vastaisiksi.

Eurooppa on siten jälleen vahvistanut asemansa kaikkien maahanmuuttajaväestöjen vastaanottajana ja korostanut vahvasti palauttamiskiellon periaatteen kunnioittamista kaikilta osin sekä Yhdistyneiden kansakuntien merioikeusyleissopimuksessa vahvistetun avunantovelvollisuuden täyttämistä.

Siksi se yksikertainen tosiasia, että – ja tämän ymmärtävät totta tosiaan myös maahanmuuton puoltajat – jokaisella jäsenvaltiolla on edelleen itsemääräämisoikeus ja omat turvapaikkalainsäädäntöön perustuvat menettelyt, johtaa vääjäämättä eroihin turvapaikkahakemusten hyväksymisessä ja on turvapaikanhakijoiden yleisen hyväksymisen esteenä.

Koko maailmassa on yli 12 miljoonaa pakolaista ja maan sisällä siirtymään joutuneita on lähes 26 miljoonaa. Pyrkiessämme ratkaisemaan tätä ongelmaa meidän ei pidä etsiä uusia vastaanottoratkaisuja, sillä ne eivät koskaan riitä eksponentiaalisesti kasvavan kysynnän tyydyttämiseen. Sen sijaan näiden henkilöiden on annettava jäädä ja heitä on kannustettava jäämään omaan maahansa, löytämään sieltä työtä ja perustamaan perheensä sinne.

Jean-Marie Le Pen (NI), kirjallinen. – (FR) Parlamentin kommunistijäsenen Catanian mietinnössä suositellaan maahanmuuttomyönteisen yhteisön politiikan laatimista.

Pohjimmiltaan hän haluaa ihmisoikeuksien puolustamisen verukkeella muuttaa Euroopan avoimeksi yhteisöksi, joka on valmis vastaanottamaan koko maailman kurjuuden.

Siksi hän ehdottaa turvapaikkalainsäädännön yhdenmukaistamista ylhäältä alaspäin, palauttamiskiellon periaatetta, säilöönoton välttämistä ja jopa pitkään oleskelleiden kolmansien maiden kansalaisten asemasta annetun direktiivin soveltamisalan laajentamista pakolaisiin.

Jäsen Catania teeskentelee unohtaneensa, että valtaosa Eurooppaan tulevista laittomista maahanmuuttajista, joita vuonna 2008 saapui yksistään Välimeren rannikolle 75 000, ei ole poliittisia pakolaisia vaan talouspakolaisia, jotka lähtevät pakoon oman maansa köyhyyttä.

Tämä Geneven yleissopimuksen vastainen turvapaikkaoikeuden väärinkäyttö jätetään kokonaan mainitsematta mietinnössä, ja hyvästä syystä: on tarkoituksenmukaista saada "valkoiset" tuntemaan syyllisyyttä

muistuttamalla heitä heidän hirveästä kolonialistimenneisyydestään ja määrätä heidät maksamaan siitä sanan varsinaisessa merkityksessä. Legendat ovat sitkeähenkisiä.

Yrittämällä tehdä turvapaikkalainsäädännöstä yhden maahanmuuton osa-alueen jäsen Catania tasoiittaa tietä erilaisille väärinkäyttömahdollisuuksille ja tekee laittomista maahanmuuttajista syntipukkeja.

Jörg Leichtfried (PSE), kirjallinen. – (DE) Olen tyytyväinen siihen, että komissio on tehnyt ehdotuksen EU:n turvapaikkalainsäädännön ajantasaistamista koskevaksi asetukseksi. Nykyisissä olosuhteissa se tulee todella tarpeeseen. Pakolaisten määrä kasvaa jatkuvasti, eikä tilanteesta enää selvitä nykyisin turvapaikka-asioita koskevin asetuksin ja direktiivein. Mielestäni on sen vuoksi välttämätöntä panna komission uudistukset mahdollisimman nopeasti täytäntöön. Luokittelisin uudistusten seuraavat kohdat erityisen tärkeiksi.

Käytössä on oltava yhteinen turvapaikkajärjestelmä, jossa sovelletaan ”yhdenmukaisia ja asianmukaisia aikarajoja”.

Pakolaisten oikeuksia on vahvistettava. Pakolaisia ei periaatteessa pitäisi ottaa säilöön heidän erityisen herkän tilanteensa vuoksi.

Käytössä on oltava yhdenmukaiset rajatarkastukset, jotta henkilöt, joilla on oikeus kansainväliseen suojeluun, pääsevät helpommin maahan.

Nykyisin voimassa olevaa Dublinin järjestelmää, jonka mukaan esimerkiksi turvapaikanhakijoiden itsensä valitsemaa Euroopan valtiota tai muita vastaavia toiveita ei voida ottaa huomioon, on tarkistettava siten, että erityisen haavoittuviin ryhmiin kuuluviksi henkilöiksi tunnistetut voivat asua myös jossakin muussa EU:n jäsenvaltiossa.

Yksittäisten jäsenvaltioiden on aina säilytettävä oikeus päättää itsenäisesti, ketkä ja kuinka monta henkilöä ne ottavat vastaan ja miksi ne toimivat niin.

Kannatan komission ehdotusta ja valiokunta-aloitteista mietintöä, mutta haluaisin vielä kerran huomauttaa, että nopea ja yhdenmukainen täytäntöönpano on tässä asiassa hyvin tärkeää.

Erik Meijer (GUE/NGL), kirjallinen. – (NL) Arvoisa puhemies, äänestin tänään yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän tulevaisuutta koskevaa jäsen Catanian mietintöä vastaan. Puolueeni, Alankomaiden sosialistipuolue, ei usko, että turvapaikkapolitiikan yhdenmukaistaminen ja viraston perustaminen hallinnoimaan sitä tulevaisuudessa johtaisi turvapaikkahakemusten jakautumiseen tasaisemmin eri jäsenvaltioiden kesken. Turvapaikkahakemusten jakautuminen riippuu enemmänkin siitä, missä valtiossa hakijan perheenjäseniä ja läheisiä on, koska uudet turvapaikanhakijat hakeutuvat heidän läheisyyteensä.

Olen myös sitä mieltä, että yhdenmukaistaminen johtaisi entistä huonompaan turvapaikkapolitiikkaan valtioissa, joissa kyseisen politiikan sääntely on tällä hetkellä melko hyvissä kantimissa, koska jäsenvaltiot käyttäisivät tätä standardointia hyväksi ja valitsisivat mahdollisimman alhaisen tason. Tällainen pohjalukemien tavoittelu ei ole toivottavaa, ja siitä joutuisivat kärsimään viime kädessä turvapaikanhakijat. Niin suuresti kuin arvostankin jäsen Catanian ponnisteluja, en voi kannattaa hänen johtopäätöksiään tästä asiasta.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Vaikka valtavien pakolaisvirtojen vuoksi on toisaalta tärkeää tehdä yhteistyötä, on silti kyseenalaista, onko ehdotettu Euroopan turvapaikanhakijoiden tukivirasto tarkoituksenmukainen. Yhteistyötä voidaan parantaa ilman virastoakin, ja osa suunnitelluista toimenpiteistä kuuluu muiden organisaatioiden, kuten Frontexin, toimivaltaan. Ei ole missään tapauksessa hyväksyttävää, että jäsenvaltioiden olisi pakko käyttää tämän uuden viraston tekemiä riskianalyyskejä ja että tällä tavoin määrättäisiin, mitkä turvapaikanhakijat jäsenvaltioiden on otettava vastaan. Näin voimakas puuttuminen jäsenvaltioiden itsemääräämisoikeuteen on välttämättä torjuttava.

Luís Queiró (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Vaikka joissakin tapauksissa maahanmuuton vaikuttimet saattavat olla samanlaiset kuin turvapaikan hakemisen, nämä kaksi järjestelmää on pidettävä riittävän erillään toisistaan sekä oikeudellisesti että hallinnollisten menettelyjen osalta.

Tämän tärkeän ehdon lisäksi on otettava huomioon, että yhden jäsenvaltion tekemät päätökset voivat vaikuttaa toiseen jäsenvaltioon, koska rajat Schengen-alueella ovat käytännössä avoimet. Lisäksi turvapaikanhakijat pitävät ”Euroopan unionia” yhtenäisenä alueena ja heidän ymmärtääkseen vastakohtana niille vaaroille, joita he pakenevat. Niinpä he voivat käsittää Euroopan yhdentymisen aatteen hyvinkin kokonaisvaltaiseksi. Lopuksi on otettava huomioon, että turvapaikanhakijan, jonka henki on todella uhattuna, voi olla vaikeaa valita sisääntuloreittiä Eurooppaan tai suoriutua tarpeellisista hallinnollisista menettelyistä,

joita mahdolliselta maahanmuuttajalta vaaditaan. Jäsenvaltioiden välinen koordinointi ja yhteistyö ovat tarpeen edellä esitettyjen näkökohtien valossa. Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, että turvapaikan hakemisesta pitäisi tulla vaihtoehtoinen keino muuttaa maahan tai jopa sallia tietyt lainvastaiset muuttovirrat.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän tulevaisuutta koskevassa jäsen Catanian mietinnössä on useita kohtia, joihin en voi yhtyä, joten minun on äänestettävä sitä vastaan. Olen jäsen Catanian kanssa samaa mieltä siitä, että turvapaikkajärjestelmä kuuluu olennaisesti demokratiaan ja ihmisoikeuksien suojeluun, ja katson, että sen säilymisen varmistamiseksi on ehdottomasti estettävä kaikki väärinkäytön mahdollisuudet.

Sen vuoksi olisi yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän ja Euroopan neuvoston viime lokakuussa hyväksymässä Euroopan maahanmuutto- ja turvapaikkasopimuksessa mainitun turvapaikkojen Euroopan (Europe of asylum) toteuttamisen sijaan suotavampaa rakentaa oikeuksien Eurooppa (Europe of rights). Tämä tarkoittaisi Eurooppaa, joka torjuu esittelijän korostamia pakolaismäärien kasvun taustatekijöitä, joka omaksuu entistä vahvemman kansainvälisen roolin tiettyjen maiden konfliktien ratkaisemisessa ja käyttää entistä määrätietoisemmin painostusta ihmisarvon, ihmiselämän ja perusvapauksien turvaamiseksi siellä, missä niitä ei vielä kunnioiteta. Jos vain torjutaan näiden vakavien oikeuksien loukkausten seurauksia, ei ratkaista nyt eikä pystytä vastedeskään ratkaisemaan niiden taustalla olevaa ongelmaa. Sen ratkaisemiseen pitäisi käyttää muita välineitä.

Bart Staes (Verts/ALE), kirjallinen. – (NL) Viime vuosina pakolaisten määrä EU:ssa on noussut 12 miljoonaan, minkä lisäksi maan sisällä siirtymään joutuneita on 26 miljoonaa.

Tarvitaan yhteistä eurooppalaista turvapaikkapolitiikkaa, koska EU:n 27 jäsenvaltion turvapaikkapolitiikat ovat liian erilaisia, mikä käytännössä tarkoittaa todella järjetöntä ihmisten tulevaisuudella leikkimistä. Ensimmäisen vaiheen aikana (1999–2005) EU pyrki yhdenmukaistamaan jäsenvaltioiden politiikkojen linjauksia yhteisten vähimmäisnormien pohjalta. Toisessa vaiheessa on työstyetty yhteistä turvapaikkajärjestelmää sekä yhdenvertaista asemaa turvapaikan tai toissijaisen suojelun saajille.

Mietinnössä, joka on määrä hyväksyä tänään, suhtaudutaan myönteisesti Euroopan turvapaikanhakijoiden tukiviraston perustamiseen. Siinä pahoitellaan kuitenkin toisen vaiheen täytäntöönpanon hitautta, mihin on syynä tietenkin se, ettei Lissabonin sopimus ole tullut voimaan. Kannatan voimassa olevan lainsäädännön parantamista niin turvapaikkamenettelydirektiivin ja vastaanotto-olosuhteita koskevan direktiivin kuin pakolaisaseman myöntämistä tai poistamista koskevan direktiivinkin osalta.

Kannatan tätä mietintöä, koska on tärkeää, että pakolaisille otetaan käyttöön suojelunormien turva ja että kaikki jäsenvaltiot osoittavat solidaarisuutta kantamalla vastuunsa ja tekemällä määrätietoisesti yhteistyötä.

– Mietintö: Gabriele Stauner (A6-0022/2009)

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, kannatin äänestyksessä jäsen Staunerin laatimaa mietintöä komission toimintasuunnitelmasta yhdenmukaisen sisäisen valvonnan kehyksen luomiseksi yhteisön talousarviolle. Moitteettoman varainhoidon ja talousarvion avoimuuden periaatteet ovat keskeisiä. Niitä noudattamalla sekä yksinkertaistamalla valvontaan sovellettavaa lainsäädäntöä ja alentamalla siihen liittyviä kustannuksia pyritään saamaan myönteinen tarkastuslausuma tilintarkastustuomioistuimelta ja lisäksi keskipitkällä aikavälillä myös tehostamaan Euroopan unionin kansalaisten varojen käytön seurantaa ja siten lisäämään EU:n toimien oikeutusta. Tästä syystä on mielestäni välttämätöntä aloittaa yhteistyö jäsenvaltioiden ja riippumattomien tarkastuslaitosten kanssa, kuten esittelijä jo huomauttikin.

– Mietintö: Manuel Medina Ortega (A6-0058/2009)

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Tuomioistuimissa käsitellään yhä useammin oikeustapauksia, joihin liittyy kansainvälisiä ja rajat ylittäviä todisteita. Nämä tapaukset voivat liittyä Saksassa onnettomuuteen joutuneisiin itävaltalaisiin, toisesta jäsenvaltiosta hankittuihin viallisiin tuotteisiin tai palveluihin, muualla EU:ssa asuviin todistajiin tai ulkomaille muuttaviin vastaajiin. Oikeuden oikeussuoja on joka tapauksessa säilyttävä, vaikka todisteet olisivat muualla kuin siinä jäsenvaltiossa, jossa asianomainen tuomioistuin sijaitsee. Kentältä saatujen tietojen mukaan siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa tapahtuvaan rajat ylittävään todisteiden vastaanottamiseen liittyy edelleenkin ratkaisemattomia kysymyksiä. Koska nämä kysymykset vaativat yhä ratkaisua, äänestin tämän mietinnön puolesta.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, puolsin äänestyksessä jäsen Medina Ortegan mietintöä jäsenvaltioiden tuomioistuinten välisestä yhteistyöstä siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa

tapahtuvassa todisteiden vastaanottamisessa. On selvää, että tehokkuuden lisäämiseksi sekä ajan ja rahan tuhlauksen välttämiseksi olisi edistettävä tuomioistuinten välisiä suoria yhteyksiä ja täysimääräistä yhteistyötä. Lisäksi olisi käytettävä enemmän tietotekniikkaa, erityisesti turvallisia sähköpostiyhteyksiä ja videokonferensseja, koska ne parantavat sekä tulosten saannin tehokkuutta että kustannustehokkuutta. Lopuksi totean olevani samaa mieltä esittelijän kanssa, kun hän pitää myönteisinä sähköisen oikeuden (e-Justice) ohjelmassa toteutettavia tätä asiaa koskevia toimia.

– Mietintö: Bert Doorn (A6-0014/2009)

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, puolsin äänestyksessä jäsen Doornin mietintöä tilinpäätösten ja konsolidoitujen tilinpäätösten lakisäätöisestä tilintarkastuksesta annetun direktiivin 2006/43/EY täytäntöönpanosta. Olen täysin samaa mieltä siitä, että komissiota on kehotettava edistämään tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa kansallisia laadunvarmistusrakenteita, joilla taataan tilintarkastusyhteisöjen riippumaton ja puolueeton laadunvarmistus. Lisäksi olen sitä mieltä, että on oikein ja tarpeellista seurata ja raportoida siitä, missä määrin direktiivin tavoitteet on saavutettu tai niiden odotetaan olevan saavutettavissa.

– Mietintö: Claire Gibault (A6-0003/2009)

Robert Atkins (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Yhdistynyttä kuningaskuntaa edustavat konservatiivijäsenet kannattavat miesten ja naisten tasa-arvoista osallistumista ja kohtelua kaikilla yhteiskunnan aloilla, myös näyttämötaiteessa. Sen vuoksi kannatimme tänään tätä mietintöä.

Haluamme kuitenkin tuoda julki, että emme ole samaa mieltä kiintiöperiaatteesta, johon viitattiin esimerkiksi mietinnön 12 kohdassa.

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjallinen. – (IT) Kiitos, arvoisa puhemies. Äänestin mietinnön puolesta. Vain muutamia päiviä kansainvälisen naisten päivän jälkeen keskustelemme täällä parlamentissa jälleen kerran sukupuolten välisestä sosiaalisesta eriarvoisuudesta. Kuten komissio on selkeästi tuonut esille, ei edes näyttämötaiteen maailma säästy näiltä ongelmilta.

Näyttämötaiteen kaikilla aloilla naisten on vielä vaikea löytää oma paikkansa ja naisia näkyy hyvin harvoin korkeissa vastuullisissa viroissa suurissa kulttuuri-instituutioissa. Naiset saavat usein huonompaa palkkaa kuin miespuoliset kollegansa. Taiteen alalle luonteenomaisten epätavallisten työaikojen vuoksi naisten on erityisen vaikea yhdistää työntekijän, vaimon ja äidin roolit. Heidän onkin usein valittava joko ura tai perhe.

Puheenvuoroni lopuksi haluan korostaa, että on taattava molempien sukupuolten tasapuolinen edustus päättävissä ja neuvoa-antavissa elimissä, jotka osallistuvat rekrytointiin, ylennyksiin, nimityksiin ja rahoituksen jakamiseen, sekä kaikilla muilla alan toimialoilla. On myös otettava käyttöön tilastointi naisten työtilanteiden vertaamiseksi Euroopan unionin eri maissa.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äänestin miesten ja naisten tasa-arvoista osallistumista ja kohtelua näyttämötaiteessa koskevan mietinnön puolesta, koska näyttämötaiteessa naisten ja miesten työllistymismahdollisuuksiin liittyvä eriarvoisuus ja epäyhtäläiset mahdollisuudet ovat ilmeisiä ja jatkuvia. On myös ehdottomasti pantava täytäntöön demokraattinen periaate, jonka mukaan samasta työstä on maksettava sama palkka. Tätä periaatetta ei taiteen alalla eikä monella muullakaan alalla aina sovelleta.

Martin Callanan (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Näyttämötaide on kukoistanut jo vuosituhsia kaikissa yhteiskunnissa ja kaikkialla maailmassa. Siksi onkin epäilyttävää, että EU tuntee tarvetta saada tahtonsa läpi myös alalla, joka kukoistaa juuri sen tähden, ettei Bryssel juurikaan puutu sen asioihin.

En usko, että minun tehtäväni Euroopan parlamentin jäsenenä olisi kertoa näyttämötaiteen edustajille, miten heidän pitäisi järjestää asiansa. Uskon itse asiassa, että tehtäväni on varmistaa, että esittäviä taiteilijoita ja näyttämötaiteen alalla toimivia organisaatioita kuormitetaan mahdollisimman vähän tällaisilla hyvää tarkoittavilla mutta perusteettomilla ja naiiveilla aloitteilla.

Kannatan ehdottomasti miesten ja naisten tasa-arvoista kohtelua oikeusjärjestelmässä. Poliittisen painostuksen käyttöä taiteeseen liittyvässä päätöksenteossa ei mielestäni kuitenkaan koskaan pitäisi sallia. Pysyimme täällä parlamentissa lujina niiden reaktioiden yhteydessä, joita profeetta Muhammedin kuvien julkaiseminen tanskalaisissa lehdissä aiheutti. Pelkään, että heikentämällä taiteellista vapautta, vaikka vähänkin, heikennämme myös oikeutta sanan- ja ilmaisun vapauteen.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Äänestimme tämän mietinnön puolesta, koska siinä korostetaan naisten ja miesten välisten eriarvoisuuksien laajuutta ja jatkuvuutta näyttämötaiteessa sekä niiden vaikutusta koko yhteiskuntaan. Siinä korostetaan myös ehdotonta tarvetta edistää ja rohkaista naisten pääsyä kaikkiin sellaisiin taideammatteihin, joissa he ovat vähemmistössä.

Kuten mietinnössä painotetaan, naisten osuus taiteilijoista ja virallisen kulttuurialan työntekijöistä on hyvin pieni. Naiset ovat aliedustettuja myös kulttuurilaitosten sekä akatemioiden ja sellaisten yliopistojen johtotehtävissä, joissa opiskellaan taideaineita.

Olemme sen vuoksi samaa mieltä monista mietinnössä esitetyistä ehdotuksista, joissa korostetaan tarvetta edistää naisten pääsyä kaikkiin sellaisiin näyttämötaiteeseen liittyviin taidealan ammattiteihin ja muuhun ammattimaiseen toimintaan, joissa he ovat vähemmistössä. Myös jäsenvaltioita olisi rohkaistava poistamaan kaikki esteet naisten pääsystä kulttuuri-instituutioiden sekä akatemioiden ja yliopistojen johtoon.

Korostamme myös, että naisiin kohdistuva syrjintä haittaa kulttuurialan kehitystä menetettyjen kykyjen ja osaamisen muodossa. Myönnämme myös, että saadakseen tunnustusta lahjakkaat henkilöt tarvitsevat yleisön kohtaamista.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) On sanomattakin selvää, että Junilistan kannattaa tasa-arvoista kohtelua, samaa palkkaa samasta työstä ja miesten ja naisten tasa-arvon peruseriaa. Äänestimme siksi tämän mietinnön puolesta.

Tähän puoltoääneen liittyy kuitenkin selkeä varaus. Vastustamme sitä, että Euroopan parlamentti pyrkii määräämään, miten yksittäisten jäsenvaltioiden pitäisi esimerkiksi järjestää lasten päivähoito tai soveltaa kiintiöjärjestelmää.

Tämä mietintö on tyypillinen esimerkki Euroopan parlamentille luonteenomaisesta asioihin sekaantumisesta ja sääntelyvimasta. Sen sijaan, että parlamentti toimisi foorumina rajat ylittävää yhteistyötä edellyttävien pakottavien haasteiden käsittelylle, se puuttuu jatkuvasti asioihin, jotka ovat ja joiden olisi pysyttäväkin kansallisina kysymyksinä.

David Martín (PSE), kirjallinen. – (EN) Tässä mietinnössä tuodaan esille naisten ja miesten työllistymismahdollisuuksiin liittyvä jatkuva eriarvoisuus ja epäyhtäläiset mahdollisuudet näyttämötaiteen alalla. Kannatan tätä mietintöä, jossa vaaditaan jäsenvaltioita toteuttamaan erityistoimenpiteitä, joilla rohkaistaan ja tuetaan naisia edistämään uraansa niillä aloilla, joilla he ovat vähemmistössä.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Sukupuolten välinen eriarvoisuus pitäisi mielestäni saada kitketyksi pois. Nykyisessä sivistyneessä maailmassa miesten ja naisten sekä enemmistöjen ja vähemmistöjen välisestä eriarvoisuudesta on tehtävä loppu. Euroopan parlamentin on noudatettava antamaansa lainsäädäntöä ja vaalittava yleisen solidaarisuuden arvoja. Molempien sukupuolten edustus on taattava näyttämötaiteen alan ja monien muiden alojen päätöksentekoprosessissa. Todellisen lahjakkuuden, parhaiden esiintyvien taiteilijoiden ja ansioituneiden hakijoiden löytämiseksi naisille on annettava samanlainen asema kuin miehille, kun on kyse samasta alasta. Jos miehiä suositaan naisiin nähden tai päin vastoin, tilanne on korjattava perusteellisesti ja ristiriita on ratkaistava tehokkaiden suojatoimien avulla. EU ei suvaitse tietyn ryhmän syrjimistä sukupuolen tai jonkin muun ominaisuuden perusteella, ja velvollisuutemme on varmistaa, että tämä pätee myös näyttämötaiteen alalla (samoin kuin muilla aloilla). Velvollisuuteni ja PPE-DE-ryhmän velvollisuus on näin ollen antaa luottamuslause lainsäädännölle, jolla tuetaan tasa-arvoa, korjataan vääryyksiä ja edistetään molempien sukupuolten yhtäläisiä mahdollisuuksia.

Maria Petre (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äänestin tämän mietinnön puolesta, ja jäsen Gibault ja minä olemme tehneet oikein hyvää yhteistyötä. Meidän on muistettava, että naiset ovat edelleen aliedustettuja yleensä näyttämötaiteen alalla ja erityisesti alan johtotehtävissä. Lisäksi meidän on muistettava, että kyseessä on vaativa ala, jonka kerranaisvaikutus on mittava, koska se välittää vahvoja viestejä yleisölleen ja yhteiskunnalle. Meillä ei ole tarpeeksi lastentarhoja ja päiväkoteja. Näyttämötaiteen alan ongelmana ovat lisäksi pitkät ja tavanomaisesta poikkeavat työajat. Jos näissä näkökohdissa saadaan aikaan parannusta, voidaan saavuttaa mietinnössä ehdotettu tavoite eli 30 prosentin edustus taiteiden alalla.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, äänestin jäsen Gibaultin miesten ja naisten tasa-arvoista osallistumista ja kohtelua näyttämötaiteessa koskevan mietinnön puolesta. Olen samaa mieltä jäsen Gibaultin mietinnön tavoitteesta, jonka mukaan on todettava, miten identiteetit ovat näyttämötaiteen alalla syntyneet sosiaalisesta ja kulttuurin näkökulmasta ja ehdotettava konkreettisia ratkaisuja, joilla voitaisiin korjata olemassa oleviin eriarvoisuustilanteisiin liittyvää epätasapainoa. On voitava käyttää kaikki käytettävissä

oleva osaaminen alan tervehdyttämiseksi sekä miesten ja naisten henkilökohtaiseen itsensä toteuttamiseen. Lopuksi katson, että on äärimmäisen tärkeää löytää nopeasti ratkaisuja päiväkotien avaamiseksi kulttuuriyrittäjien siten, että niiden aukioloajat sopivat harjoitusten ja esitysten aikatauluihin.

– **Mietintö: Andreas Schwab (A6-0482/2008)**

Adam Bielan (UEN), kirjallinen. – (PL) Arvoisa puhemies, kannatan jäsen Schwabin mietintöä CO₂-päästöistä ja liikenneturvallisuuden parantamisesta. On tärkeää, ettei pyrkimyksillä CO₂-päästöjen vähentämiseen aiheuteta haittaa muille yhtä tärkeille ajoneuvojen suunnittelun osa-alueille eikä myöskään liikenneturvallisuudelle. Uskon, että edistämällä innovatiivisen Euroopan ajoneuvoteollisuuden kehittämistä ja investoimalla siihen voimme suojella tehokkaasti työpaikkoja tällä alalla, jota talouskriisi on koetellut pahiten.

Šarūnas Birutis (ALDE), kirjallinen. – (LT) Nykyään on kehitetty uusia tekniikkoja, joiden avulla voidaan olennaisesti parantaa liikenneturvallisuutta (esimerkiksi elektroniset ajonvakautusjärjestelmät) tai vähentää CO₂-päästöjä (esimerkiksi alhainen renkaiden vierintävastus), jos näitä tekniikkoja käytetään vakiovarusteena uusissa ajoneuvoissa.

Avril Doyle (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Jäsen Schwab on ehdottanut mietintöä, jonka tavoitteena on parantaa ajoneuvojen turvallisuutta lisäämällä autonvalmistajille asetettavia turvallisuustoimenpiteitä koskevia vaatimuksia. Kaikkien uusien unionissa valmistettujen ajoneuvojen on oltava teknisten vaatimusten ja toimenpiteiden mukaisia, mikä vähentää ajoneuvojen ympäristövaikutuksia ja ajoneuvoihin liittyviä meluhaittoja sekä parantaa niiden liikenneturvallisuutta. Asetuksessa yhdistetään eurooppalaisissa ajoneuvojen valmistuksessa ja teknologiassa saavutettu edistys ja turvallisuuden tason paraneminen, joita eurooppalaisilla kuluttajilla on oikeus odottaa. Nämä innovaatiot edistävät osaltaan CO₂-päästöjen, polttoaineenkulutuksen ja meluhaittojen vähenemistä.

Olen iloinen voidessani kannattaa tätä mietintöä, josta on hyötyä meille kaikille.

Astrid Lulling (PPE-DE), kirjallinen. – (DE) Äänestin tämän mietinnön puolesta, koska kuluttajat tarvitsevat ja haluavat turvallisempia ja ympäristöä vähemmän saastuttavia ajoneuvoja. Mitä tulee ajoneuvojen turvallisuuteen, suhtaudun erityisen myönteisesti elektronisten ajonvakautusjärjestelmien pakolliseen asentamiseen jo vuodesta 2011 alkaen valmistettaviin henkilöautoihin.

Renkaista olen sitä mieltä, että on hyvä pyrkiä vähentämään CO₂-päästöjä käyttämällä aiempaa parempia renkaita, joiden vierintävastusta on vähennetty, sekä ottamalla käyttöön elektroniset rengaspaineen seurantajärjestelmät. CO₂-päästöjä ei kuitenkaan pidä vähentää renkaiden turvallisuuden eli märkäpidon kustannuksella.

Olen tyytyväinen myös siihen, ettei nykyisiä varastoja tarvitse poistaa markkinoilta 12 kuukauden kuluessa, kuten alun perin suunniteltiin, vaan vasta 30 kuukauden kuluessa uuden standardin käyttöönotosta. Näin välttytään rengasvarastojen tuhoamiselta, joka aiheuttaisi lisää vahinkoa ympäristölle. Lisäksi annamme talouskriisin vuoksi kovia kokeneille alihankkijoille riittävän siirtymäajan, jotta ne pystyvät suoriutumaan niille asetetuista tiukoista vaatimuksista.

Adrian Manole (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Kuka tahansa tämän maapallon kansalainen, joka on tietoinen ilmaston lämpenemisen vakavuudesta, voi ryhtyä toimiin tämän maapalloa uhkaavan prosessin pysäyttämiseksi. Tällaiset pyrkimykset on ajoneuvojen kuljettajien ja heidän ajoneujonsa osalta määritelty mietinnössä, josta tänään äänestetään.

”Vihreä ajotapa” tarkoittaa polttoaineenkulutuksen vähentämistä. EU ajaa polttoainekustannusten vähentämistä 20 miljardilla eurolla vuoteen 2010 mennessä. Se ajaa myös CO₂-päästöjen vähentämistä 50 miljoonalla tonnilla. On sanomattakin selvää, että näiden toimenpiteiden vaikutukset näkyvät vasta pitkällä aikavälillä. On kuitenkin hyvä, että niiden täytäntöönpano tapahtuu vuotta ennen komission ehdottamaa ajankohtaa.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (EN) Kannatan tätä asetusta, jonka avulla autojen ja teiden turvallisuutta parannetaan ottamalla käyttöön uusia tekniikkoja. Niitä ovat muun muassa rengaspaineen seurantajärjestelmät, märkäpitoa koskevat vaatimukset ja kaistavahtijärjestelmät. Mietintö auttaa vähentämään CO₂-päästöjä, kun siinä asetetaan renkailla uusia vaatimuksia, joiden avulla parannetaan polttoainetehokkuutta ja vähennetään polttoainekustannuksia.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, äänestin jäsen Schwabin mietintöä moottoriajoneuvojen yleiseen turvallisuuteen liittyvistä tyyppihyväksyntävaatimuksista. Tämän erinomaisen mietinnön tavoitteena on huolehtia sisämarkkinoiden moitteettomasta toiminnasta ja samalla korkeatasoisesta turvallisuudesta ja ympäristön suojelusta. Nämä tyyppihyväksyntävaatimukset on yhdenmukaistettu yhteisön tasolla, jotta vältetään jäsenvaltioiden toisistaan poikkeavat järjestelmät ja varmistetaan tieturvallisuuden ja ympäristönsuojelun korkea taso kaikkialla yhteisössä. Olen tämän vuoksi täysin samaa mieltä jäsen Schwabin kanssa, koska ehdotetulla asetuksella pyritään merkittävästi yksinkertaistamaan tyyppihyväksyntää koskevaa lainsäädäntöä moottoriajoneuvojen turvallisuuden ja renkaiden alalla yhdellä neuvoston ja parlamentin asetuksella.

– Mietintö: Holger Krahmer (A6-0046/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström ja Åsa Westlund (PSE), kirjallinen. – (SV) Alkuperäistä IPPC-direktiiviä sekä kuutta muuta direktiiviä ei ole vielä pantu täysimääräisesti täytäntöön EU:n jäsenvaltioissa, eivätkä nämä direktiivit sen vuoksi täytä tarkoitustaan. Direktiivit päätettiin siksi laatia uudelleen, ja olemme tänään äänestäneet niistä parlamentissa. Me ruotsalaiset sosiaalidemokraatit kannatamme uudelleen laatimista ja voimme havaita, että nykyisiin sääntöihin on sen yhteydessä tehty tiettyjä parannuksia. Päätämme kuitenkin äänestää direktiiviä vastaan lopullisessa äänestyksessä, koska katsomme, että osa hyväksytyistä tarkistuksista tekee direktiivistä paljon huonomman, kuin komission alkuperäinen ehdotus oli. Emme esimerkiksi voineet hyväksyä suurille polttolaitoksille myönnettyjä uusia poikkeuksia.

Toisaalta meidän oli äänestettävä mietintöä vastaan, koska olemme päästämässä käsistämme tilaisuuden kasvihuonekaasupäästöjen huomattavaan vähentämiseen tämän direktiivin avulla. Hylkäämällä tarkistukset, joiden esittämiseen valtuuskuntamme osallistui ja joissa kannatettiin raja-arvojen asettamista uusien suurten sähköntuotantolaitosten hiilidioksidipäästöille, parlamentti on osoittanut, ettei se ota kasvihuonekaasujen vähentämisen eteen tehtävää työtä vakavasti. Emme voi tukea tällaista ehdotusta.

Liam Aylward, Brian Crowley, Seán Ó Neachtain and Eoin Ryan (UEN), kirjallinen. – (EN) Kannatamme voimakkaasti alkuperäistä IPPC-direktiiviä. Nykyisten direktiivien kattama teollinen toiminta aiheuttaa 55 prosenttia EU:n CO₂-päästöistä, 83 prosenttia SO₂-päästöistä ja 34 prosenttia NO_x-päästöistä. Nykyisessä direktiivissä säädetään, että ympäristönsuojeluvirasto myöntää luvat, joissa teollisuuslaitoksilta vaaditaan ”parhaan käytettävissä olevan tekniikan” käyttämistä.

Tänä aamuna äänestettiin eräistä uutta IPPC-ehdotusta koskevista ongelmallisista tarkistuksista.

1. Vähimmäisvaatimukset. Irlanti vastustaa vähimmäisvaatimuksia koskevaa tarkistusta, koska siitä olisi haittaa Irlannin teollisuudelle ja viimeaikaisille pyrkimyksille nykyisen direktiivin vaatimusten täyttämiseksi. Resursseja olisi parempi käyttää direktiivin täytäntöönpanemiseen niissä jäsenvaltioissa, joissa sitä ei noudateta.

2. Siipikarja ja lanta ja liete. Useissa tarkistuksissa pyrittiin sisällyttämään siipikarja ja lannan levittäminen entistä laajemmin direktiivin soveltamisalaan. Äänestin näitä tarkistuksia vastaan päällekkäisen sääntelyn välttämiseksi, koska nitraattidirektiivissä käsitellään lantaa ja lietettä riittävästi. Siipikarjan osalta IPPC kattaa jo nyt 40 000 siipikarjapaikan kasvattamot. Tarkistuksella siipikarjapaikkojen kynnysarvoja laskettaisiin 40 000:sta 30 000:een munivien kanojen, 24 000:een ankojen ja 11 500:aan kalkkunoiden osalta. Vaikutustenarvioinnissa ei ole mainittu, miten näihin lukuihin päädyttiin tai mikä niiden tieteellinen perusta on.

2. Laitokset. Äänestin myös laitoksiin sovellettavan joustavuuden puolesta

Niels Busk, Anne E. Jensen ja Karin Riis-Jørgensen (ALDE), kirjallinen. – (DA) Tanskan liberaalipuoluetta edustavat Euroopan parlamentin jäsenet Anne E. Jensen, Karin Riis-Jørgensen ja Niels Busk äänestivät Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmän ehdottaman tarkistuksen 96 puolesta. Sillä postettaisiin 16 artiklan 4 kohta, koska karjanlannan levittäminen on IPPC:n tavoitteiden eli suurten teollisuuslaitosten päästöjen ehkäisemisen vastaista. Tästä asiasta säädetään lisäksi jo vesipuitedirektiivissä (2000/60/EY) ja nitraattidirektiivissä (91/676/ETY).

Martin Callanan (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Jos tämä mietintö olisi säilynyt alkuperäisessä muodossaan, kotiseutuni Koillis-Englannin ja muidenkin Yhdistyneen kuningaskunnan alueiden terveydenhuoltojärjestelmään (NHS) kuuluvien sairaaloiden kustannukset olisivat nousseet huomattavasti niiden keskuslämmityskattiloiden vuoksi.

NHS:n sairaaloiden lämmityskattiloiden varakapasiteetin on oltava huomattava hätätilanteiden ja teknisten häiriöiden varalta. Direktiivissä sairaaloiden kattiloiden arvioinnin perustana olisi käytetty niiden mahdollisia päästöjä todellisten päästöjen sijaan. Sairaaloille olisi silloin aiheutunut huomattavia kustannuksia luvan hankkimisesta.

Kannatin tarkistusten esittämistä osa-aikaisesti varalla olevien kattiloiden jättämiseksi direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle.

Näistä huolenaiheista huolimatta meidän on yhdistettävä voimamme yhteisten uhkien, ilmastomuutoksen ja ympäristön pilaantumisen, käsittelemiseksi.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Tämän direktiiviehdotuksen tarkoituksena on tarkistaa teollisuuden päästöistä annettua seitsemää erillistä direktiiviä ja yhdistää ne yhdeksi tekstiksi.

Komission ehdotuksessa todetaan, että siinä säädetään yhdennetystä lähestymistavasta, jonka avulla ympäristönäkökohdat otetaan mahdollisimman laajasti ja tasapuolisesti huomioon lupia myönnettäessä. Tavoitteena on rajoittaa päästöjä tehokkaasti parhaalla käytettävissä olevalla tekniikalla, jota on käytettävä tähänastista johdonmukaisemmin.

Kuten mietinnössä todetaan, tämä lainsäädäntömenettely voi vaikuttaa 52 000:een eurooppalaiseen teollisuuslaitokseen. Kannatamme sen vuoksi eräitä ehdotettuja poikkeuksia mikro- ja pk-yrityksille, joihin ei pitäisi soveltaa samoja velvoitteita kuin suuriin teollisuuslaitoksiin. Kannatamme kuitenkin voimakkaampia toimenpiteitä teollisuuslaitoksille, joissa on polttolaitoksia ja rinnakkaispolttolaitoksia, sekä tarkastusten lisäämistä Euroopan komission ehdottamaan tarkastusmäärään verrattuna.

Tarkistetussa tekstissä pidetään tärkeänä julkista kuulemistä ja ympäristöalan kansalaisjärjestöjä, otetaan huomioon mikro- ja pk-yritysten edut ja vaaditaan päätösvaltaa Euroopan komissiolta. Näistä syistä äänestimme loppujen lopuksi ehdotuksen puolesta ja toivomme, että hallitus lisää Portugalissa toimia ilman laadun parantamiseksi ja seuraamiseksi.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, äänestin jäsen Krahmerin teollisuuden päästöjä koskevaa mietintöä vastaan. En ole samaa mieltä siitä, että toimivaltaisten paikallisviranomaisten olisi määrättävä yksittäisiä laitoksia koskevista päästöjä rajoittavista toimista saadakseen päästöt täyttämään vaatimukset, jotka sisältyvät parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa koskeviin vertailuasiakirjoihin, keskimääräisesti siten, että jää liikkumavaraa ottaa paikalliset olot huomioon. Tämä tehtävä olisi kokonaisuudessaan annettava yhteisön viranomaiselle eikä paikalliselle tai kansalliselle viranomaiselle. Alueelliset erityispiirteet eivät saa olla syrjivänä tekijänä tällä alalla. Erilaisten vähimmäismäärien asettaminen eri alueille johtaisi kustannusten ja tuottojen huomattavaan vaihteluun, mikä taas vaikuttaisi väistämättä yritysten todelliseen kilpailukykyyn.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), kirjallinen. – (PL) Meidän on ryhdyttävä määrätietoisin toimiin äskettäin hyväksytyn ilmasto- ja energiapaketin tavoitteiden täyttämiseksi.

EU:n aiempia pyrkimyksiä teollisuuden päästöjen vähentämiseen on haitannut yhdenmukaisuuden ja koordinoinnin puute sekä huomattava eriarvoisuus. Kannatan tämän vuoksi lämpimästi komission aloitetta ja esittelijän ehdotusta. Teollisuuden päästöjä koskevien useiden eri direktiivien korvaaminen yhdellä ainoalla johdonmukaisella säädöksellä on ehdottomasti askel oikeaan suuntaan. Olen myös valmis tukemaan kaikkia aloitteita, joiden tavoitteena on byrokratian vähentäminen, laitosten tarkastuksia koskevan sääntelyn joustavuuden parantaminen ja avoimuuden lisääminen. Kannatan varauksetta esittelijän ehdotusta, jonka mukaan Euroopan parlamentin aseman on oltava vahvempi laadittaessa muutoksia lainsäädäntöön.

Georgios Toussas (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Euroopan komission ehdotus teollisuuden päästöjä koskevaksi direktiiviksi ja Euroopan parlamentin tekemät tarkistukset osoittavat jälleen kerran, että ”vihreän talouden” tavoitteena ei ole ympäristön suojelu vaan pääoman tuoton turvaaminen. Euroopan komission antamat lausunnot kasvihuonekaasupäästöjen rajoittamisesta ovat harhaanjohtavia ja hämmentäviä.

Tämä direktiivi koskee yli 52 000 teollisuuslaitosta, jotka aiheuttavat suuren osan EU:n jäsenvaltioiden päästöistä ja ovat myös yhteisesti esteenä niiden tavoitteiden saavuttamiselle, jotka Euroopan komissio itse on asettanut ilman pilaantumisen vähentämiselle.

Tärkeimmillä Euroopan parlamentin tekemillä tarkistuksilla rajoitetaan huomattavasti direktiivin soveltamisalaa ja sisällytetään direktiiviin monitulkintaisia ja epävarmuutta aiheuttavia osia, jotka poikkeuksetta hyödyttävät rahavaltaa ja keventävät rahavallan vastuuvélvollisuutta. Samanaikaisesti itse

teollisuudenharjoittajat vaikuttavat ratkaisevasti päästötasojen määrittelyyn, kun päästötavoitteet asetetaan heidän tarpeidensa ja painopisteidensä mukaisesti eli niiden motiivina on voiton tavoittelu.

Ympäristönsuojelun pattitilanteena on joutuminen mukaan monopolien ja imperialismiin vastaiseen työntekijöiden taisteluun, jossa vastustetaan monopolien taloudellista itsemääräämisoikeutta ja poliittista valtaa sekä EU:ta ja sen yksisuuntaista politiikkaa tukevia puolueita.

- Mietintö: Klaus-Heiner Lehne (A6-0044/2009)

Jan Andersson, Ole Christensen, Göran Färm, Anna Hedh, Dan Jørgensen, Poul Nyrup Rasmussen, Christel Schaldemose, Inger Segelström, Britta Thomsen and Åsa Westlund (PSE), kirjallinen. – (EN) Yksityisen eurooppayhtiön sääntöjä koskevalla komission ehdotuksella annetaan vilpillisille yhtiöille tilaisuus kiertää henkilöstön osallistumista koskevia sääntöjä. Yksityinen eurooppayhtiö voi kiertää säännöt, jos sillä on sääntömääräinen kotipaikka jäsenvaltiossa, jossa henkilöstön osallistuminen on vähäistä tai puuttuu kokonaan, ja jos se toimii toisessa jäsenvaltiossa, jossa henkilöstön osallistumisen taso on korkea.

Parlamentin sosiaalidemokraattinen ryhmä on kuitenkin yhdessä EAY:n kanssa saanut aikaan kompromissin, jolla parannetaan komission ehdotusta huomattavasti. Kompromissin mukaan työntekijöiden osallistumista suosivia sääntöjä sovelletaan yhtiöihin, joiden työntekijöistä tietty osuus on sellaisessa jäsenvaltiossa, jossa osallistumisen taso on korkeampi verrattuna jäsenvaltoon, jossa yhtiöllä on kotipaikka.

Vaikka kompromissi onkin paljon parempi kuin alkuperäinen ehdotus, ei se silti ole täydellinen ratkaisu. Toimintarajat, joiden ylittyessä henkilöstön osallistuminen toteutetaan, ovat edelleen korkeat joidenkin jäsenvaltioiden sääntöihin verrattuna. On myös vaikeaa määritellä, mikä katsotaan henkilöstön osallistumisen korkeammaksi tasoksi. Me sosiaalidemokraattisen ryhmän tanskalaisjäsenen ja ruotsalaisjäsenen valtuuskunnat olemme sen vuoksi päättäneet äänestää tyhjää lopullisessa äänestyksessä.

Johannes Blokland (IND/DEM), kirjallinen. – (NL) Tänään iltapäivällä äänestimme yksityisen eurooppayhtiön säännöistä. Päätin lopulta äänestää ehdotusta vastaan seuraavista syistä. Ensinnäkin olen sitä mieltä, että tällä ehdotuksella lisätään oikeudellista epävarmuutta Euroopan unionissa. Ehdotuksessa jäävät epäselviksi yksityisen kansallisen yhtiön ja yksityisen eurooppayhtiön väliset suhteet sekä sovellettavan kansallisen lainsäädännön ja asetustekstin väliset suhteet. Miten estetään tarpeellisen kansallisen lainsäädännön kiertäminen? Miten ehdotus sopii yhteen kuluttajansuojan periaatteiden kanssa?

Näihin kysymyksiin ei anneta tyydyttäviä vastauksia. Äänestimme tänään myös jäsen Lehen toisesta mietinnöstä, jossa hän antaa suosituksia, joiden avulla voidaan parantaa yhtiön sääntömääräisen kotipaikan siirtämistä jäsenvaltioiden välillä. Mielestäni tämä idea on itse asiassa paljon parempi kuin yksityinen eurooppayhtiö. Jos komissio pyrkisi helpottamaan yhtiön sääntömääräisen kotipaikan siirtämistä jäsenvaltioiden välillä vähentämällä byrokratiaa, koko yksityistä eurooppayhtiötä koskeva ehdotus olisi tarpeeton.

Carlos Coelho (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Koska jäsenvaltioiden oikeusjärjestelmien välillä on huomattavia eroja, ulkomailla toiminnan aloittavien yhtiöiden on usein käytävä läpi kalliita menettelyjä. Tämä koskee erityisesti pk-yrityksiä, joiden hallintorakenteet ovat vaatimattomat.

Näiden sääntöjen laatiminen on jälleen yksi askel kohti esteiden poistamista erityisesti Euroopan talouden kannalta keskeisellä alalla.

”Yksityisen eurooppayhtiön” luomisella annetaan pk-yrityksille mahdollisuus perustaa tytäryhtiöitä samojen sääntöjen mukaisesti, riippumatta siitä, missä niiden kotipaikka on. Ne voivat silloin harjoittaa liiketoimintaa ulkomailla aivan yhtä helposti kuin kotimaassa.

Tämän pk-yrityksiä tukevaan aloitteeseen perustuvan toimenpiteen ansiosta säästetään pk-yritysten aikaa ja rahaa ja näytetään samalla selvä suunta Euroopan unionin tulevalle yrityspolitiikalle.

Näistä syistä Portugalin **sosiaalidemokraattista puoluetta** edustavat Euroopan parlamentin jäsenet kannattavat tätä mietintöä.

Avril Doyle (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Jäsen Lehne on ehdottanut valiokunta-aloitteesta mietintöä. Se koskee ehdotusta neuvoston asetukseksi, jonka tavoitteena on helpottaa pienten ja keskisuurten yritysten (pk-yritysten) kannalta jossakin yhteisön jäsenvaltiossa perustetun yhtiön sääntömääräisen kotipaikan siirtämistä jäsenvaltioiden välillä. Tämä on kunnioitettava tavoite. Meidän on kuitenkin varottava, ettei näitä pyrkimyksiä käytettäisi hyväksi kansallisen yhtiölainsäädännön heikentämiseen. Samalla on varmistettava,

että yksityisen eurooppayhtiön (*Societas Privata Europea*) säännöt tarjoavat käyttökelpoisen vaihtoehdon yrityksille.

Lukuisien tarkistusten joukossa on useita edelleen varsin kiistanalaisia ehdotuksia. Niitä ovat esimerkiksi viittaukset vähimmäispääomaan, rekisteröinnin valvonta, viittaukset kansalliseen lainsäädäntöön, rajatylittävä luonne ja henkilöstön osallistuminen. Tietyissä talous- ja raha-asioiden valiokunnan ehdottamissa tarkistuksissa on vaadittu vuoteen 2010 mennessä yhdenmukaisuutta tietyillä aloilla, myös verotuksen alalla, mikä rajoittaisi huomattavasti kansallisen lainsäädännön soveltamista.

Hyväksyn periaatteessa ehdotuksen, jonka mukaan eurooppayhtiö toimisi samojen periaatteiden mukaan koko EU:n alueella. Katson kuitenkin, ettei tällä ehdotuksella pitäisi rajoittaa verotusta koskevia kansallisia päätöksiä, jotka kuuluvat vankasti yksittäisten jäsenvaltioiden määräysvaltaan.

Lena Ek (ALDE), kirjallinen. – (SV) Äänestin lopullisessa äänestyksessä yksityisen eurooppayhtiön (SPE) sääntöjä koskevaa mietintöä vastaan. Perusajatus yhteisen eurooppalaisen yhtiömuodon käyttöön ottamisesta yksityisille yrityksille on erittäin hyvä. Tällaista uudistusta tarvitaan ehdottomasti.

Komission ehdotus sen sijaan on erittäin huono. Ehdotuksessa ei määritellä selkeästi, milloin on sovellettava kansallista lainsäädäntöä ja milloin yksityisen eurooppayhtiön sääntöjä. Suuri osa yrityksiä koskevista säännöistä ja määräyksistä sisältyy niiden yhtiöjärjestykseen. Vaikka tämä toimenpide saattaakin olla tiettyjen yritysten kannalta hyödyllinen, jotkut asiat on määriteltävä selkeästi säännöissä. Niihin kuuluu esimerkiksi rajan vetäminen yhtiön elinten toimivaltuuksien välille sekä vähemmistöosakkaiden suojelu. Lisäksi henkilöstön osallistuminen yhtiön hallintoon on heikkoa.

Eurooppayhtiön sääntöjä on parannettu huomattavasti neuvostossa käynnissä olevissa neuvotteluissa, ja toivon edelleen hyvää lopputulosta. Ehdotus, johon meidän on tänään määrä ottaa kantaa, ei kuitenkaan ole hyvä lopputulos. Otamme kantaa jäsen Lehnen muuttamaan komission ehdotukseen. Päätöksestäni tekee helpon se, että ehdotus on vaikeaselkoinen ja uudistuksen myönteiset puolet jäävät ehdotuksessa olevien ongelmien varjoon. Lisäksi on vaarana, että säännöistä tulee alkuperäisen tavoitteen vastaisia. Kun vielä otetaan huomioon neuvostossa jo saavutettu edistys, tämän mietinnön kannattaminen merkitsi kapuloiden heittämistä neuvoston rattaisiin.

Emme äänestä neuvoston ehdotuksesta vaan ennen kaikkea komission ehdotuksesta. Olen siksi päättänyt äänestää sitä vastaan.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (EN) Tällä aloitteella luodaan uusi eurooppalainen yhtiömuoto, jonka avulla pyritään parantamaan pk-yritysten kilpailukykyä helpottamalla niiden perustamista ja toimintaa sisämarkkinoilla. Kannatan mietintöä, jolla parannetaan henkilöstön suojaa ja yrityksen tiedottamista henkilöstölle.

Bernhard Rapkay (PSE), kirjallinen. – (DE) Saksan sosiaalidemokraattista puoluetta (SPD) edustavat Euroopan parlamentin jäsenet äänestivät yksityisen eurooppayhtiön perustamista koskevan mahdollisuuden puolesta. Haluaisimme kuitenkin antaa päätöstämme koskevan selvityksen.

Henkilöstön osallistuminen on yksi demokraattisen ja sosiaalisen Euroopan kulmakivistä. Tästä syystä sääntöihin on otettava henkilöstön tiedonsaantia koskeva oikeus, henkilöstön kuuleminen ja henkilöstön osallistuminen ilman rajoituksia samassa muodossa kuin eurooppayhtiötä (*Societas Europae* – SE) ja eurooppaosuuskuntaa (*Societas Cooperativa Europaea* – SCE) koskevissa nykyisissä säännöissä.

Yksityisen eurooppayhtiön versio, josta nyt on päästy yksimielisyyteen, on tältä osin parempi kuin komission ehdotus. Sen vuoksi äänestimme sen puolesta. Nykyisiin sääntöihin mukauttamisen tavoitetta ei silti ole vielä saavutettu. Henkilöstön osallistumisoikeuksien kiertämisen riskiä ei ole kokonaan torjuttu.

Prosessia ei ole vielä saatu päätökseen. Pyydämme neuvostoa parantamaan ehdotusta seuraavasti:

- lisäämällä ehdotukseen selkeitä viittauksia eurooppayhtiötä (SE) koskevaan direktiiviin, erityisesti siinä oleviin toissijaisiin säännöksiin, jotka koskevat jäsenten valintaa johtokuntaan ja hallintoneuvostoon,
- yksinkertaistamalla 34 artiklan täytäntöönpanokelvotonta säännöstä alentamalla kynnysarvoja huomattavasti,
- vahvistamalla, että yksityinen eurooppayhtiö todellakin harjoittaa rajat ylittävää toimintaa.

Kehotamme komissiota lopultakin viemään eteenpäin 14. direktiiviä pääomayhtiöiden sääntömääräisen kotipaikan siirtämisestä jäsenvaltioiden välillä, koska henkilöstön osallistumisoikeus sääntömääräisen kotipaikan siirron yhteydessä voidaan varmistaa järkevällä tavalla vain koko EU:ssa sovellettavalla henkilöstön osallistumista koskevalla direktiivillä.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, kannatin äänestyksessä jäsen Lehnen mietintöä ehdotuksesta neuvoston asetukseksi yksityisen eurooppayhtiön säännöistä. Tuen työtä, jota hän on tehnyt SPE:n päivittäisen toiminnan kannalta olennaisia kohtia, kuten vähimmäispääomaa, henkilöstön osallistumista ja rekisteröinnin valvontaa koskevien omien sääntöjen laatimiseksi. Mitä tulee viittauksiin kansalliseen lainsäädäntöön, katson lopuksi, että yksityisiä eurooppayhtiöitä koskevan sääntelyn tavoite eli koko yhteisössä yhtenäisen yhtiömuodon luominen on erittäin hyvä ja hyödyllinen.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), kirjallinen. – (PL) Rajun talouskriisin aikana on erittäin suotavaa kehittää pk-yritysten alaa. Meidän on ponnisteltava niiden hallinnollisten ja lainsäädännöllisten esteiden poistamiseksi jotka haittaavat yritysten perustamista. Muodolliset vaatimukset, turha byrokratia ja suuret rekisteröintikustannukset eivät saisi olla haittaamassa ihmisiä, jotka haluavat kehittää liikeideaansa. Uudet yritykset luovat uusia työpaikkoja ja edistävät talouden elpymistä.

Euroopan unioni koostuu 27 jäsenvaltiosta, joilla kaikilla on erilaiset oikeusjärjestelmät ja erilaiset järjestelmät yritysten perustamiselle. Koko EU:ssa sovellettava yrityksen perustamisjärjestelmä – yksityinen eurooppayhtiö – helpompaa ehdottomasti yrityksen perustamista ja tehostaa pääoman vapaan liikkuvuuden periaatetta.

Toiminnan aloittamista ja harjoittamista koskevien vaatimusten yhdenmukaisuus, osakepääomalle määrätty alhainen vähimmäisvaatimus ja yksinkertaistetut rekisteröintimenetelmät takaavat varmasti yksityisen eurooppayhtiön menestyksen. Järjestelmä tarjoaa houkuttelevan vaihtoehdon kansallisille sääntelyille. Se on nopea ja edullinen eikä siinä ole turhia muodollisuuksia. Silti siinä taataan korkeatasoinen oikeusvarmuus.

- Mietintö: László Surján (A6-0111/2009)

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Mietinnössä vaaditaan alalle toisensa jälkeen lisärahoitusta EU:ssa, vaikka jäsenvaltioissa joudutaan säästämään esimerkiksi terveydenhuollossa, kouluissa ja sosiaalihuollossa.

Lisäksi useisiin mietinnössä mainittuihin aloihin, kuten rahoituskriisiin, ilmastonmuutokseen ja energiapolitiikkaan, liittyy valtavia kustannuksia, jotka ovat täysin kohtuuttomia EU:n talousarvioon nähden. Näitä asioita on käsiteltävä kussakin jäsenvaltiossa niiden sisäpoliittisin keinoin, joilla luodaan demokraattinen perusta välttämättömille uhrauksille.

Olemme näin ollen päättäneet äänestää komission talousarviota 2010 koskevaa mietintöä vastaan.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Monien jäsenvaltioiden heikentyneestä talous- ja yhteiskuntatilanteesta huolimatta EU on toistaiseksi tehnyt tehokkaita aloitteita ainoastaan rahoituspääoman suojaamiseksi.

On välttämätöntä toteuttaa välittömästi yhteisön toimenpiteitä, joilla vastataan tehokkaasti työntekijöiden, tuotantoalan, mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten tarpeisiin ottamalla käyttöön tarvittavat rahoitusvarat.

EU on kuitenkin osoittanut jälleen kerran luokkakajoisuutensa keskustelemalla vuoden 2009 talousarviosta – yhteisön talousarviosta, joka on suhteellisesti pienin Portugalin ETY:yn liittymiseen jälkeen – ja hyväksymällä sen aivan kuin kaikki olisi ennallaan.

Jouduttuaan myöntämään kapitalismin vajonnan ilmeisen syvään (poliittiseen) kriisiin, Euroopan parlamentti ei ole onnistunut salaamaan todellista tilannetta. Annetussa päätöslauselmassa todetaankin varovaisesti, että yhteisön vuoden 2010 talousarvion on asetettava lähemmäs monivuotisessa rahoituskehyksessä 2007–2013 – joka on paitsi täysin riittämätön myös jätetään kokonaan huomiotta – vahvistettuja rajoja, ja myönnetään lisäksi menoluokan olevan ”riittämätön”.

Aiemmista huonoista kokemuksista viisastuneina ja tulevat Euroopan parlamentin vaalit huomioon ottaen toivomme, että esiin tuodut huolet ja aiomukset eivät ole vain lyhytnäköisiä pyrkimyksiä ja ettei tässä ole tavalliseen tapaan kyse vain hyvistä aiomuksista.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, luettuani huolellisesti László Surjánin mietinnön talousarvion 2010 suuntaviivoista, päätin äänestää sitä vastaan. Mielestäni Euroopan parlamentti ei lisää uskottavuuttaan edistämistoimilla eikä yhdistämällä niitä talousarvion kohtiin. Tällä tavoin unohdetaan EU:n toimielinten työtä edistävät todelliset vaikuttimet. Totean vielä kannattavani mahdollisimman avoimen toiminnan periaatetta ja olevani sitä mieltä, että eri aloille myönnettävät varat on jaettava syrjimättömästi riippumatta tulosten vaikutuksista. Myös huonosti menestyneitä aloja on tuettava. Kenties juuri ne tarvitsevat kaikkein eniten yhteisön toimielinten tukea.

- Mietintö: Vladimír Maňka (A6-0057/2009)

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Nyt kun kustannuksia karsitaan julkisen sektorin terveydenhuollossa, kouluissa ja sosiaalihuollossa, myös EU:n toimielimissä pitäisi säästää. Mielestämme on aivan välttämätöntä leikata alueiden komitean ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitean määrärahoja. Veronmaksajat EU:ssa eivät huomaisi mitään eroa, jos mainituille elimille määrättäisiin tiukka säästöohjelma.

Vastustamme myös Euroopan parlamentin poliittisten ryhmien henkilöstölisäystä. Tällaiset kulut eivät ole välttämättömiä nykytilanteessa.

Myös Euroopan parlamentin puhemiehistön päätös Euroopan historian museon avaamisesta on huono ajatus. Kokemuksesta tiedämme, että tällaisella museolla on tarkoitus levittää propagandaa EU:n liittovaltiomuodon vahvistamisen puolesta.

Olemme näin ollen päättäneet vastustaa äänestyksessä tätä mietintöä, joka koskee muun muassa Euroopan parlamentin talousarviota 2010.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Suhtaudumme myönteisesti siihen, että Euroopan parlamentti luokittelee kielikysymykset nykyään ”perusperiaatteisiin” yhteisön talousarviota 2010 koskevissa painopisteissään:

- ”korostaa painokkaasti perusperiaatetta, jonka mukaan kaikille jäsenille olisi tarjottava yhdenvertaisesti täydet ja laadukkaat palvelut, jotka antavat heille mahdollisuuden työskennellä, ilmaista itseään ja saada asiakirjat omalla äidinkielellään...”

- ”toteaa, että vuonna 2010 olisi toteutettava kaikki tarvittavat toimet, joilla varmistetaan, että jäseniä kohdellaan kansallisuudesta ja kielestä riippumatta yhtäläisesti ja että he voivat halutessaan hoitaa velvollisuutensa ja poliittiset tehtävänsä omalla kielellään”

- ”korostaa... kaikkia jäseniään koskevan demokraattisen legitimiuden periaatetta ja jäsenten oikeutta täyteen monikielisyteen; katsoo siksi, että tätä tavoitetta voidaan ja tulee edistää tässä talousarviossa...”

Emme kuitenkaan voi unohtaa, että Portugalin kommunistista puoluetta edustavien Euroopan parlamentin jäsenten talousarviota koskevat ehdotukset, joissa vaadittiin kielivalikoiman laajentamista EU:n kaikkiin virallisiin kieliin kokouksissa (sekä yhteisön toimielinten kokouksissa että parlamentin työhön liittyvissä ulkoisissa kokouksissa), on vuosien aikana hylätty kerta toisensa jälkeen.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, en kannata Vladimír Maňkan mietintöä vuoden 2010 talousarviomenettelyn suuntaviivoista, ja siksi äänestin sitä vastaan. Päätöslauselman 5 kohdassa oleva maininta merkitsee tosiasiaa täydellistä mukautumista Kroatian Euroopan unioniin liittymistä silmällä pitäen. Silti päätöslauselmassa todetaan, että tällaisissa tilanteissa, kun jäsenvaltioita on 27 ja mahdollisia uusia jäseniä yksi, uusimman tulokkaan olisi sopeuduttava, ei suinkaan muiden maiden. En myöskään katso voivani tukea puhemiehistön ja budjettivaliokunnan välisen yhteistyön ja suhteiden tiivistämiskokeilun jatkamista toisella vuodella, sillä en pidä sitä kannattavana enkä tehokkaana.

- Mietintö: Christel Schaldemose (A6-0064/2009)

Jim Allister (NI), kirjallinen. – (EN) Mietinnössä käsitellään nykyisten sääntelypuutteiden merkittäviä puutteita. Olen ollut erityisen huolissani EU:hun sijoittautuneiden, Yhdistyneessä kuningaskunnassa kauppaa käyvien yhtiöiden vastuuvelvollisuuden puuttumisesta. Yhtiöt voivat mainostaa Yhdistyneessä kuningaskunnassa, eikä niiden tarvitse hakea siihen lupaa. Yhdistyneessä kuningaskunnassa ylellisyysvero (*vice tax*) on vain edistänyt huolestuttavaa kehitystä, joka saa yhtiöt sijoittautumaan ulkomaille ja välttymään siten tarvittavan luvan hakemiselta Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Siksi olen tyytyväinen tähän mietintöön, jonka pitäisi jossain määrin edistää ongelman selvittämistä.

Liam Aylward, Brian Crowley ja Eoin Ryan (UEN), kirjallinen. – (EN) Kuluttajansuojalla on ratkaiseva merkitys kaikille jäsenvaltioille. Jäsenvaltiot voivat myös tehdä kyseisellä alalla yhteistyötä varmistaakseen rajatylittäviä palveluja hyödyntävien kuluttajien suojelun. Christel Schaldemosen mietintö online-rahapeliin yhtenäisyydestä on esimerkki siitä, miten jäsenvaltioiden käytännöllisen, yhteistyöhön perustuvan toiminnan avulla voidaan päästä ratkaisuun, jossa kuluttajansuoja on keskeisellä sijalla.

Mietinnössä myönnetään, että online-rahapeliin yhtenäisyys varmistetaan parhaiten soveltamalla tähän alaan toissijaisuusperiaatetta ja antamalla jäsenvaltioiden säännellä toimialaa itse. Mietinnössä edellytetään kuitenkin yhteistyötä ja yhteensovittamista petosten ja rikollisuuden torjumiseksi sekä yhteiskuntaa ja yleistä järjestystä koskevien ongelmien, kuten riippuvuuden ja henkilötietosuojan, ratkaisemiseksi.

Keskeisellä sijalla mietinnössä on urheilun ja urheilutapahtumien rehellisyyden turvaaminen. On aivan olennaista tunnustaa ennen kaikkea urheilun yhteiskunnalliset, viihteelliset ja terveydelliset arvot ja estää kyseisten arvojen vaarantaminen tai ohjailu voitontavoittelun takia. Monet Euroopan kansalaiset harrastavat online-rahapelejä. Meidän on huolehdittava heidän suojelustaan, ja mielestäni Christel Schaldemosen mietintö on tässä suhteessa merkittävä toimi.

Martin Callanan (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Kannatan EU:n peliympäristön vapauttamista. Hallitusten valvomat kansalliset monopolit ovat jo aivan liian kauan estäneet uusia markkinoille tulijoita tarjoamasta pelipalveluja Euroopassa.

Online-rahapelit tarjoavat kuluttajille uuden tavan nauttia peliharrastuksestaan. Mielestäni ongelmana eivät ole vastuulliset pelaajat, jotka pelaavat vastuuntuntoisten operaattoreiden tarjoamia online-rahapelejä. Mietinnön avulla pyritään turvaamaan kuluttajansuojan korkea taso ja varmistamaan verkkopeliympäristön oikeudenmukaisuus ja avoimuus. Mielestäni on myös tärkeää toteuttaa kaikki järkevät toimet, joilla estetään alaikäisiä pelaamasta online-rahapelejä.

Tietenkin rahapeliin yhteiskunnalliset vaikutukset aiheuttavat huolta, ja olen niistä itsekkin huolissani. Mielestäni vastuuta on kuitenkin aikaisemmin säilytetty aivan liian paljon peliyhtiöille, ja yksilön vastuu on ollut liian vähäinen. Viime kädessä pelaaminen tai pelaamatta jättäminen on henkilökohtainen päätös, ja yksilön on vastattava seurauksista.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), kirjallinen. – (FI) Arvoisa puhemies, olen erittäin tyytyväinen Schaldemosen online-rahapeliin integriteettiä koskevan mietinnön äänestystulokseen. Se osoittaa, että laaja enemmistö parlamentin jäsenistä pitää rahapelejä erityisenä taloudellisenä toimintana, johon ei voida soveltaa yksinomaan sisämarkkinasääntöjä.

Pelaamisen sosiaaliset ja terveydelliset vaikutukset, kuten myös siihen liittyvät rikoksen riskit sekä kulttuurilliset erityispiirteet, tulee ottaa huomioon. Niin myös se, että useat tutkimukset osoittavat internetin välineenä moninkertaistavan kyseiset riskit. On selvää, että yksikään viranomainen ei pystyisi kontrolloimaan internetissä tapahtuvaa pelaamista koko Euroopan laajuisesti.

Schaldemosen mietintö nostaa myös esiin rahapelitoiminnan myönteiset vaikutukset, joiden suojelemista pidän erityisen tärkeänä. Useissa Euroopan maissa kyseiset pelit nimittäin tuottavat merkittäviä summia mm. taiteelle, tieteelle, kulttuurille, nuorisotyölle ja sairaaloille. Tuhannet kansalaisjärjestöt hyötyvät niiden tarjoamasta rahoituksesta, minkä lisäksi rahapelit ovat EU:n laajuisesti urheilujärjestöjen ja etenkin ruohonjuuritason urheilutoiminnan suurin tulonlähde.

Se että parlamentin enemmistö haluaa säilyttää nykyiset rahapelipolitiikkaa koskevat kansalliset lait eikä korvata niitä pelkällä ohjesäännöstöllä, joka tarjoaisi huomattavasti heikomman kuluttajansuojan, ei tarkoita etteikö markkinoita saisi vapauttaa. Se tarkoittaa ainoastaan sitä, että liberalisoinnin on tapahduttava jäsenmaiden omilla ehdoilla. Ja mikäli kansallinen monopoli halutaan säilyttää, sen on oltava syrjimätön ja juridisesti perusteltavissa.

Mairead McGuinness (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Äänestin online-rahapeliin yhtenäisyyttä koskevaa mietintöä vastaan, sillä mielestäni vaihtoehtoisessa esityksessä, joka hylättiin täysistunnossa, olisi otettu paremmin huomioon rahapelialan nykytilanne.

Olen itsekkin huolissani kansalaisten huijaamisesta ja peliriippuvuudesta, mutta huomattakoon, että useimmissa jäsenvaltioissa rahapeliin pelaamista valvotaan kansalaisten suojelemiseksi peliriippuvuudelta ja petoksilta sekä rahanpesun torjumiseksi.

Petosten ja rikosten torjumisen lisäksi on estettävä ongelmapelaaminen ja alaikäisten pelaaminen. Mielestäni vaihtoehtoisessa päätöslauselmassa olisi puututtu tehokkaammin kyseisiin huolenaiheisiin.

Seán Ó Neachtain (UEN), kirjallinen. – (GA) Kuluttajansuojalla on ratkaiseva merkitys kaikille jäsenvaltioille. Tällä alalla tarvitaan myös kipeästi jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä etenkin rajatylittävien palvelujen näkökulmasta. Online-rahapelejä koskeva mietintö osoittaa, että käytännöllisellä ja yhteistyöhön perustuvalla ratkaisulla voidaan varmistaa kuluttajansuojan keskeinen asema EU:n politiikanaloilla.

Mietinnön mukaan internetissä pelattavia rahapelejä koskevat kysymykset ratkaistaan parhaiten soveltamalla tähän alaan toissijaisuusperiaatetta ja jättämällä sääntelyasiat kunkin jäsenvaltion vastuulle. Näin ollen mietinnössä myönnetään, että Euroopan unionin jäsenvaltiot pystyvät parhaiten torjumaan petoksia, rikoksia ja yhteiskunnallisia ongelmia yhteistyön ja yhteensovittamisen avulla.

Mietinnössä keskitytään urheilun merkitykseen ja sen yhtenäisyyden ja rehellisyyden säilyttämiseen. Urheilun yhteiskunnallista arvoa ja kulttuuriarvoa on vaalittava, ja on varmistettava, ettei urheiluasioita hoideta huonosti rahan tai muiden samantapaisten syiden takia. Euroopan unionissa monet ihmiset harrastavat online-rahapelejä. Näitä ihmisiä on suojeltava verkon haitoilta.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, äänestin Christel Schaldemosen online-rahapelien yhtenäisyyttä koskevan mietinnön puolesta. Vakaa käsitykseni on, että tällä alalla, joka sivumennen sanoen on hyvin merkittävä tulonlähde urheilujärjestöille, on toimittava täysin avoimesti yleisen edun ja kuluttajien edun turvaamiseksi. Lopuksi totean, että mielestäni yhtenäisestä lainsäädännöstä – eikä suinkaan nykyisin voimassa olevista sekalaisista säädöksistä – voi olla suurta hyötyä, jotta vältetään online-rahapelien leimaaminen yhteiskunnalliseksi ongelmaksi.

Toomas Savi (ALDE), kirjallinen. – (EN) Valitettavasti en pystynyt osallistumaan Christel Schaldemosen online-rahapelien yhtenäisyyttä koskevasta mietinnöstä toimitettuihin äänestyksiin. Haluan kuitenkin tässä yhteydessä ilmoittaa kannattavani esittelijän näkemystä, sillä mietinnössä tuodaan esiin useita online-rahapeleihin liittyviä merkittäviä ja vaarallisia näkökohtia. Vuonna 2004 online-rahapelit vastasivat arviolta 5:ttä prosenttia EU:n rahapelimarkkinoista, ja niiden osuus on kasvanut nopeasti viime vuosina.

On tärkeää ymmärtää, että online-rahapeleihin kuuluu nykyisin erottamattomasti monenlaista laitonta toimintaa: luottokorttipetoksia, alaikäisten saatavilla olevia rahapelejä, sopupelejä ja niin edelleen. Todennäköisesti myös peliriippuvaisten määrä kasvaa, sillä monille online-rahapelit ovat hyvin mieluista harrastus.

Kuten esittelijä perustellusti huomauttaa, online-rahapelien vaikutusta ei ole vielä tutkittu perinpohjaisesti. Kansalaisten suojelemiseksi kaikkien jäsenvaltioiden onkin ratkaisevan tärkeää tutkia perusteellisesti online-rahapelien vaikutuksia ja parantaa rahapelimarkkinoiden valvontaa ja sääntelyä.

Christel Schaldemose (PSE), kirjallinen. – (EN) Online-rahapelien yhtenäisyyttä koskevassa Christel Schaldemosen mietinnössä vahvistetaan jäsenvaltioiden vastuu rahapelimarkkinoidensa sääntelystä haavoittuvaisten kuluttajien, kuten lasten, suojelemiseksi, rikosten torjumiseksi ja urheilutapahtumien suojaamiseksi esimerkiksi sopupelien kaltaisilta riskeiltä.

Euroopan parlamentin jäsenet poistivat rahapelit palveludirektiivistä niiden erityisaseman perusteella, eikä niistä selvästikään haluta antaa EU:n säädöksiä. Näin ollen Labour-puoluetta edustavat Euroopan parlamentin jäsenet kannattavat ehdottomasti mietinnössä jäsenvaltioille esitettyä vaatimusta rahapelimarkkinoiden sääntelystä kuluttajien suojelemiseksi. Mietinnössä todetaan myös selvästi, että sääntelyn on oltava EU:n perustamissopimusten määräysten mukaisesti oikeasuhteista ja syrjimätöntä.

Näin ollen Labour-puoluetta edustavat Euroopan parlamentin jäsenet pitävät Yhdistyneen kuningaskunnan uhkapelilakia perustamissopimuksen mukaisena säädöksenä, jonka tarkoituksena on turvata rahapelipalveluiden oikeudenmukainen ja vapaa saatavuus ja samalla torjua rikollisuutta ja suojella lapsia ja haavoittuvia pelaajia. Muutamat jäsenvaltiot tarkistavat parhaillaan rahapelilainsäädäntöään varmistaakseen sen yhdenmukaisuuden EU:n perustamissopimusten kanssa.

Labour-puoluetta edustavat Euroopan parlamentin jäsenet korostavat, että viranomaisten on kaikkialla EU:ssa tehtävä valppaasti yhteistyötä torjuakseen rikollisuuden ja sopupelien vaaraa sekä nuoriin kohdistuvia uhkia ja suojellakseen haavoittuvia pelaajia kaikilta rahapelimuodoilta. Labour-puoluetta edustavat Euroopan parlamentin jäsenet suhtautuvat myönteisesti siihen, että hyvämaineiset online-rahapelipalvelujen tarjoajat pyrkivät jatkuvilla toimillaan varmistamaan tällaisten huolenaiheiden huomioimisen.

Marianne Thyssen (PPE-DE), kirjallinen. – (NL) Rahapeli- ja vedonlyöntitoiminta ei ole tavanomaista taloudellista toimintaa, kuten jotkut parlamentin jäsenet luulevat. Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on oikeuskäytännössään vahvistanut, että jäsenvaltiot määrittelevät itse tarkoituksenmukaisen suojan tason suojellakseen kansalaisia rahapeleihin liittyviltä vaaroilta.

Rahapelialaan sovellettavan toissijaisuusperiaatteen mukaisesti jäsenvaltioiden on pystyttävä valvomaan ja sääntelemään rahapelimarkkinoitaan perinteidensä ja kulttuurinsa mukaisesti kuluttajien suojelemiseksi riippuvuuden, petosten ja rahanpesun aiheuttamilla vaaroilla. Kun otetaan huomioon online-rahapeliin aiheuttamat lisäriskit, olen vakuuttunut siitä, ettei kansallisia säädöksiä voida korvata rahapelialan yleiseurooppalaisella itsesääntelyllä.

Näin ollen kannatan sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokuntaan kuuluvien kollegojeni huomattavaa enemmistöä, joka katsoo, ettei rahapelitoimintaan voida soveltaa pelkästään sisämarkkinalähtöistä lähestymistapaa. Siksi olen päättänyt tukea varauksetta Christel Schaldemosen mietintöä.

- Mietintö: Maria Petre (A6-0088/2009)

Adam Bielan (UEN), kirjallinen. – (PL) Arvoisa puhemies, äänestin Maria Petren elintarvikkeiden laadun turvaamista koskevan mietinnön puolesta. Haluan kuitenkin ilmaista huoleni siitä, että keskivertokuluttaja ei ole selvillä suojattujen alkuperänimitysten (SAN) ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen (SMM) välisestä erosta. Mielestäni tätä asiaa koskevan tiedotuskampanjan järjestäminen on välttämätöntä.

Šarūnas Birutis (ALDE), kirjallinen. – (LT) Jäsenvaltioiden on edistettävä niitä laadunvarmistusjärjestelmiä, jotka ovat jo yleisesti eurooppalaisten kuluttajien tiedossa. Näitä järjestelmiä ei pitäisi yhdenmukaistaa tai yhdistää toisiinsa. Laadunvarmistusta koskevien yhteisön vähimmäisstandardien vahvistaminen edellyttää niiden EU:n laajuista arviointia ja tunnustamista. Näin ollen komission on saatava virasto, joka hyväksyisi ja sallisi laadunvarmistusjärjestelmien Euroopan laajuisen käytön ja huolehtisi yhtenäisestä ja tehokkaasta valvonnasta EU:ssa ja jäsenvaltioissa.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äänestin mietinnön puolesta, sillä kannatan alkutuotteiden tuotantopaikkaa koskevan pakollisen ilmoituksen käyttöönottoa alkuperämaata koskevan merkinnän pohjalta tavalla, joka vastaa kuluttajien halua tietää enemmän heidän ostamiensa tuotteiden alkuperästä. Tällaista järjestelmää tulisi soveltaa myös jalostettuihin elintarvikkeisiin ilmoittamalla pääasialliset ainekset ja raaka-aineet ja täsmentämällä niiden alkuperä ja tuotteen viimeinen jalostuspaikka.

Niels Busk, Anne E. Jensen ja Karin Riis-Jørgensen (ALDE), kirjallinen. – (DA) Tanskan liberaalipuoluetta edustavat Euroopan parlamentin jäsenet Anne E. Jensen, Karin Riis-Jørgensen ja Niels Busk ovat äänestäneet Maria Petren elintarvikkeiden laadun turvaamista koskevan valiokunta-aloitteisen mietinnön puolesta arvioituaan sen etuja ja haittoja ja myös siksi, että äänestys toimitetaan ainoastaan koko mietinnöstä. Katsomme voivamme tukea mietinnön pääsisältöä, vaikka siinä onkin useita asioita, joita emme tue varauksetta.

Richard Corbett (PSE), kirjallinen. – (EN) Pettymyksekseni jouduin äänestämään tyhjää tästä mietinnöstä, jossa olisi pitänyt jatkaa komission vihreän kirjan aiheen käsittelyä, eli sitä, miten viljelijät eri puolilla Eurooppaa saavat markkinoilla mahdollisimman suuren hyödyn korkealaatuista tuotteistaan. Mietinnössä kiinnitetään huomiota tärkeisiin asioihin, kuten alkuperämerkintöihin, maailman laadukkaimpien eurooppalaisten luomutuotteiden markkinoiden kehittämiseen ja Euroopan maatalouden vahvuuksien hyödyntämiseen, jotta tuottajillamme olisi etulyöntiasema tuotteidensa markkinoille saattamisessa – tähän kaikkeen olen tyytyväinen.

Valitettavasti mietintö on joutunut maatalousvaliokunnassa protektionistisen aineksen ja erityisesti niiden jäsenten haltuun, jotka pyrkivät oikeuttamaan markkinoita vääristävät mittavat YMP:n tuet ja haluavat vaikeuttaa kolmannen maailman maiden tuotteiden tuontia EU:hun.

Constantin Dumitriu (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Haluan onnitella kollegaani Maria Petreä erinomaisesta mietinnöstä.

On pidettävä mielessä muutamia seikkoja, jotka koskevat eurooppalaisten tuotteiden laatua:

1. "Ehdollisen markkinoille pääsyn" käsitteen käyttöönotto tarjoaa ratkaisun sen takaamiseksi, että eurooppalaisille kuluttajille tarjolla olevat tuotteet täyttävät samat vaatimukset riippumatta siitä, onko ne tuotettu kotimaassa vai tuotu maahan.

2. Kustannukset, joita eurooppalaisille kuluttajille aiheutuu elintarviketurvallisuuden varmistamisesta ja täydentäviin ehtoihin liittyvistä vaatimuksista, olisi maksettava YMP:n varoista.

3. Nimenomaan eurooppalaisten maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden tunnetuksi tekeminen. Asetuksen (EY) N:o 3/2008 muuttamista koskevassa mietinnössä vaadin myös Euroopan unionin rahoitusosuuden lisäämistä. Samalla on silti yksinkertaistettava aitoja perinteisiä tuotteita koskevan järjestelmän hallinnollisia menettelyjä ja parannettava maantieteellisellä merkinnällä ja alkuperämerkinnällä varustettujen tuotteiden suojaa.

Toivon, että Euroopan komissio ja jäsenvaltiot panevat mahdollisimman pian täytäntöön ne suositukset, jotka aiomme antaa, sillä meillä ei ole aikaa hukattavana näissä olosuhteissa, kun Euroopan kansalaiset kärsivät äärimmäisen vakavan taantuman seurauksista.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Huolimatta mietinnön hyvästä tarkoituksesta siinä jatketaan ja jopa laajennetaan niitä toimia, jotka ovat perimmäinen syy monien pienten tuottajien ongelmiin erityisesti Portugalissa. Vetoamalla niin kutsuttuun ”eurooppalaisten maataloustuotteiden laadun edistämiseen” aiheutetaan lisää tuotantokustannuksia niille, joilla on jo muutenkin vaikeuksia jatkaa tuotantoa. Tämä koskee erityisesti pieniä tuottajia, kuten korkealaatuista Serra da Estrela -juustoa tuottavia monia pieniä juustomeijereitä. On kohtuutonta, että tuotantoa jatkaakseen tuottajien on täytettävä uusia vaatimuksia ilman asianmukaista taloudellista korvausta, samalla kun he joutuvat maksamaan ”virallisista valvontavaatimuksista” johtuvat kustannukset. Vaikka muuta väitetään, todella korkealaatuisten tuotannon jatkuminen on vakavassa vaarassa.

On kohtuutonta soveltaa tuotantoa ja kaupan pitämistä koskevia yhdenmukaistettuja vaatimuksia sekä pieniin tuottajiin että maatalousteollisuuteen. Näiden vaatimusten noudattaminen tuhoaa Portugalin kaltaisten maiden monimuotoisen tuotannon ja kulttuurin. On tärkeää kääntää tätä kehityssuuntaa ja edistää paikallistuotantoa ja -kulutusta. Maatalous on katsottava herkäksi toimialaksi, eikä se sovi yhteen kaupan vapauttamiseen perustuvan mallin kanssa, joka on ympäristön kannalta kestävä ja vaarantaa vakavasti ihmisten terveyden.

Duarte Freitas (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Kannatan mietinnössä esitettyjä näkemyksiä, sillä pidän byrokratian ja monimutkaisten vaatimusjärjestelmän karsimista välttämättömänä. Siten helpotetaan maataloustuotteita koskevaa sääntelyä ja laadunvalvontaa.

Yksinkertaistamisen ansiosta vähennettäisiin julkisten elinten hallintomenoja.

Olen tyytyväinen myös siihen, että alkuperänimityksiin kiinnitettiin erityistä huomiota ja että komissiota vaadittiin varmistamaan tämän kysymyksen lisääminen Maailman kauppajärjestön asialistalle.

Bruno Gollnisch (NI), kirjallinen. – (FR) Tuemme varauksetta tämän mietinnön tavoitteita: eurooppalaisten elintarvikkeiden laadunvarmistusta, tuottajien kilpailukykyä, selkeiden mutta monipuolisten tuotteen alkuperätietojen antamista kuluttajille, alkuperänimitysten ja laatuomerkintöjen noudattamista, perinteisten tai luonnonmukaisten tuotteiden tarkempaa määrittelyä ja niin edelleen.

Esittelijä on aivan oikeassa korostaessaan, että Eurooppaan tuotavien maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden on täytettävä samat vaatimukset kuin eurooppalaisten tuottajien edellytetään täyttävän, mikä ei valitettavasti nykyisin aina pidä paikkaansa. Hän on myös aivan oikeassa toivoessaan ehdollisen markkinoille pääsyn käyttöönottoa EU:ssa.

Jäljellä on kuitenkin ratkaisemattomia ongelmia, kuten yhteisön sisäinen epäreilu kilpailu, jossa yksi jäsenvaltio asettaa pääasiassa kansanterveydellisin tai ympäristönsuojelullisin perustein tiukempia vaatimuksia kuin yhteisössä on säädetty. Tällaisissa tapauksissa kyseisen valtion on voitava – piditpä siitä tai ette – noudattaa samoja sääntöjä, joita vaaditte WTO:hon.

Toinen ongelmakohta on johdonmukaisuus Euroopan parlamentin ympäristöä koskevien huolenaiheiden kanssa – meidän pitäisi mieluummin keskittyä ruokakilometrien (*food miles*) vähentämiseen nauttimalla paikallisesti tuotettuja kausituotteita kuin maailmanmarkkinoille sopeutumiseen, joka on väistämättä puutteellista.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Tässä mietinnössä, joka ei kuulu mihinkään lainsäädäntöprosessiin, tehdään monia kalliiksi käyviä ehdotuksia, kuten tuotteiden laatua käsittelevä EU:n virasto ja maatalousalan uudet myyminen edistämistoimet ja myynnin tukitoimet. Huomautamme myös, että

EU saattaa tiukentaa maataloustuotteisiin sovellettavia protektionistisia toimia joidenkin tähän mietintöön sisältyvien sanamuotojen takia.

Tapansa mukaan Junilistan huomauttaa, että tässä tilanteessa on onni, ettei Euroopan parlamentilla ole EU:n maatalouspolitiikka koskevia yhteispäätösvaltuuksia. Muutoin EU sortuisi protektionismiin ja joutuisi tukemaan suurilla summilla erilaisia maatalousalan ryhmiä.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), kirjallinen. – (PL) Kannatin äänestyksessä Maria Petren elintarvikkeiden laadun turvaamista koskevaa mietintöä. Kysymys elintarvikkeita koskevien sääntöjen yhdenmukaistamisesta ja vastavuoroisesta tunnustamisesta on erittäin tärkeä ihmisten terveyden turvaamisen kannalta. Nykyään ollaan yhä useammin tietoisia siitä, että erilaisten tautien esiintyvyyden ja nautittujen elintarvikkeiden laadun välillä on yhteys. ”Terveellisen ruuan” käsite vain tuntuu itsessään paradoksaaliselta. Voidaanko mitään ihmiselle epäterveellistä kuvata sanalla ”ruoka”? Elintarvikkeiden laadulla on olennainen merkitys kansalaisille tarjolla olevien elintarvikkeiden turvallisuuden kannalta. Elintarvikkeiden on täytettävä nykytietämyksen ja hygieniaperiaatteiden mukaiset tarkkarajaiset kriteerit, ja kyseisten kriteerien pitäisi myös edistää ympäristönsuojelua ja noudattaa teuraseläinten asianmukaista kohtelua koskevia periaatteita. Elintarvikkeet on myös pakattava, kuljetettava ja säilytettävä asianmukaisesti.

Elintarvikkeiden korkean laadun varmistamiseksi kuluttajien on myös saatava täydelliset tiedot ostamistaan tuotteista, niiden ainesosista, geenimuuntelusta, valmistuspaikasta, säilytysolosuhteista, valmistustavasta ja viimeisestä käyttöpäivästä. Esittelijä kannattaa varmennuksesta ja elintarvikkeiden laadusta vastaavan komission viranomaisen perustamista EU:hun, jotta turvataan varmennusta koskevien vähimmäisvaatimusten täyttyminen. Näin EU:hun ja jäsenvaltioihin saataisiin yhtenäinen valvontajärjestelmä. Aikaisemmin laaditun päätöslauselman perusteella mietinnössä kannatetaan myös nimenomaan eurooppalaisten tuotteiden laatumerkin käyttöönottoa.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Maailmanlaajuisen rahoitus- ja elintarvikekriisin takia ihmiset säästävät kulutuksesta, mikä kasvattaa halpamyymälöiden markkinaosuutta. Lisäksi EU rajoittaa kotimaisten elintarvikkeiden tuotantoa säädöksillä ja tukee laatumerkkejä ja samankaltaisia järjestelmiä. Samanaikaisesti EU:hun tuodaan tuotteita, jotka eivät täytä kotimaisia laatuvaatimuksia ja joiden osalta kyseisten vaatimusten täyttymistä ei voida tarkistaa. Tämän takia kotimaiset tuottajat huomaavat joutuneensa hyvin ahtaalle, ja meidän on varsinkin nykyisessä vaikeassa tilanteessa varmistettava, ettei lopettavien tilojen määrä lisäännä jyrkästi ja ettei EU menetä valmiuksiaan omavaraiseen elintarviketuotantoon.

Ihmiset, jotka ovat valmiita maksamaan laadukkaista elintarvikkeista, menettävät aivan liian helposti kykynsä erottaa hyvät akanoista erilaisten laatumerkkien ja -tunnusten sekamelskassa – kaikki luonnonmukaisiksi merkityt tuotteet eivät ole peräisin kotimaan markkinoilta eivätkä tietyn tuotteen kaikki ainesosat välttämättä ole peräisin alkuperämaaksi ilmoitetusta maasta. Tämä on jokseenkin epärehellistä peliä, ja elintarvikeskandaaleja ja merkinnöillä huijaamista paljastuu jatkuvasti. Kuluttajien on viime kädessä voitava luottaa merkintöihin. Tämä aloite vaikuttaa viedä meitä oikeaan suuntaan, ja siksi äänestin sen puolesta.

Alexandru Nazare (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Mietinnössä, jonka kollegani Maria Petre esitteli meille tänään, on annettu joukko suosituksia, joita tuen varauksetta. Ne vaihtelevat laadunvarmennukseen osallistuvan hallintokoneiston yksinkertaistamisesta ja tuottajien taloudellisen rasituksen keventämisestä perinteisten tuotteiden sekä alkuperänimityksellä tai maantieteellisellä merkinnällä varustettujen tuotteiden tukemiseen.

Nykyisessä vakavassa talouskriisissä meillä on velvollisuus toteuttaa eurooppalaisiin maataloustuottajiin ja jalostusyrityksiin kohdennettuja tukitoimenpiteitä ja varmistaa, että kuluttajille on tarjolla parhaita tuotteita erittäin edullisesti.

Mielestäni meidän on huolehdittava siitä, että annamme kuluttajille oikeaa tietoa tuotteiden alkuperästä tukeaksemme Euroopan maataloutta. Emme kuitenkaan saa sekoittaa eurooppalaiseen laatumerkkiin liittyviä säännöksiä protektionismiin, jonka tarkoituksena on estää pääsy yhteisön markkinoille. Mielestäni merkin käyttöönoton tarkoituksena on pikemminkin tehdä tunnetuksi eurooppalaisia tuotteita ja niiden hyviä puolia kolmansien maiden tuotteisiin verrattuna sekä parantaa eurooppalaisille kuluttajille suunnattua tiedotusta. Tuotteiden alkuperänimitysjärjestelmä auttaa myös lieventämään saastuneiden tuotteiden aiheuttamaa pelkoa.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, äänestin Maria Petren elintarvikkeiden laadun turvaamista ja alan sääntöjen yhdenmukaistamista koskevan mietinnön puolesta. Mielestäni aihe on äärimmäisen tärkeä, sillä elintarvikkeiden laadulla on yhä suurempi vaikutus Euroopan kansalaisten

elämänlaatuun. EU:n on tietenkin pidettävä kiinni siitä, että etenkin kaikkien elintarvikkeiden terveellisyys ja turvallisuus vastaavat sen asettamia tuotantovaatimuksia. Lisäksi EU:n on taattava paikallisesti tuotetuille tuotteille ja kolmansien maiden tuotteille tasapuoliset edellytykset. Lopuksi totean olevani esittelijän kanssa samaa mieltä siitä, mitä hän toteaa SMM- (suojatut maantieteelliset merkinnät), SAN- (suojatut alkuperänimitykset) ja ATP- (aidot perinteiset tuotteet) -järjestelmistä. Hänen mukaansa yhteisön pitäisi antaa teknistä apua mainittujen järjestelmien sekä niihin liittyvien tuotearviointien toteuttamiseksi jäsenvaltioissa.

Olle Schmidt (ALDE), kirjallinen. – (SV) Päätin olla tukematta Maria Petren mietintöä elintarvikkeiden pakkausmerkintöjen edistämisestä ja lisäämisestä. Mietinnössä esitettiin hyviä ehdotuksia sääntöjen yksinkertaistamisesta ja käsittelyaikaisten lyhentämisestä. Mielestäni ehdollista markkinoille pääsyä koskevat protektionistiset sanavalinnat ja toivomus tuotteiden laatua valvovan ylikansallisen viranomaisen perustamisesta jättivät kuitenkin kyseiset ehdotukset varjoonsa.

Georgios Toussas (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Kun elintarviketuotanto perustuu voitonhimoon perustarpeiden tyydyttämisen sijasta ja elintarviketuotanto ja -myynti keskittyvät yhä harvempien käsiin ja joutuvat monikansallisten elintarvikeyritysten ja -kartellien määräysvaltaan (tällaiset valinnat luonnehtivat EU:n ja jäsenvaltioiden hallitusten politiikkaa), elintarvikkeet eivät voi olla halpoja eivätkä korkealaatuisia.

Valitsemalla niin kutsutusti korkealaatuisia elintarvikkeita ei ole tarkoitus nostaa maataloustuottajien tuloja tai täyttää tavallisten kansalaisten tarpeita. Tarkoituksena on parantaa monikansallisten yhtiöiden kilpailukykyä ja kartuttaa niiden voittoja, lisätä maaseudun työvoiman hyväksikäyttöä, keskittää maanomistusta entisestään ja säädellä tuotantoa.

Muuntogeenisten organismien käyttöönotto ja viljely sekä lukuisat elintarvikeskandaalit ovat osoitus siitä, että elintarvikkeiden laatu ja turvallisuus ovat EU:ssa toisarvoisia suuryritysten etujen rinnalla.

Elintarvikkeiden luokittelu laadun perusteella merkitsee elintarvikkeiden markkinalähtöistä jaottelua yhteiskuntaluokkien mukaan: ensiluokkaisia elintarvikkeita suurituloisille ja huonompilaatuisia elintarvikkeita työläisperheille.

Pienten ja keskisuurten tilojen tuottajilla olisi oman etunsa vuoksi täysi syy vastustaa YMP:aa ja EU:ta ja tilojensa pakkomyyntiä suuryrityksille, liittyä Kreikan kommunistipuolueeseen ja osallistua työntekijöiden mielenilmauksiin sekä liittoutua yhteiskunnallisesti työntekijöiden ja yrittäjien kanssa kumotakseen monopolien ylivoiman ja valta-aseman.

- Mietintö: Jonathan Evans (A6-0011/2009)

Šarūnas Birutis (ALDE), kirjallinen. – (LT) Ajan tasalle saatettu kilpailupolitiikka on erityisen merkittävä osa uuden turvallisuusrakenteen valmistelua ja EU:n kilpailupolitiikan täytäntöönpanoa. Tähän prosessiin kuuluvat olennaisesti kilpailuasioista vastaavien kansallisten laitosten yhteistyö ja Euroopan kilpailuviranomaisten verkoston koordinoitimet. Euroopan parlamentti on ilmaissut vakavan huolensa siitä, että ilman tehokasta kilpailuverkostoa politiikan ajan tasalle saattaminen tarkoittaisi pohjimmiltaan vain kilpailupolitiikan uudelleenkansallistamista, mikä häiritäisi selvästi kilpailupolitiikan yhtenäistä täytäntöönpanoa koko EU:ssa. Vuosien 2006 ja 2007 kertomuksissa, joissa lähtökohtia ovat joustavuus ja käytännönläheisyys, kilpailuverkoston toiminnan tehokkuutta ja kehitystä arvioidaan myönteisesti. Toimet EU:n kilpailulainsäädännön tulkinnan ja täytäntöönpanon parissa toimivien kansallisten tuomarien koulutuksen ja oikeudellisen yhteistyön rahoittamiseksi ovat myös tervetulleita.

David Casa (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Mietinnössä korostetaan vapaakaupan ja oikeudenmukaisen kilpailun periaatteen merkitystä ja vahvistetaan Rooman sopimuksessa allekirjoitettuja tärkeitä määräyksiä. Meidän on huolehdittava kilpailuoikeuden rikkomisen vastaisista tehokkaista toimenpiteistä suojautuaksemme rajoittavien kaupankäyntitapojen väärinkäytöltä.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Äänestimme mietintöä vastaan, koska siinä ei hyväksytty edes ehdotusta, jossa kannetaan huolta suuryritysten määräävän markkina-aseman väärinkäytöstä etenkin suurissa supermarketketjuissa. Ne väärinkäyttävät ostovoimaansa painaakseen alas Euroopan unionin ja kolmansien maiden tavarantoimittajille maksettavat hinnat.

Ne eivät myöskään riittävän perinpohjaisesti tutkineet supermarketien keskittymisen vaikutuksia pieniin yrityksiin, tavarantoimittajiin, työntekijöihin ja kuluttajiin. Erityisesti ne laiminlöivät keskittymisestä mahdollisesti johtuvan ostovoiman väärinkäytön arvioinnin.

Annetussa päätöslauselmassa jatketaan tuttuun tapaan toimintaa kilpailun puolesta ja julkisia palveluja vastaan. Se seuraa surullisenkuuluisan Bolkesteinin direktiivin esimerkkiä korostamalla jatkuvasti sisämarkkinasääntöjen ehdotonta noudattamista. Vaikka päätöslauselmassa käsitellään kriisiä ja vaikeaa taloustilannetta, siinä valitettavasti myös vaaditaan komissiota kiinnittämään tarkasti huomiota siihen, ettei kilpailua aseteta kyseenalaiseksi. Toisin sanoen uusliberalistisesta kapitalismista johtuvaan kriisiin ehdotetaan ratkaisuksi lisää samanlaisia toimia. Tätä ei voida hyväksyä.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, kannatin äänestyksessä mietintöä, jonka Jonathan Evans on laatinut kilpailupolitiikkaa koskevista kertomuksista 2006 ja 2007. Kilpailun alalla on viime vuosina tapahtunut valtavaa edistystä. Jos ajattelemme yrityskeskittymien valvontaa ja valtiontukea (josta tuli erittäin merkittävä ongelma rahoitusmarkkina- ja talouskriisin jälkeen), komissio on lisännyt työmääräänsä entisestään. Siksi yhdyn esittelijän näkemykseen, jonka mukaan alan säännösten ja institutionaalisen rakenteen uudistaminen on välttämätöntä.

Peter Skinner (PSE), kirjallinen. – (EN) Kun otetaan huomioon Euroopan unionia otteessaan pitävän talouskriisin tila ja leviäminen maailmanlaajuisiksi, parlamentin oli tärkeää päästä yhteisymmärrykseen. Mietinnössä on vihdoinkin löydetty keino keskinäisen yhteisymmärryksen saavuttamiseen talous- ja raha-asioiden valiokunnassa. On selvää, että valtion toimenpiteet ovat ensisijainen huolenaihe, mutta kun otetaan huomioon, millaista vahinkoa alikulutus ja tuotantopohjan supistuminen aiheuttivat, on julkisia menoja välttämätöntä karsia jonkin verran.

- Mietintö: Edit Herczog (A6-0074/2009)

Liam Aylward (UEN), kirjallinen. – (EN) Pienet yritykset ovat EU:n talouden selkäranka: niiden osuus kaikista EU:n yrityksistä on 98 prosenttia ja ne työllistävät jopa 60 prosenttia työntekijöistä EU:ssa. Euroopan komissio ansaitsee tunnustusta tähän mennessä tekemistään aloitteista ja jatkuvista toimistaan pienyrityksiä koskevan turhan byrokratian poistamiseksi. Edit Herczogin mietinnössä annetaan tunnustusta komission työlle ja vaaditaan lisää samansuuntaisia toimia.

Vaikka kannatan ehdottomasti monia huomautuksia, joita mietinnössä on esitetty pk-yrityksiä tukevasta aloitteesta (Small Business Act), olin hyvin pettynyt siihen, että teollisuus-, tutkimus- ja energiavalioikunnan laatimaan mietintöön sisältyi kohta, jossa vaadittiin yhteistä yhtenäistettyä yhtiöveropohjaa. Olisin toivonut, että tässä vaiheessa olisi yleisesti tunnustettu, että yhteistä yhtenäistettyä yhtiöveropohjaa koskeva ehdotus on huonosti suunniteltu ja harkitsematon. Tällä kysymyksellä on etenkin nykyisessä taloustilanteessa Irlannille niin suuri merkitys, että jouduin äänestämään ehdotusta vastaan. Tämä ei häiritse millään tavoin pienten yritysten hyväksi tehtävää hienoa työtä, mutta puhuu voimakkaasti sen puolesta, että meidän on vastustettava kannattamattomia, kankeita ja huonosti suunniteltuja ehdotuksia, joista ei ole mitään hyötyä EU:n taloudelle.

Gerard Batten, Nigel Farage ja Jeffrey Titford (IND/DEM), kirjallinen. – (EN) Asiakirjassa ehdotetaan erilaisia toimenpiteitä, joista osa saattaa hyödyttää pieniä yrityksiä, mutta jotka yleisesti edistävät EU:n ohjaustoimia, väestön hajaannusta, feminismiaatetta ja EU:n virkamiesten soluttautumista yrityksiin ”hakemaan työkokemusta”. Näistä syistä Yhdistyneen kuningaskunnan itsenäisyyspuolue (UKIP) ei voi tukea tätä ehdotusta.

Šarūnas Birutis (ALDE), kirjallinen. – (LT) Maailmanlaajuisella rahoituskriisillä ja hitaalla talouskasvulla on haitallinen vaikutus yritystoiminnan määrään. Näin ollen hyväksymme seuraavat eurooppalaisia pk-yrityksiä tukevaan Small Business Act -aloitteeseen kirjatut toimenpiteet, joiden toteuttaminen edistäisi tehokkaimmin talouskasvua: rahoituksen myöntäminen pk-yrityksille mahdollisimman edullisin ehdoin, omistajanvaihdoksen edellytysten yksinkertaistaminen, konkurssin tehneille rehellisille yrittäjille annettu mahdollisuus uuden yrityksen perustamiseen. Pk-yrityksille mahdollisimman edullisin ehdoin myönnettyä rahoitusta (riskipääoma, mikroluotot ja niin edelleen) koskeva aloite on hyvin tärkeä.

Energian ja raaka-aineiden hinnannousu heikentää erityisesti pk-yritysten asemaa. Näin ollen pk-yrityksiä tukevan Small Business Act -aloitteen toteuttaminen vahvistaa kilpailunäkökohtia. Vain monitahoisilla toimenpiteillä, kuten tuotantoprosessia koskevilla tiukemmilla vaatimuksilla ja tuotteille asetetuilla EU:n ympäristönormeilla sekä kyseisten normien maailmanlaajuisella edistämisellä ja EU:n markkinoiden valvonnan parantamisella voidaan osaltaan vaikuttaa yhteisiin maailmanlaajuisiin haasteisiin, kuten ilmastomuutokseen ja hupeneviin fossiiliin polttoainearvoihin.

David Casa (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Jokainen aloite, jolla tuetaan pk-yrityksiä tai parannetaan niiden edellytyksiä, ansaitsee kiitosta, ja mietinnössä on esitetty monia päteviä perusteita, joista on suurta hyötyä pk-yrityksille kaikkialla Euroopassa. Meidän on hyödynnettävä nykykehityksen suurimpia etuja ja

varmistettava, että niihin kuuluu parempien toimintaedellytysten luominen pk-yrityksille sekä tehokkaamman sääntelykulttuurin yleistyminen Euroopassa.

Derek Roland Clark (IND/DEM), kirjallinen. – (EN) Mietinnössä ehdotetaan erilaisia toimenpiteitä, joista osa saattaa hyödyttää pieniä yrityksiä, mutta jotka yleisesti edistävät EU:n ohjaustoimia, väestön hajaannusta, feminismiaatetta ja EU:n virkamiesten soluttautumista yrityksiin ”hakemaan työkokemusta”. Näistä syistä Yhdistyneen kuningaskunnan itsenäisyyspuolue (UKIP) ei voi tukea tätä ehdotusta.

Carlos Coelho (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Vaikka 99 prosenttia EU:n yrityksistä on pk-yrityksiä (23 miljoonaa), joiden ansiosta on viime vuosina syntynyt 80 prosenttia EU:n uusista työpaikoista, suurin osa tavalliseen tapaan laadituista säännöistä on suunnattu 41 000 eurooppalaiselle suuryritykselle. Tämä suosii selvästi epätasaista kilpailutilannetta.

On tullut aika kääntää tämä kehityssuunta ja antaa todellista vaurautta synnyttävälle talouden aloille sitoumus ansioituneiden yritysten palkitsemiseen perustuvan strategian toteuttamisesta. Tämä asettaisi eurooppalaiset pk-yritykset tasaveroiseen asemaan muiden maanosien pk-yritysten kanssa.

Lisäksi pk-yritykset ovat joustavuutensa ansiosta tottuneet olemaan innovoinnin edelläkävijöitä omalla alallaan, ja siksi pk-yrityksiä tukeva Small Business Act -aloite edistää merkittävästi Lissabonin strategian toteuttamista.

Tästä syystä Portugalin sosialidemokraattista puoluetta (PSD) edustavat Euroopan parlamentin jäsenet kannattavat tätä mietintöä, joka on itse asiassa yhdenmukainen PSD:n johtajan, tohtori Manuela Ferreira Leiten, Portugalissa ehdottamien toimenpiteiden kanssa.

Avril Doyle (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Komission ehdotus pk-yrityksiä tukevasta Small Business Act -aloitteesta kuuluu lainsäädäntöehdotuksia, peruseriaatteita ja eurooppalaisten pk-yritysten tukitoimenpiteitä koskevaan tiedonantoon. Olen tyytyväinen siihen, että mukaan on liitetty kymmenen peruseriaatetta, joissa keskitytään pk-yritysten tarpeisiin ja edellytyksiin ja pyritään auttamaan niitä markkinapotentiaalinsa täysimääräisessä hyödyntämisessä.

Määräykset lainsäädännöstä, jossa otetaan täysin huomioon valitun kohderyhmän tarpeet ja edellytykset, ovat tervetulleita, kuten myös politiikan välineiden mukauttaminen pk-yritysten tarpeisiin. On aivan välttämätöntä ottaa käyttöön välineitä, joilla hyödynnetään nykyistä kriisiä ympäristökriisin torjumisessa lisäämällä tehokkuutta täsmällisten ympäristöjärjestelmien avulla. EU:n päästökauppajärjestelmän esittelijänä olen – ja toivon kaikkien muidenkin olevan – selvillä siitä, että meidän on toimittava, ja pikaisesti sittenkin, jos haluamme ratkaista tämän haasteen.

Vaikka kannatan mietintöä suureksi osaksi, suhtaudun epäillen yhteistä yhtenäistettyä yhtiöveropohjaa koskeviin ehdotuksiin ja äänestin näin ollen mietintöä vastaan.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Pk-yritysten puolustamista koskevista suurista sanoista ja ilmeisen hyvistä aikomuksista huolimatta mietinnöllä on muita tavoitteita: vapaan kilpailun ja sisämarkkinoiden edistäminen, toisin sanoen suurten talous- ja rahoitusryhmittymien tukeminen, vaatimus palveluiden vapauttamisesta, julkiset palvelut mukaan luettuina, ja julkisivun ylläpitämiseksi pienten ja keskisuurten yritysten näennäinen tukeminen, joka pahentaa työntekijöiden hyväksikäyttöä.

Tosiasiaa pk-yritysten nimissä – vuonna 2003 alle kymmenen työntekijän yritysten osuus Euroopan unionissa oli 91,5 prosenttia – halutaan paremmat edellytykset tuhota julkisia peruspalveluja, purkaa työmarkkinasääntelyä ja kiistää sosiaaliset oikeudet ja työntekijöiden oikeudet. Tämä on mitä ilmeisimmin uusliberalismia.

Äänestimme tätä mietintöä vastaan seuraavista syistä: edistääksemme todellisia tukitoimia mikroyritysten ja pienten ja keskisuurten yritysten hyväksi sekä muiden sellaisten strategioiden hyväksi, joilla turvataan näiden yritysten asema ja suuri tuotantopanos teollisuuden, maatalouden ja kalastuksen alalla sekä niiden panos työntekijöiden oikeuksien, kaupan ja kansalaisten perustarpeiden täyttämisen puolesta.

Bruno Gollnisch (NI), kirjallinen. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, olemme hyväksyneet tämän mietinnön, jossa luetteloidaan toiveiden muodossa keinot ja välineet pienten yritysten toiminnan helpottamiseksi Euroopan unionissa. On selvää, etteivät nämä toiveet vielä vähään aikaan toteudu.

Esitän kuitenkin muutaman huomautuksen.

Kieltämättä tahdikas vaatimus ”riittämättömästi edustettujen etnisten vähemmistöjen omistamien” pk-yritysten positiivisesta erityiskohtelusta on tarpeeton, käsittämätön ja täysin ideologinen.

Esittelijä haluaa edistää pk-yritysten, ja erityisesti paikallisten pk-yritysten, osallistumista julkista hankintaa koskeviin sopimuksiin, mutta tämä estettiin nimenomaan parlamentin 15 vuotta sitten antamalla säädöksillä huolimatta niiden kielteisiä vaikutuksia koskevista varoituksista. Kyseisillä säädöksillä edistettiin tehokkaasti etenkin ulkomaisten suuryritysten osallistumista julkista hankintaa koskeviin sopimuksiin. Niillä oli tietoa ja hallinnollisia ja oikeudellisia resursseja osallistua hankintasopimusten tarjouskilpailuihin, kun taas paikallisilla pk-yrityksillä ei vastaavia resursseja ollut.

Pk-yritysten on nykyisin äärimmäisen hankalaa saada kansallista tai EU:n tukea juuri yhteisön lainsäädännön vaatimusten takia.

Lyhyesti sanoen vaikuttaa jälleen kerran siltä, että EU:ssa joudutaan antamaan säädöksiä, jotta selvittäisiin muiden EU:n säädösten todennäköisesti aiheuttamista ongelmista.

Françoise Grossetête (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Äänestin Edit Herczogin pk-yrityksiä tukevan aloitteen (Small Business Act) vahvistamista koskevan mietinnön puolesta.

Eurooppalaiset pk-yritykset ovat nykyisen talous- ja rahoituskriisin ensimmäisiä uhreja pankkien rajoitettua niiden luotonsaantia, ja niiden kasvu on saatava kiireesti uudelleen käyntiin. Eurooppalaisia pk-yrityksiä tukevan Small Business Act -aloitteen avulla on mahdollista parantaa pk-yritysten kilpailukykyä, jotta voimme vihdoin ryhtyä sanoista tekoihin. Varmistaakseen, että pk-yrityksiä tukeva Small Business Act -aloite todella pannaan täytäntöön, Euroopan parlamentti on antanut neuvostolle ja Euroopan komissiolle selvän esimerkin pk-yritysten asettamisesta etusijalle, jotta kaikki kyseiset yritykset pystyvät ymmärtämään ja soveltamaan näitä uusia toimenpiteitä, joihin on sisällytettävä erityisesti seuraavat toimet: vältetään tarpeettomia rasitteita, edistetään pk-yrityksiä koskevaa yhteisön määritelmää (250 työntekijää) suurempien innovatiivisten keski suurten yritysten perustamista ja helpotetaan pk-yritysten mahdollisuuksia saada rahoitusta ja tehdä julkista hankintaa koskevia sopimuksia, jotta lisätään näiden yritysten kasvupotentiaalia.

Mielestäni on kuitenkin valitettavaa, ettei toimintasuunnitelma ole juridisesti sitova asiakirja.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), kirjallinen. – (PL) Äänestin Edit Herczogin pk-yrityksiä tukevaa aloitetta (”Small Business Act”) koskevan mietinnön puolesta, koska pidän sitä tärkeänä säädöksenä. Se vaikuttaa talouden pienimpiin organismeihin, joiden varassa on EU:ssa nykyisin noin 100 miljoonaa työpaikkaa. Niiden osuus kaikista EU:n yrityksistä on lähes 99 prosenttia. Tätä taustaa vasten ja nykyisen kriisin aiheuttaman vakavien taloudellisten häiriöiden uhkan takia EU:ssa on pantava täytäntöön oikeudellista sääntelyä, jolla edistetään näiden yritysten toimintaa. Sääntelyn soveltamisalan pitäisi kattaa erityisesti yritysten omistajanvaihdoksia (varsinkin omistajan sairastuessa tai jäädessä eläkkeelle) koskevat kysymykset ja maksutapahtumien määräaikaisten yhdenmukaistaminen (luottolaman välttämiseksi).

Asiakirjassa korostetaan myös innovoinnin, tutkimuksen, patenttien ja keksintöjen, teollis- ja tekijänoikeuksien suojan sekä verkkokaupan merkitystä pk-yrityksille. Pk-yritysten rahoituksen saatavuus olisi myös varmistettava EU:n varojen ja luottojen avulla. Oma mutta aivan yhtä merkittävä kysymyksensä on monien pk-yritysten kiusana olevan byrokratian vähentäminen. Lisäksi on syytä mainita kymmenen periaatetta, joilla ohjataan pieniin yrityksiin sekä EU:ssa että jäsenvaltioissa sovellettavaa politiikkaa. Mielestäni on oleellista korostaa myös pk-yritysten rajatylittävän toiminnan tukemista ja edistämistä sisämarkkinoilla.

Astrid Lulling (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Eurooppalaisia pk-yrityksiä tukevaa aloitetta (”Small Business Act”) koskeva komission tiedonanto saa nykyisissä olosuhteissa erityisen merkityksen, sillä siinä vahvistetaan perusperiaatteet, joiden pitäisi toimia lähtökohtana sekä Euroopan unionissa että jäsenvaltioissa noudatettavan politiikan muotoilulle ja toteuttamiselle, jotta kaikille EU:ssa toimiville pk-yrityksille luodaan tasapuoliset edellytykset. Aloitteen varsinaisiin toimiin kuuluvat myös yli 50 erillistä toimenpidettä käsittävä paketti sekä neljä säädoehdotusta periaatteiden toteuttamiseksi käytännössä. Pk-yritysten tukemisen on oltava ensisijainen painopiste etenkin meneillään olevan vakavan talouskriisin aikana. Pk-yritysten tekemät investoinnit ovat keskeisessä asemassa kipeästi kaivatun elvytyksen kannalta.

Koska useimmat näistä toimista kuuluvat jäsenvaltioiden toimivaltaan, meidän on löydettävä keinot jäsenvaltioiden ja yhteisön elinten osallistamiseksi taataksemme, että pk-yritykset saavat lisäarvoa itseään koskevista toimista. Tietyillä ryhmäni esittämillä tarkistuksilla pyritään tekemään ”Pienet ensin” -periaatteesta olennainen osa kaikkea tulevaa lainsäädäntöä. Kannatan myös ajatusta pk-yrityksiä koskevasta erillisestä budjettikohdasta...

(Äänestys selitystä lyhennettiin työjärjestyksen 163 artiklan mukaisesti.)

Mairead McGuinness (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Mietinnön 68 kohdassa viitataan yhteiseen yhtenäistettyyn yhtiöveropohjaan ja todetaan, että yhtiöverotuksella olisi oltava yhteinen perusta. Tätä kohtaa en voi tukea, enkä tue. Verotus kuuluu jäsenvaltioiden eikä EU:n toimivaltaan, ja kaikki viittaukset yhteiseen yhtenäistettyyn yhtiöveropohjaan herättävät väistämättä huolta EU:n yritysveroasteista, mitä en tietenkään voi tukea.

Näin ollen en hyväksynyt kohdan ensimmäistä osaa, ja koska täysistunto äänesti koko kyseisen kohdan puolesta, äänestin mietintöä vastaan lopullisessa äänestyksessä.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Vaikka pienet ja keskisuuret yritykset (pk-yritykset) aiotaankin ensimmäisen kerran asettaa keskeiseen asemaan EU:n lainsäädännössä, ei ole mitään syytä juhlaan. Pikemminkin se on murheellista. Vuodesta 2009 tulee epäilemättä ratkaiseva vuosi, jolloin päätetään tuhansien pk-yritysten säilymisestä tai häviämisestä. Jos suuryritykset menevät nurin, pienet seuraavat väistämättä perässä.

Paljon puhutulla luottolamalla on joka tapauksessa voimakas vaikutus luoton määrän supistumiseen. Nyt onkin syytä varmistua siitä, etteivät rahavirrat pk-yrityksiin tyrehdy Basel II -sopimuksen takia lopullisesti. Jos haluamme vähentää byrokratiaa, jonkin menettelyn yksinkertaistamisesta saatavaa etua – sikäli kuin sillä olisi merkille pantavaa vaikutusta tiettyyn yritykseen – ei pidä menettää toistamiseen muiden uusien esteiden takia. Ainakin tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat on tehtävä pk-yrityksille helpommiksi, jotta näillä yrityksillä olisi onnistumismahdollisuus. Äänestin pk-yrityksiä tukevan Small Business Act -aloitteen puolesta siinä toivossa, että tällä kertaa se merkitsee muutakin kuin paperinpalasta, jossa eritellään tavoitteet, ja että se todella pannaan täytäntöön.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, äänestin Edit Herczogin pk-yrityksiä tukevaa aloitetta ("Small Business Act") koskevan mietinnön puolesta. On selvää, että pk-yrityksillä on suuri merkitys Euroopan unionissa, ja siksi aion tukea Edit Herczogin huolellisesti laatimaa mietintöä. Poliitiikan, julkisten toimien ja sosiaalisen ympäristön on vastattava pienten yritysten – Euroopan unionin varsinaisen selkärangan – todellisiin tarpeisiin. Siksi yhdyn näkemykseen, joka mietinnössä on esitetty erityisesti valtiontukia koskevasta yleisestä ryhmäpoikkeuksesta pk-yritysten hyväksi.

José Albino Silva Peneda (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) On yleisesti tunnettua, että yli 90 prosenttia Euroopan työpaikoista on pk-yritysten varassa. Parhaillaan käynnissä olevan kriisin takia monet niiden työntekijöistä ovat kuitenkin jääneet, tai jäävät pian, työttömiksi.

Komission tukitoimia rakennerahastomenettelyjen höllentämisen puolesta olisi pidettävä myönteisenä merkinä.

Globaalistuminen ja nykyinen kriisi ovat yhdessä muuttaneet suureksi osaksi niitä olosuhteita, joiden pohjalta EU:ssa aiemmin tehtiin tuolloin oikeina pidettyjä päätöksiä.

Tämä huomioon ottaen olen vakuuttunut siitä, että esimerkiksi joitakin alue- ja koheesiopolitiikan näkökohtia on tarkistettava.

Meidän on tarkasteltava myös pk-yritysten nykyisiä rahoitusedellytyksiä. Niillä on ratkaiseva merkitys varsinkin silloin, kun yritykset joutuvat lyhentämään velkaansa pysähtyneen talouskasvun aikana.

Näin ollen kannatan tätä mietintöä, sillä juuri tällaisina aikoina on ajateltava pk-yrityksiä ja niiden panosta innovaatioihin, talouskasvuun ja työllisyyteen.

Siksi EU:n alueella tarvitaan suhdanteita tasaavia toimia. Tämä edellyttää paljon määrätietoisempien toimien toteuttamista, jotta voidaan kehittää todellista EU:n tason makrotalouspolitiikkaa, jollaista ei vielä ole.

Peter Skinner (PSE), kirjallinen. – (EN) Kannatan tätä mietintöä ja äänestin mielelläni sen varsinaisen tekstin puolesta vähäisin poikkeuksin. En ole samaa mieltä yhteisestä yhtenäistetyistä yhtiöveropohjasta, koska siitä ei ole saavutettu yhteisymmärrystä. Samoin totean myöhästyneitä maksuja koskevien määräaikojen ylittämistä annettavista sakoista, että pidän niiden kannalta parempana vaihtoehtona maksuviivästyksistä annettua direktiiviä.

Koska pienet ja keskisuuret yritykset ovat talouden vahvin kasvutekijä, tällä ehdotuksella edistetään kasvuedellytysten parantamista. Kaakkois-Englannin pitäisi hyötyä tällaisesta strategiasta.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), kirjallinen. – (RO) Äänestin eurooppalaisia pk-yrityksiä tukevasta aloitteesta ("Small Business Act") annetun Euroopan parlamentin päätöslauselman puolesta, sillä on erittäin tärkeää luoda paremmat edellytykset pk-yritysten innovointeja suosivan ympäristön aikaansaamiseksi etenkin ottamalla käyttöön parempia teollis- ja tekijänoikeuksien suojakeinoja ja torjumalla petoksia ja väärennöksiä tehokkaammin koko Euroopan unionissa.

Rahoituslaitoksilta, komissiolta ja jäsenvaltioilta edellytetään yhteisiä toimia, jotta varmistetaan pk-yritysten rahoitusmahdollisuudet ja annetaan niille mahdollisuus vahvistaa pääomarakennettaan sijoittamalla saamiaan voittoja takaisin yritykseen. Kannatin äänestyksessä tarkistusta, jossa vaadittiin välittömiä toimia sen varmistamiseksi, ettei pk-yrityksiltä peritä maksuja ennen toiminnan aloittamista, jotta niille taataan mahdollisuus kerätä omia varoja. Kehotin myös EIP:a suunnittelemaan uusia rahoitusvälineitä ja konkreettisia uusia ratkaisuja, joilla poistetaan luottojen saatavuutta koskevat vakuusesteet. Nykyisen talouskriisin huomioon ottaen kehotin myös jäsenvaltioita kannustamaan pankkeja takaamaan pk-yritysten luotonsaannin kohtuullisin ehdoin.

10. Äänestyskäyttäytymistä ja äänestysaikeita koskevat ilmoitukset: ks. pöytäkirja

(Istunto keskeytettiin klo 13.50 ja sitä jatkettiin klo 15.05.)

Puhetta johti

varapuhemies Adam BIELAN

11. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen: ks. pöytäkirja

12. Alusten tarkastamiseen ja katsastamiseen valtuutettuja laitoksia sekä merenkulun viranomaisten asiaan liittyviä toimia koskevat yhteiset säännöt ja standardit (uudelleenlaatiminen) - Alusten tarkastamis- ja katsastamislaitoksia koskevat yhteiset säännöt ja standardit (uudelleenlaatiminen) - Satamavaltioiden suorittama valvonta (uudelleenlaatiminen) - Alusliikennettä koskeva yhteisön seuranta- ja tietojärjestelmä - Meriliikennealan onnettomuuksien tutkinta - Merten matkustajaliikenteen harjoittajan vastuu onnettomuustapauksessa - Alusten omistajien vakuutus merioikeudellisia vaateita varten - Lippuvaltiota koskevien vaatimusten noudattaminen (keskustelu)

Puhemies. – (PL) Esityslistalla on seuraavana yhteiskeskustelu

- Luis de Grandes Pascualin Euroopan parlamentin sovittelukomiteavaltuuskunnan puolesta laatimasta mietinnöstä sovittelukomitean hyväksymästä yhteisestä tekstistä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi alusten tarkastamiseen ja katsastamiseen valtuutettuja laitoksia sekä merenkulun viranomaisten asiaan liittyviä toimia koskevista yhteisistä säännöistä ja standardeista (uudelleenlaadittu) (PE-CONS 3719/2008 - C6-0042/2009 - 2005/0237A(COD)) (A6-0097/2009),

- Luis de Grandes Pascualin Euroopan parlamentin sovittelukomiteavaltuuskunnan puolesta laatimasta mietinnöstä sovittelukomitean hyväksymästä yhteisestä tekstistä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi alusten tarkastamis- ja katsastamislaitoksia koskevista yhteisistä säännöistä ja standardeista (uudelleenlaadittu) (PE-CONS 3720/2008 - C6-0043/2009 - 2005/0237B(COD)) (A6-0098/2009),

- Dominique Vlaston Euroopan parlamentin sovittelukomiteavaltuuskunnan puolesta laatimasta mietinnöstä sovittelukomitean hyväksymästä yhteisestä tekstistä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi satamavaltioiden suorittamasta valvonnasta (uudelleenlaadittu) (PE-CONS 3721/2008 - C6-0044/2009 - 2005/0238(COD)) (A6-0099/2009),

- Dirk Sterckxin Euroopan parlamentin sovittelukomiteavaltuuskunnan puolesta laatimasta mietinnöstä sovittelukomitean hyväksymästä yhteisestä tekstistä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi alusliikennettä koskevan yhteisön seuranta- ja tietojärjestelmän perustamisesta annetun direktiivin 2002/59/EY muuttamisesta (PE-CONS 3722/2008 - C6-0045/2009 - 2005/0239(COD)) (A6-0100/2009),

- Jaromír Kohlíčekin Euroopan parlamentin sovittelukomiteavaltuuskunnan puolesta laatimasta mietinnöstä sovittelukomitean hyväksymästä yhteisestä tekstistä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi meriliikennealan onnettomuuksien tutkinnan peruseriaatteista ja direktiivien 1999/35/EY ja 2002/59/EY muuttamisesta (PE-CONS 3723/2008 - C6-0046/2009 - 2005/0240(COD)) (A6-0101/2009),

- Paolo Costan Euroopan parlamentin sovittelukomiteavaltuuskunnan puolesta laatimasta mietinnöstä sovittelukomitean hyväksymästä yhteisestä tekstistä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi merten ja sisävesien matkustajaliikenteen harjoittajien vastuusta onnettomuustapauksessa (PE-CONS 3724/2008 - C6-0047/2009 - 2005/0241(COD)) (A6-0102/2009),

- liikenne- ja matkailuvaliokunnan suosituksesta toiseen käsittelyyn neuvoston yhteisestä kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi alusten omistajien siviilioikeudellisesta vastuusta ja rahavakuuksista (14287/2/2008 - C6-0483/2008 - 2005/0242(COD)) (Esittelijä: Gilles Savary) (A6-0072/2009) ja

- liikenne- ja matkailuvaliokunnan suosituksesta toiseen käsittelyyn neuvoston yhteisestä kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi lippuvaltiota koskevien vaatimusten noudattamisesta (14288/2/2008 - C6-0484/2008 - 2005/0236(COD)) (Esittelijä: Emanuel Jardim Fernandes) (A6-0069/2009).

Luis de Grandes Pascual, esittelijä. – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Antonio Tajani, hyvät kollegat, ratifioimalla tänään Erika III -paketin saatamme loppuun yli kolme vuotta sitten alkaneen hankkeen. Tällä hetkellä tunnen itseni tietenkin tyytyväiseksi, ja olen varma, että jokainen, joka on kulkenut tässä hankkeessa rinnallani, tuntee samoin. Olemme tekemässä Euroopassa historiallista uudistusta lisäämällä alueen merenkulun turvallisuutta.

Erika III -paketin tarkoitus on merten suojeleminen, ja kuten kaikki hyvin tiedätte, se sai alkunsa *Erika*- ja *Prestige*-alusten hirvittävästä öljykatastrofeista, jotka vahingoittivat vakavasti Etelä-Euroopan rannikoita.

Olemme ottaneet opiksi aiemmista kokemuksista ja ymmärrämme, että tarvitaan välittömiä toimia, jottei tällaista enää pääsisi tapahtumaan uudelleen. EU ei saa aliarvioida merenkulun ratkaisevaa merkitystä taloudelleen. Euroopan unionin ulkomaankaupasta 90 prosenttia on meriliikenteen varassa, samoin kuin 40 prosenttia yhteisön sisäisestä kaupasta.

Tämä selittää sen, että EU on joutunut tekemään valtavasti työtä merenkulkua koskevan säännösten parissa useiden vuosikymmenien ajan.

Kuten totesin, tämä ei ole ollut ruusuilla tanssimista, vaan aivan jotain muuta, sillä vaikka meitä kaikkia yhdisti yhteinen päämäärä, neuvoston kitsas asenne vaikeutti aluksi asioita. Samalla haluan rehellisyyden nimissä antaa tunnustusta poliittiselle määrätietoisuudelle, jota puheenjohtajavaltio Ranska osoitti saattaakseen päätökseen näin tärkeän kysymyksen.

On myös täysin selvää, että komission varapuheenjohtajan Antonio Tajanin toiminnalla oli ratkaiseva merkitys: hän antoi lopullisen sysäyksen yhteisymmärryksen saavuttamiseksi. Silti on aivan yhtä tärkeää korostaa vielä viimeiseksi parlamentin tinkimättömyyttä Euroopan etujen puolustamisessa ja edustamiemme kansalaisten suojelussa.

Keskityn nyt varsinaiseen aiheeseen ja haluan esittää muutaman huomautuksen kustakin pakettiin kuuluvasta ehdotuksesta. Voin heti aluksi ilmoittaa, että useimmat huoleni ovat hälvenneet.

Hyvät kollegat, koko neuvottelujen ajan olin erittäin huolissani yhdestä seikasta, sillä se sivuaa erästä paketin olennaista näkökohtaa. Tarkoitan niiden elinten ja viranomaisten riippumattomuutta, jotka perustetaan tekemään parhaita mahdollisia päätöksiä mahdollisimman lyhyessä ajassa. Tarkoitan erityisesti riippumatonta viranomaista, joka on määrää perustaa tekemään aina hyvin vaikea päätös merihädässä olevien alusten vastaanottamisesta suojapaikkaan. Hyvät kollegat, olen kuitenkin tyytyväinen lopulliseen päätökseen. Nykyisessä tilanteessa kukin jäsenvaltio perustaa riippumattoman viranomaisen, jolla on tarvittavat voimavarat ja valtuudet tehdä parhaita mahdollisia päätöksiä mahdollisimman lyhyessä ajassa. Viranomainen tekee lopullisen päätöksen aluksen vastaanottamisesta tai pois lähettämisestä vasta perinpohjaisen riskinarvioinnin jälkeen.

Tässä yhteydessä on sopivaa antaa Dirk Sterckxille tunnustusta tämän vaikean tehtävän määrätietoisesta toteuttamisesta. Olen tyytyväinen edistymiseen myös alusten seurantalaitteita koskevassa asiassa. Niillä on olennainen merkitys vaaratilanteiden vähentämisessä. Käsittelen seuraavaksi Dominique Vlaston mietintöä, ja kiitän häntä erinomaisesta työstä. Mietinnössä haluan korostaa yhteisön satamien nykyiseen

tarkastusjärjestelmään tehtävää huomattavaa parannusta: sitä tehostetaan suorittamalla tarkastukset riskiprofiilin perusteella. Kiitän myös Jaromír Kohlíčekia hänen halukkuudestaan käynnistää vuoropuhelu ja hänen tekemästään hyvästä työstä.

Toinen näkökohta, jota haluan korostaa, on merkittävä ehdotus matkustajien oikeuksista. Toistaiseksi niistä ei ole annettu yhteisön säädöksiä. Tässä asiassa edistyi Paolo Costan viime hetkiin saakka jatkuneiden ponnistelujen ansiosta.

Gilles Savaryn ja Emanuel Jardim Fernandesin mietinnöistä totean ilahtuneena, että neuvosto on vihdoinkin päättänyt luopua vastustavasta kannastaan, jolla ei saavutettu mitään hyödyllistä. Tämän muutoksen ansiosta saatiin aikaan ratkaisu, olkoonkin, että kyseessä on vähimmäisratkaisu. Todettakoon joka tapauksessa, että olen tyytyväinen, koska paketti on nyt valmis.

Lopuksi tarkastelen omaa mietintöäni. Neuvoston tarkastelun jälkeen se jaettiin kahdeksi säädökseksi.

Mietintöni pääkohdat voidaan tiivistää seuraavasti: tarkastamiseen valtuutettujen laitosten toiminnasta annettujen yhteisön säädösten neljännessä käsittelyssä onnistuimme tiukentamaan valvontamekanismeja perustamalla riippumattoman arviointikomitean, jolla on pysyvät valtuudet ja valmiudet oma-aloitteiseen toimintaan.

Olemme myös onnistuneet perustamaan oikeudenmukaisemman ja joustavamman sekä aiempaa tehokkaamman seuraamusjärjestelmän, sillä se rankaisee niitä, jotka eivät toimi vaatimusten mukaisesti, mutta rangaistukset on suhteutettu rikkomuksen vakavuuteen ja organisaation varoihin.

Lopuksi totean, että olemme edistyneet luokitustodistusten tunnustamista koskevassa erittäin hankalassa kysymyksessä vahvistamalla tunnustettujen laitosten vastavuoroista tunnustamista koskevat ehdot, kuitenkin meriturvallisuutta vaarantamatta ja käyttäen vertailukohtana kaikkein tiukimpia sääntöjä, jotta turvataisiin Euroopan laivanrakennusteollisuuden huippuosaamisen taso.

Dominique Vlasto, esittelijä. – (FR) Arvoisa puhemies, Euroopan komissio julkaisi Erika III -pakettia koskevat ehdotuksensa 23. marraskuuta 2005, ja toivon, että sallitte minun tässä vaiheessa esittää kiitokseni tuolloin liikenneasioista vastanneelle komission jäsenelle Jacques Barrot'ille, sillä hän on tehnyt uuden paketin parissa erittäin merkittävää työtä meriturvallisuuden parantamiseksi Euroopassa.

Erika III -paketilla viimeistellään lainsäädäntötoimet, jotka ovat jatkuneet kaiken kaikkiaan kymmenen vuotta siitä, kun Erikan järkyttävä haaksirikko tapahtui Bretagnen rannikolla. Paketin avulla Euroopan unioni on pystynyt tukkimaan alkuaan hyvin vakavat porsaanreiät voidakseen tulla kansainväliseksi vertailukohdaksi meriturvallisuuden alalla.

Katastrofien takia merionnettomuuksien suuttamilla Euroopan kansalaisilla oli oikeus odottaa poliitikoilta määrätietoista ja tarmokkaita ratkaisuja edesvastuuttoman toiminnan lopettamiseksi.

Tavoitteena oli perustaa vastuualue, jossa kukin merikuljetuksiin osallistuva osapuoli kantaa asianmukaisen vastuun ratkaisuistaan ja toimistaan sekä tarvittaessa erehdyksistään ja virheistään.

Näin ollen Erika III -paketin soveltamisalaan kuuluu useita merenkulkutoiminnan vaiheita, ja eri ehdotukset todella täydentävät toisiaan – kyseessä on kokonaisvaltainen strategia, joka sai meidät tarkastelemaan kutakin mietintöä jakamattoman kokonaisuuden osina.

Kun parlamenttia tänään pyydetään antamaan lausuntonsa tämän pitkän, yli kolmen vuoden työn vaatineen prosessin lopuksi järjestettävän sovittelumenettelyn tuloksista, me esittelijät olemme ilahtuneita tästä yhteisestä strategiasta, jonka ansiosta olemme mielestäni päässeet erittäin tyydyttävään tulokseen.

Haluan kiittää esittelijäkollegoitani, jotka ovat kaikki ottaneet tämän yleisen edun huomioon ennen omien etunäkökohtiensa käsittelyä, minkä ansiosta olemme pystyneet yhdessä saavuttamaan hyvän tuloksen, jota kukaan meistä ei olisi voinut saavuttaa yksin.

Omasta mietinnöstäni totean, että parlamentti saavutti tavoitteensa lähes kaikissa sen tärkeissä kohdissa ensinnäkin siksi, että alukset tarkastetaan vaatimustemme mukaisesti sekä satamissa että ankkuripaikoilla. Tämä on erittäin tärkeää sen takia, etteivät alukset voi poiketa sellaisiin paikkoihin, joissa ne tietävät pystyvänsä välttämään tarkastukset.

Onnistuimme myös tekemään tarkastusjärjestelmästä hyvin tiukan: jäsenvaltiot pystyvät yhteistyössä suunnittelemaan seuraavassa käyntisatamassa tehtävät tarkastukset haittaamatta suuririskisten alusten tarkastamista, eikä kyseisten alusten tarkastusväli saa ylittää kuutta kuukautta.

Mieluisin näkökohta neuvoston kanssa käymissämme neuvotteluissa on kuitenkin se, että toistuvasta sääntöjen rikkomisesta rangaistaan. Satamissa tehtävät tarkastukset saattavat johtaa pääsyn tilapäistä epäämistä koskeviin toimenpiteisiin ja toimintakieltoon EU:n vesillä, ja mahdollisesti jopa pysyvään kieltoon, jolloin pääsy EU:n satamiin ja ankkuripaikkoihin evätään lopullisesti. Tämän toimenpiteen kohteena ovat käytöstä poistetut alukset.

Tavoitteeseen pyritään asettamalla toleranssiraja – rikkomiskynnys, jota ei voida ylittää, sillä alukset, joiden pääsy EU:n satamiin ja ankkuripaikkoihin on evätty pysyvästi, määritellään käytöstä poistetuiksi, millä on pelotevaikutus.

Pääsimme tästä kohdasta neuvoston kanssa yhteisymmärrykseen sovittelussa, joten 8. joulukuuta pidetty sovittelukokous oli hyvin menestykseläs. Kiitän neuvoston puheenjohtajavaltiota Ranskaa ja Dominique Bussereauta, sillä olen aivan varma, että puheenjohtajavaltion työryhmien henkilökohtaisen sitoutumisen ja kaiken niiden tekemän työn ansiosta pystyimme tänään jättämään käsiteltäväksi erittäin tyydyttävän tuloksen, ja kehotan parlamenttia hyväksymään sen varauksettomasti.

Dirk Sterckx, esittelijä. – (NL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, olemme saamassa valmiiksi kymmenen vuotta sitten aloittamamme työn. Muistan vielä selvästi suuttumuksen, jota *Erikalle* joulukuussa 1999 sattunut onnettomuus herätti, ja sen, miten nopeasti komission jäsen Loyola de Palacio esitti tuolloin ehdotuksia. Muistan neuvoston yhteistyön – yleisen mielipiteen aiheuttaman paineen takia se vastasi ainakin osaksi siitä, että kaksi ensimmäistä pakettia valmistuivat kesäkuuhun 2002 mennessä, samaan aikaan muun muassa seurantaa koskevan mietintöni sekä alusten seurantaa ja hätäsatamia koskevan EU:n strategian kanssa.

Muistan myös selvästi närkästyksemme joulukuussa 2002 tapahtuneesta *Prestigen* katastrofista – sattumalta silloinkin oli käynnissä Strasbourgin istuntojakso. Tuolloin ihmettelimme, miksi olimme hyväksyneet kaikki nuo toimenpiteet, jos asiat saattoivat mennä niin pahasti pieleen niiden soveltamisvaiheessa. Parlamentti hoiti tuolloin osuutensa.

Palauttaisin parlamentin mieliin mietinnön, jonka meriturvallisuuden parantamista käsittelevä väliaikainen valiokunta laati Georg Jarzebowskiin johdolla. Toimme siinä selvästi esiin, että vaikka voimassa oli sekä EU:n että kansainvälistä säännöstöä, mahdollisimman turvallisen merenkulun varmistaminen edellytti meidän edelleen huolehtivan siitä, että henkilöstö aluksissa, satamissa ja muualla soveltaa kyseisiä sääntöjä käytäntöön ja noudattaa niitä.

Sääntöjen käytäntöön soveltamista koskevat asiat menivät edelleen paikoin pieleen, ja komissio vastasi tuolloin Euroopan parlamentissa esitettyihin kysymyksiin komission jäsenen Jacques Barrot'n esittämällä seitsemällä ehdotuksella. Mielestäni näistä ehdotuksista muodostui onnistunut kokonaisuus, ja haluan kiittää myös komission jäsentä Antonio Tajania niiden noudattamisesta. Mielestäni kaikki nämä toimet muodostavat onnistuneen kokonaisuuden. Nykyisiä sääntöjä kehitetään ja täydennetään kahdella mietinnöllä, joista toinen on laatinut Gilles Savary ja toinen Emanuel Jardim Fernandes. Näin ollen olemme saaneet aikaan tasapainoisen paketin.

Haluaisin sanoa muutaman asian alusliikenteen seurantaa koskevasta mietinnöstäni. Nykyistä SafeSeaNet-verkostoa käytetään tiedonvaihtojärjestelmänä, joka mahdollistaa kaikkien jäsenvaltioiden välisen yhteydenpidon ja tietojenvaihdon. Kaikkiin aluksiin on asennettava automaattinen tunnistusjärjestelmä (AIS), josta saadaan tietoa EU:n vesille saapuvista aluksista ja joka mahdollistaa riskien paikantamisen ja hallinnan. AIS-järjestelmästä hyötyvät myös kalastusalukset, joiden turvallisuus paranee. Pidämme jälleen kerran kiinni siitä – ja mielestäni tämä on tärkeää – että aluksen miehistöä on kohdeltava oikeudenmukaisesti onnettomuustilanteissa, eikä sitä saa väärin perustein syyttää rikkomuksista.

Olemme myös tiukentaneet hätään joutuneiden alusten vastaanottamista koskevia järjestelyjä. Tiesimme jo etukäteen tarvitsevamme suunnitelmia, mutta nyt tarvitaan myös viranomainen, joka ei ainoastaan osallistu suunnitelmien laatimiseen vaan huolehtii myös niiden toteuttamisesta. Viranomaisella on oltava asiantuntemusta ja toimivalta riippumattomaan päätöksentekoon, ja sen on oltava luonteeltaan pysyvä. Viranomaisen tulisi siis mieluummin olla valmiiksi käytettävissä, ettei sitä tarvitsisi perustaa kiireesti onnettomuustapauksissa. Arvoisa komission jäsen, hätäsatamille tarkoitettua vahingonkorvausjärjestelmää ei vielä ole perustettu, mutta luotan siihen, että esitätte sitä koskevan ehdotuksen sopivana ajankohtana.

Olemme siis työskennelleet tämän asian parissa kymmenen vuotta. Tällä kertaa saamme työskennellä ilman katastrofin aiheuttamaa painetta. Kiitän sekä puheenjohtajavaltio Sloveniaa että puheenjohtajavaltio Ranskaa, kuten Dominique Vlasto on jo tehnyt. Olen sitä mieltä, että ilman niiden ansiota päätöstä ei olisi voitu tehdä, mutta korostan myös, että parlamentti on ollut hyvin määrätietoinen ja ajanut yksimielisesti läpi kantojaan monissa kohdissa.

Tästä syystä haluan kiittää kaikkia kollegojani, jotka hoitivat osuutensa, sekä varjoesittelijöitä, esittelijöitä ja kaikkia muita. Muistamme tänään henkilöä, joka ei ole enää keskuudessamme, mutta joka antoi valtavan panoksen tämän paketin toteuttamiseen, toisin sanoen Willi Piecykiä. Esitän hänelle lämpimät kiitokseni postuumisti.

Hyvät kollegat, emme voi antaa direktiiviä onnettomuuksien kieltämiseksi emmekä direktiiviä, jolla lopetetaan myrskyt merellä, mutta mielestäni poliitikot tekevät parhaillaan kaiken voitavansa meriturvallisuuden parantamiseksi.

Jaromír Kohlíček, esittelijä. – (CS) Hyvät kollegat, merionnettomuudet voivat olla yksi eniten tuhoa aiheuttavista tapahtumista kuljetusalalla. Jo mytologioissa merenkulkuun on liitetty joukko erilaisia uskomuksia ja perinteitä. Viime aikoihin asti sitä hallinnoitiin useilla erilaisilla säännöstöillä. Vähitellen Kansainvälinen merenkulkujärjestö (IMO) on antanut muun muassa tapaoikeuteen perustuvia selkeämpiä säädöksiä. Näiden sääntöjen antaminen ei varmasti ollut itsetarkoitus. Niillä on varmistettava sekä tavara- että matkustajaliikenteen turvallisuus, ja niissä täsmennetään muun muassa aluksia ja infrastruktuuria koskevat tekniset vaatimukset ja merenkulkusäännöt. Muissa säädöksissä – jotka kuuluvat Euroopan parlamentissa viime aikoina käsiteltyihin aiheisiin – yhdenmukaistetaan miehistön koulutusta koskevat vähimmäisvaatimukset. Toisilla säädöksillä yritetään sulkea pois merionnettomuuksien mahdollisuus. Kaikista teknisistä toimenpiteistä huolimatta suuronnettomuuksia voi kuitenkin tapahtua. Vasta öljysäiliöalus *Prestigen* onnettomuuden jälkeen Euroopan unionin jäsenvaltiot ovat tiedostaneet merenkulkualan teknisen onnettomuustutkiminnan täydellisen yhdistämisen tarpeen. Kykenemättömyys *Prestigen* katastrofin tutkimiseen tai onnettomuuden selkeiden syiden määrittelyyn osoittivat, että tutkimusmenetelmiä on välttämätöntä yhtenäistää. Tämä edellyttää sitovien määräaikaisten vahvistamista tutkimusten käynnistämiseksi ja valmistumiselle ja jäseneltyjä loppukertomuksia. Puolueettomien tutkintalautakuntien perustaminen on tässä tapauksessa selvästi aiheellista. Direktiivin yksittäiset osat oli välttämätöntä yhdistää IMO:n vaatimuksiin ja muihin kolmannen merenkulkupaketin asiakirjoihin, ja samalla oli hyödynnettävä muita säännöksiä, joita Euroopan unionin voimassa olevissa sitovissa asiakirjoissa on annettu esimerkiksi henkilötietosuojasta.

Olen sitä mieltä, että sovittelumenettelyn avulla pystytään löytämään erittäin onnistunut ratkaisu kaikkiin avoimiin kysymyksiin ja muotoilemaan selkeästi vaatimus, joka koskee onnettomuuteen joutuneiden alusten miehistön asianmukaista kohtelua. Dirk Sterckxin mietinnössä käsitellään alusliikennettä koskevan yhteisön seuranta- ja tietojärjestelmän perustamisesta annettua direktiiviä, ja tässä käytetty sanamuoto on yhdenmukainen sen vastaavien osien kanssa, kuten kollegani muuten lyhyesti mainitsikin. Lopuksi haluan esittää kiitokseni tarkistusehdotusten laatijoiden kollegiaalisesta suhtautumisesta tehtävään sekä Euroopan komission henkilöstön ja työhön osallistuneiden puheenjohtajavaltioiden, eli Saksan, Slovenian ja Ranskan, erittäin myönteisestä asenteesta. Myös erityisavustajien panos tekstin laatuun oli merkittävä. Työn ensimmäisessä vaiheessa sain tukea muiden muassa Hannes Kugilta, ja sovittelumenettelyssä erityisen uutteralta Katrin Huberilta. Myös heidän ansiostaan valmiiksi saatu direktiivi on käytännöllinen ja käyttökelpoinen asiakirja, johon asiantuntijoiden on varsin suositeltavaa tutustua.

Paolo Costa, esittelijä. – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, saamme tänä iltana ja tässä istunnossa päätökseen pitkällisen työn, ja mielestäni meidän kaikkien pitäisi tuntea itsemme tyytyväisiksi lopputulokseen. Meidän pitäisi olla tyytyväisiä useistakin syistä, jotka koskevat nimenomaan koko EU:ta, sillä on selvää, että Euroopan unionin on ainoastaan tarvittaessa sallittava laatia omaa alueellista sääntelyä aloilla, joita säädellään jo kansainvälisillä normeilla, ja puuttua määräämillään säännöillä jäsenvaltioiden ja kansainvälisten järjestöjen suhteisiin. Tälle oli kuitenkin selvästi tarvetta. Valitettavasti tämä kävi selväksi niistä tapahtumista, jotka sysäsivät prosessin liikkeelle.

Uskoakseni lopputulos on juuri sellainen, ettei se voi miellyttää kaikkia sikäli, että se on pitkällisellä työllä aikaansaatu rehellinen kompromissi, jossa kaikki toimielimet – komissio, parlamentti ja neuvosto – ovat olleet mukana ja hoitaneet kukin osuutensa ajamalla niitä etuja, joita ne on niin sanoakseni nimitetty ajamaan. Tällä varmistetaan, että koko merenkulkuala ja merenkulun turvallisuusjärjestelmä ovat tänään menneet askelen eteenpäin. Loppujen lopuksi kollegoillani ja minulla on ollut kunnia ja mahdollisuus käydä käsiksi erityisongelmiin. Minulla oli velvollisuus ja ilo käsitellä matkustajaliikenteen harjoittajien vastuusta onnettomuustapauksessa.

On tietenkin myönnettävä, että tulos jää tavalliseen tapaan jälkeen asettamistamme tavoitteista – tavoitteista, jotka toisinaan vaikuttivat jopa saavutettavilta. Tavoitteena oli laajentaa suojaa ja suojelua välittömästi alusten kaikkiin matkustajiin kansainvälisillä ja kansallisilla vesillä sekä jokiliikenteessä. Todellinen tilanne edellytti kuitenkin niin sanoakseni soveltamisalan osittaista kaventamista. Sanottakoon, että olen tästä tietoinen, mutta en voi olla huomauttamatta, että säännöstössä on puutteita sen takia, että monet alukset, jotka liikennöivät sattumanvaraisesti jokien ja meren välillä, eivät ole edellä mainitulla tavalla suojattuja, ja tämä on varmasti sellainen seikka, josta olisi huolehdittava tavalla tai toisella. Olen varma, että komissio antaa tämänsuuntaisia säännöksiä mahdollisimman pian.

Asetimme kuitenkin varsin pitkän määräajan varmistaaksemme, että soveltamisalaan otetaan myös kotimaan vesiliikenne. Määräajan pituutta koskeva ongelma johtuu siirtymäkausista, ja kenties aliarvioimme tämän kysymyksen. Pelkään, että otamme liian pitkien siirtymäkausien riskin ja joudumme näin ollen odottamaan tätä liian kauan. Siirtymäkaudet ovat kuitenkin parempi vaihtoehto kuin se, ettei mitään muutoksia olisi tehty.

Toinen käsiteltävä pääkohta – ja edelleen se kohta, johon saakka olemme päässeet – on suojelulle määrätty alkamisajankohta. Voimme todellakin nyt kertoa kansalaisille, että alusten matkustajina he kuuluvat periaatteessa asetuksen soveltamisalaan vuoden 2012 lopusta lähtien matkustustavasta riippumatta. Lyhyesti sanoen olemme myös tästä näkökulmasta antaneet kaikille kansalaisille mahdollisuuden tuntea itsensä enemmän eurooppalaisiksi, sillä samaa suojaa sovelletaan kaikilla merillä sijaintipaikasta ja aluksesta riippumatta.

Gilles Savary, esittelijä. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, olemme saaneet päätökseen lainsäädäntömaratonin, joka, kuten jo mainittiin, on kestänyt kymmenen vuotta ja joka, kuten tämänaamuisessa keskustelussa muistutettiin, on epäasianmukaisesti nimetty ”Erika III” -paketiksi.

Epäasianmukaista se on siksi, että *Erikan* jälkeen tuli *Prestige*, sen jälkeen *Tricolor* ja sen jälkeen valitettavasti monia muita merionnettomuuksia sekä EU:n vesillä että niiden ulkopuolella.

Nimitys on kuitenkin epäasianmukainen ennen kaikkea siksi, että kuten Dirk Sterckx huomautti, tämä lainsäädäntö on ensimmäistä kertaa järkipäistä – toisin sanoen siitä puuttuvat tunteilu, ylilyönnit ja polemiikki, jotka saavat vallan *Erikan* ja *Prestigen* kaltaisten katastrofien jälkeen. Mielestäni Jacques Barrotilla ja komissiolla on hyvin suuri ansio lainsäädäntöehdotuksen esittämisestä, mutta asia oli myös varsin hankala.

Jäsenvaltiot eivät oikeastaan ole halukkaita antamaan säädöksiä tällaisilla aloilla, ennen kuin jotain vakavaa tapahtuu. Toisinaan ne taas menevät sääntelyssä liian pitkälle, kun onnettomuuksia sattuu. Joka tapauksessa tämä on todella merkittävä säädös, koska se käsittää seitsemän tekstiä.

Sen tavoitteena on tehdä eurooppalaisesta – tai pikemminkin jäsenvaltioiden – meriliikennealueesta yksi maailman turvallisimmista. Tämä on aivan perusteltua ottaen huomioon, että se on myös yksi maailman vilkkaimmista ja maantieteellisesti maailman vaativimmista meriliikennealueista. Siinä on monia salmia, kuten Bosporin-, Gibraltarin- ja Calais’n salmi – niiden kautta liikennöi päivittäin 800 kauppalausta – jotka kuuluvat maailman suurimpiin satamiin.

Näin ollen meillä oli paljon tehtävää. Elämän sattumanvaraisuuden takia emme valitettavasti voi työllämme varmistaa, ettei onnettomuuksia enää tapahdu, mutta meidän olisi voitava varmistua siitä, että olemme tehneet parhaamme niiden estämiseksi, ja myös rangaistava mahdollisten onnettomuuksien aiheuttajia.

Paketin rakenne on yksinkertainen: se on myönteinen kehä, jossa jokainen kuljetusketjun osa – aina satamavaltiosta liikennöitsijän, luokituslaitoksen ja lippuvaltioiden kautta vakuutuslaitokseen saakka – on vastuussa toiminnastaan ja, kuten arvelemme, harjoittaa painostusta kuljetusolosuhteiden parantamiseksi ja sen varmistamiseksi, että osapuolet käyttävät vaatimusten mukaista ja vastuullista liikenteenharjoittajaa.

Tarkemmin ajatellen meidän olisi kenties myös kannattanut perustaa mallimme yleiset periaatteet ja rakenteet samoihin seikkoihin kuin rahoituslalla: luottoluokituslaitoksissa on ollut aivan yhtä paljon puutteita kuin merenkulkualan luokituslaitoksissa.

Joillakin jäsenvaltioilla on mukavuuslippualuksia, tai veroparatiiseja, kuten niitä rahoituslalla kutsutaan. Määrättyihin toiminnanharjoittajiin suhtaudutaan torjuvasti, ja ne ovat joutuneet mustalle listalle tai niille on asetettu merenkulkuun liittyviä kieltoja. Näin ollen kyseessä on aivan erinomainen säädös, joka on lisäksi yhteensopiva IMO:n kansainvälisen järjestelmän kanssa.

Toteaisin myös, että tämä on yhteisölle todella huomattava poliittinen saavutus, sillä komission ja parlamentin välisten suhteiden ansiosta on voitu laatia erittäin monitahoinen teksti ja säädös, josta jäsenvaltiot olivat hyvin vaiteliaita.

Haluan kiittää Antonio Tajania ja komissiota. Haluan kiittää myös puheenjohtajavaltio Ranskaa, sillä mielestäni Dominique Bussereau ymmärsi, että tällä asialla voisi olla hyvin suuri merkitys Ranskan puheenjohtajakaudella, ja kiitän kaikkia kollegojani, koska jokainen parlamentin jäsen tietää, että tavoitteen saavuttamiseksi turvauduimme temppuihin ja taikakeinoihin. Merenkulupaketti on saatu aikaan ainoastaan yksimielisyytemme avulla, ja olemme osoittaneet yhteisvastuuta siinä määrin, että jotkut kollegat ovat niin sanoakseni perineet muutamia salamatkustajia, kuten oman mietintöni ja Emanuel Jardim Fernandesin mietinnön, joita neuvosto ei hyväksynyt.

Hyvät kollegat, tästä syystä olemme onnistuneet. Olisin halunnut käsitellä mietintöäni perinpohjaisemmin, mutta luullakseni minulla on puheaikaa keskustelun lopussa, jolloin saan siihen tilaisuuden.

(Suosionosoituksia)

Emanuel Jardim Fernandes, esittelijä. – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, keskustelu meriturvallisuutta koskevasta Erika III -paketista lähestyy loppuaan. Prosessi on kestänyt yli kolme vuotta, ja tänä aikana olemme ottaneet voimakkaasti kantaa matkustajien, merien ja merireittien turvallisuuden parantamisen puolesta. Portugalilaisena ja madeiralaisena minun arvellaan sitoutuneen erityisesti tähän hankkeeseen ja sen päätavoitteisiin: sen varmistamiseen, että jäsenvaltiot täyttävät johdonmukaisesti Kansainvälisen merenkulujärjestön (IMO) jäsenyysohjeet, hyväksyvät järjestön yleissopimukset ja noudattavat kaikilta osin niiden pakollisia määräyksiä. Neuvotteluprosessi oli vaikea. Parlamentti piti Erika III -pakettia aina kokonaisuutena eikä suinkaan kokoon kyhättynä toimenpidekokoelmana.

Ensimmäisen käsittelyn aikoihin parlamentti hyväksyi joitakin tarkistuksia. Niihin kuuluivat seuraavat asiat: lippuvaltion velvoite huolehtia katsastajien ja tutkijoiden oikeanlaisesta koulutuksesta ja luoda valmiudet alusten rakentamista ja varustamista koskevia katselmuksia, hyväksyntää ja valtuutusta varten, jäsenvaltioiden velvoite hankkia asiakirjat sen todistamiseksi, että alus on kansainvälisten määräysten mukainen – silloin kun alus ei ole uusi, jäsenvaltion on oltava yhteydessä aiempaan lippuvaltioon ja pyydettyä sitä toimittamaan tarvittavat asiakirjat ja tiedot – sekä velvoite ylläpitää alustietokantaa, jossa on tärkeimmät tekniset tiedot kustakin aluksesta sekä tiedot IMO:n säännösten rikkomisista.

Ehdotuksia oli kaiken kaikkiaan kahdeksan, ja saavutimme tuolloin poliittisen yhteisymmärryksen kuudesta ehdotuksesta. Oma ehdotukseni ja Gilles Savaryn ehdotus jäivät vielä hyväksymättä. Olemme nyt päässeet yhteisymmärrykseen siitä, miten myös nämä kaksi ehdotusta voidaan sisällyttää Erika III -paketin lopulliseen tekstiin. Parlamentin sinnikkyuden sekä puheenjohtajavaltio Slovenian ja erityisesti puheenjohtajavaltio Ranskan – joita kiitän – ansiosta ja lopulta yleisen yksituumaisuuden ansiosta voimme nyt saada valmiiksi kolmannen meriturvallisuuspaketin. On tärkeää korostaa kansainvälisten yleissopimusten ratifiointia kansallisen menettelyn avulla tässä prosessissa. Tuin tätä kantaa ottaakseni huomioon eri jäsenvaltioissa käytössä olevat erilaiset ratifiointijärjestelmät. Siihen saakka kunnes IMO:n tarkastusjärjestelmästä tulee pakollinen, jäsenvaltioiden on tehtävä merenkuluviranomaisistaan kyseinen tarkastus ja julkistettava tulokset. Jäsenvaltioiden on perustettava merenkuluviranomaisten laadunhallintajärjestelmä, joka sertifioidaan kansainvälisten standardien mukaisesti. Ennen kuin jäsenvaltio antaa alukselle oikeuden lippunsa käyttöön, sen on tarkastettava, että alus on kansainvälisten sääntöjen mukainen.

Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että niiden lipun alla purjehtivat alukset, jotka on pysäytetty satamavaltion tekemässä tarkastuksessa, saatetaan asiaa koskevissa IMO:n yleissopimuksissa vaadittuun kuntoon. Jos jäsenvaltion lippu on mustalla listalla tai on ollut kaksi vuotta peräkkäin satamavaltion suorittamaa valvontaa koskevan Pariisin yhteisymmärryspöytäkirjan harmaalla listalla, jäsenvaltion on annettava komissiolle selvitys puutteellisen toimintansa syistä.

Samanaikaisesti yhteisen kannan kanssa jäsenvaltiot vahvistavat yhteisessä julkilausumassa sitoutuvansa ratifioimaan 1. tammikuuta 2012 mennessä tärkeimmät meriturvallisuutta koskevat kansainväliset yleissopimukset, soveltamaan lippuvaltiota koskevaa IMO:n säännöstöä ja siihen liittyvää merenkuluviranomaisten tarkastusjärjestelmää ja kehottamaan IMO:a tekemään näistä kahdesta oikeudellisesta välineestä pakollisia koko maailmassa.

Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, totean lopuksi, että kolmannen meriturvallisuuspaketin hyväksyminen on merkittävä saavutus EU:n lainsäädäntöprosessissa. Komissio, neuvosto ja Euroopan parlamentti ovat esittäneet ehdotuksia, keskustelleet sekä saavuttaneet yhteisymmärryksen ja hyväksynnän tekstistä, jolla

kohennetaan kansalaisten ja yritysten elämää, edistetään meriturvallisuuden parantamista ja ennakoidaan tulevaisuutta. Oli suuri kunnia osallistua tähän prosessiin. Tästä paketista pian toimitettavassa äänestyksessä osoitamme kunnioitusta kaikkien aikaisempien ja viimeaikaisten merionnettomuuksien uhreille: aina *Prestigen* ja *Erikan* uhreista *Bolaman* ja *Estonian* uhreihin. Autamme myös tulevaisuudessa välttämään vastaavien tapahtumien seuraukset tai lieventämään niitä.

Antonio Tajani, komission varapuheenjohtaja. – (IT) Arvoisa puhemies, tänään olemme saaneet suoritettua vaikean tehtävän, vaativan matkan, jota parlamentti, neuvosto ja komissio ovat kulkeneet yhdessä. Matkalla on ollut runsaasti vaikeuksia, teknisiä ongelmia ja joitakin varteenotettavia ristiriitoja selvitettävänä.

Haluan nyt osoittaa sanani paitsi kaikille parlamentissa toimiville kollegoilleni, jotka aikovat pian hyväksyä työemme lopullisesti ottaakseen käyttöön uuden merenkulkupaketin, myös kaikille Euroopan unionin kansalaisille, joita edustatte. Tämän vaikean tehtävän valmiiksi saaminen Euroopan parlamentin vaalien kynnyksellä on vahva näyttö toimielimiltä kaikille Euroopan kansalaisille. EU:n toimielinten tehtävä on määrätä sääntöjä, joilla ratkaistaan kansalaisten esiin tuomia ongelmia. Pakon edessä toimielimet pystyvät ratkaisemaan ongelmia ja pääsemään yhteisymmärrykseen tuottaakseen suurempaa hyötyä rajojemme sisällä eläville puolelle miljardille eurooppalaiselle. Ne pystyvät antamaan näyttöä turvallisuuden takaamisesta. Ne pystyvät antamaan näyttöä ympäristönsuojelusta. Ne pystyvät antamaan näyttöä matkustajien oikeuksien puolustamisesta. Ne pystyvät antamaan näyttöä yritysten suojelusta ja sääntöjen noudattamisen valvonnasta.

Koska EU:n oikeusjärjestelmä nojaa perinteisesti raudanlujaan oikeusvarmuuteen, merenkulkua koskevien uusien sääntöjen käyttöönotto merkitsee jälleen Euroopan kansalaisia koskevien sääntöjen antamista. Näitä sääntöjä he voivat noudattaa, ja niillä voidaan parantaa liikennejärjestelmän ja tämän meriämme koskevan merkittävän alan edellytyksiä. Tästä syystä halusin korostaa parlamentissa toimitetun äänestyksen merkitystä tälle paketille, sillä varsinaisen sisältönsä lisäksi se merkitsee EU:n toimielinten antamaa poliittista näyttöä. Päätöksen soveltamisala ylittää välittömät tarpeemme ja parhaillaan käsittelemämme kysymykset, joista olette päättäneet laatia sääntöjä komission ja neuvoston suostumuksella. Toistan vielä, että tämä on poliittinen valinta, näyttö, jonka annamme Euroopan kansalaisille, jotta he luottaisivat toimielimiinsä, koska ne voivat käydä ongelmiin käsiksi ja ratkaista ne.

Haluankin todella kiittää komission henkilöstöä, jonka ansiosta ensin Jacques Barrot ja sitten minä pystyimme työskentelemään mahdollisimman tehokkaasti. Haluan kiittää puheenjohtajavaltio Ranskaa ja puheenjohtajavaltio Sloveniaa. Haluan kiittää Dominique Bussereautaa kaikesta lisätyöstä hankalimmassa neuvotteluvaiheessa, ja haluan korostaa myös kaikkien esittelijöiden, liikenne- ja matkailuvaliokunnan sekä koko parlamentin tekemää tärkeää työtä. Esitän kiitokseni myös Luis de Grandes Pascualille, Dominique Vlastolle, Dirk Sterckxille, Jaromír Kohlíčekille, puheenjohtajalle, Paolo Costalle, Gilles Savarylle – *jota kiitän vielä kerran hänen työstään* – ja Emanuel Jardim Fernandesille hänen panoksestaan ja kyvystään saattaa neuvottelut lopulta päätökseen pääsemällä voitolle jopa puolueellisista ja syvään juurtuneista asenteista pyrkiessään antamaan kansalaisille konkreettisia vastauksia.

Haasteenamme oli lujittaa EU:n säädöksiä laittoman merenkulun torjumiseksi sekä merionnettomuuksien ja merien pilaantumisen estämiseksi. Meidän on nyt hyödynnettävä kaikkia käytettävissämme olevia merenkulkualan säädöksiä estääksemme sellaisten onnettomuuksien toistumisen, jotka saivat meidät toimimaan. Säädökset koskevat ensinnäkin lippuvaltiota, jolla on päävastuu meriturvallisuudesta, ja poliittinen linjaus on nyt tehty. Kaikkien EU:n lippuvaltioiden on poikkeuksetta oltava valkoisella listalla, ja niillä on oltava tätä varten tarkoituksenmukaiset välineet. EU:ssa akkreditoituja luokituslaitoksia koskevien yhtenäisten puitteiden ansiosta pystymme myös tehostamaan merenkulun valvontaa.

Satamavaltioihin sovelletaan muita välineitä. Määrätyt alukset ja varustamot eivät enää ole tervetulleita EU:n vesille, koska ne eivät täytä turvallisuutta koskevia vähimmäisvaatimuksia. Rannikkovaltioihin sovelletaan vielä muitakin toimenpiteitä: lyhyen ja pitkän matkan merenkulussa käytettävien alusten tehokas seuranta on keskeinen ennaltaehkäisykeino. Tiukemmilla säännöillä, jotka koskevat hätään joutuneiden alusten vastaanottamista suojapaikkaan, varmistetaan, että pystymme estämään merionnettomuuksien aiheuttamat ympäristökatastrofit. Meidän on toteutettava torjuntatoimia ja kannettava samalla vastuu onnettomuuksien seurauksista ja otettava niistä opiksi. Varustamojen on otettava käyttöön kolmansia osapuolia ja matkustajia koskeva asianmukainen vastuu- ja korvausjärjestelmä. Yhteisen tutkintajärjestelmän avulla saamme myös parhaat mahdolliset palautetiedot onnettomuuksista, jotta voimme ottaa niistä opiksi. On päivänselvää, ettei merikuljetusten riskejä voida täysin poistaa siten kuin muilla aloilla, mutta lainsäädäntöelimen ja kansalaisten edustajien velvollisuus on tehdä parhaansa näiden riskien rajaamiseksi mahdollisimman vähiin.

Tämä onkin mielestäni yhteinen päämäärämme. Mielestäni olemme edistyneet kaikkien mittapuiden mukaan merkittävästi. Paketti, jonka parlamentti aikoo hyväksyä, on todella valtava harppaus oikeaan suuntaan ja

– toistan – hieno poliittinen näyttö, merkittävä osoitus EU:n toimielinten halusta antaa vastauksia 500 miljoonan kansalaisen esittämiin kysymyksiin.

Georg Jarzembowski, PPE-ryhmän puolesta. – (DE) Paljon kiitoksia arvoisa puhemies, paljon kiitoksia arvoisa varapuheenjohtaja, hyvät kollegat, haluan aivan ensimmäiseksi kiittää ryhmäni puolesta kaikkia esittelijöitä paitsi heidän varsinaisesta työstään myös siitä, että saavutimme asettamamme tavoitteen, nimittäin ehdotusten käsittelyn kokonaispakettina. Käsittelemällä niitä pakettina pakotimme neuvoston lähentymään parlamenttia, sillä tiedätte aivan varmasti, ettei neuvosto halunnut hyväksyä kahta ehdotusta. Yhteistyö oli ainoa keino saada neuvosto hyväksymään nämä kaksi asiakirjaa, ja me onnistuimme.

Olen varapuheenjohtajan kanssa samaa mieltä siitä, että tämä paketti on valtava menestys kansalaisten kannalta. Tämä pitäisi tuoda esiin myös vaalikampanjassa.

Kun katselee ympärilleen, keskusteluun ei tänä iltapäivänä osallistu kovinkaan monta parlamentin jäsentä siitä huolimatta, että tämän paketin kokoaminen oli yksi liikenne- ja matkailuvaliokunnan suurimmista saavutuksista.

Kansalaiset eivät toisinaan ehkä ymmärrä, miksi neuvottelemme niin pitkään ja miksi kaikki kestää niin kauan. Tässä tapauksessa he kuitenkin huomaavat paketin koostuvan seuranta- ja luokituslaitoksia, onnettomuustutkintaa, vakuutusvelvoitteita, vastuusäädöksiä sekä satamavaltioiden ja lippuvaltioiden suorittamaa valvontaa koskevia säädöksiä. Kaikkiin näihin näkökohtiin liittyviä vaatimuksia on tiukennettava onnettomuuksien ehkäisemiseksi mahdollisuuksien mukaan ja nopean toiminnan varmistamiseksi onnettomuustapauksissa.

Hyvä Dirk Sterckx, haluan jälleen kerran kiittää erityisesti sinua, sillä olit esittelijänä erityiskomiteassa, jonka puheenjohtajana minulla oli kunnia toimia, ja tapasimme uudelleen *Prestigen* uppoamisen jälkeen pohtiaksemme, missä oli vielä parantamisen varaa. Komissiossa Jacques Barrot varsinaisesti hyväksyi ehdotuksemme, ja parlamentti oikeastaan viimeisteli ne lainsäädäntöprosessissa.

Tältä osin voimme olla todella tyytyväisiä, kun pystymme saavuttamaan yhteisymmärryksen kolmannesta merenkulkupaketista kaikkien näiden vuosien jälkeen. Esitän kuitenkin vielä kaksi huomautusta. Ensinnäkin meidän pitäisi kiittää ranskalaista ministeriä Dominique Bussereautta, joka lopulta raivasi paketin tieltä viimeiset esteet ja mahdollisti sen onnistumisen. Hänelle pitäisi antaa tästä erityiskiitokset.

Arvoisa varapuheenjohtaja, kaikki katseet kohdistuvat nyt teihin! Komission on nyt huolehdittava erinomaisen Euroopan meriturvallisuusviraston avulla siitä, että jäsenvaltiot myös panevat paketin täytäntöön ja soveltavat sitä. Vasta soveltamalla päätöksiämme käytäntöön pystymme estämään *Erikan* ja *Prestigen* kaltaisten onnettomuuksien toistumisen. Meidän pitäisi yhteisvoimin pyrkiä tähän tavoitteeseen.

Rosa Miguélez Ramos, PSE-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, pidin äsken todella kiirettä matkalla parlamenttiin. Kuuntelin työhuoneessani varapuheenjohtaja Antonio Tajania ja muita puhujia, ja minusta tuntuu, että minun täytyy kiittää kaikkia esittelijöitä ja komissiota. Antonio Tajanin tavoin minäkin haluan vilpittömän kiitollisena antaa tunnustusta komission jäsenen Jacques Barrot'n tekemästä työstä, jolla oli suuri merkitys, sekä puheenjohtajavaltio Ranskan myötämielisestä suhtautumisesta.

Haluan samalla todeta, että merenkulkupaketti käynnistää Euroopassa ratkaisevan muutoksen: sellaisen, joka edistää merenkulun laatua ja avoimuutta. Mielestäni näin varmistetaan, että emme koskaan enää joudu kohtaamaan niin valtaisaan salailua kuin aikaisemmin, *Erikan* ja *Prestigen* hirvittävien onnettomuuksien jälkeen – sellaista salailua, joka verhosi erityisesti *Prestigen* onnettomuutta. Tätä taustaa vasten Jaromír Kohlíčekin mietintö, jonka varjoesittelijä olen, on tae – itse asiassa ainoa tae – siitä, että merenkulkua koskevat tutkimukset voidaan tulevaisuudessa suorittaa täysin avoimesti. Sillä varmistetaan, että kaikki meistä – suuri yleisö ja viranomaiset – saavat tietää, mitkä olivat kunkin onnettomuuden taustasyyt tai seuraukset, jotta samoja virheitä ei koskaan enää voida toistaa ja jotta kaikki virheet voidaan korjata.

EU:n on mentävä tällä alalla eteenpäin, ja olen varma, että työmme ei pääty tähän, koska olemme aina olleet edelläkävijöitä ja koska meriliikenteen kasvu ei lopu.

Anne E. Jensen, ALDE-ryhmän puolesta. – (DA) Arvoisa puhemies, minäkin haluan kiittää esittelijää parlamentissa saavutetusta lopputuloksesta ja puheenjohtajavaltio Ranskaa sen toimista. Saavuttamamme tulos on valtava menestys ympäristön ja EU:n merenkulun kannalta. Viime vuosina EU on suureksi osaksi määrännyt merenkulun ympäristövaikutuksia koskevan vaatimustason säädöksillä ja Kansainvälisen merenkulkujärjestön työn kautta. Merenkulku on maailmanlaajuinen toimiala, ja oikeudenmukaisen kilpailun ja ympäristön takia on tärkeää laatia yhteiset maailmanlaajuiset säännöt. EU voisi kuitenkin näyttää esimerkkiä

ja vahvistaa vaatimustason edellyttämällä tiukempia sääntöjä. On varmistettava, että EU:n jäsenvaltiot todella noudattavat IMO:n sopimuksia, ja juuri näin teemme säädöspaketilla, jonka parlamentti on saamassa valmiiksi. Kolmannen merenkulupaketin seitsemän direktiivin avulla torjutaan pilaantumista, varmistetaan paremmin yhteensovitut valmiudet onnettomuustilanteissa ja estetään huonokuntoisia aluksia pääsemästä EU:n vesille. Toimiessani ryhmäni varjoesittelijänä olen kiinnittänyt erityistä huomiota satamavaltioiden suorittamaa valvontaa ja onnettomuuksien tutkintaa koskeviin direktiiveihin, ja haluan kiittää molempia esittelijöitä, Dominique Vlastoa ja Jaromír Kohlíčekia, heidän ammattimaisesta ja menestyksekkästä työstään. Olemme toteuttaneet paremman alusten tarkastusmenettelyn, jonka ansiosta kaikkein huonokuntoisimmat alukset tarkastetaan kaikkein useimmin, ja kehittäneet onnettomuuksien tutkintamenettelyn, jolla turvataan kuulusteltavien todistajien oikeussuojaa, ja näin ollen myös onnettomuusraportista saatuja tietoja voidaan hyödyntää myöhemmin ja jäsenvaltiot voivat vaihtaa niitä keskenään.

Mogens Camre, UEN-ryhmän puolesta. – (DA) Arvoisa puhemies, voimme täydellä syyllä olla erittäin tyytyväisiä merenkulupakettiin, ja haluan esittää ryhmämme puolesta kiitokset esittelijöiden, komission ja neuvoston erinomaisesta työstä tällä alalla. Nythän on niin, että alusten katsastukset koskevat erityisesti suuria aluksia, ja haluan korostaa pieniin aluksiin liittyvää ongelmaa. Meillä on toimivaltaisia erityiselimiä, jotka suorittavat tarkastukset, mutta ei näiden alusten merikelpoisuutta tai tarkastusajankohtaa koskevia riittävän täsmällisiä sääntöjä. Tämä koskee erityisesti kalastusaluksia, pieniä kalastusaluksia, jotka on uudistettu joko kalastuksen jatkamiseksi tai matkailutarkoituksiin. Usein tämä lisää aluksen painoa ja moottorin kokoa muuttamalla aluksen painopistettä ja heikentäen sen merikelpoisuutta, ja kotimaassani Tanskassa on tästä syystä tapahtunut lukuisia järkyttäviä onnettomuuksia. Kaikille aluksille – uusille tai uudistetuille – on määrättävä sitova vaatimus merikelpoisuustestin suorittamisesta. Tästä syystä haluan Paolo Costan tavoin kehottaa komissiota laajentamaan katsastamis- ja hyväksymissäännöksiä ottamalla kyseiset alustyyppit niiden soveltamisalaan mahdollisimman pian.

Michael Cramer, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmä kannattaa tätä lopullista kompromissia. Olemme tyytyväisiä siihen, että parlamentti sai tahtonsa läpi, ja siitä syystä kaikki kahdeksan säädösehdotusta muodostavat yhden paketin, josta äänestetään yhtenä kokonaisuutena. Kiitän kaikkia esittelijöitä vilpittömästi yhteistyöstä.

EU:n on kiireesti annettava meriturvallisuudesta tiukempia säädöksiä, jotta pelastetaan ihmishenkiä ja ehkäistään ympäristökatastrofeja torjumalla onnettomuuksia. *Erikalle* ja *Prestigelle* tapahtuneet merionnettomuudet eivät saa toistua.

Satamavaltioiden suorittaman valvonnan ansiosta EU:n satamissa poikkeavia aluksia pystytään valvomaan paremmin ja – tämä on mielestämme tärkeää – aluksille voidaan määrätä seuraamuksia, jos ne eivät täytä turvallisuusmääräyksiä. Alusten seuranta aluevesillä on erittäin tärkeää etenkin ympäristöllisesti herkillä alueilla, sillä merten pilaantuminen ei noudata aluerajoja. Siksi tarvitaan pikaisesti rajatylittäviä toimia. Asetuksessa, joka koskee velvoitteita matkustaja-alusten matkustajia kohtaan, on valitettavasti säädetty vain merialueista. Vihreiden ryhmän mielestä asetusta olisi pitänyt soveltaa myös sisävesireitteihin.

Lopuksi totean meidän olevan tyytyväisiä siihen, että neuvosto on pitkän viiveen jälkeen tehnyt päätöksen myös satamavaltioiden velvoitteista ja alusten omistajien vakuutuksesta ja vastuusta. Satamia koskevalla paketilla olemme ottaneet pitkän harppauksen eteenpäin tietäen, että näitä sääntöjä voidaan ja täytyykin vielä parantaa tulevaisuudessa.

Jacky Hénin, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, toistuvat onnettomuudet ja vaarallisten aineiden merikuljetusten lisääntyminen nostavat jatkuvasti esiin kiireellisiä kysymyksiä, jotka koskevat Euroopan unionin kaikkiin merensalmiin sovellettavien turvallisuusmääräysten tiukentamista ja kyseisten sääntöjen noudattamisen valvontaan tarvittavia voimavaroja.

On erityisen järkevää luokitella kyseiset salmet ja niille johtavat väylät Seveso-vyöhykkeisiin liittyvien menettelyjen mukaisesti, sillä kuljetuksissa ei saa viime kädessä olla kyse kustannusten karsimisesta seurauksista piittaamatta.

Rahoituskriisin laukaisemista taloudellisista katastrofeista johtuvien paineiden alla komissio ja neuvosto harkitsevat vihdoinkin veroparatiisien kyseenalaistamista. Olisi todellinen edistysaskel, jos tämä voitaisiin toteuttaa käytännössä.

Vastaavasti, kuinka monta meri- ja ympäristökatastrofia vielä täytyy tapahtua, ennen kuin komissio, neuvosto ja Euroopan parlamentti vihdoinkin kiinnittävät huomiota pitkään jatkuneeseen paheksuttavaan mukavuuslippukäytäntöön? Ehkä eurooppalaisten äänestäjien olisi sittenkin viisaampaa valita Euroopan

parlamenttiin enemmän sellaisia jäseniä, joille on tärkeämpää työskennellä kansalaisten turvallisuuden hyväksi kuin puolustaa ihmisille ja ympäristölle tuhoisaa vapaakauppaa.

Derek Roland Clark, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, viime syyskuussa kiinnitin huomiota siihen, miten aluksia koskevat sähköiset tiedot, joita mietinnöissä tarvitaan, voisivat helposti joutua Somalian rannikon edustalla toimivien merirosvojen haltuun. Tätä ei otettu huomioon. Mietintöjä on muutettu, mutta ei parempaan suuntaan. Itse asiassa niiden välillä on nyt ristiriitaisuuksia. Yritän uudelleen.

Vaikka Dirk Sterckxin mietinnössä veloitetaan satamia ottamaan alukset vastaan, Gilles Savaryn mietinnössä todetaan, että alukselta voidaan evätä pääsy satamaan, ellei se toimita vakuutustodistusta. Lisäristiriitoja syntyy siitä, kun Dominique Vlaston mietinnössä satamavalvonta ulotetaan koskemaan rannikon läheisyyteen ankkuroiduneita aluksia. Eli jos alus, jolla ei ole tarvittavia asiakirjoja, on kiinnittynään rannikon tuntumaan ja joutuu sitten vaaraan kehnon sään takia, se on otettava vastaan, koska Dirk Sterckxin mietinnössä vahvistettiin hätään joutuneiden alusten oikeus turvapaikkaan. Näin ollen lopputulos on se, että vaarallista lastia kuljettava alus pääsee satamaan käyttämällä hyväkseen näitä ristiriitaisuuksia. Entäpä jos tämä johtaa vakavaan vaaratilanteeseen ja tärkeän sataman sulkemiseen? Koskisiko Dirk Sterckxin mietinnössä mainittu korvaus kaikkea tätä, ja kuka lopulta maksaa? Nämä mietinnöt on tarkistettava perusteellisesti.

Lopuksi totean, että Emanuel Jardim Fernandesin mietinnössä kannatetaan lukuisia IMO:n suosituksia. Tämä on hienoa – Yhdistynyt kuningaskunta on jo allekirjoittanut ne – mutta EU haluaa lisätä mukaan oman alustietokantansa, mitä minä ja muut vastustaisimme. Sanon ”vastustaisimme”, koska Emanuel Jardim Fernandesin mietintö aiotaan hyväksyä ilman äänestystä. Kuinka demokraattista tämä on? Mitä ihmettä tapahtui niille huomautuksille, joita parlamentissa juuri tänä aamuna esitettiin ja joiden mukaan tämä on tarkistuksia esittävä parlamentti?

Fernand Le Rachinel (NI). – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, haluan kiittää kaikkia esittelijöitä, jotka ovat vastanneet meriturvallisuuden asettamia haasteita koskeviin tärkeisiin kysymyksiin ja kantaneet parlamentille kuuluvan vastuun.

Kaikilla on muistissa ne suuronnettomuudet, jotka tapahtuivat vuonna 1999 öljysäiliöalus *Erikalle* ja vuonna 2000 *Prestigelle*, sekä niiden murheelliset ekologiset, inhimilliset ja taloudelliset seuraukset.

Uusi säädöskokonaisuus eurooppalaisten suojelemiseksi merionnettomuuksilta saadaan lopultakin valmiiksi. Siinä säädetään erityisesti kaikkein vanhanaikaisimpien alusten järjestelmällisistä tarkastuksista, pakollisesta vakuutuksesta korvausten maksamiseksi ympäristökatastrofien uhreille ja Euroopan maiden lippujen alla purjehtivien alusten auditointijärjestelmästä. Kuten tiedämme, kyseiset alukset ovat vielä aivan liian usein mukavuuslippualuksia.

Oli korkea aika toteuttaa nämä toimet, jotka todellakin kaventavat sitä laajaa liikkumavaraa, joka alusten omistajille on suotu vuosisatojen ajan. Ne tekevät lopun käytöstä poistettujen alusten omistajien rankaisemattomuudesta, ja tarkastuksia tehostetaan entisestään kohdentamalla ne kyseisiin aluksiin.

Meriturvallisuudessa ei tehdä kompromisseja: sen pitäisi nimenomaan olla ensisijainen mittapuuh rahan, voittojen ja vapaan kaupan sijasta.

Pahoittelen kuitenkin yhtä asiaa. Kestää pitkään, ennen kuin kaikki uudet rajoittavat ja ehkäisevät säädökset pannaan täytäntöön. Edustan Euroopan parlamentissa kotimaani luoteisosaa, jossa on monia rannikkoalueita, ja olen helpottunut ja ylpeä äänestäessäni kolmannen merenkulkupaketin puolesta.

Ioannis Kasoulides (PPE-DE). – (EL) Arvoisa puhemies, paketti, joka käsittää seitsemän merenkulkua koskevaa ehdotusta, on tärkeä edistysaskel onnettomuuksien torjumiseksi ja tehokkaiden valmiuksien turvaamiseksi onnettomuustapauksissa. Viimeksi mainitusta puheen ollen haluaisin varjoesittelijänä viitata erityisesti siihen, mitä sovittiin vaarassa olevien alusten suojaapaikoista. Haluan kiittää esittelijä Dirk Sterckxiä ja koko neuvottelutyöryhmää siitä, että tästä tärkeästä kysymyksestä saavutettiin järkevä kompromissi.

Jos pieni onnettomuus, esimerkiksi pieni halkeama öljysäiliöaluksen säiliössä, pääsee leviämään eikä sitä suljeta, tuloksena saattaa olla valtava ympäristökatastrofi, kun alus tärisee kovassa merenkäynnissä tai lastin siirtäminen aluksesta toiseen aiheuttaa ongelmia, ellei tarjolla ole suojaapaikkaa, jossa voidaan toteuttaa asianmukaiset toimenpiteet. Samanaikaisesti miehistön pelko sille mahdollisesti aiheutuvista rikos- tai siviilioikeudellisista seuraamuksista tai aluksen puutteellinen vakuutusturva saattavat estää suojaapaikan etsimisen valitettavien seurauksin.

Käsillä olevalla kompromissilla taataan, että riippumattomat asiantuntijat päättävät vaarassa olevan aluksen vastaanottamisesta suojapaikkaan, miehistön oikeudenmukaisesta kohtelusta onnettomuustapauksissa IMO:n ohjeiden mukaisesti, vakuuttamattomien alusten velvollisuudesta suojapaikoissa, satamille ja suojapaikoille maksettavista vahingonkorvauksista, joista komissio esittää useita toimintavaihtoehtoja, ja öljysäiliöalusten omistajien velvoitteesta tehdä ilmoitus lastistaan, jos se ylittää 1 000 tonnia. Samanaikaisesti kaikkiin aluksiin, kalastusalukset mukaan luettuna, on asennettava automaattinen tunnistusjärjestelmä.

Lopuksi totean olevani tyytyväinen siihen, että parlamentin toimet ovat saaneet neuvoston hyväksymään lopullisen yhteisen kannan kaikista pakettiin kuuluvista seitsemästä säädösehdotuksesta.

Michel Teychenné (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, pakettia, josta huomenna äänestämme, ei olisi saatu valmiiksi ilman Euroopan parlamentin tahdonvoimaa, ja haluan tässä yhteydessä esittää kiitokset tehdystä työstä.

Jos Euroopan unioni laatii säädöksen, jonka avulla toivottavasti pystytään estämään *Erikan* ja *Prestigen* haaksirikkojen kaltaiset katastrofit ja saadaan lopultakin saastuttajat vastaamaan teoistaan, siitä kuuluu kiitos Euroopan parlamentin periksi antamattomalle asenteelle neuvoston varovaisuuteen nähden. Teille on turha muistuttaa siitä päättäväisyydestä, jota Gilles Savaryn ja Emanuel Jardim Fernandesin mietintöjen käsiteltäväksi saaminen edellytti. Tämä on poliittinen voitto Euroopan parlamentille, ja myös periksi antamattomuuden ja yhteistyön voitto.

Meriturvallisuuspaketin ansiosta jäsenvaltioiden on vihdoin täytettävä velvoitteensa Kansainvälisessä merenkulkujärjestössä ja erityisesti suoritettava teknisiä tarkastuksia ennen kuin ne antavat alukselle oikeuden lippunsa käyttöön. Toinen johdonmukainen edistysaskel on vaatimus rahavakuutta koskevan todistuksen myöntämisestä vakuutettaville aluksille, mikä asettaa alusten rahdinantajat konkreettisesti vastuuseen.

Jos parlamentti hyväksyy nämä säädökset huomenna, Euroopan unioni osoittaa olevansa varustautunut tehokkailla välineillä huonokuntoisia aluksia sekä rikollisia rahdinantajia ja omistajia vastaan, ja tästä on toivottavasti hyötyä sekä ympäristölle että kansalaisten terveydelle.

Lopuksi haluan esittää Antonio Tajanille, joka on tänään paikalla, ja liikennelainsäädäntöä käsitteleville esittelijöille kiitokset siitä työstä, jota he ovat tehneet, koska olemme nyt aloittaneet merioikeutta koskevan prosessin viimeiset vaiheet tavoitteenamme sisällyttää koko EU:n liikenne sen soveltamisalaan. Kyseinen työ viivästy todella paljon merenkulun osalta, ja toivonkin, että parlamentti pystyy juuri tässä yhteydessä saattamaan päätökseen myös merenkulkua koskevan merkittävän osuuden, joko tämän istunnon aikana tai ainakin mahdollisimman pian.

Puhetta johti

varapuhemies **Miguel Angel MARTÍNEZ MARTÍNEZ**

Josu Ortuondo Larrea (ALDE). – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, olen iloinen, että voimme päättää kuluvan vaalikauden vahvistamalla lopullisesti viimeisen merenkulkupaketin. Muistan kuitenkin, että aloittaessani parlamentissa vuonna 1999 Ranskan rannikon läheisyydessä sattui vakava merionnettomuus öljysäiliöalus *Erikalle*, josta ensimmäiset onnettomuuksien torjuntaan ja ehkäisemiseen tarkoitetut säädösehdotukset saivat nimensä.

Luulimme torjuneemme vaaran, mutta pian tämän jälkeen öljy, joka oli peräisin vielä edellistekin pahemmasta onnettomuusaluksista – *Prestigestä* – turmeli Galician rannikon. Siitä lähtien liikenne- ja matkailuvaliokunnan jäsenet ovat työskennellyt peräkkäisten lainsäädäntöpakettien parissa ja pyrkineet pääsemään voitolle kohtuuttomasta vastarinnasta, jota alusten omistajat, öljy-yhtiöt, luokituslaitokset ja myös määrätty jäsenvaltiot ovat osoittaneet hylkäämällä kaikki kolme ehdotusta, joita ne pitivät liian tiukkoina.

Viimeisten kymmenen vuoden aikana olemme antaneet monia direktiivejä ja asetuksia, joista muutamia olemme joutuneet tarkistamaan uudelleen, koska niiden alkuperäiset versiot osoittautuivat tehottomiksi neuvoston tekemien poistojen takia.

Annoimme säädöksiä kaksoisrungolla varustettujen alusten käyttöönotosta, vakavien öljyvahinkojen eurooppalaisesta korvausrahastosta ja hätäsatamista, ja parhaillaan tarkistamme ja vahvistamme merten matkustajaliikenteen harjoittajien vastuusta, merionnettomuuksien tutkinnasta, alusliikennettä koskevasta yhteisön seuranta- ja tietojärjestelmästä ja satamavaltioiden harjoittamasta valvonnasta annettuja säädöksiä sekä vielä alusten tarkastamis- ja katsastamislaitoksia koskevia asetuksia ja direktiivejä. Tämä on hyvä

säädöspaketti, ja on toivottavaa, että se tulisi voimaan kaikissa jäsenvaltioissa ja että ne panisivat sen täytäntöön mahdollisimman pian.

Olen tyytyväinen tähän. Parlamentin vaalikausi on kuitenkin loppuillaan. Olen jättämässä parlamentin, ja lähtiessäni olen pahoillani siitä, ettemme onnistuneet tekemään jo kehitettyjen ja patentoitujen valvontajärjestelmien käyttöönottoa pakolliseksi saadaksemme näyttöä siitä, milloin ja kuinka paljon määrätty alus on laskenut laittomasti mereen pilssivesi- ja öljypäästöjä. Toisin sanoen järjestelmät ovat eräänlainen musta laatikko tai kierroslukumittari, jonka merenkulkuviranomaiset voivat tarkastaa aluksen saapuessa satamaan.

Mielestäni meidän on kiinnitettävä meriympäristöön enemmän huomiota ja tiukennettava sitä koskevia menettelyjä ehkäistäksemme kaiken aiheuttamamme pilaantumisen. Olen myös sitä mieltä, että tämän asian laiminlyöminen vaikuttaa elintarvikeketjuumme ja elämäämme, ja lopulta maksamme siitä kovan hinnan. Luotan siihen, ettei mereen laittomasti laskettujen päästöjen menestyksenkäs ja tehokas kurissa pitäminen enää vaadi kymmentä vuotta lisää.

Puhemies. – (ES) Kiitos, hyvä Josu Ortuondo Larrea. Olen varma siitä, että toimintanne Euroopan parlamentissa muistetaan ja siitä, että olittepa missä tahansa, jatkatte toimintaa niiden tavoitteiden puolesta, jotka täällä parlamentissa jäivät teiltä kesken. Ne saattavat jäädä kesken, mutta niitä ollaan hyvää vauhtia saavuttamassa toimintanne ansiosta.

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, neuvoston kanssa viiden vuoden ajan käytyjen keskustelujen ja neuvottelujen jälkeen paljon mainostetusta kuuden direktiivin ja yhden asetuksen merenkulkupaketista on riisuttu kaikki merenkulun turvallisuuteen ja ympäristönsuojeluun liittyvä myönteinen sisältö. Toisin sanoen paljon porua, vähän villoja.

Neuvosto, joka on Euroopan unionin kansalaisvastaisen politiikan ja pääoman etujen vankkumaton kannattaja, toteuttaa kaikki toiminnanharjoittajien ja alusten omistajien sekä monopoliasemassa olevien yritysryhmittymien vaatimukset. Kyseiset tahot vastustavat kaikkia toimenpiteitä, jotka saattaisivat vähänkin heikentää niiden kannattavuutta. Niinpä ne ovatkin onnistuneet tämän pitkäksi venähtäneen menettelyn aikana joko viemään terän kaikilta alusten turvallisuussääntöjen valvontaan tarkoitetuilta myönteisiltä säännöksiltä tai lykkäämään niitä epämääräiseksi ajaksi.

Pakettiin ei ole sisällytetty toimenpiteitä inhimillisen tekijän – alusten miehistön – suojelemiseksi ja kehittämiseksi, vaikka se on tärkein tekijä ihmishenkien suojelussa merellä ja ympäristönsuojelussa. Euroopan unioni on vuodesta 1986 alkaen esittänyt yhteisen merenkulkupolitiikan alalla ehdotuksia inhimillisiin tekijöihin, parempiin työoloihin ja alusten miehistön kouluttamiseen liittyvien kysymysten tarkastelusta tulevaisuudessa. Ehdotukset ovat kuitenkin harhaanjohtavia ja perusteettomia, sillä tilanne on niiden osalta vuosien varrella vain huonontunut. Siksi Kreikan kommunistinen puolue äänestää koko niin kutsuttua merenkulkupakettia vastaan.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission varapuheenjohtaja Antonio Tajani, hyvät kollegat, parlamentin liikenne- ja matkailuvaliokunta ei voinut – eikä edelleenkään voi – laiminlyödä tehtävänsä, joka on kokonaisvaltaisen ratkaisun löytäminen merenkulun turvallisuuspuutteiden korjaamiseksi ja onnettomuustapauksissa toteutettavien toimenpiteiden vahvistamiseksi. Kolmannessa merenkulkupaketissa ratkaistaan myös tehokkaasti ongelmat, jotka koskevat toiminnanharjoittajan vastuuta matkustajien ja rahdin osalta. Oli jo korkea aika, edellyttäen tietenkin, ettei asiaa ole jätetty huomiotta, kuten mielestäni vaikuttaa olevan käymässä lentomatkustajien oikeuksien suhteen.

Oikeastaan A-luokan aluksille asetetut tavoitteet vaatimustenmukaisuuden saavuttamisesta vuoteen 2016 mennessä sekä B-, C- ja D-luokan aluksille vahvistettu vielä pidempi määräaika ovat liian löyhiä ja antavat toiminnanharjoittajille liian paljon liikkumavaraa. Toivon, että toiminnanharjoittajat palkitsevat Euroopan unionin avokätisyyden noudattamalla ripeästi uusia säädöksiä. Tarvitsimme, ja tarvitsemme edelleen, alusten seurannasta ja kuljetuslupien myöntämisestä vastaaville luokituslaitoksille yhteiset standardit sekä hyvin tarkat säännöt, joilla määrätään tarkastuksista ja alusten lisäämisestä mustalle listalle.

Näin ollen kannatan ehdotuksia ja sen lisäksi onnettomuuksien sekä meri- ja ympäristökatastrofiriskien hallintaan tarkoitettuja toimenpiteitä ja asiaankuuluvia velvoitteita, joiden noudattamisen valvontaan kehotan komissiota sitoutumaan tiukemmin. Laaja-alaisessa paketissa otetaan huomioon myös toimenpiteet, jotka koskevat tutkintaa, toimivaltaa ja kohtuullista itsemääräämisoikeutta merionnettomuustapauksissa. Toivon, että lueteltujen toimenpiteiden avulla saadaan selvyttä vastuu- ja korvauskysymyksiin. Siksi äänestin mietintöjen puolesta.

Corien Wortmann-Kool (PPE-DE). – (NL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Antonio Tajani, meriturvallisuuspaketin vaiheet ovat olleet myrskyisiä, mutta lopputulos on varsin onnistunut. Tämä on suureksi osaksi sen ansiota, että komission jäsen Antonio Tajani ja hänen virkamiehensä ovat Euroopan parlamentin rinnalla kannustaneet neuvostoa panemaan toden teolla toimeksi monien keskeisten seikkojen suhteen, jotka ovat parlamentille todella tärkeitä.

EU:n laajuinen yhteistyö on joka tapauksessa välttämätöntä, jos meriturvallisuutta aiotaan parantaa. Onneksi olemme nyt selvittäneet muutamia puuttuvia yhteyksiä, vaikka parlamentti olisi halunnut kehittää joitakin kohtia pidemmälle. Se, että riippumaton onnettomuustutkinta on nyt tehty pakolliseksi vakavissa merionnettomuuksissa, on edistystä, koska tämä mahdollistaa asian perinpohjaisen selvittämisen.

Tästä on jo saatu paljon kokemusta ilmailun alalla. Juuri viime viikolla Turkish Airlinesin lentokone syöksyi maahan Amsterdamin lähellä Alankomaissa, ja riippumattoman onnettomuustutkinnan ansiosta onnettomuuden syy oli selvitetty viikon kuluessa, mikä sai arvailut loppumaan. Riippumaton onnettomuustutkinta syylliseen katsomatta on todella suuri edistysaskel myös merenkulussa. Esittelijä on tehnyt tässä asiassa erinomaista työtä.

Arvoisa puhemies, haluan korostaa toista kohtaa tässä paketissa, nimittäin matkustajamerenkulun korvausvastuuta koskevan sääntelyn parantamista. Tämä on asianmukaista, mutta on myös hyvä, että sisävesiväylät on jätetty soveltamisalan ulkopuolelle, sillä pieniä sisävesialuksia ei voida kohdella samalla tavoin kuin avomerellä liikennöiviä valtamerialuksia. Nämä ovat kaksi eri asiaa, ja on pohjimmiltaan hyvä asia, että tämä on vahvistettu ehdotuksessa.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – (BG) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, merenkulun alalla on jo pitkään keskusteltu alusliikenteen sääntelyn, valvonnan ja seurannan kehittämisen tarpeesta, johon ovat syynä selkkaukset, ympäristön pilaantuminen, ihmishenkien vaarantuminen ja valitettavan laaja laiton kauppa. Uuden merenkulkuteknologian käyttöönotto ja merirosvouksen lisääntyminen sekä tiukan yleisen valvonnan täydellinen puuttuminen ovat ongelman peruslähtökohtia. Direktiivin tarkistaminen lujittaa ja parantaa meriturvallisuusverkoston ja tehokkaan, automatisoidun tietotekniikkajärjestelmän kehittämisedellytyksiä. Näitä tuloksia on arvioitava Euroopan parlamentin, komission ja neuvoston puolesta.

Vaarallisiin jätteisiin liittyvien ongelmien ratkaisemiseen tarkoitettu säännöstö on tärkeä. Direktiivin noudattaminen estää vaarallista, tunnistamatonta rahtia kuljettavia aluksia kulkemasta EU:n vesien kautta ja etsimästä rahtinsa dumpaamisen sopivaa paikkaa. Merenkulun valvonta on täysin välttämätöntä. Meriturvallisuuskulttuurin ja tähän prosessiin tarvittavan logistiikan kehittäminen on välttämätöntä. Lisäksi on luotava järjestelmälle tekninen ja teknologinen perusta ja tehokas tiedotuskoneisto samalla kun suojataan se osa tiedoista, joilla varmistetaan meriliikenteen turvallisuus. Kannatan Euroopan meriturvallisuusviraston toteuttamia toimia, jotka koskevat muun muassa laivaliikenteen ohjaus- ja informaatiopalvelujen kehittämistä. Samalla virasto perustaa yhdennetyn tietokannan, joka sisältää reaaliaikaiset tiedot aluksista sekä muita niiden rahtiin ja sen ominaisuuksiin liittyviä tietoja. Vaikka *Erikan* onnettomuus on jo esimerkitapaus, jonka avulla opetellaan riskinhallintaa ja -analysointia, en halua tällaisen tapauksen tai vastaavien olosuhteiden enää toistuvan.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – (RO) Kolmannesta merenkulkupaketista saavutettu yhteisymmärrys parantaa matkustajien turvallisuutta, edistää ympäristönsuojelua ja tehostaa valvontajärjestelmiä.

Musta lista, joka laaditaan säädöksiä toistuvasti rikkovista aluksista, parantaa merkittävästi turvallisuutta, aivan kuten ilmailunkin alalla. Erika III -paketilla on varsin suuri merkitys Romanian, sillä Euroopan unionin yhdennetystä meripolitiikasta ja Mustanmeren synergiasta hiljattain hyväksytyjen asiakirjojen vanavedessä se saattaa vaikuttaa siihen, onnistuuko EU:n periaatteiden ja hyvien käytäntöjen levittämistä muihin kuin Euroopan unionin rannikkovaltioihin koskeva prosessi, jossa hyödynnetään Euroopan komission ehdotuksesta uutta välinettä itäisen kumppanuuden avulla.

Merenkulkuun liittyviä toimenpiteitä on täydennettävä lisäämällä rannikkovaltioiden välistä yhteistyötä, jotta hyödynnetään voimavaroja mahdollisimman tehokkaasti ja vähennetään satamissa ja rannikoilla harjoitettavasta toiminnasta johtuvaa pilaantumista, joka koskee myös Tonavan juoksua koko sen pituudelta. Mustaamerta voidaan suojella tehokkaasti vain kaikkien alojen yhteisillä toimilla.

Jim Higgins (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, merenkulkupaketti on tuottanut parlamentille ja neuvostolle suuria vaikeuksia. Neuvotteluja ja keskusteluja on käyty paljon, ja olen iloinen siitä, että ongelmat on vihdoinkin ratkaistu.

Paketin hyväksyminen on menestys Euroopan parlamentille ja varsinkin esittelijöille, jotka ovat määrätietoisesti huolehtineet siitä, että saimme aikaan tuloksia kansalaisten hyväksi jopa jäsenvaltioiden hallitusten erittäin tiukasta vastarinnasta huolimatta.

Tämä säädös vaikuttaa moniin eri aloihin, muun muassa EU:n jäsenvaltioiden lippujen alla purjehtivien alusten tasoon turvaamalla alusten paremmat tarkastusmenettelyt. Olemme onnistuneet lisäämään avoimuutta ja tiukentamaan tarkastuksia. Pohjimmiltaan tällä paketilla lisätään alusten turvallisuutta, mikä vähentää ympäristökatastrofien ja meren elävien luonnonvarojen tuhoutumisen riskiä.

Irlannin näkökulmasta ajoitus on äärimmäisen tärkeä sen vuoksi, että irlantilaisessa satamassa on kiinnittyneenä latvialainen alus, jonka miehistö ei ole saanut palkkaa eikä riittävästi ruokaa, eikä sillä ole mitään keinoa päästä takaisin omaan jäsenvaltioon Latviaan. Juuri tällaiset ongelmat on ratkaistava, ja odotan innokkaasti tämän paketin täytäntöönpanoa.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Kolmas merenkulkupaketti on äärimmäisen tärkeä. EU haluaisi kehittää meriliikennekäytäviä TEN-T-verkon laajentamisen yhteydessä. Merenkulkupaketin avulla parannetaan merikuljetusten turvallisuutta ja sovelletaan käytäntöön niitä kokemuksia, joita on saatu viime vuosina *Erika*- ja *Prestige*-alusten merionnettomuuksista sekä Mustallamerellä tapahtuneista onnettomuuksista.

Merenkulkupaketti on erityisen merkittävä Mustanmeren kannalta, sillä monet Mustanmeren rannikkovaltioista ovat Pariisin yhteisymmärryspöytäkirjan mustalla tai harmaalla listalla. Aluksen omistajan vastuun olisi oltava voimassa onnettomuustapauksissa myös sisävesiväylillä tapahtuvissa onnettomuuksissa. Mielestäni hätään joutuneet alukset on vastaanotettava tätä tarkoitusta varten varustetuille alueille, jossa niille voidaan antaa niiden tarvitsemaa apua. Näiden palveluiden maksukäytännöistä on kuitenkin laadittava selvät säännöt.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, kun *Erika* haaksirikkoutui, olin yksi niistä Ranskaa edustavista parlamentin jäsenistä, jotka vaativat Ranskan viranomaisia laittamaan sulkuportit kiinni, jotta suola-altaat eivät saastuisi.

Kun *Prestigen* katastrofi tapahtui, toimin Dirk Sterckxin kanssa yhteisesittelijänä, sillä vastasimme yhdessä liikennekysymysten käsittelystä – itse käsitelin ympäristöasioita – ja vaadimme aivan perustellusti merenkulun turvallisuuden lisäämistä. Muistan hyvin, miten lujasti työskentelimme juuri Euroopan parlamentissa *Prestigeä* käsittelevän tutkintavaliokunnan perustamisen puolesta: se teki varmasti vaikutuksen.

Näin ollen voimme mielestäni tänään olla kaikki tyytyväisiä siihen, että monet merenkulkupakettiin kuuluvat kansainväliset ja eurooppalaiset säännöt ovat menneet eteenpäin, ja toivon, että ikävät asiat ovat pian enää muisto vain.

Pyydän kuitenkin saada kiinnittää huomiota...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan toistaa pöytäkirjaan merkittäväksi EU:n päästökauppajärjestelmää koskevan tarkistetun direktiivin johdanto-osan 3 kappaleen, joka liittyy tähän hyvin merkittävään merenkulkupakettiin ja joka hyväksyttiin ylivoimaisella enemmistöllä. Direktiivissä käsitellään EU:n hiilidioksidipäästöjen vähentämistavoitteita ja niiden aikataulua.

Johdanto-osan 3 kappaleen mukaan "[k]aikkien talouden alojen olisi annettava panoksensa näiden päästövähennysten saavuttamiseen, kansainvälinen meriliikenne ja lentoliikenne mukaan luettuina. Jos jäsenvaltiot eivät ole hyväksyneet Kansainvälisen merenkulujärjestön (IMO) kautta kansainvälistä sopimusta, jossa kansainväliset meriliikenteen päästöt sisällytetään vähennystavoitteisiin, ja/tai yhteisö ei ole hyväksynyt tällaista sopimusta UNFCCC:n kautta 31 päivään joulukuuta 2011 mennessä, komission olisi tehtävä ehdotus kansainvälisten meriliikenteen päästöjen sisällyttämisestä yhdenmukaistettujen sääntöjen mukaisesti yhteisön vähennyssitoumukseen tavoitteena sen voimaantulo vuoteen 2013 mennessä. Ehdotuksella olisi minimoitava kaikki kielteiset vaikutukset EU:n kilpailukykyyn ja otettava huomioon mahdolliset ympäristöhyödyt." Arvoisa komission jäsen, pyydän teitä ottamaan kantaa tähän.

Brian Simpson (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, parlamentissa on tapahtunut paljon sen murhenäytelmän jälkeen, jonka *Prestige* aiheutti Galician rannikolle ja sen ekosysteemeille. Olemme edistyneet tavattomasti sen jälkeen, kun *Erika* saastutti ja tuhosi Bretagnen suurenmoisen rannikon. *Sea Empress*, *Exxon Valdez* ja muut merenkulun katastrofit ovat kaukana takanapäin.

Tämä paketti on testamentti parlamentin, komission ja – tosin myöhästyneesti – neuvoston työlle. Minulle tällä paketilla on merkitystä vielä vuosienkin päästä. Se on testamentti myös kaikkien niiden esittelijöiden ja Euroopan parlamentin jäsenten työlle, jotka ovat vuosien aikana vaatineet tällaista lainsäädäntöä.

Paketti on voitto parlamentille ja kaikkien poliittisten ryhmien jäsenille erityisesti liikennevaliokunnassa, vaikka toivonkin, että jäsenet antavat minulle luvan mainita tässä yhteydessä erityisesti Rosa Miguélez Ramosin ja edesmenneen Willi Piecykin.

Antonio Tajani, komission varapuheenjohtaja. – (IT) Arvoisa puhemies, parlamentissa käytyjen keskustelujen aikana ja kaiken sen yleisen tyytyväisyyden keskellä, jota kansalaisille konkreettisia ratkaisuja tarjoavat neuvoston, parlamentin ja komission antamat säännöt ovat herättäneet, on mielestäni noussut esiin yksi ensisijainen kysymys: aiotaanko näitä kompromissin ja kovan työn avulla saavutettuja hyviä sääntöjä soveltaa tarkoituksenmukaisesti? Pystyykö komissio varmistamaan niiden noudattamisen? Pystyykö meriturvallisuusvirasto tekemään tehokasta yhteistyötä komission kanssa varmistaakseen kyseisten sääntöjen noudattamisen? Viittaen keskustelun aikana esitettyihin huomautuksiin – tarkoitan erityisesti Georg Jarzembowskin ja Luca Romagnolin esittämiä huomautuksia – mutta myös Dirk Sterckxin ja Brian Simpsonin komissiolle viime kuukausina lähettämiin kirjeisiin, joissa tuotiin esiin sama ongelma.

Komissio vaati painokkaasti paketin hyväksymistä, ja uskoakseni voin vahvistaa komission olevan sitoutunut varmistamaan, että jäsenvaltiot noudattavat sitä. Aion kehottaa meriturvallisuusvirastoa tekemään yhteistyötä tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi, kuten se on tehnyt muidenkin asetusten kanssa – luotan tähän elimeen, joka on aina työskennellyt tehokkaasti ja hoitanut tehtävänsä tukemalla sekä komissiota että jäsenvaltioita parhaalla mahdollisella tavalla. Vierailin viraston sijaintipaikassa Lissabonissa, jossa vallitsi mielestäni hieno yhteistyöhenki ja valtava tahto sekä voimakas sitoutuneisuus ja innostus kaikkien paketin sääntöjen soveltamiseen. Nämä asiat taataan SafeSeaNet-turvajärjestelmällä sekä kaikilla muilla huipputeknisillä välineillä, joiden avulla autetaan yleisöä varmistamaan, että Euroopan unionin sääntöjä todella sovelletaan. Tiedätte hyvin, että silloin kun komissiolla on erityinen lakisäateinen vastuu, se pystyy kääntymään viraston puoleen saadakseen apua teknisluonteisten tehtävien suorittamiseen.

Aion jatkaa edeltäjäni Jacques Barrot'n linjoilla ja turvautua meriturvallisuusviraston yhteistyöhön. Mielestäni virasto on tehokas ja hyvin johdettu ja täynnä oikein asennoituvia ihmisiä, jotka uskovat tekemäänsä työhön. Tämä koskee esimerkiksi niitä tarkastuksia, joiden tarkoituksena on varmistaa asetusten moitteeton soveltaminen tai liikenteen seurantajärjestelmien toteuttaminen. Esitän viimeisen huomautukseni erityisesti Dirk Sterckxille, ja haluan siinä korostaa viraston olennaista merkitystä SafeSeaNetin eli eurooppalaisen merenkulun tiedonvaihtojärjestelmän toteuttamisessa sekä alusten kaukotunnistus- ja seurantajärjestelmää varten tarkoitettua Euroopan tietokeskuksen perustamisessa.

Vaikka näitä tehtäviä ei nimenomaisesti mainita virastosta annetussa asetuksessa, ne ovat yhdenmukaisia sen kanssa, sillä uusin tarkistus on vuodelta 2004. Tehtävät sisällytetään varmasti asetuksen seuraavaan tarkistukseen, jonka valmistelu on parhaillaan käynnissä. Se, että näitä erityistehtäviä ei mainita direktiiveissä tai asiaa koskevissa asetuksissa, ei vaikuta millään tavoin komission ja meriturvallisuusviraston väliseen tehtäväjakoon.

Vastauksellani haluan saada parlamentin vakuuttuneeksi siitä, että komissio haluaa ja on päättänyt soveltaa niitä sääntöjä, jotka olemme viraston tuella hyväksymässä. Ei olisi mitään järkeä ilmoittaa kansalaisille, että olemme tehneet heidän hyväkseen jotain myönteistä, ellemmme sitten pystyisikään soveltamaan tätä myönteistä asiaa käytäntöön ja varmistamaan sen noudattamista. Olisi pidettävä mielessä, että neuvostossa edustettuina olevat jäsenvaltiot ovat olennainen osa tätä sopimusta. Koska ne toimivat kanssamme lainsäätäjänä, uskon niiden soveltavan sääntöjä, jotka olemme hyväksymässä. On täysin selvää, että komissio huolehtii tämän sitoumuksen noudattamisesta ja kunnioittamisesta, ja se tekee sen meriturvallisuusviraston teknisen tuen avulla.

Luis de Grandes Pascual, esittelijä. – (ES) Arvoisa puhemies, olemme mielestäni päässeet tavoitteeseemme, ja meidän kaikkien pitäisi iloita siitä, että olemme näin pitkän matkan jälkeen saavuttaneet tämän vaiheen. Mielestäni yhteispäätösmenettelyn käyttö on perusteltua nimenomaan tämän paketin ja siihen sovelletun käsittelymenettelyn yhteydessä.

Keskeistä tässä paketissa oli vaatimus komission, neuvoston ja parlamentin välisen yhteisymmärryksen saavuttamisesta. Oli erinomaista, että parlamentti otti ohjat käsiinsä – se oli nyt perustellumpaa kuin koskaan ennen – ja vaati antamaan paketille aivan olennaisen merkityksen. Emme alun alkaenkaan olisi hyväksyneet minkäänlaista jakoa tai erottelua, koska tavoitteenamme oli meriturvallisuuden takaava kokonaispaketti.

Mielestäni voimme olla luottavaisin mielin: tulevaisuuden varalta on annettu takeet siitä, että tilapäiset poliittiset toimenpiteet ovat tarpeettomia. Näin ollen säästymme häpeällisiltä tilanteilta, joissa tietyt vallanpitäjät arvostelevat joidenkin hallitusten kantoja ja joutuvat kiittelemään joidenkin toisten kantoja. Tulevaisuudessa tärkeimmät päätökset tehdäänkin riippumattomissa komiteoissa, jotka hyödyntävät päätöksentekovälineitä tarkasti, arvovaltaisesti, nopeasti ja taitavasti. Näin varmistetaan, että tehdyt päätökset ovat täsmällisiä, asiallisia ja oikeudenmukaisia.

Totean tämän siksi, että paketissa on jouduttu löytämään tasapaino monien erilaisten asioiden välille: luokituslaitokset ja merenkulkuvälineet on jouduttu yhdistämään samaan pakettiin, kaikki etunäkökohdat on jouduttu käsittelemään avoimesti ja ennen kaikkea parlamentin on pitänyt ottaa ohjat käsiinsä.

Meidän pitäisi olla tyytyväisiä siihen, että parlamentti on osoittanut johtamistaitonsa. Se voi nyt ylpeänä todeta täysin avoimesti, ettei Euroopan unioni ole odottanut IMO:a – Kansainvälistä merenkulkujärjestöä – vaan että olemme johtaneet toimintaa.

Se oli velvollisuutemme, eikä meidän tarvinnut odottaa ketään. Mielestäni voimme olla tyytyväisiä ja toiveikkaita tulevaisuuden suhteen ja luottaa siihen, ettei virheitä toisteta ja että olemme ottaneet opiksemme aiemmista kokemuksista.

Dominique Vlasto, esittelijä. – (FR) Arvoisa puhemies, toteaisin lopuksi, että yhdessä suorittamamme työn ansiosta meidän ei tarvitse – edellyttäen tietenkin, että parlamentti hyväksyy paketin – tuntea niin suurta huolta merten, rannikoiden ja kansalaisten suojelusta.

Nyt on tärkeintä panna täytäntöön ehdotukset ennaltaehkäisyä ja noudattamisen valvontaa koskeviksi säännöksiksi, joiden on oltava asianmukaisesti voimassa kaikissa jäsenvaltioissa. Jos pystymme tekemään tämän, olemme auttaneet merellisen perintömme säilyttämisessä.

Olen kiitollinen komission jäsenelle, joka on osoittanut pyrkivänsä määrätietoisesti varmistamaan, että EU:n direktiivi pannaan täytäntöön sen sijaan, että siitä vain keskusteltaisiin.

Dirk Sterckx, esittelijä. – (NL) Arvoisa puhemies, panen jälleen kerran merkille, että parlamentissa vallitsee yksimielisyys. Suuri enemmistö tukee tämän paketin sisältöä ja saavuttamaamme kompromissia. Mielestäni tämä on kaikille mukana oleville merkki siitä, ettei kyse ole aatteellisesta ristiriidasta vaan pikemminkin käytännön järjestelyistä meriturvallisuuden parantamiseksi.

Haluan myös kiittää komission jäsentä hänen vastauksestaan kysymykseeni, joka koski epätietoisuutta virastosta ja sen asemasta. Siltä varalta että asia on päässyt unohtumaan: virasto oli osa ensimmäistä Erika-pakettia.

Virasto oli yksi ensimmäisistä ehdotuksista: virasto, johon koottaisiin tarvittava taitotieto ja asiantuntemus sen varmistamiseksi, että me – varsinkin komissio, mutta myös parlamentti – saamme tukea tehtävässämme, säädösten antamisessa.

Arvoisa komission jäsen, toteankin olevani tyytyväinen yhteisymmärrykseen ja olevani ylpeä saavutuksistamme, mutta olen kuitenkin sitä mieltä – kuten sekä te että Dominique Vlasto jo totesitte – että kaikki riippuu nyt täytäntöönpanon laadusta. Tavoitteena on saada kaikkiin jäsenvaltioihin asiantuntevia viranomaisia esimerkiksi hätään joutuneiden alusten vastaanottamista varten. Jos asiantuntemuksen taso ei ole tyydyttävä, komission on ryhdyttävä toimiin.

Nyt on siis komission, komission yksiköiden ja viraston tehtävä varmistaa, että jäsenvaltiot todella toteuttavat ne säännöstöön sisällyttämänsä toimet, jotka koskevat satamavaltioiden suorittamaa valvontaa, luokituslaitoksia, SafeSeaNet-tiedonvaihtojärjestelmää ja kaikkia parhaillaan viimeistelemiämme tai kehittämiämme asioita.

Arvoisa komission jäsen, tarkkailemme teitä, ja jos liikenneasiat säilyvät teidän vastuullanne seuraavassa komissiossa, tarkkailemme teitä edelleen varmistaaksemme, että laatu vastaa tavoitteitamme. Toivotan siis kaikkea hyvää. Pidämme teitä silmällä ja tuemme teitä uudelleen, jos lisäehdotuksia tarvitaan.

Jaromír Kohlíček, esittelijä. – (CS) Rohkenen käyttää parlamentille suotua harvinaislaatuista oikeutta ja oikaista kollegaani, sillä kyse ei ole ainoastaan siitä, jatkaako komission jäsen tehtävässään, jotta voimme pitää häntä silmällä, vaan myös siitä, jatkammeko me tehtävässämme. Tässä kaikki, mitä halusin oikaisusta sanoa. Kiitän kaikkia, jotka ovat olleet mukana tämän paketin laatimisessa. Paradoksaalista kyllä, tästä asiakirjasta on tulossa puheenjohtajavaltio Tšekin ensimmäinen suuri menestys Euroopan komissiossa,

halusimmepa sitä tai emme. Käsittelen Georgios Toussasin varsin purevia huomautuksia siitä, miten paketissa jätetään kokonaan huomiotta työolot merellä. On totta, että paketissa ei varsinaisesti käsitellä suoraan alusten miehistöjen työolosuhteita, lukuun ottamatta vaikeuksissa olevien ja merionnettomuuksiin joutuneiden alusten miehistöjen asianmukaista kohtelua. Uskon kuitenkin Euroopan parlamentin palaavan yhdessä komission kanssa tähän aiheeseen lähitulevaisuudessa. Osallistumme joka tapauksessa samalla tavalla muiden liikenteen alojen käsittelyyn, joten se olisi ainoastaan johdonmukaista. Toistaiseksi merenkulun turvallisuutta koskevaa tärkeää kysymystä ei ole käsitelty riittävästi, kuten maaliikennettä. Palatakseni vielä kerran siihen, mistä aloitin: olen sitä mieltä, että kunhan vain voimme yhdistää voimamme komission jäsenen Antonio Tajanin kanssa yhteisessä tehtävässämme, yhteistyö on mahdollista.

Paolo Costa, esittelijä. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, esittäisin vielä omasta puolestani kiitokset kaikille, jotka ovat osallistuneet tähän pitkään ja merkittävään tehtävään. Esitän sydämelliset kiitokset ja kiitän teitä vilpittömästi, sillä nyt EU:n säädökset, meriturvallisuutta koskevat eurooppalaiset säännöt, ovat varmasti aikaisempaa paremmat. On tietenkin komission tehtävä varmistaa niiden soveltaminen käytäntöön, ja olen varma, että komission jäsen kantaa kortensa kekoon varmistaakseen, että säännöt saavat todellista sisältöä. Onneksi osa säännöistä tulee välittömästi voimaan. Joissakin muissa tapauksissa komission on varmistettava, että direktiivit saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä.

On selvää, että heti yhden vaiheen päättyessä käynnistyy välittömästi toinen. Jätimme monia kysymyksiä taaksemme, mutta nyt niitä pitäisi kenties tarkastella uudelleen. Mainitsen niistä vain kaksi: emme ole vielä kunnolla viimeistelleet hätäsatamia koskevia yksityiskohtia, ja toivon, ettei tämä aiheuta vaaroja, mikäli merellä joudutaan vaikeuksiin. Toinen ongelma on matkustajien vakuutusturvan laajentaminen sisävesiliikenteeseen sekä kotimaan meriliikenteen laajentaminen.

Voisimme sanoa vielä paljon enemmän, mutta siitä ei olisi juurikaan hyötyä. Nyt kannattaa kenties vielä kerran kiittää komissiota sen aloitteista ja komission jäsentä parlamentin toiminnan tunnollisesta seuraamisesta sekä vahvistaa parlamentin toimintatapa oikeaksi sortumatta kuitenkaan liialliseen omahyväisyyteen. Luulen, että tarkastellessamme ehdotusta, josta lainsäädäntöprosessi sai alkunsa, ja muistelllessamme, miten sitä ruodittiin yksityiskohtaisesti, jotta neuvoston alkuperäisestä kannasta päästiin lopputulokseen, voimme mielestäni todeta ylpeinä, että parlamentti on hoitanut tehtävänsä. Siihen sisältyy paljon muutakin kuin vain toiminta – en voi puhua ”valvojasta”, koska valvonnan hoitaa komissio – sanokaamme vaikka EU:n lainsäädännön määrätietoisena puolustajana ja siinä asemassa, joka EU:n on täytettävä yhteisen edun nimissä.

Gilles Savary, esittelijä. – (FR) Arvoisa puhemies, vain muutamaa poikkeusta lukuun ottamatta jokainen parlamentissa tietää, mitä säädösten antaminen ja lisäarvon tuominen komission ehdotuksiin merkitsee. Tästä näkökulmasta haluaisin toistaa Paolo Costan huomautuksen: parlamentille tämä ei ole vain esimerkkitapaus, josta se voi olla ylpeä, vaan kiehtovaa todellisuutta nyt, kun Eurooppa tarvitsee nostetta.

Koska en ole varma, onko tätä seikkaa korostettu riittävästi, haluaisin todeta, että tämä seitsemän plus yhden tekstin säädöspaketti etenee tosiasiallisesti kahdessa vaiheessa: pakettiin kuuluu viisi plus yksi tekstiä, joita koskeva sovittelumenettely ja yhteisymmärrys parlamenttia kehoitetaan huomenna vahvistamaan, ja kaksi muuta tekstiä – Emanuel Jardim Fernandesin mietintö ja minun mietintöni – jotka menevät toiseen käsittelyyn, koska alun perin neuvosto hylkäsi ne.

Koska olemme lähes ihmeen kaupalla päässeet yhteisymmärrykseen neuvoston kanssa sen ansiosta, että esittelijäkollegamme loivat meille siihen edellytykset omissa mietinnöissään, jotta neuvosto pääsisi yksimielisyyteen ja joutuisi vahvistamaan kantansa, Emanuel Jardim Fernandesin mietintö ja oma mietintöni ovat vasta toisessa käsittelyssä. Emme tietenkään halua, että niihin tehdään tarkistuksia, eikä niitä luullakseni tehdä, koska yhtään tarkistusta ei ole jätetty käsiteltäväksi. Toivomme, että mietinnöt hyväksytään huomenna nykyisessä muodossaan. Näin saamme paketin jälleen yhdistetyksi päästyämme neuvoston osalta erittäin hyvään lopputulokseen.

Arvoisa komission jäsen, toteaisin, että aloite on nyt komissiolla: kaikille on selvää, että parlamentissa annetut säädökset eivät riitä näiden monia aloja koskevien säädösten täytäntöönpanon valvontaan, vaan ne on saatettava osaksi jäsenvaltioiden kansallista lainsäädäntöä.

Käsittelen seuraavaksi vakuutusvaatimuksia, jotka koskevat kolmansille osapuolille aiheutuneita vahinkoja, toisin sanoen vakavaa ympäristön pilaamista ja merionnettomuuksista johtuvia vahinkoja. Henkilökohtainen mielipiteeni on, että meidän on huolehdittava erityisesti tärkeimpien kansainvälisten yleissopimusten ratifioinnista, koska jäsenvaltiot ovat sitoutuneet siihen. Mielestäni komission olisi myös hyvä antaa parlamentille tätä aihetta koskeva kertomus vuonna 2012.

Emanuel Jardim Fernandes, esittelijä. – (PT) Arvoisa puhemies, haluan aluksi kiittää puheenjohtajavaltio Ranskaa siitä, että se antoi meille mahdollisuuden päättää paketin käsittelyn lopullisesti. Esitän erityiskiitokset komission varapuheenjohtajalle Antonio Tajanille ja komissiolle sen merkittävästä panoksesta neuvottelujen viimeisessä vaiheessa. Kiitän teitä kaikkia myös esittämistänne huomautuksista ja puheenvuoroistanne. Haluan erityisesti mainita kaikki esittelijät, varsinkin Jaromír Kohlíčekin, ja luvallanne myös varjoesittelijä Rosa Miguélez Ramosin. He varmistivat etteivät jäsenvaltioiden väliset kiistat, jollaisia ilmeni *Prestigen* haaksirikon yhteydessä, enää toistu, ja että jokainen ymmärtää todellisen vastuunsa, kun pahin tapahtuu. Kiitän Paolo Costaa, jonka kanssa työskentelin koko prosessin ajan erityisesti matkustajaliikenteen harjoittajien vastuuta koskevan mietinnön parissa toimiessani Euroopan parlamentin sosialidemokraattisen ryhmän esittelijänä. Hän varmisti, että matkustajien suojelu turvataan kaikissa meriliikennemuodoissa, toisin sanoen matkustajat saavat rahallisen korvauksen onnettomuustapauksissa. Lisäksi hän varmisti, että mahdollisesti eniten haittaa kärsivät on myös suojattu parhaiten, nopeasti ja jopa etukäteen riippumatta siitä, kuka on syyllinen.

Käytössä on selkeitä ja helposti saatavilla olevia oikeussuojakeinoja, jotka perustuvat täsmällisiin ja etukäteen saatavilla oleviin tietoihin. Kuten jo totesin, kolmannen meriturvallisuuspaketin hyväksyminen on merkittävä saavutus EU:n lainsäädäntöprosessille. Komissio, neuvosto ja parlamentti ovat hyväksyneet säädöksen, jolla parannetaan kaikkien elämää, edistetään merien ja sisävesien turvallisuuden parantamista ja varaudutaan tulevaisuuteen. Äänestämällä huomenna tämä paketin puolesta osoitamme kunnioitusta kaikille aikaisempien ja viimeaikaisten merionnettomuuksien uhreille ja arvostamme kansalaisia ja yrityksiä.

Arvoisa varapuheenjohtaja, toivon, että tämän paketin yhteydessä huomenna hyväksyttäviä säännöksiä noudatetaan, jotta kansalaisissa heränneet odotukset voidaan täyttää parantamalla heidän turvallisuuttaan ja oikeuksiaan.

Georg Jarzembowski (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, kun päätämme tämän keskustelun kiitettyämme komission varapuheenjohtajia Jacques Barrot'ta ja Antonio Tajania ja puheenjohtajavaltio Ranskaa sekä erityisesti Dominique Bussereauta, meidän pitäisi kiittää myös niitä sovittelukomitean ja liikenne- ja matkailuvaliokunnan jäseniä, jotka ovat työskennelleet kanssamme tämän asian parissa vuosien ajan. Hoitamalla tehtävänsä he ovat mahdollistaneet saavuttamamme menestyksen, ja pyydän, että kiitämme heitä siitä.

Inés Ayala Sender (PSE). – (ES) Arvoisa puhemies, jatkaisin vielä hieman siitä, mitä Georg Jarzembowski juuri totesi. Haluamme myös kiittää häntä toiminnasta meriturvallisuuden parantamista käsitelleen väliaikaisen valiokunnan puheenjohtajana. Kyseinen valiokunta perustettiin selvittämään *Prestigen* tapausta, josta kaikki tänään parlamentissa käsitellyt asiat jollain tavoin juontavat juurensa.

Mikäli emme enää toimisi yhdessä Georg Jarzembowskin kanssa, haluan kertoa hänelle, että emme koskaan unohda hänen valiokunnassa osoittamaansa kyvykkyyttä.

Puhemies. – (ES) Hyvä Inés Ayala Sender, puhemiehen ominaisuudessa kiitän tietenkin myös Georg Jarzembowskia, joka on ehdottomasti ollut erittäin tehokas puheenjohtaja, ja toivotan hänelle onnea ja menestystä.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Dushana Zdravkova (PPE-DE), kirjallinen. – (BG) Hyvät kollegat, saavutetun kompromissin avulla kootaan yhteen turvallisuutta koskevat EU:n säädökset ja vahvistetaan tärkeiden kansainvälisten sopimusten saattaminen osaksi yhteisön säännöstöä. Hyväksyessään tämän Euroopan parlamentti vahvistaa uuden arviointiperusteen aluksia koskevan onnettomuustutkinnan vaatimustasolle.

Nämä toimenpiteet on hyväksytty öljysäiliöalus *Erikan* onnettomuuden takia, mutta haluan muistuttaa teitä toisesta, uudemmasta tapauksesta. *Hera* ja koko sen 19-henkinen miehistö upposivat 13. helmikuuta 2004 7,5 meripeninkulman päässä Bosporinsalmesta olosuhteissa, jotka ovat edelleen selvittämättä. Onnettomuus tapahtui viisi vuotta sitten yhdessä maailman vilkkaimmin liikennöidyistä ja tiukimmin valvotuista paikoista, eikä kukaan edelleenkään pysty sanomaan, miten ja miksi alus upposi. Kukaan ei myöskään pysty kertomaan, mitä pelastustoimia hätäsignaalin vastaanottamisen jälkeen toteutettiin.

Onnettomuuden syiden ja seurausten tutkinta on toistaiseksi ajautunut umpikujaan. Ainoa asia, joka voidaan varmasti vahvistaa todeksi, on se, että 17 Euroopan unionin kansalaista ja kaksi ukrainalaista menehtyi. Ketään ei ole vielä asetettu vastuuseen tästä.

On selvää, ettei antamillamme uusilla säännöillä estetä tällaisia onnettomuuksia, mutta toivon, että niillä varmistetaan avoimen, perinpohjaisen ja puolueettoman tutkimuksen suorittaminen, jotta syylliset saadaan vastaamaan teoistaan.

13. Verojen ja maksujen kantaminen raskailta tavaraliikenteen ajoneuvoilta - Ympäristöystävällisempi liikenne ja ulkoisten kustannusten sisällyttäminen hintoihin (keskustelu)

Puhemies. – (ES) Esityslistalla on seuraavana yhteiskeskustelu seuraavista mietinnöistä:

- Saïd El Khadraoui liikenne- ja matkailuvaliokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi verojen ja maksujen kantamisesta raskailta tavaraliikenteen ajoneuvoilta tiettyjen infrastruktuurien käytöstä annetun direktiivin 1999/62/EY muuttamisesta (KOM(2008)0436 – C6-0276/2008 – 2008/0147(COD)) (A6-0066/2009) ja

- Georg Jarzembowskin liikenne- ja matkailuvaliokunnan puolesta laatima mietintö ympäristöystävällisemmästä liikenteestä ja ulkoisten kustannusten sisällyttämisestä hintoihin (2008/2240(INI)) (A6-0055/2009).

Saïd El Khadraoui, esittelijä. – (NL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, haluan mennä suoraan asiaan ja selvittää muutaman väärinkäsityksen. Olen lukenut useista lähteistä, että tekemällä ehdotuksen eurovinjetidirektiiviksi yritämme antaa tieliikennesektorille kuoliniskun nykyisessä vaikeassa taloustilanteessa. Olen myös lukenut, että tarkoituksemme on tehdä tiemaksut pakollisiksi kaikille henkilöautoille Euroopassa.

Totuus on tietenkin se, että tarkoituksemme ei ole antaa määräyksiä, vaan haluamme päinvastoin tarjota lukuisia erilaisia mahdollisuuksia auttaaksemme halukkaita jäsenvaltioita ottamaan käyttöön ”saastuttaja maksaa” -periaatteen tieliikenteen alalla silloin, kun niille sopii. Toisin sanoen haluamme laatia puitteet, vahvistaa keskeiset periaatteet, joita jäsenvaltioiden on noudatettava, jos ne haluavat sisällyttää ulkoiset kustannukset hintoihin.

Näin meidän pitäisi edetä yksi vaihe kestävämmän liikennejärjestelmän suuntaan. Haluan heti aluksi lisätä, ettei tämä ole mikään ihmelääke. Tarvitaan hyvin paljon lisätoimia, jos halutaan saada aikaan ihmeitä. Silti, jos emme tee mitään, maantieliikenne lisääntyy 55 prosenttia vuoteen 2020 mennessä, kuten komissio hyvin tietää. Siksi jotain täytyy tehdä.

Käsillä oleva ehdotuksemme on jo sinänsä hieman vallankumouksellinen, jos saan käyttää tällaista ilmausta, mutta se on vasta alkua, ja edellyttää merkittäviä jatkotoimia muutamien vuosien kuluessa. Liikenne- ja matkailuvaliokunnan enemmistön avulla onnistuimme laatimaan tasapuolisen, järkevän ja johdonmukaisen ehdotuksen. Haluan myös kiittää kaikkia mukana olleita. Suurien näkemyserojen takia tämä ei ollut helppoa. Toivon meidän kuitenkin huomisen jälkeen säilyttävän saavutetun tasapainon ja näyttävän siten tehokkaasti esimerkkiä neuvostolle, jonka on laadittava toinen yhteinen kanta.

Mitkä ovat olennaiset näkökohdat? Ensinnäkin, mitkä ulkoiset tekijät on sisällytettävä järjestelmään? Päädyimme ilmansaasteisiin, meluun ja ruuhkiin. Ruuhkista puheen ollen olemme oikeastaan tehneet tieliikennettä koskevan myönnytyksen toteamalla, että niiden maiden, jotka haluavat sisällyttää ruuhkat järjestelmäänsä, pitäisi liittää samaan yhteyteen henkilöautot. Tämä on kuitenkin vapaaehtoista.

Toiseksi käsittelen tulojen käyttötarkoituksen määrittelyä (*earmarking*). Mielestämme maksujen tuottamat tulot eivät ole uusia veroja, joiden annetaan yksinkertaisesti virrata valtion kassaan. Saadut tulot on investoitava takaisin liikennejärjestelmään ulkoisten kustannusten kurissa pitämiseksi. Tämän on oltava lopullinen tavoite.

Kolmanneksi käsittelen yhteentoimivuutta, jolla on ratkaiseva merkitys, ja mielestäni komissiolla on tässä asiassa vielä paljon tehtävää. Yritämme välttää sen, että kuorma-autoihin jouduttaisiin tulevaisuudessa ottamaan mukaansa 27 erilaista purkkia EU:n lukuisten tietullien maksamiseksi, ja mielestäni tätä varten tarvitaan selkeitä aloitteita.

Neljänneksi tulevaisuudessa on oltava mahdollisuus lisätoimiin. Muutaman vuoden kuluessa on laadittava yhteenveto ulkoisten kustannusten sisällyttämisestä hintoihin kaikissa liikennemuodoissa. On harkittava mahdollisuutta sisällyttää järjestelmään muitakin ulkoisia kustannuksia, mutta lisäksi on asetettava kilometriperusteiset maksujärjestelmät aikaperusteisten järjestelmien edelle.

Näiden toimien kokonaisvaikutus on todellisuudessa vähäinen. Toimintakustannukset voivat nousta arviolta 3 prosenttia, jos tätä direktiiviä sovellettaisiin tieliikenteen alalla kaikkialla EU:ssa. Näin ollen ehdottaisin kollegoilleni, että pidämme kiinni liikenne- ja matkailuvaliokunnan tukemasta paketista.

Toisin sanoen en kannata Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän esittämiä tarkistuksia, joilla pyritään poistamaan ruuhkat järjestelmän piiristä, enkä myöskään voi tukea Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmän esittämiä tarkistuksia, pidinpä niitä kuinka houkuttelevina tahansa. Meidän on säilytettävä johdonmukainen kokonaisuus ja edettävä tällä tavalla.

Georg Jarzembowski, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission varapuheenjohtaja, hyvät kollegat, totean aluksi, että ihmisten ja tavaroiden liikkuvuudella on aivan ratkaiseva merkitys kansalaisten elämänlaadulle, kasvuille ja työllisyydelle, Euroopan unionin sosiaaliselle ja alueelliselle yhteenkuuluvuudelle sekä kaupankäynnille kolmansien maiden kanssa.

Siksi onkin selvää, että Euroopan yhteisö tarvitsee tarpeitaan vastaavan infrastruktuurin ja kaikkia liikennemuotoja koskevat oikeudenmukaiset säännöt. Koska liikenteellä on myös kielteisiä vaikutuksia ihmisille ja ympäristölle, sen ympäristöystävällisyyttä on tietenkin lisättävä, jotta sillä voitaisiin vaikuttaa ilmastomuutoksen torjumiseen.

Arvoisa komission varapuheenjohtaja, minun on kuitenkin todettava, että ehdotuksessanne ympäristöystävällisempää liikennettä koskevaksi perusasiakirjaksi oli hieman liikaa puutteita. Valitettavasti joudun toteamaan, että johdonmukaista kokonaissuunnitelmaa ei ole ja että jätätte kaiken avoimeksi – kaikkea yritetään tarjota toissijaisuusperiaatteen muodossa. Jos liikenteen ympäristöystävällisyyttä on mielestänne lisättävä, sen on koskettava koko Euroopan unionia, eikä asiassa voida noudattaa jäsenvaltioiden toiveita. Tämän on siis koskettava kaikkea liikennettä raideliikenteestä merenkulkuun.

Maantieliikennettä – ja oikeastaan erityisesti vain tavaraliikennettä – ei yksinkertaisesti voida ottaa silmätikuksi ja sitten todeta, että ”tietullien käyttöönotto jätetään jäsenvaltioiden harkintaan”. Jos halutaan perinpohjaista muutosta, on esitettävä kaikkia liikennemuotoja koskeva kokonaisvaltainen suunnitelma – otimme tähän hyvin selkeän kannan valiokunnassa. Suunnitelman yhteydessä on kuitenkin tehtävä myös tutkimuksiin perustuvia ympäristövaikutusten arviointoja, joissa otetaan huomioon vaikutukset eri liikennemuotojen keskinäiseen kilpailuun, liikkuvuuskustannuksiin ja EU:n kilpailukykyyn.

Ulkoisten kustannusten sisällyttämisestä hintoihin esitetty toinen tiedonanto on jälleen yksi esimerkki järjestelmäänne kuuluvasta lokeroinnista ja näennäisistä ehdotuksista. Komissio on lisäksi laatinut ulkoisten kustannusten sisällyttämisestä hintoihin hyvin laajan käsikirjan, jossa esitetään monenlaisia laskentatapoja, mutta todetaan lopulta kuitenkin, että laskelmat tehdään kiinteämääräisen arvon perusteella. Tätä on täysin mahdotonta ymmärtää. Komissio ei myöskään ota huomioon maksuja, joita eri liikennemuodot jo tähän mennessä ovat maksaneet yleisinä veroina ja polttoaine- ja moottoriajoneuvoveroina.

Tiedättehän, että sama koskee eurovinjettiä. Ryhmäni on muiden ryhmien kanssa samaa mieltä siitä, että pakokaasupäästöt ja melu olisi otettava huomioon ulkoisissa kustannuksissa ja niistä perittävissä maksuissa. Mutta entäpä ruuhkat? Arvoisa varapuheenjohtaja, ruuhkat johtuvat jäsenvaltioiden puutteellisesta infrastruktuurista. Olisi suoranaista hulluutta antaa jäsenvaltioille rahaa niiden omien puutteiden korjaamiseen.

Lisäksi olette varsin hyvin selvillä siitä, että yhtiöt ovat jo pitkään vastanneet ruuhkakustannuksista, koska ne lisäävät palkka- ja polttoainekustannuksia. Hyvä Saïd El Khadraoui, tämä huomioon ottaen on todettava, ettei ruuhkakustannusten sisällyttämisessä hintoihin ole mitään järkeä, vaan itse asiassa asia on täysin päinvastoin. Ruuhkista on yritettävä päästä eroon kehittämällä infrastruktuuria järkevästi ja hyödyntämällä älykkäitä liikennetietojärjestelmiä. Emme kuitenkaan saa kuormittaa kustannusten nousun kanssa jo ennestään painiskelevia yrityksiä tiemaksujen muodossa perittävillä lisäkustannuksilla. Siinä ei ole mitään järkeä.

Arvoisa varapuheenjohtaja, tiedonantonne, joka koskee meluntorjuntatoimenpiteitä rautatieliikenteessä, on periaatteessa myönteinen. Englantia puhuvan kadunmiehen tavoin kysyn kuitenkin: ”Where’s the beef” (Missä on asian ydin)? Mikä on varsinainen ehdotuksenne? Sanotte, että vaihtoehtoja on monia. Tehän olette komissio! Komissiolla on oikeus ja velvollisuus esittää ehdotuksia, joita parlamentti sitten voi toteuttaa. Siksi liikenne- ja matkailuvaliokunta vetoaa komissioon, että se esittäisi konkreettisen ehdotuksen direktiiviksi meluperusteisista radan käyttömaksuista. Sijoittamalla radan käyttömaksuista kerätyt varat takaisin

rautatieyhtiöihin – myös yksityisyrityksiin – pystymme vaikuttamaan siihen, että kalustoon todella asennetaan uusia melua vähentäviä jarruja. Kaikilla parlamentin jäsenillä on selkeä päämäärä, ja se on rautatieliikenteen meluhaittojen poistaminen. Haluamme tukea rautateitä, mutta silloin niiden on myös liikennöitävä rauhallisen Reinin laakson läpi ympäristön kannalta kestävällä tavalla. Auttakaa meitä tämän toteuttamisessa ehdottamalla jotain todella konkreettista!

Antonio Tajani, komission varapuheenjohtaja. – (IT) Arvoisa puhemies, olemme saaneet päätökseen jälleen yhden keskustelun aiheesta, jonka olin päättänyt saattaa parlamentin tietoon heti saatuaani parlamentin tuen. Kyse on toisin sanoen tavoitteestamme olla määräämättä Euroopan kansalaisille uutta veroa. Komissio pitää uuden eurovinjetin vapaaehtoisuutta osoituksena siitä, ettemme ole määräämässä uutta veroa. Ennen kaikkea totean, että kerättyjä varoja ei kohdenneta yleisesti eri jäsenvaltioiden talousarvioihin, vaan ne jaetaan määrätuille aloille, joilla halutaan saada aikaan muutosta. Niitä ovat esimerkiksi saasteet, ulkoisten kustannusten sisällyttäminen hintoihin ja turvallisempien teiden ja infrastruktuurin rakentaminen.

Esitän parlamentille kiitokset sitoutumisesta ympäristöystävällistä liikennettä edistävään pakettiin etenkin eurovinjetidirektiivin uudelleentarkastelua koskevassa asiassa. Luonnoksessa, jonka liikenne- ja matkailuvaliokunta hyväksyi Saïd El Khadraouiin mietinnön perusteella, vedotaan voimakkaasti jäsenvaltioihin ehdottamalla joustavampaa järjestelmää, jossa sallitaan lailla uusien välineiden käyttöönotto kuljetusalaan ja myös alan toimijoihin kohdistuvien haittavaikutusten torjumiseksi. Tätä varten luonnoksessa esitellään poliittinen hanke infrastruktuurien käytöstä perittävien kohtuullisten ja tehokkaiden maksujen vaiheittaisen käyttöönoton edistämiseksi saastuttaja maksaa -periaatteen mukaisesti, eikä kustannuksia säilytetä veronmaksajille.

Mielestäni komission hyväksymä lausunto, josta tänään keskustellaan, täydentää komission ehdotusta joissakin keskeisissä suhteissa. Käsittelen seuraavaksi varojen myöntämistä. Mielestäni ehdotetut tarkistukset noudattavat johdonmukaisesti komission esittämää lähestymistapaa, jonka tarkoituksena on turvata tiemaksuista saatavien tulojen jakaminen ja vähentää tieliikenteen ulkoisia vaikutuksia, ja mielestäni voin tukea niitä. Erityyppisten ulkoisten vaikutusten huomioon ottamisesta todettakoon, että vastustan hiilidioksidipäästöjen huomioon ottamista, mutta ruuhkien huomioon ottamista kannatan. Mukautetun ruuhkamaksun avulla pystyisimme torjumaan ilmastonmuutosta tehokkaammin kuin määräämällä kertaluonteisen hiilidioksidiveron. Tämä on oleellinen seikka tieliikenteen taloudellisen suorituskyvyn kannalta ja käytännöllinen tapa taata riittävät tulot uusien kuljetusmahdollisuuksien rahoittamiseen, ja mielestäni saavuttamamme kompromissi on järkevä perusta neuvoston kanssa käytäville keskusteluille. On kuitenkin pyrittävä tarkoin varmistamaan, että lopputulos on valtioiden kannalta mieluummin kannustava kuin lannistava eikä aseta sellaisia ehtoja, joita on liian hankala täyttää.

Suhtaudun kuitenkin tietyn varauksin herkkiä vuoristoalueita koskevaan tarkistukseen. Komission ehdotuksessa vahvistetaan jo saasteita koskeva kustannuskerroin, joka tunnetaan vuoristoalueiden korjauskertoimenä (*mountain correction factor*). Jo pelkästään se seikka, että hyväksyimme tämän tariffimaksun lisäämisen nykyiseen lisämaksuun, joka päätettiin ottaa käyttöön vuonna 2006 Alppien läpi kulkevien suurten tunneleiden rahoittamiseksi, merkitsee kaksinkertaista tariffimaksua, ja tämä on mielestäni este yhtenäismarkkinoiden toteuttamiselle. Tästä syystä olen hämmentynyt.

Seuraavaksi käsittelen Georg Jarzembowskin mietintöä, joka koskee direktiiviä täydentävää tiedonantoa. Kuten Georg Jarzembowski puheenvuorossaan selvästi ilmoitti, hän suhtautuu hyvin kriittisesti komission kantaan. Vuosia kestäneen yhteistyön aikana tämä on ainoa kerta, jolloin emme ole päässeet yhteisymmärrykseen. Mietintö on jyrkän kriittinen. Yritän keskittyä erityisesti kahteen kohtaan, jotka ovat mielestäni keskeisiä. Haluan toisaalta korostaa, että komissio on tehnyt vaikutustenarvioinnin, joka kattaa kaikki kuljetusmenetelmät ja jossa arvioidaan erilaisten kustannusten sisällyttämisvaihtoehtojen vaikutukset. Mielestäni tämä arviointi luo perustan komission ehdottamalle kustannusten sisällyttämisstrategialle. Toisaalta komissio on ehdottanut yleistä sisällyttämisjärjestelmää, jonka peruseriaatteena on kaikkien kuljetusmenetelmien ja aikaisempien aloitteiden huomioon ottaminen. Kyseessä on pragmaattinen lähestymistapa, jossa noudatetaan yhteisön säännöstöä ja otetaan huomioon hiljattain hyväksytyt ehdotukset – tarkoitan päästökauppajärjestelmän laajentamista ilmailuun ja kansainvälisiin ilmailusopimuksiin, merenkulkuun ja sisävesiliikenteeseen. Tietenkin voimme väitellä siitä, ovatko komission ehdotukset riittävän kauaskantoisia, mutta korostettakoon, että komissio on käsitellyt niitä aiheita, jotka sitä pyydettiin ottamaan huomioon, toisin sanoen ympäristöystävällisempää liikennettä koskevaa yhdenmukaista hanketta, jota täydennetään asiaa koskevilla lainsäädäntöehdotuksilla.

Lopuksi haluan tuoda esiin yhden näkökohdan, josta komissio ja parlamentti ovat yksimielisiä: tarkoitan vaatimusta lainsäädännöllisen ratkaisun löytämiseksi rautatieliikenteen meluhaittaongelmaan. Komissio

esittää ehdotuksensa ensimmäisen rautatiepaketin uudelleentarkastelun yhteydessä. Paketti on määrä hyväksyä syksyllä. Komissio kuulee tietenkin mielellään parlamentin ehdotuksia tästä asiasta.

Puhemies. – (ES) Arvoisa Antonio Tajani, ollessanne tekemisissä Georg Jarzembowskin kanssa olette varmasti huomannut, miten oikeassa Karl Marx oli osoittaessaan, että monissa asioissa ihmisten poliittinen kanta määräytyy heidän institutionaalisen asemansa mukaan.

Claude Turmes, *teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan lausunnon valmistelijä.* – (FR) Arvoisa puhemies, teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunta tarkasteli direktiivissä pääasiassa kahta näkökohtaa, joista ensimmäinen oli öljy.

Suurista maailmantalouksista Eurooppa on kaikkein riippuvaisin öljyn käytöstä tavaraliikenteessä. Emme saa pettää itseämme. Tämänhetkinen öljyn hinnanlasku johtuu ainoastaan maailmantalouden supistumisesta. Kun talouden elpyminen alkaa, meillä on jälleen kerran vastassamme samat öljypulan aiheuttamat ongelmat, ja Euroopan talouden tärkein heikko kohta tulevaisuudessa on tavaraliikenteen riippuvuus öljystä.

Toinen näkökohta liittyy teknologiaan ja vientiin. Jos Euroopassa otetaan käyttöön asiaankuuluva eurovinjettijärjestelmä, sillä edistetään myös Euroopan talouden toimijoiden nousua. Yhdysvaltojen, Kiinan, Intian ja Indonesian talouksilla on edessään samat ongelmat kuin EU:lla. Näin ollen esitän vetoomuksen kauaskantoisen politiikan täytäntöönpanon puolesta. Tämä koskee sekä ulkoisten kustannusten sisällyttämistä hintoihin, jotta ennakoitua öljystä johtuvat väistämättömät muutokset, että Euroopan teollisuuden tukemista eurovinjetin ympärille rakentuvassa laajassa teknologiahankkeessa.

Corien Wortmann-Kool, *PPE-DE-ryhmän puolesta.* – (NL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, esittelijämme ja arvoisa kollegani Saïd El Khadraoui aloitti puheenvuoronsa rauhoittavasti. EU:n laajuisia maksuja ei aiota periä. Sen sijaan esittelijä on huolissaan sisämarkkinoita koskevista keskeisistä säännöistä, joiden tarkoituksena on edistää kestävästä liikennestä EU:ssa. Esittelijän kannan mukaan jäsenvaltioilla on kuitenkin lupa määrätä erittäin korkeita maksuja – jopa muutaman euron maksuja kilometriä kohti – joihin lisätään vielä ruuhkamaksu ja korotus. Arvoisa puhemies, kuten komission jäsen totesi, kyse ei ole keskeisistä sisämarkkinasäännöistä vaan sisämarkkinaesteistä.

Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmä haluaa tuoda tänään parlamentissa kantansa selvästi esiin. Kannatamme vankkumatta kestävästä liikenteeseen tehtäviä investointeja. Siksi voitte luottaa siihen, että tuemme ilmansaasteista ja meluhaitoista johtuvien ulkoisten kustannusten sisällyttämistä hintoihin sillä edellytyksellä, että tulot investoidaan puhtaampaan tieliikenteeseen, jolla on laaja kannatuspohja. Ehdotettu ruuhkamaksu ja korotus ovat kuitenkin liian kaukaa haettuja keinoja PPE-DE-ryhmälle. Ruuhkamaksujen ympäristövaikutukset ovat hyvin vähäisiä eivätkä ratkaise ruuhkaongelmaa. Lisäksi ne olisivat nykyisen talouskriisin aikana erityisen suuri rasite, lisärasite pk-yrityksille, mikä heikentäisi myös työllisyyttä.

Esittelijä on tehnyt kompromissin Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmän kanssa yhdistämällä mukaan matkustajaliikenteen, mikä vaikutti ratkaisevasti ryhmän tuen saamiseen. Tähän mennessä on jo käynyt selväksi, että neuvosto ei hyväksy tätä. Tämä asettaa esittelijän sellaiseen asemaan, jota hän itse haluaa, mutta ALDE-ryhmä taas ei.

Siksi haluan päättää ALDE-ryhmän nimissä käyttämäni puheenvuoron vanhaan sanontaan: voimme hävitä taistelun, mutta se ei tarkoita, että olemme hävinneet sodan.

14. Esityslistan muuttaminen

Puhemies. – (ES) Arvoiset kuulijat, johtaessani nyt puhetta minun on luettava teille tiedonanto, jossa todetaan, että ulkoasioiden valiokunta AFET hyväksyi eilen 9. maaliskuuta 2009 pitämässään kokouksessa päätöslauselmesityksen Sri Lankan pahenevasta humanitaarisesta tilanteesta ja tilanteen kiireellisyyden huomioon ottaen pyysi, että päätöslauselma lisätään tämän istuntopäivän esityslistalle työjärjestyksen 91 artiklan mukaisesti.

Päätöslauselmaesitys katsotaan hyväksytyksi, jollei vähintään 40 jäsentä ole jättänyt kirjallista vastalauseita ennen huomista puoltapäivää. Jälkimmäisessä tapauksessa päätöslauselmaesitys otetaan keskustelua ja äänestystä varten tämän istuntopäivän esityslistalle.

15. Verojen ja maksujen kantaminen raskailta ajoneuvoilta – Ympäristöystävällisempi liikenne ja ulkoisten kustannusten sisällyttäminen hintoihin (jatkoa keskustelulle)

Puhemies. – (ES) Jatkamme keskustelua jäsen El Khadraouin ja jäsen Jarzembowskin laatimista kuljetusalaa käsittelevistä mietinnöistä.

Silvia-Adriana Țicău, PSE-ryhmän puolesta. – (RO) Aluksi haluan onnitella kollegoitani jäsen El Khadraouita ja jäsen Jarzembowskia.

Kuljetusala on yksi keskeisistä aloista, jotka edistävät Euroopan unionin taloudellista ja sosiaalista kehitystä. Euroopan parlamentin pyynnöstä komissio ehdotti ulkoisten kustannusten sisällyttämistä hintoihin ja eurovinjettidirektiivin muuttamista. Tätä varten valittu ajankohta osuu kuitenkin hyvin vaikeaan aikaan. Talouskriisin seurauksena tilausten määrä laskee jatkuvasti, rahdinkuljettajille koituvat kulut nousevat, yrityksiä kaatuu ja työpaikkoja menetetään.

Vaikka komission ehdottamat tekstit ovat askel eteenpäin kohti sellaista kuljetusalaa, jolla kunnioitetaan ja suojellaan ympäristöä, tekstejä voidaan muuttaa ja niitä on muutettava. En katso, että jäsen Jarzembowskin lähestymistapa, jossa ainoastaan arvostellaan asioita, eikä ehdoteta minkäänlaisia parannuksia, on oikea. Oma mielipiteeni on se, että sellaisella direktiivillä, jota ei voida soveltaa kaikkiin jäsenvaltioihin velvollisuuspohjalta, ei saavuteta tätä tavoitetta. Lisäksi se saattaa vääristää sisämarkkinoita merkittävästi sellaisten esteiden kautta, joita eräät jäsenvaltiot voivat niin halutessaan ottaa käyttöön estääkseen henkilöiden ja tavaroiden vapaan liikkuvuuden.

Tästä syystä katson, että ulkoisten kustannusten sisällyttäminen hintoihin on prosessi, jota on sovellettava kaikenlaisiin kuljetusmuotoihin, ja kaksinkertaista verotusta on vältettävä. Näin ollen, jos jotkut jäsenvaltioista ovat päättäneet ottaa käyttöön tietulleja, niiden ei pitäisi myöhemmin ottaa käyttöön saastumisesta koituvaa lisämaksua. Tämä on myös itse asiassa jäsen El Khadraouin näkemys, jota tuen.

Liikenteen ruuhkautumisesta koituvat kustannukset nousevat yhteen prosenttiin bruttokansantuotteesta. Sen vuoksi meidän on toimittava siten, että nämä kustannukset laskevat, mutta näiden toimien kustannuksia ei pidä maksattaa pelkästään tavaroita ja ihmisiä kuljettavilla kuljetusyrityksillä. Kaikki ajoneuvot ja erityisesti puutteelliset infrastruktuurit aiheuttavat ruuhkia. Jäsenvaltioiden on investoitava moottoriteiden ja pikarautatielinjojen rakentamiseen sekä sellaisiin vaihtoehtoihin, joiden avulla liikennemuutoksia voidaan vähentää. Yhdistetyt kuljetukset helpottavat tavaroiden kuljettamista tieverkostosta rautatie-, laiva- tai lentorahtijärjestelmään, jolloin tavaroiden ja matkustajien kuljettaminen tehostuu.

Lopuksi haluan todeta, että tarvitsemme integroitua strategiaa sellaisen eurooppalaisen kuljetusalan kehittämiseksi, jolla suojellaan ympäristöä ilman, että ulkoisia kustannuksia sisällytetään hintoihin, mikä vaikuttaisi tieliikenteen kilpailukykyyn.

Dirk Sterckx, ALDE-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, olen samaa mieltä jäsen Jarzembowskin kanssa siitä, että liikkuvuus on yhteiskunnalle elintärkeä asia. Olen myös jäsen Wortmann-Koolin kanssa samaa mieltä siitä, että tässäkin asiassa on kiinnitettävä erityistä huomiota sisämarkkinoihin. Tämä kompromissi ei kuitenkaan mielestäni vie meitä tähän suuntaan. Sisämarkkinat ovat tärkeä asia, ja yhtä lailla tärkeitä ovat jäsenvaltioiden välillä tehdyt sopimukset. Lisäksi haluan todeta, että tämä on vasta ensimmäinen askel kohti järjestelmää, jota meidän on joka tapauksessa pohdittava kokonaisuutena tiettyä ajankohtana ja jota on tietyiltä osin muutettava.

Valtaosa ryhmämme jäsenistä tukee mietinnön esittelijän kanssa saavutettua kompromissia, josta kiitän häntä. Ulkoisten kustannusten sisällyttämisessä hintoihin – olen kuunnellut tarkasti mietinnön esittelijän puhetta – ei ole kyse tavanomaisesta verosta. Näin saadut tulot on näin ollen käytettävä ulkoisten kustannusten supistamiseen. Tämä on parlamentin kannan olennainen osa. Mikäli näin ei tapahdu, meillä ei enää ole kompromissia.

Siksi suostumme siihen, että ilmansaaste, melu ja ruuhkat liitetään ulkoisten kustannusten hintoihin sisällyttämiseen. Ruuhkasta on kuitenkin todettava, että mikäli tavoitteena on tämän ilmiön vähentäminen, kaikkia ruuhkautumista aiheuttavia tienkäyttäjiä on kohdeltava samalla tavalla ilman minkäänlaista syrjintää vastuussa olevien eri tahojen välillä.

Sen vuoksi pidän myös hyvänä asiana sitä, että jäsenvaltion on esitettävä toimintasuunnitelma ja ilmoitettava, miten se suunnittelee vähentävänsä ruuhkia. Kaiken kaikkiaan rahoituksen korvamerkintä on tärkeää, ja

myös esittelijä korosti, että tämä on olennainen asia. Parlamentissa ei ole kyseenalaistettu sitä, että tulojen korvamerkintä, niiden käyttäminen, olisi hyvin tärkeää.

Haluaisin sanoa jäsen Wortmann-Koolille, että mikäli nämä ehdot – kaikkien ruuhkautumisesta vastuussa olevien tienkäyttäjien tasavertainen kohtelu ja maksuista saatavien tulojen selkeä korvamerkintä – eivät täyty ja mikäli neuvosto ei ole asiasta yhtä mieltä, Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmä peruu myös tälle kompromissille antamansa tuen.

Puhetta johti

varapuhemies **Mario MAURO**

Roberts Zīle, UEN-ryhmän puolesta. – (LV) Arvoisa puhemies, haluan aluksi kiittää kumpaakin esittelijää, erityisesti jäsen El Khadraouita, siitä vaikeasta työstä pyrkinessään saavuttamaan kompromissin. Katson, että se osa, josta liikenne- ja matkailuvaliokunta äänestää, koskee korvamerkittyjen verojen käyttöä, mutta täysistunnossa äänestetään selkeästi tietystä kohdasta, kuten ruuhka-asiasta. Haluaisin lisäksi kiittää kollegojani heidän ymmärryksestään asiassa, joka liittyy aikaperusteisten käyttäjämaksujen poistamatta jättämiseen Euroopan unionin raja-alueilla sijaitsevista maissa, joissa raskaan tavaraliikenteen ajoneuvot aiheuttavat huomattavia määriä saastetta jonottaessaan rajoilla pitkiä aikoja ympäri vuorokauden. Lopuksi totean, että kun olemme hyväksyneet tämän direktiivin muodossa tai toisessa, toivon kovasti, että kriisistä huolimatta jäsenvaltiot eivät kuitenkaan pidä lyhyen aikavälin tilannetta toisarvoisena pitkän aikavälin tavoitteisiin nähden. Mielestäni tämä olisi hyvin tärkeä asia ongelman ratkaisemisen kannalta. Kiitos.

Eva Lichtenberger, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Kiitos, arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, tänään tehdyssä päätöksessä ulkoisista kustannuksista maantiekuljetusalalla on kyse siitä, ovatko nämä kuljetukset viime kädessä kestävää toimintaa, onko tie- ja rautatiekuljetusten välinen kilpailu tulevaisuudessa oikeudenmukaista ja määrätäänkö saastuttaja maksaa -periaate lopulta koskemaan myös tieliikennettä, ainakin jossakin määrin.

Nämä kustannukset eivät ole uusia, vaan niitä on aiheutunut jo jonkin aikaa. Kyse onkin siitä, että nykyään niitä maksetaan kansallisista määrärahoista. Meidän on epäilemättä asetettava liikenneyhteyksien lähellä asuvien ympäristö- ja terveysasiat sen edelle, että pyritään saamaan aikaan ruuhkattomia teitä. Kaikki tuntevat nämä rasitteet varsin hyvin. Kauttakulkureittien varrella aiheutuvia terveysvaikutuksia on tutkittu, ja tässä asiassa meidän on ryhdyttävä toimiin.

Tavaraliikenteen ajoneuvoja koskevat entistä tiukemmat pakokaasupäästövaatimukset, joiden osalta meillä oli toiveet korkealla, olivat riittämättömät. Yksikään parannus kunkin yksittäisen tavaraliikenteen ajoneuvon osalta ei merkinnyt mitään, koska samanaikainen päästöjen lisääntyminen mitätöi kaiken. Tämä tarkoittaa sitä, että on luotava uusia kohdennettuja toimia, jotta saadaan aikaan entistä paremmat puitteet sellaisia markkinoita varten, jotka ovat nyt suistuneet raiteiltaan. Tämä tarkoittaa kuitenkin myös sitä, että raskaan liikenteen ajoneuvoille suunnatut vastaavanlaiset huojennukset, joita sovelletaan edelleen, on poistettava, koska niillä saastuttajia palkitaan saastuttamisesta vain lisää.

Vaadimme, että kaikki ulkoiset kustannukset sisällytetään mahdollisimman kokonaisvaltaisesti hintoihin ja että ne on katettava määrärahoista. Päätän puheenvuoroni vanhalla *ceterum censeo* -lauseella: Alppien herkkä alue edellyttää erityistä suojelua.

Erik Meijer, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, tullirajojen ja vaihtokurssien poistaminen Euroopassa on kasvattanut talouden laajuutta. Hallitus on luonut entistä laajempien moottoriteiden tiiviin verkoston. Monia tavaroita kuljetetaan nyt pitkiä matkoja ja joskus jopa tuotantoprosessin eri vaiheissa.

Tällaisella kehityksellä on kielteinen vaikutus ympäristöön, eivätkä rahdinkuljettajat vastaa siitä koituvista kustannuksista. Osittain tämän tuloksena rahtiliikenne on halventunut entisestään vuosien kuluessa. Tämä kannustaa lisäämään liikennettä entisestään ja lisää entisestään ympäristöön kohdistuvia vaikutuksia.

Niiden miltei kymmenen vuoden aikana, joina olen ollut Euroopan parlamentin jäsen, olen usein kuullut puheita ympäristöön kohdistuvien vahinkojen kustannusten kohdistamisesta rahdinkuljettajille, mutta valitettavasti nämä tulokset eivät edelleenkaan ole tyydyttäviä. Joskus vaikuttaa siltä, että poliitikot ovat kiinnostuneempia itse laskentamalleista kuin siitä käyttämällä saaduista tuloksista. Tätä koskevat vuonna 2006 tehdyt päätökset ovat tuottaneet riittämättömiä tuloksia.

Oman ryhmäni mielestä tavoitteen on oltava se, että annetaan tilaisuus mahdollisimman ympäristöystävällisille kuljetusmuodoille, joita ovat rautatie- ja vesikuljetukset, ja hillitään ympäristöä eniten vahingoittavia

kuljetusmuotoja, joita ovat tie- ja ilmakuljetukset. Tämänkaltaisen selkeän tavoitteen puuttuessa laskentamallit ja uusien Euroopan laajuisten sääntöjen luominen vain lisäävät byrokratiaa eivätkä tuota hyötyä ihmisille ja ympäristölle.

Kotimaani Alankomaat on esimerkki siitä, miten asioita ei pidä hoitaa. Keskustelua tiemaksuista, eli tieliikenteen verottamisesta matkan pituuden perusteella, on käyty jo miltei 20 vuoden ajan, ja nyt siinä on ajaututtu täydelliseen umpikujaan. Ainoa vaikutelma, joka äänestäjille jää, on se, että ruuhkista verotetaan ilman, että ongelmiin on tarjolla minkäänlaisia rautatieliikenteen ja julkisen matkustajaliikenteen palvelujen parannuksiin liittyviä ratkaisuja.

Euroopan ei pidä antaa jäsenvaltioiden toistaa näitä virheitä. Sen on kuitenkin poistettava kaikki esteet alueellisilta ja kansallisilta toimilta, mahdollistettava näiden toimien välinen tehokas yhteensovittaminen, kehitettävä rajatylittävien kustannusten maksamisen menettelyä sekä annettava ammattikuljettajille entistä parempaa tietoa siitä, minkälaisia järjestelyjä heille on odotettavissa sen alueen ulkopuolella, jossa he asuvat.

Mietinnön esittelijä El Khadraoui ehdotukset tarjoavat tähän mahdollisuuden, ja sen vuoksi niillä on ryhmäni tuki. Lisäksi mietinnön esittelijä jäsen Jarzembowski kiinnittää pääosin huomiota rautatierahtieliikenteen meluhaittoihin, ja olemme hänen kanssaan asiasta samaa mieltä. Samaan aikaan haluan kuitenkin korostaa sitä, että entistä korkeampien melusteiden rakentaminen rautatielinjojen varrelle ei voi olla ratkaisu ongelmaan.

Johannes Blokland, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, pitkän ja väsyttävän keskustelun jälkeen äänestämme pian parlamentin kannasta ensimmäisessä käsittelyssä. Olen melko tyytyväinen tulokseen ja hyvin tyytyväinen mietinnön esittelijän kanssa tehtyyn yhteistyöhön. On hyvä, että jäsenvaltioille annetaan mahdollisuus siirtää ulkoiset kustannukset saastuttajien maksettavaksi. Meidän ei pidä epäröidä siirtää ruuhkista, ilma- ja melusaasteista syntyviä kustannuksia viime kädessä kuluttajien maksettavaksi.

Olen kuitenkin sitä mieltä, että jäsenvaltioiden on säilytettävä mahdollisuus kustannusten muuttamiseen. Lisäksi on oltava mahdollista siirtää määrätty rasitteet selkeästi ja avoimesti todellisiin syntyviin kustannuksiin. Emme voi sallia sitä, että jäsenvaltiot ottavat käyttöön eräänlaisen rangaistusveron. Tarkistus 40 on sen vuoksi poistettava tästä mietinnöstä.

Haluaisin neuvoston kertovan minulle, onko sillä samanlainen näkemys kuin parlamentilla siitä, että eurovinjetistä syntyneet tulot on käytettävä ulkoisten kustannusten alentamiseen. Tämä on edellytys sille, että tuen eurovinjettidirektiiviä.

Tämä ehdotus ei myöskään saa jäädä yksittäiseksi. Kuorma-autot eivät ole ainoita ruuhkakustannuksista vastuussa olevia tienkäyttäjiä, vaan myös muut liikennemuodot aiheuttavat niitä. Myös näiden rahdinkuljettajien on maksettava aiheuttamansa ulkoiset kustannukset, poikkeuksen muodostavat laiva- ja lentoliikenne, jotka ovat päästökauppajärjestelmän kattamia. Tämä on oikeudenmukainen tapa kannustaa rahdinkuljettajia ryhdistäytyä.

Haluan käyttää tilaisuutta hyväkseni ja pyytää tukea tekemälleni tarkistukselle 76. En ymmärrä, miksi komissio päätti muuttaa vanhaa tekstiä sääntelykustannuksista, jotka koskevat ”mitä tahansa kaupunkiteitä”. Tällaisten sääntelykustannusten määrääminen kuuluu kansalliseen toimivaltaan. Jäsenvaltioiden on itse päätettävä, haluavatko ne määrätä tällaisia sääntelykustannuksia edellyttäen tietenkin, että ne eivät ole syrjiviä. Ehdotan, että palautamme vanhan tekstin vuodelta 2006, ja sen vuoksi pyydän tähän teidän tukeanne.

Viimeisenä huomiona totean, että on ehdottoman tärkeää, että komissio takaa sen, etteivät jäsenvaltiot käytä tätä direktiiviä määrätäkseen kohtuuttoman korkeita maksuja rahtiliikenteelle. Komission on suhtauduttava tehtäviinsä hyvin vakavasti kyseisen direktiivin 11 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Mikäli jokin jäsenvaltio ei suhtaudu vakavasti ulkoisiin kustannuksiin perustuvien maksujen laskemiseen tai enimmäisarvoon, komission on ankarasti moitittava kyseistä jäsenvaltiota.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, talous, ympäristö ja ihmiset, nämä ovat kolme kulmakiveä, joihin meidän on sovitettava tiemaksujärjestelmää ja eurovinjettiä koskeva Euroopan lainsäädäntö. Euroopan rahtiliikenteestä on varmasti oikein todeta, että meidän on luokiteltava nämä painopisteet eri tavoin, päinvastaiseen järjestykseen, eikä millään muulla tavoin. Meidän on nyt asetettava asiat seuraavanlaiseen tärkeysjärjestykseen: ensin tulevat ihmiset, sitten ympäristö ja viimeiseksi talous.

Me, komissio ja parlamentti, haluamme toimia näin. Komissio on laatinut hyvin järkevän ehdotuksen ulkoisten kustannusten sisällyttämisestä hintoihin ja ehdottanut, että liikennealan kustannuksia –

rahtiliikenteen osalta, mutta ei ainoastaan – tarkastellaan entistä tarkemmin, ja tästä asiasta voimme kiittää entistä varapuheenjohtaja Barrot'a ja nykyistä varapuheenjohtaja Tajania.

Paransimme ehdotusta liikenne- ja matkailuvaliokunnassa. Korostimme erityisesti niitä huolenaiheita, jotka koskevat eniten näiden päätösten kohteita, eli ihmisiä, ympäristöä ja taloutta. Haluaisin tässä yhteydessä esittää vilpittömät kiitokseni mietinnön esittelijälle jäsen El Khadraouille ja kaikille niille, jotka toimivat hyvin rakentavasti ja aktiivisesti tässä työssä.

Olemme lisäksi säilyttäneet tietynlaisen suhteellisuuden. Eurooppa ei voi eikä sen pidä säännellä kaikkea ja jokaista yksityiskohtaa. Jäsenvaltioilla on omien erityisolojensa luojina oltava oma paikkansa. Tämä pätee myös ja erityisesti tähän tänään paljon keskustelua herättäneeseen aiheeseen eli ruuhkaan. Tässä tapauksessa ei pitäisi olla kyse siitä, että rangaistaan niitä, jotka tahtomattaan juuttuvat ruuhkaan, vaan rakentavien ratkaisujen kehittämisestä ruuhkien ehkäisemiseksi. Suunnittelun pitäisi olla tässä etusijalla, eikä kieltojen.

Kuten myös usein tapahtuu teksteissämme, ongelmat piilevät yksityiskohdissa. Alkuperäisessä ehdotuksessaan komissio ehdotti huolellisesti tehtyjen kustannuslaskelmien jälkeen, että kaikki unohdettaisiin ja että otettaisiin sittenkin käyttöön lopullinen kustannusten yläraja. Valiokunnassa hylkäsimme tämän, koska pidimme sitä järjettömänä ehdotuksena tarkistuksessa 20. Huomenna aiheesta äänestetään uudelleen tarkistuksena 40. Mietinnön esittelijä tukee ehdotustamme. Pyydän kaikkia teitä tukemaan tätä kohtaa, sillä meidän on saatava enemmistön kannatus tässä äänestyksessä.

Puheenvuoroni päätteeksi haluaisin sanoa, että pidän hyvin valitettavana sitä, että puheenjohtajavaltio Tšekki ei ole katsonut olevan aiheellista lähettää parlamenttiin edustajaa tätä tärkeää lainsäädäntöehdotusta varten.

Brian Simpson (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, aion puhua jäsen El Khadraouin mietinnöstä. Haluaisin kiittää mietinnön esittelijää ja hänen kanssaan työskennelleitä kaikesta kovasta työstä, joka kompromissin saavuttamisessa oli, kun toisinaan sen saavuttaminen vaikutti mahdottomalta.

Tässä keskustelussa on tuotava esiin lukuisia seikkoja. Ensinnäkin tämä on prosessin alku eikä sen loppu, ja kompromissin puitteissa jäsenvaltioilla on oikeus päättää, ottaako ruuhkamaksu käyttöön vai ei. Haluan myös muistuttaa parlamentin jäseniä ja erityisesti PPE-DE-ryhmän jäseniä siitä, että parlamentti on jatkuvasti pyytänyt komissiota laatimaan ehdotuksen ja strategian ulkoisten kustannusten sisällyttämiseksi kaikkiin liikennemuotoihin, mutta erityisesti tieliikenteeseen, ja tätä asiaa on toisesta korostettu, koska tiemme ruuhkautuvat yhä enemmän ja maapallon lämpeneminen etenee yhä ankarammin.

On myös syytä luoda entistä tasapainoisempi tieliikenneala, joka on talouden mutta myös ympäristön kannalta kestävä ja jossa tunnustetaan se, että sen on maksettava kohtuullinen hinta aiheuttamistaan kustannuksista, olipa kyse sitten ympäristökustannuksista tai infrastruktuurikustannuksista. Emme voi omaksua tekemättömyyden asennetta, vaikka panen merkille, että tästä lauseesta on tullut viime kuukausien aikana synonyymi konservatiivien asenteelle. Tiedän, että tämän mietinnön laatiminen on ollut vaikeaa, ja joidenkin jäsenvaltioiden mielestä siinä mennään liian pitkälle, kun taas toiset katsovat, että asian eteen ei ole tehty riittävästi. Ensimmäisenä vaiheena katson kuitenkin, että tämä kompromissi ansaitsee tukemme. Odotan, että tulevaisuudessa mukaan sisällytetään muita ulkoisia seikkoja, ja haluan korostaa ryhmäni tukea sille, että kaikki eurovinjetistä saatavat tulot olisi korvamerkittävä käytettäväksi kuljetusalalla niin, että avoimuus ja yleinen mielipide saataisiin lähemmäs toisiaan.

Tämä mietintö on vakavasti otettava yritys toteuttaa se, mitä parlamentti on vaatinut monen vuoden ajan. Se on merkittävä väline ruuhkan torjumisessa, ympäristön parantamisessa ja liikennemuotosiirtymän mahdollistamisessa, minkä vuoksi se ansaitsee täyden tukemme. Arvoisa komission jäsen, haluan lisätä, että en olisi liian huolissani erimielisyyksistä jäsen Georg Jarzembowskin kanssa, me sosialistiryhmässä olemme tehneet näin menestyksekkäästi vuosien ajan.

Paolo Costa (ALDE). – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, tämä on kolmas kerta, kun minulla on tilaisuus käsitellä tätä asiaa. Edellisen kauden aikana minulla oli ilo toimia tätä aihetta koskevan oma-aloitteisen mietinnön esittelijänä, minkä jälkeen ei niin kauan sitten, hyväksyimme eurovinjetin edellisen version.

Meidän ei pitäisi unohtaa syytä, miksi tämä prosessi on jatkunut jatkumistaan niin kauan. Ainakin kolme asiaa on huomioitava samanaikaisesti. Vielä vähän aikaa sitten ainoastaan veronmaksajat maksoivat tie- ja muista infrastruktuureista. Eurovinjetti viitoittaa tietä sille, että voimme alkaa siirtää ainakin osan infrastruktuurien aiheuttaman talousrasitteen maksamisvastuun käyttäjälle sellaisella tavalla, joka on aikaisempaa oikeudenmukaisempi. Toisin sanoen eurovinjetti on väline, joka on suunniteltu

oikeudenmukaisen verotuksen takaamiseksi huolimatta kaikista tällä hetkellä päinvastaisilta vaikuttavista merkeistä. Sen varmistaminen, että tämä tapahtuu eri tavoin, riippuu rahoitus suunnittelusta eri maissa, jotka eivät anna Euroopalle mahdollisuutta käsitellä tätä asiaa. Muutoinhan hoitaisimme tämän asian hyvin mielellämme. Nykyiseen eurovinjettiin pätee käyttäjä maksaa -periaate. Nyt ongelmamme on siirtyä saastuttaja maksaa -periaatteen, joka on toinen hieno pohdittavaksi asetettava periaate.

Omalta osaltani totean, että saavuttamamme kompromissi on hyvä kompromissi, ja meidän on pyrittävä pitämään siitä kiinni mahdollisimman hyvin. Tämä on todiste siitä, että mikäli onnistumme tehokkaasti siirtymään..

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Seán Ó Neachtain (UEN). – (GA) Arvoisa puhemies, haluaisin sanoa, että ymmärrän tämän mietinnön taustalla olevat syyt. Omasta puolestani voin kuitenkin todeta, että minusta on epäoikeudenmukaista, että tämä maksu, eurovinjetti, lisää kustannuksia maissa, jotka ovat kaukana markkinoiden keskipisteestä.

Komission jäsen totesi, että vuoristoalueet vastustavat sisämarkkinoita. Entä oman vaalipiirini kaltaiset Länsi-Irlannin alueet, joista lähtee joka viikko liikkeelle 1 000 rekka-autoa? Tämä asia koskee niitä, kun ne ovat matkalla markkinoille. Mitä ovat nämä puheet siitä, että markkinat ovat sisämarkkinat? Eivät ne sitä ole. Syrjäisten maiden kustannuksia nostetaan, koska haluatte ympäristöystävälliset markkinat. Molempia ei kuitenkaan voida saavuttaa. Arvoisa puhemies, on ajateltava syrjässä olevia maita ja kohdeltava niitä oikeudenmukaisesti, asia, jota tässä mietinnössä ei ole tehty.

Sepp Kusstatscher, (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, kukaan vakavasti otettava tiedemies ei epäile, etteikö fossiilisten polttoaineiden kulutusta olisi alettava toden teolla jarruttaa, kun raaka-aineiden saatavuus on rajoitettua ja fossiilisten polttoaineiden palaminen on pääsyy ilmastolliseen kaaokseen.

Me kaikki tiedämme, että kolmasosa fossiilisista polttoaineista haaskataan matkustamiseen ja kuljetukseen ja että erityisesti tavaraliikenteen ajoneuvot aiheuttavat valtavia haittoja ihmisille ja ympäristölle, mistä veronmaksajat joutuvat maksamaan. Kaikki ovat pääosin yhtä mieltä todellisten kustannusten periaatteesta. Kun puhutaan todellisiin kustannuksiin sovellettavista erityistoimista, kuulemme kuitenkin tuhansia tekosyitä.

On täysin ymmärrettävää, miksi kriiseihin sovellettavat toimet eivät ole tämän johdonmukaisemmat. On väärin jatkaa epäterveelliseen ja liiallisiin kuljetuksiin perustuvan talouden edistämistä. 20-20-20-tavoite tuntuu muuten vielä kaukaisemalta. Meidän on tehtävä selväksi, että tämä epärehellisyys vaarantaa lastenlastemme tulevaisuuden.

Ulrich Stockmann (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, haluan aluksi kiittää jäsen El Khadraouia. Olemme saavuttaneet käyttökelpoisen kompromissin hyvin vaikeissa oloissa.

Meille kuljetuspolitiikan parissa työskenteleville on suuri edistysaskel, että myös ilmansaaste, melu ja ruuhka voidaan nyt sisällyttää maksuihin. Tämä vahvistaa saastuttaja maksaa -periaatetta. Saastuttaja maksaa -periaate ehkäisee tuottoja ajautumasta yksityisten käsiin samalla, kun yhteiskunta maksaa vahingot. Tämä on sosiaalidemokraattinen käsitys asiasta. Parlamentti on ratkaissut asian niin, että periaatetta sovelletaan kaikkiin liikennemuotoihin askel askeleelta. Viimeinkin rautateiden, rekka-autojen ja sisävesiliikenteen välillä syntyy oikeudenmukaista kilpailua.

Lisäksi on tehtävä tässä vaiheessa selväksi, että on täysin jäsenvaltioiden päätettävissä, otetaanko näitä lisämaksuja käyttöön vai ei. Ketään ei pakoteta tekemään niin. Laadimme nyt ainoastaan peruspuitteet tätä varten, jotta eri puolilla Eurooppaa ei olisi erilaisten maksumallien palapeliä. Näin vältetään eriarvoinen kohtelu, koska maantiekuljetusalaa olisi kohdeltava muihin rinnastettavalla tavalla kaikkialla sisämarkkinoilla. Mielestämme tässä ei ole kyse lisätulovirroista, vaan liikenteen ohjaamisesta entistä voimakkaammin hintasignaalien avulla. Liikenne- ja matkailuväliökunta on oikeassa halutessaan, että tämän lisätulojen pakollinen korvamerkintä käytetään ulkoisten haittojen vähentämiseen.

Oma näkemykseni on se, että tässä on kuitenkin vielä yksi mutka matkassa. Valitettavasti väliökunnan nykyisellä päätöksellä liitetään ruuhkautumisen kustannusten käyttöönotto tavaraliikenteen ajoneuvojen kohdalla siihen, että kustannukset koskevat myös muita liikennemuotoja, kuten henkilöautoja. Tämä ehkäisee ruuhkamaksujen käyttöönottoa Saksan kaltaisissa jäsenvaltioissa, jotka eivät halua soveltaa maksua henkilöautoihin. Sen vuoksi tämä evää meiltä mahdollisuuden ottaa käyttöön merkittävä verotusväline liikennepolitiikan alalla.

Päätän puheenvuoroni seuraavin sanoin. Huomenna toimitettava äänestys tarjoaa liikennepolitiikassa läpimurron ulkoisista kustannuksista vuosikymmeniä käytyjen keskustelujen jälkeen. Toivon, että saamme tarvittavan enemmistön ehdotuksen taakse tämän läpimurron saavuttamiseksi.

Jeanine Hennis-Plasschaert (ALDE). – (NL) Arvoisa puhemies, ainakin omasta mielestäni ainoa syy ylipäänsä tarkastella vakavasti tätä ehdotusta on se, että sillä luodaan jäsenvaltioille eurooppalaiset puitteet, joiden pohjalta työskennellä ja jotka viime kädessä ovat hyödyksi sisämarkkinoille. Tätä ”vihreää” ajatusta käytetään todellakin yhä enemmän väärin eräänlaisen protektionismin eduksi. Alakohtaiset ajokiellot Itävallassa ovat tästä hyvä esimerkki.

Olemme päässeet pitkälle. Muutamista hankalista asioista on kuitenkin vielä keskusteltava. Haluan tehdä selväksi, että omasta mielestäni ruuhkamaksun soveltamismahdollisuus maanteiden rahtiliikenteeseen on mahdoton ajatus, ja näin ollen pidän korvamerkintäehdotuksen hylkäämistä mahdottomana hyväksyä.

Kuten kollegani jäsen Sterckx aikaisemmin totesi, mikäli toisessa käsittelyssä käy niin, että nämä kannat eivät saa parlamentin enemmistön ja neuvoston tukea, Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmä ei enää tue tätä ehdotusta. Maanteiden rahtiliikenne on tärkeä liikkelle paneva voima taloudellemme. On erityisen tärkeää, että emme kadota tätä tosiasiaa silmistämme, eteenkään tänä aikana.

Haluaisin vielä päättää puheenvuoroni mielessäni erityisesti Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmä vanhaan hollantilaiseen sanontaan: norsu posliinikaupassa -asenne toimii harvoin.

Wiesław Stefan Kuc (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, kriisi, joka verottaa yhä enemmän rahdinkuljettajia, pitäisi varoittaa meitä ottamasta käyttöön uusia maksuasetuksia, mikäli emme halua pahentaa kriisiä. Kuljetusala on aina ollut koko talouden elinehto. Meillä on kielteisiä kokemuksia yhteisen maatalouspolitiikan uudistamisesta, ja sama todennäköisesti toistuu myös nyt.

Meidän on muistettava, että maanteiden rahdinkuljettajat eivät pääasiallisesti ole suuria yhtiöitä, vaan pieniä yrityksiä, joilla on vain muutamia ajoneuvoja. Heidän ei pidä joutua maksamaan maan ylläpidosta. Näin tapahtuu jo nyt polttoaineverojen, vakuutusten, tienvarsitarkastusten ja monien muiden maksujen kautta. Ulkoisia kustannuksia koskevien maksujen käyttöönotto lisäisi merkittävästi kuljetusten kustannuksia ja tarkoittaisi sitä, että samasta asiasta maksetaan kahteen kertaan. On selvää, että tavarat on kuljetettava, koska aina on kuljetusta edellyttävien tavaroiden tuottajia ja asiakkaita, mutta onko meidän pakotettava heidät ottamaan vastuu infrastruktuurien kustannuksista? Kannatan kaikkien lisätoimien keskeytystä parempia aikoja odotellessa tai komission ehdotuksen hylkäämistä kokonaan.

Michael Cramer (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, liikenne ja ennen kaikkea tieliikenne aiheuttaa 30 prosenttia hiilidioksidipäästöistä, ja jopa tämän direktiivin myötä olemme edelleen hyvin kaukana oikeudenmukaisen kilpailun saavuttamisesta eri liikennemuotojen välillä.

Euroopan unionin alueella on ollut käytössä pakollinen rautatiemaksu 1990-luvun puolivälistä asti. Sitä sovelletaan kaikkiin vetureihin jokaiselta ratakilometritä, ja käytännössä sen määrällä ei ole rajoja. Maanteiden osalta jää jäsenvaltioiden päätettäväksi, perivätkö ne maksua ollenkaan. Maksua sovelletaan ainoastaan tavaraliikenteen ajoneuvoihin, ainoastaan moottoriteillä ja ainoastaan sellaisiin tavaraliikenteen ajoneuvoihin, jotka painavat 12 tonnia tai enemmän. Tämä on epäoikeudenmukaista kilpailua. Tämä johtaa liikenteen siirtämiseen rautateiltä maanteille eikä niinkään maanteiltä rautateille, kuten hienot puheenne joskus antavat ymmärtää.

Rautatiemaksu on Slovakiassa kaksi kertaa niin suuri kuin Saksassa, ja slovakeilla ei ole lainkaan tiemaksuja käytössä. Tämä on silkkaa hulluutta. Siksi tarvitsemme tätä direktiiviä. Meidän on perusteellisesti pohdittava kustannuksia. Mikäli Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmä katsoo, että ruuhkakustannuksia ei pitäisi sisällyttää maksuihin, heidän olisi ainakin äänestettävä ilmastokustannusten, onnettomuuskustannusten ja melukustannusten sisällyttämisen puolesta. Silloin he ovat uskottavia.

Ne, jotka äänestävät tätä asiaa vastaan, luovuttavat ilmastonmuutosasiassa ja johdattavat lapsemme ja lastenlapsemme tuhoa kohti vievälle tielle, koska heillä ei ole minkäänlaista tulevaisuutta maapallolla. Tarvitsemme asetusta, joka paljon tiukempi kuin komissio ja valtaosa parlamentin jäsenistä on ehdottanut.

Luís Queiró (PPE-DE). – (PT) Arvoisa puhemies, eurovinjettidirektiivin muuttamista olisi pitänyt käyttää entistä kestävämmän ja ympäristöystävällisemmän tieliikenteen kannustamiseen. Yksinkertaisesti todettuna: mielestäni olemme valiokunnassa saavutetulla tuloksella lähteneet väärälle tielle.

Emme ole valinneet sellaisia toimia, jotka kannustavat entistä kestävämpään tavarankuljetukseen. Sen sijaan olemme lähettäneet vääränlaisen viestin tänä maailmanlaajuisen kriisin aikana sellaisen muutoksen muodossa, jota koskevat kaikki merkit osoittavat, että se ainoastaan pahentaa monien kuljetusliikkeiden jo nyt epävarmaa tilannetta. Monet niistä ovat pieniä ja keskisuuria yrityksiä, jotka muodostavat valtaosan eurooppalaisista liikeyrityksistä.

Tiedämme, että saasteiden torjumiseen tai teknisten innovaatioiden kannustamiseen tähtäävät toimet, kuten puhtaammat moottorit ja älyajoneuvot, ovat välttämättömiä. Ongelma, joka alkaa nyt aiheuttaa vakavia vaikeuksia, liittyy ruuhkamaksun määräämiseen. Niin kutsutuista ruuhkahuipuista voidaan todeta, että niiden aiheuttajia ovat ennen kaikkea paikalliset autoilijat, jotka matkustavat työpaikoilleen tai yrityksiinsä tai vapaa-ajan viettoon. Päättämällä ottaa käyttöön sellainen maksu, joka vaikuttaa tavarankuljetuksiin, me yksinkertaisesti rankaisemme niitä, jotka mahdollistavat toimintamme jokapäiväisessä elämässämme ja jotka tekevät näin mahdollisimman nopeasti, joustavasti ja ovelta ovelle -periaatteella.

Toimimme myös yksipuolisesti, jos emme esimerkiksi päätä ryhtyä toimiin työaikojen muuttamista, onnettomuuksien ehkäisemistä tai teiden suunnittelua ja kunnossapitoa varten, ja sen vuoksi kyseenalaistamme itse liikkuvuuden, joka määrittää yhteiskuntiamme ja markkinatalouttamme. Lisäksi kyseenalaistamme muut toimet, joilla pyritään edistämään unionin taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta. Kotimaassani Portugalissa ja kaikissa muissa syrjäisissä maissa nämä toimet ovat pelkkä haitta taloudelliselle toiminnalle, koska ne tekisivät meistä pelkästään kaikkien kauttakuljetusmaksujen nettomaksajia.

Arvoisa puhemies, yhteenvetona totean: tällä maksulla tulkitsemme väärin ympäristötavoitteita, jotka ovat tärkeitä, ja aiheutamme pienille ja keskisuurille yrityksille lisää vaikeuksia ja jopa niiden konkurssin, ja näin ollen vaikutamme suoraan työttömyyden ja yhteiskunnallisen epävakauden lisääntymiseen eurooppalaisissa yhteiskunnissa. Valinta on meidän, ja on oltava täysin selvää, että meitä vaaditaan tilille päätöstemme seurauksista.

Inés Ayala Sender (PSE). – (ES) Arvoisa puhemies, haluan todeta, että varsinkin sosialistijäsenten näkökulmasta olemme syvästi pettyneitä – vaikka olemmekin maantieteellisesti syrjäisellä alueella – mietinnön kammottavaan ajoitukseen. Ensinnäkin se on laadittu liian aikaisessa vaiheessa. Emme ole edes vielä arvioineet eurovinjetti II:sta, jota alettiin panna täytäntöön vain puoli vuotta sitten, ja nyt olemmekin jo aloittaneet uuden asiakirjan laadinnan.

Lisäksi olemme sellaisen julman rahallisen, taloudellisen ja yhteiskunnallisen kriisin kourissa, jolla on ollut tuhoisia vaikutuksia tavaraliikenteeseen. Sen vuoksi kuulostaa huonolta vitsiltä ehdottaa nyt toimia, jotka väistämättä tarkoittavat tavaroiden kustannusten korotusta, erityisesti niiden, joita kuljetetaan Euroopan reuna-alueilla. Nämä alueet ovat juuri niitä, joihin työttömyys ja rautateiden ja merten moottoriteiden tarjoamien vaihtoehtojen puute vaikuttaa kaikkein kielteisimmin. Niitä ei yksinkertaisesti ole, ja lisäksi raja-alueilla ei ole tähän tarvittavaa tahtoa.

Lisäksi Euroopan parlamentti on esittänyt historiallisen vaatimuksen, että ulkoiset kustannukset sisällytetään hintoihin kaikkien liikennemuotojen, eikä vain sen kohdalla, jota rajanylityskulut jo koskevat. Pyysimme komissiota ryhtymään todella luoviin toimiin yhteenkuuluvuuteen perustuvan eri liikennemuotojen välisen järjestelmän saavuttamiseksi ja näin ollen säilyttämään Euroopan laajuisen sitoumuksemme liikennemuotojen yhteistoiminnalliseen logistiikkaketjuun. Tämä teksti on ristiriidassa tämän asian kanssa, koska se on puolueellinen.

Viimeiseksi totean, että olen pettynyt, koska mielestäni on epärehellistä kertoa ihmisille, että tämä väline ratkaisee päivittäiset ruuhkaongelmat ainaiseksi.

Jos asia olisi näin, maantiekuljetusala olisi ensimmäisenä vaatimassa tällaista välinettä, koska juuri se maksaa jo nyt maksaa kaupungin liikenneluuhkien aiheuttamista viivästyksistä.

Mietinnön esittelijä ehdottaa kompromissia, joka ansaitsee kehuja tarkkanäköisyydestään, mutta se sisältää selvän oikeudellisen puutteen, jonka komissio kieltää, vaikka se ei sitä itse näekään. Kaiken lisäksi se sisältää sekavan viestin, jonka lähetämme kansalaisille, kun laadimme sellaiset eurooppalaiset säännöt, joita jäsenvaltiot ovat vapaita panemaan täytäntöön tai olemaan tekemättä niin sen mukaan, miten ne parhaaksi katsovat.

Kuten olemme todenneet, tällä ehdotuksella on huono ajoitus, ja se on epätäydellinen väline, joka osoittaa kovin vähän yhteenkuuluvuutta, ainakin Euroopan reuna-alueiden näkökulmasta.

Fiona Hall (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan lausua sanan hiilidioksidipäästöjen sisällyttämisen tarpeesta eurovinjettidirektiiviin. Raskaan tavaraliikenteen ajoneuvojen hiilidioksidipäästöt ovat miltei

neljänneksen tieliikenteen päästöistä, ja samalla, kun autoista tulee tehokkaampia, raskaan tavaraliikenteen ajoneuvojen polttoainetehokkuus ei ole parantunut viimeisen 15 vuoden aikana.

Jos emme sisällytä hiilidioksidipäästöjä eurovinjettidirektiiviin, mitä muita vaihtoehtoja meillä on? Muutama arvokas vaihtoehto, koska kuten meillä on tapana sanoa, ihmeen on tapahduttava, ennen kuin Ecofin-ministerit pääsevät yksimielisyyteen Euroopan unionin laajuisesta polttoaineverotuksesta. Vielä pahempaa on, jos jäsenvaltio haluaa ehdottaa maksujärjestelmää, joka vastaa hiilidioksidipäästöjen kustannuksia, eikä sen anneta tehdä niin, jos emme sisällytä hiilidioksidipäästöjä eurovinjettiin. Hiilidioksidipäästöjen jättäminen eurovinjettidirektiivin ulkopuolelle olisi erityisen epäoikeudenmukaista, kun ottaa huomioon, että kaikilla jäsenvaltioilla on nyt sitovat hiilidioksidipäästöjen alentamistavoitteet, jotka on saavutettava vastuunjakopäätöksen mukaisesti. Niillä on oltava käytössään valikoima työvälineitä.

Philip Bradbourn (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, nousen puhumaan erityisesti jäsen El Khadraouin laatimasta eurovinjettiä koskevasta mietinnöstä, ja tämä aihe on ollut parlamentin käsittelyssä lukuisissa eri muodoissa monessa aikaisemmassa yhteydessä. Oma kantani pysyy edelleen samana siitä, että en näe tarvetta kasata lisää veroja sellaisen alan maksettavaksi, joka jo nyt joutuu kärsimään pahoin talouden laskusuhdanteesta.

Yhdistyneessä kuningaskunnassa tieliikenteeltä verotetaan jo nyt yli 50 miljardia Englannin puntaa joka vuosi, ja ainoastaan 10 miljardia Englannin puntaa on investoitu uudelleen liikennealaa kokonaisuudessaan. Se hypoteesin esittämisestä. Aikana, jolloin elämme pahimman talouskriisin keskellä miesmuistiin, ja niin suuret kuin pienetkin yritykset ajautuvat konkurssiin joka viikko, miksi keskustelemme Euroopan unionissa toimista, jotka vain pahentaisivat ongelmaa?

Haluaisin tässä yhteydessä myös sanoa Brian Simpsonille, että on parempi olla tekemättä mitään kuin tehdä jotakin väärin, koska olen varma siitä, että hänen puolueensa huomaa tämän omakohtaisesti muutaman tulevan viikon aikana.

Yleisempänä huomautuksena haluaisin kertoa jäsenille, että Yhdistyneessä kuningaskunnassa nämä asiat kuuluvat paikallisten viranomaisten päätösvaltaan tiemaksujen käyttöönoton yhteydessä. Omalla alueellani West Midlandsissa kaikki seitsemän paikallista kaupunginvaltuustoa, jotka koostuvat eri politiikan edustajista, torjuivat ajatuksen tällaisen järjestelmän käyttöönotosta.

Brian Simpsonin omalla alueella kansalaiset torjuivat ylivoimaisesti tiemaksut paikallisäänestyksessä Greater Manchesterin alueella.

Siksi haluan kysyä parlamentin jäseniltä ja Euroopan komissiolta, mitä osaa sanasta ”ei” te ette ymmärrä? Euroopan unionin ei pitäisi sanella tätä asiaa koskevaa kaikille samanlaista järjestelyä. Asiasta päättämisen on kuuluttava edelleen ja ainoastaan kansallisten ja paikallisten päättäjien toimivaltaan.

Jörg Leichtfried (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, haluan käyttää tätä tilaisuutta – kunhan istuntosalissa on jälleen hiljaista – esittääkseni vilpittömät onnitteluni mietinnön esittelijälle. Työ oli hankala, ja kuitenkin merkittävää edistystä onnistuttiin saamaan aikaan. Tämä edistys edustaa pientä askelta tiellä kohti raskaan tavaraliikenteen muuttamista täysin ympäristöystävälliseksi, erityisesti niin, että lisäkustannuksia ei hyvitetä ja että melu, ilmansaaste ja jossakin määrin ruuhkat sisällytetään kustannuksiin ja jätetään jonkin verran tilaa keskustelulle – erityisesti ruuhkien tapauksessa – siitä, ovatko nämä toimet liian vähäiset.

Olen kuitenkin tyytymätön eräisiin seikkoihin, joista haluaisin sanoa muutaman sanan. Ilmastomuutosongelman on oltava asia, josta jokainen tietää tai on ainakin tietoinen. Olemme sen vuoksi päättäneet erityisesti raskaan teollisuuden osalta erityisvaatimuksista, joita ei ole aivan helppo noudattaa ja joista on vielä käytävä lisäkeskusteluja. Se, mitä kukaan Itävallassa eikä myöskään muualla Euroopassa näissä olosuhteissa ymmärrä, on, että Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmä on estänyt sen, että yksi suurimmista hiilidioksidipäästöjen aiheuttajista, eli raskaan kauttakulkuliikenteen ala, joutuisi maksamaan edes yhtä senttiä niistä kustannuksista, joita se on aiheuttanut. Hyvät kuulijat, tämä on sellainen asia, jota ette kykene selittämään äänestäjillenne. Heidän on maksettava nämä kustannukset verojensa kautta, ettekä te todellakaan voi selittää tätä asiaa.

Jos PPE-DE-ryhmän esittelijä katsoo, että ryhmä on hävinnyt tämän taistelun, sanoisin hänelle, että toivon, että se häviää vielä muitakin tällaisia taisteluja, koska se olisi hyvä asia valtaosalle Euroopan kansalaisista.

Bilyana Ilieva Raeva (ALDE). – (BG) Tienkäyttömaksuja koskeva mietintö sisältää ehdotuksia, jotka tekevät liikenteestä Euroopan unionissa merkittävästi kalliimpaa, erityisesti pitkällä aikavälillä ja silloin, kun käytetään Euroopan unionin reuna-alueilla sijaitsevista maista, kuten Bulgariasta, tulevia kuljetusliikkeitä. Kuljetusliikkeet

eivät yksin kärsi tämän tuloksena, vaan myös niiden suorat asiakkaat, vähittäiskauppiaat ja loppuasiakkaat Euroopan unionissa. Tieliikenteen harjoittajat joutuvat ankarasti kärsimään rahoitus- ja talouskriisistä. Kuljetuspalvelujen kysyntä on laskenut 50 prosenttia vuoteen 2007 verrattuna, ja alalla on ollut 110 prosenttia enemmän konkurssseja vuoteen 2007 verrattuna.

Vastaavien sääntelyvaatimusten puuttuessa eurooppalaiset kuljetusliikkeet eivät ole niin kilpailukykyisiä kuin kolmansien maiden yritykset, jotka hoitavat suuren määrän Euroopan unioniin tulevista kuljetuksista. Sellaiset yritykset, jotka ovat viime vuosina investoineet ympäristöystävällisiin ajoneuvoihin, ovat erityisen vaikeassa asemassa. Tällä hetkellä ne eivät kykene maksamaan leasing-rahoitustensa korkoja ja näin ollen niillä on edessään konkurssi. Kun otetaan huomioon tämä tilanne, tuen vahvasti ehdotuksia 71 ja 72, joissa suositetaan, että ruuhkatekijää ei sisällytettäisi tähän direktiiviin. Olen myös sitä mieltä, että on erityisen tärkeää, ettei sallita tienkäyttömaksuista saatujen varojen siirtämistä muiden liikennemuotojen käyttöön. Tällaisella on epäsuotuisa vaikutus niissä maissa, joissa on kehittymättömät tieinfrastruktuurit, kuten kotimaassani Bulgariassa.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – (RO) Tarvitsemme kuljetusalalla johdonmukaista ja kestävä eurooppalaista politiikkaa, joka noudattaa toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteita. Saasteiden ja melun aiheuttamien ulkoisten kustannusten sisällyttäminen hintoihin on myönteinen ehdotus.

Raskaiden ajoneuvojen tieinfrastruktuurien käytöstä maksamat maksut tukevat pitkällä aikavälillä niitä valtavia infrastruktuureihin tehtäviä investointeja, jotka sisältyvät Euroopan laajuisiin ja kansallisiin talouden elvytysuunnitelmiin, ja ne koskevat sekä Euroopan laajuisia liikenneinfrastruktuureja että muita tieinfrastruktuurikategorioita, kuten vuoristoalueita, joissa monissa tapauksissa on erityisen vaikeaa rakentaa teitä.

Lyhyellä aikavälillä jäsenvaltioiden vastuulle jää kuitenkin löytää erityisiä nopeita keinoja rahoittaa näitä investointeja käyttämällä järkevästi Euroopan unionin niille tarjoamia varoja, jotka ovat osa sekä TEN-T-rahoitusta että rakennerahastoja ja koheesiorahastoa, ja franchising-sopimusten ja julkisten tai yksityisten kumppanuuksien kautta.

Euroopan unionin on hyödyntämällä käytettävissään olevia välineitä tuettava integroituja aloitteita jäsenvaltioiden infrastruktuuriverkostojen laajentamiseksi, erityisesti uusissa jäsenvaltioissa.

Ehdotuksesta määrätä infrastruktuurien käyttäjille maksu ruuhkaongelman ratkaisemiseksi totean, että mielestäni ehdotusta olisi tarkasteltava perusteellisemmin ja pidettävä mielessä, että ruuhkat eivät johdu ainoastaan autoista vaan pikemmin jäsenvaltioiden kyvystä suunnitella ja toteuttaa tehokkaasti kansalliset infrastruktuurit alueellisesti ja paikallisesti.

Tämän vuoksi katson, että tilaa koskevien kehityssuunnitelmien, kaupunkisuunnitelmien ja liikenteen hallinnan välistä suhdetta on parannettava, erityisesti kaupunkialueiden ja kaupunkien tuntumassa olevilla alueilla, joissa ruuhkat aiheuttavat valtaosan ongelmista.

Robert Evans (PSE).– (EN) Arvoisa puhemies, haluan aloittaa puheenvuoroni onnittelemalla ystävääni ja kollegaani jäsen El Khadraouita, josta on oikein todeta, että hän on osoittanut kykenevänsä laatimaan hyvin järkevän ja toimivan mietinnön, vaikka eräillä vaikutelmilla pyritäänkin osoittamaan muuta. Olen iloinen voidessani antaa sille tukeni ja sen taustalla olevalle periaatteella, että saastuttajan on maksettava.

Tällä puolen parlamenttia pidämme hyvin tärkeänä ilmanlaatua, mistä kaikki olemme hyvin huolissamme, ja me kaikki tiedämme, että rekka-autot saastuttavat. Kuten jäsen Lichtenberger totesi, asiasta on todistettua näyttöä. Jäsen Wortmann-Kool, joka on poistunut paikalta, puhui sisämarkkinoilla ilmenevistä esteistä, ja myös jäsen Jarzembowski ilmaisi varauksensa eurovinjetistä ympäristöystävällisempää liikennettä käsittelevästä mietinnöstään huolimatta. Haluan sanoa heille molemmille, että suurin uhka kaikille markkinoille on se, että joudumme saasteiden kouriin. En usko, että kahdesta kolmeen prosentin lisä on suuri rasite, mutta se osoittaa, että toimimme vakavissamme saasteiden torjumiseksi.

Jäsen O'Neachtain ilmaisi varauksensa ja huolensa Irlannista ja muista reuna-alueiden maista. Hän ei vaikuta ymmärtävän, että ehdotus on jäsenvaltioissa vapaaehtoinen. Sitä sovelletaan Irlannissa ainoastaan, mikäli maan hallitus päättää niin. Uskon, että hän ja ehkä myös jäsen Bradbourn ovat oppineet ainakin yhden asian tänä iltapäivänä, eli sen, että on vaarallista puhua mietinnöstä, jota ei ole joko luettu tai jota ei selvästikään ymmärretä, ja antaa itsestä melko typerän vaikutelman.

Toiseksi totean sivuhuomautuksena, että mielestäni meidän olisi tehtävä ja voisimme tehdä enemmän kannustaaksemme rahtikuljetuksia pois maanteiltä vesiväylille, joilla yksi kuljetusalus kykenee kuljettamaan jopa 15 rekka-autoa. Niinpä olen sitä mieltä, että meidän on tuettava entisen belgialaiskollegamme aloitetta.

Christine De Veyrac (PPE-DE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission puheenjohtaja, haluaisin aloittaa puheenvuoroni onnittelemalla kollegoitani jäsen El Khadraouita ja jäsen Jarzembowskia heidän korkealaatuisesta työstään ja heidän laatimistaan erinomaisista mietinnöistä.

Olemme nyt käännekohdassa, jossa yritämme pelastaa tämän alan ja tehdä siitä samalla entistä kestävämmän sekä saavuttaa 20-20-20-tavoitteen, jonka silloinen Euroopan unionin neuvoston puheenjohtaja Nicolas Sarkozy vahvisti parlamentin istunnossa viime joulukuussa.

Tässä yhteydessä Euroopan unioni on ilmaissut halunsa antamaan asiaa koskevia säädöksiä, jotta liikennekustannuksissa otettaisiin huomioon muut kustannukset, joista Euroopan yhteiskunta kokonaisuudessaan on tähän mennessä vastannut. Tämä on saastuttaja maksaa -periaate, jota parlamentti on aina tukenut.

Äänestimme tästä asiasta ilmaliikenteen yhteydessä viime kesäkuussa, jolloin ilmailu sisällytettiin päästökaupan järjestelmään. Merenkulkualalla Euroopan komissio etsii parhaillaan parasta keinoa, jolla voidaan ottaa huomioon laivojen aiheuttamat päästöt, ja tätä ehdotamme tänään tällä maanteiden rahtiliikennettä koskevalla asiakirjalla.

Yhdyn niihin teistä, jotka ovat todenneet, että meidän ei missään tapauksessa pidä rajoittaa liikkuvuutta. Kuten olemme monien vuosien ajan tehneet, meidän on edelleen tuettava tätä liikkuvuutta Euroopan unionissa, ja meidän on varmistettava, että eri liikennemuotojen välillä vallitsee oikeudenmukainen kilpailu.

Meidän ei pidä pakottaa yrityksiä kuljettamaan millä hinnalla hyvänsä tavaroitaan junalla tai laivalla maantierahtikuljetusten sijaan, sillä sellainen olisi järjetöntä ja epätaloudellista. Meidän on sen sijaan varmistettava, että yritykset voivat käyttää omien tarpeidensa kannalta kaikkein nopeimpia, taloudellisimpia ja hyödyllisimpiä liikennemuotoja, ja jotta tämä olisi mahdollista, hintojen on vastattava valitun liikennemuodon todellisia kustannuksia.

Kun jäsenvaltioille annetaan mahdollisuus valita, sisällyttävätkö ne niin halutessaan tietyt ulkoiset kustannukset hintoihin, tämä direktiivi on ensimmäinen askel tähän suuntaan. Se on ensimmäinen askel kohti ulkoisten kustannusten todellista sisällyttämistä kaikkiin liikennemuotoihin, ja sillä annetaan vahva poliittinen viesti. On tärkeää, että tuemme tätä, kun äänestämme asiasta huomenna.

Bogusław Liberadzki (PSE). – (PL) Arvoisa puhemies, haluan kiittää esittelijäämme jäsen El Khadraouita. Hän on tehnyt hyvää työtä. Hän on käsitellyt satoja kommentteja.

Asiasta tarkemmin puhuttaessa haluaisin korostaa, että juuri maantieliikenne pitää Euroopan tällä hetkellä toimintakykyisenä. On totta, että meidän on päätettävä lisäkustannusten käyttöönotosta, ja tuntuu oikeudenmukaiselta, että maksamme siitä, mitä käytämme. Kun suunnittelimme direktiiviä koskevaa työtämme, emme kuitenkaan suunnitelleet kriisiä.

Sen vuoksi katson, että minun on puhuttava maanteiden rahtikuljettajien puolesta ja todettava, että niiden todellinen tilanne on paljon puhuttua pahempi, erityisesti kansainvälisten maantiekuljetusten kysynnän laskun myötä. Rahtikuljettajat ovat viitanneet valtaviin rahataloudellisiin, erityisesti polttoaineveroista johtuviin, rasitteisiin. Polttoainekustannuksissa on saatu tilapäinen aikalisä, mutta Euroopan unioni ei voi taata polttoaineiden hintoja pitkällä aikavälillä.

Mielestäni sekä Euroopan komission että hallitusten olisi aloitettava vuoropuhelu ammattimaisten rahtikuljettajien kanssa. Meidän on selitettävä niille, miten tämä aloite syntyi. Meidän on myös vakuutettava niille, että tavoitteenamme on kaikkien liikennemuotojen tasa-arvoinen kohtelu, ja myös se, että olemme vastuussa järkevästä ja tasapainoisesta eurooppalaisesta liikennepolitiikasta.

Luis de Grandes Pascual (PPE-DE). – (ES) Arvoisa puhemies, eurovinjettidirektiivin tarkistus on hyvin tärkeä asia, jonka kanssa olemme kaikki tekemisissä ja joka aiheuttaa myös huolta, erityisesti meille syrjäisistä valtioista tuleville, joiden mielestä tällä ehdotuksella sorretaan meitä.

Euroopan komissio on päättänyt käsitellä tätä tieliikenteen ulkoisten kustannusten hintoihin sisällyttämiseen liittyvää asiaa esittämällä maksua kolmesta uudesta kulusta, jotka ovat ilmansaaste, melusaaste ja ruuhka.

Vaikka ehdotuksen taustalla olevat periaatteet – käyttäjä maksaa ja saastuttaja maksaa – ovat järkeviä, ehdotettu ratkaisu ei todellakaan ole sitä, koska se syrjii sellaista alaa, joka on kuukausien ajan kärsinyt talouskriisin tuhoisista vaikutuksista. Vaikka tarkoitus ei olekaan esittää tavaraliikenteen maantiekuljetusta pahana asiana, siitä on nyt tullut kritiikin kohde.

Hyvät kuulijat, tämä ehdotus on epäasianmukainen, ja sillä ei todellakaan onnistuta saavuttamaan kestävän liikenteen odotettuja tavoitteita, vaan se merkitsee kuoliniskua suurelle määrälle pieniä ja keskisuuria eurooppalaisia yrityksiä, jotka työllistävät tuhansia ihmisiä Euroopan unionissa ja jotka osallistuvat joka päivä tavaroiden jakeluun ja varmistavat, että tuotteet menevät perille lopullista kuluttajaa varten. Kuluttajat joutuvat huomaamaan, miten tuotteiden hinnat nousevat, kun nämä maksut otetaan käyttöön.

Hyvät kuulijat, tarvitsemme kuljetusjärjestelmää, joka on kilpailukykyinen, kestävä ja ympäristöystävällinen ja joka ei sulje pois tieliikennettä, koska tällä hetkellä tämä on ainoa tapa saavuttaa tavoitteet. Liikennemuotojen vaihtaminen jää haaveeksi, ja sen toteutuminen on kaukana todellisuudesta. Euroopan laajuiset verkostot, meren moottoritiet ja rajojen väliset yhteydet ovat edelleen suunnitelman tasolla eivätkä todellisuutta joissakin tapauksissa.

Hyvät kuulijat, kun maailmantalouden *Titanic* uppoaa, emme voi pyytää orkesteria jatkamaan soittamista, eikä varsinkaan juhlatunnelmissa.

Emanuel Jardim Fernandes (PSE). – (PT) Kiitän kaikkia niitä, jotka ovat osallistuneet tähän työhön, varsinkin ja erityisesti kollegaani jäsen El Khadraouita, joka antoi kaikkensa hyvin avoimella ja innokkaalla tavalla yhteisymmärrykseen perustuvien ratkaisujen saavuttamiseksi.

Keskusteltavana oleva ehdotus antaa jäsenvaltioille mahdollisuuden periä maksuja, joiden tavoitteena on kattaa tietyt ulkoiset ympäristökustannukset sekä saada aikaan merkittäviä tuloja, joita voidaan käyttää Euroopan tieverkoston parantamiseen ja maantieliikenteen ympäristövaikutusten minimoointiin jonkin verran. Toisaalta tämä saattaisi myös aiheuttaa merkittäviä kustannuksia, erityisesti kaikkein syrjäisimmille maille, kuten kotimaalleni Portugalille. Tämän vuoksi painotin Copelin merkitystä ja vastustin kiivaasti maantieteellisen ulottuvuuden laajentamista kattamaan kaikki suurimmat maantiet.

Lisäksi vastustin sellaisten maksujen soveltamista, jotka perustuvat vain harvojen aiheuttamiin ruuhkiin. Tällainen toimi johtaa epäoikeudenmukaisiin etuihin muihin nähden, eikä sillä rangaista niitä, jotka saastuttavat eniten. Tunnustan kuitenkin tarpeen pitää lukua näistä maksuista. On pienempi paha soveltaa maksuja ainoastaan Euroopan laajuisiin tieverkostoihin tai sellaisiin teihin, jotka ovat yleensä ja merkittävässä määrin kansainvälisten kuljetusliikkeiden käytössä, jolloin jäsenvaltio voi valita ne tiet, joiden kohdalla ottaa maksut käyttöön. Tätä voitaisiin vielä minimoida entisestään, jos tämän ehdotuksen soveltamista siirrettäisiin siksi, kunnes tämä vaikea maailmanlaajuinen talouskriisi, jonka keskellä nyt elämme, on ohi.

Richard Seeber (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, kiitos. Suhtaudun hyvin myönteisesti tähän ehdotukseen. Olemme nyt oikealla tiellä, erityisesti siinä, että ruuhkien kustannukset sisällytetään yleisiin tiekustannuksiin. Meidän on nyt selvítettävä kustannusten todenmukaisuus, jotta saavuttaisimme tilanteen, jossa markkinatalouden välineillä säännellään liikennettä. Muuten tässä asiassa on aina epätasapainoinen tilanne.

Tämä keskustelu on myös nostanut esiin syrjäisten alueiden ja maanosamme keskuksessa olevien alueiden väliset jännitteet. Asia on yksinkertaisesti niin, että kun syrjäisiltä alueilta tulevat ihmiset ajavat keskellä sijaitsevien alueidemme läpi, heidän on otettava huomioon näiden asukkaiden huolenaiheet. Tämä on hyvin tärkeää, ja pyydän ymmärrystä tässä asiassa, koska tässä jotkut ihmiset on todellakin pantu koetukselle. Toissijaisuusperiaate, kuten se on ehdotuksessa ilmaistu, antaa jäsenvaltioille mahdollisuuden päättää itse siitä, haluavatko ne sisällyttää nämä ulkoiset kustannukset hintoihin.

On selvää, että keskellä sijaitsevat alueet ja erityisesti Alppien alueet haluavat toimia näin. Ymmärrän kyllä, jos syrjäiset alueet päättävät olla lähtemättä tälle tielle. Yleisesti ottaen meidän on kuitenkin pyrittävä siihen, että kuljetusalan yksittäiset sektorit vastaavat niistä kustannuksista, joita ne todellisuudessa itse aiheuttavat. Tämä on ainoa tapa, jolla voimme pitkällä aikavälillä luoda sellaisen järjestelmän, joka on oikeasti kestävä ja joka vastaa kansalaisten huoliin. Kiitos.

Gilles Savary (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, haluaisin aloittaa puheenvuoroni onnittelemalla jäsen El Khadraouita kompromissin saavuttamisesta, mutta meidän ei pidä peittää sitä, että tämä teksti on kovin hatara. Sen haittapuolena ovat kriisin aiheuttamat ulkoiset kustannukset, millä tarkoitan sitä, että maanteiden rahdinkuljettajat joutuvat kärsimään huomattavista paineista ja huomattavista huolenaiheista.

Lisäksi on todettava, että kun teksti saapui toisen lainsäätäjän toimistoon, sen muoto oli aivan toisenlainen, koska öljyn hinta oli 57 Yhdysvaltain dollaria tynnyriltä. Sen vuoksi tämä teksti syntyi vaikeassa tilanteessa, mutta koska olen ollut yllättynyt muutamista kuulemistani asioista, haluaisin tässä vaiheessa todeta, että tämän tekstin kautta ei oteta käyttöön veroja tai maksuja. Päätös siitä, otetaanko vero tai maksu käyttöön, kuuluu yksittäisille jäsenvaltioille.

Aikaisempien tekstien tavoin tällä tekstillä pyritään määrittämään tienkäyttömaksujen ehdot eri maissa, jotta välttyttäisiin liiallisilta vääristymiltä, eikä luotaisi kilpailuvääristymiä tai syrjiviä toimintatapoja.

Meidän on mielestäni tehtävä tämä asia hyvin selväksi. Teksti noudattaa täydellisesti toissijaisuusperiaatetta, ja se on myös oikeudenmukainen. Voin todeta, että olen hyvin tyytyväinen siihen kotimaani puolesta, koska sen avulla on mahdollista saada kauttakulkumaan, kuten Ranskan, raskaan tavaraliikenteen liikenteenharjoittajat osallistumaan infrastruktuurien kustannuksiin. Nykyään ne ajavat maan läpi ostamatta pisaraakaan polttoainetta ja käyttämättä senttiäkään. Sen vuoksi tästä tulee hyödyllinen asiakirja.

Alexandru Nazare (PPE-DE). – (RO) Komission halu periä maksu liikenteenharjoittajilta infrastruktuurien käyttöoikeudesta ja lisäksi ympäristövaikutusten vuoksi, mikä tunnetaan nimellä ulkoisten kustannusten sisällyttäminen hintoihin, merkitsee verorasitetta, jolla on vakavia jälkiseurauksia näille yrityksille, erityisesti nykyisen talouskriisin aikana.

On tehtävä erityisiä vaikutustutkimuksia, jotka perustuvat asiaa koskeviin tilastoihin, ennen kuin tämänkaltaista direktiiviä voidaan ehdottaa. On tehtävä todenmukainen arviointi niistä seurauksista, jotka johtuvat tällaisen direktiivin täytäntöönpanosta ja niistä erityisistä ehdotuksista, jotka koskevat huomioon otettavien ulkoisten kustannusten laskemisessa ja määrittämisessä käytettäviä menetelmiä.

Ulkoisten kustannusten sisällyttäminen hintoihin on pitkällä aikavälillä toimi, joka voi auttaa tekemään kuljetusalasta entistä ympäristöystävällisempi. Haluan mainita, että tämänkaltaiset erityiset lainsäädäntövälineet ovat itse asiassa tarpeen Romanian kaltaisissa jäsenvaltioissa. En kuitenkaan vielä näe, että näitä ulkoisia kustannuksia sovellettaisiin tulevaisuudessa millä hinnalla hyvänsä, ei Bukarestissa, josta olen kotoisin. Viittaan tällä liikenneuhkiin, ilmansaasteisiin, melusaasteeseen, vesistön saasteisiin, maaperän saasteisiin tai luonnonmaisemiin kohdistuviin vaikutuksiin. Minusta on vaikea kuvitella, että Romanian viranomaiset panisivat täytäntöön tämän direktiivin, joka on pikemmin rasite kuin apu.

Kuten jäsen Jarzembowski myös osoittaa, tämänkaltaiset toimet on toteutettava sen jälkeen, kun on tehty puolueettomia tutkimuksia, jotka perustuvat tilastotietoon. Emme voi vaatia kuljetusliikkeitä maksamaan rahasummia, jotka on sattumanvaraisesti määrätty ulkoisista kustannuksista, varsinkaan, kun puhumme merkittävän suuruisista summista.

Jörg Leichtfried (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, halusin käyttää vielä puheenvuoron, koska kollegani ovat puhuneet työasiasta ehkä jokseenkin tekopyhin sanoin. Arvelen, että me kaikki olemme samaa mieltä siitä, että erityisesti tällaisina aikoina on suunnattoman tärkeää turvata työpaikat.

Rahtiliikenneala kärsii tietenkin tästä tilanteesta, mutta kärsijöiden asemassa eivät ole pelkästään rahdinkuljettajat, vaan yhtä lailla rautatieliikenne, sisämaan vesitieliikenne ja meriliikenne. Tämä direktiivi pelkästään vähentää niitä epäoikeudenmukaisia etuja, joista maantiekuljetus hyötyy muiden liikennemuotojen kustannuksella.

Työpaikkoja koskeva kysymys on täysin eri asia. Tässä mielessä meidän on toteutettava varovainen talous- ja elvytyspolitiikka, ja meidän on johdonmukaisesti vietävä eteenpäin niitä asioita, joista olemme parlamentissa päättäneet. Tällä direktiivillä ei kuitenkaan ole mitään tekemistä asian kanssa.

Antonio Tajani, komission varapuheenjohtaja. – (IT) Arvoisa puhemies, tämän keskustelun aikana on tullut esiin hyvin erilaisia näkökantoja, joista jotkut olivat ristiriitaisia, koska ne oli liitetty poliittisiin asenteisiin ja kansallisiin kantoihin. Sen vuoksi koko tästä keskustelusta korostuu asian vaikeus, mutta myös sen tärkeys. Katson, että meidän on löydettävä kompromissi, ja se, minkä voimme saavuttaa parlamentissa jäsen El Khadraouin mietinnön kautta, on kokonaisuudessaan hyvä kompromissi.

En katso, että komission tarkoitus on määrätä lisämaksua tai että se haluaa rangaista lännessä ja idässä sijaitsevia maita, toisin sanoen kaikkein syrjäisimpiä maita. Joka tapauksessa eurovinjetin soveltaminen ei ole pakollista. Pyrimme myös yhtenäistämään järjestelmän voidaksemme päättää sellaisista puitteista, jotka ehkäisevät maksupetoksia, joten myös enimmäismääristä päätetään. Keskustelussamme nousi tietenkin esiin erilaisia mielipiteitä ja erilaisia ideoita. Uskon, että neuvostolle lähetettävään tekstiin tehdään varmasti tarkistuksia, koska ihmiset eivät tapaa neuvostoa silmätysten. Olemme kaikki samaa mieltä saastuttaja

maksaa -periaatteesta, mutta kun otamme puheeksi käytännön soveltamistavat, eroja tulee esiin jäsenvaltioiden, eri poliittisten voimien, parlamentin jäsenten, komission, parlamentin ja neuvoston välillä. Aihe on näin ollen hankala ja monimutkainen.

En kuitenkaan katso, että meidän on uskottava kriittisiä ja synkkiä näkemyksiä, koska olemme kriisin keskellä. On totta, että olemme kriisin keskellä, mutta on myös totta, että ehdotus koskee toimea, jota sovelletaan vuodesta 2012 lähtien. Toivon todellakin, ja olen täysin varma sanoistani, että kriisi on kaukana takanamme vuoteen 2012 mennessä. Hiven optimismia on hyvä asia, mutta myöskään kaikkein pessimistisimmät joukossamme eivät varmasti usko, että olemme edelleen keskellä kriisiä vuonna 2012.

Tämän todettuani voin sanoa uskovani, että neuvosto tekee tarkistuksia. Tämä tarkoittaa sitä, että ensimmäinen käsittely ei riitä ja että meillä on tulevana kuukausina aikaa arvioida tarvittavia muutoksia, jotta voimme pyrkiä saavuttamaan onnistuneen yksimielisyyden sovittelumenettelyn kautta. Näin meillä on mahdollisuus pohtia erityisiä vastauksia kansalaisille ja soveltaa saastuttaja maksaa -periaatetta parhaalla mahdollisella tavalla.

Saïd El Khadraoui, esittelijä. – (NL) Arvoisa puhemies, haluan esittää muutaman kommentin. Haluan aloittaa puheenvuoroni pyytämällä kollegoiltani, etteivät he anna joidenkin tahojen esittämien epämiellyttävien tilastojen pettää itseään. Yksi esimerkeistä on jäsen Wortmann-Kool, joka puhuu useiden eurojen lisäkustannuksista. Kaikella kunnioituksella, asia ei pidä ollenkaan paikkansa. Voin kertoa teille sentin tarkkuudella, minkälainen vaikutus olisi ääritapauksissa. Ruuhkamaksu olisi todellakin enimmillään 65 senttiä kilometritä. Maksu olisi 65 euron senttiä hyvin ruuhkaisilla alueilla, ja vain muutaman kilometrin matkalta, jossa ruuhkaa on, eikä loppumatkalta.

Melu nostaisi maksua 1,1 sentillä. Ilmansaasteen osuus olisi 16 senttiä kaikkein eniten saastuttavien rekka-autojen osalta. Jos laskette kaiken tämän yhteen, enimmillään maksu olisi 82 senttiä muutamalta kilometritä, jonka aikana on ruuhkaa. Loppumatkalta voidaan vähentää 65 senttiä. Tämä oli ensimmäinen asia, jonka halusin sanoa, ja osoitin sanani niille, jotka tulevat syrjäisistä jäsenvaltioista.

Toiseksi, on totta, että olemme keskellä kriisiä, mutta kriisi ei jatku ikuisesti. Nyt luomme puitteita, joiden kautta niille jäsenvaltioille, jotka sitä haluavat, annetaan mahdollisuus ottaa käyttöön järjestelmä, jolla ulkoiset kustannukset sisällytetään hintoihin. Tämä tapahtuu valtion sisäisen keskustelun jälkeen, omalla ajallaan ja usein vuoden jälkeen, jona asiaa on valmisteltu.

Kolmanneksi totean, että huomaan, että melko moni jäsenistä yrittää ennakoita neuvoston päätöksiä, vaikka neuvoston on vielä esitettävä kantansa. Meidän ei pitäisi luovuttaa tässä asiassa yhtään. Ottakaamme yksinkertaisesti sellainen kanta, jota tuemme sataprosenttisesti. Myöhemmin aloitamme sitten keskustelun ja kahinan neuvoston kanssa. Voin vakuuttaa teille, että esittelijänä teen parhaani turvatakseni suurelta osalta, ellei sitten kokonaisuudessaan, parlamentin kannan, josta sitten keskustelemme myöhempanä ajankohtana.

Georg Jarzembowski, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission varapuheenjohtaja, hyvät parlamentin jäsenet, haluaisin nyt keskustelun päätteeksi lisätä kaksi kommenttia. Ensimmäisen osoitan jäsen Evansille. Ryhmäni puoltaa ulkoisten kustannusten sisällyttämistä hintoihin ja erityisesti pakokaasupäästöjen ja melun osalta. Mielestämme tämä on järkevää. Jos kuitenkin aina haluatte asettaa saastuttaja maksaa -periaatteen etusijalle – olen valmis keskustelemaan asiasta kanssanne – siinä tapauksessa jäsenvaltiot itse aiheuttavat ruuhkat, kun ne eivät tarjoa riittäviä infrastruktuureja. Tavaraliikenteen ajoneuvot ajavat keskelle ruuhkaa, josta 80 prosenttia on henkilöautojen aiheuttamaa. Se, että yritykset pannaan maksamaan jäsenvaltioiden aiheuttamasta ruuhkasta, on järjetöntä. Jos soveltaisitte saastuttaja maksaa -periaatetta, jäsenvaltioiden olisi annettava lisää rahaa tavaraliikenteen ajoneuvojen omistajille, koska juuri valtiot aiheuttavat ruuhkat, kun ne eivät järjestä ajoissa asianmukaisia infrastruktuureja.

Olemme yhtä mieltä siitä, että aina ei tarvita lisäinfrastruktuureja. Toinen keino ehkäistä ruuhkia on ottaa käyttöön älykkäät liikennejärjestelmät. On olemassa monia nykyaikaisia tekniikoita, joiden avulla ruuhkia kyetään ehkäisemään. Jos kuitenkin todetaan, että ruuhkia on ja tavaraliikenteen ajoneuvojen on maksettava niistä, jäsenvaltiot eivät tällöin saa minkäänlaista kannustinta ruuhkien poistamiseksi, koska se toisi niille lisäkustannuksia. Sellainen ei todellakaan voi olla oikein.

Arvoisa varapuhemies, olitte oikeassa todetessanne, että ette halunnut ottaa käyttöön uusia veroja tämän ehdotuksen muodossa ja halusitte pitää kiinni korvamerkinnästä. Arvoisa komission jäsen, arvoisa komission varapuheenjohtaja, voimmeko olla yhtä mieltä siitä, että kun neuvosto ei päädy kannattamaan eurovinjeteistä saatavien tulojen selkeää korvamerkintää, te vedätte ehdotuksen pois? Tehän ilmoititte, että ette halua mitään uusia veroja. Olen täysin samaa mieltä kanssanne siitä, että mikäli eurovinjeteistä tehdään entistä kalliimpi

pakokaasupäästöjen ja melun seurauksena, lisäraha on myös käytettävä tieliikenteen aiheuttamien ympäristövaikutusten vähentämiseen eikä valtiovarainministerien budjettien aukkojen täyttämiseen. Sellainen ei sovi. Kun tämä pidetään mielessä, toivon, että pidätte kiinni kannastanne, toisin sanoen, maksuja ei peritä ilman korvamerkintää, ja ehdotus peruutetaan, mikäli on tarpeen. Kiitos.

(DE) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan keskiviikkona 11. maaliskuuta 2009.

(Istunto keskeytettiin klo 18.10 ja sitä jatkettiin klo 18.30.)

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Krzysztof Hołowczyc (PPE-DE), kirjallinen. – (PL) On syytä korostaa kolme asiaa, jotka liittyvät nyt käytävään keskusteluun: maksujen periminen ajoneuvoista, ympäristöystävälliset ajoneuvot ja ulkoisten kustannusten sisällyttäminen hintoihin.

Euroopan unionin aloitteiden ensisijaisena tavoitteena on oltava sen varmistaminen, että Euroopan unionin kansalaisilla on oikeus esteettömään liikkuvuuteen ja sen edistämiseen Euroopan unionin infrastruktuurien kehityssuunnitelmien johdonmukaisen täytäntöönpanon kautta. Tämä on vahvistettu vapaata sisämarkkinoita koskevan sopimuksen periaatteessa 4.

Infrastruktuureihin tehtävien investointien olisi perustuttava määrättyihin ympäristönsuojelun painopisteisiin, joissa otetaan huomioon Euroopan unionin ilmastomuutostavoitteet. Nykyaikaisten integroitujen infrastruktuurien olisi näin ollen oltava korkeatasoiset ja noudatettava eri liikennemuotojen käytön ja yhteentoimivuuden periaatteita.

Ympäristönsuojelun kustannukset, eli melu, liikenneuhkat sekä ihmisen terveyden suojeleminen liittyvät erottamattomasti Euroopan nopeasti kehittyvän infrastruktuuriverkoston muuttamiseen. Näyttää siltä, että olisi tarkoituksenmukaista tehdä asiakirjassa ehdotetusta saastuttaja maksaa -periaatteesta sitova. Meidän on syytä muistaa, että kyseinen periaate on jo ollut käytössä liiketoiminnan alalla Euroopan unionissa jo useiden vuosien ajan.

Puhetta johti

varapuhemies **Manuel António DOS SANTOS**

16. Kyselytunti (kysymykset komissiolle)

Puhemies. – (PT) Esityslistalla on seuraavana kyselytunti (B6-0009/2009), joka jatkuu poikkeuksellisesti klo 20.00 saakka.

Aloitan ilmoittamalla teille, että komission jäsen Kovács ei ole paikalla, joten ensimmäisen osan kysymyksiin 1–3, jotka on osoitettu komissiolle, vastaa komission jäsen Reding.

Seuraavat kysymykset on osoitettu komissiolle.

Ensimmäinen osa

Puhemies. – (PT) **Silvia-Adriana Țicău** laatima kysymys numero 31 (H-0068/09).

Aihe: Toimet sellaisten tuotteiden ja palvelujen edistämiseksi, jotka osaltaan parantavat energiatehokkuutta ja uusiutuvien energiamuotojen kehitystä.

Keväällä 2008 pidetyssä Eurooppa-neuvoston kokouksessa valtioiden ja hallitusten päämiehet ilmoittivat energiaverodirektiivin tarkistamisesta, jonka avulla pyritään edistämään uusiutuvien energialähteiden osuutta energian kokonaiskulutuksesta.

Energiatehokkuuden parantaminen on yksi nopeimmista, varmimmista ja edullisimmista ratkaisuista EU:n riippuvuuden vähentämiseksi kolmansien maiden energialähteistä, energiankulutuksen ja hiilidioksidipäästöjen vähentämiseksi sekä Euroopan kansalaisten energialaskuihin hupenevien kustannusten keventämiseksi.

Vaikka energiatehokkuuden parantaminen vaikuttaakin välttämättömältä, voiko komissio kertoa, mihin rahoitus- ja verotusvälineisiin se aikoo tarttua energiatehokkuuden parantamiseksi ja uusiutuvien energialähteiden käytön lisäämiseksi?

Viviane Reding, komission jäsen. – (EN) Komissio tukee ympäristöystävällisten tuotteiden nopean käyttöönoton edistämistä Euroopan talouden elvytysuunnitelmassaan, jota muuten Euroopan parlamentti ja neuvosto tukevat. Se on muun muassa ehdottanut alennettua arvonlisäverokantaa sellaisille ympäristöystävällisille tuotteille ja palveluille, joilla on tarkoitus parantaa erityisesti rakennusten energiatehokkuutta. Lisäksi komissio rohkaisee jäsenvaltioita tarjoamaan kuluttajille lisää kannustimia ympäristöystävällisten tuotteiden kysynnän lisäämiseksi.

Komissio suorittaa parhaillaan yhteisön nykyisen verolainsäädännön tarkastusta. Tavoitteena on poistaa mahdollisimman pitkälti sellaiset nykyiset kannustimet, jotka ovat energiatehokkuutta ja hiilidioksidipäästöjen vähentämistä koskevien tavoitteiden vastaisia, sekä luoda tarpeen mukaan kannustimia, jotka ovat näiden tavoitteiden mukaisia.

Komissio pyrkii edellä mainittujen veroaloitteiden lisäksi parantamaan muiden energiatehokkuuden edistämiseen tarkoitettujen rahoitusvälineiden käyttöä erityisesti rakennuksissa. Komissio kehittää parhaillaan yhdessä Euroopan investointipankin kanssa kestävän energian rahoitusaloitetta. Aloitteen tavoitteena on ottaa käyttöön pääomamarkkinoilta saatavia varoja käytettäväksi pormestareiden ilmastositomuksen tarjoaman panoksen kautta. Vuodeksi 2009 voidaan saada käyttöön 15 miljoonaa euroa.

Komissio on myös ehdottanut Euroopan aluekehitysrahastosta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) nro 1080/2006 muuttamista, minkä ansiosta nämä varat saataisiin kaikkien jäsenvaltioiden käyttöön niin, että niistä käytettäisiin yhä suurempi osa energiatehokkuuden parantamiseen ja uusiutuvan energian käyttöön nykyisissä asuintaloissa.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Haluaisin aloittaa puheenvuoroni toteamalla, että nykyinen direktiivi pantiin täytäntöön huonosti tai puutteellisesti. Sen vuoksi haluaisin kysyä komissiolta, pohtiiko se myös tuotteiden arvonlisäverokannan alentamista tulevaisuudessa. Lisäksi olen sitä mieltä, että olisi tärkeää lisätä Euroopan alueellisen kehitysrahaston määrärahoja rakennusten energiatehokkuuden ja sosiaalisen asumisen tukemiseksi 3 prosentista 15 prosenttiin.

Katson myös, että olisi tärkeää perustaa rahasto energiatehokkuutta ja uusiutuvaa energiaa varten.

Viviane Reding, komission jäsen. – (EN) Tiedämme, että on hyvin tärkeää ryhtyä toimiin, joilla kansalaisia ja hallituksia autetaan energiatehokkuuden lisäämisessä. Meillä on nyt käytössämme joitakin tutkimuksia energia- ja ympäristötarkoituksiin tarkoitettujen verokannustimien mahdollisuuksista, ja komissio valmistelee parhaillaan ehdotusta arvonlisäverodirektiivin muuttamiseksi siten, että alennettua arvonlisäverokantaa voidaan soveltaa tiettyihin ympäristöystävällisiin tuotteisiin ja palveluihin.

Kuten talouden elvytysuunnitelmassa on esitetty, komissio voi ehdottaa alennettua arvonlisäverokantaa sellaisten ympäristöystävällisten tuotteiden ja palvelujen osalta, joiden tarkoituksena on parantaa erityisesti rakennusten energiatehokkuutta. On kuitenkin syytä korostaa, että komission heinäkuussa 2008 tekemä ehdotus tarjoaa jo nyt jäsenvaltioille mahdollisuuden soveltaa tätä alennettua arvonlisäverokantaa sellaisiin palveluihin, jotka koskevat asuntojen, uskonnonharjoituspaikkojen, kulttuuriperintöön kuuluvien paikkojen ja historiallisten muistomerkkien uudistamista, korjausta, muutos- ja kunnostustöitä. Tähän sisältyvät sellaiset työt, joiden tavoitteena on lisätä mainittujen rakennusten energiasäästöjä ja -tehokkuutta.

Ecofin sai tänään aikaan kompromissin. On liian aikaista ilmoittaa täsmälleen, mitä teemme yksityiskohtaisesti Ecofinin ehdotusten kanssa, mutta komissio aikoo tutkia tänään tehtyjä ehdotuksia.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin saada kirjatuksi pöytäkirjaan kiitokseni komission jäsenelle ja komissiolle erityisesti sen varmistamisesta, että kävimme täällä keskustelua rakennusten lämpöeristyksestä koskevasta aiheesta. Se on yksi kaikkein tehokkaimmista tavoista säästää energiaa, ja sen vuoksi katson, että se on tärkeä ja oikeanlainen keino. Tässä yhteydessä kysymykseni on seuraava: näkeekö komissio tässä mahdollisuuden soveltaa vastaavanlaisia arvonlisäveroleikkauksia alhaisen energian taloja ja energianeutraaleja taloja varten elementtirakennusallalla? Onko tämä jotakin sellaista, jota voitaisiin pohtia, ja mihin suuntaan olemme menossa?

Viviane Reding, komission jäsen. – (DE) Arvoisa puhemies, jäsen Rack esitti juuri mielenkiintoisen ajatuksen. Komissio aikoo tietenkin tarkastella hänen ehdotustaan muiden rakennusten rakentamiseen tai asuntojen uudistamiseen liittyvien käsiteltävänä olevien ajatusten ohella. Voin lisäksi kertoa, että komissio aikoo

uudistaa rakennerahastoja niin, että tällaisiin energiatehokkaisiin taloihin on myöhemmin mahdollista investoida myös rakennerahastojen kautta.

Puhemies. – (PT) **Giorgos Dimitrakopoulos**in laatima kysymys numero 32 (H-0100/09)

Aihe: Taloudellisen vakautussopimuksen joustavampi tulkinta

Kysyn Euroopan komissiolta, onko se edelleen sitä mieltä, että näinä vakavan talouskriisin aikoina vajeesta kärsivien maiden on pienennettävä vajettaan kahden vuoden kuluessa kolmen vuoden asemesta, joka tässä tilanteessa olisi loogisempi ajanjakso, ja jos on, mistä syystä? Onko tämä itsepintaisuus sopusoinnussa Eurogroupin puheenjohtajan kannan kanssa, jonka mukaan taloudellista vakautussopimusta olisi tulkittava joustavammin (ks. 21.1.2009 Agence Europeissa annetut lausumat)?

Viviane Reding, komission jäsen. – Normaalisissa tilanteissa vakaus- ja kasvusopimus edellyttää, että liiallinen alijäämä korjataan pian ja että tämä korjaus suoritetaan vuosi sen jälkeen, kun tällainen liiallinen alijäämä on tunnistettu. Uudistettu vakaus- ja kasvusopimus antaa kuitenkin myös mahdollisuuden pidempiin määräaikoihin erityistilanteissa, neuvoston asetuksen (EY) nro 146/97 34 artiklan nojalla.

Sopimuksessa ei ole selvästi määritelty tällaisia erityistilanteita. Kun komissio valmistelee perustamissopimuksen 143 artiklan nojalla kertomusta nykyisen tai suunnitellun alijäämän seurauksena perustamissopimus kuitenkin edellyttää, että se ottaa huomioon ne, mitä me kutsumme merkityksellisiksi seikoiksi, Kertomuksessa komissio pohtii kehitystä keskipitkän taloustilanteen kannalta, erityisesti mahdollista kasvua, vallitsevia suhdanteita, toimien täytäntöönpanoa Lissabonin agendan mukaisesti sekä toimia, joilla edistetään tutkimusta, kehitystä ja innovaatiota. Lisäksi se aikoo pohtia kehitystä lyhyen aikavälin talousarviotilanteen kannalta, erityisesti talouden vakauttamispyrkimyksiä hyvinä aikoina, julkisen velan tasoa ja kestävyysasioita, ulkoisen rahoituksen tarpeita, julkisia investointeja sekä julkisen talouden yleistä laatua. Se aikoo myös ottaa huomioon kaikki muut tekijät, jotka ovat asianomaisen jäsenvaltion mielestä tärkeitä, jotta voidaan kokonaisvaltaisesti arvioida viitearvon ylitystä laadullisesti ja jotka kyseinen jäsenvaltio on tietenkin esittänyt komissiolle ja neuvostolle.

Pohdittavat merkitykselliset seikat osoittavat, että erityistilanteiden määrittelyn olisi perustuttava näiden tekijöiden yleiseen arviointiin. Komissio hyväksyi 18. helmikuuta suosituksensa neuvoston kannoista 17 jäsenvaltiota koskevien vakaus- ja lähentymisohjelmien päivityksistä. Samalla, kun se otti huomioon näistä ohjelmista tekemänsä arviot, se hyväksyi Irlantia, Kreikkaa, Espanjaa, Ranskaa, Latviaa ja Maltaa koskevat kertomukset. Ecofin esitti näitä kertomuksia koskevan lausunnon tänä aamuna. Komissio aikoo ehdottaa suosituksia neuvostolle tehdäkseen lopun tilanteista, joissa vallitsee alijäämä. Nämä suositukset sisältävät määräaikoja, joista päätetään vakaus- ja kasvusopimuksen mukaisesti, toisin sanoen niissä otetaan tarpeen mukaan huomioon erityistilanteet.

Giorgos Dimitrakopoulos (PPE-DE). – (EL) Arvoisa puhemies, haluan kiittää komission jäsentä hänen erittäin yksityiskohtaisesta vastauksestaan. Minun on kuitenkin todettava, että olin jokseenkin yllättynyt siitä, että kaikista tärkeistä mainitsemistanne asioista huolimatta ette maininnut aikataulukysymystä. Toisin sanoen ette kertonut, aikooko komissio suosittaa erityisiä aikatauluja jokaista tapausta varten, ja toiseksi, aikooko komissio suosituksessaan yhdistää aikatauluvaiheet yli kolmen prosentin vähennykseen.

Jörg Leichtfried (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, esitän lyhyesti kaksi kysymystä. Ensimmäinen kysymykseni on seuraava: mitä tapahtuu kaikkien niiden jäsenvaltioiden kohdalla, joilla on todella provosoivan alhaiset yritysverokannat tai jopa ei lainkaan? Onko oikeudenmukaista, että näiden maiden soveltaessa sopimusta väljästi niiden toimintaa katsotaan läpi sormien, kun ne joutuvat vaikeuksiin omista toimistaan johtuvien alhaisten verotulojen vuoksi?

Esitän toisen kysymykseni. Olisiko tämä kysymys liitettävä tietyn taseeseen? Toisin sanoen, kun jäsenvaltio kärsii suuresta alijäämästä torjuakseen työttömyyttä, ja sitten työttömyys lisääntyy voimakkaasti, eikö tällöin olisi järkevää edistää kyseisenlaista lähestymistapaa?

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Onko työjärjestykseen tehty muutos? Luulin, että kysymyksen esittäjällä sekä kahdella muulla jäsenellä oli lisäkysymys.

Toiseksi kysyn, mihin asti tänä iltana kyselytunti jatkuu, kun aloitimme myöhään?

Puhemies. – (PT) Hyvä jäsen Doyle, päätämme kyselytunnin klo 20.00, kuten oli tarkoitus. Aloitimme myöhään ja lopetamme myöhään. Eikö jäsenellä ole lisäkysymystä?

Jäsen Doyle, haluatteko esittää lisäkysymyksen?

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, kyllä haluan. Pyydän anteeksi. Ymmärsin, että annoitte luvan lisäkysymyksen esittämiseen ainoastaan kysymyksen esittäjälle ja yhdelle toiselle. Ymmärsin väärin sen, mitä sanoitte.

Haluaisin viedä asian loppuun ja pyytää komission jäsentä nimeämään sellainen jäsenvaltio, jolla ei ole liiallista alijäämää, niin kuin tähän päivään mennessä on ymmärretty.

Toiseksi pyytäisin häntä selittämään täsmälleen, mitä komissio aikoo ehdottaa neuvostolle siltä osin kuin tänä aamuna päätettiin Irlannin asiassa?

Viviane Reding, komission jäsen. – (EN) Vastaan jäsen Dimitrakopoulosin esittämään kysymykseen, että kun komissio ehdottaa määräaikoja sille, että jäsenvaltio palaa kestäväan tilanteeseen julkisessa taloudessa, se ottaa huomioon kyseisen jäsenvaltion käytössä olevan liikkumavaran. Vaatimusta nopeasta talouden vakauttamisesta voidaan olettaa ainoastaan silloin, kun on olemassa vaara julkisen talouden kriisistä, ja silloin on otettava huomioon koko talouden rahoitustarpeet.

Toisen kysymyksen, joka oli kaksinkertainen, ensimmäiseen osaan vastaus on "ei". Vastaus toiseen osaan, joka koski alhaisen yritysveron maita, on, että vaka- ja kasvusopimuksella arvioidaan jäsenvaltion yleistä taloustilannetta, eikä kunkin jäsenvaltion erityistä verorakennetta.

Vastauksena kolmanteen kysymykseen siitä, onko olemassa joitakin jäsenvaltioita, joilla ei ole liialliset alijäämät, vastaus on kyllä. Totta kai on tiettyjä jäsenvaltioita, joilla ei ole liialliset alijäämät, kuten käy ilmi komission säännöllisesti julkaisemista kaavioista.

Puhemies. – (PT) **Pedro Guerreiron** laatima kysymys numero 33 (H-0125/09)

Aihe: Ns. veroparatiisien lopettaminen

Onko komissio jo ehdottanut tai aikooko se ehdottaa ns. veroparatiisien lopettamista Euroopan unionissa?

Onko EU tehnyt päätöstä, jossa jäsenvaltioille ehdotetaan niiden alueella sijaitsevien veroparatiisien lakkauttamista?

Mitä toimenpiteitä se aikoo toteuttaa veroparatiisien lakkauttamiseksi, finanssikeinottelun torjumiseksi ja pääomien vapaan liikkuvuuden lopettamiseksi EU:n tasolla?

Viviane Reding, komission jäsen. – (FR) Arvoisa puhemies, 1990-luvun lopusta lähtien komissio on harjoittanut määrätietoista politiikkaa petoksia, veronkiertoa ja vahingollista verokilpailua vastaan.

Keskeinen osa tätä politiikkaa on ollut verojärjestelmien avoimuuden ja tiedonvaihdon edistäminen verohallintojen kesken. Tämä politiikka on myös vahvistettu G20-maiden selkeissä julkilausumissa, joissa arvostellaan ankarasti ei-avoimia käytäntöjä tietyillä hallintoalueilla, joihin usein viitataan nimellä veroparatiisit.

Komissio tiukensi politiikkaansa tällä alalla vuoden 2008 lopussa ja vuoden 2009 alussa esittämällä kaksi ehdotusta.

Ensimmäinen tavoite on vauhdittaa tiedonvaihtoa, kuten säästöjä koskevassa direktiivissä on säädetty. Toisessa ehdotetaan käytännössä katsoen sitä, että kaikkien jäsenvaltioiden olisi saatettava tiedonvaihtostandardinsa mahdollisimman avoimelle tasolle ja varmistettava erityisesti se, että jäsenvaltiot eivät voi käyttää taloudellista luottamusta tekosyynä voidakseen kieltäytyä tarjoamasta muille jäsenvaltioille sellaisia tietoja, joita ne tarvitsevat laskeakseen asukkaidensa verojen määrän.

Toukokuussa neuvosto päätti edistää tämän hyvän verohallinnon politiikan, johon sisältyvät avoimuuden, tiedonvaihdon ja oikeudenmukaisen verokilpailun periaatteet, soveltamista kolmansissa maissa. Neuvosto pyysi komissiota neuvottelemaan tätä koskevista lausekkeista kolmansien maiden kanssa tehtävien sopimusten puitteissa.

Komissio aikoo esittää pian poliittisen aloitteen tavoitteenaan korostaa tämän politiikan johdonmukaisuutta ja avaintekijöitä varmistaakseen sen menestymisen. Vaikuttaa erityisesti siltä, että Euroopan laajuisesti koordinoitujen toimien täytäntöönpano olisi vastaus jäsen Guerreiron esittämiin huolenaiheisiin.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL). – (PT) Sen perusteella, mitä on todettu, olen sitä mieltä, että toimintaa on vähemmän kuin sanoja. Toisin sanoen, veroparatiisit ja niiden poistaminen eivät ole asialistalla, mutta haluan sen sijaan esittää seuraavan kysymyksen: miten komissio aikoo saada pankit luopumaan toimimasta ulkomaisista keskuksista käsin, kuten se on esittänyt aikovansa tehdä? Lisäksi kysyn, mitä konkreettisia toimia se aikoo ehdottaa torjuakseen rahoituskeinottelua, joka on keskeinen syy nykyiseen rahoitus- ja talouskriisiin?

Robert Evans (PSE). – (EN) Komission jäsenen täytyy tietää jotakin veroparatiiseista, koska voidaan sanoa, että Luxemburg melkein pä kuuluu tähän kategoriaan. Eikö hän katso, että tämä horjuttaa koko yhteismarkkinoiden periaatetta, kun rekka-autot ajavat sinne täyttämään vauhtia ostaakseen halvempaa polttoainetta?

Sitten on Jersey, Guernsey, Mansaari – jotka sijaitsevat Yhdistyneessä kuningaskunnassa mutta Euroopan unionin ulkopuolella – Liechtenstein, Monaco, San Marino ja muita. Ne ovat kaikki pieniä veroparatiiseja, joiden pankkitoiminta on ulkomailla, minkä juuri kuulumme, ja toimivat rikkaiden ehdoilla. Ne ovat olemassa vain siksi, että Euroopan unioni sallii tämän.

Nämä ovat hänen sanansa: ”määrätietoinen politiikka veronkiertoa vastaan”. Mikäli tämä pitäisi paikkansa, eikö komission pitäisi myös ehdottaa toimia näiden veroparatiisien lopettamiseksi?

Viviane Reding, komission jäsen. – (EN) Vastaukseni ensimmäiseen kysymykseen on se, että komissio on ehdottanut kahta uutta direktiiviä näiden ongelmien ratkaisemiseksi, koska rahoituskriisin myötä nämä ongelmat ovat korostuneet selvemmin kuin aikaisemmin.

Teimme ehdotuksen vuoden 2008 lopussa ja toisen vuoden 2009 alussa. Ensiksi mainitun tarkoitus oli lisätä tiedonvaihtoa ja toisen suojata jäsenvaltion oikeutta saada tietoja ilman, että toinen jäsenvaltio vetoaa pankkisalaisuuteen.

Toisen kysymyksen osalta halusin vain korostaa, että rekka-autoilla ei ole mitään tekemistä veroparatiisien kanssa.

Toinen osa

(EN) **Claude Moraesin** laatima kysymys numero 34 (H-0048/09)

Aihe: Internet ja viharikokset

Yllyttäminen rotuvihaan on rikos kaikissa EU:n jäsenvaltioissa. Human Rights First -kansalaisjärjestön vuonna 2008 laatiman Hate Crime Survey -julkaisun mukaan viharikokset ovat lisääntymässä Euroopassa. On tärkeää tajuta Internetin keskeinen asema siinä.

Komissio pyrkii torjumaan tietoverkkorikollisuutta ja luomaan turvallisemman Internetin kaikille. Toteuttaako komissio osana tätä toimintaa mitään erityistoimia, jotta pysyttäisiin torjumaan sivustoja, joilla yllytetään rotuvihaan ja väkivaltaan?

Viviane Reding, komission jäsen. – (EN) Esitetty kysymys on hyvin tärkeä, ja haluan korostaa, että komissio vastustaa voimakkaasti rasismia, muukalaisvihaa ja mitä tahansa muunlaista vihamielistä puhetta, johon parlamentin jäsen viittaa. Komissio yhtyy myös esitettyihin huolenaiheisiin, ja se on tietoinen internetissä esitetystä tietynlaisesta sisällöstä, jolla voi olla hyvin kielteisiä vaikutuksia.

Komissio taistelee rasismia, muukalaisvihaa ja juutalaisvastaisuutta vastaan kaikilla viestintäkanavilla eikä pelkää internetissä niin paljon kuin mahdollista perustamissopimusten antamien valtuuksien rajoissa. Tämän pohjalta komissio on tehnyt lukuisia sekä lainsäädännöllisiä että muita kuin lainsäädännöllisiä aloitteita, joilla pyritään ehkäisemään syrjintää sekä rasistisia, muukalaisvihamielisiä ja juutalaisvastaisia puheita. Ensinnäkin olemme hyväksyneet audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan direktiivin, jossa esitetään vähimmäisvaatimukset kaikkien audiovisuaalisten ja mediapalvelujen sisällölle, ja niihin sisältyvät internetissä tilauspohjalta toimivat palveluntarjoajat. Tähän sisältyvät seuraavat asiat: ”rotuun, sukupuoleen, uskontoon tai kansallisuuteen perustuvan vihan yllyttämisen kieltäminen”. Tämän lisäksi komissio on toteuttanut toimia, joiden tarkoituksena on vähentää verkossa olevaa rasistista sisältöä. Haluan tässä yhteydessä muistuttaa alaikäisten ja ihmisarvon suojelusta ja oikeudesta vastineeseen annetusta suosituksesta, jossa vedotaan syrjinnän vastaiseen toimintaan kaikissa viestintäympäristöissä.

Hiljattain hyväksytty neuvoston puitepäätös rasismin ja muukalaisvihan tiettyjen muotojen ja ilmaisujen torjumisesta rikosoikeudellisin keinoin luodaan Euroopan unionille yhteinen rasismia ja muukalaisvihaa

koskeva lähestymistapa. Puitepäätöksen tavoitteena on tehdä rangaistavaksi tarkoituksellinen toiminta, kuten yllyttäminen väkivaltaan tai vihaan, joka kohdistuu rodun, ihonvärin, syntyperän, uskonnon, vakaumuksen taikka kansallisen tai etnisen alkuperän mukaan määriteltyn ihmisyhmään tai tällaisen ryhmän jäseneseen.

Yllyttäminen väkivaltaan tai vihaan säädettäisiin myös rangaistavaksi, jos teko suoritetaan levittämällä tai jakamalla julkisesti kirjoituksia, kuvia tai muuta aineistoa. Jäsenvaltioilla on velvollisuus alkaa noudattaa näitä säännöksiä 28. marraskuuta 2010 mennessä.

Lainsäädännöllisen lähestymistavan lisäksi komissio on esittänyt joukon toimia entistä turvallisemman internetin käytön edistämiseksi. Uskon, että parlamentti tuntee hyvin internetin käyttöturvallisuuden parantamista koskevan ohjelman (Safer Internet Plus), jolle on varattu 55 miljoonan euron suuruiset määrärahat vuosiksi 2009–2013. Ohjelmalla yhteisrahoitetaan hankkeita, joilla on seuraavat tavoitteet: yleisen tietoisuuden edistäminen, yhteyspisteiden verkoston luominen laittomasta ja vahingollisesta sisällöstä, erityisesti lasten seksuaaliseen hyväksikäyttöön liittyvästä materiaalista, verkkoviettelystä ja verkkohäiriköinnistä ilmoittamiseksi; itsesääntelyä koskevien aloitteiden edistäminen tällä alalla ja lapsille tarjottava mahdollisuus osallistua turvallisemman verkkoympäristön luomiseen; sellaisen tietopohjan luominen, joka koskee verkkotekniikoiden käyttöön liittyviä uusia suuntauksia ja niiden seurauksia lasten elämään.

Komissio pyrkii lisäksi edistämään viestintävälineiden ja internetin entistä vastuullisempaa käyttöä. Joulukuussa 2007 esittämässään medialukutaitoa koskevassa tiedonannossa komissio vetoaa jäsenvaltioihin, jotta ne sitoutuisivat entistä tehokkaammin edistämään medialukutaitoa ja tämän alan tutkimusta. Tänä vuonna se aikoo esittää suosituksen medialukutaidosta.

Lisäksi on syytä panna merkille, että naapurimme, Euroopan neuvosto, on kehittänyt joukon näitä asioita koskevia kansainvälisiä laillisesti sitovia ja ei-sitovia välineitä, jotka kaikki osoittavat, että kyberavaruus ei ole alue, jota lait eivät koske, ja että jäsenvaltioiden on väistämättä suojeltava yksilöiden oikeuksia ja vapauksia kansallisten lakien, toisin sanoen tietoverkkorikollisuutta koskevan yleissopimuksen ja sen lisäpöytäkirjan 3, nojalla.

Claude Moraes (PSE). – (EN) Arvoisa komission jäsen, en hetkeäkään epäile sitoutumistanne tähän asiaan. Tiedän, että olette tarkastellut asiaa hyvin yksityiskohtaisesti. Haluan kuitenkin kysyä asiasta, joka liittyy mainitsemaanne kyberavaruuteen ja siihen, ettei se ole alue, jota lait eivät koske. Oletteko vakuuttunut siitä, että erityisesti vihaan kannustamisen – joka on uskoakseni rikos kaikissa jäsenvaltioissa – yhteydessä puitepäätöksen, audiovisuaalialan direktiivin ja muiden mainitsemienne välineiden täytäntöönpano todellakin tekee lopun näiden sivustojen räjähdysmäisestä kasvusta? Tämänhetkisten tietojen mukaan ne lisääntyvät myös samalla, kun käymme keskustelua. Katsotteko, että meidän olisi ryhdyttävä lisätoimiin?

Jim Allister (NI). – (EN) Arvoisa komission jäsen, ei ole suurempaa viharikosta kuin murha. Tällä viikolla vaalipiirissäni Pohjois-Irlannissa sattui kolme vihamurhaa, kun Irlannin tasavallan terroristit murhasivat turvajoukon kolme jäsentä.

Tästä huolimatta muutaman tunnin sisällä lukuisilla internetsivustoilla ihannoitiin noita hirveitä murhia ja ylistettiin niihin syyllistyneitä. Sen lisäksi, että komissio pohtii rasismia ja muukalaisvihaa, onko se keskittynyt pohtimaan, miten käsitellä sitä asiaa, miten terroristitilaiset väärinkäyttävät internetiä?

Viviane Reding, komission jäsen. – (EN) Rikoksen tekemiselle ei ole minkäänlaisia tekosyitä, tapahtuipa rikos missä tahansa, joko todellisessa maailmassa tai digitaalisessa maailmassa. Totta kai on silti paljon helpompi torjua rikoksia todellisessa maailmassa, koska käytössä on välineitä, joiden avulla tilanteeseen voidaan puuttua suoraan. Tilanne on paljon monimutkaisempi verkossa, ja sen vuoksi olemme kehittäneet koko joukon välineitä tällaisten rikosten torjumiseksi.

Tiedän kollegani komission jäsen Jacques Barrot'n kanssa käymieni keskustelujen pohjalta, että poliisivoimat luovat parhaillaan analyysiverkostoa voidakseen torjua verkossa tapahtuvia rikoksia ja että ne ovat yhä paremmin onnistuneet saamaan rikollisia kiinni. Myös sivustoja rakennetaan kuitenkin yhä enemmän. Olen itsekin yrittänyt Safer Internet -ohjelman avulla saamaan aikaan vielä jotakin muuta tähän asiaan liittyvää. Tämän tarkoitus on antaa vaikutusvaltaa niille ihmisille ja erityisesti nuorille, jotka käyttävät internetiä ja tietävät, mitä tehdä, kun heidän vastaansa tulee vahingollista sisältöä. Esimerkkinä totean – enkä nyt välttämättä puhu rikoksista vaan verkkohäiriköinnistä, joka voi tuntua nuorista hirveältä – että on olemassa erityinen raportointinappula, jonka kautta voi pyytää apua.

Me siis pyrimme erilaisin keinoin torjumaan rikollisten toimintaa poliisivoimien avulla ja antamalla vaikutusvaltaa opettajille, vanhemmille ja lapsille, jotta he voivat tehdä itse päätöksen tai raportoida asiasta. Tähän sisältyvät tietysti myös medialukutaito-ohjelmat, joita itse toivoisin olevan paljon enemmän jäsenvaltioissa. Tulevalle sukupolvelle on annettava eväät ratkaisun löytämiseksi ja ilmiöiden torjumiseksi, koska jos näin ei käy, meillä saattaa olla edessämme ongelma internetin kanssa, ja silloin vanhemmat eivät esimerkiksi salli lasten käydä internetissä, eikä se olisi oikea tapa edetä. Haluamme, että internetin myönteinen puoli kukoistaa ja että internetin kielteinen puoli torjutaan.

Nyt puhun murhatapauksesta, jota jäsen korosti. Tapaus on kauhea, ja olen sitä mieltä, että tällaisen lopettaminen kuuluu poliisin ja turvajoukkojen toimintaan. Niitä välineitä ei kuitenkaan pitäisi pitää jonakin sellaisena, jota käytetään yhteiskunnan kaikkien ongelmien ratkaisemiseen, mutta kun kyse on rikoksista, asian on oltava puhumattakin selvä. Rikoksia on torjuttava ja niitä on torjuttava todella voimakkaasti.

Puhemies. – (PT) **Eoin Ryan** laatima kysymys numero 35 (H-0055/09)

Aihe: Tieto- ja viestintätekniikka ja tietoyhteiskunta

Komissio on asettanut keskeiselle sijalle ohjelmissaan tieto- ja viestintätekniikan ja tietoyhteiskunnan kehittämisen, millä voidaan saavuttaa valtavia etuja Euroopan taloudelle ja yhteiskunnille. Mihin toimiin komissio on sen sijaan ryhtynyt varmistaakseen, että tiettyjä eurooppalaisten yhteiskuntien osia, kuten ikääntyneitä kansalaisia ja ihmisiä, joilla on alhainen tulotaso, ei jätetä jälkeen tai unohdeta tässä prosessissa?

Viviane Reding, komission jäsen. – (EN) Tieto- ja viestintätekniikalla on valtavat mahdollisuudet auttaa ikääntyneitä kansalaisia. Näin on tietysti helppo todeta, mutta sitä ole niin helppo toteuttaa, koska meillä todellakin on tässä todellinen digitaalinen kuilu. Juuri nämä ihmiset tarvitsevat kipeästi tieto- ja viestintätekniikan välineitä, koska he eivät ole koskaan elämänsä aikana niitä käyttäneet, eivätkä he ole tottuneet käyttämään niitä. Esimerkkinä todettakoon, että vain 15 prosenttia ikääntyneistä käyttää internetiä. Tämän vuoksi meidän on kehitettävä tätä varten tarkoitettuja toimia poistaaksemme tämän esteen, koska tieto- ja viestintätekniikan avulla meidän on autettava ikääntyneitä pysymään aktiivisina ja tuottavina entistä pidempään, jatkamaan osallistumista yhteiskunnalliseen elämään helpommin käytettävissä olevien verkkopalvelujen kautta sekä elämään terveellisempää ja laadukkaampaa elämää entistä pidempään.

Juuri nämä asiat komissio esitti hyvää ikääntymistä tietoyhteiskunnassa koskevassa vuoden 2007 toimintasuunnitelmassaan, johon sisältyi hyvin konkreettisia toimia.

Ensimmäinen toimista koskee tutkimusta ja innovaatiota, joita tarvitaan sellaisten tekniikoiden kehittämiseen ja testaamiseen, jotka on tarkoitettu ikääntyneiden sosiaalihuoltoon ja itsenäistä elämää varten. Minun on ylistettävä teollisuuden alojamme, koska näiden tutkimusohjelmien kautta nämä alat ovat kehittäneet koko joukon mekanismeja, palveluja ja tuotteita, joilla ikääntyneitä voidaan auttaa pysymään entistä pidempään omassa kodissaan.

Toinen toimi on etuja koskevan tietoisuuden lisääminen käyttäjien ja julkisten viranomaisten keskuudessa perustamalla parhaan käytännön mukainen internetportaali ja eurooppalaiset palkinto-ohjelmat älykkäitä koteja varten. Näistä esimerkkinä mainittakoon itsenäisen elämän sovellukset.

Kolmas toimi on vähentää Euroopassa näiden tekniikoiden käyttöön liittyvien lähestymistapojen välisiä eroja.

Vuonna 2008 komissio esitti kaksi muuta aloitetta.

Ensimmäinen oli uusi yhteisohjelma, jolla tuetaan tietotekniikka-avusteiseen asumiseen liittyvää jäsenvaltioiden yhteistä tutkimusta. Kyse on kotisovelluksiin ja liikkuvuuteen tarkoitetuista tekniikoista, joilla ikääntyneitä autetaan heidän jokapäiväisessä elämässään ja joiden kautta tarjotaan sosiaalihuollon sovelluksia.

Toinen oli esteetöntä tietoyhteiskuntaa koskeva uusi tiedonanto, jolla edistetään tieto- ja viestintätekniikkatuotteiden ja -palvelujen käyttöä ikääntyneiden ja vammaisten keskuudessa ja jolla kehoitetaan jäsenvaltioita ryhtymään tarvittaviin toimiin julkisten verkkosivustojen käyttömahdollisuuksien parantamiseen.

Näiden toimien mukaisesti Euroopan unioni aikoo tästä eteenpäin vuoteen 2013 saakka yhdessä jäsenvaltioiden ja yksityisen alan kanssa investoida miljardi euroa tutkimukseen ja innovaatioon ikääntyvän yhteiskunnan hyväksi.

Me siis todellakin suhtaudumme asiaan hyvin vakavasti ja uskomme, että meillä on mahdollisuuksia parantaa elämää ikääntyvässä yhteiskunnassa.

Pienituloisiin käyttäjiin liittyvän ongelman osalta haluan viitata verkkovierailuja koskevaan toiseen lainsäädäntöpakettiin, jonka parlamentti hyväksyi teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan kokouksessa eilisiltana. Yksi tämän paketin elementeistä on matkapuhelimien, lankaverkon, internetin ja muiden palvelujen käyttöön liittyvien hintojen alentaminen.

Komissio on myös perustanut kuluttaja-asioiden tulostaulun, jonka avulla voidaan seurata markkinoiden tilannetta kuluttajien hyväksi. Tulostaulun tiedot auttavat meitä ottamaan entistä paremmin huomioon kuluttajien edut.

Parlamentin käsiteltävänä televiestintämarkkinoiden arviointia varten olevien uusien ehdotusten tavoitteena on myös lisätä kuluttajien ja käyttäjien oikeuksia niin, että parannetaan palvelujen saatavuutta ja edistetään osallistuvaa yhteiskuntaa.

On esimerkiksi ehdotettu eräiden säännösten muuttamista niin, että otetaan paremmin huomioon ikääntyneiden tarpeet ja sellaiset ihmiset, joilla on erityistarpeita. Näiden olisi oltava yleisiä tavoitteita, jotka ohjaavat kansallisten sääntelyviranomaisten toimintaa.

Eoin Ryan (UEN). – (EN) Haluan kiittää arvoisaa komission jäsentä. En hetkeäkään epäile sitä, etteikö komissio tee paljon tietotekniikka-alan hyväksi. Voimme nähdä, miten paljon työtä se on tehnyt. Olen hiljattain liittynyt Twitter-sivustolle, ja minun on todettava, että olen enemmän kuin yllätynyt ja vaikuttunut siitä, miten paljon Euroopan unionia koskevaa tietoa kyseisellä sivustolla on. Se tarjoaa valtavan määrän tietoa, ja haluan onnitella sen perustajia siitä.

On kuitenkin edelleen ongelmia, jotka koskevat taustaltaan vähäosaisia ihmisiä ja ikääntyneitä, jotka käyttävät internetiä ja uusia tekniikoita. Tilanne muuttuu koko ajan, mutta meillä on tästä lähtien aina kesäkuun vaaleihin asti edessämme tilaisuus tai haaste, ja haluaisin kysyä teiltä, onko teillä minkäänlaisia suunnitelmia saada yhä useampi ihminen käyttämään internetiä edistääkseen Euroopan unionissa kesäkuussa järjestettäviä vaaleja.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Haluaisin onnitella teitä siitä, mitä teette lasten ja internetin hyväksi, sekä päätöksestä taata sataprosenttinen laajakaistakattavuus vuoteen 2010 mennessä.

Haluan kertoa, että Romaniassa ikääntyvät ja vanhemmat voivat halvalla ja tehokkaalla tavalla pitää yhteyttä internetin kautta ulkomaille muuttaneiden lastensa kanssa. He voivat nähdä ja kuulla toisensa. Haluan kuitenkin kysyä teiltä, mitä aiotte tehdä verkkopalvelujen kehittämiseksi? Viittaan tällä julkisen avaimen järjestelmään.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, teollisuus todellakin tuottaa laitteita, jotka sopivat hyvin tietoyhteiskunnan eri tarkoituksiin, myös ikääntyneiden ja vammaisten käyttäjien hyväksi. Tämän sanottuani totean, että miltei kaikkia matkapuhelimia, hätäilmoitusnappuloita ja vastaavia kohteita tarjotaan pohjimmiltaan hyvin kalliiseen hintaan.

Onko komissiolla mahdollisuuksia tehdä tälle asialle mitään? Erityisen yksinkertaisen tekniikan myyminen erityisen kalliiseen hintaan ei näet ole kovin käyttäjäystävällistä.

Viviane Reding, komission jäsen. – (EN) Aivan ensimmäiseksi puhun internetistä ja vaaleista. Tämä on kysymys, joka kaikkien vaaleja edustavien, nykyisten parlamentin jäsenien ja ehdokkaiden, olisi otettava huomioon ja josta heidän olisi keskusteltava enemmän maidensa kansalaisten kanssa. Viime vuosina on tehty niin monia myönteisiä aloitteita Euroopan parlamentin avulla, että ei pitäisi olla kovin vaikeaa esittää kaikkia näitä myönteisiä aloitteita kansalaisille.

Jos katsotaan vaikkapa vain Irlannin esimerkkejä osallisuudesta tietoyhteiskuntaan, voin antaa teille listan niistä aloitteista, jotka on pantu täytäntöön Irlannin maaperällä yhdessä irlantilaisten yritysten, tutkimuskeskusten ja kansalaisjärjestöjen kanssa. Jopa parlamentin jäsenistä itsestään on varmasti hyvin mielenkiintoista selittää, mitä Euroopan määrärahoilla on tehty kansalaisten elämän parantamiseksi.

Toinen kysymys koski nuoria ja vanhuksia sekä sitä, miten he voivat kommunikoida paremmin keskenään. Voin kertoa teille, että äitini, joka ei ollut koskaan käyttänyt matkapuhelinta, osti sellaisen voidakseen olla yhteydessä lastenlapsiinsa, sillä hän ymmärsi, että se oli ainoa tapa, jolla nämä voisivat soittaa hänelle. Nyt hän on kovin harmissaan, jos he eivät soita hänelle riittävän usein. Olen tavannut kuitenkin myös monia

ikääntyneitä, jotka ovat alkaneet käyttää internetiä Skypen vuoksi, koska heidän lapsensa tai lastenlapsensa asuvat ulkomailla, ja he haluaisivat puhua näiden kanssa.

Tämän vuoksi pyrimme kehittämään toimia todellisia viestinnän sisämarkkinoita Euroopassa, jotta viestintä olisi nopeaa eikä kovin kallista.

Tästä tulenkin kolmanteen kysymykseen: entä mikä on viestinnän hinta? Käytössä on paljon palveluja, joiden ansiosta viestinnän hinnat laskevat. On totta, että niitä palveluja tai tuotteita, jotka soveltuvat erityisesti vanhemmalle sukupolvelle, pidetään myynnissä kotimaan markkinoilla, koska markkinat eivät ole kovin voimakkaasti kehittyneet, ja kyseiset palvelut ja tuotteet ovat edelleen liian kalliita.

Tähän on ainoastaan yksi ratkaisu, nimittäin markkinoiden kehittäminen, koska jos tuhannet ja tuhannet iäkkäät ottavat käyttöön nämä palvelut ja nämä välineet, hinnoista tulee edullisia. Näin ollen meidän on lisättävä tietoisuutta edistääksemme näiden tieto- ja viestintätuotteiden ja -palvelujen käyttöönottoa. Uskon niiden olevan yksi ratkaisuista ikääntyvän yhteiskunnan ongelmiin.

Puhemies. – (PT) **Gay Mitchellin** laatima kysymys numero 36 (H-0065/09)

Aihe: Internetin valvonta

Tietooni on tullut, että Internetistä on tullut rasistien ja muiden kiihkoilijoiden kannalta turvallinen väline näkemystensä esittämiseen.

Onko komissio nostanut esiin tämän ongelman ja, jos vastaus on myönteinen, mihin toimiin se on ryhtynyt?

Kysymyksiin 37–40 vastataan kirjallisesti.

Viviane Reding, komission jäsen. – (EN) Jäsenen esittämä kysymys ei ole uusi, mikä osoittaa, että asia on hyvin tärkeä parlamentin jäsenille.

Muistutan vastauksista, jotka annoin jäsen Moraesin internetistä ja viharikoksista esittämään kysymykseen, jäsen Luca Romagnolin sisällöstä ja verkkopäiväkirjojen käytöstä esittämään kysymykseen sekä jäsen Robert Kilroy-Silkin sosiaalisilla verkkosivustoilla esiintyvistä rasismista ja väkivallasta esittämään kysymykseen. Voin kertoa teille, että sen lisäksi, että nämä kysymykset esitettiin, komissio on myös ryhtynyt toimiin niitä koskeissa asioissa.

Pelkästään sosiaalisista verkkosivustoista puhuttaessa muutama viikko sitten kaikki sosiaalisten verkkosivustojen tarjoajat istuivat yhdessä pöydän ääreen ja allekirjoittivat käytäntönsäännöt, joilla autetaan lapsia ja nuoria torjumaan näiden verkkosivustojen vahingollista sisältöä.

Kuten tiedätte, komissio torjuu voimakkaasti kaikki internetissä julki tuodut rasistiset ja muukalaisvihamieliset näkemykset sekä erilaiset vihamieliset puheet, jotka jäsen otti esiin kysymyksessään. Kuten asianlaita usein on verkosta puhuttaessa, tilanne on hyvin ristiriitainen. Verkossa hyvät ja pahat asiat kohtaavat: yhtäältä on tarjolla valtavia mahdollisuuksia levittää ja vastaanottaa arvokasta ja kohdennettua tietoa paremman sosiaalisen yhteenkuuluvuuden hyväksi ja toisaalta verkko on ihanteellinen foorumi stereotyyppien, ennakkoluulojen, halventavien näkemysten ja jopa vaarallisen sisällön levittämiseen, kuten kysymyksessä mainittiin.

Tässä piilee vaara: olisiko valtion suljettava pääsy verkkosivustoille tai suodatettava hakukoneen tulokset? Näin toimitaan jo autoritaarisissa valtioissa. Demokraattisissa valtioissa, kuten Euroopan unionin jäsenvaltioissa, sananvapauden rajoittamiset ovat poikkeuksellisia, ja niitä ohjataan oikeusvaltioperiaatteen kautta.

On syytä panna merkille, että Euroopan neuvosto on kehittänyt joukon kansainvälisiä, oikeudellisesti sitovia välineitä, jotka koskevat suoraan ja epäsuoraan internetiä. Tämä tukee sitä käsitystä, että kyberavaruus ei ole alue, jota lait eivät sido, vaan että sitä sitovat oikeusvaltion periaatteet. Haluaisin muistuttaa tietoverkkorikollisuutta koskevasta yleissopimuksesta ja sen lisäpöytäkirjasta.

Lisäksi komissio on ottanut käyttöön toimia, joiden tavoitteena on vähentää rasistista sisältöä verkossa. Näistä mainittakoon alaikäisten ja ihmisarvon suojelua ja oikeutta vastineeseen koskeva suositus, joka edellyttää syrjinnän vastaisia toimia kaikissa viestintävälineissä.

Haluaisin myös kiinnittää huomion rasismiin ja muukalaisvihan tiettyjen muotojen ja ilmaisujen torjumisesta tehtyyn puitepäätökseen, jonka tarkoituksena on tehdä rangaistavaksi tarkoituksellinen toiminta, kuten yllyttäminen väkivaltaan tai vihaan, joka kohdistuu ihmisryhmään tai tällaisen ryhmän jäseneseen. Tämä on

rikos, mikäli se suoritetaan levittämällä tai jakamalla julkisesti kirjoituksia, kuvia tai muuta aineistoa, ja jäsenvaltioilla on velvollisuus alkaa noudattaa puitepäättöksen säännöksiä 28. marraskuuta 2010 mennessä.

Korostan myös, että Euroopan lainsäädäntö kieltää jo nyt yllyttämisen rotuun, sukupuoleen, uskontoon tai kansallisuuteen perustuvaan vihaan televisiolähetyksissä ja verkkotelevisiolähetyksissä.

Niinpä meillä on jo koko joukko mekanismeja, lakeja ja toimia näiden lakien toimeenpanemiseksi. Vahingollisella sisällöllä, olkoon kyse sitten perinteisistä viestintävälineistä tai internetistä, on kuitenkin aina taipumus ilmaantua nopeammin kuin sitä kyetään torjumaan.

Gay Mitchell (PPE-DE). – (EN) Kiitän komission jäsentä vastauksesta. Olemme viime päivinä kuulleet, että Pohjois-Irlannissa on tapettu kaksi sotilasta ja yksi poliisi, kuten toinen parlamentin jäsen toi esiin. Syylliset vaativat vaivihkaa itselleen oikeuden tehdä tämänkaltaisia fanaattisuuteen ja pahaan ja kyllä, myös rasismiin ja muukalaisvihaan, perustuvia tekoja. He ja heidän kaltaisensa käyttävät internetin kaltaisia välineitä muiden houkutteluun ja pahojen sanojen ja tekojen levittämiseen.

Minusta on esimerkiksi varsin selvää, että jos sääntöjä chattipalstoille pääsemiseksi tiukennettaisiin esimerkiksi niin, että Hotmailin käyttöä ei sallittaisi – tunnustan, etten tiedä siitä kovin paljon, mutta sitä käytetään varsin helposti – ja sen sijaan vaadittaisiin jonkinlaisen jäljitettävän sähköpostin käyttöä, silloin olisi helpompi jäljittää ne ihmiset, jotka tekevät tällaisia tekoja, joita he eivät avoimesti voisi tehdä. Pyydän komission jäsentä käyttämään kaikkia valtuuksiaan viedäkseen tätä asiaa eteenpäin, koska ei ole hyväksyttävää, että internetiä käytetään rasismiin ja muukalaisvihaan levittämiseen.

Viviane Reding, komission jäsen. – (EN) Rikos on rikos riippumatta siitä, missä se tapahtuu, ja sen vuoksi meillä on välineet rikoksen selvittämiseen myös silloin, kun se suoritetaan internetissä. Kollegani ja mina komission jäsen Jacques Barrot aiomme yhdessä kehittää näitä välineitä niin, että niistä tulee vahvemmat ja että niitä voidaan käyttää tehokkaammin. Internetin ongelma on tietysti se, että se ulottuu kansallisten rajojen ulkopuolelle, minkä vuoksi poliisivoimien sekä terrorismia ja kansainvälistä rikollisuutta vastaan taistelevien voimien välistä yhteistyötä on lujitettava. Viime vuosina olemme saaneet nähdä, miten nämä voimat tekevät yhdessä töitä ja saavuttavat erinomaisia tuloksia. Toivon ja uskon, että tätä kovaa työtä jatketaan.

Puhemies. Bernd Posseltin laatima kysymys numero 41 (H-0061/09)

Aihe: Serbian ehdokasstatus

EU:n ehdokasvaltion statuksen myöntämisestä Serbialle keskustellaan toistuvasti. Eikö ole vaarallista tehdä Serbiasta ehdokasvaltio tai jopa EU:n jäsenvaltio ennen Kosovon tasavaltaa, koska Serbian hallitus voisi käyttää hyväkseen tätä etumatkaa ja estää liittymisneuvottelut Kosovon tasavallan kanssa ja myös muunlaiset EU:n ja Kosovon väliset suhteet.

Leonard Orban, komission jäsen. – (RO) Serbian mahdollisuudet liittyä Euroopan unioniin riippuvat siitä, täyttääkö maa Kööpenhaminan kriteerit sekä vakautus- ja assosiaatioprosessiin osana kuuluvat edellytykset, joita ovat muun muassa edellytys tehdä täydeltä osin yhteistyötä Jugoslavian alueen kansainvälisen rikostuomioistuimen (ICTY) kanssa.

Serbia ei kuitenkaan ole ehdokasvaltio, eikä se ole vielä anonut liittymistä Euroopan unioniin. Näin ollen en pysty esittämään mielipidettä siitä, mitä tulevaisuudessa voi tapahtua, ja niistä Kosovoon liittyvistä toimista, joihin Serbia saattaa ryhtyä tai jättää ryhtymättä.

Mikäli Serbia hakisi jäsenyyttä, Euroopan unioni laatisi neuvoston pyynnöstä lausuntoluonnoksen, joka perustuu määritettyihin puolueettomiin kriteereihin, joita sovelletaan kaikkiiin Euroopan unionin jäsenyyttä hakeviin valtioihin. Myöhemmin Euroopan unionin neuvosto päättää, myönnetäänkö sille ehdokasvaltion status vai ei.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, pidän teitä henkilökohtaisesti hyvin korkeassa arvossa, ja sen vuoksi olen pahoillani siitä, että komission jäsen Rehn ei ole paikalla, koska en ole ollenkaan tyytyväinen saamaani vastaukseen. Olisin voinut itse tulostaa vastauksen internetistä.

Esitän hyvin yksinkertaisesti, mihin pyrin kysymykselläni. Serbian kanssa käydään neuvotteluja vakautussopimuksesta, jota parhaillaan laaditaan. Haluan kiinnittää komission huomion siihen, että Serbia saattaa olla vaarassa pysäyttää Kosovon eteneminen Euroopan unionissa, kuten myös Yhdistyneissä Kansakunnissa ja Euroopan neuvostossa. Kysymykseni kuului, mitä teemme estääksemme senkaltaisen tapahtuman, kuten Slovenian Kroatialle asettama este?

Leonard Orban, *komission jäsen*. – (RO) Kuten vastauksessani totesin, emme halua mitenkään mennä mahdollisten tulevien toimien edelle. Nyt Serbia on tiettyssä vaiheessa, jossa mitään hakemusta Euroopan unioniin liittymiseksi ei ole esitetty. Katsotaan siis, mitä tulevaisuudessa tapahtuu.

Kuten olen jo todennut, meidän ei sen vuoksi pidä esittää arvailuja siitä, mitä tulevaisuudessa saattaa tapahtua.

Puhemies. – (PT) **Sarah Ludfordin** laatima kysymys numero 42 (H-0072/09)

Aihe: Serbian liittyminen EU:n jäseneksi

Aikooko komissio suositaa selkeästi ja päättäväisesti, ettei Serbian liittymisessä EU:n jäseneksi voida edistyä, ellei kahta entisen Jugoslavian alueen kansainvälistä rikostuomioistuinta (ICTY) pakoilevaa sotarikollista Ratko Mladicia ja Goran Hadzicia luovuteta Haagiin?

Leonard Orban, *komission jäsen*. – (RO) Serbian liittyminen Euroopan unioniin riippuu siitä, täyttääkö se poliittiset ehdot tehdä täysipainoisesti yhteistyötä entisen Jugoslavian alueen kansainvälisen rikostuomioistuimen kanssa sekä siitä, noudattaako se kaikkia muita velvoitteita, jotka ovat Euroopan unioniin liittymisen ehto.

Tältä osin komissio yhtyy neuvoston huhtikuussa 2008 laatimiin päätelmiin siitä, että täysipainoinen yhteistyö entisen Jugoslavian alueen kansainvälisen rikostuomioistuimen kanssa sekä kaikki mahdolliset toimet syytteen asettujen ihmisten pidättämiseksi ja luovuttamiseksi ovat keskeinen osa vakautus- ja assosiaatioprosessia.

Tältä osin entisen Jugoslavian alueen kansainvälisen rikostuomioistuimen pääsyyttäjä Serge Brammertzin tekemä arviointi on erityisen tärkeä. Olemme aloittaneet hänen kanssaan pysyvän ja tiiviin yhteydenpidon. Lisäksi komission jäsen Rehn on käyttänyt kaikkia tilaisuuksia hyväkseen kehottaakseen Serbian viranomaisia panemaan kaikilta osin täytäntöön suositukset, jotka pääsyyttäjä esitti raportissaan, joka julkaistiin joulukuussa 2008 ja lähetettiin Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvostolle.

Tämä on kaikkein varmin tapa antaa Serbialle mahdollisuus tehdä yhteistyötä entisen Jugoslavian alueen kansainvälisen rikostuomioistuimen kanssa ja edistyä ja toteuttaa toiveensa tulla Euroopan unionin jäsenvaltioksi.

Sarah Ludford (ALDE). – (EN) Kannatan vahvasti sitä, että Serbia, samoin kuin koko Länsi-Balkanin alue, etenee kohti Euroopan unionin jäsenyyttä, koska olen asiaa käsittelevän Euroopan parlamentin valtuuskunnan entinen jäsen.

Ongelma on se, että kun toteamme, että Serbian liittyminen riippuu täysipainoisesta yhteistyöstä ICTY:n kanssa, tämä saa kysymään, milloin tarkalleen ottaen edellytämme tämän kriteerin täyttyvän.

Haluan todellakin kuulla komission jäsenen toteavan sen tosiasian, että enempää edistymistä ei nyt tulevien viikkojen aikana tapahdu, ellei näitä karkureita saada kiinni.

Voiko hän myös sanoa minulle, että Kroatian liittymisasiassa ei edistytä enempää, ellei ICTY ole vakuuttunut siitä, että kroatialaisten kutsuvieraiden kanssa tehdään todistettavasti täysipainoista yhteistyötä?

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, haluan tukea jäsen Ludfordin kysymystä. Komission jäsen sanoi aivan oikein, että tämä on Serbiaa koskeva kriteeri. Hän ei kuitenkaan sanonut, täyttääkö Serbia tämän kriteerin vai ei. Olisi kiinnostavaa kuulla hänen vastauksensa. Täyttääkö Serbia täysipainoisen yhteistyön kriteerin? Tiedämme, että näin on Kroatian kohdalla.

Leonard Orban, *komission jäsen*. – (EN) Tiedätte, että neuvostossa on asiasta erilaisia mielipiteitä, ja tiedätte, että neuvoston tätä asiaa koskeva kanta ei ole yksimielinen. Kuten siis totesin vastauksessani, komissio tukee täysin neuvoston näkemyksiä – ja viittaaan tällä neuvoston huhtikuussa 2008 esittämiin päätelmiin – että täysipainoinen yhteistyö tuomioistuimen kanssa on välttämätöntä prosessin etenemisen kannalta.

Puhemies. Kysymyksiin 43–44 vastataan kirjallisesti.

Puhemies. – (PT) **Yiannakis Matsis**in laatima kysymys numero 45 (H-0095/09)

Aihe: Turkin rahoittama kyproksenkreikkalaisten omaisuuden anastaminen miehityksellä alueilla

Kyproksen tasavallan entisen ulkoministerin Erato Markoullin julkisesti esittämien syytösten mukaan Turkin rahoittama kyproksenkreikkalaisten omaisuuden anastaminen on lisääntynyt miehityksellä Karpasian niemimaalla.

Entinen ulkoministeri on mukana Kyproksen kysymyksen ratkaisemista koskevissa keskusteluissa, ja asia on tullut julki ilmeisesti näissä yhteyksissä sekä muiden hänen saamiensa tietojen perusteella. Turkki on Euroopan unionin ehdokasvaltio, mutta samanaikaisesti se kuitenkin pitää miehityksen alaisena toisen EU:n jäsenvaltion eli Kyproksen tasavallan aluetta, järjestää EU:n kansalaisille kuuluvan omaisuuden anastamista ja loukkaa näillä toimillaan kansainvälistä oikeutta, yksilön oikeuksia sekä EU:n periaatteita ja arvoja.

Mitä mieltä komissio on tästä Turkin harjoittamasta politiikasta? Onko kyseinen politiikka EU:n jäsen ehdokasvaltiolta edellytetyn politiikan mukaista? Aikooko komissio ryhtyä toimenpiteisiin Turkia vastaan torjuakseen kyproksenkreikkalaisten omaisuuden anastamisen Kyproksen miehityksessä osassa?

Leonard Orban, komission jäsen. – (RO) Komissio on pannut merkille kyproksenkreikkalaisten omaisuuden käytön Kyproksen pohjoisosassa. Komissio on tietoinen tästä ongelmasta, joka on korostunut, kun Kypros liittyi Euroopan unioniin 1. toukokuuta 2004, ja se on Euroopan parlamentin jäsenen tavoin asiasta huolestunut.

Niistä erityistapauksista, joihin parlamentin jäsen viittasi, komissiolla ei ole minkäänlaista tietoa, eikä se sen vuoksi kykene kommentoimaan asiaa.

Euroopan komissio vahvistaa täyden sitoumuksensa tukea kyproksenkreikkalaisten ja kyproksenturkkilaisten yhteisöjen johtajien pyrkimyksiä saada aikaan kokonaisvaltainen ratkaisu Kyproksen ongelmaan Yhdistyneiden Kansakuntien alaisuudessa. Tällainen sopimus auttaisi ratkaisemaan saaren omistusta koskevat ongelmat, joihin Euroopan parlamentin jäsen viittaa.

Yiannakis Matsis (PPE-DE). – (EL) Arvoisa puhemies, olen parlamentin kyproslainen jäsen, ja olen tukenut Turkin liittymistä Eurooppaan presidentti Ozalin ajoista lähtien, ja tuen sitä edelleen.

Neljännessä valtioiden välisessä anomuksessa ihmisoikeustuomioistuin määräsi, että Turkki on vastuussa kyproksenkreikkalaisen omaisuuden anastamisesta. Mitä asialle pitäisi viimeinkin tehdä? Miten meidän pitäisi kestää tätä tilannetta vuodesta toiseen? Onko olemassa ensimmäisen ja toisen luokan ihmisoikeudet, vai riippuuko niiden soveltaminen maan koosta?

Leonard Orban, komission jäsen. – (EN) Komissio on aina kannustanut Turkia panemaan täytäntöön kaikki Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen päätökset. Huomisessa täysistunnossa järjestetään keskustelu, ja myös tästä asiasta keskustellaan.

Puhemies. – (PT) **Vural Ögerin** laatima kysymys numero 46 (H-0106/09)

Aihe: Energiaa käsittelevän luvun avaaminen Turkin kanssa käytävissä EU-neuvotteluissa

Venäjän ja Ukrainan välinen äskettäinen kaasukriisi osoittaa jälleen, miten tärkeää energialähteiden ja energian toimitusreittien hajauttaminen EU:ssa on. Ehdokasvaltio Turkki on strateginen kauttakulkumaa ja myös siksi hyvin merkittävä EU:n energiahuollon turvaamisen kannalta. Sen vuoksi on sitäkin tärkeämpää, että EU:n Turkin kanssa käymät neuvottelut energiaa koskevasta luvusta voidaan käydä esteittä ja niin, etteivät mitkään jäsenvaltiot pysäytä niitä poliittisista syistä.

Aikooko komissio pyrkiä tämän neuvotteluluvun avaamiseen? Voiko komissio esittää asiaa koskevan aikataulun? Mikä on suurin este energiaa koskevan neuvotteluluvun esteettömälle avaamiselle?

Kysymyksiin 47–48 vastataan kirjallisesti.

Leonard Orban, komission jäsen. – (RO) Euroopan komissio katsoo, että Turkki on riittävän hyvin valmistautunut voidakseen aloittaa neuvottelut energiaa koskevasta luvusta, minkä vuoksi se suositti kyseisen neuvotteluluvun avaamista keväällä 2007. Asiaa koskeva näkemyksemme ei ole muuttunut.

Luvun avaaminen edellyttää kuitenkin kaikkien jäsenvaltioiden hyväksyntää, mitä ei ole tähän mennessä saavutettu. Viimeaikaisen energiakriisin valossa olemme täysin yhtä mieltä siitä, että sekä Euroopan unionin

että Turkin edut voitaisiin ottaa paremmin huomioon tiiviin yhteistyön kautta ja mukauttamalla Turkin energia-alaa koskeva lainsäädäntö yhteisön lainsäädäntöön.

Energia-alan neuvottelujen aloittaminen edistäisi ratkaisevasti tämän tavoitteen saavuttamista.

Vural Öger (PSE). – (DE) Aikooko komissio siis ryhtyä toimiin varmistaakseen, että luku avataan, vai täytyykö meidän vain odottaa, kunnes kaikki jäsenvaltiot suostuvat tähän? Eikö komissio pyri vaikuttamaan jäsenvaltioihin?

Leonard Orban, komission jäsen. – (EN) Nämä ovat säännöt. Komissio teki ehdotuksen, ja nyt on neuvoston asia päättää yksimielisesti siitä, avataanko luku vai ei.

Nämä ovat siis menettelytavat. Meidän on noudatettava menettelyjä.

Puhemies. – (PT) **Marian Harkinin** laatima kysymys numero 49 (H-0041/09)

Aihe: Markkinatuki

Tammikuun alkupuolella komissio lupasi ottaa käyttöön uusia toimia tukeakseen EU:n maitoalaa ja maidontuottajien tulokehitystä, jotta voitaisiin torjua jossain määrin nykyisen talouskriisin vaikutuksia alaan. Onko komissio suunnitellut vastaavia lupauksia muiden talouskriisistä kärsineiden maatalouden alojen ja tuottajien tukemiseksi?

(EN) **Seán Ó Neachtainin** laatima kysymys numero 51 (H-0053/09)

Aihe: Maitoala EU:ssa

Komissaari on toteuttanut toimia maitoalan auttamiseksi. Komissio ottaa uudelleen käyttöön vientituet voille, rasvattomalle maitojauheelle, täysmaitojauheelle ja juustolle. Lisäksi komissio ostaa sovittuja määriä enemmän voita ja rasvatonta maitojauhetta, jos markkinatilanne tekee sen aiheelliseksi. Pitääkö komissaari näitä toimenpiteitä riittävinä lopettamaan hintojen laskukierteen EU:ssa ja erityisesti Irlannin maitoalalla?

Mariann Fischer Boel, komission jäsen. – (EN) Jäsen Harkinin ja jäsen Ó Neachtainin esittämät kaksi kysymystä koskevat pääosin samaa asiaa. Kiitän teitä siitä, että annoitte minulle tilaisuuden vastata niihin samanaikaisesti.

Olen iloinen voidessani todeta, että komissio on hiljattain ryhtynyt lukuisiin toimiin maitoalalla pyrkiäkseen tekemään lopun hintojen laskukierteestä.

Olemme jo ottaneet käyttöön yksityisen varastoinnin tavanomaista aikaisemmin. Olemme myös panneet alkuun interventiojärjestelmän, jonka avulla toivomme kykenevämme vakauttamaan voin ja rasvattoman maitojauheen hinnat, koska kyseinen interventiojärjestelmä poistaa varmasti suuria määriä tuotteita markkinoilta.

Alun perin esitimme voin määräksi 30 000 tonnia ja maitojauheen määräksi 109 000 tonnia, mutta olen hiljattain antanut ymmärtää, että voimme ja olemme halukkaita nostamaan määriä avaamalla tarjouskilpailun.

Maitoalan vientitukien saamista helpotettiin entisestään hiljattain. Olemme nyt tilanteessa, jossa maailmanmarkkinahinnat ovat pudonneet merkittävästi, vaikka Eurooppa ei ole lisännyt tuotantoaan, huolimatta 2 prosentin maitokiintiön korotuksesta, josta sovittiin viime huhtikuussa.

Voin siis mielestäni sanoa niille ihmisille, joiden mielestä hintojen lasku johtuu kiintiön korotuksesta, että näin ei ole. Voimme nimittäin huomata, että kahden prosentin kiintiön korotuksesta huolimatta tuotanto pysyy alhaisemmalla tasolla kuin aikaisemmin.

Vientitukien käyttöönoton myötä tilanteen pitäisi kuitenkin kehittyä niin, että kykenemme lisäämään Euroopan unionin maidontuottajien mahdollisuuksia toimia maailmanmarkkinoilla. Samaan aikaan tämä voi myös helpottaa maitomarkkinoilla vallitsevaa epätasapainoa.

Vastauksena jäsen Ó Neachtainin esittämään erityiskysymykseen totean, että Irlannin maitoala, jolla suhteellisen suuri osuus maidosta jalostetaan voiksi ja rasvattomaksi maitojauheeksi ja jolla on suhteellisen suuri vientiosuus Euroopan unionin ulkopuolelle, hyötyy erityisesti komission kehittämistä toimista.

Voin luvata teille, että seuraamme tiiviisti maitomarkkinoiden tilannetta. Tämän todistaa se, että kaksi viikkoa sitten itse asiassa lisäsimme maitoalan vientitukia, ja olemme valmiit ryhtymään kaikkiin tarvittaviin toimiin.

Alalla on tietenkin itselläänkin vastuu sovittaa tuotanto vastaamaan kysyntää pyrkiäkseen palauttamaan tuottavuus entiselleen, ja jäsen Harkin haluaa tietää, onko komissiolla vastaavia suunnitelmia muiden alojen varalle.

Ymmärrän asian niin, että kysymys on tarkoitus kohdistaa sianliha-alan tukiin. Minun on todettava, että tällä hetkellä en näe mitään perusteluja ottaa käyttöön vientitukia sianliha-alalla, koska olemme huomanneet, että tiineiden emakkojen ja pikkuporsaiden määrä on laskussa. Näin ollen tuotannon osuus Euroopan markkinoilla laskee, ja sen vuoksi toivon, että tuloksena on hintojen nousu.

Meidän on myös otettava huomioon se, että sianlihatuotannossa tilanne on ollut täysin toisenlainen vuoden 2007 loppuun verrattuna, koska nyt rehun tuotantohinnat ja energian hinnat ovat huomattavasti alhaisemmat kuin silloin, kun otimme vientituet käyttöön sianliha-alalla.

Pyydän teitä siis luottamaan siihen, että pidämme tilannetta silmällä. En aliarvioi maitoalan vaikeuksia. Mielestäni siitä on vuosikymmeniä aikaa, kun olimme vastaavassa tilanteessa kuin nyt.

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Arvoisa komission jäsen, kiitän teitä yksityiskohtaisesta vastauksestanne. Puhuitte toimista, joihin olette ryhtynyt hintojen laskukierteen pysäyttämiseksi. Kuten varsin hyvin tiedätte, maidon hinnat ovat tällä hetkellä tuotantohintojen alapuolella. Monet maidontuottajat ovat kestävässä tilanteessa.

Olen hyvin iloinen kuullessani teidän sanovan, että haluatte ryhtyä lisätoimiin. Tarkoitatteko tällä, että olisitte valmis käyttämään entistä paremmin käytössänne olevia maitoalan hallintavälineitä, kuten vientitukia, yksityisen varastoinnin tukea ja interventiota?

Voisitteko ystävällisesti tarkentaa minulle tätä asiaa?

Seán Ó Neachtain (UEN). – (GA) Arvoisa puhemies, minäkin kiitän komission jäsentä kattavasta vastauksesta. Kuten hän ymmärtää, maidontuottajilla on kuitenkin valtavia vaikeuksia. Maidon tuottamisen kustannukset ovat korkeammat kuin hinta, jolla sitä myydään.

Hyväksyn Irlannista esittämänne näkökohdan, mutta onko mahdollista kehittää lisätoimia, interventio politiikka, hintojen nostamiseksi tässä vaiheessa? Maataloustuottajat eivät voi jatkaa maidon tuotantoa nykyisissä oloissa.

Jim Allister (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, mihin kiireellisiin toimiin ja sitoumuksiin komissio on varautunut sen varmistamiseksi, että maitomarkkinoiden tilanne tasaantuu? Onko olemassa vaara, että asteittain lisättävillä toimilla markkinoiden tilan muuttaminen kestää entistäkin kauemmin? Aika on kuitenkin se, mitä meillä ei ole. Eikö olisi aika toimia rohkeasti vientitukien osalta? Arvoisa komission jäsen, alamme on näet kuolemassa pystyyn.

Jim Higgins (PPE-DE). – (EN) Arvoisa komission jäsen, haluan kiittää teitä ja todeta, että suhtaudun erityisen myönteisesti päätökseenne palauttaa interventioimet lyhyen aikavälin toimenä vain sen vuoksi, että olemme kriisitalanteessa.

Onko komission jäsen samaa mieltä siitä, että meillä on neljä ongelmaa? Ensimmäinen on euron ja punnan välinen valuuttakurssi, toinen on tuotannon lasku Aasian ja Kiinan melamiiniskandalin seurauksena, ja kolmas on kolmen prosentin tuotannon kasvu Yhdysvalloissa, ja viimeinen mutta ei suinkaan muita vähemmän tärkeä asia on vanha vihollisemme Brasilia. Eikö meidän olisi syytä jatkuvasti seurata mailman suuntauksia, jotta meillä olisi omat keinot tällaisiin tilanteisiin reagoimiseksi?

Mariann Fischer Boel, komission jäsen. – (EN) Ensinnäkin totean, että olen hyvin selvästi antanut ymmärtää, että olen valmis hyödyntämään käytettävissämme olevia hallintavälineitä. Meillä on kuitenkin tiettyjä rajoitteita, ja on hyvin tärkeää, että tekemämme päätökset eivät tarkoita sitä, että loppujen lopuksi teemme itsellemme hallaa. Meidän on otettava huomioon se, että interventio on hyvä ja – ja kuten ilokseni kuulin – lyhyen aikavälin toimi. Näin siksi, että meidän on, en nyt sanoisi, että päästävä siitä eroon, mutta sitä on sovellettava markkinoihin myöhemmässä vaiheessa, mikä pikemmin pitkittää tuskaa, mutta emme silti voi niin vain luopua siitä.

Kuten aikaisemmin totesin, olemme osoittaneet sitouksemme lisäämällä kymmenen päivää sitten vientitukia sekä voita että maitojauhetta varten, ja seuraamme parhaillaan markkinatilannetta.

Korvauksista totean, että vaikuttaa siltä, että melko moni maidontuottaja on unohtanut, että vuoden 2003 uudistuksen mukaisesti heille maksettiin korvauksia suoran tuen kautta. Näin ollen summa, jota ei liitetty

lypsylehmään erikseen, vaan laskettiin vuosien 2000–2003 välisen tuotannon perusteella, on nyt sisällytetty suoraan tukeen.

Minun on myös joskus muistutettava joitakin maataloustuottajia siitä, että tämä korvaus on jo suoritettu. Tiedän, ettei tämä ole täysin tyydyttävä vastaus tässä vaikeassa tilanteessa, mutta asia on otettu huomioon.

Lähetin hyvin selkeän viestin Berliinissä tammikuun alussa pidetyn Green Week-tapahtuman aikana siitä, että olen valmis käyttämään jonkin verran käyttämättömistä varoista vuoden 2009 budjetin kautta. Komissio on tehnyt ehdotuksen käyttää 1,5 miljardia euroa vuonna 2009 sen puutteen korjaamiseksi, joka on seurausta terveystarkastuksesta, joka ei tule voimaan ennen 1. tammikuuta 2010, jolloin uusien haasteiden kohtamiseksi tarkoitettu paketti tulee voimaan.

Kysymys siitä, haluavatko jäsenvaltiot käyttää 1,5 miljardia euroa, ei ole minun päätettävissäni, vaan se riippuu valtionpäämiehistä ja valtiovarainministereistä. Toivon, että myös Euroopan parlamentin jäsenten maidensa hallituksiin kohdistamansa jonkinlaisen lobbauksen kautta olisi mahdollista saada aikaan ratkaisu.

Olen täysin samaa mieltä niistä kolmesta syystä tämän tilanteen taustalla. Irlannin kannalta tuotteiden vienti Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sellaisella vaihtokurssilla, joka vain pahentaa tilannetta entisestään, on tietenkin valtava haitta, erityisesti irlantilaisille maataloustuottajille. En mitenkään aliarvioi Kiinan skandaalin sivuseurauksia. Kiinassa jotkut ihmiset saattavat olla aikaisempaa varovaisempia siinä, mitä maitotuotteita he syövät ja juovat.

Tuotannon kasvua maailmanmarkkinoilla ei tapahdu ainoastaan Yhdysvalloissa. Myös Uudessa-Seelannissa on tapahtunut merkittävää kasvua, mikä on vaikuttanut maailmanmarkkinoihin mainitsemiä seurausten muodossa. Toivon, että yleisesti ottaen tuotanto maailmanmarkkinoilla laskee, koska tämä on yleinen ongelma, joka ei vaikuta pelkästään eurooppalaisiin maidontuottajiin. Tällä hetkellä maitotalalla on hyvin vaikeaa tehdä rahaa. Sen vuoksi emme epäröi käyttää tarjolla olevia välineitä asianmukaisesti ja tasapainoisesti.

Puhemies. – (PT) **Liam Aylwardin** laatima kysymys numero 50 (H-0051/09)

Aihe: Lampaanlihatuotteiden merkinnät

EU:n lainsäädännössä ei tällä hetkellä säädetä alkuperämerkinnöistä lampaanliha-alalla. Siksi EU:ssa on käytössä monia erilaisia lampaanlihan merkintätekniikoita.

Voisiko komissio harkita sellaisen lampaanlihatuotteiden merkintää koskevan EU:n asetuksen antamista, jonka avulla kuluttajat erottaisivat EU:sta ja kolmansista maista peräisin olevat tuotteet toisistaan?

Mariann Fischer Boel, komission jäsen. – (EN) Olen ehdottomasti sitä mieltä, että eurooppalaiset viljelijät voivat olla ylpeitä tasostaan, ja komissio kannattaa kaikkia aloitteita, joilla varsinkin karjankasvatusalan maataloustuottajia autetaan tiedottamaan kuluttajille tuotteiden alkuperästä.

Kuten arvoisa jäsen totesi, EU:n lainsäädännössä ei tällä hetkellä säädetä alkuperämerkinnöistä lampaanliha-alalla.

Yleiset elintarvikkeiden merkintöjä ja mainontaa koskevat sisämarkkinoiden säännöt koskevat luonnollisesti myös lampaanlihaa. Ne edellyttävät pakollista alkuperämerkintää, jos alkuperän ilmoittamatta jättäminen saattaisi johtaa kuluttajaa harhaan elintarvikkeen todellisesta alkuperästä tai lähtöpaikasta

Komissio katsoo, että kuluttajien harhaan johtaminen lampaanlihan alkuperästä ei ole yleinen ongelma. Tästä syystä komission äskettäin tekemässä ehdotuksessa elintarvikkeita koskevan tiedon antamisesta kuluttajille ei laajenneta luetteloa elintarvikkeista, joita pakolliset alkuperämerkinnät koskevat.

Korostan, että naudanlihan ja naudanlihatuotteiden alkuperämerkinnät ovat erikoistapaus, ja uskon meidän kaikkien muistavan, mihin se perustuu, koska se oli BSE-kriisin sivutuote. Jotta kuluttajien luottamus naudanlihaan voitiin palauttaa, oli välttämätöntä, että heille annettiin enemmän tietoa lisäämällä tuotteisiin selvät, myös alkuperää koskevat merkinnät.

On myös tärkeää muistaa, että jo nykyisen lainsäädännön perusteella on mahdollista ottaa käyttöön vapaaehtoisia merkintöjä lampaanliha-alalla. Jos koko toimitusketju voisi sopia sellaisesta merkintäjärjestelmästä, ylimääräisen tiedon antaminen kuluttajille voisi tuottaa lisäarvoa sen tuotteille.

Sisämarkkinoiden kitkattoman toiminnan varmistamiseksi komission ehdotuksessa elintarvikkeita koskevan tiedon antamisesta kuluttajille ehdotettiin vapaaehtoisten alkuperämerkintöjen kehystä.

Erityisesti lampaanlihan osalta on alkuperämerkinnöissä annettava tiedot kustakin eri paikasta, jossa eläimet ovat syntyneet ja ne on kasvatettu ja teurastettu. Jos nämä tuotantovaiheet ovat tapahtuneet eri jäsenvaltioissa, kaikki alkuperämaat on ilmoitettava.

Tulevaisuutta ajatellen komissio harkitsee, olisiko kaikki maataloustuotteet merkittävä niin, että niistä näkyy viljelypaikka ja etenkin se, että EU:n viljelyvaatimuksia on noudatettu.

Olen tietoinen siitä, että maataloustuotteiden laadusta annetusta vihreästä kirjasta järjestetyn julkisen kuulemisen yhteydessä lampaanliha-alan sidosryhmät kannattivat pakollista alkuperämerkintää. Komissio antaa toukokuussa 2009 tiedonannon, jossa pyrimme saavuttamaan oikean tasapainon yksinkertaistamisen, avoimuuden ja tuotantoeritelmän välillä. Puheenjohtajavaltio Tšekki järjestää konferenssin tästä aiheesta tämän viikon torstaina ja perjantaina, ja olen varma, että siellä käydään vilkas ja mielenkiintoinen keskustelu merkinnöistä. Tämä on tärkeää. Asia ei ole yksinkertainen, sillä kukaan ei halua lukea kokonaista romaania supermarketien elintarvikepakkauksista, ja uskon, että meidän olisi yritettävä löytää asiassa tasapaino ja oikea ratkaisu. Olen tyytyväinen kaikkiin vihreästä kirjasta jo saamiimme kommentteihin.

Liam Aylward (UEN). – (EN) Kiitoksia, arvoisa komission jäsen. Olen erityisen tyytyväinen nyt järjestettävään konferenssiin, ja voimme todella olla ylpeitä eurooppalaisten elintarvikkeiden tasosta – siitä olen kanssanne yhtä mieltä.

Viittaan kuitenkin ehdotettuun lampaiden pakolliseen sähköiseen tunnistamiseen, joka alkaa tammikuussa 2010 ja jota komissio ajaa päättäväisesti eteenpäin huolimatta maatalousvaliokunnan jäsenten ja maataloustuottajien järjestöjen vastustuksesta. Me jäsenet olemme kyseenalaistaneet pakollisen sähköisen tunnistamisen toiminnalliset ja kustannusvaikutukset sekä sen katastrofaaliset seuraukset jo nyt vakavasti taantuneelle alalle. Voisiko komissio harkita järjestelmän käyttöönoton lykkäämistä edelleen tai ehdotuksen pakollisen luonteen poistamista? Ellei tämä ole mahdollista, olisiko komissio valmis harkitsemaan pakollisen sähköisen tunnistamisen aiheuttamien lisäkustannusten korvaamista?

Mariann Fischer Boel, komission jäsen. – (EN) Ensinnäkin totean, että jos haluatte perusteellisen keskustelun lampaiden sähköisestä korvamerkinästä, teidän on, kuten varmasti tiedätte, kutsuttava tänne kuluttajansuojasta vastaava komission jäsen, mutta esitän mielelläni omat näkemykseni tästä kysymyksestä.

Neuvostossa tästä kysymyksestä näyttää vallitsevan yksimielisyys. Matkustan varsin paljon, ja tapaan paljon ihmisiä, jotka katsovat, että sähköisen tunnistusjärjestelmän kustannukset merkitsevät monille pienimuotoisille tuottajille toiminnan loppua. Mielestäni olisi tutkittava mahdollisuutta käyttää maaseudun kehittämiseen tarkoitettuja varoja sähköisen tunnistamisen kustannusten keventämiseen. On olemassa budjettikohta ”standardien lähentäminen”, jonka avulla maaseudun kehittämiseen tarkoitetuilla varoilla voidaan kattaa näitä ylimääräisiä kustannuksia, jotka varmasti haittaavat monia pienimuotoista lampaiden kasvatusta harjoittavia tuottajia.

Puhemies. – (PT) Kysymyksiin, joihin ei ajanpuutteen vuoksi voitu vastata, vastataan kirjallisesti (ks. liite).

Kyselytunti on päättynyt.

(Istunto keskeytettiin klo 20.05 ja sitä jatkettiin klo 21.00.)

Puhetta johti

varapuhemies **Diana WALLIS**

17. Lasten päivähoitojärjestelyt - Barcelonan tavoitteet (keskustelu)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana komission julkilausuma ”Lasten päivähoitojärjestelyt – Barcelonan tavoitteet”.

Vladimír Špidla, komission jäsen. – (CS) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, komissio on tyytyväinen saadessaan muutama päivä 8. maaliskuuta vietetyn kansainvälisen naisten päivän jälkeen tilaisuuden antaa Euroopan parlamentille julkilausuman esikouluikäisten lasten päivähoitojärjestelyistä. Nämä järjestelyt ovat keskeisen tärkeitä sukupuolten välisen tasa-arvon edistämiseksi ja työ- ja perhe-elämän tasapainon saavuttamiseksi mutta myös lasten elämänlaadun takaamiseksi. Barcelonassa vuonna 2002 pidetyssä Eurooppa-neuvoston kokouksessa jäsenvaltiot hyväksyivät kunnianhimoisia tavoitteita, jotka on määrä saavuttaa vuoteen 2010 mennessä. Komission Euroopan parlamentille vuonna 2007 antaman sitoumuksen

mukaisesti lokakuussa 2008 annettiin kertomus Barcelonan tavoitteiden täytäntöönpanosta. Kertomuksessa komissio esitti, miksi on tärkeää investoida enemmän lasten päivähoitojärjestelyihin.

Komissio huomautti etenkin, että Barcelonan tavoitteilla on tarkoitus poistaa varsinkin naisten työmarkkinoille pääsyn esteet. Yli kuusi miljoonaa naista EU:ssa (iältään 25–49-vuotiaita) katsoo, etteivät he voi tehdä työtä tai että he voivat tehdä vain osa-aikatyötä perheeseen liittyvien velvollisuuksien vuoksi. Näin Euroopan talous jää vaille merkittävää tuotantopotentiaalia juuri, kun sen on kohdattava vakavia taloudellisia ja väestöllisiä haasteita, jotka heikentävät perheiden sosiaalista tilannetta. Kehittämällä esikouluikäisten lasten päivähoitojärjestelyjä perheille annetaan mahdollisuus päättää vapaasti ajankäytöstään ja siitä, miten he parantavat työ- ja perhe-elämän tasapainoa. Tavoitteena ei ole ”pakottaa” vanhempia panemaan lapsensa näihin päivähoitolaitoksiin. Tavoitteena on tarjota tämä vaihtoehto sitä haluaville vanhemmille. Lasten päivähoitopalvelujen kehittäminen ehkäisee osaltaan myös köyhyyttä etenkin yksinhuoltajaperheissä, joista yli kolmasosa uhkaa köyhyys.

Euroopan väestönkehityksen hidastumisen yhteydessä lasten päivähoitopalvelujen saatavuus edistää myös perhesuunnittelun toteuttamista. On osoittautunut, että ne jäsenvaltiot, joissa syntyvyys on suurin, ovat juuri niitä, joissa on otettu käyttöön edistyneimmät työ- ja perhe-elämän tasapainoa edistävät toimet ja joissa naisten työllisyysaste on korkein. Lasten päivähoitojärjestelyt edistävät luonnollisesti myös lasten kehitystä. Lukuisat etenkin OECD:n ja UNICEFin tekemät tutkimukset ovat osoittaneet, että näillä palveluilla on suuri merkitys lapsen henkisen kehityksen kannalta, jos ne ovat laadukkaita ja lapset ovat päivähoidossa sopivan mittaisen ajan. Lasten päivähoitopalveluilla saattaa myös olla myönteinen vaikutus oppimistuloksiin ja myöhempään ammatilliseen uraan.

Komissio toteaa kertomuksessaan, että edellä mainituista hyvistä syistä huolimatta useimmat jäsenvaltiot ovat kaukana vuonna 2002 asetettujen tavoitteiden saavuttamisesta. Tehtävää on vielä paljon, varsinkin alle kolmevuotiaiden lasten osalta. Jotkin palvelut ovat lisäksi toiminnassa vain osan työpäivästä, mikä rajoittaa vanhempien pääsyä työmarkkinoille. Komissio tunnustaa kuitenkin, että monissa jäsenvaltioissa on saavutettu huomattavaa edistystä. Jäsenvaltioiden unionin tasolla hyväksymillä sitoumuksilla sekä Euroopan parlamentin useissa päätöslauselmissa esittämällä vetoamuksella on ollut tässä suhteessa suuri merkitys. Tästä syystä kaikkien osallistujien, etenkin kansallisten ja alueellisten elimien, on tarpeen kokoontua yhteen ja luoda edistyskellisiä, kohtuuhintaisia ja laadukkaita esikouluikäisten lasten päivähoitojärjestelyjä.

Suunnitelmassa sukupuolten tasa-arvon saavuttamiseksi Euroopan komissio sitoutui tukemaan jäsenvaltioiden ponnisteluja tällä alalla. Se kannustaa jäsenvaltioita hyödyntämään täysimittaisesti rakennerahastojen tarjoamia mahdollisuuksia. Avustaakseen paikallisia organisaatioita tämän alan toimenpiteiden toteuttamisessa komissio on julkaissut uuden tiedotuslehtisen perheiden tukitoimien rahoitusmahdollisuuksista viime vuonna julkaistun lehtisen lisäksi. Komissio jatkaa hyviksi osoittautuneiden toimintatapojen vaihdon tukemista ja seuraa säännöllisesti Barcelonan tavoitteiden toteutumista kasvu- ja työllisyysstrategian puitteissa. Se arvioi myös perhepolitiikkaa ja etenkin työ- ja perhe-elämän tasapainoa koskevia toimia ja hyödyntää tässä lähinnä OECD:n kanssa tehtävää yhteistyötä. Komissio aikoo myös tukea unionin lastenhoitotavoitteiden noudattamista kasvu- ja työllisyysstrategian puitteissa vuoden 2010 jälkeen.

Jotkut voivat ihmetellä, onko kriisiaikoina järkevää investoida lastenhoitojärjestelyihin. Lukuisat tutkimukset ovat kuitenkin osoittaneet, että tällaisten palvelujen puute käy kalliiksi kaikille. Siksi on tärkeää toimia nyt, jotta taataan lastenhoitopalvelujen saatavuus, tuetaan työllisyyttä ja edistetään tasa-arvoa, sosiaalista osallisuutta ja lasten etuja.

Philip Bushill-Matthews, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa komission jäsen, kiitos julkilausumastanne. Puheenvuoronne oli hyvin innoittava, mutta masentavaa oli huomata, että vain kaksitoista kollegaani oli täällä kuuntelemassa sitä. Nyt läsnä olevien määrä on noussut huimaavaan kahdeksaantoista parlamentin jäsenene, jotka kuuntelevat tärkeää julkilausumaa tärkeästä aiheesta.

Oli kuitenkin mielenkiintoista, että puheenvuorossa ei viitattu – ellei se sitten jäänyt minulta kuulematta – neuvoston puheenjohtajavaltion noin kuukausi sitten esittämiin kommentteihin, sillä mielestäni ne olivat keskustelun kannalta hyvin hyödyllisiä ja tekivät hyvin selväksi, että vaikka Barcelonan tavoitteita ei vielä ole saavutettu – ja joissain tapauksissa tämä on hyvin kaukana –, eräillä valtioilla ei ole mitään välittömiä suunnitelmia niiden saavuttamiseksi eivätkä ne pidä tätä erityisenä ongelmana. Syy tähän on seuraava (lainaan neuvoston puheenjohtajavaltiota Tšekkiä): ”Kenenkään ei pidä arvostella niiden valtioiden päätöstä, jotka eivät saavuta Barcelonan tavoitteita eivätkä aio lisätä ponnistelujaan niiden saavuttamiseksi. Näiden maiden kansalaiset eivät historiallisen taustansa vuoksi ole kiinnostuneita laittamaan lapsiaan päivähoidon”.

Tämä pitää mielestäni paikkansa. Se ei luonnollisesti tarkoita, etteikö meidän pitäisi yrittää kaikin voimin kannustaa päivähoitopalvelujen tarjoamista ja saattaa laadukkaat päivähoitopalvelut niitä haluavien saataville.

Toivon arvoisan komission jäsenen olevan samaa mieltä siitä, että autettaessa naisia lisäämään osallistumistaan työmarkkinoille ja kansalaisia lastenhoidon tärkeässä tehtävässä päämäärään johtaa useita teitä – ei ole vain yhtä tietä, johon meidän olisi keskityttävä. Tutkikaamme kaikkia reittejä pitäen kuitenkin päämäärän mielessämme, jotta yhteiset tavoitteemme voidaan todella saavuttaa.

Zita Gurmai, PSE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, rahoituskriisistä on tullut talouskriisi, ja meillä on nyt Euroopassa käsissämme lama, joka haittaa myös tavallisia kansalaisia: hinnat ovat nousseet, työttömyys kasvaa, investoinnit hidastuvat, luotonsaanti on vaikeutunut ja talous hidastuu.

Tämä on näköharha, jonka mukaan työttömyys itse asiassa koettelee ensin – ja pahiten – miehiä, koska teollisuuden, esimerkiksi autoteollisuuden, palveluksessa on enimmäkseen miehiä. Irtisanomisten toinen aalto kohdistuu kuitenkin naisiin, ja me kärsimme niistä pitkällä aikavälillä. Naiset, joiden työ sopimukset ovat väliaikaisia tai ulkoistamissopimuksia, työskentelevät usein aloilla, joilla työvoiman tarve on suuri taloudellisesti hyvinä aikoina mutta joilla työpaikat ovat epävarmoja laskusuhdanteen aikana. Tämä joustavuus hyödyttää työmarkkinoita, mutta ei naisia, jotka haluavat ja tarvitsevat sosiaaliturvaa, työllisyystakuuta sekä yksityis- ja työelämän yhteensovittamista. Vielä huolestuttavampaa on, että konservatiiviset hallitukset, kuten nykyinen puheenjohtajavaltio Tšekki, puhuvat Barcelonan tavoitteiden tarkistamisesta ja lasten kotihoitoon palaamisesta. Barcelonan tavoitteet ovat hyödyllisiä koko yhteiskunnan ja kaikkien lasten kannalta, kuten PSE-ryhmän naiset osoittivat vuoden 2007 kampanjallaan. Ne auttavat antamaan lapsille yhtäläiset lähtökohdat elämään sekä poistamaan köyhyyttä.

Jacques Delors sanoi: "Jokaisessa lapsessa piilee aarre, ja meidän on annettava heille mahdollisuus löytää tämä aarre ja kehittää sitä." Haluaisin lisätä tähän: kaikki lapset tarvitsevat yhtäläiset mahdollisuudet kehittää aarrettaan. Näin takaamme myös sen, että meillä on hyvin koulutettua ja pätevää työvoimaa. Barcelonan tavoitteet edistävät myös Lissabonin tavoitteiden saavuttamista. Niiden mukaan 60 prosenttia naisista olisi saatava työmarkkinoille mahdollistamalla naispuolisille työntekijöille työ- ja yksityiselämän yhteensovittaminen.

On selvää, että hallitukset eivät saa leikata julkisia palveluja edes nykyisen kriisin aikana.

(Puhemies pyysi puhujaa puhumaan hitaammin.)

Lasten hoitaminen kotona on tärkeää. Kaikkien naisten olisi voitava valita kotihoidon ja julkisen päivähoiton välillä, mutta on jokaisen hallituksen vastuulla taata tämä valinnanvapaus tarjoamalla kaikille laadukkaita, saatavilla olevia ja kohtuuhintaisia lastenhoitopalveluja. Olen iloinen, että meillä on niin omistautunut liittolainen pyrkinessämme Barcelonan tavoitteisiin.

Karin Resetarits, ALDE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, lapset ja politiikka – kansalaisten ja poliitikkojen intressit ovat harvoin näin kaukana toisistaan. Kansalaisille koko Euroopassa lapset ovat tärkeysjärjestyksessä ensimmäisinä. Poliitikot pitävät lapsiin liittyviä kysymyksiä toissijaisina seikkoina, niin kuin tässäkin taas nähdään.

En tiedä yhtäkään valtiota, jossa olisi lapsiasioille omistettu ministeriö, eikä komissiossakaan ole nuorimpien kansalaistemme eduista nimenomaisesti vastaavaa edustajaa. Parlamentissa lapsiin liittyvien aiheiden käsittely on hajautettu kaikkiin valiokuntiin. Tästä syystä haluan mainita tänään erityisesti komission, sillä se puhuu täällä lastenhoitojärjestelyistä ja Barcelonan tavoitteista. Kiitoksia.

Lapsuuden laatua käsittelevässä parlamentaarisessa työryhmässä totesimme, että lapsemme elävät hyvin monimutkaisessa maailmassa. Tämän päivän lasten tulevaisuus on täysin epävarma. Nykypäivän lapset voivat kiivetä aivan yhteiskunnallisen hierarkian huipulle tai pudota täysin pohjalle. Nämä lapset voivat pysyä omassa kulttuuripiirissään tai hakeutua johonkin muuhun. He voivat seurata vanhempiensa elämänpolkua tai tehdä täysin päinvastoin. He voivat mennä naimisiin vastakkaisen sukupuolen tai oman sukupuolensa edustajan kanssa. Kun Euroopan yhdentymishanke yli 50 vuotta sitten käynnistettiin, kaikki tämä oli aivan toisin.

Meille eurooppalaisille tunnusomaisesta monimuotoisuudesta on tullut ratkaiseva tekijä lasten elämässä. Monimuotoisuuden käsite on näin ollen sisällytettävä kasvattajien ja opettajien pedagogiikkaan. Tähän kiinnitetään tällä hetkellä aivan liian vähän huomiota. Euroopan lastenhoitopalvelut ja koulut natisevat liitoksissaan integrointihaasteen taakan alla. Meidän on painettava integrointiasioissa takaisin-nappia ja aloitettava uudelleen alusta.

Lähestykäämme tätä aihetta vielä kerran täysin ennakkoluulottomasti, motolla ”seis monimuotoisuuden avulla”. Lisäksi pyytäisin minun jälkeen puheenvuoron käyttäviä jäseniä vaatimaan – varsinkin nyt maailmanlaajuisen rahoituskriisin vallitessa – sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistamisen lisäksi myös lapsiasioiden valtavirtaistamista, sillä muutoin säilytämme lastemme niskaan valtavat velat.

Roberta Angelilli, UEN-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, meidän olisi muistettava, ettemme voi puolustaa naisten oikeuksia missään työllisyyttä tai yhtäläisiä mahdollisuuksia käsittelevässä asiakirjassa, ellei meillä ole tyydyttäviä lastenhoitojärjestelyjä, joita ilman sovittelu on mahdotonta eivätkä oikeudet ole minkään arvoisia.

Nämä kysymykset ovat entistä ajankohtaisempia nyt, kun meidän on selvittävä talouskriisin tuomista ongelmista. Yli kuusi miljoonaa Euroopan unionissa asuvaa 25–49-vuotiasta naista on ilmoittanut, että heidän on oltava työttöminä tai tehtävä osa-aikatyötä perhevelvollisuuksiensa vuoksi. Yli neljännes näistä naisista on tässä tilanteessa siksi, että lastenhoitopalveluja ei ole tai ne ovat liian kalliita. Nyt kuusi vuotta Barcelonan tavoitteiden hyväksymisen jälkeen, kun vuoden 2010 määräaika lähestyy, huomaamme, että useimmat jäsenvaltiot eivät saavuta tavoitteita, jotka eivät edes olleet erityisen kunnianhimoisia: päivähoitopalvelujen takaaminen 30 prosentille alle kolmivuotiaista lapsista. Näin ollen meidän on työskenneltävä kovasti, jotta lasten päivähoitopalvelujen saatavuus saadaan tyydyttävälle tasolle, alkaen alle kolmivuotiaille tarkoitetuista palveluista.

Tästä syystä olen hyvin tyytyväinen siihen, että tänään kokoontunut Ecofin-neuvosto hyväksyi kaikille jäsenvaltioille annettavan mahdollisuuden laskea lapsille tarkoitettujen palvelujen arvonlisäveroa. Pidän tätä merkittävänä kannustimena ja järkevänä eleenä, jonka avulla voidaan käynnistää lastenhoitosuunnitelma ja lapsille ja perheille tarkoitettujen palvelujen suunnitelma koko Euroopan unionissa.

Hiltrud Breyer, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, puheenjohtajavaltio Tšekin aloite, jolla pyritään vesittämään EU:n lastenhoitotavoitteet, on todella häpeällinen, ja siksi me luonnollisesti vastustamme sitä jyrkästi. On myös suuri menestys, että unionin perheministerit eivät parlamentin harjoittaman painostuksen tuloksena hyväksyneet tätä lastenhoitotavoitteiden vesittämistä.

Minusta on myös hyvin valitettavaa, että puheenjohtajavaltio Tšekki loistaa tänään poissaolollaan eikä siten voi keskustella kanssamme Barcelonan tavoitteiden vesittämisyrittämisestä täällä parlamentissa, sillä tämä Tšekin yritys on selvä askel taaksepäin EU:n tasa-arvopolitiikassa, ja me hylkäämme päättäväisesti puheenjohtajavaltio Tšekin ehdotuksesta huokuvan vanhentuneen käsityksen naisista ja perheestä.

Te, komission jäsen Špidla, olette kuitenkin sanonut, että rahoitusmahdollisuuksia on. Totesitte, että useimmat EU:n jäsenvaltiot eivät täytä etenkin alle kolmevuotiaiden päivähoitoa koskevia tavoitteita. Mutta mitä aloitteita komissio aikoo tehdä jäsenvaltioiden aktivoimiseksi? Valitettavasti en ole kuullut teidän tänään vastaavan siihen kysymykseen.

Mitä muuta komissio aikoo tehdä jäsenvaltioiden kannustamiseksi? Olette myös vihjannut yhteisrahoituksen mahdollisuuksista. Käyttävätkö jäsenvaltiot näitä mahdollisuuksia? Pyydän teitä vastaamaan tähän kysymykseen. Jos ne eivät käytä näitä mahdollisuuksia, miksi eivät, ja aikooko komissio kasvattaa lastenhoitopalvelujen lisäämiseen tarkoitettua rahoitusta?

Eva-Britt Svensson, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (SV) Arvoisa puhemies, olin hyvin tyytyväinen, kun jäsenvaltiot asettivat Barcelonan tavoitteilla lastenhoitopalvelujen saatavuutta koskevia tavoitteita. Pidän – ja pidän edelleen – asetettujen tavoitteiden tasoa matalana, mutta se oli joka tapauksessa alku. Hyvien lastenhoitopalvelujen saatavuus on perusedellytys, jotta naiset voivat käydä työssä, ja se on myös tasa-arvon perusedellytys.

Nyt olen kuitenkin huolissani, ettei näitä tavoitteita saavuteta, ja olen luonnollisesti huolissani puheenjohtajavaltio Tšekin vihjailuista siitä, että lastenhoitotavoitteen korvaaminen lasten kotihoidolla on täysin käyttökelpoinen vaihtoehto ja että se näin ollen haluaa poistaa tämän tavoitteen. Haluan kuitenkin myös kiittää komission jäsen Špidlaa, joka teki selväksi, että komissio pitää edelleen lastenhoitopalveluita koskevien Barcelonan saavuttamista tärkeänä. Kiitän myös Karin Resetaritsia hänen lapsiasioiden valtavirtaistamista koskevasta ehdotuksestaan. Katson, että meidän kaikkien on syytä pitää se mielessä.

Kathy Sinnott, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa komission jäsen, monet vaalipiirini asukkaista ovat vauvoja tai imeväisikäisiä, ja haluan tänään puhua heidän puolestaan, varsinkin kun täällä on monia erittäin taitavia puhujia, jotka voivat puolustaa naisten oikeuksia työpaikalla.

Lapsen ensimmäisinä elinvuosinaan saama hoito vaikuttaa häneen koko elämän ajan. Monet lapsen kehityksen tutkijat, kuten Maria Montessori, ovat todenneet, että pienet lapset tarvitsevat äitinsä, tai äidin sijaisen, läheisyyttä. Monet tutkijoista ovat myös todenneet, että lapsen kehityksessä tapahtuu kahden vuoden ja yhdeksän kuukauden iässä muutos, jonka jälkeen lapsen on turvallista olla jonkin aikaa kerrallaan poissa ensisijaisen hoitajansa luota.

Viime vuosikymmenen aikana aivokuvaustekniikka on antanut tukea näille huomioille osoittamalla, että lapsen aivoissa tapahtuu selvä muutos, jonka avulla hän voi sisäistää ensisijaisen hoitajansa, yleensä äidin, niin että tämä on lapsen aktiivisessa muistissa myös poissa ollessaan. Silloin lapsi voi ymmärtää, että äiti tai hänet korvaava ensisijainen hoitaja tulee takaisin eikä ole poissa ikuisesti.

Tosielämä ei tietenkään ole tällaista, ja äidit käyvät usein töissä kodin ulkopuolella. He ehkä haluavat tai päättävät käydä töissä, ja vaikka eivät haluaisikaan, heidän on ehkä pakko, koska lainat on maksettava ja ruokaa on saatava pöytään. Naiset ovat muodostaneet suurenmoisen lisän työvoimaan. Heidän osallistamisensa ja yhtäläinen kohtelu on perusoikeuksiin kuuluva asia. Vauvat eivät kuitenkaan tiedä eivätkä pysty ottamaan huomioon, mitä heidän äitiensä täytyy tai mitä nämä haluavat tehdä. Vauvat on geneettisesti ohjelmoitu tarvitsemaan mitä ne tarvitsevat. Luonto on hyvin vahva voima.

Kun toimimme luonnonvastaisesti, sillä on aina seurauksia. Rakastava äiti on parasta mitä lapsella voi olla, ja meidän tulisi tehdä kaikkemme, jotta äidit voivat olla lastensa kanssa nuo ensimmäiset vuodet. Sillä jos pieni lapsi tarvitsee äitinsä jatkuvaa turvallista läsnäoloa, sen puuttuminen aiheuttaa seurauksia, olivat äidin poissaolon syyt kuinka ylevät tahansa. Mutta kuten sanoin, naiset käyvät työssä, ja meidän on tehtävä parhaamme taataksemme ainakin sen, että jos alle kahden vuoden ja yhdeksän kuukauden ikäisestä lapsesta huolehtii joku muu kuin ensisijainen hoitaja, tämä joku pystyy hoitamaan lasta mahdollisimman hyvin.

Jotkut onnekkait lapset saavat tämän hoidon toissijaisilta hoitajilta kuten isiltä, isovanhemmilta, muilta sukulaisilta tai läheisiltä naapureilta – ihmisiltä, jotka ovat kiintyneitä lapsiin ja kiinteä osa heidän elämäänsä. Näin ei asia kuitenkaan ole useimpien vauvojen ja pikkulasten kohdalla, vaan heitä hoidetaan päivähoitopalveluissa. Meidän velvollisuutemme on taata, että nämä palvelut ovat siistejä, turvallisia, virikkeellisiä ja ennen kaikkea hoivaavia eivätkä vain lasten säilytyskeskuksia.

Lapset ovat tulevaisuutemme. Heidän elämälleen saamansa perusta on äärimmäisen tärkeä, mutta se aika, tila ja huolenpito, joita lapset tarvitsevat täysimittaiseen kasvuun ja kehittymiseen, on muuttumassa yleistysydeksi, johon yhä harvemmillä on varaa. Oikein tai väärin, me vaikutamme Euroopan tulevaisuuteen sillä, miten me kasvatamme lapsemme. Pyytäisin komissiota tarkastelemaan tätä kysymystä hetken lapsen näkökulmasta. Jos vauvalta kysyisi, haluaako se olla äitinsä kanssa vai lastentarhassa, se valitsisi aina äidin. Meidän on kuunneltava tätä lasta, niin kuin äidit tekevät, ja autettava heitä sovittamaan yhteen kodin ja työelämän, niin että nämä molemmat elämänpiirit hyötyvät.

Irena Belohorská (NI). – (SK) Uskon, että me kaikki tiedämme, kuinka tärkeää on toteuttaa kaikki Barcelonan tavoitteet jokapäiväisessä elämässä. Tasapainon löytäminen perhe- ja työelämän välille on ehdottoman tärkeää tasa-arvoperiaatteen soveltamiseksi työelämässä. Se hyödyttää myös lapsia ja heidän tervettä kehitystään.

Tukemalla esikoulupalvelujen ja koulun ulkopuolisten palvelujen lisäämistä, vanhempainkeskuksia sekä laaja-alaisen, päivittäin avoinna olevien monitoimikeskusten toimintaa lisätään perheille tarkoitettujen julkisten sosiaalipalvelujen saavutettavuutta, joustavuutta ja tasa-arvoisuutta ja tehdään niistä kilpailukykyisiä ja entistä laadukkaampia.

Lasten päivähoiton tilanne Slovakiassa on varsin monimutkainen. Nuorimpien, alle 2–3-vuotiaiden lasten julkiset päivähoitopalvelut ovat lähes kadonneet ja toimivat vain poikkeuksellisesti, ja yksityisiin päivähoitopalveluihin useimmilla perheillä ei ole varaa. Tämän alan toimivalta on siirretty paikallisviranomaisille, jotka voivat päättää, osallistuvatko ne tällaisten palvelujen tarjoamiseen vai eivät.

Näkymättömän väestönosan eli hieman vanhempien, 3–6-vuotiaiden lasten niin kutsuttujen pikkukoulujen tilanne ei ole juuri parempi. EU:n tilastollisten arvioiden mukaan vain Kreikassa, Liettuaassa, Puolassa ja Sloveniassa yli kolmevuotiaiden lasten läsnäoloaste on alhaisempi kuin Slovakiassa.

Suomen, Ruotsin ja Ranskan kaltaisissa valtioissa, joiden sosiaali- ja perhepolitiikka perustuu sukupuolten tasa-arvon henkeen ja kirjaimeen, syntyvyys on viime vuosina ollut suurta, kun taas vanhempien perinteistä roolijakoa tukevissa maissa, kuten Saksassa, Espanjassa ja Italiassa, syntyvyys on matala ja lapsettomuus kasvussa.

Monissa niistä maista, joissa suuri osa naisista on työmarkkinoiden palveluksessa, on samalla korkea syntyvyys. Tällaisia ovat esimerkiksi pohjoismaat. Valtion on tarjottava tukea, jotta naiset voivat käydä töissä ja samalla olla äitejä. Väestötilanne on yksinkertaisesti tulosta valtion osoittamasta kiinnostuksesta seuraavaan sukupolveen, tai tuon kiinnostuksen puutteesta. Tukemalla perhepolitiikkaa valtio luo perheille keskeiset edellytykset. Tähän mennessä todistamamme sokeus näille arvoille sekä kulutukseen perustuvan elämäntavan tukeminen ovat luultavasti nykyisen synkän väestötilanteen syy.

Esikouluikäisten päivähoitopalvelut ovat myös erittäin tärkeitä ongelmaryhmille, kuten sosiaalisesti heikossa asemassa olevien ryhmien lapsille ja romanilapsille. Juuri nämä lapset oppivat esikouluissa hygienian perustaidot ja vähitellen myös käyttäytymissäännöt. Meidän olisi sovittava siitä, että Barcelonan tavoitteiden olisi oltava kansalaisten hyvinvointia koskevaa kansallista politiikkaa.

Edite Estrela (PSE). – (PT) Lähes seitsemän vuotta Barcelonan Eurooppa-neuvoston jälkeen suurin osa jäsenvaltioista ei ole läheskään saavuttanut asetettuja tavoitteita. Lastenhoitopalvelut ovat kuitenkin sekä miehille että naisille työ-, perhe- ja yksityiselämän yhteensovittamisen keskeinen edellytys. Ne ovat myös tasa-arvon edistämisen edellytys.

Muistutan, että perhevelvollisuudet estävät yli kuutta miljoonaa eurooppalaista naista osallistumasta työmarkkinoille. Silti yli 15 jäsenvaltiossa niiden lasten osuus, joille voidaan tarjota päivähoitopaikka, on alle Euroopan keskiarvon, mikä jää kauas Barcelonan tavoitteista. Esimerkiksi Eurooppa-neuvoston nykyisessä puheenjohtajavaltiossa Tšekissä vain alle 10 prosentilla alle kolmivuotiaista on hoitopaikka. Siten ei ole kovin yllättävää, että puheenjohtajavaltio Tšekin ohjelmaan sisältyy keskustelu Barcelonan tavoitteiden tarkistamisesta. Vakavammin puhuen puheenjohtajavaltio Tšekki aikoo omien sanojensa mukaan ”keskittyä kysymykseen lasten kotihoidosta ja sen suhteesta työllisyyspolitiikkaan sekä korostaa lasten kotihoitoa täysipainoisena vaihtoehtona ammattiuralle”.

Tätä lukiessa on vaikea uskoa silmiään. Totta se kuitenkin on: puheenjohtajavaltio Tšekki haluaa lähettää naiset takaisin kotiin. Se haluaa Euroopan taantuvan monia vuosia taaksepäin ja eurooppalaisten naisten luopuvan vuosikausien tasa-arvotaistelulla saavuttamista tuloksista. Näin asia on, sillä ehdotuksen tekijät eivät aio lähettää miehiä kotiin lapsia hoitamaan. Naisilla on kuitenkin sama oikeus ammattiuraan kuin miehillä.

Mainitsen esimerkkinä Portugalin, joka on käynnistänyt kunnianhimoisen lastenhoitopalvelujen rakennusohjelman. Niiden avulla annetaan sysäys taloudelle ja luodaan työllisyyttä sekä saavutetaan Barcelonan tavoitteet.

Jan Tadeusz Masiel (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, joskus tuntuu siltä, että mitä vauraampi maa, sitä vähemmän rahaa se käyttää lasten hoitoon, kasvatukseen ja koulutukseen. Meidän on kuitenkin muistettava, että Eurooppaa uhkaa demografinen kriisi. Meidän on kannustettava kaikin tavoin naisia ja miehiä perustamaan perheitä ja hankkimaan mahdollisimman paljon lapsia.

Monissa EU:n valtioissa lastentarhapaikan varmistaminen edellyttää sen varaamista jo ennen lapsen syntymää. Miten me siis voimme puhua naisten työhönpaluun helpottamisesta? Lisäksi monet naiset etsivät ensimmäistä työpaikkaansa vasta, kun he ovat lapsensa hankkineet.

Euroopan kansalaisten asenne perheeseen ja lapsiin määrittää kulttuurimme ja sivistyksemme tason.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Arvoisa puhemies, Euroopan komission pyrkimys auttaa äitejä osallistumaan aktiivisesti työmarkkinoille edistämällä Barcelonassa vuonna 2002 tehtyjen päätösten toimeenpanoa on kunnioitettava.

Haluaisin kuitenkin muistuttaa komission jäsentä siitä, että valinnanvapaus erityisesti taloudellisissa paineissa ei ole historialliseen perinteeseen vaan demokratiaan liittyvä asia. Äitien pakottaminen tähän suuntaan ei tuota hyviä tuloksia; päinvastoin, tuloksia syntyy, kun vanhemmat saadaan vakuutettua siitä, että tämä on heidän lapsensa kannalta paras ratkaisu, ja kuten edellinen puhuja sanoi, tähän päästään tarjoamalla tukea ja neuvontapalveluja aivan alusta, elämän syntymisestä asti.

Myös vanhemmat löytävät parhaan ratkaisun ja mukauttavat hoitojärjestelyjä ajan mittaan, heti lapsen syntymän jälkeen ja kolme vuotta myöhemmin. Meidän on kuitenkin tarkasteltava tarjottavia palveluja, koska laatu maksaa. Tänä päivänä useimmissa maissa laatu on kallista ja edellyttää yksityisiä palveluja. Sitä vastoin halvempien tai – joskus harvoin – ilmaisten julkisten palvelujen kustannukset ovat alemmat, mutta niiden laatu on heikompi. Tästä syystä meidän on tarkasteltava näissä palveluissa työskentelevän henkilöstön

koulutusta ja lisättävä vanhempien luottamusta, jotta he voivat käyttää näitä palveluja. Kun sain ensimmäisen yhdeksästä lapsestani Pariisissa, luotin näiden palvelujen tasoon, jollaista en äitinä pystynyt antamaan.

Näin ollen meidän on kunnioitettava äitien kokemusta ja pidettävä sitä ensisijaisena palveluna, jos sitä tarjotaan ainoastaan lapsille. Kun äidit tarjoavat palveluitaan, heitä voidaan tukea elinikäisen oppimisen ja koulutuksen toimenpiteillä, jotta he jälkeenpäin voivat harjoittaa ammattiaan.

Työstä puhuessamme meidän on myös syytä muistaa parlamentin mietintö opiskelijoiden lastenhoitojärjestelyistä, sillä työ alkaa ammattitutkinnoista. Jos me emme voi tarjota lastenhoitojärjestelyjä ammattitutkintoon tähtäävän opiskelun aikana, miten naiset voisivat sen jälkeen osallistua työmarkkinoille?

Gabriela Crețu (PSE). – (RO) Puheenjohtajavaltio Tšekki oli oikeassa: Barcelonan tavoitteet asetettiin ennen EU:n viime laajentumista. Se oli kuitenkin täysin väärässä väittäessään, että uusien jäsenvaltioiden tilanne ja niiden aiemmat kokemukset ovat näiden tavoitteiden vastaisia perusteluita.

Tavoitteiden hyödyt ovat varsin huomattavat niin vanhemmille ja sukupuolten tasa-arvolle, taloudelle ja työllisyysasteelle kuin lapsille ja tulevaisuudelle. Maidemme suhteellisen matala palkkataso merkitsee sitä, että molempien vanhempien on käytävä töissä; se ei ole valinta vaan välttämättömyys. Lisäksi yksinhuoltajaperheiden määrä on nousussa. Eräissä maissa lähes kolmannes lapsista syntyy perinteisen perheasetelman ulkopuolella.

Tehokkuustekijäksi katsottua työvoiman liikkuvuutta edistävässä politiikassa ei voida jatkaa sen tosiasian huomiotta jättämistä, että ihmisillä on lapsia. Monet heistä elävät köyhissä perheissä vailla riittävää ravintoa, terveydenhuoltoa ja koulutusta. Joskus perheympäristö on väkivaltainen. Kun vanhemmat muuttavat ulkomaille työn perässä, nämä lapset jäävät usein yksin. Näillä palveluilla voidaan katkaista köyhyysketju ja tarjota myönteinen vaihtoehtoinen sosiaalisatitapa erikoistuneen henkilöstön ohjauksessa. Kyetäkseen hoitamaan tämän tehtävän lastentarha- ja päiväkotipalvelujen on kuitenkin oltava

1. saatavilla ja ennen kaikkea saavutettavissa, joko ilmaisia tai kohtuuhintaisia

2. laadukkaita. Tästä syystä on ehdottoman tärkeää, että henkilöstöllä on asianmukainen ammattikoulutus.

Nykyisen kriisin voittamiseksi vaihdamme lähes uusia autoja upouusiin ja haaskaamme tässä yhteydessä huomattavia aineellisia resursseja. Sen sijaan meidän pitäisi investoida lastentarhojen ja päiväkotien rakentamiseen ja pysyvien työpaikkojen luomiseen tällä alalla työskenteleville. Käytettävien henkilöresurssien laatu on jo kauan ollut yksi eri maita erottava tekijä.

Ehdotamme, että komissio todella ottaa huomioon lapsesta aiheutuvat julkiset kustannukset arvioidessaan kunkin maan työllisyysohjelmia. Jacques Delors on sanonut, että jokaisessa lapsessa piilee aarre ja yhteiskunnan tehtävänä on löytää se. Minä haluan lisätä siihen, että muutoin yhteiskunta kaivaa maata koko tulevaisuutensa alta.

Anna Záborská (PPE-DE). – (SK) Paremmen tasapainon saavuttamisella yhtäältä äitien ja isien perhevelvollisuuksien ja toisaalta heidän ammatillisten tavoitteidensa välillä voi olla hyvin myönteinen ja välitön vaikutus koko yhteiskuntaan. Ehdotan, että työn määritelmää tarkistetaan niin, että korostetaan perhevelvollisuuksien ja ammatillisten tavoitteiden tasapainottamisen etuja.

Perhevelvollisuuksia ei tule pitää automaattisesti äitien tulevaisuudennäkymien kannalta vahingollisina vain siksi, että niihin liittyy väliaikainen poissaolo työmarkkinoilta. Tähän asti unionin toimintalinjoissa ja politiikassa kansalaisia on tarkasteltu vain työmarkkinoiden vaatimusten pohjalta. Demografiseen kriisiin vastaaminen edellyttää kuitenkin, että kansalaisia tarkastellaan myös heidän vanhempainroolinsa pohjalta, toisin sanoen äiteinä ja isinä, joilla on vastuu perheistään.

Tässä kohden nousee esiin perustavanlaatuinen kysymys, joka määrää jatkokeskustelujen suunnan. Se on kysymys siitä, mitä sosiaalimallia me haluamme edistää. Haluammeko perheitä, jotka ovat sopeutuneet markkinoihin ja yritysten tarpeisiin, vai sellaiset markkinat ja sellaisia yrityksiä, jotka ovat sopeutuneet perheiden tarpeisiin? Tämä ei todellakaan ole merkityksetön kysymys. Sekä unionin että jäsenvaltioiden toimia tällä alalla määrää markkinoiden logiikan ja ihmisluonnon logiikan välinen jännite. Yhteiskunnan tehtävänä on näin ollen toimia niin, että naiset ja miehet voivat valita vapaasti kahden loogisen vaihtoehdon välillä, joista kummallakin on oikeutuksensa, kun niitä tarkastellaan pelkkää työtä laajemmasta näkökulmasta.

Elämänkaareen liittyvän EU:n politiikan logiikka on erityisen merkittävä sikäli, että siinä kiinnitetään erityistä huomiota 15–49-vuotiaiden miesten ja naisten aktiivisiin väestöryhmiin, jotta ne voisivat täyttää erityisen

tehtävänsä demografisen kriisin ratkaisemisessa. Toisin kuin Euroopan komission ehdotuksissa tehdään, päätöstä lapsen hankkimisesta ei voida pitää vain yksilöllisenä päätöksenä, jonka tarkoituksena on tyydyttää halu saada lapsia.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – (BG) Hyvät parlamentin jäsenet, lastenhoidon tulisi olla EU:n politiikan painopisteala. Ei siksi, että sanomme välillä puolihuolimattomasti lasten olevan kansakunnan tulevaisuus, vaan siksi, että nykytodellisuus edellyttää, että pohdimme Euroopan tulevaisuuden rakentamista ja teemme työtä sen hyväksi. Meillä on ratkaistavanamme vakava demografinen kriisi, matala syntyvyys, ikääntyvä väestö sekä taloudellisia ja sosiaalisia ongelmia yhteiskunnassa. Meidän on pyrittävä luomaan kunnolliset olosuhteet lasten synnyttämiselle, kasvattamiselle ja kouluttamiselle sekä heidän aineellisen hyvinvointinsa takaamiselle ja sosiaalisen kehityksensä edistämiseksi. Meidän on jaettava lastenhoitoon liittyvät oikeudet, velvollisuudet ja vastuut asianmukaisesti valtion, paikallisviranomaisten ja perheen välille. Meidän on myös tuettava sekä julkisen että yksityisen sektorin lastenhoitolaitoksia, pyrittävä luomaan julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksia lastenhoidon alalla ja hankittava varoja niiden kehittämiseksi. Voidaksemme saavuttaa Barcelonan tavoitteet meidän on hyväksyttävä konkreettisia toimenpiteitä ja lisättävä lapsille tarjottavia lastentarhoja ja päiväkoteja, joiden rakentaminen on asetettava ensisijaiseksi tavoitteeksi. Meidän on myös perustettava verkostoja, jotka tarjoavat laaja-alaisia palveluja, neuvontaa ja sosiaalista tukea lapsille ja vanhemmille.

Kotimaani Bulgaria tarjoaa korkeatasoista lastenhoitoa. Sen hyväksymässä kansallisessa lapsiasiain strategiassa ja kansallisessa lastensuojeluohjelmassa määritettiin paitsi tavoitteet myös ne konkreettiset toimenpiteet, jotka toimeenpanevien elinten on toteutettava lastenhoidon alalla. Esimerkiksi lastenkotien julkisuuskuva on muuttunut, ja on etsitty ratkaisuja lasten palauttamiseksi perheympäristöönsä, sijaisperheitä koskevat periaatteet on hyväksytty, turvakoteja on perustettu ja päiväkoteja ja lastentarhoja on rakennettu. Me keskustelemme tästä kaikesta kuitenkin keskellä rahoitus- ja talouskriisiä, ja on mahdollista, että menetämme kaiken tähän asti saavuttamamme emmekä saavuta sitä, mitä olemme suunnitelleet. Investoimmeko me silloin Euroopan lapsiin?

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Arvoisa komission jäsen, hyvät naiset, ette ehkä pidä siitä, mitä nyt aion sanoa. Barcelonan tavoitteilla on määrä lisätä äitien työllisyyttä, mutta niissä ei sanota mitään näiden äitien lasten elämänlaadun kohentamisesta eikä niiden tarkoituksena ole auttaa näitä lapsia selviytymään elämän tuomista ongelmista tulevaisuudessa. Joku mainitsi, että alle kaksivuotiaat imeväiset ja pikkulapset tarvitsevat äitiään, isäänsä, isoäitiään tai vaikka vain lastenhoitajaansa päivittäin, mutta yksi asia, jota nämä lapset eivät todellakaan tarvitse kehittyäkseen terveesti, ovat lastenhoitopalvelut. Esikouluikäisten lasten tilanne on luonnollisesti täysin erilainen, ja heidän osaltaan Barcelonan tavoitteet ovat aivan asianmukaiset. Myös Tšekki pystyy tarjoamaan lastenhoitopalveluja 90 prosentille esikouluikäisistä lapsista, sillä tämän ikäiset lapset opettelevat leikkimään yhdessä ja tarvitsevat ryhmässä olemista. Barcelonan tavoitteet ovat kuitenkin viime vuosisadan politiikkaa. 2000-luvun modernilla perhepolitiikalla olisi edistettävä myös lasten tervettä kehitystä. Niillä meistä, jotka tulevat entisistä kommunistivaltioista, on paljon kokemusta lastenhoitopalveluista, koska äitien oli palattava töihin neljä tai viisi kuukautta lapsen syntymän jälkeen. Pyytäisin teitä opiskelemaan myös hieman Euroopan historiaa.

Katrin Saks (PSE). – (ET) Edustamallani poliittisella puolueella on tapana kansainvälisen naistenpäivän tienoilla vierailla lastentarhoissa ja antaa tunnustusta niissä työskenteleville työntekijöille. Tänä vuonna vierailin kymmenessä lastentarhassa, ja jokaisessa niistä sain kuulla pitkistä jonotuslistoista. On selvää, ettei Viro voi saavuttaa Barcelonan tavoitteita ainakaan alle kolmivuotiaiden lasten osalta, mutta komission vetoamus on erittäin tervetullut ja auttaa ongelman ratkaisemisessa.

Haluaisin kuitenkin korostaa vielä yhtä seikkaa: lasten päivähoidosta puhutaan yleensä sukupuolten tasa-arvon ja naisten työllisyyden asiayhteydessä, mutta painotan, että kyseessä ei ole pelkkä hoitopalvelu vaan myös koulutuspalvelu, jonka antama perusta muodostaa pohjan menestymiselle koulussa ja myöhemmin elämässä. Tässä yhteydessä me katsomme, että lastenhoitopalvelut ovat erityisen tärkeitä eivätkä suinkaan mikään viime vuosisadan asenne, kuten juuri saimme kuulla. Ne ovat tämän vuosisadan lähestymistapa.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE). – (RO) Euroopan komission lokakuussa 2008 julkaiseman, Barcelonan tavoitteiden täytäntöönpanoa ja esikouluikäisten lasten hoitojärjestelyjä koskevan kertomuksen mukaan jäsenvaltiot eivät ole saavuttaneet Euroopan unionin johtajien asettamia tavoitteita.

Tässä tapauksessa suositan seuraavia toimia:

1. Lisätään kansallisten hallitusten osallistumista tämän ongelman ratkaisemiseen.

2. Perustetaan kansallisten hallitusten tasolla asiantuntijaryhmä, joka käsittelee yksinomaan tätä ongelmaa.

3. Kehitetään jäsenvaltioiden hallituksiin kohdistuvaa EU:n valvontaa erityisten välineiden avulla.

Kaikki nämä toimenpiteet auttavat osaltaan takaamaan naisten ja miesten yhtäläiset mahdollisuudet, parantamaan elämänlaatua sekä kompensoimaan väestön ikääntymistä lisäämällä syntyvyyttä.

Catherine Stihler (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, on suuri pettymys, että niin monet valtiot eivät saavuta Barcelonan tavoitteita – ja jos tämä keskustelu olisi käyty kello 9.00 eikä kello 21.00, istuntosalissa olisi ehkä ollut enemmän kollegoja.

Monet ovat puhuneet talouskriisistä. Nyt ei ole oikea aika hylätä lastenhoitoa vaan lisätä kaikille tarjottavia laadukkaita ja kohtuuhintaisia lastenhoitopalveluja. Meidän on investoitava lapsiimme enemmän kuin koskaan. Investoinnit laadukkaaseen lastenhoitoon auttavat sekä perheitä että lapsia, sillä niillä annetaan perheille – lähinnä äideille – mahdollisuus tehdä työtä, kun lapset voivat saada hoitoa laadukkaassa ja hoivaavassa kodin kaltaisessa ympäristössä.

Viime viikonloppuna kuulin erään Skotlannin johtavan psykiatrin sekä Barnardo's-lastensuojelujärjestön edustajan puheenvuorot. He esittivät näkemyksiään haavoittuvassa asemassa olevista lapsista, ja oli järkyttävää kuulla, että ilman väliintuloa ja apua haavoittuvassa asemassa oleva lapsi voi kärsiä korjaamatonta vahinkoa jo ennen kolmen vuoden ikää. Lastenhoitopalvelut auttavat perheitä ja koko yhteiskuntaa, ja ne voivat auttaa myös haavoittuvimmassa asemassa olevia lapsia. Kehotan komission jäsentä jatkamaan painostusta.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE). – (RO) Maa, jota edustan, oli kauan niiden valtioiden listalla, joiden lastenhoitoa koskeva sosiaalipolitiikka ei täyttänyt yhteisön vaatimuksia. Asiat ovat vähitellen muuttuneet parempaan suuntaan, kun hoitohenkilöstön saama erityiskoulutus on johtanut laadullisten menetelmien käyttöönottoon. Barcelonan tavoitteet ovat motivoineet instituutioita, joiden tavoitteena on suojella lapsia, ja hoitoa koskevat normit ovat johtaneet vastuuseen ja ammattitaitoon. Lapsia kohdellaan nykyisin humanisti.

Koska syntyvyys on laskussa, meidän on tarjottava yhtäläiset mahdollisuudet kansalaisille, jotka elävät erityisissä sosiaalisissa olosuhteissa. Sekä jäsenvaltioiden että Euroopan komission on pyrittävä tukemaan heidän koulutustaan ja sen jälkeistä integroimista yhteiskuntaan. Heillä on alemmuuskomplekseja normaaleissa perheissä kasvaneita lapsia kohtaan. Tästä syystä ohjelmat, joiden avulla sosiaalipalvelujen tukemat lapset voivat viettää aikaa ja socialisoitua perheympäristössä, voivat antaa näille lapsille toisen mahdollisuuden.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Naisten osallistuminen työelämään ja politiikkaan ja heidän kannustamisensa suurempaan vastuunottoon riippuvat lastenhoitopalvelujen saatavuudesta.

Naisia on kannustettava suunnittelemaan uraansa, mutta tätä ei voida tehdä ilman tehokasta lastenhoitojärjestelmää. Jokainen lastenhoitopalveluihin sijoitettu euro tuottaa yhteiskunnalle kuudesta yhdeksään euroa uusien työpaikkojen ja parempien lastenkasvatusolosuhteiden muodossa.

Se, että monissa EU:n jäsenvaltioissa lastentarhapaikka on varattava jopa ennen lapsen syntymää tai että päiväkoteihin on monen kuukauden jonotuslistat, osoittaa, että Euroopassa ei ole tarpeeksi lastenhoitopalveluja. Paitsi että lastenhoitopalvelut auttavat naisia eteenpäin urallaan, ne kehittävät etenkin lasten taitoja yhteiskunnan jäseninä.

Totean myös, että nykyisessä kriisissä meidän on tärkeää investoida koulutukseen ja terveydenhuoltoon, sillä nämä ovat käytännön investointeja tulevaisuuteemme.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, lastentarhat ovat paha asia. Ne saattavat olla välttämätön paha, mutta paha yhtä kaikki. En koskaan unohda sitä, kun minun oli vietävä kolme kuukautta vanha pikkuveljeni lastentarhaan, koska äitini oli mentävä aikaisin töihin. Veljeni tarrautui minuun, koska hän ei halunnut hoitajien nostavan häntä syliinsä. Jos kysymme itseltämme, kumpi on tärkeämpää, lapsen paras vai vanhempien urat, uskon, että lapsen parhaan olisi aina oltava etusijalla.

Päiväkodit ja lastentarhat ovat välttämättömiä, mutta vain, kun niille on todellinen tarve. Ennen kaikkea on kuitenkin kuunneltava, annettava mahdollisuus ja autettava niitä vanhempia, etenkin äitejä, jotka haluavat jäädä kotiin hoitamaan pieniä lapsiaan. He tarvitsevat sekä taloudellista tukea että neuvontaa. Tämä meidän on muistettava. Puhuessamme lastenhoidosta me puhumme lapsista ja heidän tarpeistaan, emme siitä, mitä me itse haluamme oman mukavuutemme vuoksi.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, haluan psykologina ja poliitikkona sanoa kaksi asiaa. Elämä muuttuu silmiemme edessä, uraniset ovat uusi ilmiö, isät ovat yhä kiireisempiä, ja naiset taistelevat oikeuksiensa puolesta. Tämä kaikki kuulostaa kovin loogiselta ja modernilta, suorastaan sosialistiselta.

Keskellä tätä kaikkea on kuitenkin yksi muuttumaton tekijä, ja se on lapsen yksilölliset psykologiset tarpeet. Tällä alalla ei tapahdu edistystä tai mullistavia muutoksia. Lasten kasvaminen kypsiksi aikuisiksi edellyttää tavallisten naisten ja miesten ponnisteluja, ei ideologiaa, perusteettomia väitteitä tai näennäismoderneja metodeja, vaan luonnollista hoivaa, aikaa ja omistautumista, vaikka se välillä merkitseekin vanhempien itsensä ja heidän tavoitteidensa asettamista taka-alalle joksikin aikaa. Tämä edistää lapsen parasta ja siten myös vanhempien onnellisuutta ja viime kädessä myös sellaisen normaalin eurooppalaisen yhteiskunnan kehittymistä, jossa minä haluan elää.

José Ribeiro e Castro (PPE-DE). – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, pyysin puheenvuoron ilmaistakseni olevani eri mieltä kuin Edite Estrela. Juuri hänen karrikoiva kuvauksensa puheenjohtajavaltio Tšekin aikeista sai minut pyytämään puheenvuoroa. Kukaan ei halua lähettää naisia takaisin kotiin. Ongelma on, että on naisia, jotka haluavat tai haluaisivat jäädä kotiin. On jopa organisaatioita, jotka yrittävät puolustaa heitä! Nämä naiset unohdetaan ja jätetään huomiotta ja heitä syrjitään, koska he haluavat omistautua perheilleen, emmekä me kuuntele heitä. Lisäksi tässä on kysymys vapaudesta: tässä on kysymys valinnanvapaudesta, johon vasemmisto niin mieluusti usein vetoaa mutta jonka se tässä yhteydessä unohtaa. Kyse on siitä, kunnioitetaanko pariskuntien valintoja siitä, miten he haluavat elämänsä järjestää. Kyse on siitä, että voidaan tarjota parempaa elämänlaatua ja mahdollistaa isien ja äitien antama laadukkaampi lastenhoito niille, jotka haluavat hoitaa lapsiaan tällä tavoin. Näin yhteiskuntammekin on tehtävä. Me emme pääse eteenpäin tai ratkaise syntyvyyden ja ihmisten onnellisuuden ongelmia ennakkoluuloilla. Ne ratkaistaan todellisuuteen ja kansalaisten spontaaneihin toiveisiin mukautetuilla toimilla. Me emme pääse eteenpäin tuijottamalla vain valtiota ja markkinoita. Me tarvitsemme oikeudenmukaisen kuvan perheestä!

Vladimír Špidla, komission jäsen. – (CS) Hyvät parlamentin jäsenet, kiitän teitä mielestäni poikkeuksellisen tärkeästä ja syvällisestä keskustelusta. On luonnollisesti selvää, että sekä perhe että lapsuus kokevat paljon muutoksia nykyisellä historian ajanjaksolla. Esimerkiksi keskiajalla lapsuutta ei käsitetty erilliseksi elämänvaiheeksi, vaan lapsia pidettiin pieninä aikuisina, ja lapsuuden käsitteen voidaan sanoa kehittyneen pääosin valistusfilosofi Jean-Jacques Rousseau'n ja hänen Émile-kirjansa aikakaudella. Tästä näkökulmasta katsottuna on aina välttämätöntä ottaa huomioon se tosiseikka, että perheet ovat riippuvaisia yhteiskunnasta ja yhteiskunta on luonnollisesti riippuvainen perheistä. Barcelonan tavoitteet eivät missään nimessä ole viime vuosisadan politiikkaa, ne ovat politiikkaa, joka herättää nyt ja varmasti jatkossakin vilkasta keskustelua. Tästä kaikesta huolimatta sekä tämänhetkisessä keskustelussa että työllisyys- ja sosiaaliasiain ministerien epävirallisissa neuvotteluissa on vallinnut näkemys, jonka mukaan Barcelonan tavoitteet ovat nykyaikana merkityksellisiä ja että on oikein jatkaa niiden tavoittelua. Korostan myös, että Barcelonan tavoitteet eivät merkitse yhden ainoan ratkaisun pakkosyöttöä vaan todellisen valinnanvapauden tarjoamista vanhemmille, sillä tässä keskustelussa ja varsinkin viimeisessä puheenvuorossa tuotiin hyvin selvästi esiin se seikka, että aidosti välittävät ja rakastavat vanhemmat pystyvät luonnostaan päättämään, mikä kulloinkin, perhe-elämän kussakin vaiheessa ja kussakin tilanteessa, on heidän lapsiensa kannalta parasta. Tästä syystä katson, että Barcelonan tavoitteilla on myös hyvä tarjota valinnan mahdollisuus.

Kysymykseen siitä, miten komissio aikoo tukea Barcelonan tavoitteita, vastaan, että se voidaan tehdä rakennerahastojen avulla. Uusissa näkymissä tämä on ensimmäistä kertaa nimenomaisesti mahdollista. Aiemmin se oli teknisesti mahdollista, mutta sen toteuttaminen oli varsin epäselvää ja mutkikasta, sillä tämä on avoin mahdollisuus. Komissio myös luonnollisesti seuraa Barcelonan tavoitteiden kehitystä, ja se voi tukea hyvien käytäntöjen ja toimintatapojen levittämistä ratkaisujen tarjoamiseksi yksittäisille jäsenvaltioille. Hyvät parlamentin jäsenet, uskon vakaasti, että Barcelonan tavoitteet eivät ole millään lailla ristiriidassa lasten etujen kanssa, ja painotan monien puhujien lailla sitä, että Barcelonan tavoitteet ovat määrällinen lähestymistapa tähän asiaan, mutta me emme missään nimessä saa unohtaa laadullisia näkökohtia. Yhtä lailla on selvää, että vanhemmat luonnollisesti tekevät aina tärkeimmät päätökset, ja totean, että oman vaatimattoman perhekokemukseni perusteella minä henkilökohtaisesti luotan vanhempiin.

Puhemies. – (EN) Keskustelu on päättynyt.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Siiri Oviir (ALDE), kirjallinen. – (ET) Lissabonissa maaliskuussa 2000 pidetyssä Euroopan unionin huippukokouksessa asetettiin seuraavien kymmenen vuoden strategiset tavoitteet: kestävä talouskehityksen

saavuttaminen, uusien ja laadukkaampien työpaikkojen luominen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden lisääminen.

Jäsenvaltioiden vuonna 2002 hyväksymien niin kutsuttujen Barcelonan tavoitteiden mukaan jäsenvaltioiden olisi taattava lastenhoitopalvelut vuoteen 2010 mennessä vähintään 90 prosentille kolmevuotiaista ja sitä vanhemmista alle kouluikäisistä lapsista ja vähintään 33 prosentille alle kolmevuotiaista lapsista.

Barcelonan tavoitteiden saavuttamiseksi käytettiin avointa koordinoitimenetelmää, mutta toteuttavien toimenpiteiden valinta jätettiin kunkin jäsenvaltion harkintavaltaan. Onkin tunnistettava, että monet jäsenvaltiot ovat yhä varsin kaukana tämän tavoitteen saavuttamisesta, ja siksi vuonna 2002 hyväksytyjä tavoitteita on nyt tarpeen tarkistaa.

Tämänhetkinen lama osoittaa, että rahoitusmarkkinoiden häiriöillä on tuntuva kielteisiä sivuvaikutuksia reaali talouteen. Talouskasvuun ja työllisyyteen kohdistuvat kielteiset seuraukset ovat riittävän vakavia vaikuttaakseen nyt Lissabonin tavoitteiden saavuttamiseen jäsenvaltioissa.

Koska useimmat EU:n jäsenvaltiot ovat nyt suunnanneet huomionsa ja myös taloudelliset resurssinsa talouskriisin torjumiseen, on tärkeää, ettei tässä toiminnassa unohdeta Barcelonan tavoitteita, sillä niiden saavuttaminen tukee myös Lissabonin tavoitteiden saavuttamista.

Nykytilanne todistaa myös sen, että me emme täysin saavuta tätä tavoitetta jäsenvaltioissa vain asettamalla Barcelonan tavoitteille uusia määräaikoja. Toinen jäsenvaltioiden kannalta tärkeä seikka tällä alalla ovat EU:n tukitoimet, joilla edesautetaan lastenhoitopalveluja koskevien tavoitteiden saavuttamista kaikissa jäsenvaltioissa.

18. Siirtolaisten lapset (keskustelu)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana keskustelu Jan Anderssonin työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan puolesta komissiolle laatimasta suullisesta kysymyksestä, joka koskee siirtolaisten lapsia (O-0023/2009 – B6-0014/2009).

Rovana Plumb, laatijan sijainen. – (RO) Aivan ensimmäiseksi haluan kiittää kollegojani työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnassa ja PSE-ryhmän sihteeristöä sekä komissiota siitä, että ne ovat ajaneet siirtolaisten lapsia koskevaa kysymystä, josta keskustelemme tässä täysistunnossa, sillä puhuessamme lapsista me puhumme tulevaisuudestamme, Euroopan unionin tulevaisuudesta.

Työvoiman muuttoliike lisääntyy jatkuvasti paitsi maailmanlaajuisesti myös EU:n sisällä. Siirtolaisuus tarjoaa suuria kehitysmahdollisuuksia, mutta se muodostaa myös vakavia haasteita sekä Euroopan unionin kehittyneille että vähiten kehittyneille jäsenvaltioille. Siirtolaisuuden voidaan sanoa vaikuttavan myönteisesti siirtotyöläisten alkuperämaiden talouteen, sillä se voi vähentää köyhyyttä ja lisätä investointeja henkilöresursseihin. Toisaalta alkuperämaahan yksin jääneiden lapsien tilanne vanhempien lähdettyä toiseen maahan töihin on asia, joka on herättänyt huolta eräissä jäsenvaltioissa kahden viime vuoden aikana.

Vaikka vanhempiensa kanssa ulkomaille muuttaneiden siirtolaislasten elinolojen ja koulutuksen parantamiseksi on olemassa kattavia toimintalinjoja, lähtömaahan jätettyihin lapsiin on kiinnitetty vähemmän huomiota. Vanhempien muuttaminen töihin ulkomaille on yhteiskunnallinen ilmiö, jolla on monitahoisia vaikutuksia perheen dynamiikkaan ja toimivuuteen sekä koko yhteiskuntaan. Lapset, joiden vanhemmat ovat lähteneet ulkomaille töihin, muodostavat haavoittuvassa asemassa olevan riskiryhmän.

Tämän kysymyksen, sen syiden ja seurauksien, sen dynamiikan sekä sitä koskevien säädösten käytännön toimeenpanon monitahoisuus samoin kuin asian parissa työskentelevän henkilöstön käytäntöjen moninaisuus ovat asettaneet haasteita paitsi viranomaisille myös kansalaisyhteiskunnalle. Romaniassa kansalaisyhteiskunta ja tiedotusvälineet ovat esitelleet tätä koskevia tutkimuksia, joiden mukaan Romaniassa on yli 350 000 lasta, joiden vanhemmista ainakin toinen työskentelee ulkomailta, ja näistä 126 000 lasta on sellaisia, joiden molemmat vanhemmat ovat muuttaneet maasta.

Lapset tuntevat vanhempien lähdön haittavaikutukset lähinnä psykologisella tasolla. Masentuneisuus ja kiinnostuksen puute koulu- ja vapaa-ajantoimintaan saattavat olla suoraa seurausta siitä, että heidän vanhempansa ovat poissa. Yksi välitön seuraus vanhempien maastamuutosta on se, että lapsi jää vaille vanhempien hellyyttä ja normaalin kehityksensä edellyttämää valvontaa.

Kun vanhemmat ovat muuttaneet ulkomaille ja lapset ovat jääneet sellaisten ihmisten hoitoon, jotka eivät voi antaa heille henkistä ja kasvatuksellista tukea, näillä seurauksilla saattaa vuorostaan olla haitallisia vaikutuksia lasten terveyteen ja psykologiseen kehitykseen ja ne voivat aiheuttaa heissä lasten ikään nähden epätavallista tai sopimatonta käytöstä sekä altistaa heidät muunlaiselle hyväksikäytölle.

Äitinä ja eurooppalaisena sosiaalidemokraattina vaadin, että kaikkien lasten oikeuksia, heidän oikeuttaan yhtäläisiin mahdollisuuksiin sekä valtion roolia kunnioitetaan, ja vaadin myös tulevien sukupolvien muokkaamiseen tarvittavia investointeja. Kaikessa tutkimuksessa on keskityttävä haavoittuvimmassa asemassa olevien ja syrjäytyneimpien lasten tunnistamiseen, jotta taataan, että viranomaisten pyrkimykset turvata kaikkien lasten oikeudet saavat riittävästi tukea.

Arvoisa komission jäsen Špidla, kiitän teitä lämpimästi lähettämästänne videoviestistä, joka oli osa yksin kotiin jätetyistä lapsista viime marraskuussa Bukarestissa järjestämäni eurooppalaista konferenssia.

Kun otetaan huomioon tämän kysymyksen monitahoisuus etenkin nykyisen taloudellisen ja yhteiskunnallisen kriisin aikana, joka koettelee varsinkin haavoittuvassa asemassa olevia ryhmiä, joihin lapsetkin kuuluvat, haluaisin kysyä teiltä työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan puolesta, puoltaako komissio tilanteen laajuuden arvioimiseksi tehtävää tutkimusta ja katsooko se, että siirtotyöläisten lapsia koskeva kysymys on vain alkuperämaan hallituksen vai siirtotyöläisten panoksesta niiden työmarkkinoilla hyötyvien vastaanottajamaiden hallitusten ongelma.

Vladimír Špidla, komission jäsen. – (CS) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, on olemassa huolestuttavia merkkejä siitä, että eräissä jäsenvaltioissa on käynnistynyt suhteellisen uusi suuntaus. Vanhemmat lähtevät kotimaastaan työskennelläkseen toisessa jäsenvaltiossa – niin kutsuttuina ”liikkuvina työntekijöinä” – ja jättävät lapsensa kotiin sukulaisten hoitoon. Näiden järjestelyjen on tarkoitus olla väliaikaisia, mutta näyttää siltä, että niistä usein tulee pysyvämpiä. Se, ovatko kotiin jätettyjä lapsia koskevat järjestelyt virallisia vai epävirallisia, riippuu siitä, kuinka kauan vanhemmat aikovat työskennellä ulkomailla. Jonkin ajan kuluttua monet näistä lapsista kuitenkin päätyvät laitoksiin, koska sukulaiset eivät enää selviydy tilanteesta taloudellisista, henkilökohtaisista tai muista käytännön syistä.

Jäsenvaltioissa, joissa maastamuutto on runsasta, tämä ilmiö ei ole lainkaan epätavallinen. Sitä on alettu dokumentoida, ja myös tiedotusvälineet ovat kiinnittäneet siihen huomiota. Komissio on organisoinut joukon tutkimuksia, joiden avulla kerätään tietoa ja etsitään ratkaisuja, joskin tällaiset ratkaisut voidaan toteuttaa vain kotien tasolla. Tällä hetkellä meillä ei vielä ole riittävästi luotettavaa tietoa voidaksemme ymmärtää tämän ilmiön luonnetta, rakennetta ja yleisimpiä ilmenemismuotoja, vaikka toistaiseksi saatu näyttö onkin jo tarpeeksi huolestuttavaa, kuten jo totesin. Sosiaalialan avoimen koordinaatiomenetelmän puitteissa köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunta on ensisijainen tavoite. Jäsenvaltioiden on tehostettava ehkäiseviä toimenpiteitä ja keskityttävä haavoittuvimmassa asemassa oleviin perheisiin. Konkreettisesti tämä merkitsee perheitä vahvistavien hankkeiden sekä vaikeissa oloissa elävien perheiden vanhemmille annettavan avun tukemista, jotta torjutaan vaara siitä, että lapset joutuvat erilleen vanhemmistaan varhaisessa iässä.

Toinen näkökohta, johon on syytä puuttua, on se, että tätä ilmiötä pidetään usein työntekijöiden liikkuvuuden kielteisenä seurauksena. Komissio keskittyy yhteistyössä EURES-verkoston kanssa siihen, miten voidaan parhaiten auttaa niitä, joita liikkuvina työntekijöinä työskentelevien vanhempien kotiin jättämien lasten ongelma koskettaa, ja tarjoaa työnhakijoille ja heidän perheilleen tietoa elin- ja työoloista EU:n eri jäsenvaltioissa. Tällainen lähestymistapa voi osaltaan helpottaa niitä kielteisiä seurauksia, joita tämä tänään perustellusti keskustelun aiheena oleva ilmiö aiheuttaa.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (EL) Arvoisa puhemies, poliittinen ryhmäni osallistui aktiivisesti tämän kysymyksen laatimiseen parantaen tekstiä, niin että siinä ei enää peitellä kolmansista maista tulevien työntekijöiden hyväksikäyttöön liittyvää tekopyhyttä.

Tiedämme, että EU:n jäsenvaltioista tulevat toisessa maassa työskentelevät lasten vanhemmat saavat lapsilisää. Tiedämme, että sellaisten maiden välillä, joilla on kahdenväliset suhteet, voidaan säilyttää perheyhteys. Mistä tämä ilmiö, jota komission jäsenen mukaan ei voida mitata, sitten johtuu? Romaniasta, Ukrainasta ja muista maista on olemassa dokumenttifilmejä, joita on näytetty televisiossa ympäri maailman. Yksi tällainen filmi näytettiin täällä parlamentissa, ja me näimme, mikä tilanne on.

Näin ollen meidän on tekopyhää sanoa, ettei meillä ole näyttöä. Meidän on tekopyhää sanoa, että lasten hylkääminen johtuu siitä, että perhettä ei ole. Perhe on olemassa, mutta ei ole kunnollisia kahdenvälisiä suhteita ja sopimuksia, jotka kattaisivat vanhemmat niin, että nämä eivät hylkää lapsiaan, eikä Euroopan

unioni auta näitä maita rakentamaan infrastruktuureja, joiden avulla tähän tilanteeseen joutuneita lapsia voidaan kuntouttaa niin, että he eivät kärsi traumasta koko elämänsä.

Katson, että tietoisuuden lisääminen maihimme työhön tulevien vanhempien keskuudessa on myös meidän tehtävämme. Jos jotain ruumiinosaa särkee, koko ruumis kärsii. Jos jotkut kanssaihmiset, erityisesti lapset, kärsivät naapurimaissamme, saamme nähdä, että myöhemmin he tulevat tänne muita, uhkaavampia keinoja käyttäen, ja silloin me telkeämme heidät vankiloihimme.

Inger Segelström, PSE-ryhmän puolesta. – (SV) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Špidla, aluksi haluaisin kiittää komission jäsentä hänen vastauksestaan ja valiokuntaa tästä aloitteesta. Oli jo aika keskustella tästä kysymyksestä parlamentissa. Lissabonin sopimuksen myötä lapsiin liittyvistä kysymyksistä tulee EU:n tavoitteita ja ne saavat oikeusperustan. Lissabonin sopimusta ennakoiden parlamentti myös hyväksyi vuosi sitten lapsia koskevan strategian.

On skandaali, että lapsia ylipäänsä jätetään oman onnensa nojaan. Äidin ja isän saattaa tietysti olla pakko muuttaa saadakseen työtä tai turvapaikan, mutta meidän parlamentin jäsenten on kannettava vastuu hyväksyessämme esimerkiksi sellaisia sääntöjä, joiden mukaan vain hakija saa turvapaikan, mutta hänen perheensä ei, sillä ne, jotka pakenevat, ovat useimmiten miehiä, ja naiset ja lapset jäävät kotiin. Meidän on myös kannettava vastuu, kun työnantajat tuovat maahan työvoimaa kysymättä tai välittämättä siitä, onko työntekijöillä lapsia kotimaassaan. Kannatan tästä syystä varauksetta Euroopan parlamentin sosialistiryhmän tässä asiassa esittämiä vaatimuksia. On välttämätöntä tehdä asiasta pikaisesti vaikutustenarviointi. Komission on toimittava sen itsensä tilaamien tutkimusten pohjalta, ja toimittava nopeasti.

Lasten oikeuksista ja koulunkäynnistä on hankittava luotettavampaa tietoa. Meidän on myös tarjottava tietoa ja varmistettava, että lapset, jotka nyt ovat tässä tilanteessa, saavat apua. Meidän on kutsuttava asianomaiset osapuolet ja kansalaisjärjestöt osallistumaan ja tehtävä ehdotuksia. Uskon myös, että yksin tulleiden pakolaislasten suhteellisen uusi ryhmä voitaisiin myös sisällyttää työhön, jota komission jäsenen kuvaili. Lasten olisi saatava kasvaa lämpimässä ja hoivaavassa ympäristössä eikä markkinoiden pidä antaa päättää heistä. Meillä poliitikoilla on velvollisuus, joka meidän on hyväksyttävä, joten tämä valtava ongelma edellyttää lapsiasioiden valtavirtaistamista ja lapsiin kohdistuvien vaikutusten arviointeja. Muutoin joudumme häpeämään seuraavan sukupolven edessä.

Jean Lambert, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän komission jäsentä hänen valmiudestaan käynnistää tutkimuksia, lisätä EURES-verkoston tietoa sekä parantaa kansalaisille suunnattua tiedottamista perheiden oikeuksista ja oikeudesta perheenyhdistämiseen. Kollegani ovat tuoneet esiin kysymyksen siitä, miksi ihmisten täytyy muuttaa etsiäkseen työtä. Edistymisen köyhyyden torjunnassa Euroopan unionissa on ehdottomasti erittäin tärkeä asia. Odotamme asiassa nopeaa edistystä, minimitulon kysymys mukaan lukien, jotta ihmiset voivat elää ihmisarvoista elämää.

Meidän on kuitenkin muistettava, että monet vanhemmat, jotka muuttavat toiseen maahan, tekevät niin, koska he katsovat sen olevan lastensa etujen mukaista, tarjotakseen näille paremmat mahdollisuudet. He itse asiassa uhraavat usein oman uransa ja omat elämänvalintansa tämän hyväksi. Kun yritämme ratkaista lasten ongelmia, meidän on varottava syyllistämästä maasta muuttavia vanhempia.

Alessandro Battilocchio (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, Euroopan komission olisi painotettava tätä kysymystä. Kuten UNICEF ja muut organisaatiot ovat useaan otteeseen korostaneet, se koskettaa valtavan monia lapsia Euroopassa ja koko maailmassa.

Vanhempien poissaolo sekä se, että he eivät kykene hoitamaan, suojelemaan ja kasvattamaan lapsiaan, kärjistää sosiaalisia ja taloudellisia riskejä, ja tämä saattaa lisätä haavoittuvuutta. Ensisijainen vastuu lapsen kehityksestä on vanhemmilla; täyttäessään velvollisuuksiaan vanhemmilla on oikeus saada tarvittavaa tukea yhteisöltä ja paikallisviranomaisilta, jotka valitettavasti usein epäonnistuvat yrityksissään hoitaa velvoitteensa. Näin ollen me edellytämme, että komissio ryhtyy konkreettisiin toimiin tällä tärkeällä alalla.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE). – (RO) Unicefin ja Social Alternatives -liiton Romaniassa toteuttaman tutkimuksen mukaan lähes 350 000 lapsella ainakin yksi vanhemmista työskentelee ulkomailla ja 126 000 lapsen tapauksessa molemmat vanhemmat työskentelevät ulkomailla. Nämä tulokset ovat huolestuttavia. Uskon, että tilannetta voitaisiin parantaa seuraavilla toimenpiteillä:

1. Siirtolaisten alkuperämaiden sekä tämän työvoiman vastaanottavien maiden hallitusten olisi yhdessä Euroopan komission kanssa perustettava yhteinen ohjelma, jolla siirtotyöläisille tarjotaan mahdollisuus

hyödyntää erityisiä lastenhoitopalveluja ja koulutusjärjestelmää sekä kielikursseja. Näiden palvelujen tulisi olla kaikkien siirtotyöläisryhmien saatavilla.

2. Euroopan komission olisi yhdessä niiden valtioiden hallitusten kanssa, joissa siirtolaiset työskentelevät, laadittava strategia tiettyjen palvelujen tarjoamiseksi työnvälityspalveluille, jotta nämä voivat myös tarjota työntekijöille erityisistä palveluista koostuvan paketin. Näin siirtotyöläiset saavat mahdollisuuden ottaa lapsensa mukaan niihin maihin, joissa he työskentelevät.

Katson, että näillä toimilla edistettäisiin näiden lasten harmonista kehitystä ja kasvua, sillä myös he ovat Euroopan tulevaisuus.

Gabriela Crețu (PSE). – (RO) Haluan korostaa yhtä seikkaa. Se työvoimavirta, josta nyt puhumme, suuntautuu kehityttämättömmistä maita EU:n kehittyneimpiin maihin.

Mahdollisuutta osallistua kehittyneiden maiden työmarkkinoille pidetään yleensä huomattavana etuna, ja siirtotyöläisten alkuperämaihin lähettämät suuret rahasummat mainitaan keskustelussa aina tätä puoltavana argumenttina. Täällä esitetyt tosiasiat tuovat kuitenkin esiin toisen näkökulman: sen hyödyn lisäksi, jonka kehittyneet maat saavat alemmista työvoimakustannuksista, ne ulkoistavat osan työvoimaan liittyvistä sivukustannuksista. Nämä kustannukset ovat huomattavat, ja työntekijöiden lähtökunnat ja -valtiot joutuvat maksamaan ne.

Tässä mielessä jäsenvaltioiden välisiä koheesio- ja solidaarisuustoimia ei pidä nähdä jonkinlaisina rikkaiden altruistisina tekoina köyhien hyväksi. Ne ovat ehdottoman välttämättömiä oikeudellisia välineitä, joilla taataan, että Euroopan unioni pitää johdonmukaisesti kiinni arvoistaan ja ylläpitää kansalaistensa kunnioitusta näitä arvoja kohtaan.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan tämän keskustelun yhteydessä painottaa erästä toista näkökohtaa, joka liittyy jo mainittuihin kysymyksiin. Toimin äskettäin siirtolaisten lasten koulutusta koskevan mietinnön varjoesittelijänä PPE-DE-ryhmän puolesta. Mietintö perustui komission tiedonantoon ”Maahanmuutto ja liikkuvuus – EU:n koulutusjärjestelmien haasteet ja mahdollisuudet”.

Kyseinen asiakirja oli erittäin hyvin jäsennelty ja sisälsi erinomaisen yhteenvedon siirtolaisuuteen ja koulutukseen liittyvistä ongelmista. Yksi seikka oli kuitenkin jätetty pois: niiden yleisesti ”siirtotyöläisorvoiksi” kutsuttujen tuhansien eurooppalaisten lasten tilanne, joiden vanhemmat ovat jättäneet heidät lähteäkseen töihin johonkin toiseen Euroopan maahan ja joita maassani on lähes 350 000.

Olen jo tehnyt komissiolle kirjallisen kysymyksen tästä aiheesta, mutta käytän tilaisuutta hyväkseni ja esitän kysymyksen uudelleen. Arvoisa komission jäsen, voisitteko kertoa meille, pitääkö komissio tätä vain kansallisten hallitusten asiana vai tarvitsemmeko tällä alalla unionin toimia? Jos tarvitsemme, mitä toimia komissio on toteuttanut tai aikoo toteuttaa auttaakseen näitä kouluikäisiä lapsia?

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Romaniassa on sanonta, jonka mukaan hyvin kasvatettu mies on viettänyt seitsemän ensimmäistä vuottaan kotona. Pienten lasten on voitava olla perheensä kanssa ja saatava nauttia vanhempiensa välitöntä valvontaa ja huolenpitoa. Vanhempia, jotka päättävät lähteä työskentelemään väliaikaisesti ulkomaille, on tuettava heidän pyrkimyksissään yhdistää perheensä mahdollisimman pian.

Monissa jäsenvaltioissa koulut tarjoavat kyseisen asuinmaan kielen opetusta. Eräissä jäsenvaltioissa niissä laittomasti asuneet perheet ovat voineet laillistaa asemansa, jos ne ovat ilmoittaneet lapsensa kouluun, ja saaneet jopa yhteiskunnan tukemia asuntoja.

Lapset ovat yhteiskunnan arvokkain resurssi, ja meidän velvollisuutenamme on tarjota heille olot, jotka edistävät heidän harmonista kehitystään. Virallinen koulutus, huolenpito ja lasten integroiminen yhteiskuntaan ovat keskeisiä edellytyksiä sille, että sosiaalinen Eurooppa voi tarjota yhtäläiset mahdollisuudet kaikille kansalaisilleen.

Kiitän Rovana Plumbia tästä aloitteesta. Tämä ajankohtainen aihe on tulevaisuuden kannalta äärimmäisen tärkeä. Onnitteluni.

Anna Záborská (PPE-DE). – (SK) Työntekijöiden muuttaessa ulkomaille lapsista tulee usein heidän perheidensä kohentuneiden taloudellisten olojen uhreja. Entisestä Tšekkoslovakiasta lähti sotien välisenä aikana suuri muuttoaalto, joka suuntautui lähinnä Yhdysvaltoihin. Nämä maastamuuttajat elivät kuitenkin kotimaassaan äärimmäisessä köyhyydessä. Ja vaikka lapset jäivät väliaikaisesti vain toisen vanhemman hoitoon, tätä ei yleensä kestänyt kauan.

Tämän päivän kulutusyhteiskunnassa ja perhesuhteiden ollessa uhattuna syntyy huomattavasti traagisempia tapauksia. Se, mikä saa vanhemmat lähtemään ulkomaille töihin, ei useinkaan ole äärimmäinen köyhyys. Usein toinen vanhemmista tai molemmat eivät koskaan palaa, ja he saattavat viis veisata lastensa kohtalosta. Näiden paras toivo on päästä lähisukulaisten hoitoon.

Meidän olisi muistettava tämä näkökohta aluekehityspolitiikan yhteydessä ja pyrittävä poistamaan alueelliset eroavaisuudet etenkin uusissa jäsenvaltioissa.

Vladimír Špidla, komission jäsen. – (CS) Hyvät parlamentin jäsenet, tämä keskustelu on mielestäni osoittanut selvästi, että tämä on tärkeä kysymys, jonka ratkaisemiseksi meidän on työskenneltävä riippumatta siitä, onko meillä riittävästi tarkkoja tietoja lopullisen kannan muodostamiseksi. Tiedossa olevat tosiasiat osoittavat kuitenkin riittävän vakuuttavasti, että meidän on puututtava tähän kysymykseen ja omaksuttava aktiivinen lähestymistapa. Mainitsin, että komissio on jo valmistellut muutamia tutkimuksia, joista yksi valmistuu tämän vuoden loppuun mennessä. Mielestäni on myös selvää, että päävastuu on jäsenvaltioilla ja niiden on vastattava suurimmasta osasta toimenpiteistä, sillä perhepolitiikka kuuluu yleisesti ottaen jäsenvaltioiden toimivaltaan. Epäilemättä myös EU:lla on luonnollisesti mahdollisuuksia toimia, sillä siirtotyöläisiä koskevat kysymykset liittyvät myös heidän sosiaaliturvaansa, sosiaaliturvamaksujen siirtoon ja moniin muihin seikkoihin. Niinpä vastaukseni kysymykseenne on, että tämä on ennen kaikkea jäsenvaltioiden asia, mutta myös EU:lla on siinä roolinsa, joka ei nähdäkseni suinkaan ole vähäpätöinen.

Puhemies. – (EN) Olen vastaanottanut yhden työjärjestyksen 108 artiklan 5 kohdan mukaisesti käsiteltäväksi jätetyn päätöslauselmaesityksen⁽¹⁾.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan torstaina 12. maaliskuuta 2009.

19. Qimonda-yrityksen Saksan ja Portugalin toimipaikkojen sulkemisen uhka ja tuhansien työpaikkojen menetys Euroopassa (keskustelu)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana komission julkilausuma Qimonda-yrityksen Saksan ja Portugalin toimipaikkojen sulkemisen uhasta ja tuhansien työpaikkojen menetyksestä Euroopassa.

Vladimír Špidla, komission jäsen. – (CS) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, sekä yritykset että työntekijät alkavat tuntea rahoitus- ja talouskriisin vaikutukset. Vaikka olosuhteet vaihtelevat jäsenvaltiosta toiseen, Euroopan yleinen työllisyystilanne on huononemassa. Vuonna 2009 kokonaistyöllisyys saattaa laskea 1,6 prosenttia, mikä merkitsee 3,5 miljoonan työpaikan menettämistä. EU:n työttömyysaste saattaa olla 10 prosentin tietämissä vuonna 2010. Päivästä toiseen yritykset ilmoittavat uudelleenjärjestelyistä tai siirtävät toimipaikkojaan, mikä usein merkitsee monien työpaikkojen menettämistä. Qimonda-yhtiö on ilmoittanut sulkevansa Saksassa ja Portugalissa sijaitsevat tehtaansa, eikä sen tilanne valitettavasti ole ainutlaatuinen.

Komissio on tietoinen niistä kielteisistä vaikutuksista, joita uudelleenjärjestelyt voivat työntekijöille, näiden perheille ja alueiden taloudelliselle ja sosiaaliselle rakenteelle aiheuttaa. Painotan kuitenkin, että komissiolla ei ole valtaa kumota tai lykätä yksittäisten yritysten tekemiä päätöksiä eikä yrityksillä ole velvollisuutta ilmoittaa komissiolle päätöksistään. Sen paremmin Qimondan johto kuin työntekijöiden edustajat eivät ole ottaneet yhteyttä komissioon.

Komissio haluaa tuoda esiin eräitä tähän tilanteeseen liittyviä seikkoja. Ennen kaikkea on erittäin tärkeää ennakoida ja hallita uudelleenjärjestelyjä nykyistä paremmin käymällä intensiivistä vuoropuhelua työntekijöiden edustajien sekä muiden asianomaisten osapuolien kanssa. Äskettäin annettu tai muutettu direktiivi yritysneuvostoista on mielestäni yksi EU:n tärkeimmistä panoksista tässä asiassa. Tässä yhteydessä on entistäkin tärkeämpää, että asianomaiset yritykset noudattavat huolellisesti EU:n direktiiveissä asetettuja, työntekijöille tiedottamista ja heidän kuulemistaan koskevia velvoitteita. Komissio kehottaa yrityksiä myös ottamaan käyttöön toimenpiteitä, joilla pyritään säilyttämään mahdollisimman monien työntekijöiden työpaikat joustavilla työjärjestelyillä ja käyttämällä taloudellisista syistä tehtäviä lomautuksia.

Useimmat jäsenvaltiot ovat ottaneet käyttöön kohdennettuja toimenpiteitä tukeakseen työllisyyttä ja rajoittaakseen kriisin tavallisiin kansalaisiin kohdistuvia vaikutuksia. Nämä toimenpiteet koskevat neljää

⁽¹⁾ Ks. pöytäkirja.

pääalaa: työntekijöiden pitäminen työelämässä, työntekijöiden nopea integroiminen takaisin työelämään, haavoittuvimmassa asemassa olevien ryhmien tukeminen tulotuella, työttömyyskorvausten maksuaikojen pidentäminen tai perhe-etuuksien lisääminen ja sosiaaliturvan vahvistaminen sekä investoinnit sosiaalialan ja terveydenhuollon infrastruktuureihin.

Komissio on vahvistanut rahoitusvälineitä yhteisön tasolla auttaakseen jäsenvaltioita selviytymään kriisistä ja sen sosiaalisista seurauksista. Euroopan sosiaalirahastoa, joka antaa tukea vuosittain 9 miljoonalle työntekijälle, on yksinkertaistettu niin, että ennakkomaksuja voidaan vapauttaa hankkeille, joiden yhteisarvo on 1,8 miljardia euroa. Toivon, että Euroopan parlamentti ja neuvosto pääsevät nopeasti sopimukseen tästä asiasta. Komissio tukee myös niitä jäsenvaltioita, jotka haluaisivat ohjelmoida Euroopan sosiaalirahaston uudelleen. Jäsenvaltiot voivat myös anoa Euroopan globalisaatorahaston tukea irtisanottujen työntekijöiden avustamiseksi. Euroopan talouden elvytyssuunnitelmassa komissio ehdotti tukikelpoisuusperusteiden laajentamista, jotta voidaan vastata paremmin nykyiseen talouskriisiin. Toivon, että myös tässä asiassa parlamentti ja neuvosto saavat pikaisesti aikaan kompromissin. Komissio on valmis tekemään yhteistyötä Saksan tai Portugalin viranomaisten kanssa ja arvioimaan kaikki yhteisön rahastojen tukea koskevat pyynnöt. Komissio tukee myös yhteisön tason sosiaalista vuoropuhelua, sillä työmarkkinaosapuolilla on ratkaiseva rooli kriisin voittamisessa. Eurooppalaisten työmarkkinaosapuolten on myös määrä 19. maaliskuuta pidettävässä kolmikantakokouksessa antaa yhteinen julkilausuma siitä, miten kriisistä selviydytään.

Komissio pitää tärkeänä, että toiminnalla on yhtenäinen perusta, sillä tällä tavoin voidaan torjua kriisin lyhyen aikavälin vaikutuksia ja työskennellä tulevan taloudellisen uudistumisen puolesta. Tätä tavoitetta silmälläpitäen komissio käynnisti yhteisön aloitteen työllisyyden tukemiseksi Euroopan talouden elvytyssuunnitelman puitteissa. Komissio sai myös 4. maaliskuuta kannanoton 19. ja 20. maaliskuuta pidettävää Eurooppa-neuvoston kokousta varten, jossa keskitytään muun muassa kriisistä kärsivien työntekijöiden ja haavoittuvassa asemassa työmarkkinoilla olevien henkilöiden tukemisen tarpeeseen ja keinoihin.

Komissio suhtautuu myös myönteisesti puheenjohtajavaltio Tšekin aloitteeseen järjestää työllisyyttä ja sosiaaliasioita käsittelevä huippukokous toukokuussa 2009. Kokouksen tavoitteena on arvioida tilannetta ja määrittää konkreettisia toimenpiteitä. Siinä on tarkoitus hyväksyä kriisin sosiaalisten vaikutusten lieventämisen yhteinen lähestymistapa, jolla saavutetaan uusi yksimielisyys työmarkkinaosapuolten ja muiden osallistujien kanssa sosiaalipolitiikan uuden aikaistamisesta ja määritetään konkreettisia toimenpiteitä talouden elpymisen vauhdittamiseksi ja kriisin voittamiseksi ratkaisemalla työmarkkinoiden rakenteelliset puutteet.

José Albino Silva Peneda, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (PT) Qimonda-yrityksen mahdollinen sulkeminen vaarantaa lähes 2 000 työpaikkaa Pohjois-Portugalissa, joka on muuttunut muutamassa vuodessa yhdestä Euroopan teollistuneimmista alueista yhdeksi maanosan köyhimmistä alueista.

On ymmärrettävä, että Pohjois-Portugalın teollisuuden rakenne perustui perinteisiin aloihin, joilla tekstiileillä oli suuri merkitys. Qimondan tapaus nousi esiin juuri hetkellä, jona tämä teollisuusrakenne oli muutoksensa ratkaisevassa vaiheessa keskellä rakenneuudistusprosesseja, jotka ovat aina vaikeita ja kalliita. Jos tämä sulkeminen toteutuu, sillä on valtava vaikutus paitsi alueeseen myös koko maahan.

Tiedän, että Qimondan toiminnan jatkuminen riippuu ennen kaikkea markkinavoimista ja osakkeenomistajien tahdosta. Koska Qimondaa pidetään yhtenä Portugalin tärkeimmistä vientiyrityksistä ja koska se on myös oleellinen osa alueen teollisen rakenteen muutosta, on kuitenkin helppo ymmärtää, että me emme voi jättää sen tulevaisuutta vain markkinavoimien ratkaistavaksi. Tämä selittää sen, miksi Portugalin ja Saksan viranomaiset ovat puuttuneet asiaan korkeimmalla tasolla, kuten Portugalin tasavallan presidentti ja Saksan liittokansleri Angela Merkel aivan äskettäin tekivät. Tästä syystä, arvoisa komission jäsen Špidla, minä itse kutsun teidät vierailemaan tällä alueella, ellei Portugalin hallitus jo ole teitä kutsunut, sillä haluan, että näette itse tilanteen vakavuuden, tuette alueella tehtäviä ponnistuksia ja mobilisointeja kaikki komission käytettävissä olevat välineet, jotta alueella vallitseva luottamuspulla ei leviä edelleen.

Edite Estrela, PSE-ryhmän puolesta. – (PT) Qimonda on tyypillinen esimerkki nykyisestä globaalista rahoitus- ja talouskriisistä. Se on uusinta teknologiaa käyttävä, erittäin ammattitaitoisia työntekijöitä työllistävä ja tutkimusta edistävä yritys. Qimonda täyttää Lissabonin strategian tavoitteet. Portugalin hallitus on tehnyt kaikkensa löytääkseen ratkaisun, jolla yrityksestä saadaan kannattava, mutta ratkaisu riippuu myös Saksan liittohallituksen sekä Baijerin ja Sachsenin osavaltioiden hallitusten osallistumisesta. Portugalin hallitus on jo päättänyt myöntää 100 miljoonaa euroa tähän tarkoitukseen. Kuten sanottu, se on tehnyt ja tekee

jatkossakin kaiken voitavansa, minkä myös Qimondan saksalaiset työntekijät tunnustivat Portugalin tasavallan presidentin äskettäisellä virallisella vierailulla.

Euroopan komissio ja jäsenvaltiot ovat toteuttaneet – aivan perustellusti – toimia monien pankkien pelastamiseksi ja tiettyjen teollisuudenalojen kuten autoteollisuuden tukemiseksi. Miksi ei myös Qimondaa tuettaisi? Qimondan jättämisellä oman onnensa nojaan olisi erittäin vakavia seurauksia. Tuhannet työntekijät Saksassa ja Portugalissa menettäisivät työpaikkansa, ja sen lisäksi menetettäisiin korvaamatonta eurooppalaista henkistä omaisuutta sekä runsaasti Qimondaan investoituja yhteisön varoja. Qimondan toiminnan jatkumisella Saksassa ja Portugalissa on niin suuri strateginen merkitys Euroopan kannalta, että Euroopan unionin tuki on täysin perusteltua.

Arvoisa komission jäsen, meidän on oltava johdonmukaisia, ja se edellyttää, että teemme kaikkemme Qimondan pelastamiseksi. Qimonda ei ole mikä tahansa yritys!

Puhetta johti

varapuhemies **Alejo VIDAL-QUADRAS**

Ewa Tomaszewska, UEN-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, saksalainen Qimonda-yritys, joka on yksi suurimmista muistisirujen valmistajista, on hakeutunut konkurssiin. Viime vuonna se sai 325 miljoonaa euroa erilaisia tukia, mikä osoittautui riittämättömäksi.

Vuonna 2007 Qimondan palveluksessa oli 13 500 työntekijää. Viime vuoden joulukuussa he hyväksyivät 10–15 prosentin palkanalennuksen, koska heille vakuutettiin, että tämä korvattaisiin heille tämän vuoden huhtikuuhun mennessä. Sen sijaan 500 työntekijää irtisanottiin yhtäkkiä. He eivät ole saaneet palkkojaan, korvausta pitämättömistä lomista eivätkä heille kuuluvia erorahoja. Ensi kuussa irtisanotaan toiset 500 työntekijää, ja pidemmällä aikavälillä 1 500 työntekijän työpaikat ovat vaarassa.

Maissamme on monia muitakin tällaisia yrityksiä, muun muassa Puolassa Krośnossa ja Stalowa Wolassa toimivat yritykset. Me edellytämme komissiolta johdonmukaista ohjelmaa työpaikkojen suojelemiseksi kriisin aikana.

Elisabeth Schroedter, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, Qimonda-yhtiön konkurssi johtuu vanhentuneiden DRAM-sirujen hintojen rajusta alenemisesta. Itse asiassa Qimonda on energiaa säästävien sirujen tutkimuksessa kuukausia edellä kilpailijoitaan, ja investoinnit olisi suunnattava juuri tähän innovaatiopotentiaaliin. Toivomme, että komissio keskittyy tähän.

Tämä saattaa kuitenkin merkitä sitä, että kaikkia työpaikkoja ei voida säilyttää. Komission jäsen on oikeassa: tässä kohden kuvaan tulee Euroopan globalisaatorahasto. Qimonda-yhtiön työntekijät ovat kuitenkin korkeasti koulutettuja, ja oikein valitun ja heille räätälöidyn uudelleenkoulutuksen avulla he voivat löytää työpaikkoja uusilla tulevaisuuden teollisuudenaloilla. Työntekijät, jotka ovat siirtyneet aurinkovoimateollisuuden palvelukseen, ovat osoitus tästä. Qimondan tapaus osoittaa, että on myös komission tehtävä varmistaa, että uudelleenkoulutuksessa keskitytään tulevaisuudessa tarvittaviin työpaikkoihin eikä vain roiskita sinne tänne. Vain kohdennetuilla investoinneilla, ympäristöystävällisellä talouden rakenneuudistuksella ja vastaavalla työntekijöiden uudelleenkoulutuksella voidaan ihmisille antaa toivoa ja todellisia mahdollisuuksia tulevaisuudessa.

Gabriele Zimmer, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, teille tuskin on yllätys, että en ole tyytyväinen antamaanne vastaukseen, varsinkaan kun olemme useiden viikkojen ajan yrittäneet saada yhteyden mitä erilaisimpiin komission edustajiin ja etenkin komissaari Verheugeniin ja vaatineet selviä vastauksia. Tänäpäin olisi ollut oiva tilaisuus antaa paljon täsmällisempi vastaus ja kertoa, miten komissio itse aikoo kantaa vastuunsa.

Omalta osaltani haluan tuoda tässä keskustelussa esiin kaksi seikkaa: Ensinnäkin Qimonda kykenee takaamaan Euroopan unionille ratkaisevan teknisen edun puolijohde- ja nanotekniikassa. Toiseksi Qimondalla ei ole kilpailijoita Euroopassa, mutta kyllä Aasiassa, jossa niitä avustetaan jopa 70-prosenttisesti valtiontuilla – tämä on ratkaiseva ero. Lisäksi Qimondan tuotannon lopettaminen merkitsee pelkästään Sachsenin alueella noin 40 000 työntekijän verkoston yhteistyöhön perustuvan ytimen menettämistä.

Mitä sulkemisista kärsivien alueiden työntekijät, perheet ja kansalaiset odottavat unionilta? Ensinnäkin he odottavat selvää ja välitöntä lupausta siitä, että komissio haluaa säilyttää eurooppalaisen puolijohde- ja nanotekniikan nykyiset toimipaikat, että se ei anna tämän tulevaisuuteen suuntautuvan etumatkan valua

hiekkiaan ja että sen lausunnot tulevista tutkimusmenoista ja etenkin kahdeksannen tutkimuksen puiteohjelman menoista pitävät paikkansa.

Me odotamme komissiolta, Saksan liittohallitukselta sekä Sachsenin osavaltion hallitukselta myös, että ne tukevat ratkaisua, jolla estetään tuotannon lopettaminen. Aikaa ei ole paljon jäljellä, vain muutamia päiviä. Yhtiön ylin johto on jo hakeutumassa muualle. Jos ratkaisua ei löydy, pitkälle kehittynyt tutkimusteknologia siirtyy Aasiaan tai myydään pilkkahintaan. Tämä ei mielestäni voi olla Euroopan unionin etujen mukaista.

Joel Hasse Ferreira (PSE). – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, rahoitus- ja talouskriisi on pahentanut Qimondan vaikeaa tilannetta. Portugalin hallitus on toteuttanut kaikki asianmukaisiksi ja hyödyllisiksi katsomansa toimet tilanteen ratkaisemiseksi. Toivomme, että myös Baijerin osavaltion hallitus ymmärtää toimia tässä tilanteessa vastuuntuntoisesti. Münchenissä sijaitsevien tehtaiden pelastamisella on ratkaiseva vaikutus Vila do Condessa ja Dresdenissä sijaitseviin toimipaikkoihin.

Itse Portugalin talous- ja innovaatioministeri Manuel Pinho vahvisti, kuinka tärkeää on taata tämän yrityksen elinkelpoisuus. Qimonda on Portugalin kannalta erittäin tärkeä, ja koska se voisi olla maailmanlaajuisesti kilpailukykyinen, se on yhtä tärkeä koko Euroopan kannalta.

Arvoisa puhemies, Portugali työskentelee edelleen löytääkseen ratkaisun, jolla taataan yhtiön elinkelpoisuus. Toivomme, että Saksan hallitus – sekä liittovaltion että osavaltioiden tasolla – todella pyrkii löytämään ratkaisun tähän ongelmaan.

Itse haluan korostaa jälleen kerran, että tämäntyyppisen teollisuuden säilyttäminen Euroopassa on strategisesti tärkeää. Toivon, että mikään kansallinen tai osavaltion hallitus ei tee sitä erehdystä, että ne sallisivat tämän yhtiön sulkea tehtaitaan ja hävittää työpaikkoja unionin alueelta.

Hyvät parlamentin jäsenet, me ymmärrämme, että suuria autoteollisuuden ryhmittymiä on tarpeen auttaa niiden rakenneuudistuksessa, mutta unionin kaikkia varoja ja komission koko tarmoa ei saa käyttää vain tähän apuun.

Mahdollisten viestintäkatkosten välttämiseksi me vetoamme komissaari Špidlaan, johon meillä on työhön ja poliittiseen solidaarisuuteen perustuvat siteet, sekä komission puheenjohtajaan, joka on meidän sekä monien Qimondan työntekijöiden maanmies, että komissio sitoutuu tukemaan Qimondaa.

Ennen kuin lopetamme, meidän on korostettava, että Portugalin presidentti Cavaco Silva totesi äskettäin Saksassa, että Qimondan suhteen on uutta toivoa. On myös mainittava – kuten kollegani jo tekivät – Qimondan toimialan erityismerkitys. Pitäkäämme siksi mielessä, että Portugalin hallitus on ilmaissut valmiutensa tukea Qimondaa kaikin tarvittavin keinoin maan taloudellinen koko huomioon ottaen.

Hyvät kollegat, auttakaamme pelastamaan Qimonda. Aikaa ei ole paljon!

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, tässä tärkeässä keskustelussa on keskeistä ymmärtää, mistä on kysymys: strategisen nanotekniikka-alan tulevaisuudesta sekä tutkimuksesta ja kehittämisestä tietoyhteiskunnan tulevaisuuden kannalta ratkaisevalla alalla, jonka keskeinen ydin ja tutkimuskeskus sijaitsee Qimondan Saksan toimipaikassa sekä Portugalissa sijaitsevassa puolijohdetehtaassa. Euroopan unioni ei voi sallia etenkään tämän strategisen alan teollisuutensa tuhoutuvan ja tulla riippuvaiseksi Yhdysvalloista ja Aasian maista, jotka tukevat teollisuuttaan. On valitettavaa, että komissaari Špidla on osoittanut täällä vakavaa piittaamattomuutta Qimondaa kohtaan tuotantoyrityksenä.

Tässä prosessissa panoksena on hyvin paljon työpaikkoja: lähes 2 000 Vila do Condessa, 5 000 Saksassa ja yli 5 000 ympäri maailman, ja lisäksi asia vaikuttaa välillisesti tuhansiin työpaikkoihin toimittajayrityksissä ja Qimondan muiden kumppanien tutkimus- ja kehittämisskeksuksissa. Qimondan Saksan toimipaikan sulkemisen uhka ja sen seurannaisvaikutukset Portugalissa vaarantavat valatavan määrän tutkimusta. On täysin mahdotonta, että Euroopan unioni ei puuttuisi tähän kysymykseen vähintään samalla tavoin kuin se puuttui pankkisektorin tilanteeseen. On muistettava, että Vila do Conde sijaitsee Pohjois-Portugalissa, jossa työttömyys on kasvanut eniten, koska tekstiili- ja vaatetusalan yritykset ovat sulkeneet tehtaitaan ja koska muun muassa jalkineita ja kaapeleita valmistavat monikansalliset yritykset ovat siirtäneet tuotantoaan muualle. Se on nyt alue, johon kohdistuu suuria sosiaalisia riskejä, ellei ryhdytä toimiin työttömyyden kasvun hillitsemiseksi ja tuotannon takaamiseksi.

Tästä syystä on tärkeää, että kaikki tarvittava ja mahdollinen tehdään. Lyhyellä aikavälillä tämä merkitsee valtiontukea, yhteisön rahoitustukea ja luottotakuita, jotta Euroopan unionin talouden kannalta strategisesti tärkeä teollisuudenala voidaan säilyttää. Keskipitkällä aikavälillä se merkitsee tämän teollisuusalueen

kehittämistä ja uusien asianmukaiset oikeudet tarjoavien työpaikkojen luomista. Olisi hyvä, jos Euroopan komissio ja maidemme hallitukset ymmärtäisivät tämän. Me osaltamme jatkamme taistelua.

Colm Burke (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, suosittelen, että tämä keskustelu asetetaan tärkeysjärjestyksessä etusijalle. Päättäjien on suhtauduttava vakavasti Qimondan kaltaisten yritysten menetyksiin niiden koon vuoksi ja koska ne talouden vetureina ovat hyvin tärkeitä alueiden ja jopa valtioiden talouksille.

Näiden yritysten kaatuminen tai siirtäminen ulkomaille on usein globalisaatiovoimien tulosta. Globalisaatio on tavallisesti myönteinen voima, joka lisää hyvinvointia koko maailmassa, mutta se voi valitettavasti aiheuttaa suurta tuhoa alueiden talouksissa, kun suuret yhtiöt siirtävät toimipaikkojaan. Näin on tapahtunut omalla alueellani Etelä-Irlannissa, jossa Dell on ilmoittanut irtisanovansa 1 900 työntekijää Limerickin tehtaaltaan. Myös Waterford Wedgwood -yhtiö saattaa sulkea Waterfordissa sijaitsevan toimipaikkansa lähitulevaisuudessa, ja nämä sekä tuotantoketjun myöhempien vaiheiden työpaikat merkitsevät myös mahdollisesti tuhannen työpaikan menettämistä.

Poliittisten päättäjien on otettava tämä vakavasti. Näin ollen suhtaudun myönteisesti komission jäsen Špidlan lupaukseen tehdä kaikkensa hyödyntääkseen Euroopan globalisaatorahastossa ja Euroopan sosiaalirahastossa käytettävissä olevia varoja. Euroopan globalisaatorahastosta myönnettävät 500 miljoonaa euroa voisivat tuoda suurta hyötyä antamalla irtisanotuille työntekijöille mahdollisuuden kehittää osaamistaan, kouluttautua uudelleen ja ruveta yrittäjiksi, jotka vievät meidät ulos lamasta.

Pallo on nyt selkeästi kansallisilla hallituksilla, joiden on haettava tätä rahoitusta. Tässä yhteydessä voisi olla hyvä pyrkiä 75 prosentin yhteisrahoitukseen, jotta hallitusten on helpompi tehdä hakemuksiaan ja siten kanavoida elpyminen nopeasti ja tehokkaasti kentälle kriisistä kärsiville työntekijöille.

José Ribeiro e Castro (PPE-DE). – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, olemme puhuneet Lissabonin strategiasta jo vuosia, eikä tämä ehkä ole sopivin ajankohta keskustella siitä. Siitä huolimatta me epäilemättä tarvitsemme strategian: strategian, jolla vastataan nykyisen kriisin aiheuttamiin vaikeuksiin ja haasteisiin. Tätä me myös edellytämme komissiolta. On tärkeää, ettei komissio väistele tätä aihetta vaan sen sijaan kykenee toteuttamaan yhteisiä toimia Portugalin hallituksen sekä Saksan ja sen osavaltioiden hallitusten kanssa. On tärkeää pitää mielessä, että kyseessä on – kuten jo todettiin – teollisuudenala, joka on laatunsa ja arvonsa, tekemänsä tutkimuksen sekä siihen liittyvän ympäristöllisen laadun vuoksi Euroopan kannalta merkittävä. On tärkeää, että komissio ei väistä vastuutaan. Yhdyn kollegani José Albino Silva Penedan komissaari Špidlalle ja komissiolle esittämään kutsuun vierailla Portugalissa.

Komission on tärkeää pitää mielessä, että tällä hetkellä eurooppalaiset katsovat unioniin ja odottavat toimia sen viranomaisilta: heidän on voitava tuntea, että unionin viranomaiset ovat lähellä heitä. Euroopan kansalaiset eivät ymmärrä unionia, joka pesee kätensä ongelmista. He haluavat sen sijaan unionin, joka on tarpeeksi rohkea kääriäkseen hihansa ja käymään töihin auttaakseen heitä selviytymään vaikeuksistaan.

Vladimír Špidla, komission jäsen. – (CS) Hyvät parlamentin jäsenet, tapaus, josta keskustelemme, on tärkeä, ja se on osa yleistä taloudellista tilannetta. Tiedätte myös hyvin, että komission kehittämä strategia on ehdottomasti teollisuudelle suunnattu toimenpide, sillä komissio uskoo vakaasti, että teollisuuden on aina oltava merkittävä osa talouttamme ja että se on korkean teknologian suunnannäyttävä. On selvää, että kriisissä, jossa nyt olemme, on rakenteellisia elementtejä, ja sen vuoksi komissio hahmottelee strategioissaan ja perusasiakirjoissaan tulevaa vihreää taloutta ja ”vihreitä työpaikkoja” ja ajaa toisaalta samalla voimakkaasti innovaatioita ja uudenaikaistamista. Kuten alussa totesin, on myös selvää, että liiketaloudellisten päätösten tekeminen on yritysten tehtävä eikä komissio sekaannu sellaisiin asioihin.

Toinen asia on luonnollisesti, että jos tehdään jonkin verran rakenneuudistusta, tiettyjä päätöksiä, joilla on sosiaalisia ja koko yhteisöä koskevia seurauksia, on olemassa välineitä ja yhteisön toimia, joita meillä on velvollisuus käyttää ja joita me myös käytämme. Minua on tänään kahdesti kehoitettu tutustumaan tilanteeseen itse paikalla, ja olen luonnollisesti valmis tekemään sen, sillä loppujen lopuksi yksi tavanomaisista ja keskeisistä velvollisuuksistamme on tehdä päätöksiä sen perusteella, mikä on mahdollista. Keskustelussa mainittiin yhteisön rahastojen tarjoamat mahdollisuudet sekä toimintatavat, joista Portugalin ja Saksan hallitukset ovat keskustelleet. Voin joka tapauksessa todeta aivan selvästi, että komissio käyttää aina aktiivisesti kaikkia käytettävissä olevia vaihtoehtoja, että se tekee niin myös tässä tapauksessa ja että se epäilemättä tulee tekemään niin myös tulevaisuudessa.

Puhemies. – (ES) Päättämme tämän kohdan käsittelyn.

20. Tonnikalan monivuotinen elvytysuunnitelma Itä-Atlantilla ja Välimerellä (keskustelu)

Puhemies. – (ES) Esityslistalla on seuraavana keskustelu ehdotuksesta neuvoston asetukseksi tonnikalan monivuotisesta elvytysuunnitelmasta Itä-Atlantilla ja Välimerellä (KOM(2009)0093 – C6-0081/2009 – 2009/0029(CNS)).

Philippe Morillon, kalastusvaliokunnan puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, parlamentin päätös hyväksyä neuvoston pyyntö soveltaa tässä asiassa kiireellistä käsittelyä koskevaa menettelyä oli yksimielinen niin viime viikolla kalastusvaliokunnassa kuin tänä aamuna täysistunnossa.

Olemme luonnollisesti kaikki tietoisia siitä, että Euroopan unionin on noudatettava toimivaltaisen kansainvälisen komission ICCAT:n Marrakeshissa viime marraskuussa tekemiä sitoumuksia. Meidän on erityisesti pantava täytäntöön kyseisen organisaation hyväksymät suositukset hillitäksemme tonnikalan liikakalastuksen sitkeää ongelmaa Itä-Atlantilla ja Välimerellä ja torjuaksemme sen aiheuttaman vaaran lajin ja siten itse kalastusalan tulevaisuudelle.

Kaksi kalastusvaliokuntaan kuuluvaa kollegaani, Carmen Fraga Estévez ja Raül Romeva i Rueda, olivat Marrakeshissa, ja he kertovat tästä keskustelun kuluessa. Omalta osaltani haluan muistuttaa teitä siitä, että valiokuntamme pitää tätä kysymystä erittäin tärkeänä, sillä siihen liittyvät yhteisen kalastuspolitiikan keskeiset seikat: kalavarojen hallinnointi, kalastuslaivaston hallinnointi, kansainvälisten, alueellisten ja kahdenvälisten sopimusten noudattaminen, tekniset toimenpiteet sekä ennen kaikkea valvonta, johon kohta palaan. Näin ollen tämä ratkaiseva kysymys on mielestämme yhteisen kalastuspolitiikan uskottavuuden testi.

Tästä syystä on selvää, että uutta elvytysuunnitelmaa ei voitu ajatellakaan pantavan täytäntöön kuulematta ensin Euroopan parlamenttia.

Näin ollen olen iloinen siitä, että komissio lopulta valitsi ainoan oikeudellisesti ja poliittisesti hyväksyttävän tavan ICCAT:n suositusten täytäntöön panemiseksi ja teki asianmukaisesti perustamissopimuksen 37 artiklan nojalla ehdotuksen asetukseksi.

Komission Euroopan unionin puolesta alueellisissa kalastusjärjestöissä tekemien sitoumusten siirtäminen osaksi yhteisön oikeutta ei suinkaan ole mikään yksioikoinen toimenpide, ja meidän on vaadittava painokkaasti, että se täytyy aina tehdä parlamentin valvovan demokraattisen silmän alla.

Olen pääosin hyvin tyytyväinen ehdotettuihin toimenpiteisiin, sillä vaikka ne ovat toimijoidemme kannalta jokseenkin rajoittavia, ne vastaavat haasteita, ja korostan, että tärkeimpiä näistä toimenpiteistä ovat epäilemättä ne, jotka koskevat valvontaa, sillä mikään elvytysuunnitelma ei voi olla tehokas ilman valvontaa.

Näin ollen olen kiitollinen teille, arvoisa komission jäsen, tästä ehdotuksesta, ja toivon, että osoitatte samaa päättäväisyyttä itse suunnitelman täytäntöönpanossa neuvoston ratifioitua sen kuin mitä osoitte saavuttaessanne tyydyttävän sopimuksen ICCAT:n kanssa.

Joe Borg, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan ensimmäiseksi korostaa, kuinka tärkeänä komissio pitää tonnikalakantojen ja kalastuksen kestävyyttä sekä myös Euroopan parlamentin merkitystä tässä prosessissa.

Vuoden 2006 Itä-Atlantin tonnikalan elvytysuunnitelman puitteissa ja sen toimeenpanoa vuosien 2006, 2007 ja 2008 kalastuskausilla koskevan arvioinnin perusteella sekä uusien tieteellisten neuvojen valossa ICCAT päätti hyväksyä uuden elvytysuunnitelman. ICCAT:n tiedekomitea totesi selvästi, että vuoden 2006 elvytysuunnitelma oli riittämätön kannan elvyttämiseksi ja toisti huolensa TACien tasosta ja liian suuresta pyyntiponnistuksesta.

Lisäksi ICCAT:n sopimuspuolet havaitsivat tiettyjä puutteita vuoden 2006 suunnitelman täytäntöönpanossa ja päättivät siksi hyväksyä uuden suunnitelman. Tällä suunnitelmalla vastataan tiedekomitean esittämiin huolenaiheisiin etenkin alentamalla TAC-tasoa ja ottamalla käyttöön uusia kalastus- ja kasvatuskapasiteettia koskevia toimenpiteitä.

On myös syytä huomauttaa, että Euroopan unionin aloitteesta uuteen elvytysuunnitelmaan sisällytettiin velvoite ICCAT:n tason vuosittaisista kalastussuunnitelmista. Tämä on tehokas väline, jolla torjutaan liikakalastusta yksilöimällä yli 24 metriä pitkät tonnikalaa kalastavat alukset ja asettamalla niille aluskohtaiset

kiintiöt. Olen vakuuttunut siitä, että vuosittaisen kalastussuunnitelman käyttöönotto on keskeinen väline varmistettaessa kiintiöiden ehdoton noudattaminen.

Uudella elvytysuunnitelmalla myös parannetaan nykyistä suunnitelmaa ja otetaan käyttöön uusia valvontatoimia Philippe Morillonin mainitsemien sopimuspuolten havaitsemien puutteiden korjaamiseksi.

Uuden elvytysuunnitelman tärkeimmät toimenpiteet ovat TAC-tason huomattava alentaminen 27 500 tonnista 22 000 tonniin vuonna 2009 ja edelleen 19 950 tonniin vuonna 2010 ja 18 500 tonniin vuonna 2011. EU:n kiintiö vuodeksi 2009 on siis pienennetty 12 406 tonniin vuoden 2006 suunnitelmassa säädetystä 15 641 tonnista. Kaikkien vuosien kalastuskausia on lyhennetty varsinkin nuotta-alusten osalta, jotka vastaavat valtaosasta tästä kalastuksesta. Toimenpiteet kalastus- ja kasvatuskapasiteetin jäädyttämiseksi ja vähentämiseksi ovat uuteen suunnitelmaan sisältyvä aivan uusi ja ratkaiseva elementti. Ylikapasiteetin on jo jonkin aikaa tiedetty olevan tärkein liikakalastusta aiheuttava tekijä. Nyt on aika puuttua päättäväisesti tähän asiaan, ja unionin, niin kuin muidenkin ICCAT:n jäsenten, on tehtävä osansa tässä.

Jo mainitsemiäni kalastussuunnitelmien käyttöönotto on toinen toimenpide. Lisäksi vähimmäiskokoa koskevia poikkeuksia mukautetaan. Atlantilla kalastavat pelagiset troolarit eivät enää voi hyödyntää poikkeuksia, ja pienimuotoista rannikkokalastusta koskevat poikkeukset on poistettu yhtä tapausta lukuun ottamatta. Itse asiassa vain vapapyydyksiä käyttäviä aluksia koskevat poikkeukset säilyvät. Välimerellä pienimuotoisen rannikkokalastuksen hyväksi on nyt myönnetty poikkeus. Valvontatoimenpiteitä tehostetaan erityisesti yhteisten kalastustoimien osalta kieltämällä yleisesti merellä tapahtuva jälleenlaivaus ja ottamalla käyttöön ICCAT:n alueellinen tarkkailijaohjelma.

Yhteenvetona voidaan todeta, että Itä-Atlantin tonnikalan tilannetta pidetään erittäin vakavana. Kiintiöiden ylittäminen ja sääntöjen puutteellinen noudattaminen varsinkin tietojen keräämisen ja toimittamisen suhteen vaarantavat elpymisprosessin. Uskon kuitenkin lujasti, että sopimuksemme pikaisista toimenpiteistä liikakalastuksen lopettamiseksi ja ICCAT:n toimenpiteiden tinkimättömän noudattamisen takaamiseksi voi kääntää tilanteen ja nostaa tonnikalakannan kestäväälle tasolle.

Meidän on varmistettava, että viimevuotinen tilanne ei jatkossa enää toistu. Paras keino tämän saavuttamiseksi on se, että neuvosto hyväksyy nopeasti tonnikalan uuden elvytysuunnitelman. Tästä syystä tämän asetuksen hyväksymisessä ei saisi viivytellä, varsinkaan jos haluamme varmistaa unionin uskottavuuden kansainvälisellä tasolla ja edistää tämän kalakannan elpymisprosessia. Olen vakuuttunut siitä, että jos tätä suunnitelmaa noudatetaan tinkimättä, se tarjoaa realistisen mahdollisuuden tonnikalakannan asteittaiseen elpymiseen. Näin ollen tarvitaan välittömästi päättäväisiä ja tehokkaita Euroopan unionin toimia.

Kun asetus on hyväksytty, komissio aikoo tehdä läheistä yhteistyötä jäsenvaltioiden ja muiden ICCAT:n sopimuspuolten kanssa varmistaa elvytysuunnitelman täysimittaisen toimeenpanon ja valvoakseen sitä tiukasti.

Lopuksi haluan kiittää Euroopan parlamenttia sen rakentavasta lähestymistavasta ja yhteistyöstä tämän arkaluonteisen aiheen käsittelyssä. Tämä heijastaa yhteistä kiinnostustamme ja sitoutumistamme sen varmistamiseksi, että yhteisön kalastuspolitiikkaa ja kansainvälisiä velvoitteitamme noudatetaan tinkimättä.

Carmen Fraga Estévez, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, poliittinen ryhmäni äänesti sen puolesta, että tonnikalan elvytysuunnitelmaan sovelletaan kiireellistä käsittelyä koskevaa menettelyä, koska on hyvin tärkeää, että uudet toimenpiteet ovat voimassa ennen kalastuskauden alkamista huhtikuussa.

Muistutan kuitenkin kaikkia siitä, että mikään elvytysuunnitelma ei pelasta tonnikalaa, ellei kalastuskapasiteettia vähennetä, alkaen tietyistä yhteisön kalastuslaivastoista, jotka ovat hyvin tiedossa ja jotka on mainittu tässä suhteessa jo vuosia sitten. Kaikkina näinä vuosina kyseiset jäsenvaltiot ovat sallineet alustensa määrän lisääntyä pöyristyttävälle tasolle, ja Euroopan komissio on vain katsellut passiivisena sivusta. Tämä on tuonut meidät tähän tilanteeseen, josta tuskin on ulospäystä.

Kun nykyinen elvytysuunnitelma hyväksyttiin vuonna 2007, jätin tarkistuksen, jonka parlamentti hyväksyi ja jonka komissio sisällytti lopulliseen versioon. Sillä jäsenvaltiot velvoitettiin toimittamaan kalastussuunnitelmansa, jotka osoittavat, että niiden laivastokapasiteetti on mukautettu niille myönnettyä kiintiötä vastaavalle tasolle.

Tästä huolimatta kalastus oli vuonna 2008 jälleen lopetettava ennenaikaisesti, itse asiassa aikaisemmin kuin edellisvuonna, kun huomattiin, että käytännöllisesti katsoen koko yhteisön kiintiö oli käytetty vain muutamassa viikossa; asiat olivat toisin sanoen vielä entistä huonommin.

Uuden elvytysuunnitelman 5 artiklassa jäsenvaltiot, joilla on ylikapasiteettia, velvoitetaan nyt poistamaan siitä vähintään 25 prosenttia vuoteen 2010 mennessä. Paitsi että tämä vähennys tuntuu minusta uskomattoman pieneltä tehtyihin ylilyönteihin verrattuna, olen myös aiempien kokemusten valossa hyvin huolissani siitä, pystyvätkö komissio ja Kansainvälinen Atlantin tonnikalojen suojelukomissio (ICCAT) valvomaan kyseisen velvoitteen noudattamista, kun otetaan huomioon, että asianomaiset jäsenvaltiot ovat enemmän kuin selvästi osoittaneet, ettei niillä ole tähän poliittista tahtoa.

Tästä syystä pyydän komission jäsentä antamaan meille tässä ja nyt takeet siitä, että tämä poliittisen tahdon puute ei horjuta komissiota ja että tällä kertaa komissio toteuttaa muitakin päättäväisiä toimia kuin kalastuksen lopettaminen ennenaikaisesti taas tänä keväänä.

Rosa Miguélez Ramos, PSE-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, ehdotuksella neuvoston asetukseksi tonnikalan monivuotisesta elvytysuunnitelmasta Itä-Atlantilla ja Välimerellä pannaan toimeen sitova päätös, jonka Kansainvälinen Atlantin tonnikalojen suojelukomissio (ICCAT) hyväksyi yksimielisesti marraskuussa 2008 pidetyssä vuosittaisessa kokouksessaan.

Kuten todettu, asetuksen olisi tultava voimaan ennen kalastuskauden alkamista huhtikuussa, joten Euroopan parlamentin pakollinen kuuleminen on suoritettava tämän täysistunnon aikana. Me haluamme osaltamme auttaa saavuttamaan neuvoston kanssa tehokkaan poliittisen sopimuksen tästä aiheesta, joka mielestämme on äärimmäisen tärkeä ja ansaitsee täyden huomiomme. Tästä syystä parlamentin kalastusvaliokunta kannatti yksimielisesti kiireellistä käsittelyä koskevaa menettelyä.

Asetuksen kaikilla toimenpiteillä, vuosittaisilla kalastussuunnitelmilla, kalastuskauden lyhentämisellä, valvontajärjestelmän tehostamisella, Välimeren kutupaikoilla ja ICCAT:n tarkkailijoiden läsnäololla nuotta-aluksilla ja tonnikalan kasvatuslaitoksilla, on tarkoitus varmistaa hyväksytyjen hallinnointitoimien noudattaminen sekä jäljitettävyyden kaikissa vaiheissa. Uskon, että toimet onnistuvat.

Kaikkien sopimuspuolten – tätä on mielestäni syytä korostaa – on toimitettava Itä-Atlantilla ja Välimerellä tonnikalaa kalastavien kalastusalusten ja paunettien kalastussuunnitelma, jossa yksilöidään sellaiset yli 24 metriä pitkät alukset, joilla on kalastuslupa, sekä toimenpiteet, joilla varmistetaan, että aluskohtaisia kiintiöitä ei ylitetä.

Toinen merkittävä toimenpide on kalastuskauden lyhentäminen sekä nuotta-alusten, pitkäsiima-alusten, vapapyydyksiä käyttävien alusten ja uisteluveneiden, pelagisten troolareiden ja virkistyskalastuksen kalastuskieltokauden pidentäminen. Myös kalastuslaivaston ja tonnikalojen lihotuslaitosten ylikapasiteettia omaavien valtioiden mukautussuunnitelmat ovat tärkeitä.

Hyvät parlamentin jäsenet, olen lukenut varsin paljon tonnikalasta viime päivinä, ja haluaisin tuoda esiin muutamia seikkoja siinä lyhyessä ajassa, joka minulla vielä on käytettävissäni.

Lähes olemattoman hallinnoinnin, kalastusvaltioiden vastakkaisten ja kilpailevien etunäkökohtien ja markkinoiden suuren kysynnän lisäksi hyvin monet erilaiset tekijät ovat johtaneet erittäin paljon kalastetun tonnikalan epävarmaan tilanteeseen.

Euroopan unioni tai pikemmin kolme sen jäsenvaltiota (Ranska, Espanja ja Italia) vastaavat yhdessä puolesta maailman puretuista tonnikalasaaliista. Tästä syystä on ehdottoman tärkeää, että Euroopan unioni kykenee toimittamaan ICCAT:lle tilastoja, jotka ovat yhtä laadukkaita kuin kalastus tai pyyntiponnistus, sillä tilastot ovat oleellisia, jos haluamme tehdä tutkimusta löytääksemme vastauksia tonnikalan biologian ja ekologian nykyisiin kysymyksiin, jotka muodostavat tieteelliselle tutkimukselle todellisen haasteen.

Jos haluamme pelastaa tämän lajin, meidän on opittava siitä lisää. Sen vuoksi kaikki tiedonkeruuseen ja tilastoihin liittyvä on mielestäni erityisen tärkeää.

Raül Romeva i Rueda, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, on tullut aika sanoa suorat sanat. Minun mielestäni tämä ei ole elvytysuunnitelma, vaan selvästikin jotain, jota voitaisiin kutsua kuolintodistukseksi.

Tiettyjen hallitusten ja komission puutteellinen poliittinen vastuuntunto sekä itse alan eräänlainen sokeus ovat tuoneet meidät tilanteeseen, jossa meidän on kysyttävä itseltämme, milloin tonnikala loppuu meristämme, sen sijaan että kysyisimme, haluammeko auttaa kantaa elpymään. Enkä puhu edes kymmenen vaan enintään viiden vuoden aikavälistä.

Tässä yhteydessä Kansainvälinen Atlantin tonnikalojen suojelukomissiota tulisi oikeastaan kutsua Kansainväliseksi kaikkien tonnikalojen pyydystyskomissioksi.

Hallitukset ja komissio ovat sulkeneet korvansa tieteellisiltä suosituksilta, joilla on toistuvasti varoitettu kannan romahtamisesta siinä toivossa, että asiaan reagoitaisiin poliittisesti, mitä ei koskaan ole tapahtunut. Tämän asenteen seuraus – emme saa huijata itseämme – on ollut taas yksi askel lähemmäs kuilua.

Kun nyt olemme tulleet tähän pisteeseen, pelkään, että meillä ei ole jäljellä monia ratkaisuja tonnikalan pelastamiseksi, mutta yhtä ratkaisua voimme vielä käyttää: meidän on pyrittävä sisällyttämään tonnikala uhanalaisena lajina CITES-luetteloon ja kieltämällä näin sen kaupallisen käytön varmistamaan sen tulevaisuus.

Iles Braghetto (PPE-DE). – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, olen tyytyväinen tästä tilaisuudesta käsitellä tarvittavalla kiireellisyydellä tonnikalakannan turvaamiseksi ja ICCAT:n asettamien kiintiöiden asteittaiseksi pienentämiseksi hyväksyttäviä toimenpiteitä.

Euroopan unionin on pidettävä kiinni sitoumuksestaan tukea Marrakeshissa laadittua elvytysuunnitelmaa, jota täydennetään jäsenvaltioiden suorittamalla valvonnalla laittoman tonnikalankalastuksen estämiseksi. Tämä on erityisen yleistä Välimerellä, kuten tutkivat journalistit ovat viime aikoina televisiossa ja lehdistössä paljastaneet. Euroopan unionin on myös otettava asianmukaisten tahojen kanssa puheeksi Välimeren eteläpuolisten maiden harjoittama epäreilu kilpailu.

Olen erityisen tyytyväinen seuraaviin ehdotetun asetuksen sisältämiin seikkoihin: päätös mukauttaa kalastuskapasiteetti myönnettyjen kiintiöiden mukaiseksi; sitoumus antaa tietoja vuosittaisten kalastussuunnitelmien täytäntöönpanosta säädetyissä määräajoissa; vastavuoroinen kansainvälinen tarkastusohjelma elvytysuunnitelman tehokkuuden takaamiseksi; sekä urheilu- ja virkistyskalastusta koskevat säännökset. Toisin sanoen tämä on aiempaa tiukempi ja vaativampi suunnitelma näiden hyvin huomattavien kalastustoimien hallinnoimiseksi.

Ioannis Gklavakis (PPE-DE). – (EL) Arvoisa puhemies, ehdotuksessa asetukseksi tonnikalan suojelemisesta Atlantilla ja Välimerellä, josta tänä iltana keskustelemme kiireellisyysmenettelyä soveltaen, säädetään kiintiöiden pienentämisestä vuoteen 2011 asti, kalastuksen rajoittamisesta tietyillä alueilla ja tietyinä ajanjaksoina, uudesta vähimmäiskoosta, urheilu- ja virkistyskalastusta rajoittavista toimenpiteistä, kalastuskapasiteetin ja lihotuslaitosten kapasiteetin vähentämisestä, valvontatoimien tehostamisesta sekä ICCAT:n kansainvälisen yhteisen tarkastusohjelman soveltamisesta suunnitelman tehokkuuden takaamiseksi.

Kannatan asetuksen henkeä, sillä tonnikalan liikakalastus on pienentänyt kannan hyvin vaaralliselle tasolle. Meidän on muistettava, että kahtena viime vuonna komissio kielsi nopeasti tonnikalan kalastuksen ennen kalastuskauden päättymistä, koska kävi ilmi, että tietyt jäsenvaltiot ylittivät kiintiönsä jopa 200 prosentilla ja aiheuttivat siten tuntuvaa vahinkoa niille, jotka eivät olleet rikkoneet sääntöjä mutta joiden myös oli lopetettava tonnikalan kalastaminen.

Uudessa asetuksessa minua kuitenkin vaivaa kaksi seikkaa:

Ensimmäinen on jäsenvaltioille niiden pyyntiponnistuksen mukauttamiseen annetun ajan lyhyys. ICCAT:n suosituksen mukaan soveltamisvuosi oli 2010, mutta asetuksessa se on 2009 eli tämä vuosi, nyt. Tämä aikataulu on hyvin tiukka, ja pelkään, että se aiheuttaa ongelmia.

Toinen seikka on tehostetun tarkastusohjelman aiheuttamat lisääntyneet kustannukset, joista vastaavat jäsenvaltiot. Ehkä voitaisiin tutkia yhteisön tätä varten myöntämän tuen mahdollisuutta.

Sebastiano Sanzarello (PPE-DE). – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, kuten tähänastisista puheenvuoroista voimme nähdä, ICCAT:n suunnitelmaa ei ole vielä pantu täysin täytäntöön. Tämä tarkoittaa sitä, että suunnitelma, jolla säännellään hyvin vaihtelevia tonnikalan kalastusmenetelmiä nuotta-aluksista perinteiseen seisovia verkkoja käyttävään kalastukseen, edellyttää vielä hienosäätöä, ennen kuin sitä voidaan soveltaa täysimittaisesti. Meidän on tehtävä ero nuotta-alusten valikoimattoman pyynnin – jota vielä pahentaa se, että alukset ylittävät kiintiönsä, joita ei valvota riittävästi, kuten eräät puhujat huomauttavat – ja seisovia verkkoja käyttävän perinteisen kalastuksen välillä. Seisovat verkot tekevät jo määritelmällisesti mahdottomaksi saaliin etsinnän: tällä menetelmällä kalastuskausi kestää todellisuudessa 50–60 päivää.

Kun ICCAT antaa uudet säännökset, sen on otettava huomioon kalastusjärjestelmien moninaisuus. Sen on myös otettava huomioon, että tonnikalan kalastus seisovilla verkoilla on myös kulttuurista ja historiallista toimintaa, joka ei vahingoita ympäristöä ja työllistää tuhansia ihmisiä. Katson myös, että UNESCO:n olisi

harkittava tämän kalastusjärjestelmän suojelemista, koska sillä on taloudellisten ja työllistävien vaikutuksien lisäksi myös kulttuurinen merkitys. Mielestäni ICCAT:n olisi sisällytettävä ohjelmiinsa lisää valvontajärjestelmiä: tonnikalaa ei pitäisi voida pysäyttää valikoimattomasti, ennen kuin se pääsee Välimereen; tonnikalan kaupallisen arvon motivoimaa valikoimatonta kalastusta ei saisi sallia Välimerellä. Lopuksi haluan sanoa komission jäsenelle, että Välimerellä harjoitettava kalastus kannattaisi pyrkiä diplomaattisin keinoin rajoittamaan Välimeren rannikkovaltioihin – ja kieltämään muita valtioita kalastamasta siellä – koska Välimeren kalakantojen sekä kalastuselinkeinon tulevaisuuden turvaaminen on rannikkovaltioiden yhteisen edun mukaista.

Joe Borg, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, ensinnäkin haluan kiittää parlamentin jäseniä heidän kommenteistaan ja keskustelussa esiin tuomistaan näkökohdista sekä kiireellistä käsittelyä koskevan pyynnön hyväksymisestä. Kuten alussa totesin, Marrakeshissa sovitut toimenpiteet on pantava toimeen mahdollisimman pian, jotta niitä voidaan soveltaa tämän kalastuskauden alusta lähtien.

Tämä vuosi on selvästi testi, joka mittaa kykyämme todistaa, että olemme sitoutuneet tämän endeemisen kalakannan suojelemiseen. En voi kyllin korostaa, kuinka tärkeää on, että kaikki sopimuspuolet, eikä vähiten meidän omat kalastajamme, noudattavat nyt sovittuja toimenpiteitä. Tämä on ainoa tapa mahdollistaa kalakannan säilyminen. Uuden elvytys suunnitelman noudattamatta jättämisellä on vakavia seurauksia, ja se johtaa kannan romahtamiseen.

Olen täysin samaa mieltä Carmen Fraga Estévezin kanssa siitä, että jotta elvytys suunnitelma voi onnistua, meidän on vähennettävä erityisesti nuotta-aluslaivaston kapasiteettia, sillä se rasittaa tonnikalakantaa eniten. Tässä suhteessa huomautan, että viime vuonna sovimme polttoainekriisin aiheuttamasta rakenneuudistus paketista ja kannustamme jäsenvaltioita hyödyntämään tätä rakenneuudistus pakettia laivaston ja etenkin nuotta-aluslaivaston pienentämiseksi. Olemme saaneet rohkaisevia uutisia yhdestä jäsenvaltiosta, Ranskasta, joka kannustaa tiettyjä kalastajia poistamaan aluksensa käytöstä kapasiteetin vähentämiseksi.

Näin täytyisi tapahtua myös muissa jäsenvaltioissa, varsinkin Italiassa, joka kärsii huomattavasta ylikapasiteetista. Tästä syystä olemme parhaillaan käynnistämässä keskusteluja Italian viranomaisten kanssa selvittääksemme, voivatko ne saada tässä suhteessa jotain aikaan hyvin lyhyellä aikavälillä.

Korostan, että lopetimme kalastuksen viime vuonna etuajassa, jotta mikään jäsenvaltio tai jäsenvaltioryhmä ei olisi päässyt painostamaan meitä. Me lopetimme kalastuksen etuajassa: juuri silloin, kun yhteisön kokonaiskiintiö oli omien laskelmiemme mukaan täyttynyt. Tänä vuonna olemme valmiita lopettamaan kalastuksen etuajassa tiettyjen jäsenvaltioiden osalta, mikä sekin on tulosta yhteisön vaatimuksesta Marrakeshissa sovitusta vuosittaisista kalastussuunnitelmista. Jos jonkin jäsenvaltion laivasto ylittää kiintiönsä, emme epäröi lopettaa kyseisen jäsenvaltion kalastusta. Tällä tavoin vain tämän jäsenvaltion laivasto kärsii kiintiön ylittämisestä, ei koko yhteisön laivasto. Toivon, että tämä riittää toimintamme hienosäätämiseksi edelleen myös kalastuskauden aikana.

Jos me emme toteuta tätä uutta elvytys suunnitelmaa, meidän on tulevana vuosina hyväksyttävä se vakava seuraus, että kalastuskautta ei avata lainkaan. Toivon, että voimme toteuttaa tämän suunnitelman.

Tästä syystä en valitettavasti ole samaa mieltä Raúl Romeva i Ruedan kanssa siitä, että elvytys suunnitelma on kuolintodistus. Jos elvytys suunnitelma toteutetaan kunnolla, se tarjoaa meille mielestäni realistisen ja kohtuullisen mahdollisuuden huolehtia siitä, että kanta elpyy. Se, että olemme pienentäneet kiintiöitä 15 641 tonnista 12 406 tonniin vuonna 2009, sekä se, että me panemme tämän keskustelun ja neuvoston toivottavasti myöhemmin tässä kuussa tekemän päätöksen nojalla marraskuussa hyväksytyn Marrakeshin elvytys suunnitelman toimeen jo tästä kalastuskaudesta lähtien, osoittaa, että me olemme vakavissamme. Me emme aio hyväksyä Marrakeshissa sovittuun perustuvien kalastusmahdollisuuksien minkäänlaista väärinkäyttöä.

Me emme ole odottaneet Marrakeshin sopimuksen luonnollista toimeenpanoa, koska se olisi tapahtunut liian myöhään tonnikalan kalastuskaudella. Olemme päättäneet soveltaa kaikkia Marrakeshin suunnitelman muuttujia heti alusta lähtien.

Toivon, että niitä noudatetaan asianmukaisesti, sillä niiden avulla voimme yhdessä elvyttää tämän endeemisen kalakannan. Jos näin ei kuitenkaan tapahdu, meidän on otettava ensi vuonna käyttöön järeämmät keinot.

Puhemies. – (ES) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan torstaina 12. maaliskuuta 2009 kello 12.00.

21. Seuraavan istunnon esityslista: ks. pöytäkirja**22. Istunnon päättäminen**

(Istunto päättyi klo 23.20.)